(1) திருவுந்தியார் — உய்யவந்த தேவநாயனார்

(2) திருக்களிற்றுப்படியார்

(3) இருபா இருபஃது — அருணந்தி சிவாசாரியார்

(4) உண்மை விளக்கம் — திருவதிகை மனவாசகங் கடந்தார்

(5) திருவருட்பயன் — கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரியார்

(6) போற்றிப் பஃறொடை — do

7 வினா வெண்பா. }
கொடிக்கவி. }
உண்மைநெறி விளக்கம் } — do

8 சங்கற்ப நிராகரணம் — do

9. நெஞ்சு விடு தூது — do

உ

சிவமயம்

[illegible]றம்பலம்

உ[illegible]தேவநாயனார்

அருளிச்செய்த

திருவுந்தியார் மூலமும்,

திருவாவடுதுறையாதீனம்

[illegible]லைச்சிற்றம்பலவாணனும்

சிவப்பிர[illegible]சனுஞ்செய்த உரையும்

இவை

காஞ்சீபுரம்

மகாவித்[illegible]ன்

கந்தசாமி முதலியார்

மாணாக்கர்

கா - சுந்தரமூர்த்தி முதலியார்

அவர்கள் பார்வையிட்டு,

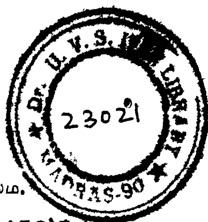
க - முருகேச முதலியாரால்

[illegible]

ஸ்ரீ[illegible]கருண்[illegible]அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898 வரு

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுந்தியார் வரலாறு.

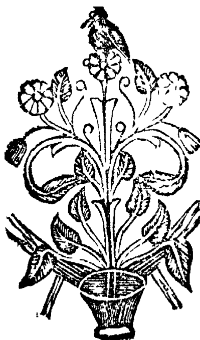
சமயங்கள் பலவற்றுள்ளும் மேன்மையாகிய முன்மையாகியும் ஜனனமரணசாகரத்தினின்றும் முத்தியென்னுங் கரையேறுதற்குக் காரணமாயுள்ள * நல்லமரக்கலமாகியு மிராநின்ற சைவசித்தாந்தத்தினுண்மையை யுணர்த்தவல்ல உய்யவந்ததேவநாயனாரென்னுந் திருநாமத்தினையுடைய பரமகவியாணர் உத்தரபூமியினின்று தக்ஷிணபூமியிலுள்ள வான்மாக்களை இரக்ஷிக்கவேண்டிச் சேதுபரியந்தஞ்சென்று மீண்டுங் காவேரிதீரத்திலெழுந்தருளியிருக்குங்கால் திருவிசலூரில் ஆளுடையதேவநாயனார் அவரைத் தரிசிக்கப்பெற்று இந்தத்தரிசனவிசேஷத்தாற் கன்மத்திலுபேக்ஷையும் ஞானத்திலபேக்ஷையுமுண்டாயவருடைய ஸ்ரீபாதங்களிலே தண்டஞ்செய்து சுவாமி அடியேனுந் தொடங்கியின்றளவுஞ் சனனமரணங்களாகிய துக்கசாகரத்திலேவிழுந்து கரைகாணாமலழுந்தாநின்றேன். அடியேனையிந்தப்பிறவிசாகரத்தினின்று மெடுத்துத் திருவடிகளாகிய கரையிற் சேர்த்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உய்யவந்ததேவநாயனாருமிவரது

* நல்லமரக்கலமென்றது (மற்றப்பழுதுபட்ட மரக்கலம், மரக்கலங்களைப்போலத் தோன்றி யதனைத் துணையாகக்கருதிச் செல்பவர்க்கிடையூறு விளைவிப்பதேபோல) மற்றச்சமயங்களுமுத்தியையடைவிப்பதேபோலத் தோன்றி யதனைத்துணையாகக்கருதிச் செல்பவர்களுக்குத் துன்பம்விளைவிப்பதாகையா லவ்வண்ணமின்றி முத்தியிற்சேர்க்கும் உண்மைச் சமயம்போல் குறித்தகரையிற்சேர்க்கும் மரக்கலத்தினை.

பக்குவவிசேஷத்தைக் கண்டருளித் தமது திருவுளங்கூர்ந்து திருக்கண்சாத்தித் திருவடியுஞ்சூட்டியருளி இவருக்கு ஞானவிரோதமாயுள்ள மலமாயாதிகன்மங்களையுங் கருவிகரணங்களையுந் தேகாதிபிரபஞ்சங்களையு முணர்த்தி இவைவிசேஷமேயாகி விளையுங்கன்மத்தையு மறிவித்து இவற்றினின்றும் விடுவித்து ஆத்மசொரூபத்தையுஞ் சிவசொரூபத்தையுமுணர்த்திச் சிவனொருமுர்த்தியானென்னுந் தன்மையுந் தெளிவித்து அநதியே கூடிப்போந்தவாதனை நீங்கும்படி சிவரூபத்துடனேகூடி யிதிவேநிற்குமுபாயமுங்கொடுத்து இருந்திலே திரிந்தாற்பாத்துக்கூடும்படி திட்டமாகவொருசாத்திரம் வேண்டுமெனக்கருதி (ஆலினவிதையிலாலினது பரிணாமமடங்கினாற்போல) சைவாகமங்களிற் சொல்லியருளும் ஞானபாதத்திற்குரிய பொருள்களை நாற்பத்துநான்கு திருவுந்தியாகச் சுருங்கவருளிச்செய்து முடிவிற்றமமுடைய திருநாமந்தோன்றும்படி ஒருதிருவுந்தியுமாக நாற்பத்தைந்து திருவுந்தியருளிச்செய்து பின்பு உத்தரபூமிக்கெழுந்தருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுந்தியார்

இதில் முற்பட்ட கடவுளாகிய பரமாசாரியனார் அருளிச்செய்கிறார்.

அகளமா யாரு மறிவரி தப்பொருள்
சகளமாய் வந்ததென் றுந்தீபற
தானாகத் தந்ததென் * றுந்தீபற.

இதன்பொருள்

அகளமாயாருமறி வரிதப்பொருள்சகளமாய் வந்ததென்றுந்தீபற = அநாதியே நிமலமாய்த் தன்னைக் கூடினவர்களாலுங்

* உந்தி-என்றது குழாங்கூடியமகளிரது ஓர்விளையாட்டு. பற என்றது ஒருமை பன்மை மயக்கம். இப்படியன்றிப் பறக்கவென்னும் வியங்கோள் பறவெனவிகாரமாக்கிக் கருதுவாரேல் உம் தீ பற எனப்பிரித்து, உம் உம்முடைய, தீ அஃதி குற்றத்தை விளைவிக்கிற மும்மலங்களையுங் கருவிகாரணங்களையுந் தேகாதிப்பிர பஞ்சங்களையும், பற விட்டுப்போம்படியிந்தஞானசாஸ்திரத்தின் கருத்தே கருத்தாகநிற்பீரெனக்கொள்க. தீ என்றது குற்றத்தைக்கெடுத்தல். இப்படியன்றிப் பறக்கவென்னும் மெசத்தைப் பறவென விகாரமாக்கி யும்முடையதீமைகளெல்லாம் பறந்துபோம்படிக்குக் கருதிநிற்பீரெனினுமமையும். இதில் நிற்பீரென்பது வருவித்துக்கொள்க. இவ்விதமன்றி வேறுபொருளுண்டாயினுங்கொள்க.

கூடாதவர்களாலுமறிதற்கரிய பரிபூரணமான வஸ்துப்பெரும்பொருள் நம்பொருட்டாலொருதிருமேனிகொண்டெழுந்தருளிவந்தது தானுகத்தந்ததென்றுந்தீபற=இப்படி யெழுந்தருளிவந்த அந்தப்பொருள் தீட்சையிலே சஞ்சிதத்தையு மொழித்துப் பிராரத்தமபுசிக்கச்செய்து அதிலழுந்தாதபடியுங் காட்டி யாகாமிய மேருதபடி நிலையிலேநிறுத்தி மாயாபடலத்தையுநீக்கி மூலமலமாகிய * நிகளத்தையுமவிழ்த்து அருளாகிய வமுதத்தைப் புசிப்பித்துத்தன்னுடைய திருவடியிலே கூட்டி வேறறநிறுத்தினது ()

இனியநாதியேகூடிப்போந்தபிரபஞ்சவாதனையைக் கூடாதபடி இந்தப்பொருளிலே யனவரதமும் வாதனைப்படு முறைமையையருளிச்செய்கிறார்.

பழக்கந் தவிரப் பழகுவ தன்றி
யுழப்புவதென் [] பெணேயுந்தீபற
ஒருபொருளாலே யென்றுந்தீபற.

இ-ள், பழக்கமுந்தவிரப் பழகுவதன்றி யுழப்புவதென்பெணேயுந்தீபற=உபாயகுருவாலே இரக்ஷிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பிராரத்தகாரண மாயதேகநிற்கைபால அநாதிகாலந்தொடங்கி யிந்திரியாதிகளுடன்கூடி வருகிறவாதனையைவிடுதற்கரிதாயிருக்கும், அதென்போலவெனில் (பிறவிக்குருடனுயத திரிந்தவனுக்குக் கடாக்ஷத்தாலே கண்விழித்தாலு மனேகங்காலமந்தகாரந்திவாதனைபண்ணிப் போந்ததால் மருட்சியாய வழியைக்குழியென்று சந்தேகித்தும முன்வந்தாரை யாவதொன்கேட்டு நிற்பவர்) அதுபோல பிராரத்தாலே யிந்திரியாதிவிடயங்கள் வந்தடுத்தகால்,

* நிகளமென்பது விலங்கினை.

[] பெண்ணே எ-து பெணேயெனத்தொகுத்தல் விகாரம பெற்றது.

த்தி விவற்றினைக்கியத்தாலே ஜனனங்கூடாநிற்கும் இது கூடாத
படி பிராரத்தமான கன்மமனுபவிக்கச்செய்தே யவற்றினைத்த
னைனுமறக்கூடுகிற உபாயத்தைத் திருவருட்கண்ணுக்கண்டு இப்
படிக்காட்டுகிற கண்ணான திருவருளிலே வாதனைபண்ணும் தெர
ழிந்து பேயத்தோபோல நிலையில்லாத பிரபஞ்சத்தைமெய்யென
க்கருதிப்பெறும் பேறெனனெஞ்சமே ஒருபொருளாலேயென்று
நதீபற=ஒப்பில்லாத பொருட்கண்ணுக்குவந்த பொருளுடனே
வாதனைபண்ணினில,

இதில நெஞ்சத்தைப் பெண்ணென்றதேதெனில் தன்னிட
த்தில் நாயகனான தம்பிரானு ரனுதியாயிருக்க அவருடையதிருவ
டியைப் பேணுமலேபுல வேட்டவசத்திலொழுகி நாயகனால்முனி
யப்பட்டுமிகுத்த துயரமாகிய நரகசொர்க்கங்களிலே யுழன்று அழிவி
லலாதசுகத்தை யனுபவிக்கப்பெறாது போக்குவாருடனே திரி
கையால் தன்னுடையநெஞ்சத்தைப்பாரத்து எனபெண்ணே, த
காதவற்றிறகுடபடுகினறு யெனப்பேதமையதனால் நெஞ்சத்தைப
பெண்ணெனக்கூறியது. (உ)

மேலிந்த வுபாயங் கூடினவர்களுக்கு சனனமரணங் கூடா
தென றருளிச்செய்கிறார்.

கண்டத்தைக்கொண்டு கருமமுடித்தவர்
பிண்டத்தில்வாரா ரென்றுந்தீபற
பிறப்பிறப்பில்லை யென்றுந்தீபற.

இ-ள் கண்டத்தைக்கொண்டு கருமமுடித்தவர் பிண்டத்தி
ல்வாராரென்றுந்தீபற=தமமுடைய பாக்கியத்தாலே தமக்குப்பி
ரானானசிவன் அகோசரமாக யிப்படி யாசாரியனாகவெழுந்த
ருளி இவர்களைக்கொண்டே தீட்சையாற்சஞ்சிதமான கன்மத்தை
யும்போக்கித்தேகத்துடனேபிராரத்தகன்மத்தையும் போக்கி யவ

னிருந்தினவருட்கண்ணாலே ஆகாமியத்தையும் போக்கி இப்படிப் பூனறுகன்மத்தையு முடித்துத்தீர்த்த வாசாரியன் கைப்பட்டுநின் றவர்கனொருக்காலுந் தேகவாதனையின்வழி நில்லார்கள் பிறப்பி றப்பில்லையென்றுந்தீபற= ஆகையாலே கன்மங்கூடாதபடி யா சாரியார்கடாக்ஷத்தாலே சிவனதுதிருவடியிலே நின்றவர்கட்கொ ருகாலத்திலுஞ் சனனமரணமில்லை. (௩)

இந்நிலையிலேநின்று சிவனை யனுபவித்தல்லாலுண்டான
சுகமவாக்காலுரைக்க வாராதென றருளிச்செய்கிறா

என்னனிருந்ததென றெவ்வண்ணஞ்சொல்லுகே
னன்னனிருந்ததென் றுந்தீபற
அறியுமறிவதன் றுந்தீபற

இ-ள். என்னனிருந்ததென றெவ்வண்ணஞ்சொல்லுகேனன் னனிருந்ததென்றுந்தீபற= தன்னுடையநிலையுஞ் சிவசொருபத்து னமையு மித்தச் சிவரூபங் கண்டுகொண்டேயறிந்து இந்தச்சிவரூபத் துடனே வேறறநின்றனுபவிக்கத்தக்க வைக்கியமுண்டானபோ து அதனுலவிளைந்த பரமசுகந்தனை வாக்காலுரைக்க வெண்ணுமெ ன்வி லனுபோகமான துரைக்கப்பட்டா தாகையாலு மனவாக்கு காயங்கள் மாயாவிகற்பமானகையாலே யிவற்றிறகெட்டமா யிருக் கையாலு இப்பொருட்கோ ரொப்பில்லா தொழிகையாலு மிப்படி யிருந்ததென் றெப்படி யுவமித்துச் சொல்லுவேன ஒருவனுக்குக் கன்மந்துலையொத்து மலபரிபாகமும் பிறந்துதேசி கனுடைய திருவடியைப்பெற்றுச் சிவசொரூபத்தையுமுணர்ந்து இரண்டறக்கூடிப் பரமானந்தமுமவிளைந்து அந்தப்பரமசுகத்தி லேயழுந்தின காலத்தவனுக்கெப்படியிருந்ததோ அப்படியேயெ ன்னுமதொழிந்து இன்னபடியென றளவுபடுத்தி யுரைக்குமதல் லவாதலால்லப்படியேயிருந்தது அறியுமறிவதன்றுந்தீபற= அப்ப டியிருந்த இப்பொருளானமஞானத்தா லறிந்து கூடத்தக்கபொ ருளல்ல (௪)

இப்படிப்படர்க்கையாய்நின்ற சொரூபத்தை
யநாதியே நமக்குத்தன்மையுமாய் முன்னிலை
யுமாய்க் கன்மபரிபாகமும்மலபரிபாகமும்
பிறந்தபின் னாசாரியனுமாய் வந்ததென
றருளிச்செய்கிறார்.

ஏகனுமாகி யனேகனுமானவ
னாதனுமா னென்றுந்தீபற
நம்மையேயாண்டா னென்றுந்தீபற.

இ-ள், ஏகனுமாகி யனேகனுமானவ னாதனுமானென்று ந்தீபற=இப்படிக்கொத்தபொருள்தானே யநாதியேஆன்மாவை கூடிப் பிரித்தறக்கரியதாகையாலே யொன்றெனனும்படியுமாய் யாம்செய்த கன்மத்துக்கீடாக வுபகரிக்கவேண்டியவனவளதுவெ னனும்படி பலவாறுபோல நிறக்கத்தக்கதுமா யிப்படி நின்று கன்மத்தையுந்தொலைப்பித்து மலத்தையும் பக்குவமாக்கின இந்த வவதாரத்திலே நமக்காசாரியனுமாயெழுந்தருளிவந்தான். நம்மை யேயாண்டானென்னுந்தீபற=இப்படி யெழுந்தருளிவந்து அநாதியேதொடங்கி யின்றளவுந் திருவருளிடையாமல் நரகத்திலே யுழைத்தநம்மையே காருண்ணியத்தின மிகுதியாலே பெறுதற்கரிய திருவடியைத்தந் தடிமைகொண்டான். ஏகார மிழிவினக்கண் வந்தது (௫)

இப்படியெழுந்தருளிவந்து அடிமைகொண்டபோதே
தன்பாரங்கெட்டுச் சூழவுந் தம்பிரானுக்கே பாரமா
முறைமையை யருளிச்செய்கிறார்.

நஞ்செயலற்றிந்த நாமற்றபின்னாதன்
றன்செயறானேயென் றுந்தீபற
தன்னையேதந்தானென் றுந்தீபற.

இ-ள், களைசெயலற்றிருந்த நாமற்றபின்னுதன்றன் செயரு னேயென்றதீபற=சாவதனையும தம்பிரானோ கூடிநின்று கூட டலைகசெயத இந்தமுறைமையை யறியாமற றனனாலேசெய்யப்ப ட்டதெனறு கருதபபட்ட ஆனமசுபாவமுமருளாலேவிட்டுநீங்கி இபபடிநீஙகினேனெனகிற தனனையுமருளிலேகொடுததுததானு ம் அருளேயாயவபபொழுதே காததாவிவனைகஙிரகிததுககொண டிவனசெயலெலலாந தனசெயலேயாக்கி யிவனுககாறுகவேநிற பன். தனனையேதநதானெனறுநதீபற=இபபடிககூடினவிதஒரு ருவன்கைமாறு செய்யததககதாகததனனையொழிநதபொருளிலே னேணடுவதுகொடுக்கையனறித தனனையேதநதானொருவனுககு ச் சிவனுமொருபதஙகளைக கொடாமறகளையற்ற பலயாகவவனை ப்போலத தனனையுமவனுககே கொடுபபான (௬)

இபபடிபெற்றபொருளுடனே ஏதி பாவமபிறநதொரு
நீரமையாய நிறகுமுபாய மெபபடியெனறு
கேட்டமாணாககனைநோககி
மேலருளிசசெயகிறார்.

உள்ளமுருகி லுடனாவரல்லது
தெள்ளவரியனென்றுந்தீபற
சிறபரிச்செலவனென்றுந்தீபற.

இ-ள், உள்ளமுருகி லுடனாவரலலது தெள்ளவரியனென்றுந் தீபற=ஸதிரீகள தஙகளுககுரிய புருஷாகளிடததுணடாகியதலை யனபு இடையன்பு கடையனபென்று * மூவகைபபட்டஆசை

* ஸ்திரீகளுககுரிய மூவகையனபாவன-நாயகனபோ கேட்ட காலததி லவசயழிகை தலையன்பு, நாயகனைக கணடகாலததிலவ சமழிகையிடையனபு, நாயகனைககூடின காலததி லவசமழிகை கடையன்பு, இவற்றில் தலையனபுபூணட நாயகனபோ கேட்டகா

மிகுதிக்கொப்பாக நம்பெருமான் திருமேனிகொண்டெழுந்தரு
ளிவந்து தம்பிரானார் தமக்குத் திருநாமமாகிய பஞ்சாக்ஷரத்தி னு
ண்மையை யொருக்காலருளிச்செய்யக் கேட்டுமுள்ளபடி காட்ட
க்கண்டு மந்தச்சொரூபமாகியே தன்னிடத்திலே கூடிநிற்கிறமு
றைமையுணர்த்தி யவன் கூட்டுமுறைமைகளிலே கூட்டக்கூ
டியும்படி மூன்றுவகையுங்கண்ட சீவன்றன் நிருவிகாரியாய்
(அக்கினிகலந்தமெழுகுபோல) உருகிப்போனபுகாந்து கரையழி
ந்திருந்தகாலத்து (குளிகையாலே காளிதமறப் பேதித்தசெம்பி
லே யுள்ளமாறமெழுந்திருந்து செம்பெனும்போகெட்டுப் பொ
னென்னும் போபெற்றாற்போல) ஆன்மசொரூபமறைந்து சி
வசொரூபமேயாய்ச் சிவனெனநிற்பன் இப்படிக்கூடுகையொழி
ந்து தன்னுடையபோதத்தாலாராய்ந்துகண்டுகூடுதற்கரியார் சிற்
பரசெல்வனென்றுந்தீபற = இப்படித் தன்செயல் கூடாதேகூ
டின்வாகளே மேலான ஞானைஸ்வரியத்தையுடையவர்கள். (௧)

இந்தநிலை கூடாதவர்களில்லை வேறேயுமொருபாய
முண்டென் றருளிச்செய்கிறார்.

ஆதாரத்தாலேநிராதாரத்தேசென்று
மீதானத்தேசெல்கவுந்தீபற
விமலற்கிடமதென்றுந்தீபற.

இ-ள், ஆதாரத்தாலே நிராதாரத்தேசென்று மீதான-த்தே
செல்கவுந்தீபற=மூலாதாரஞ் சுவாதிட்டானம் மணிபூரகம் அநா
கதம் விசுத்தி யாக்கினையென்று சொல்லப்பட்டநின்ற வாதாரங்
களிலே யொவ்வொரு வாதாரந்தோறு மிந்த வாதாரங்களுக்குப்

லத்திலாசமழியத்தக்கதாயக் கேட்டுங் கண்டுங் கூடியுமுண்டான
காலத்துறுதிபோல குருமொழி கேட்டுங் கண்டுங் கூடியுமென
உவமானத்தை வருவித் துரைத்தமைகாணக.

பொருந்தின தேவதைகளைத் தியானித்துச் சமாதியடைந்து இது கையாந்தவாறே நிராதாரயோகமென்று சொல்லப்பட்ட ஆன்ம சொரூபத்தையுணர்ந் தொருபற்றறச் சமாதிபரனுய்நிற்கவந்த நிராதாரயோகத்துக் குபாயயோகமாகிய மேலானயோகத்திலே சாதித்துத்தன்னுடைய செயலறநிற்கு மதைச்சாத்திரத்தின்வழிகளிலே யாராய்ச்சிசெய்து மீதானமாகிய சிவசொரூபத்திலேகூடுமபடிசிரத்தைபண்ணுவாயாக. விமலற்கிடமதென்றுந்தீபற=இப்படிக்கொத்தவிடமேநின்மலனாகிய சிவனைக்கூடத்தக்கவிடமாவது.()

ஆதாரயோகத்துக்கிட்ட வுபாயமொழிந்தது சாயுச்சியத்துக்கு
இலக்ஷணமான யோகமல்லவென
றருளிச்செய்கிறார்.

ஆக்கிலங்கேயுண்டாயல்ல தங்கில்லையாய்ப்
பாக்கிறபரமதன் றுந்தீபற
பாவனைக்கெய்தாதென் றுந்தீபற

இ-ள், ஆக்கிலங்கேயுண்டாயல்ல தங்கில்லையாய்ப் பாக்கிறபரமதன்றுந்தீபற=தற்போதத்தாலே மூலாதாரமுதல பிரமாந்த்ரமீறாகவுள்ள வாதாரங்களிலே யொவ்வொருதேவதைகளைத்தியானித்தகாலத்தி லுண்டுபோலத்தோன்றியுந் தியானியாதகாலத்தில்லையாகியு மிப்படித் தியானிக்கப்பட்ட தேவதைகளிருந்தேகத்தி லாதாரங்களைப்போலப் போகத்துக்குத் தானமாகியவண்டத்திற்குட்பட்ட பதங்களிலே யடைவிக்குமதொழிந்து பரிபூரணமான சாயுச்சியத்தை யடைவிக்கமாட்டாது அஃதேதெனில் ஆன்மபோதமானது சீவிக்குமளவி லதோமுகமாக வொழிந்துசீவியாதாகையா லதனாற்கற்பிக்கப்படு மதையெல்லாந் தனக்காதியே வாதனைபண்ணிப்போந்த மாயாரூபமேயொழியத் தன்னைவிட்டு நீங்காத சிவசொரூபத்தையுணர்த்தாது ஆதலினதனுடை

யபேதத்தாற் கற்பிக்கப்படு மவையெல்லாம் விசாரித்துப் பார்க்கிற சொரூபமல்ல பாவனைக் கெய்யாதொன்றாகு மென்றது, வித அவாங்கமனோகோசரமாயுள்ள பொருளினுடைய கற்பனையி லகப்படாது. (௬)

மேல் முன்சொல்லப்பட்ட நிராதாரயோகத்தை
விரித்தருளிச்செய்கிறார்

அஞ்ஞேயஞ் ஞாதவறிவேயறிவாகத்
தாஞ்ஞாதுணர்ந்திருந்தாருந்தீபற
தூயபொருளீதென்றுந்தீபற

இ-ள், அஞ்ஞேயஞ்ஞாத வறிவேயறிவாகத் தாஞ்ஞாதுணர்க் திருந்தாருந்தீபற = பஞ்சபூதபரிணாமமாகிய தேகமாத்மாவைக் கூடினாலொழிந்து சேட்டியாதாகையா லிந்தத்தேகத்துடனே கூடினாலுள்ள தோஷத்தையறிந்து வேறாக்கக்கண்டு நீங்கினதாகவே இந்தத்தேகமும் பிரமாணமாகிய பஞ்சபூதங்களைப்போல விஷ்ணுக்குவேறாகியேயிருக்கும் இவற்றை யருட்கண்ணாலேகண்டு நீங்கின ஆன்மாவுக்கு நீங்கினபொழுதே யிவனுடையவிசேஷஞானக்கிரியைகளுண்டானாலும் இவனுக்கநாதியேபிராணனாய் மறைந்துநின்று ரக்ஷித்த சிவனுமிவனைக் கவளீகரித்துக்கொண்டு தானேயாயிவகியே நிலைநிற்பன இந்நிலை தவறாமிருக்கும்படி (ஒருவனொருக்குப்போகுமளவில் மற்றொருவன் காட்டிவிட்ட குறிவழிச்செல்லாமற் பக்கமேசெல்லத்தக்க கள்ளருடையஅடிப்பாட்டையைவழியெனக்கருதிச்சென்றார் கள்ளராலே வதைப்படாநிற்பன இந்தவிதனங்களகூடாதபடி பக்கவழிகளிற்செல்லாமலொருவன் காட்டிவிட்ட குறிவழிச்சென்று லொருவிபாகூலமுமறப் போய்க் கருதினவூரிலேசென்று தன்னுடையகோட்பாடுமுடியாநிற்பன (அதுபோல சொரூபத்திலேசென்றிரண்டறக்கூடுகிற வழிக்கு விரோதவழியாகிய மயக்கவிகற்பங்களிலேவிழுந்து சேகமாணை

கலையுடையாதே தன்னுடையசொரூபத்திலே வந்து கூடும்படி வழிகாட்டிநிற்கிற வுணர்வு கண்டு கேவலசகலத்திற் றாக்கா மலிருக்கவேணும். துய்யபொருளென்றுந்தீபற = இதும்வேதாகமங்களிற் றீர்வானபொருள். (௰)

இப்படிக் கூடுமென்றொழிந்து தன்னுடைய போதத்தாலே
கூடும்படி விசாரிக்கி லப்பொருளைக் கைகூடாதென
லருளிச்செய்கிறார்,

தாக்கியே தாக்காது நின்றதோர் தற்பர
னோக்கிற் குழையுமென் றுந்தீபற
நோக்காமனோக்கென் றுந்தீபற.

இ-ள், தாக்கியே தாக்காது நின்றதோர் தற்பர னோக்கிற் குழையுமென்றுந்தீபற = ஆன்மாவுடனே கூடி யாவையுமாய் நிற்கச் செய்து உன்றனுடையவுண்மை குன்றாமற் பரமானந்தசொரூபமாய் நிற்கிற வந்தச்சொரூபத்தைக் கூடவிசாரித்து அதுதனியே யொருபொருளாக உன்னி யிரண்டுபட்டு நின்றுபொருந்தவிசாரிக்கில் உனக்கப்பொருள் கைகூடாது. நோக்காமனோக்கென்றுந்தீபற = அப்படியேயந்தச் சொரூபந்தன்னைத் தோற்றுமலநீயா கின்ற முறைமைபோல நீயுமுன்னைத்தோற்றுமலந்தச் சொரூபந்தானாகியே நிற்கிலப்பொழுதே பரிபூரணபரமானந்தசொரூபி யாயவிடுவை. (௰௧)

இனியிந்தவுபாயத்தை யருளிச்செய்த குருவின
பெருமையை யருளிச்செய்கிறார்.

மூலயிருந்தாரை முற்றத்தேவிட்டவர்
சாலப்பெரியரென் றுந்தீபற
தலத்திற் றலைவரென் றுந்தீபற.

இவர், மூலையிருந்தாரை முற்றந்தேவிட்டவர் சாலப்பெரிய வொன்றுந்தீபற = மாதாவினிடத் துண்டான சுரோணிதத்திலே பிதாவினிடத்துண்டாகிய சுக்கிலமப்பளப்பையில் முத்தைவைத் தாற்போலப்படுகிறகாளில் சீவனுடைய பிராணவாயு வாகனமா கவு மனதுவழியாகவுஞ் சிவனுடையவாஞ்ஞையாலே சென்று சுக் கிலசுரோணிதத்தின் தலையின்மேலப்பகிர்ந்து கன்மத்துக்கீடாக மூன்ற ரைக்கோடி யுரோமத்துவாரமும் எழுபத்தீராயிரங்கோடியும வாயு விற்பிரதானமானதசவாயவும் நவத்துவாரமும் எண்சாணுடம்பு ம் ஏழுதாதுவும் ஆறாதாரமும் ஐந்துபொறியு நாலுகரணமுமூன் றுமண்டலமும் இரண்டுவினையு மென்பபோபெற்று இவற்றை யொன்றெனப் போர்த்தப் புறத்தோலுமாக ரூபிகரித்து இந்தரூப த்தையுடைய சீவனுமன்ன ரசத்திற்குப் பிராரத்தமளவுந் தன் னுடைய தேகத்தி லுந்தி சக்கரத்தின்மேலே கிடந்தாருமாதமு தலுந்தி நாளத்தாலே மாதாவினிடத்திலே அன்னரசமுங்கொண் டு அந்தவன்னரசத்தின் மிருதியாலே சுழுமுனைநாடி யடைபட்டு இடையும் பிங்கலையுநிறைந்து பிராணவாயு புகுந்துமேலேறுக்கிநா சித்துவாரங்களாலே விட்டவெழுத்தாலே நாளொன்றுக் கிருபத் தோராயிரத்தறுநூறு சுவாசவுச்சாரணந்தோன்றி முப்பத்திரண் டுநூறாயிரத்து நாற்பதினாயிர முருச்சென்றவாறே யுதரகனமங் தொலைந்து மாதாவினிடத்துண்டான பிராணவாயுவிலே தம்பி ராஞ்ஞருடைய காருண்ணியத்தாலே சத்தியதிஷ்டித்துக்கொண்டு இந்தச்சத்திபலத்துடனே வாயுவானது பிராஞ்ஞையை பூமியிலே பதிவிக்கவேண்டிப் பிரேரணாபத்திய மென்னும்போபெற்றிவனு டைய போதமபோல்லிவனுடைய தேகமுங்கீழ்நோக்கி விழும்ப டித்தனனுடையபலத்தாலே தலைகீழாகத்தள்ளிப் பூமியில்வந்தபி ன்பு தேகத்துக்கடுத்த கன்மங்களாலே புசிப்புகளைக்கருதி யிந்தி ரியங்களாகிய மூலைகளிலேயிருந்து விடயங்களைப் புசித்துப்புசி ப்பொழிந்தா லிவனுடையபோதமானது கீழ்நோக்கிச்சாக்கிர

முதலதீதமனவாக வைததை கழுககடுததானங்களாகிய மூலக்
கினிலையடைந்தும் இப்படியிரவுபகலிநத மூலங்களிலுண்டானவிரு
வினைமேலமறைந்து விகறபித்துமயங்கியும் இப்படிப்பொய்யப்பிரகா
சமானசகலகேவலங்களிலழுந்தாமற்கீழ்ச்சோகக்கினபோதத்தையொழி
த்து உண்மையையுணாததிமேலாகியபிரகாசமானபரமாகாசவெ
ளியிலேவிழிததுப்பரபோகததிலழுநதும்படிக்கூட்டிவிட்டவுபா
யகுருவிகவுமளவிடப்படாதபெருமையையுடைய தமபிரானுவர்.
தவத்திற றலை ஒனறுநதீபற=அரியதவததிலேநினறு வழிபட்ட
வர்க்குவேண்டுவரங்களாக கொடுக்கவல்ல காததாவுமாவார். ()

இப்படி சொல்லுக்கு நினைவுக்கு மெட்டாத பொருள்
கூடுகைக்கோ ரிடமுணடென றருளிச்செய்கிறார்.

ஓட்டற்றுநின் றவுணர்வுபதிமுட்டித்
தேட்டற்றிடஞ்சிவமுந்தீபற
தேடுமிடமதனறுந்தீபற.

இ-ள். ஓட்டறறுநினற வுணாவுபதிமுட்டித்தேட்டற்றிடஞ்
சிவமுந்தீபற = தனக்கொரு போககுவரவினறியே யொழிவற நி
றைந்து சலிப்பறநிறகிற ஞானததை யானமாவினகணணுக்குக்கூ
டியக்தஞானமேயாய் அக்ஞானததினீங்கியததாலே கூடிறறு
மெனகிற விகாரமு மநதஞானமுஞ் சேரக்கூடாதவிடந்தானே
சிவரூபமாம். தேடுமிடமதனறுநதீபற=இநதவிடம் போதகக்கூ
த்தவிடத்திலே பிரகாசிககுமதொழிநது ஆனமபோதத்தாலே யா
ராய்நதறியத்தக்க விடமலல. (௰௩)

இந்தவிடத்தை தேசிகனாலே யறிந்தே அவனறிவித்த
வுபாயத்திலே யவதிகூடாமற் கூடவே சிவப்பிரகாசிக்கு
முறைமையை மேலருளிச்செய்கிறார்,

கிடந்தகிழவியைக்கிளப்பியெழுப்பி
யுடந்தையுடனேநின்றாந்தீபற
உன்னையேகண்டதென்றுந்தீபற.

இ - ள் கிடந்த கிழவியைக்கிளப்பியெழுப்பி யுடந்தையுடனேநின்றாந்தீபற = ஆன்மாவை யநாதியேபொருந்திப் போதுகிறவருளாகிய சிவசத்தியை யாசாரியன கடாக்ஷத்தாலே பிரகாசிப்பிக்க ஞானத்துடனேகூடி யந்தஞானமேயாய நிற்பாய். உன்னையே கண்டதென்றுந்தீபற = அப்படி நிற்கவே சிவமானதுன்னையே கண்டுகிரகித்துக் கொள்ளாநிற்கும். (கச)

மலமாயா கன்மங்களைப்போக்குகிற ஞானத்தை யாசாரியன் கடாக்ஷத்தாலே யிவன் பற்றவே அப்பொழுதே சிவனிவனைப் பற்றினோமென்கிற நினைவையு மறந்து தானாகுவனென்னு முறைமையை யருளிச்செய்கின்றார்.

பற்றையறுப்பதோர் பற்றினைப்பற்றிலப்
பற்றையறுப்பரென்றுந்தீபற
பாவிக்கவாராரென்றுந்தீபற.

இ - ள். பற்றையறுப்பதோர் பற்றினைப்பற்றிலப் பற்றையறுப்பரென்றுந்தீபற = தேகேந்திரியாதி பிராணவாயுவந்தக்கரணங்கள் முதலாயுள்ள பற்றுகளை யறுக்கத்தக்க திருவருளையான்மாபொருந்தி யந்த ஞான மேயாய்நிற்கி லப்பொழுதே ஞானமாய நிற்கிறோமென்கிற பற்றையுமறுத்துச் சிவன்றானாக்கியே விடுவன். பாவிக்க வாராரென்றுந்தீபற = அல்லது சிவ

னைத் தியானித்துக் கூடவேணுமென்று விசாரிக்கிலனென்று காலமுங் கூடப்பட்டான். (கரு)

இப்படி கூடி நின்றவர்களொன்றிற் பற்றும நிற்கு முறைமையை யருளிச்செய்கிறார்.

உழவாதுணர்கின்றயோகிகளானோருந்
தழுவாமனிற்பரென்றுந்தீபற
தாழ்மணிநாவேபோலுந்தீபற.

இ-ள். உழவாதுணர்கின்ற யோகிகளானோருந் தழுவாமனிற்பரென்றுந்தீபற = உணர்ந்துமுறைமையினு மவத்தையினு மழுந்தாமற் சிவனது ஞானத்தாலே சிவனைத் தெரிசிக்கிற சிவயோகிகளுக்குப் பிராரத்தத்தாலே கனமங் கூடிற்றாயினுந் திருவடி ஞானங் கண்ணாக, நிறைகையாலே யொருவிடயங்களினு மிரார்கள் தாழ்மணிநாவேபோலுந்தீபற = ஓசைதாழ்ந்த மணியினது நாப்போல வசையு மாரவாரமு மற்றிருப்பார்கள்.

இப்படி கூடுங்காலத்து நடுவேயொரு குறிச்சமுமென்றும் நிகழுந்தாற் செய்யும் பரிகாரமு மருளிச்செய்கிறார்.

திருச்சிலம்போசையொலிவழியேசென்று
நிருத்தனைக்கும்பிடென்றுந்தீபற
நேர்படவங்கேநின்றுந்தீபற

இ-ள். திருச்சிலம்போசை யொலிவழியேசென்று நிருத்தனைக்கும்பிடென்றுந்தீபற = தம்பிரானார் திருவுள்ளத்தடைத்த வான்மாக்களைக் கருவிகரணாதிகளாலுள்ள ஆரவாரங்களைக் கடாக்ஷத்த துணையாகவே யோட்டி வெற்றியுடனே திருவடிசேரச் செல்லுங்காலத்து (இராஜாவின் குமாரன் மற்றலையான மாற்

ற்றையோட்டி வெற்றியுடனே தன்னுடைய பதியைச் சேரச் செல்லுமளவில் விராஜாவி னருகுநின்ற வாச்சியங்களெதிர் கொள்ளுந் தன்மைபோல) அனவரதமும் பரமானந்த நிருத்தம் பண்ணியருளாநின்ற தம்பிரானார் திருவடிக்குச் சிலம்போசையுமான பரவிந்து பரநாதமான தடியார் பிறவித் துக்கங்கெடும்படியாரவாரியாநிற்கும் இந்தப்பரநாதவழியேசென்று பரமானந்த நிருத்தம்பண்ணியருளாநின்ற தம்பிரானையு முன்னுடைய போதங்களைவதற்குத் தொழுவாயாக. கோப்படவங்கேனின் றுந்தீபற = மயக்க விகற்ப மென்று சொல்லப்பட்ட வுட்பக்கவழிகளாகிய களரடிப்பாட்டை யிற்சென்று தட்டுப்படாமல் நல்லடிக்குச் செல்லுகிற செவ்வைவழியே சென்று. (௧௭)

இப்படி திருவடிக்குச்செல்லுகிறவழிக்கு விரோதமாகிய

மயக்க விகற்பங்க ளொருகாலமும் பொருந்தாதபடி

தம்பிரானார் திருவருளை மறவாதிருக்கவென

றருளிச்செய்கிறார்.

மருளுந்தெருளுமறக்குமவனைக்
கருளைமறவாதேயுந்தீபற
அதுவேயிங்குள்ளதென் றுந்தீபற.

இ - ள் மருளுந்தெருளுமறக்குமவனைக் கருளைமறவாதே யுந்தீபற = உனக்கனுபூதிக்கு விரோதமாகிய மயக்கவிகற்பங்க ளொருகாலமுங்கூடாது அஃதெதனாலென்னில உனக்குக் கணஞ்சிய சிவனரு ளொருகாலமுங் கைவிடாமற் கூடிநிற்கில அதுவே யிங்குள்ளதென றுந்தீபற = இவ்விடத்திற் செய்ய வேண்டுங்காரியமுமதுவே யொழிந்து வேறொன்றுமில்லை.

இப்படி யருளிலே யிடைவிடாமனின்று சிவம் பிரகாசிக்கும்

விளைவை யருளிச்செய்கிறார்

கருதுவதன் முன் கருத்தழியப்பாயு
மொருமகள்கேளவனென் றுந்தீபற
உணரவரியனென் றுந்தீபற.

இ - ள். கருதுவதன்முன் கருத்தழியப்பாயு மொருமகள் கேள்வனென்றுந்தீபற = இப்படி யருளிலே யிடைவிடாமனின்றவனிந்த அருளிலே சிவனைக் கூடவேண்டுமென்று விசாரிக்கு மளவில் இவன் கருத்துக்குக் கருத்தாய் நிற்பது திருவருளேயாகையாலு மிவனுக்குத்தனித்தொரு கருத்திலலாதொழுகையாலும் (குகையிலுருக்கின செம்பிலே குளிகைபாய்ந்தவளவிலே செம்புங் களிதமுயற்ப பொன்னு மாறுமா யிருந்தாற்போல) இவன் கருதிய வப்பொழுதே யிவனையுங் கிரகித்துக்கொண்டிவனுடைய கருத்தையுமொழித்துத் தானாகத் தனனுடைய கருத்துமாய் நிலலாநிற்பன ஒப்பிலலாத சத்தியஞான சத்தியினை யனவரதமும் பொருந்திக்கொண்டிருக்கத்தக்க நாயகன். உணரவரியனென்றுந்தீபற = ஆகையாலிப்படியொழிந்து ஆன்ம போதத்தா லெக்காலமு நினைந்துகூடவரிதா யுள்ளவர். (கசு)

இப்படிக்கொத்த வுணமைப்பொருளைப் பெற்றகாலத் திடைவிடாதே நின்றனுபவிக்கவேண்டுமென றருளிச்செய்கிறார்.

இரவுபகலில்லாவின்பவெளியூடே
விரவிவிரவிநின் றுந்தீபற
விளையவிளையநின் றுந்தீபற.

இ - ள், இரவுபகலில்லாவின்பவெளியூடே விரவிநிரவி நின்றுந்தீபற = உணர்ந்தகாலத்து மாயையு மொடுங்கினகாலத்து ஆணவமுங்கூடாமல ஞானமு மானந்தமுமே பிரகாசிக்கத்தக்க பரமாகாசத்திலே கூடிப்பொருந்திநின றனுபவிக்க, விரையவிரைய நின்றுந்தீபற = தேசிகனாலே உதிக்கதோமாகிற்பின்பே சாதித்துக்கொள்ளுகிறோமென்று முன்புள்ளவாசனையின் மிகுதியாலே பேயத்தோபோன்ற விசுவத்தையும் விசுவாதீதமானதேகத்தையு மொருநிலையில்லாதமனாதிகளினுடைய சிக்கென்றவைகளை மெய்யெனக்கருதி சங்கமாணங்களிலே படையாமல பரமானந்தத்திலேகூடி நின்றிளைப்பாறும்படிக்கு கடுகென விரைந்து கூடுவாயாக. (உ௰)

இப்படி கூடத்தக்க சிவமானம்போதத்தா லுணதெனும்
பொருளினுமில்லதெனனும் பொருளினுமனறியே
யுண்டானபொருளென றருளிச்செய்கிறார்.

சொல்லும்பொருள்களுஞ் சொல்லாதனவுமாங்
கல்லனுயானுனென றுந்தீபற
அம்பிகைபாகனென றுந்தீபற.

இ - ள், சொல்லும் பொருள்களுஞ் சொல்லாதனவுமாங் கல்லனுயானுனென்றுந்தீபற = வாக்கால்ளவுபடுத்தி யுரைக்கத்தக்க சொரூபாதிகளாயுள்ள பொருள்களும் வாக்காலுரைக்கப்படாத முயற்கோடுபோன்றில்லாத பொருள்களு மிவையிரண்டுமல்லாதவனுமாய் வாக்குமனாதீதத்திலேநின றனாத்தக்க சுப்பூவ சொரூபியாயுள்ளானொருவன. அம்பிகைபாகனென்றுந்தீபற = அவனே காருண்ணியசத்திக்கு நாயகனாகிய கர்த்தா.,()

இப்பொருளைக் கூடுகைக்கு வேறுமொருபாய மருளிச்செய்கிறார்.

காற்றினை மாற்றிக் கருத்தைக் கருத்தினு
ளாற்றுவதா றன்றென் றுந்திபற
அல்லாதத் தல்லவென் றுந்திபற

இ-ள், காற்றினை மாற்றிக் கருத்தைக் கருத்தினு ளாற்றுவதா றன்றென் றுந்திபற = இடைபிங்கலைகளாற் பிராணவாயு நின்று சலிக்குமளவு மனதுமானமாவு மொக்கநின்று சலிக்குமாகையா லிப்படிச் சலித்துப் புறப்படுகிற வாயு பன்னிரண்டங்குலமும் புறம்புசலியாமல் உள்ளேதானே சுவறும்படி குருவசனத்திலே நின்று சாதிக்க மனச்சலிப்புள்ளதற்று விடும் இப்படி சலிக்கத்தக்க விகாரமற்றபொழுதே யிவன் கருத்துன் றவிகாரத்திலே செல் லுமாகையா லிந்தவிகாரத்திலும் விழாமற் றன்னுடையகருத் துக்குக் கருத்தாய்நிற்கிற தம்பிரானார் திருவடியிலேகூடியிருந் தினைப்பாறுகிறதே பொருள் அல்லாதத்தல்லவென் றுந்திபற = இப்படி கூடுகிறதொழிந்து வேறொரு பிரகாரங்களாற் கூடுகிற தென்று நிலையிலவாது. (உஉ)

இந்தவுபாயத்திலே பொருந்திநிற்கவே இவன் சுத்தனுமாய வீடு மெளிதாகப்பெறலாமென றருளிச்செய்கிறார்.

கள்ளரோடில்லமுடையார் கலந்திடில்
வெள்ளவெளியாமென் றுந்திபற
வீடுமெளிதாமென் றுந்திபற.

இ-ள். கள்ளரோடில்லமுடையார் கலந்திடில் வெள்ள வெளியாமென்றுந்திபற = களவுகாண்பானொருவன் றன்னு டைய சொரூபத்தையும் பேதித்துத் தன்னுடைய சாதுரியத்தி ன்வழியிலே யிருந்த பதார்த்தங்களுடையா னொருவனைப்பார்த்

தவனை மந்திரத்தாலும் அவுஷதத்தாலும் தியானத்தாலும் பேதித்துத் தன்னுடைய வசத்திலேயாக்கி யவனகத்திலேயுள்ள பதார்த்தங்களை யவனைப்பொருந்தினின் றெடுப்பித்தாற்போலத் தம்பிரானரு மிவனுடைய வநாதி மலசம்பந்தத்தாலே யிவனுக்குத் தெரியாதபடி கள்ளரைப்போல மறைந்து நின்றுபகரித்துக் கன மவொப்பு மலபரிபாகமுண்டான வவதாத்திலே யிவனுக்குப் பொருந்தினதொரு திருமேனியிலே பிரகாசித்துத் திருநீறென கிற வவிழ்தத்தாலுஞ் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமென்கிற மந்திரத்தாலுஞ் சொரூபமென்கிற தியானத்தாலு மிவனைப் பேதித்து இவனைத் தம் முடைய வசத்திலேயாக்கி இவன் சஞ்சிதமாகக் கொடுங்காலங்களி லே தேடிய வஸ்துவாகக்களாகிய வறைகளைச் சோதித்து தெட்டிப்பிக் கிறவளவில தேகமாகிய இல்லத்தையுடைய வான்மாவு மிதற் குப்பொருந்தி யொருவழிப்பட்டா லிவனுக்கொரு முதலுமில்லை யா யிவனுடைய இருதயமும் வெளிக்கு வெளியாய பரமாகா யமாயவிம்ம வீடுமெளிதாமென்றுந்தீபற = இப்படியான கால த்தைப்புலவேடராகிய கள்வாகளிட்டுப்படாத வீடுமிவனுக்கு வருத் தமறக்கிடைக்கும். (உக)

இப்படி சினறவாகள் பிராரத்தத்தாற் றேகத்துடனே
விசுவத்திலே இருந்தாகளாயினு மவாகள் விசுவ
மயக்கத்திற் படாாகளென்றருளிச்செய்கிறார்.

எடுக் கொண்டாாதமைத் தொட்டுக்கொண்
விட்டாருலகமெனறுந்தீபற (டேகினறூர்
வீடேவீடாகுமெனறுந்தீபற.

இ - ள் எட்டுக்கொண்டாா தமமைத்தொட்டுக்கொண்டே னெனறா விட்டாருலகமென்றுந்தீபற = பஞ்சபூதமுஞ் சந்திரா தித்தரு மானமாக்களுமாக வெட்டுவகையுக திருமேனியாக வெ ழுந்தருளினின்ற தம்பிரானாரையே தன்னைவிட்டு நீங்காத

நின்ற முறைமையை யவருடைய திருவருளாலே யறிந்து தானு மவனைப்போலே சிநேகித்துப் புரிந்து கூடினவர்கள் பிராரத்தத் தாலுமளவு தேகவிசுவங்களிலே நின்றாரேயாயினுஞ் (சாக்கா ளியெனனும் புழுப்போல) கருத்து வேறே பூண்டு கிடக்கை யாலே விசுவத்திற்படார்கள் வீடே வீடாகுமென்றுந்தீபற = இப்படி விசுவத்தை யருட்கண்ணாலே பொய்யானபடிகண்டு நீங் கிநிற்கவே யொருகாலத்திலு மழிவில்லாத திருப்பாதமே யவர் களுக்குப் புகலிடமாம். (உச)

இப்படி ஞானசுவரியத்துடனே நிற்கப்பெற்றவர்களே
புண்ணியபாவந் துலையொத்த வான்மாக்களென்
றருளிச்செய்கிறார்

சித்தமுந்தீயகரணமுஞ் சித்திலே
யொத்ததேயொத்ததென்றுந்தீபற
ஒவ்வாததொவ்வாதென்றுந்தீபற.

இ - ள், சித்தமுந் தீயகரணமுஞ் சித்திலே யொத்ததே யொத்ததென்றுந்தீபற = அருளாலே சீவனுந்து பசுத்தவநீங் கிச் சிவத்துவமாகவுங் குற்றத்தைக் குணம்போல விளங்குகிற வந்தக்கரணங்களும் பசுகரணபாவங்கெட்டுச் சிவகரணமாகவு மிப்படி கூடினவர்களே கன்மங்கள் பக்குவத்தையடைந்து து லையொத்தவான்மாக்கள் ஒவ்வாததொவ்வாதென்றுந்தீபற = இப்படி வினைகள் துலையொவ்வாத வான்மாக்களுக்குத்தம்பி ரானார் திருவடி கூடக்கிடையாது. (உரு)

இந்நிலையிலேநின்ற நிரண்டறச்சாதித்தாற் பின்பு
வினையுமாறருளிச்செய்கிறார்.

உள்ளும்புறம்புநினைப்பறினுள்ளே
மொள்ளாவமுதமென்றுந்தீபற
முளையாதுபந்தமென்றுந்தீபற.

இ - ள். உள்ளும் புறம்பு நினைப்பற நின்னுள்ளே யொள்ளா வமுதாமென்றதிப்ற = கன்மயோகிகள் கருத்துப்போலத் தானிறக்கிற தேகத்திலே யொருத்தானத்தி லவிகாரமாயிருந்துங் கிரியாபாதத்தில் நிற்கிற சமயிகளைப்போலப் புறம்பே பாவித்தி ருந்தும் இப்படிச்செய்து வனுபூதி கிரிந்தாற பிரபஞ்சமாய் நில் லாதே தேசிகன கடாக்ஷத்தாலே தேகாதிய பிரபஞ்சங்களை யுணர்ந்து நீங்கினதனையுந் தெரிசிப்பித்த சொரூபத்தையு மதின் கணுக்கவுணர்ந்து தேகாதிபிரபஞ்சங்களையு மில்லை யாக்கித் தன்மை முன்னிலையுமொழிந்து ஒரு நீர்மையாகப் பட் டகையுமுள்ளென்றும் புறமென்றுந் தானென்று மவனென் றுங் கூடவேண்டுமென்றுங் கூடினேமென்றும் விசாரிக்கிற வுணர்வொழியிலுன்னுடையவிடத்திலே யொருவராலு முகந்து கொள்ளப்படாத வனுபோக விரசவான வானந்தவமுதமூறிப் பெருகி யுன்னையே கிரகித்துக்கொண்டு தானேயாயவிடும். மு ளையாதுயந்தமென்றதிப்ற = இப்படியானபின் சநநமரணங்க ளுக்குற பதியாக வங்குரிக்கத்தக்க பசுபாசங்க ளுண்டாகாது இப்படிப் பொருந்தினவர்களுக்கே பசுபாசவிகற்பங்களாகிய

கிலேசந்திரவத்தென்று மலத்து திராத்தென்று

மருளிச்செய்கிறார்.

அவிழவிருக்குமறிவுடனின்றவர்க்
கவிழ்மிவவல்லலென்றதிப்ற
அன்றியவிழாதென்றதிப்ற

இ - ள். அவிழவிருக்குமறிவுடனின்றவர்க் கவிழ்மிவவல்ல லென்றதிப்ற = ஆணவபோதமபோல வொருபொருளைப் பற் றிக்கொண்டு நின்றுவிசாரித்து மயங்காதே யநாதியே, பற்றும் விகற்பமு மயக்கமுமின்றித் தன்னுடைய வாஞ்ஞையாலே சாவு

மூ கூடவாகிற்கத் தானென்றையு மறியாதே பரமானந்தமயமா யெல்லாவற்றினு முள்ளாய் நிறைக்கச்செய்தேயவற்றிற் படாமலனவரதமூம் நின்று பிரகாசிக்கிற சொரூபத்தை யாசாரிய னநுக்கிரகத்தாலே பெற்று அதினைக் கண்ணுகவதிலே கூடி யதுவாய் நின்றவாகளுக்கு ஆதித்தன் சந்நிதியி லான்மாக்கள் கண்ணுக்கந்தகார நிவேவற்றவனெனியமாய விந்தனைப்போல) ஞானத்தனுதயங் தெரிசனமானபோதே சநநமரணங்களுக் குற்பத்தியாய் வருகிற பசுபாச விகற்பங்களாகிய பேரந்தகாரமானது இன்னவிடத்திலே போனதென்றறியாதபடி தானே யிவனைக் கைவிட்டுப் போம். அன்றிய விழாதென்றருக்ப்பற = இப்படி நீங்காதவனவில வேறெருபாயங்களாலு மிந்தக்கிலேசங்கைவிடாது. ()

இப்படி சநநமரணங்களுக் குற்பத்தியாகவங்குரிக்கத்தக்க

பசுபாசவிகற்பங்களைவிட்டு முத்திக்கு வித்தாகியசத்திய

ஞானத்தை யபேட்சித்தவர்கள்பெறும்பேற்றி

னுறுதிப்பாட்டை யருளிச்செய்கிறார்

வித்தினைத்தேடி முளையைக்கைவிட்டவர்
பித்தேறினாகளென்றுந்தீபற
பெருமைகெட்டகொனபேணையுந்தீபற.

இ - ள். வித்தினைத்தேடி முளையைக்கைவிட்டவர் பித்தேறினாகளென்றுந்தீபற = முத்திக்கு வித்தாகி யாகியே தனக்குப் பிராணனாய் நின்று தோன்றுமலுபகரித்தும் தொலைப்பித்தும் வருகிறவருளைத் தேசிகன் கடாக்ஷத்தாலே சந்தேகமறப் பெற்றுச் சநநமரணங்களுக் குற்பத்தியாக வங்குரிக்கத்தக்க பசுபாச விகற்பங்களைவிட்ட பாக்கியவான்களே யெக்காலமும் தொலைந்தற கரிதாகிய தேகாதிப்பிரபஞ்சங்களையுஞ் சுத்தக்க

வேதனைகளையுங் கைவிட்டுமேலாகிய ஞானப் பிரகாசித்தக்க பரமானந்த சொரூபத்திலே மீளாத வழிசென்று புகுந்தவர்கள் பெறுவதங் கென்பெ ணேயுந்தீபற = இவ்விடத்திலே யிப்படி நின்று பெறத்தக்கப் பேறொழிந்து பசுபாச விகற்பங்களை பொருளென நின்றவவ்விடத்துப் பெறும்பேறேது நெஞ்சமே.

இப்படி யரியபேற்றைப் பெறுமளவில் பெறுகைக்

கோரவதாரமுண்டென் றருளிச்செய்கிறார்.

சொல்லுமிடமன்றுசொலல்புகுமிடம்
மெல்லைசிவனுக்கென் றுந்தீபற
என்றுமென்செய்வோ முந்தீபற.

இ - ள். சொல்லுமிடமன்று சொல்லப்புகுமிட மெல்லை சிவனுக்கென் றுந்தீபற = இப்படி கூடவரிய சிவனைக்கூடத் தக்கவிட மானம்போதத்தா லுணர்ந்து வாக்குகளா லிவ்விட மென்று வுரைக்கத்தக்கதொருவிடமல்ல சொல்லுகைக்குக் காத்தாவாகிய வான்மா வொருபொருளைக் கருதி யுரைப்பதாகவுணருமளவி லொருவனுணராத வுணர்வுமொழிந்து தானாக வொன்றையுணரமாட்டாதாதலால் ஒருவனுணராத வுணருவதானபடியை யாசாரியனாலேபெற்று வுணர்த்த வுணருவதான வெல்லையி லவனுணர்த்துகிற தன்மையை யவனாலேயுணரி னவ்விடமே சிவனைப்பெறுதற் கெல்லையானவிடம். என்றுமென்செய்வோமுந்தீபற = இந்தவிடத்தை யறிந்துகூடிநுவியாரென்று மென்றென்றுஞ்சொல்லி நின்றதான்மா வவ்விடத்தென்செய்ததோ வறிகின்றிலேன். (௨௯)

இந்த வவதாரத்திலேயின்று கூடுமுபாயத்தை மன்னி

விடாதே யுணரப்பெறி னெல்லாநிலையினு

நிற்கலாமென் றருளிச்செய்கிறார்.

வீட்டி லிருக்கிலென் னாட்டிலே போகிலென்
கூட்டில்வாட் சாத்தின னுந்தீபற
கூட்டப்படாததென் னுந்தீபற

இ - ள். வீட்டிலிருக்கி லென்னாட்டிலே போகிலென் கூட்டில்வாட்சாத்தி னன்றுந்தீபற = எல்லாவற்றையுந் தன்னுளேவிடப்பட்டுத் துறவறத்திலே யிருந்தாற் பிரயோசனமென்னை விட்டொழிந்து நாட்டத்தக்க வாசகஞானங்களினுந் தீர்த்ததெரிசனங்களினு முண்டாகும் பிரயோசனமென்னை (பொன்னுக்கு மாற்று நின்றாற்போல) ஆன்மாவே குகையாக அநாதியே தனக்குப் பிராணனாய் நிற்கிற திருவடிஞானத்தை தேசிகன் கடாக்ஷத்தாலேயுணர்ந்து தன்னுடை சுதந்தரவீனத்தையுங் காத்தாவின செயலென்றே கண்டு தனக்குப்பொருந்தினதொரு நிலையிலே நில்லானாகில, கூட்டப்படாததென் றுந்தீபற = இப்படியுண்மை யறிந்ததில்லாமற் றன்னாலே செய்யப்பட்டதுவாகக் கருதில் மோக்ஷங்கூடாது போதத்துக்கு விரோதமே விளையாநிற்கும் அஃதெப்படியென்னில (காத்தாவையறியாமற் சகலகருமிதமாக வெக்கியம்பண்ணின தக்ஷப்பிரசாபதிக்கு விரோதமே விளைந்தும் சகலத்தையுங்கைவிட்டுத் தன்னுடையசெயலறக் காத்தாவின்வசத்திலேநின்று தண்டீசநாயனார் சிவனை யர்ச்சிக்கிறவளவில் சகலருக்கு மகிதமான பிரமஹத்திவிளைய இதுவுஞ் சிவனுக்கிதமாகவே பலித்துத் திருவருள்விளைந்தபடியுங் கண்டுகொள்க, ஆதலா லுண்மையறிந்து சருவமுங் காத்தாவின் செயலென்றே

கொள்ளாமற் றன்னுடைய செயலென்றே யெவ்வொருத்தர் தம்மிலே நின்றவர்க்கு வினையேறாதிராது. (௧௮)

இந்த வுபாயத்தையுடைய சைவசித்தாந்தத் திருமொழிக்கு
மற்றெச் சமயிகளின் பொருளைப் பொருளெனக்
கருதவேண்டாமென் றருளிச்செய்கிறார்.

சாவிபோ மற்றச் சமயங்கள் புக்குநின்
றாவியறுதேயென் றுந்தீபற
அவ்வுரை கேளாதே யுந்தீபற.

இ - ள், சாவியோமற்றச் சமயங்கள்புக்குநின் றாவியறுதேயென்றுந்தீபற = ஆன்மாவுஞ் சிவமும் வேறறநிற்கு மனுபோகவிரதமாகிய சைவசித்தாந்தத் திருமொழிந்து ஒருவன் பயிரிடச்செய்தப் பயிரானது பயன்படுமளவும் பயிர்போலவந்து பயிர்க்கத்தக்க நாள்களிலே சாவிபோனதனைப்போல முடிவிலொன்றென்றுரைப்பார், இரண்டென்றுரைப்பார், இரண்டாய்நின் றேயொன்றுமென்பார், உடலந்தானே யுயிருமென்பார் வாயுவையுயிரென்பார், காரண நாசமேபொருளென வுரைப்பார், மோகமகற்றியிக்க முத்தியென்பார் இப்படி சொல்லப்பட்ட வெருவித்தமான சமயங்களிற்புகுந்து நின்று தனக்குப்பிராணனான சிவனைத்தெரிசியாமல் நரகங்களிலடைவார். அவ்வுரைகேளாதேயுந்தீபற = இப்படிப்பட்ட சமயிகள்வார்த்தை யுஞ் சுரோத்திரத்துக்கு விடையமாகாதபடி நில. (௧௯)

இப்படி சைவசித்தாந்தத்திலுண்மையிலே நின்றவர்கள்கருவிகரணாதிகளி லொருகாலங்களிலுங் கூடாததுறவை
யுடையவர்களென் றருளிச்செய்கிறார்.

துரியங்கடந்தவித்தொண்டர்க்குச் சாக்கிரந்
துரியமாய்நின்றதென் றுந்தீபற
துறந்தாரவர்க்கென் றுந்தீபற.

இ - ள். துரியங்கடந்தவிந் தொண்டர்க்குச் சாக்கிரந் துரியமாய் நின்றதென்றுந்தீபற = பிருதிவிமுதலாக நாதமீறான தத்துவங்களையும் பஞ்சமலங்களையு மருளாலேகண்டு நீக்கித் தன்னைத்தெரிசித்துத் தன்னையும் பொருளல்லவென்று கண்டு திருவடியிலே பொருந்திநிற்கத்தக்க திருவடியார்க்குப் பிராரத்தத்தாலே சாக்கிரத்தானங்கூடிற்றாயினு மிவர்கள் திருவடிக்குப் பரமதுரியமான ஞானமே பிரகாசிக்குமொழிந்து ஒருகாலங்களிலும் பிரபஞ்சத்துடன் கூடார்கள், துறந்தாரவர்களென்றுந்தீபற = அவர்களே துறவையுடைய கல்லியாணர்கள்.

இதில் முற்பட்ட துரியமென்றது தற்போதத்தை இரண்டாவது துரியமென்றது பரபோதத்தையென்க. (௩௨)

இப்படி துறவையுடைய கல்லியாணர்களுக்கும் பிராரத்த சன்மம் புசித்தே தொலைக்கவேண்டுகையாலும் புசிக்குமளவில் கருவிகரணாதிகள் கூடவேண்டுகையாயினு மிவைகூடினாலு மிவற்றின் வசத்தி லழுந்தாமற் புசிக்கு முபாயமு மாகாமியமேறாமல் நிற்கு முபாயமு மிப்படி யருளிலே நின்றவர்க்குப் பெத்த திசையிற் சுகந்தானே முத்தி திசையிற் சுகமாமுபாயமு மருளிச்செய்கிறார்.

பெற்றசிற்றின்பமே பேரின்பமாயங்கே
முற்றவரும்பரிசுந்தீபற
முன்னையதுமாயையென் றுந்தீபற.

இ - ள். பெற்றசிற்றின்பமே பேரின்பமா யங்கே முற்ற வரும்பரிசுந்தீபற = தேசிகன் கடாக்ஷத்தாலே சொரூபத்தை யுணர்ந்தகாலத்துப் பிராரத்தமான தேகத்துடனிலே நின்று புசித்தே தொலையவேண்டுகையா லந்த சன்மத்தாலே நிலைநில்லாத சுகங்களைவந்து கூடாநிற்கும் இது கூடாநிற்கச் செய்து

யிலிழுந்தாம விருத்தத்தையுங் கன்மத்தையுங் கருவிகளுஞ் சிகளையுந் தன்னையுங் கூட்டிப் புசிப்பிக்கிற திருவருளையது கண்ணாக வுணரவே சகலமு மேற்றமற கன்மமுந் தொலைந்து டவ்விட்டதிற கூடின வற்ப சுகமான சிவன ஞான திருவடியிலே நிறைகையாலே யதுதானே பரமசுகமாம் முளையாது மாயை யென்றுந்தீபற = இப்படி நிற்கவே மலமாயாதி கன்மங்களொரு காலத்திலு மங்குரியாது (கக)

இப்படி யளவிறந்த் கரிதான பரமானந்த சுகங்கைகூடின
காலுத சிவனிடத்து வேறொன்றும் வந்துகூடாதபடி
இந்தச்சுகந்தானே யிவனை வேறற வடைவித்துக்
கொள்ளுமென் றருளிச்செய்கிறார்.

பேரின்பமான பிரமக்கிழத்தியோ
டோரின்பத்துள்ளாளென் றுந்தீபற
உன்னையேயாண்டாளென் றுந்தீபற.

இ - ள் பேரின்பமான பிரமக்கிழத்தியோடோரின்பத்துள்ளா ளென்றுந்தீபற = ஒருவனையோரின்பம் வந்தபெத்தகாலத்திலறிவுக கோரளவுமுண்டா யிதுநீங்கின காலத்துச் சுகமான வந்த விரத்த துக்கமாகவும் வந்துகூடா திற்குமாதலால இந்தச் சுகதுக்கங்களிரண்டும் வந்துகூடாதபடி தம்பிரானார் திருவடியிலே யடைந்தகாலத் திவனளவிறந்த் கரிதாகி விளாதவனு போக விரதமானது பரமானந்தமாகிய பிரசத்தியினைக்கூடின பொழுதே யொருதன்மையான சுகசொரூபமாய்விடும். உன்னையே யாண்டதென் றுந்தீபற = இப்படியே அசத்தியத்தைச் சத்தியமாகக் கொண்டொழுகின உன்னையுமேலாயுள்ள ஞானநத்திலே சேர்த்தடிமைகொண்டது. (கச)

இந்தப்பேறைப் பெறறவர்களுக்குத தேகநிற்கச்செயதேயுமான் மசெயதி இல்லாமலொடுஙகிச சிவனுடையசெயதியாய நிறகுநிலைமையை யருளிசசெயகிறா

பெணடிாபிடிபோலவாண்மககளபேய்போலக்
கணடாரேகண்டாரொனகுநதிபற
காணுசாாகாணுரொனறுநதீபற.

இ - ள, பெணடிாபிடிபோல வாணமககள் பேய்போலக் கண்டாரேகண்டாரொனறுந திபற = ஆனமாவானது ஒருத்தியை ப பேயபிடிததகாலததுத தனனுடைய சொரூபம வேறுகாயிருகக மனதும வாககுஞ செயலும பேயினவசததேயாயத தன்னை மறநது பேயென நினறதனமைபோலவும நாயகனுண டபிராணா தேகியை யாவேசிதத பிசாசமானது தனனுடைய சொரூபமொருவா காணநிலறு தேகியினுடைய செயலை யழிததுத தனனுடையசெயலே பிரகாசிபபிததுத தானே தேகியாயநினற தனமைபோலவும இபபடி பாவனையாற பாவகமாககூடி நினறவரே சிவனையுளளபடிகணடு கூடினவாகள், காணுதாா கணுரொனறுநதீபற = இபபடி கணடுகூடாதாரொககாலமும விழியாத கணணையுடையவாகள. ௩௫

இநநிலை கூடாதவாகளுககு வேறோரு மோருபாய மூணடென றருளிசசெயகிறா.

நாலாயபூதமூநாதமுமொனறிடி
ஞாலாநிலையாமென்றுநதீபற
காதறகிடமதெனறுநதீபற.

இ - ள், நாலாயபூதமு நாதமொன்றிடி ஞாலாநிலையாமென்றுந்தீபற = சுககில சுரோணிதததின் றலையிலே சிவன பதினறவாாவில் சிவனுடைய கிரியாசததியாலே நாலாம் பூதமாகிய வாயுவொ சததப்பிரம்மான நாதமும கூடயபதிநது சரீரம பரி

ணமீகக வாயுவானது நாடிகடோறும பூரணமாகப் பிரதான வாயுவான பிராணவாயுவும பினபு மரணமுணடாககுகைகபபொருடடு நாபிசசககரததின் கீழேசெனறு பதியாநிற்குஞ சததபபிரமமான நாதாநதந தானநதோறு நிறகு மெழுநதுளளாகிச செனறு பினபு மரணமுணடாககுகை காரணமாக மூலாதாரததிலே பிரணவமாகபபதிநது கிடவாநிறகும இஃறறைத தேசிகனருளாலே யறிநது சததிவீசநதையுஞ சிவவீசததையுங கொடுதது திருமநதிரப பிரசாதமாககி மனதை யொருமைபபடுததி இநதத் திருமநதிரப பிரசாததைககொணடே நாததைதயெழுபபி இந் தநாததனையும பிராணவாயுவையுஙகூட்டிச சுழிமுனைவழியே செலுததி முனபுதோனறின பிரமரநதரததிலேகூட்டித தான பரமாகாசததிலழுநதில் நாலாநிலையாகிய சாயுசசிய மப்பொழுதே கைகூடுமெ நாதரிடமதெனறுந தீபற = காததா வெழுநதருளி யிருககததகக விடமு மவனைககூடுகைககுவிடமுமதுவே, ௬௫

இபபடியனறி வேறுவழிகளிறசெனறு தனபோததநாற
கூட்டததககதெனறு பாவிததுசசனன மாணஙகளிலே
விழுந தழுநதாதிருககுமபடி யருளிசசெயகிறா.

சென்றநெறியெலலாஞ்சென்றென்றியாம்படி
நின்றபரிசறிந்துநதீபற
நீசெயலசெயயாதேயுநதீபற.

இ-ள், சென்றநெறியெலலாஞ்சென்னெறியாம்படி நின்ற பரிசறிந துநதீபற = கனமஙகளுக கீடாகத துணைசெயகிறமருதிகளுடனே கூடி நசசுவழியான விலககடியெனனு மைமநது பொறிவழியுஞ் செனறு விடையாதிகளிலே பொருநதி யிதாகிதஙகள்கூடி மறுமைக்கு விததாகிய குறறஙகளை விளைவிககிற வழிதானே ஐயமறறகுதான பெருவழியாமபடி தேகங கூடினபடி

யுந் தேகத்திலே தானிறக்கிற முறைமையுங் கன்மங்கள்வந்துகூடு முறைமையுந் தன்னுடைய போதமிருந்தவகை தெரியாமல் விந்திரியாதி கரணங்களுடனேகூடி நின்றுசலித்தமுறைமையும் (காந்தமும் பசாசமும்போல) நமபிரானுர் சந்நிதியிலேகூடிச் சீவிக்குமுறைமையு மருட்கண்ணுக்கக் கண்டு தன்செயலறுகிறகடபிராரத்தமுந் தொலைந்தாகாமியமும் மேருமறபின்பு தேகாந்தத்திலுந் திருவடியிலே கூடுகைக்கு காரணமுமாதலாற் பக்கநோக்காமலொருநிலையிலே நில நீ செயல் செய்யாதே யுந்தீபற = இப்படியொழிந் தன்னுடைய செயலாலே கூடத்தக்கதென்று பாவித்துச் சனனமரணங்களிலே விழுந்தழுந்தாதே (௩௭)

இப்படி தேசிகன் கடாட்சத்தாலே பெற்ற திருவருள்கொண்டு
சனனமரணங்களுக்குற்பத்தி கேடாம லெந்தவுபாயத்திலே
யாயினுந் திருவடியை யடைகைக்கு விரும்புவதே
பொருளென்றருளிச்செய்கிறார்,

பொற்கொழுக்கொண்டு வரகுக்குழுவதேன்
எக்கொழு நீயறிந்துந்தீபற
அறிந்தறியாவண்ண முந்தீபற

இ-ள், பொற்கொழுக்கொண்டு வரகுக்குழுவதேனெக்கொழு நீயறிந்துந்தீபற=பொன்னாலே சமைத்த கொழுவைக்கொண்டு வரகுவிளைய வுழுதகாலத்தில பல்முறைகுறைந்து மிருத்தசேதமுமா யுழவு பிழைத்ததன்மைபோல தேசிகனாலே பெற்ற திருவருள்கொண்டு பிழையே பெருகிச் சனனமரணங்களிலே போக்குவரவுசெய்ய வுறபத்தியான விந்திரியாதி விடையங்களில் நீமுழ்ந்தாதே யந்தத் திருவருள் முன்பு தோன்றாமல் நின்றபகரித்தமுன்றமைபறிந்து தோன்றினபின்பதுகண்ணுக்கவதிலே கூடியழுந்தினகாலத்துச் சனனமரணங்களுஞ் சகத்துக்க வேதனைகளு நீங்கி யொருகாலத்திலும் நீங்காப் பரமானந்தமே விளையுமென்று

ம்பிடியு மறிந்து தன்னுடையசெயலற வதுவாய்நிற்கிறதே நிலை அறிந்தறியா வண்ணமுந்தீபற=இப்பொருளை யுணராதே யுணர்ந்தநிலை. (௩௮)

இப்படியுணர்ந்தாநின்ற சிவனை யுணராதே யுணரக்கூடாதாகிற
சிவனைப்பாவித்து நிற்கவே யிந்தவுண்மை கூடுமென
றருளிச்செய்கிறார்.

அதுவிதுவென்னா தவனைத் தறிவார்க்கு
மதுவிதுவென்றறிந்துந்தீபற
• அவிழ்ந்தசடையானென் றுந்தீபற

இ-ள், அதுவிதுவென்னா தவனைத்தறிவார்க்கு மதுவிதுவென்றறிந்துந்தீபற=ஆன்மாவினுடைய கருத்துப்போல வனாதியே மறைத்த சகசமலத்தாலே மாயையுங் கன்மமும்பொருந்திய சனனத்தையே விளைவித்திந்திரியவியாத்தனாய விடயங்களிலே பொருந்துங்காலத் திரண்டுபொருளைச்சேர வறியமாட்டாமலொன் றொன்றாக வறிந்தும் அறியுங்காலத்திலே யதுவதுவென்று சுட்டிப்பறிநின்று சலித்து மயக்கவிகற்பங்களிலே படைத்து பொய்யை மெய்யெனக்கருதித் தன்னுடைய வுண்மை விளங்காமல் விரவுங்கல அகப்பட்டவாகாசம்போல விடைவிடாமல் நின்றருந் தாதே தம்பிரானுடைய கருத்தான தனதியேயுள்ள காருணியத்தின மிகுதியாலே யான்மாக்களுடைய மலமாயாதிகன்மத்தை தொலைப்பித்துத் திருவடியிலே கூட்டவேணுமென்கிறவிச்சையாலே யான்மாக்களுக்கதிதியே பிராணனுய நின்றவவ்வ கன்மங்களுந் தீட்டானவை திருவுளத்தடைத்துச் சாவதத்தையுமொருகாலத்திலே சேரவுணர்ந்து முணர்த்துவித்தும் புசிப்பித்தும் பிரிப்பித்துமொ டொக்குவித்துஞ் செய்யாநிற்கத் தானென்னையு மதுவிதுவென்று சுட்டிப்பறிநின்று சலியாதே தன்னுடைய வருளாலே நடக்கத் தானெழிவறநிறைந்து மயக்கவிகற்பங்களுமின்றி யசைவற நில்

லாநிற்கும் அந்தப்பொருளாகியே யிவனொன்றாய்நிற்கிற முறை
மையையருளாலேயறிந்து ஆன்மபாவனையைவிட்டுச்சிவபாவனை
யிலே நிற்கவும் அவிழ்ந்தசடையானொன்றுந் தீபற = இப்படிக்கூடி
நிற்கிறபொருளே யொருவரால் கட்டப்படாது; திருச்சடாபாரத்
தையுடைய தம்பிரானார். (௩௧)

நின்மலனான தம்பிரானா ரான்மாவுடனேகூடி யான்மாவாய
நிற்குகைக்குக் காரண மவனுடையகாருண்ணியத்தின்
மிகுதியேயென் றருளிச்செய்கிறார்.

அவனிவனானதவனருளாலல்ல
திவனவனாகானென் றுந்தீபற
என்றுமிவனேயென் றுந்தீபற

இ-ள், அவனிவனானதவனருளாலல்ல திவனவனாகானெ
ன்றுந்தீபற = வாக்குமனோதீதமாயிருக்கத்தக்க தம்பிரானார் பிரா
ணனாயிருக்கச்செய்து மொன்றியே பசுத்துவமான வாணவமல மு
ண்டாகையால் விந்தவாணவமலம் பக்குவப்பட்ட வவசரத்திலே
(செம்பிற்கிடந்த மாற்றுப் பிரகாசித்துப்பொன்னென்றும் பேர்
பெறுமாப்போல்) தம்பிரானாரும் பிரகாசித்திவனைத் திருவடியி
லே கூட்டிக்கொள்ளுகை பொருட்டுத் தன்னுடையகாருண்யத்
தினாலே யிவனுக்கெழுந்தருளி நின்றதொழிந்து சிவனான்மாவா
னென்றனல்லன் ஆன்மாவுந் தம்பிரானார் திருவடியிலேகூடிப்
பரமானந்தத்தை யனுபவிக்கிறதொழிந்து சிவனாலாய பஞ்சகிரு
த்தியகர்த்தத்துகையில்லை என்றுமிவனேயென் றுந்தீபற = சிவன்ற
னுடைய கருணையாலே யான்மாவாகியுஞ் சிவனாகியு நிற்கவல்
லவன் ஆன்மாவானவனென்றுந் தன்னுடைமை குன்றாமற் கூடி
னதொன்றிலே யதுவாய்நிற்க வல்லவன். (௩௨)

இந்தப்பொருளைக்கூடாம லொன்றியே யுண்டாகத்தக்க விக்கினமு
மதுதீருமுபாயமு மருளிச்செய்கிறார்.

முத்திமுதலுக்கே மோகக்கொடி படர்ந்
தத்திபழுத்ததென் றுந்தீபற
அப்பழ முண்ணாதே யுந்தீபற

இ-ள் முத்திமுதலுக்கே மோகக்கொடி படர்ந் தத்திபழுத்ததென் றுந்தீபற = முத்தியைப்பெறுகைக்கு முதன்மையான வான்மாவிலே யனாதியேமறைக்கத்தக்க வாணவமலத்தின் காரியமான வஞ்ஞானமென்னுங்கொடி வெகுவிதமாகப்படர்ந் தத்திமேவிளைந்து இதுகாரணமாக மயக்கத்தைச் செய்கிறமாயையாலே பூதகாரியமானவுடம்பு சநநந்தோறும் பலியாநிற்கும் அப்பழ முண்ணாதேயுந்தீபற = இப்படிப் பழுத்ததையநுதி நரகயேதுவாகாதே யாசாரியன் கடாக்ஷத்தாலே பெற்ற அருளாகிய வருளாலே யாணவமலமாகிய மூலத்தை வேரறுத்து முத்திப்பழமாகிய பரமானந்தத்தை யனுபவித்துச் சிவனுடனே யொருதன்மையாயவிடுக. (௪௧)

இப்படியொழியப் பரிபூரணத்துவமாக நிற்கத்தக்க
தோருபாயமருளிச்செய்கிறார்

அண்டமுதலாயினத்தையுமுட்கொண்டு
கொண்டதைக்கொள்ளாதேயுந்தீபற
குறைவற்றசெல்வமென் றுந்தீபற.

இ-ள், அண்டமுதலாயினத்தையுமுட்கொண்டு கொண்டத்தைக்கொள்ளாதே யுந்தீபற = அண்டமென்று சொல்லப்பட்ட சக்கரவாளகிரியு மகாமேருவு மண்டகோளகையு மட்டகுல பருவதங்களுந் திக்குக்கெசங்களு மட்டநாகங்களுஞ் சத்தசமுத்திரமுஞ் சத்தமேகங்களும் பதினாலுபுவனமும் தேவாசுர சித்தவித்தியாதர கின்னர கிம்புருட மற்றுமுண்டான அண்டமுதலாக வுள்ளிட்டபேதங்களுஞ் [illegible] பஞ்சபூதிய பசி

ஞமங்களும் பேய்த்தேர்போன்ற வியாபாரங்களும் பொருந்த திரட்சியோரண்டமாக வளர்ந்த கோடியண்டங்களு மிப்படி யொவ்வொருவண்டங்களைத் தசமடங்குபொதிந்தசலமு மந்தசலத்தைத் தசமடங்குபொதிந்த வக்கினியுமந்த வக்கினியைத் தசமடங்குபொதிந்தவாயுவு மந்தவாயுவைத் தசமடங்குபொதிந்த வாகாசமு மிவையெல்லாவற்றையுஞ் சேரப்பொதிந்த பேரண்டத்தையு மிவை யெல்லாவற்றுக்கு மேற்பட்டு நிர்மலமாய் நிற்கிற நாதசொரூபத்தையு மிதற்குமப்பாற்பட்ட நிர்மலமா யெல்லையடாதபரமாகாசமான பெருவெளியுமெனக் குடம்பாகிநின்று உனக்கு நிலைநின்றவாறே யுன்னை யுணர்ந்தின சொரூபமுடம்பாகிநின்று ஞானமபோதத்தையு மிந்தப் பரிணாமங்களையுஞ் சேர நினைவறவிடுவாயாக குறைவற்றசெல்வமென்றுந்தீபற = அப்பொழுதே நீ யகண்டபரிபூரணனாயிருப்பை, (௬௨)

இப்படிப்பெற்று மிந்த வுண்மையில நிலவாமல் தேகத்தையும
விசுவத்தையுமெய்யென நிற்பருடைய வுண்மையை
யருளிச்செய்கிறார்.

காயத்துள்மெய்ஞ்ஞானக் கள்ளுணவுமாட்டா
மாயக்கள்ளுண்டாரென் றுந்தீபற (தே
வாடுப்பசுக்களென் றுந்தீபற

இ-ள், காயத்துண் மெய்ஞ்ஞானக் கள்ளுண்ணமாட்டாதே மாயக்கள்ளுண்டாரென் றுந்தீபற = தேகத்துநிற்கிற தேசியான சிவனுடைய சத்தியஞானமான திருவடித்தாமரையி லுண்டான பரமானந்தத்தேனாகிய மதுவையுண்டு தேகவிசுவங்களுந் தெரியாமற்றனையும் சிவனையுமறியாதபடி சிவேசரவந்திலே யடையாதே (மிகவும் பசித்தாரொருவன் றன்கையில வந்திருந்தபாற்றிரளைப்போட்டு நாவுக்கெட்டாத முழங்கையை நக்கிப் பசிதீரவிசாரித்த தன்மைபோல) பேய்த்தேர்போன்ற விசுவத்தையு

மிந்திரசாலம்போன்ற வாழ்வையு மெய்யெனக்கருதி நரகவேத
னை யுடைய சமூகங்களிலுண்டாகு மிதாகிதங்களாகிய மது
வையுண்டார்கள் வரட்டுப்பசுக்களென்றுந்தீபற=அவர்களொரு
காலங்களினும் பயன்படாதவானமாக்கள், (௪௩)

இப்படியாவராலும் பெறுதற்கரியபேற்றைக் காருண்ணியத்தின்
மிகுதியாலே தந்தருளவந்தமுடையசிநேகத்தின்
மிகுதிப்பாட்டாலே துதித்தருளுகிறார்.

சிந்தையினுள்ளுமென் சென்னியிலுஞ்சேர
* வந்தவர்வாழ்கவென் றுந்தீபற
மடவாருடனேயென் றுந்தீபற

இ-ள், சிந்தையிலுள்ளுமென் சென்னியிலுஞ்சேர வந்தவ
ர்வாழ்கவென் றுந்தீபற=ஒழிவறநிறைந்த தம்பிரானா ரனாதியே
யடியனுக்குப் பிராணனாயிருக்க வனாதியே யுண்டானமலத்தின்
மிகுதிப்பாட்டாலே சநந மரணங்களிலே யுழன்று போக்குவர
வேபொருளாகத் திரிந்தவடியேனைத் தம்முடைய காருண்யத்தி
ன மிகுதியாலே பொருந்தின திருமேனியுடனே யெழுந்தருளி
வந்து மலமாயாதிகன்மங்களும் சநநமரணங்களுங் கூடாதபடி
யென்னுடைய பொல்லாப் புலாற்றலையிலே யாவராலுங் குறித்
தற்கரிய சிவகந்தத்தையுடைத்தாகிய திருவடித்தாமரையைச்சே
ர்த்தி யந்தத்திருவடியடியேனுக்கு அனாதியேபிராணனாய் நின்ற
முறைமையையுமுணர்த்தியு மென்னுடைய சித்தமானதுசலியா
மலந்ததிருவடியுடனே விட்டு நீங்காம லொருவழிப்படக் கூடி

* தியானத்திலுண்டான நிஷ்களத்தைச் சிந்தையில் வந்தவ
ரெனவும், பக்குவங்கண்டு அருளே திருமேனியாக வாசாரியமூர்
த்தமாய்வந்து திருவடிசூட்டிய சகளத்தைச் சென்னியில் வந்த
வரெனவுங்கூறினார்,

வேறறநிற்கு முபாயத்தைத்தம இப்படி துக்கசாகரத்தினின்றுங் கரையேறின தம்பிரானார் காலங்காட்டாத சுகசொரூபத்துடனே மௌனமே மேலும் வாழ்வார், மடவாருடனேயென்றுந்தீபற= சுருவானமாதர்களு ரீட்டேறலைகப்பொருட்டா லறுதியேயுடைடான காருணணிய சத்தியுடனேயு மணவாதமுங்கூடி வாழ்வார் (௪௪)

இந்தத்திருவுந்தி யருளிச்செய்த தம்பிரானாரிந்தச் சாத்திரத்தின் மகிமையுந் தமமுடைய திருநாமமுந்தோன்ற வருளிச்செய்கிறார்.

வையமுழுது மலக்கயங்கண்டிடு
முய்யவந்தானுரை யென்றுந்தீபற
உண்மையுணர்ந்தோரென் றுந்தீபற.

இ-ள, வையமுழுது மலக்கயங்கண்டிடு முய்யவந்தானுரையுந்தீபற = உய்யவந்ததேவராலருளிச்செய்யப்பட்ட விந்தத் திருவுந்தியென்கிற சாஸ்திரத்தை குருமுகத்தாலே கேட்டிதினுடைய சம்பிரதாயத்தை யறிந்தவர்கள் அறுதியே துடங்கியுழன்று போந்ததேக விசுவங்களினுண்மை யஞ்ஞானசாகரமென்றே விட்டேறி. உண்மையுணர்ந்தாரொன் றுந்தீபற = உண்மையென்றுந் திருவடியாகிய கங்கைகரையில்லே சேர்ந்து பரமானந்தமே யனுபவித்துக்கொண்டிருப்பார்கள், (௪௫)

திருவுந்தியார் மூலமுமுரையு முற்றிற்று,

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருக்கடவூர்

உய்யவந்ததேவநாயனார்

அருளிச்செய்த

திருக்களிற்றுப்படியார்மூலமும்

திருவாவடுதுறையாதீனத்

தில்லைச்சிற்றம்பலவனென்னும்

சிவப்பிரகாசனார்செய்த உரையும்.

இவை,

காஞ்சிபுரம்

மகாவித்துவான்

கந்தசாமிமுதலியார்

மாணாக்கர்

கா- சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வையிட்டு,

க- முருகேசமுதலியாரால்

சென்னை

ஜீவகாருண்யவிலாசஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898௵

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்களிற்றுப்படியார் வரலாறு.

ஞானசாத்திரம் பதினான்கினுக்கு முன்னுண்டாய திருவுந்தியாரை யருளிச்செய்த உய்யவந்த தேவநாயனாரது மாணாக்கர் திருவிசலூர் ஆளுடைய தேவநாயனார், அவர்மாணாக்கர் திருக்கடவூர் உய்யவந்ததேவநாயனார்.

இவர் பெரும்பற்றப்புலியூரி லெழுந்தருளியிருக்குநாளில் மிகுந்த பக்குவமுடையாரொருவர் தன்னைக்கண்டு தரிசிக்க அவருக்குச் சிவதீக்ஷைசெய்து அவர்சந்தேகவிபரீத மகல்வதாயும் சிவானுபூதிச்செல்வத்தை யிடைவிடாம லனுபவிப்பதாயுந் தனதுபரமாசாரியார்செய்த திருவுந்தியாரின் கருத்தை விளக்கக்காட்டுவதாயும் நூறுவெண்பாவில் ஓர்சாஸ்திரஞ்செய்தனர்.

அச்சாத்திரத்தை விசுவசித்துள்ளா ரங்கீகரித்துய்யும்படி திருவம்பலத்திற்சென்று நடேசரைத்தியானித்துத் தாமருளிச்செய்த திருவெண்பாவை நடேசர் முன்னிருக்கப்பெற்ற திருக்களிற்றுப்படியில் வைத்தருளினர். அத்திருக்களிறானது கைநிமிர்ந்து இச்சாத்திரம் நடேசர திருவடியடைவோர்க் கெளிதாகிய கருவியென அங்குள்ளாருணரும்படி நடேசர் திருவடியில்வைத்தருளியது

அப்போதங்குள்ள தில்லைவாழந்தணா மூவாயிரவரும்,
திருப்பபடைவீட டெழுநூறுமடத்து முதலிகளும மகே
ஸவரா நாறபததெணணாயிரவரும திருககோயிலநிமித்த
ஞசெயயும திருப்பே ரோழாயிரத்துத தொளாயிரவரும,
இததிருபபடைவீட்டி லெழுநதருளியிருககும கலவியா
ளாகளும கணடதிசயிததிநநூலுககுத திருககளிறறுப
படியெனனும காரணபபெயரிடடருளினா

இநநூறகுமுனனொருவா திருவெணகாடுடையார்
காரணமாய உரைசெயதனா அவ்வுரை இச சாததிரக
கருத்துக கமையாததால திருககடிதேவநாயனா பரியாய
ததில திருவெணணெயநலலூா மெயகணடதேவா திரு
வடியாரில திருவாவடுதுறையில தில்லைசசிறறமபலவா
சிவபபிரகாசா முனனூறகும இநநூறகுமாறுபாடின்
றி உரைசெய்தருளினா.

இநநூல் தில்லையம்பலததில் நடேசராலங்கீகரிக்க
ப்பட்டதாயும் அதிபக்குவமுடைய மாணுடாக கெளிதி
லுணரபபடுவதாயும சைவசித்தாநத சாஸதிரஙகளின
கருத்தைக் கரதலாமலகமபோற சுருககியுணாததுவதா
யுமிருபபதால் இதைபபததி சிரததையுடனமனனஞசெ
ய்பவாகள் சனனசாகரததை நீஙகி மோக்ஷமெனனுங்
கரையேறுகை உண்மை! உண்மை!! உண்மை!!!

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்களிற்றுப்படியார்.

வெண்பா,

அமமையபபரோயுலகுக கமமையபபரொனறிக
வமமையபபராபபரிசே வநதளிபப-ரமமையபப
ரெலலாவுலகுக்கு மபபுறததாரிபபுறதது
மலலாரேபோ னிறபாரவா.

இ-ள், அம்மையப்பரே யுலகுக் கம்மையப்பரென்றறிக = மாணவகனே சங்காரமானகாலத்து மலசகிதரான மூன்றுவகைப்பட்ட வான்மாக்களையு மாயைகளிலேயொடுக்கி யிந்தமலமாயாதி கன்மங்களுடனே யான்மாக்களையுஞ் சிவசத்தியிடத்திலே யொடுக்கி யிந்தச்சத்தியையுந் தம்மிடத்திலே சாத்துக்கொண்டு சிவமொன்றுமேயாய் நிறைகையில் பின்பு மிந்தக்காலமானதுசென்று சிருஷ்டிகாலமான வந்தரத்திலே தம்முடைய காருணியத்தின் மிகுதியாலே யிருந்த வான்மாக்களைப் பக்குவப்பட்ட கன்மமலத்தைக்கூட்டிப் புசிப்பிக்கவு மாணவமலத்தைப்பக்குவமாக்கும்பொருட்டு மந்தச்சத்தியை மீண்டும் பிரகாசிப்பித்து அந்தச்சத்தியிடத்திலே தாமும்பொருந்தி யந்தச்சத்தியி லொடுங்கியிருந்த மலசகிதரான வான்மாக்களையுந் தோற்றுவித்து இவர்களுக்கு முன்பு விட்ட குறைக்கீடான தனுகரணபுவனபோகங்களையுங்கொடுத்துத் தாமுமுதலகெடாமலநின்று மவற்றிற்றுமையை யவராயவர்களைக் கன்மமலங்களுக் கீடாகநின்று புசிப்பித்துஇப்படிச்செய்கிற தம்மையுமிந்த வுபகாரங்களையுந் தெரியாமல்விஷயாதிகளிலேயிச்சிக்கும்படி திரோபவித்து இந்தக்காலுகிருத்திய

த்தினாலுங் கன்மமுந் துலையாதது மலபாகமுமுண்டாயினாக ளமுத்திக்கும் பிராரத்தராவா ரெப்போதென்ன நவரதமுந் திருவுள்ளத்தின லனுக்கிரகமே பண்ணிப் பின்படியுள்ள பஞ்சகிருத்தியங்களைத் தம்முடையவருளாலே நடத்திப்போதாநின்ற காலங்களிலே பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களையறிந்து அவர்க ளளவுக்களவான தீக்கைகளாலே யிரக்ஷிந்து முறைமையிலேகூட்டிக்கொள்ளுகையால இந்தச்சத்தியையுடையசிவனே சர்வ லோகங்களுக்குந் தாயுந்தந்தையுமென்றறியாயாக பக்குவப்பட்டஆன்மாக்களைத் தம்முடையவருளாலே நடத்திப்போதாநின்ற காலங்களிலே யிரக்ஷிக்குமுறைமை யெப்படியெனில்?—அம்மையப்பராப பரிசேவந்தனிப்பர்=அந்தச்சத்தியையுடைய சிவன் பக்குவப்பட்டவான்மாக்களை யறிந்து ஒருமலத்துடனேநின்ற விஞ்ஞானகலரிற் பக்குவர்க்குப் பிராணனுடநின்ற முறைமையிலே பிரகாசித்தும் இரண்டுமலத்துடனேநின்ற பிரளயாகலரிற் பக்குவமுருதிவ்வியமான திருமேனியுடனே தோன்றி யந்தர தரிசனந்தந்தருளும இரக்ஷித்து மூன்றுமலத்துடனேநின்ற சகலரிற் பக்குவமுருஅவர்களைப்போன்ற திருமேனியுடனே யெழுந்தருளிநின்று சத்தினிபாதத்துக்கீடாக நாலுவகைப்பட்ட தீக்கைகளாலும் "திருநோக்கால் பரிசத்தால் திகழுமாக்கால் பாவனையால் மிக்கநூலால் யோகப்பண்பால், என்கிறபிரமாணப்படியே ஆறுவகைப்பட்ட காருண்ணியத்தினு மிரக்ஷித்து இப்படி இந்தமுறைமைகளிலே யநுக்கிரகியாநிற்பார் இப்படித்திருமேனிகொள்வாராகில்வருமிந்த லோகங்களிலுள்ளாரிலே யொருவராகாரோவெனில்?---அம்மையப்பரெல்லாவுலகுக்கு மப்புறத்தார்=அருளாலேதிருமேனிகொண்டு இரக்ஷித்ததொழிந்து அருணமையறியாதறியுமிடத்தும் பிருதிவிமுதல நாதமீறான தத்துவங்களுக்குஅப்பாற்பட்டுநின்றே யறியவேண்டுகையா லறியப்பட்டசத்தியுடையசிவனுமிந்தச் சர்வலோகங்களுக்கு மப்பாற்பட்டே யிராநிற்பன் சிவன

பிரபஞ்சத்துக்குமப்பாற்பட்டே யிருப்பானாகில் பிரபஞ்சத்தா னே நடந்தேதாவெனனில்?—இப்புறத்து மலமற்றபோனிற்பார வா=தம்முடைய அருளாலே சகலலோகங்களையு நடத்தும்பொரு ட்டுத் தம்முடைய சொரூபந் தோன்றுதபடி யாறுவகைப்பட்ட வத்துவாக்களே திருமேனியாகக்கொண்டு தந்தாம்பிரகஇனையாலே பிரபஞ்சநடவாநிற்கத் தாமவையவராயகைச்வினறியே யொரு பணியற நிலலாநிற்பர்,

இதனாற்சொல்லியது காத்தானையுஞ் சத்தியையும் மூன்று வகைப்பட்ட ஆன்மாக்களையும், மலங்களையும், பஞ்சகிருத்தியத்தையும், மூன்றுவகைப்பட்ட ஆசாரிய மூர்த்தியையும், தீக்ஷாக் கிரமங்களையும், பதமுத்திகளையும் சாயுச்சியத்தையும், சத்தாவேசத்தியுமல்ல பரிபூரணனுமல்ல பூவிற்கந்தம்போலப் பக்குவங்களிலே பிரகாசிப்பனென்னு முறைமையையும், அவனகிருபா மூர்த்தியென்னு முறைமையையும், சர்வத்தையுங் கூடிநிற்கச் செய்தே தானொன்றோடுந் தோய்விலனென்னு முறைமையையு மறிவித்தது (௪)

இப்படிச் சிவரூபத்தைத் தரிசித்துக் கூடுமுறைமையெப்படியென்ற மாணவகனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்,

தமிழ்த் றலைப்பட்டார் பாலே தலைப்பட்டுத்
தமிழ்த் றலைப்படுந் குருமுனிற்றமபி
னிலைப்படுவ ரோரிருவர் நீக்கிநிலையாக்கித்
தலைப்படுவார் தாமத் தலை.

இ-ள், தமிழ்த்தலைப்பட்டார் பாலேதலைப்பட்டு=தந்தாமிடங்களிற் பக்குவமறிந்து எழுந்தருளிவந்த ஆசாரியனிடத்திலே தாமுங் கூடிவழிபட்டு,—தமிழ்த்தலைப்படுந்குருமுனில=ஆசாரியனுக்கிரகத்தாலே முன்பு தாமுக் அபிமானம்பண்ணி யிருந்த

தேகாதிகளைத் தமக்குவேறென்றறிந்து நீக்கித் தம்மையுந் தரிசித்துத் திருமேனிகொண் டெழுந்தருளிவந் துணர்த்தின தம்பிரானார் தம்மிடத்திலேநின்று பிரகாசிக்கிற முறைமையுந் தாமறியப்பட்டு—தம்மினிலப்படுவரோ ரிருவர்=தம்மிடத்திலே யநாதியே தோன்றாமல்நின்று நடத்திப் பாசமாக்கி யந்தப் பக்குவத்திலே யிப்படித் தரிசிப்பித்த விஞ்ஞானநேயங்களாகிய சத்திசிவமான விரண்டுமுதலுந் தோன்றுகிறதும,—நீக்கிநிலையாகத்தலைப்படுவா தாமத்தலை=இப்படித் தரிசிக்கிறேமென்கிறதன்னுடையசுட்டானபோதத்தைவிட்டு அஞ்ஞானத்திலே பொருந்திநிற்கிலப்பொழுதே யந்தரூபசொரூபமாகிய சிவமுங்கூடி யந்தச் சிவமாகியே பிரகாசியாநிற்பர். (உ)

இந்தவவதாரத்தை யடியேனுக்குக் கடாக்ஷித்தருளவேணுமென்ற மாணவகனைநோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

என்னறிவு சென்றளவில் யானின் றறிந்தபடி
யென்னறிவி லாரறிக வென்றொருவன்-சொன்னபடி
சொல்லக்கேளென்றொருவன் சொன்னானென் னக்கதனைச்
சொல்லக்கே ளுன்னகத்துச் சொல.

இ-ள், என்னறிவு—சொல்=ஆசாரியனனுக்கிரகத்தாலே யென்னுடைய பசுஞானம்போனவளவில் நானந்தவவதாரத்திலே நின்றனுபவிக்கிறபடி யெப்படியெனில்? பசுஞானம்போய்ச்சிவஞானத்திலே யபேக்ஷையுண்டானவர்க ளறியுங்களென்று ஒரு பரமாசாரியனருளிச்செய்தபடியே சொல்லக்கேளென் றெனக்கொரு பரமாசாரியனென்னுடைய பக்குவத்துக்கீடாகப் பாரம்பரியம்போலவோருபாயமாக வருளிச்செய்தான், அந்த வவதாரத்தை யந்தமுறைமையிலே நான்சொல்லமாணவகனே நீ புத்திபண்ணிக்கேட்பாயாக. (௩)

ப்சுஞானமபோய்ச சிவஞானத்திலேநின் றநுபவித்தபடியேகேளென்றாசாரிய னருளிசசெய்கையா லாசாரியனுமானமாக்கனி லொருவனேயென்ற யாணவகனைநோககி யருளிசசெய கிறார்.

அகளமய மாயநின்ற வம்பலத்தெங் கூத்தன்
சகளமயம போலுலகிற றங்கி - நிகளமா
மாணவ மூல மலமகல வாணடனனகாண்
மாணவக வெனனுடைய வநது.

இ-ள் அகளமயமா நினற வமபலத்தெங்கூத்தன சகளமயமபோலுலகிறறங்கி = திருவமபலத்தே ஞானமயமாயாநந்த நிருத்தஞ்செயதருளுகிற வெமமுடைய சுவாமி தனனுடைய காருணணியத்தின மிகுதியாலே யெனனுடைய பிறவித்துனபத்தைபபோககும பொருட்டாகவெனககுஞானககணணிலலாமையினாலே யூனககணணுககுத்தோனற விலஙகு சாதிகளை யபாயமாகபபாரவையிட்டுப பாரவை பிடிபபாரைபபோலச சாவமுநதனககுத்த திருமேனியாணடியா லெனனைபபோலச சகளீகரித்தாறபோல விசுவத்தி லொருதேகிபோலத்தோனறி - நிகளமா மாணவமூலமலமகலவாணடனனகாண மாணவகவெனனுடைய வநது = மாணவகனே, ஆனமாயையும மாயாதேகத்தையுங கூட்டிய பிணிககுககாரணமான விலஙகாகியகனமமுணடாமபடி நிறகிற வாணவமலமாகிய மூலமலம விட்டுபபோமபடி யாகியேயெனனைவிட்டு நீஙகாமலநினறு மிபபொழுது பககுவபபட்ட வெதாத்திலே யிபபடித திருமேனிகொணடெழுந்தருளிவநது எனனுடைய பிறவிநோயகெடோக வுபாயமாகவே அவனே சஙகாரஙகளிறுலே பேதித்தடிமைகொளளும பொருட்டாகவிபபடி யருளிகசெயதொழிந்து வாக்குமனாதீதகோசரமாயுள்ளசிவ ஞன்மாவாரவரேனே, (ச)

இப்படிப்பட்டவிவன் திருமேனிகொண்டிரக்ஷிக்கவேண்டுமோ தானே யிரக்ஷிக்கமாட்டானோவென்ற மாணவகனைநோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

ஆகமங்க ளெங்கே யறுசமயந் தானெங்கே
யோகங்க ளெங்கே யுணர்வெங்கே - பாகத்
தருள்வடிவுந் தானுமா யாண்டிலனே லந்தப்
பெருவடிவை யாரறிவார் பேசு

இ-ள். ஆகமங்களெங்கே - பேசு = எனக்கநாதியே தொடங்கி விடியாமலிருக்கின்ற பேரந்தகாரமான வாணவமலம் பக்குவப்பட்டபடியறிந்து பரமேசுரன் தன்னுடையவருளாலே திருமேனிகொண் டெழுந்தருளிவந்து என்னுடைய மலமாயாதி கன்மங்களையும் விடுவித்து என்னையு மென்னுடைய சுதந்தரவீனத்தையு மறிவித்துத் தன்னுடைய வடிமைகொண்டு ரூபசொரூபங்களையு மெனக்கேறக்கத் தெளிவித்துத் தன்னுடைய பரமானந்தபோகத்திலே யென்னைத் திருத்தியடைவித்து அடிமைகொண்டிலனாகில் அவனுடைய எல்லைப்படாத சொரூபத்தை யறியவல்லாரார், அதனை யநாதியே சொல்லப்பட்ட வாகமங்களு மதிலே வகுப்புண்டவாறு சமயங்களு மந்தச்சமயங்களில் முடிந்தபொருளின யோகங்களு மிவற்றை யறியுந்தக்க விவேகஞானங்களு மென்செய்யவற்று, இதனை விசாரித்துச்சொல்லாய் ()

ஆனால் சாத்திரத்தால் பிரயோசன மொன்றுமில்லையோவென்ற மாணவகனைநோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

சாத்திரத்தை யோதினர்க்குச் சற்குருவின் றன்வசன
மாத்திரத்தே வாய்த்தவளம் வந்துறுமே - யார்த்தகடற்
றண்ணீர் குடித்தவர்க்குத் தாகந் தணிந்திடுமோ
தெண்ணீரமை யாயிதனைச் செப்பு.

இ-ள். சாத்திரத்தை யோகினாகச் சற்குருவின்றன் வசனமாத்திரத்தே வாய்த்தவுளம் வந்துறுமே = உபதேசமின்றியே சாத்திர மாத்திரமே யோகினால் திருமேனிகொண்டெழுந்தருளி வந்த ஞானசாரியன் கருணையாலே யுபதேசிக்கத்தக்க சத்தான வாரத்தையிலே பெரிய பிரயோசனமுண்டாகமாட்டாது. அதெனபோலவெனில், - ஆர்த்தகடற்றண்ணீர் குடித்தவர்க்குத்தாகந்தணிந்திடுமோ தெண்ணீர்மையாயினைச் செப்பு = ஆரவாரத்தையுடைய கடலிலநீர் பெரிதென்றினை மிகவுங்குடித்தாலுமொருசற்றுந் தாகந்தணியாது, அந்தக்கடலினீர் மேகத்தின் கைப்பட்டுவந்தபொழுதே குறைந்தசலத்திலே மிகுந்ததாகந் தணியாநிற்கும் அதுபோலச் சாத்திரமுங் குருமுகத்தாலே பெற்றுலொழிந்து பிரயோசனமாகாது, தெளிந்த நீர்மையினையுடையா யிதற்குச் சந்தேகமுண்டாயிற்சொல். (௬)

ஆசாரியனுமெமைப்போல வோருடம்பிலே நின்றதற்குத்தக்க கிருத்தியங்களைச்செய்து நிற்கச்செய்தேயும் ஆன்மாக்களுடைய மலங்களைப்போக்கிச் சுத்தஞானத்தைப் பிரகாசிக்கவல்ல சாமாத்தியத்தை யுடையனேவென்று மையுற்பட்ட மாணவகனை நோக்கி யிதனை யினனமும் விளங்கவருளிச்செய்கிறார்.

இன்று பசுவின மலமனறே யிவ்வுலகி
னின்ற மலமனைத்து நீக்குவதிங் - கென்று
முருவுடையா னன்றே யுருவழியப்பாயு
முருவருள வல்லா னுரை

இ-ள். இன்று பசுவின் மலமென்றே யிவ்வுலகின்ற மலமனைத்து நீக்குவதிங்கு = இந்தலோகத்தி லெல்லாமலங்களையுமிப்பொழுது பசுவின் மலத்தாலல்லவோ போக்கப்பட்டது,—

என்றாலுரு வுடையானன்றே யுருவழியப்பாயுமுரு வருள வல்லா னுளா = ஆனால் அநாதியே கூடிப்போதுகிற தேகாதிகளா னது பக்குவப்பட்ட வான்மாக்களுக்கில்லை யாயவிம்மெப்படி பொ ருந்தப்பட்ட சுத்தரூபமான ஞானத்தைப் பிரகாசிக்கவல்ல சாமார்த்தியந் திருமேனிகொண் டெழுந்தருளிவந்த வாசாரியனுக் கொழிந்து வேறொருவர்க் குண்டாகிறசொல். (எ)

இப்படிக்கொத்த ஞானாசாரியன் பிரசாதத்தைப்பெற்றவர் களபெருமை யருளிச்செய்கிறார்.

கண்டத்தைக் கொண்டு கரும முடித்தவரே
யண்டத்தி னப்புறத்த தென்றுதே - யண்டத்தி
னப்புறமு மிப்புறமு மாறிவுஞ் சென்றறியு
மெப்புறமுங் கண்டவர்க ளின்று.

இ-ள், கண்டத்தைக் கொண்டு கரும முடித்தவரே = அநாதியே பூரணனாயத் தோன்றாமல்நின்ற சிவன் காருண்ணி யத்தினாலே நம்மைப்போலே யெழுந்தருளிவந்த வாசாரியமூர்த் தியையு மவனாலே யிதுகாணவல்லவா யிருந்ததென்றுகண்ட தன்னு டைய வுடம்பையு மிந்தவுடம்பை வேறென்றறிவிக்க வறிந்த தன்னையுமாகப் பதி - பசு - பாசமென்று சொல்லப்பட்ட விந்த மூன்றுபொருளையுங்கண்டு வுட்கொண் டதனாலே கன்மத்தை முடித்தவர்களே (இதனாற் கன்மத்தை முடித்தபடி யென்னெ ன்னில் கன்மமானது சஞ்சிதமென்றும் பிராரத்தமென்று மாகா மியமென்று மூன்றுவகைப்பட் டிருக்கையாலிதனை யாசாரிய னாலே தீக்கையிலே யத்துவாசோதனை பண்ணுகையினாலே சஞ் சிதமான கன்மத்தையும் தேகமுள்ளளவும் பிராரத்தமுண்டா கையாலிந்த தேகத்துடனே கூடப்பிராரத்த மானகன்மத்தை யும் அவனருளிச்செய்த வுபாயத்திலே தானின்று மாகாமிய கன்மமேறாமலும் போகவினைத்தவஞானிகள்) அண்டத்தினப்

புறத்தின்றே = அந்த ஞானசொரூபத்தை யண்டத்துக் குள்ளேயென்றும் புறம்பேயென்றுங் கொள்ளாமல் - அண்டத்தினப்புறமுமிப்புறமுமா ரறிவரென்றறியும் = அந்த ஞானத்தத்துவாதீதமாயிருக்கிற முறைமையு மாத்தத்தத்துவங்களுக்குத் தத்துவமாய் நிற்குமுறைமையு மான்மாக்களுக்குக் காணமாவா நிற்கு முறைமையுமுணர்ந்து தாமு மிந்தப்பரிபூரணமான ஞானமே யாய்நிற்கவே யவர்களுக்கிந்த ஞானத்தினைக்கியத்தாலே யிப்படியானேமென்கிற கருத்துமழியாமனிற்கும், அப்பொழுதேயவர்கள் சிவமாயே நிற்பார்கள்,—எப்புறமுங் கண்டவர்களின்று = அவர்களே இப்பொழு தெல்லாப்பொருள்களையு முணர்ந்து பரிபூரணமாய்நிற்கிற கலியாணர்கள். (அ)

அந்தச் சிவசொரூபந்தா னெப்படியிருக்குமென்ற மாணவகனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

அன்றுமுத லாரேனு மாளா யுடன்றுகிச்
சென்றவர்க் கின்னதெனச் சென்றதில்லை-யின்றிதனை
யெவ்வா றிருந்ததென றெவ்வணமே சொல்லுகே
னவ்வா றிருந்தது.

இ-ள் அன்றுமுதலாரேனு மாளாயுடன்றுகிச் சென்றவர்க்கு மின்னதெனச் சென்றதில்லை = அநாதியே தொடங்கி யீஸ்வரனுடைய ஏவலினாலே சிருஷ்டி திதிகளுக்குக் கர்த்தாவுமாய்ப் பின்பு சங்காரகாலத்திலே யீஸ்வரனிடத்திலே கூடத்தக்க பிரம விஷ்ணுக்களு மவனுடைய வுண்மையான சுரூபமிப்படியே யிருக்குமென்று மின்னளவுந் தெரிந்ததில்லை,—இன்றிதனை யெவ்வாறிருந்ததென றெவ்வண்ணஞ்சொல்லுகே னவ்வாறிருந்தது = அவர்களாலு மறிதற்கரிய விந்தப்பொருளை யிப்பொழுதெப்படி யிருக்குமென்று மெந்தரூபத்தையுவமித்துச்சொல்லுவே னந்தப்

பொருளை யாவர் சிலர்கூடி யநுபவித்தவர்களுக் கெப்படியிருந்ததோ வப்படியே யிருக்கும். (௯)

இன்னமு மிதனைவிளக்க வருளிச்செய்கிறார்.

ஒன்றுங் குறியே குறியாத லாலதனுக்
கொன்றுங் குறியொன்றி லாமையினா - லொன்றோ
டுவமிக்க லாவதுவுந் தானில்லை யொவ்வாத
தவமிக்கா ரேயிதற்குச் சான்று.

இ-ள். ஒன்று—சான்று = இந்தப்பொருளுக்காகியே தொடங்கித் தனிப்பிரித்துணில்லாம லதுவதுவாய் நிற்கிறதே யடையாளமாதலா லிதுவொழிந்த மற்றப்பொருளுக்கு வேறோ ரடையாளமுமில்லையாகையாலே யொருபொருளுடனுவமித்துச் சொல்லுதற் கிதற்கொப்பான தொருபொருளுமில்லை, ஆதலா லிப்பொருளாகியே யிரண்டறநிற்கு முறைமைபோல விடை படாதே யிரண்டறநிற்குஞ் சிவாநுபவத்தையுடைய சிவயோகிகளே யிதற்குச்சாக்ஷி. (௰)

இப்படிப்பட்ட ஞாதாக்களுக்குப் பிராரத்தத்தாலே தேக முள்ளளவு மிந்திரியாதிகள் சேஷியாதோ? இவர்களிடைவிடா மற் சிவனை யநுபவிக்கிறபடி யெப்படியென்ற மாணவகனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

ஆற்றா லலைகடற்கே பாய்ந்தநீ ரந்நீர்மை
மாற்றியவ் வாற்றான் மறித்தாற்போற் - றேற்றிப்
புலன்களைப் போதம் புறம்பொழியு நந்த
மலங்களற மாற்றுவிக்கும் வந்து.

இ-ள். ஆற்றாலலைகடற்கே பாய்ந்தநீரந்நீர்மை மாற்றியவ் வாற்றான்மறித்தாற்போல் = ஆற்றாலேசென் றலையையுடைய)

கடலிலே கூடியநன்னீர் கடல்நீருடனே யொன்றாய்த்தன் தன்மைகெட்டு மீண்டுமந்தவாற்றாலே நெடுந்தூரமெதிர்த்தாலு முன்புபோல நன்னீராகாமல் நந்தவுப்புநீரேயானாற்போல,— தோற்றிய புலன்களெனப் போதம் புறம்பொழியும் = ஞானத்தாலே சிவனைக்கூடிச் சிவமாயிருக்கிற சிவயோகிகளுக்குப் பிராரத்தத்தாலே யனுபூதியிருந்தாலுங் கண்டவர்களுக்கு மிந்திரியங்கள் சீவிப்பதுபோலத்தோன்றி யவர்களுக்குச் சுசுரூபத்திலைக்கியத்தாலே பசுகரணங்கூடாமல் சிவகரணமே பிரகாசியாநிற்கும் — கந்தமலங்களற மாற்றுவிக்கும் வந்து = இவ்வளவேயன்றியுந் தரிசனமாத்திரத்திலே யவர்கள் கருணையானது நம்முடையமலங்கள் நில்லாதபடியும்போக்கி நம்மையுமிரக்ஷியாநிற்கும் (௧௧]

இதற்குப் பிரமாணமுண்டோவெனில், சிவகரணம் பிரகாசித்த சிவஞானிகளிடத்திலே விளைந்த விசேஷங்களை யொரு செய்யுளிலே பல பிரமாணங்களையு மருளிச்செய்கிறார்.

பாலைநெய்தல் பாடியதும் பாம்பொழியப் பாடியதுங்
காலனை யன்றேவிக் கராங்கொண்ட - பாலனை
மரணந் தவிர்த்ததுவு மற்றவர்க்கு நந்தங்
கரணம்போ லல்லாமை காண்

இ - ள் பாலை—காண் = சிவனுடைய வருளாலேசிவனைப் பெற்ற நாயனமார் பாலைநிலம் நெய்தல் நிலமாகப்பாடியதும், பாம்புகடித்துமரித்தவன் பிராணனைப்பெற்றெழுந்திருக்கும்படி பாடியதும், பக்குவத்திலே காலனையேவி முதலைப்பிடித்து மரித்த புதல்வனைக் காலநரைப்போக்கி யழைப்பித்ததுவும் மாணவகனே? யவர்களுக்கு நம்மைப்போலப் பசுகரணமாக வேசிஷியாமல் சிவகரணமாகவே யிருத்தலால்காண். (௧௨]

இந்தவுத்தமம் பெற்றவர்களெல்லார்க்கு மிப்படி விசேஷஞ் செய்யுமோவென்ற மாணவகனை நோக்கி யிருந்த சத்திநிபாத முடையவர்க்கே யிவையுண்டாமென் றருளிச்செய்கிறார்.

தூங்கினரைத் தூய சயனத்தே விட்டகற்றின்
றூங்களே சட்ட வுறங்குவர்க - ளாங்கதுபோ
லைய னருட்கடைக்க ணுண்டதற்பி னப்பொருளாய்ப்
பைய விளையுமென்பர் பார்.

இ - ள். தூங்கி—பார் = சுத்தக்கவேதனைகளிலே மிகவு மொத்துண்டாரொருத்தனுக்கு கறிகருவிகள் நீங்கி மயக்கம்வந்தபி த்தகாலத்திலவனளவி லன்புடையவர்கள் நன்றாக்கப்படுத்த சயனத் திலே யவர்கள் கூடியபின் தன்னையும் பிரபஞ்சத்தையுமறக்கத் தக்க பேருறக்க மவர்கள் கூட்டவேண்டுவதன்றியே தன்னிட த்திலே யதுதானே யுண்டாகாநிற்கும். அந்த முறைமைபோ லச, சரிதைகிரியாயோகங்களின் முற்றுதலாலே மிருந்த சத்திநி பாதமுண்டாயவர்களந்த மூன்றுபாதத்தையு நிகழ்த்திப் பிரபஞ் சத்தையும் விட்டு ஞானத்திலே யபேக்ஷை யுடையாரென்னை யிரக்ஷிக்கைக்கு ஞாநாசாரியனை யெங்கே பெறுவேனென்று மிக்கத் தேட்டத்துடனே சென்றடைய அவன்மீது ஆசாரியனு மிருந்தவனை வைத்து ஞானதீக்ஷாக்கிரமங்களிலே மலமாயா கன்மங்களைப்போக்கி யான்மா விறுண்மையையுணர்த்தி யிவ னுடைய சுதந்தரவீனத்தையுங்காட்டி ஞானத்தையுந் தரிசிப்பி த்து இதிலே யொருத்தமையாகியபின்னந்தஞானத்தி னேகதேயத் தாலே தன்னைம் பிரபஞ்சத்தையு மறப்பிப்பதான வந்தசிவ சொரூபந்தானே பிரகாசித்தொரு நீர்மையாகவே யெல்லாவிசே ஷங்களும் விளையாநிற்கும், நீயுமிப்படி யிந்தத்திருவடியிலே நிற் பாயாக. (கரு)

இனியிந்த உத்தரத்திலே யின்னிலைநிற்கும் படியையின்னமும் விளங்க வருளிச்செய்கிறார்,

உள்ள முதலனைத்து மொன்ற வுருக்கவரி
லுள்ள முருக்கவந் தன்னுடனாந் - தெள்ளி
யுணருமவர் தாங்க ளுளராக வென்றும்
புணரவர வில்லாய பொருள்

இ-ள். உள்ள முதலனைத்து மொன்ற வுருக்கவரி லுள்ளமுருக்காந் தன்னுடனும் = மாணவகனே? ஆன்மாவுக்குப் பிரபஞ்சபேதமாயுள்ள தத்துவங்களு மலங்களுமாயுள்ளவை கடாக்ஷத்தாலே யிவை யொருவழிப்பட வில்லைபாய விடும்படி ஞானம் பிரகாசிக்கிலந்தஞானத்தி னைக்கியத்தாலே யிப்படிப் பெறலாமென்கிற வுன்னுடைய கருத்தானதழியும்படி யப்பொழுதே சிவம் பிரகாசித்து னனையொரு நீர்மையாக்கிக் கொள்ளா நிற்கும் தெள்ளி யுணருமவர் தாங்க ளுளராக வென்றும் புணரவர வில்லாய பொருள் = இப்படி யொழிந்து சிவனை யாராய்ந்தறிய விசாரிக்குமவர்கள் தங்கள்பாவனை குலையாது நிரக்ஷச சித்தே யறிந்துகூட விசாரிக்கி லவர்களுக்கெப்பொழுதும் பொருந்துகைக்கு முன்னில்லாத் தந்தப்பொருள். (கசு)

இந்தப் பதினாலுவெண்பா உபதேசத்தின் முறைமையாகையால, இதற்குப் பிரமாணமாகத் திவ்வியாகமங்களைத் தம்பிரானாருளிச்செய்த வடைவே யான்மாக்களுக்கு அநாதியாயவருகிற சநநமரணங்களுந் சீகதாக்கங்களும ஞானந்தா னல்லது போகாதாகையா லிந்தஞான முண்டாகும்பொருட்டுப் பக்குவங்களுக்கீடாக வாசாரியா கடாக்ஷத்தாலே சரிதைகிரியா யோகங்களைச்செய்து, இதின முற்றுதலாலே ஞானாசாரியனை வழிபட்டு ஞானோபதேசத்தைப் பெற்று, ஞானத்தி னைக்கியத்தாலே சிவனைப்பெற்று முத்தராம்படியும், இந்த ஞானங்கூடாமல் முற்பட்டவளவுகளிலே நின்றவர்கள் பதமுத்திப் பெறும்படியும்,

இவற்றைச் சுருக்கிக்கொண்டு சரியையுங் கிரியையுமொன்றாக்கிச் சிவதன்மமென்றும், யோகத்தைச் சிவயோகமென்றும், ஞானத்தைச் சிவஞானமென்றும் நாலுபாதத்தை யொன்றாக்கி யிவற்றிலே சாதிக்கு முபாயங்களையும் பேறுகளையு மருளிச்செய்கிறார்.

நல்லசிவ தன்மத்தா னல்லசிவ யோகத்தா
னல்லசிவ ஞானத்தா னானழிய - வல்லதனு
லாரேனு மன்புசெயி னங்கே தலைப்படுங்கா
ணாரேனுங் காணா வரன்.

இ-ள். நல்ல—வரன் = சிவனைக் கர்த்தாவாகக் கொள்ளாத சமயங்களுடனே நின்று சாதித்துக்கெடாத குற்றமற்ற சிவனை நோக்கின சைவசித்தாந்தத்திற் சிவதன்மத்தாலேயாதல், சிவயோகத்தாலேயாதல், சிவஞானத்தாலேயாதல், சிவனைக் கூடும்படி சாதிக்குமவர்கள் தங்களாலே செய்யப்பட்டதாகக் கருதாதே கர்த்தாவினாலேயென்றே யறிந்து தம்முடைய சுதந்தரத்தைவிட்டு அவனைப்பட்டு வரவல்லார் யாவர் சிலரவர்களந்தக் கர்த்தாவின்மேலே மிக்கவன்பை வைக்கி லவ்வவரிடங்களிலே சென்று தலைப்படாநிற்பன் மாணவகனே? பிரம விஷ்ணுக்களின்றளவுங் காணப்படாத சிவன். (௰௫)

இந்தவெண்பா மூன்றுவகைக்குங் காட்டும் இந்த மூன்று வகையிலு முட்பட்ட சிவதன்மத்தையறிந்து வழிபடுவார் வழிபடும்படியேன்ற மாணவகனை நோக்கிச் சிவதன்மத்தை மெல்வினையென்றும் வல்வினையென்று மிரண்டாக்கி யிந்தமுறைமையிலே யருளிச்செய்கிறார்.

மெல்வினையே யென்ன வியனுலகி லாற்றரிய
வல்வினையே யென்ன வருமிரண்டுஞ் - சொல்விற்
சிவதன்ம மாமவற்றிற் சென்றதிலே செல்வாய்
பவங்கணம நீங்கும் படி.

இ-ள், மெல்வினை—நீங்கும்படி = மெல்வினையென்று மூலகத்தாரால் செய்தற்கரிய வல்வினையென்றுஞ் சிவனை வழிபடத்தக்க விந்த விரண்டுவகையுஞ் சொல்லுமிடத்துச் சிவதன்மமென்றே சொல்லப்படுமாதலால் இவை யிரண்டினு முன்னுடைய கருத்துக்குப் பொருந்தினதொன்றை வேறொரு பலன்களையுங் கருதாதே செய்வாயாக, மாணவகனே! யுன்னுடையபிறப்பாகியவினை விட்டு நீங்கும்படி இதனற்சொல்லிய பலன்களைக் கருதிப் பதங்களையடையாமல் சாயுச்சியமே பெறுகைப் பொருட்டாக வுண்மையான சிவஞானத்தைப் பெறவேணுமென்று கருத்து. (௰௪)

இந்த விரண்டு வகையில் முற்பட்ட மெல்வினையின் முறைமை யருளிச்செய்கிறார்.

ஆதியை யர்ச்சித்தற் கங்கா ங்கங்கே
தீதி றிறம்பலவுஞ் செய்வனவும் வேதியனே
நல்வினையா மென்றே நமக்குமெளி தானவற்றை
மெல்வினையே யென்றதுநாம் வேறு

இ-ள். ஆதியை—வேறு = வேதியனே யாகமங்களி லருளிச்செய்தபடியே சிவனை யுள்ளபடி யர்ச்சித்து வழிபடத்தக்க கிரியாவிதிக்குப் பக்குவமும்படி இவனுடைய வவயவங்களினாலே யந்தந்த வவதாரங்களிலே செய்யத்தக்க திருவலகு, திருமெழுக்கு, திருவிளக்கு, திருநந்தனவனம், திருப்பள்ளித்தாமம், திருமஞ்சனம், திருமாலை, கூத்து, பாட்டு, முதலாயுள்ள தொழில்களுந் திருவேடத்தாரை வழிபடுகையும், சிவபத்தருக்கு வேண்டுவன செய்கையும், திருமந்திரம் சமிக்கையுமாக விப்படியே செய்யப்பட்ட குற்றமற்ற வழிபாடான சரிதையும், இந்தச்சரிதையின் முதிர்ச்சியாலே திருவுள்ளத் தடைத்துச் சிவனையர்ச்சித்து வழிபடுகிற கிரியாவிதியும், நல்ல செய்பாடென்று நமக்கெளி தாகச

செயயலாகையாலே யிவை யிரணடையு மெல்வினையென்று தி
வ்வியாகமஙகளிலே சொல்லபபட்ட படியாலே நாமு மிதனை
யுனககுசசொன்னோம, வேதியனே யெனறது இநதச சரிதைகி
ரியையிலேநினறு வழிபடுகிற வளவில கொலை, களவு, கள, காம
ம, பொயயெனகிற வைநதையும விட்டு நிறகையாலும, வாககு
மனங காயஙகளால நினைபபன சொலவன, செயவன, வெலலாந
தெயவ கிருததியததிலேயாகையாலும, சுததததிலே நினறும
நீஙகிசசுததனுப நிறகையாலும சாவான மாககளையுந தன்னைப்
போலேகாணகையாலும, வேதாகமஙகளின முறைமைகளிலே
வழுவாமல நிறகையாலும இவனை வேதியனே யென்று நசாரி
யனாலே யழைககபபடடது.

இநதச சரிதையுங கிரியையும மெலவினையாகி இநதநிலை
களின முதிராசசியாலே பின்புணடான சாநததிலே சிவனவழி
லே மிகுநத சிநேகமாயிவனுககு விளைநத வலவினை யிருககுமப
டியே யருளிசசெயகிறார.

வாங்கள் தருஞ்செய்ய வயிரவாக்குத தஙகள
காயஙகளினு லனறுகறி யாக்க - விரஙகாதே
கொலவினையே செயயுங் கொடுவினையே யானவற்றை
வலவினையே யெனறதுநா மறறு.

பாதக மென்றும பழியெனறும பாராதே
தாதையை வேதியனைத தாளிரண்டினு - சேதிபபங்
கண்டசா தாமாம் பரிசளிததார் கணடாயே
தண்டசர் தனசெயலாற் றுன்.

செய்பி லுகுதத திருப்படி மாறறதனை
யைய விதுவமுது செய்கெனறு - பையவிருக்
தூடடி யறுததவாக்கே யூடடி யறுததவனை
காட்டியுரை செய்வனெனனோ காம.

ஆக விந்தமூன்றுதிரு வெண்பாவிலுள்ள முறைமைகள் சாத்திரங்களிற் சொன்னவழியன்றியே யளவற்றவனின் பெருமையாலே புலகத்திலியற்கைவிட்டு யாவராலுஞ் செய்யவொண்ணாத செயல்களைச் செய்ததாகையா லிதனை யொருபிரமாணங்களால் சொல்ல வரிதாகையாலே வல்வினையென்று சொல்லப்பட்டது. (௨௰)

இப்படிக் கொடிதான வல்வினைகளைச் செய்யுமவர்களு முத்தியைப்பெறுவார்களோவென் றையப்பட்ட மாணவகனை நோக்கியருளிச்செய்கிறார்,

செய்யுஞ் செயலே செயலாகச் சென்றுதந்தைப்
பையக் கொடுத்தார் பரங்கெட்டார் - ரையா
வுழவுந் தனிசு மொருமுகமே யானு
விழவுண்டோ சொல்லாயிது.

இ - ள் செய்யுஞ்செயலே செயலாகச்சென்று தந்தைப் பையக்கொடுத்தார் பரங்கெட்டார் = இப்படித்தான கொடிதான வல்வினைகளைச் செய்யச்செய்தே யிந்தக் கொடியசெய்திகளா லகிதமவாராமற் சிவனை நோக்கியேயின்று சிவனளவில் வைத்தவனின் பெருமையாலே யிந்தச்செயல்களையு முறைந்மையான செயலென்றேகொண்டு தமையயு மென்னச் சிவன் கையிலே கொடுத்துப் பரங்கெட்டு விடுகையாலே யவர்கள் கர்த்தாவின் கைப்பட்டு முத்தியைப்பெறு நிற்பார்கள்,—ஐயா வுழவுந்தனிசுமொரு முகமேயானு விழவுண்டோ சொல்லாயிது = ஐயனே? யொருவனுக்கு குழவோரிடத்திலுந் தனிசோரிடத்திலுமானு லொன்றுக்கொன் றுதவிகூடாது, அவை யிரண்டுமோரிடத்திலேயானு லிவன் சுத்தனுயவிடுகைக் சந்தேகமில்லை, அது போலச் செய்கிறசெயல்களி லகிதம வாராமற் சிவனை நோக்கியே செய்தும் இந்தச் செயல்களுஞ் சிவன் செயலென்றேகொண்

டு தம்மையு மவன்கையிலேகொடுத்துப் பரமகெட்டு விடுகை யாலே யிவன் பெறுகிறமுத்திக்கு மிழவுண்டாருமோ விதனை விசாரித்துச்சொல்லாய (உக)

இனிச் சரிதைகிரியைகளிலே நின்று சாதித்தவர்க்கும் பிறபட்ட சத்தி விபபடிமுதிராத வலவினைகூடாமலயோகத்துக் கதிகாரியானவனுக்கு யோகம் இருவிதமாகையினாலே விதனைச் சுருக்கக்கொண்டு ஆதாரயோகமென்றும் நிராதாரயோகமென்றும் உத்தமமான யோகங்களை யெடுத்தருளிச்செய்கிறார்.

ஆதார யோக நிராதார யோகமென
மீதானத் தெய்தும் விதியிரண்டே - யாதாரத்
தாக்கும் பொருளாலே யாக்கும் பொருளாமொன்
றாக்காப் பொருளேயொன் றும்.

இ - ள். ஆதாரயோக நிராதாரயோகமென மீதானத் தெய்தும் விதியிரண்டே = ஆதாரயோகமென்று நிராதாரயோகமென்று மெல்லாவற்றிற்கு மேலானவிடமாகிய திருவடியிலே பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்கள் பொருந்தும்படி சாதித்துக்கூட்டுகைக்கு வேதாகமங்களிலே விதிக்கப்பட்ட இரண்டு பிரகாரமாயிருக்கும்.— ஆதாரத்தாக்கும் பொருளாலேயாக்கும் பொருளாமொன்று = ஆதாரங்களிலே யொவ்வொரு திவ்வியரூபங்களை யாசாரியனிடத்திலேபெற்று அந்தத்தானங்களிலே தியானித்திருக்கத்தக்க வாதாரயோகமொன்று —ஆக்காப்பொருளே யொன்றும் = இந்த வாதாரயோகங் கைவந்தவாறே யாதாரங்களில் பார்த்திருக்கும்படி கற்பித்துக்கொண்டு நிற்கிற சைதன்னிய சொரூபத்தைப்பாராதே பார்த்துநிற்கிறது நிராதாரயோகம். ()

இந்தத் திருவெண்பா வாதாரயோகத்துக்கு நிராதாரயோ கத்துக்குங் காட்டாகையி லிதில முன்னே சொல்லப்பட்ட வா தாரயோகத்தை மேல்விளங்க வருளிச்செய்கிறார்.

ஆக்கி யொருபொருளை யாதாரத் தப்பொருளை
நோக்கி யணுவி லணுநெகிழப் - பார்க்கி
லனைத்தைத் தானொழிந்திட் டேகமா மேகத்
தனைத்தை யாதார மாம்.

இ - ள் ஆக்கியொருபொருளை யாதாரத்து = தேகத்திலே கற்பிக்கப்பட்ட வாறாதாரங்களிலே யாசாரியனருளிச்செய்த தொருதிவ்வியரூபத்தை யிதற்குப்பொருந்தின தோராதாரத்தி லே தன்னுடையமனமானது விஷயங்களிற் பற்றும் விதியே பற்றும்படி கற்பித்துக்கொண்டு,— அப்பொருளைநோக்கி = அப் படி கற்பித்துக்கொண்ட ரூபங் கைவரும்படி நெடுங்காலந் தியானித்து,— அணுவிலணு நெகிழப்பார்க்கி லனைத்தைத் தானொழிந் திட்டேகமாம் = அந்தத்தியானங் கைவந்தவாறே யந்தவாதார ங்களைவிட்டுத் தன்னிலே யந்தப்பொருளைத் தியானிக்கி லந்தத் தியானத்தின் முறுகுதலாலே தியானிக்கின்றேனென்கிற நினைவு கெட்டு அந்தப்பொருளொன்றுமேயாம்,— ஏகத்தனைத்தையாதார மாம் = இப்படித் தியானிப்பானுந் தியானிக்கப்படும் பொரு ளுமன்றியே தன்னைமறந்து தந்தத் திவ்வியரூபந் தானாகிநிற்றது தானே யாதாரயோகம். (உக)

இனி யிந்த வாதாரயோகந் தன்னைச் சூக்குமமாக நுண்ணி தாகச்சாதிக்கு முறைமை யருளிச்செய்கிறார்.

கொண்ட தொருபொருளைக் கோடிபடக் கூறுசெய்து
கொண்டவனு மப்பரிசே கூறுபட - கொண்ட
விருபொருளு மன்றியே யின்னதுவென் றொன்று
மொருபொருளே யாயிருக்கு முறது.

இ - ள்' கொண்டதொருபொருளைக் கோடிபடக் கூறுசெய்யிற் கொண்டனு மப்பரிசேகூறுபடுமே = யாதொன்று தானகை வரத்தியானித்தபொருளை நுண்ணிதாக நுணிக்கிப் பரமாணுவி லும் நுண்ணியதாகத் தியானிக்கி னிப்படி நத்தியானிக்கிறவனுந் தியானித்தபொருளைப்போலப் பரமாணுவினு நுண்ணியதாக நிற்ப ன்.—கொண்டவிருபொருளுமன்றியே யினைத்தென்றொ ருபொருளேயாயிருக்குமுற்று = இப்படி நிற்கவே தியானிப்பா னுந் தியானிக்கப்படு பொருளுமன்றியே யொருகற்பனையற வப்பொழுதேயந்த வொப்பிலலாதபொருள் தானேயா யிருக் கும். (உ௪)

இனி யிந்த நுண்ணியதான தியானமுங்காய வாதார யோகத்துக்கு முடிந்தயோகமுமா யுபாயயோகமுமா யிருக்கிற மந்திரயோகத்தை யருளிச்செய்கிறார்

அஞ்செழுத்து மேயம்மை யப்பா தனமைக் காட்டுதலா
லஞ்செழுத்தை யாருக்கப் பெற்றறிந்த - தஞ்செழுத்தை
யோதப்புக் குள்ள மதியுஞ் செழி லுமைகோன்
கேதமற வந்தளிக்கும் கேள்

இ - ள் அஞ்செழுத்துமே யம்மையப்பா தமைக்காட்டுத லால் = அகார-உகார-மகார-விந்து-நாதமென்கிற பஞ்சாக்கர மான பிரணவத்துக்குப் பிரமா - விஷ்ணு - உருத்திர - மஹேஸ் வர - சதாசிவா இவர்களை வருமதி தேவதைகளுமாய மந்திரமூர்த் திமாய் - ஓங்காரமாயே நின்று நடத்துகையா லிந்தவஞ் செழுத்தே சத்தியையுடைய சிவன திருமேனிகொண்டு நடத்துகி ற முறைமை காட்டுதலால்,—அஞ்செழுத்தை யாருக்கப்பெற் றறிந்து = இந்தவஞ்செழுத்து மூலாதாரத்திலே அகாரமும் பிரமாவும் - நாபிக்கமலத்திலே உகாரமும் விஷ்ணுவும்-இருதய கமலத்திலே மகாரமும் உருத்திரனும் - கண்டத்திலே விந்து

வும் மகேஸ்வரனும் - புருவமத்தியிலே நாதமும் சதாசிவமும் இப்படிச் சுழிமுனைவழியாகநிற்கிற முறைமையைக் குருவுபதேசத்தாலேபெற்று இந்தவைந்தெழுத்தையு மூலாதாரத்திலே பிரமரந்திரத்திலே செல்லவுச்சரித்தா லிந்தப் பிரணவ சொரூபமுங்களைந்து விக்கிரகங்களு மொருசீர்மையா யுனக்கு நாதரூபமாய நாதாந்தத்திலே யருளைப்பெறுவையென்று ஆசாரியனருளிச்செய்யவறிந்து,—அஞ்செழுத்தை யோதப்புக்குள்ள மதியுங்கெடில = இந்த ஓங்காரமான வைந்தெழுத்து முச்சாரணபேதத்திலே நாற்பத்தொன்பதா மெழுத்தும் பதினாலாமெழுத்துமாறுமெழுத்து மிவை கூடினவிடத்திலே விந்துநாதமுமாகவிந்த முறைமையிலே யைந்தெழுத்தாமென்றும் வேதாகமங்களிலே விதிக்கையா லிந்தவைந்தெழுத்தையு முணர்த்துவமாக வுச்சரிப்புக்கு விந்துநாதமுடிந்தவிடத்திலே கிஞ்சிஞ்ஞமான ஆன்மபோதமுங்கெடில,—உமைகோன் கேதமறவந்தளிக்குங்கேள் = அப்பொழுதே சத்திக்குக் கர்த்தாவாகிய சிவன் குற்றமறத்தோன்றியுண்மையான சொரூபத்திலேகூடி யிரக்ஷியாநிற்பன். இந்தவாதாரயோகத்தைத் தூலசூக்குமமாக மூன்றுபடியாகக் கணைத்த வித்து பின்பு நிராதாரயோகத்துக்குப் பிராப்தனும்படி யென்றறிக ( )

இந்த வாதாரயோகம் கைவரச் சாதித்தவர்களுக்குமேல் நிராதாரயோக மிருக்கும்படி யருளிச்செய்கிறார்.

ஆக்கப் படாத பொருளா யனைத்தினிலும்
தாக்கித்தா னொன்றோடுந் தாக்காதே - நீக்கியுட
னிற்கும் பொருளுடனே நிற்கும் பொருளுடனாய்
நிற்கை நிராதார மாம்

இ - ள். ஆக்கப்படாதபொருளாய் = ஆன்மபோதத்தாற் கற்பிக்கக்கூடாத வாத்தமாய்,—அனைத்தினிலும் தாக்கித் தானொன்றோடுந்தாக்காதே = எல்லாப்பொருள்களிலும் தான்கூடி

நிற்கச்செய்தே யவையொன்ருேடுந்தானே தோயாமல்,— நீக்கி யுடனிற்கும் பொருளுடனே = ஆன்மாவுக்கு முத்திக்கு விரோதமாய நீக்கத்தக்க பொருள்களையுந் தானேயறிந்து நீக்கியொழியே யிப்படி நீக்கப்படாத வந்தஞானசொரூபத்துடனே,— நிற்கும் பொருளுடனுயநிற்கை நிராதாரமாம் = தன்னுடையபோதத்தை யொழிந்து இதனைக்கூடித்தானு மந்தஞானசொரூபமா யொரு பற்றற்நிற்கி லது நிராதாரயோகமாம் (உசா)

இந்த ஞானத்திலே யிப்படி இரண்டறநிற்கில சிவனை யுள்ளபடியே காணலாமென் றருளிச்செய்கிருர்.

காணகின்ற தோரபொருளைக காணகினற யோகிகளே
காண்கின்ருா காடசியறக கணணுதலைக-காணகினறா
காண்பானுங காணட பமெபொருளு மனறியே
காணகையினறு கணடனரே காண.

இ - ள, காணகினற தோரபொருளைககாணகின்றயோகிகளேகாணகினறா காடசியறக் கணணுதலை = எல்லாவற்றையுமறிந்தறிவித்துநிற்கிற ஞானத்தைத் தானாகக்காணகினற சிவயோகிகளே சிவனை யிரண்டறககாணகினற கவியாணாகள்,— காணகினறா காணபானுங காணபபடும பொருளுமனறியே காண்கையினறு கணடனரேகாண = மாணவகனே, இபபடிக் காண்கினறவாகள தன்ஞலே காணபபடாதாகவும காணபபட்டபொருள் தனக்கு வேருகவுங்காணுமல்லாந்த ஞானமாகவே நினறு காணகையாலே யிநதஞான சொருபமாகவுடைய சிவனை யப்பொழுதே பெறறு வேறறிருப்பாாகள. (உஎ)

இனி யிந்த நிராதாரயோகம நிலைபெறும்படி யிதற்குபாயமான மௌனயோகத்தை யருளிச்செயகிருர்.

பேசாமை பெறறதனிற பேசாமை கண்டனைப்
பேசாமை செய்யும பெரும்பெருமான் - பேசாதே
யெண்ணொனறும வண்ண மிருக்கின்ற யோகிகள்பா
லண்ணிளாறும் போகா னவன்.

இ - ள், பேசாமைபெற்றதனிற் பேசாமைகண்டவரைப் பேசாமைசெய்யும்பெருமபெருமான = வாக்கு மனக்காயங்கள் மூன்றினுமட்டுப்படாதது வாக்காலையாலும் மாற்றமுணடேல் வஞ்சமுணடென்கையாலும் பேசாமையாகிற பரமோபாயத்தை யாசாரியன பக்கலிலேபெற்று அத்தப்பேசாமை தனனுடவா தனையிறபோகாமல வாக்கு மனங் கிட்டப்படாத சிவனைத் தங்களிடத்திலே ஞானதிருஷடியாலேகணடு கூடிச்செயலற்றிருக்கிற சிவயோகிகளைப் பினபொரு சரீரங்கூடி வாக்குணடாகாதபடி சாநதத்தை வேரறுத்து விடாநிறபன சிவன,—பேசாதே யென்ஞென்றும் வணணமிருக்கின்ற யோகிகளபாலுணணின்றும் போகானுளன = இபபடி யுரையிறந்து சிவனுடனே யிரணடறறிருக்கிற சிவயோகிகளிடத்துப் பரமேஸவர னெவவிடத்தினுமவியாத்தமாயினு மவவிடங்களிலே மறைநதேநின்று இவாகளிடத்தே பிரகாசித்து இவாககேயுடனுயிருப்பன் — பேசாமையாகிற பரமோபாயத்தை யாசாரியன பக்கலிலே பெறறபடி யெனனெனில தேகமுதலாயுள்ளவை யுனக்கு வேறென்று மிவற்றுடன் கூடினால பிறப்புக்குக் காரணமான கனமமுணடாமென்று முனக்கு ஞானமே வடிவென்றும் நீகையிலே நாமிசைவிக்க நீயுமிசைநதாயென்றும அலல் தூஉம சரீரம அதநூம பிராணனிவை தத்தம பணணிறையேயென்றும நமக்குத் தத்தம பண்ணின பொருளை நீ விருமபககடவையலலையேயென்று மாசாரியனருளிச்செய்ய விவனும நமக்கிலலாதபொருளகளை விருமபககடவோ மலலவென்று அறுதியிட்டான. (உஅ)

நிராதாரயோகத்துக்குத் தூலருக்கும் பரமாகமூன்று இருவெண்பா வருளிச்செய்து மேலிந்த பரமாகிய சிவனை யாண்மபோதம் மிறந்தாலொழிந்து கூடவொண்ணாதென்னு முறைமையைப் பல செய்யுட்களாலும் விளங்க வருளிச்செய்கிறார்.

ஒட்டற்று நின்ற வுணர்வு பதிமுட்டித்
தெட்டற்று நின்ற விடஞ்சிவமாம் - நாட்டற்று
நாடும் பொருளனைத்து நாலு விதமாகத்
தேடு மிடமன்று சிவம்.

இ-ள். ஒட்டற்றுநின்ற வுணர்வுபதிமுட்டித் தேட்டற்று நின்றவிடஞ் சிவமாம் = ஒருவகையின்றியே நின்ற பரமஞானத்தை யதுகண்ணாகக் கண்டுகூடின ஆன்மா வந்தஞானமேயாய்த் தானுமசைவின்றியேநிற்கி லந்தஞானத்தில் நிலையாலே தன்னுடைய வான்மபோதமொழிந்து அந்த ஞானமாயே நின்ற விடந்தன்னிலே சிவமே பிரகாசித் தவனென்பு மொரு நீர்மையாக்கிக் கொள்ளாநிற்கும் — நாட்டற்றுநாடும் பொருளனைத்து நாலுவிதமாகத் தேடுமிடமன்று சிவம் = இப்படியொழிந்து சுட்டியறியப்படுத்தக்க வான்மபோதத்தாலே வெகுவிதமாக வாராய்ந்தறியத்தக்கவிடம் பிரபஞ்ச வியாபாரமாகையாலவ்விடஞ் சிவரூபமாகாது, (உகூ)

இன்னமு மிதனை விளங்கவறியு முபாயமருளிச்செய்கிறார்.

பற்றினுட் பற்றைத் தொடைப்பதொரு பற்றறிந்து
பற்றிப் பரிந்திருந்து பார்க்கின்ற - பற்றதனைப்
பற்றுவிடி லந்நிலையே தானே பரமாகு
மற்றுமிது சொன்னேனு மறி

இ-ள். பற்றி—மறி = ஆன்மாவுக்குச் சன்மபலத்தை விளைவிக்கிறதேகங்களாகிய தனுகரண புவனபோகங்களினுள்ளே பற்றிக்கொண்டு நிற்கிற விசாஞானக்கிரியைகளை யொழிப்பதான சிவபோதத்தை விளக்கத்தக்க சிவஞானத்தை யதுகண்ணாகக் கண்டதனைக் கூடினோமென்று பிரியப்பட்டிருந்தறிகிற கருத்துடையுமதனைவிடி லந்நிலைதன்னிலே யந்த ஞானத்துக்கு மேலான சிவந்தானே பிரகாசியாநிற்கும் அறுதியாகச் சொன்னேனிதனை புத்தியுணர்ந்துகொள்வாய். (௩௰)

இன்னமு மிந்தநிலைக்குக் குற்றமவாராதபடி வேறுமொ ருபாய மருளிச்செய்கிறார்.

உணராதே யாது முறங்காதே யுண்ணிப்
புணராதே நீபொதுவே நிற்கி - லுணர்வரிய
காலங்கள் சொல்லாத காலத் துடனிருந்திக்
காலங்கண் மூன்றினையுங் காண்

இ-ள் உணராதேயாது முறங்காதே யுண்ணிப்புண ராதே நீ பொதுவே நிற்கில = நீ பொருளல்லவென்றறிந்து நீங்கின தேகாதிபிரபஞ்சங்களிலே வாதனைமிகுதியினாலே கூடிநின்று விகற்பியாதே யிந்த விகற்பங்கள் நீங்கின வவத்தாங் களிலுண்டான மயக்கங்களி லழுந்தாதே சுகசொரூபத்தை யுன்போதத்தாலறிந்து கூடவிசாரியாதே யிந்தக்குற்றங்கள் நீங்கும்படி யுனக்குக் கண்ணுமா யுனக்கு நடுவேநிற்கிற ஞானத் திறகூடி அந்த ஞானந்தானாகவே நிற்கில,—உணர்வரிய காலங் கள்சொல்லாத காலத்துடனிருந்திக் காலங்கண் மூன்றினையுங் கண்டு = யாவராலும் பிரித்தற்கரிய செல்காலம் வருகாலம் நிகழ்காலமென்று சொல்லப்பட்ட மூன்றுகாலங்களினும்படாம லிந்தக்காலங்களாலே விசுவத்தை நடத்திக் காலசொரூபமா யிருக்கிற சிவத்துடனே நீயு மந்தக் காலங்கள் மூன்றையும் வேறாகக்கண்டுகூடி யந்தச்சிவமேயா யழிவின்றியேயிருப்பை

இந்த வத்தத்திலுண்மையு மிந்தவத்தத்தைப் பெறத்தக்க வாகளுண்மையும் விளங்க வருளிச்செய்கிறார்.

அறிவறிவாய் நிற்கி லறிவுபல வாமென
றறிவி னறிவழித்துக் கொண்டவ - ரறிவினராய்
வாழ்ந்திருப்பா ரீத்தவர்கண் மானுடரின் மாணவர்க
டாழ்ந்தமணி காவேபோற் றான.

இ-ள் அறி—தான = மாணவகனே ! ஆன்மா தன்னுடையபோதத்தையே பொருளாகக்கொண்டு நிற்கில் விகற்பிக்கிறதே சுபாவமாய போதமும் பலவாய்ச்சிந்தித்து விடுமென்றும் இதனை யாசாரிய னநுக்கிரகத்தாலேயறிந்து தனக்காதியே பிராணனுபகரிக்கிற ஞானத்தைக்கூட்டித் தன்னுடைய ஆன்மசுபாவத்தையுமொழிந்து அந்தஞானமேயா யந்தஞானத்தி னைக்கியத்தாலே தனக்கின்றளவுங் கிடையாத பெருவாழ்வாகிய பரமானந்தசொரூபமாகிய சிவனைப்பெற்றுத் தானு மந்தப் பரமானந்தமேயா யிராநிற்பன். இந்த வாழ்வைப் பெறவுரியாரியாரென்னில் ? மானுடப்பிறப்பி லுள்ளாரில் தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களிலுள்ள ஆரவாரங்களைக் கைவிட்டு நிலத்திலேவைத்த மணியினது நாவேபோலச் சலிப்பற்றிருக்கிற மோனிகள், (௬௨)

இந்த நிராதாரயோகத்திலே நிகழ்வதொரு குறியுண்டென்று மிது நிகழ்ந்தாற்செய்யு முபாயமு மருளிச்செய்கிறார்.

ஓசையெலா மற்றொலிக்குந் திருச்சிலம்பி
னோசை வழியேசென் றொத்தொடுங்கி - லோசையினி
லந்தத்தா னந்தா னரிவையுட னம்பலத்தே
வந்தொத்தா னத்தான் மகிழ்ந்து.

இ-ள் ஓசை—மகிழ்ந்து = இந்த நிராதாரயோகத்தைச் செய்கிற சிவயோகிகள் சிவனைப் பெறுகைப்பொருட்டாகத் தேகேந்திரியாதி யந்தக்கரணங்களாயுள்ள ஆரவாரங்களொடுங் கும்படி ஞானத்தினாலே தன்னுடைய விச்சாஞானக்கிரியைகளை யொழித்தவவதரத்திலே யானந்தநிருத்தம் பண்ணியருளாநின்ற தம்பிரானார் ஸ்ரீ பாதத்தில் பாவிக்கவென்கிற திருச்சிலம்பிற் பாகார்ந்தமென்கிற வோசைதோன்றாநிற்கும், அந்த வோசை வழியே நாடிச்சென்று கூடி யந்தவோசை முடிந்தவிடத்தே தன்னுடையபோதமு மொக்கமுடியில்தானே யப்பொழுதே

வந்தவோசை* முடிந்தவிடமே யிடமாகவுடைய தம்பிரானார் காருண்ணியசத்தியுடனே யம்பலமாகிய ஞானப்பிரகாசத்திலே வந்திவனைப் பிரியத்துடனே கூடுவான். (கங)

இனித்தாமருளிச்செய்த நிராதாரயோகத்தினுண்மையைத் தம்மையொழியப் பிறருமவிளங்க வருளிச்செய்தபடி விளங்க வருளிச்செய்கிறார்.

சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகி னென்றமையாற்
சார்புணர்த லன்றே தியானமுமாம் - சார்பு
கெடவொழுகி னல்ல சமாதியுமாங் கேதப்
படவருவ தில்லைவினைப் பற்று

இ-ள். சார்பு—பற்று = தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவதேவரும் "சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின" என்றமையால் தனக்காதியே தாரகமாயிருக்கிற திருவடிஞானத்தை யதுக்கணுக்கவறிந்து அதனுடனே யிரண்டறக்கூடியிருக்கில் மீண்டுமொரு சநநமுண்டாகைக்குக் கன்மமுண்டாகாதென்றருளிச்செய்த பிரமாணப்படியே தனக்குத் தரிசனமான ஞானத்தைக்கூடி யசைவறநிற்கி லதுவே சிவத்தியானமாம். அந்த நிலையில் தியானிக்கிறேனென்கிற பாவனைகுலையி லப்பொழுதே சுகசொரூபமான சிவனைக்கூடி னன்றான சமாதியுமாகாநிற்பன. இப்படிக்கூடின சிவயோகிகளுக்குப் பின்பு சநநத்தையுண்டாக்குகிற வாகாமிய கன்மமுண்டாகாது. (கச)

ஞானத்திலே சிவனைக் கூடவேணுமென்று சிரத்தை பண்ணுவாரை யந்தச்சிவமானது மறந்திடாமல்வந்து கூடு முறைமை யருளிச்செய்கிறார்.

அனறிவரு மைம்புலனு நீயு மசையாதே
நின்றபடி யேநிறக முன்னிற்குஞ் - சென்று
கருதுவதன் முன்னங் கருத்தழியப் பாயு
மொருமகடன் கேள்வ னுனக்கு.

இ-ள். அன்றி—உனக்கு = அநாதியே யுன்னை மாறுபட்டு வருகிற விஷயங்களுள் கூடிநின்று சலியாதே யவற்றை வேறாக்கக்கண்டு நீங்கின வுனக்குப் பிரகாசிக்கிற ஞானமான தன்னுடனே யிரண்டற்றிருக்கு முறைமைபோல நீயு மதனைத் தரிசித்து அந்தஞானமாகவே இரண்டற்றிருந்தால், அப்பொழுதே யிந்தஞானத்துக்கு முதலாகிய ஞேயசொரூபமாகிய சிவம் தோன்றுகிறதும் இப்படித் தரிசனமான சிவனைக் கூடவென்று சிரத்தை பண்ணுமாகி லதற்குமுன்னே நம்முடைய கருத்தையு மழித்துத் தன்னுடனே யொரு நீர்மையாக்கிக் கொள்ளாநிற்பன், ஒப்பில்லாதசத்திக்கு நாயகனான சிவன்.

ஆனா லான்மாவாலே சிவனைநினைத்துக் கூடலாமோ வென்னில்? சிவனை யான்மாவாலறியப்பட்ட பொருளல்ல வென றருளிச்செய்கிறார்.

உண்டெனி லுண்டாகு மில்லாமை யில்லையெனி
லுண்டாகு மானவை யோரிரண்டா - முண்டில்லை
யென்னு மிவைதவிர்ந்த வின்பத்தை யெய்துமவகை
புன்னிலவ னுன்னுடனே யாம்

இ-ள். உண்டெனிலுண்டாகு மில்லாமையில்லையெனி லுண்டாகும் = உண்டென்னி லுண்டாவதில்லை யென்றுமாம் இல்லையெனி லுண்டாவதில்லையென்றுமாம். எங்ஙனேயென னில்? சிவனை யான்மபோதத்தாலறிந்து கூடலாமென்னில ஆன்மபோதத்தாலறிந்து கூடத்தக்கபொருளாவது இந்திர ஞாலம்போன்ற பிரபஞ்சமாகையாலும் சிவன் அதற்குமறைந் தலையாலு மிப்படிச்சொல்லு மவனிடத்திலுண்டாம் பொருளாவது சிவனைத் தெரியாதொன்றுமே. சிவனான்மாவா லறியப்படாத பொருளென்னில்? அவனிடத்திலு முண்டானது சிவனைத் தெரியாதொன்றுமே,—ஆன்மையிலோரிரண்டாம =

ஆனபடியினாலே யிப்படிச் சிவனைத் தெரியாதிருப்ப தொரு முறைமை யிரண்டுபிரகாரமாயிருக்கும்,—உண்டியல்லவென்று மிவைதவிர்த்த வினைப்பத்தையெய்தும வகைவுணர்வி லகனுண ஞடனேயாம = இந்த பாவ அபாவமென்கிற விரண்டுவழியா லும் சிவனைக் கூடிவொண்ணாதென றறிந்து இவற்றை விட்டுத் தானாகவேநிற்கிற ஞானமாயேநின்று அளவிலாத பேரின் பத்தைப் பெறும்படி. சிவனிடத்திலே யனைப்பையைக்கி லப் பொழுதேபொருளாலும பாவிக்கப்படாத சிவன் தன்னுடைய காருணியத்தினாலே யுன்னை யிரண்டறக்கூடிநிற்பன். நிரா தாரயோகமுற்றும் (கூசா)

இந்த நிராதாரயோகத்திலே மிகவும் வாதனையுண்டவர் களுக்கு ஒருபக்குவங்களிலேல் கூடாமைகூடினு லெனசெய்வோ மென்ற மாணாக்கனை நோக்கிச் சிவஞானமாகிய தத்துவ ஞான மிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார்.

தூல வுடம்பாய முப்பத்தோரா ரத்துவமு
மூல உடம்பா முதனுக்கு - மேலைச்
சிவமாம பரிசினையுந் தோந்துணாந்தார் சேர்ந்த
பவமாம பரிசறுப்பார் பார்

இ - ள் தூலவுடம்பாய முப்பத்தோரா தத்துவமும் = ஆன்மா கனமபலத்தைப் புசிக்கும்பொருட்டாக அன்னமயத் தால பரிணமித்த சரீரத்திலேகின் றிதுபரிணமமாமபடி யிந்தச் சரீரத்துக் காரணமுமாம், ஆன்மாவிறந்த தனுகரண புவன போகங்களுமாயநிற்கிற வானமதத்துவ மிருபத்தாலும புரி ஷைக்குக் காலநியதிகளுமாய், இச்சாஞானக்கிரியைகளை விளைப் பிக்கைக்குக் கலைவித்தியாராகங்களுமாய, போகங்களிலேயழு த்துகைக்குப் பிரகிருதியுமாய, மயக்குகைக்கு மாயையுமாய் நிற்கிற வித்தியாதத்துவமேழுமாகத் தூலவுடம்பிலேபொருந்தி

நிற்கிற தத்துவ முப்பத்தொன்றும்,—மூலவுடம்பர் முதலொன்றும்
=இந்த மாயா தத்துவங்களைப் பிரேரிக்கவுங் கன்மங்களுக்கீடா
க ஞானக்கிரியைகளை நானாவிதமாய்ப் பிறப்பிக்கவும் வாக்குகளையெழு
ப்பவுங் காரணத்துக்குத் திருமேனியாகவும் பதப்பிராரத்தத்தற்குப்
பதங்களாகவுந்தோன்றியுள்ள மூலவுடம்பாயிநின்று நடத்துகிற
விந்துசத்திமுதலான தத்துவம் நாலும்,—மேலைச் சிவமாம் பரி
சினையும்=இந்தத் தத்துவங்களுக்குக் காரணமுமா யான்மாவுக்
குப் பிராணனுமாய் நிற்கிற சிவதத்துவ மொன்றின்முறைமை
யும்,—தேர்ந்துணர்ந்தார் சேர்ந்தபவமாம் பரிசறுப்பார் பார்=ஆ
கவிந்தத் தத்துவ முப்பத்தாறும் ஆன்மா புசிக்கைக்குத் துணைக்
காரணமாகத் தனக்குக்கும்பரமாய் நிற்கையில் இந்தமுறைமையா
சாரியனருளாலே ரூபகதரிசன சுருதியுடனேபார்த்து நீங்கித்தன்
னையும் ஞானத்தையுஞ் சிவனையுமுணர்ந்த சிவஞானிகளே யநா
தியே பொருந்திப்போதுகிற சனனமரணங்களாகிற முறைமையை
ப் போக்கா நிற்கிறவர்களாதலா லுனக்குத் திருசியமாதி விரோ
தமாகப் பிராரத்தத்தாலே பிரபஞ்சந் தோன்றினதாயினும் மிப்ப
டிப்பார்த்துக் கூடுவாயாக. (௧௭)

இப்படிப்பார்க்க வரிதானவர்களுக்கு வேறேயுமோருபாய
மருளிச்செய்கிறார்.

எத்தனையோ தத்துவங்க ளெவ்வெவர்கோட் பாடுடையா
வத்தனையுஞ் சென்றங் களவாதே - சித்தமெனுந்
தூதுவனைப் போக்கிப்போய்த் தூக்கற்ற சோதிதனிற்
பாதிதனைக் கும்பிடலாம் பார்.

இ-ள், எத்தனையோ தத்துவங்க ளெவ்வெவர் கோட்பா
டுடைய வத்தனையுஞ் சென்றங்களவாதே = அநேகவிதமான த
த்துவங்களையும் பலசமயிகள் கொண்டிருக்கத் தக்க கோட்பாடு
களையுஞ் சென்றறியப்புகுந்து அவற்றிலே மொத்துண்டழி
யாதே,—சித்தமெனுந் தூதுவனைப் போக்கிப் போய்த் தூக்கற்ற

சோதிதனிற் பாதிதனைக் கும்பிடலாம்பார் = உன்னைச் சநந மரணங்களிலே தள்ளுகைக்கு அநாதியே தானாகி விசுவத்திலே வாதனைப் படுத்திப்போதுகிற சித்தவிகாரத்தை ஞானத்தாலே யொழித்துச்சென்று ஒப்பில்லாத வந்த ஞானத்தைக்கூடி யிந்த ஞானசத்தியை யொருபாதியாகவுடைய சிவனை வாக்குமனக் காடிங்கள் கூடாதபடி யவன்திருவடியிலே யழுந்திநிற்கலாம், இதனை விசாரித்துப்பார். (௬௮)

இந்த வுண்மையிலே கூடுமளவில உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்பிற் பற்றுவிடவேணுமென் றருளிச்செய்கிறார்

சாம்பொழுது மேதுஞ் சலமில்லை செத்தாற்போ
லாம்பொழுதி லேயடைய வாசையற- சோம்புதற்குச்
சொல்லுந் துணையாகுஞ் சொல்லாத தூயநெறிக்கட்
செல்லுந் துணையாகுஞ் சென்று.

இ-ள். சாம்பொழுது மேதுஞ் சலமில்லை செத்தாற்போலாம் பொழுதிலேயடைய வாசையறில = இப்படிக்கொத்த சிவஞானிகளுக்குச் சரீரம்விடுவதாகிய சாக்காடு வந்தடுத்த காலத்து அந்தச் சிவரூபமாயே விடுவதொழிந்து சற்றுந் தத்துவங்களாலுள்ள வசைவுகூடாது. இதற்குக்காரண மேதெனனில்? தேகநிற்கிறபொழுதே தேகமில்லாதவர்களைப்போ லநாதியே வாதனைப்பட்டுப்போதுகிற வுயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்புகளிற் பற்றடங்கலும் விடுகையால்.—சோம்புதற்குச் சொல்லுந் துணையாகுஞ் சொல்லாத தூயநெறிக்கட் செல்லுந் துணையாகுஞ் சென்று = இப்படிச் சரீரநிற்கச்செய்தே யுயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்பில் பற்றடங்கலும் விடுமாகில் தானே பணியறுத்த லென்கிற நிலைக்குச் சொல்லப்பட்ட தொருதுணையாக நிற்கும், இதுவொழிந்து வாக்காலுரைக்கப்படாத சுத்தநெறியாகிய வீட்டின்பத்திலே பொருந்துகிற வவதாரத்துக்குந் துணையாகாநிற்கும்.

இந்தவாவறுத்தலு மவனருளாலே வேண்டுமென்றருளிச் செய்கிறார்.

வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை யென்றமையால்
வேண்டினஃ தொன்றுமே வேண்டுவது - வேண்டினது
வேண்டாமைவேண்டவரு மென்றமையால்வேண்டிடுக
வேண்டாமை வேண்டுமவன் பால்

இ-ள். வேண்டுங்கால் வேண்டும்பிறவாமை யென்றமையால் வேண்டினஃதொன்றுமே வேண்டுவது = தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவரும் "வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை" என்றருளிச் செய்கையாலே தேகமுள்ளளவு மிவன் விரும்பாதொழினும் பிராரத்தத்தாலே யுள்ளது கூடுமாகையால் ஒன்றைவிரும்ப வேண்டிற்றப் பிறவாமை யொன்றுமே விரும்ப வேண்டுவது,—வேண்டினது வேண்டாமை வேண்டவருமென்றமையால் வேண்டிடுக வேண்டாமை வேண்டுமவன் பால் = அந்தப் பிறவாமையானது தான் வேண்டாமை வேண்டவருமென்று பிரமாணமுண்டாகையாலே நாம் விரும்பத்தக்க கர்த்தாவின் பக்கலிலே பிறவாமைக் குறைபடுதலான அவாவறுத்த லொன்றுமே வேண்டிக்கொள்ள வேண்டியது இந்த அவாவறுத்தலுண்டாகவே யந்தப் பிறவாமைதானே யுண்டாம்.

இப்படி யுயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்பிற் பற்றற்றே சமாதி பண்ணுகவும் நிற்கச்செய்தே சமாதியிலேகூட விசாரித்தாளுக்குச் சமாதிகூடாமல் நினைவுகூடி யிதனாலே சங்கங்கள் கூடுமுறைமையை யருளிச்செய்கிறார்.

ஆரா வுணர்வுதனி லவ்வுணர்வை யாறறிவு
காணுமுங் காணுங் கைகூடும் - பூரணமது
கூடாமை யுங்கூடுங் கூடுதலுங் கூடிலுங்கு
வாடாமை யுங்கூடும் வந்து.

இ—ள். அரணவுணர்வுதனி லவ்வுணர்வைமாற்றிற் காண முங்காலுங்கைக்கூடும் = இந்திரிய வேட்டைசென் றீடுகொள்ளப் படாத புகலிடமான திருவடிஞானத்திலே தன்னுடைய போதத்தை யொழிக்க விசாரிப்பானாகில் அந்தவகைதாத்திலே முன்பு தானபற்றிய போகத வுயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்பின் வாதனையா லே சொரூபமானது கைகூடாமல் மனுதிகளும் பிராணவாயுவுங்கூடி மீண்டு விடயாதிகளிலே சலிப்பினாலே சலிக்கும்.—பூரண மது கூடாமையுங்கூடும் = இது கூடாமற் புரிந்து மயக்கமவந்து கூடினுங்கூடும்,—கூடுதலுங் கூடினுக்கு வாடாமையுங்கூடும் வந்து = இப்படிப்பயக்க விகற்பங்கூடிப்போதமே யெடுத்த தேகம்போனாலு மிந்தப்பற்றுக்களாலே மீண்டுமொரு தேகமவந்து கூடாநிற்குமாதலா லிது கூடாதபடி வுயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்புகளில் பற்றுக்களையற்றே சுரூபத்திலே பொருந்தி நிற்பக டாக. (௪௧)

சமாதிபாரனைக்கனுக்கும் பற்றுக்களாலே சமாதி கூடாமல் சந்நங்கள் கூடுமாகில் சி ழ்கைஷுபம தரிசனமில்லாத வானமாக் களை மரியாதையோ விவனுக்குப் பெற்றுள்ளதென்று கேட்டமா ணக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்,

இன்றிங்கசேதனமா மிவ்வினைக ளோரிரண்டுஞ்
சென்று தொடருமவன் சென்றிடத்தே-யென்றுந்தான்
நீத்துழுவ ஞற்ற சிவபதிதான் கைவிடுமோ
மாதொருகூ றல்லனோ மற்று

இ-ள். இன்றிங்கசேதனமா மிவ்வினைக ளோரிரண்டுஞ் சென்றுதொடருமவன்சென்றிடத்தே = இப்பொழு திந்த தேகத்திலே நிற்கச்செய்தே கூடின அசேதனமான புண்ணியபாவங் களிரண்டு மிவன் பின்னொருதேகத்தை யெடுத்தபொழுதே யொக்கச்சென்று கூடாநிற்கும்,—என்றுந்தான் நீத்துழுவ ஞற்

சிவபதிதான் கைவிடுமோ மாதொரு கூறல்லனோ மற்று = ஒருவன் சிவதீக்ஷையும் சிவஞானமும் பெற்றுத் தெளிந்திருக்கச்செய்தேயும் முன்புபோல வுயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்பிற் பற்றுவிடாமற் சாக்கூடிற்றாயினுங் கர்த்தாவாகிய சிவனு மிவனைக் கைவிடாமல் முன்புண்டான மனம் பற்றுகைக்குத் தக்கவற்றைக் கூட்டித் தொலைப்பித்து முற்சாக்கிரத்திலே சாதித்த குறையிலே வந்தெடுத்துக்கொண்டு திடையிலே கூட்டிச் சாயுச்சியத்தைக் கொடாநிற்பன். இவன் காருண்ணிய சத்தியினை யெப்பொழுதுந் தன்னிடத்திலே யுடையனாதலால்.

இன்னமும் ஆன்மாக்களுடைய பெத்தமுத்தி யிரண்டினுமிவர்களைப் பாதுகாத்து ஈடேற்றுகை யநாதியே கர்த்தாவுக்குக் காரணமான முறைமை தோன்ற வருளிச் செய்கிறார்.

அநாதி சிவனுடைமை யாலெவையு மாங்கே
யநாதியெனப் பெற்ற வனுவை - யநாதியே
யார்த்த துயரகல வம்பிகையோ டெவ்விடத்துங்
காத்த லவன்கடனே காண்.

இ-ள். அநாதி சிவனுடைமையா லெவையுமாங்கே = அநாதியான சிவனுக்கு எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களு மடிமையாகையாலே யிந்த ஆன்மாக்களு மப்படியே,—அநாதியெனப் பெற்றனுவை யநாதியே யார்த்த துயரகல = இப்படி யநாதியான வான்மாக்களை யநாதியே பேதித்துக்கொண்டு நிற்கிற பாசமானது விட்டு நீங்கும்படி,—அம்பிகையோ டெவ்விடத்துங் காத்தலவன் கடனேகாண் = விட்டு நீங்காத சத்தியுடனே பெத்தத்திலே கூடிநின்று தொலைப்பித்து முத்தியினுமீண்டு மொருடம்பு கூடாதபடி திருவடியிலே கூட்டிக்கொள்ளுகிற விது மவனைவ கனே? யவனுக்கு மநாதியே முறைமைகாண்.

தேகாதிப்பாசமனாதியாகில முத்தியிலும்போகாதே யென்று சந்தேகித்தமாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

தம்மிற் சிவலிங்கங் கண்டதனைத் தாம்வணங்கித்
தம்மன்பா மஞ்சனநீ ராட்டித் - தம்மையொரு
பூவாகப் பூவழியா மற்கொடுத்துப் பூசித்தா
லோவாமை யன்றே யுடல்.

இ-ள். தம்மிற் சிவலிங்கங்கண்டு = ஆசாரியனாலே தனுகரணபுவனபோகங்களை விட்டுநீங்கித் தன்னைத்தரிசித்துத் தன்னிடத்திலே தனக்குப்பிராணனுமாய்ச் சிவனுக்கடையாளமுமாய் நிற்கிற ஞானமாகிய சிவலிங்கத்தைத் தரிசித்து,—அதனைத்தாம் வணங்கி = அந்தச்சிவலிங்கத்தைத் தம்முடைய போதம் விட்டுப்போம்படிச் சாந்தமாகிய வணக்கஞ்செய்து,—தம்மன்பான் மஞ்சனநீராட்டி = இப்படிப்பெறுதற்கரிய பேற்றைப்பெற்றோமென்கிற சிரத்தையாகிய சலத்தாலே திருமஞ்சனம் பண்ணி,—தம்மை யொருபூவாகப் பூவழியாமற்கொடுத்து = இப்படிச்செய்கிற வான்மசொரூபத்தை யொப்பில்லாத் திருப்பள்ளித்தாமமாக மயங்காமற்சாத்தி,—பூசித்தால் = இப்படிஞானத்திற் சரிதை கிரியா யோகங்களினாலே உள்ளே சிவனைக்கண்டைக்கியஞ்செய்கிறவிது,—ஓவாமையன்றேயுடல = செம்புருகின பதத்திலேகூடின குளிகையினது ஐக்கியத்தாலே யநாதியான காளிதமுழுஞ் செம்பொன்னனுருவமுநீங்க மாற்றுப்பிரகாசித்துப் பின்பிலையென்றுங் கூடாதவாறுபோல வொருவன் தன்னுடைய சத்திநிபாதத்திலுண்டானவன்பின்மிகுதியாலே தேககேதிரியாதிகளை நீங்கின தன்னுடைய வுண்மையான சொரூபத்தைத் தனக்கேற்பப்பெறுத் தன்னிடத்திலே சிவனைக் கண்டைக்கியஞ்செய்து வாதனைவிட்டால பிராரத்தநாசம்பிறந்து தேகம் விட்டபொழுதே திருவடியிலே யிரண்டற்றுவிடுமதொழிந்து மீண்டு தேகமெடுக்கவல்லவே. (௪௪)

அஞ்ஞானபாசம்விட்டு நீங்குமாகில் லனாதியென்று ஆன்மாவுக்கு வழியுண்டாமோவென்ற மாணாக்கனை நோக்கிப் பாசத்திலேயிருந்த போதத்தைவிட்டுத் தன்னைத் தனக்கறுதியாகப் பெறுகிறதொழிந்து இவனுக்கழிவில்லையென்றும் பாசத்தை நீங்கினபெ ருந்தேயினும் வியாத்தனென்னு முறைமையுமருளிச் செய்கிறார்.

தன்னைப் பெறுவதின்மேற் பேறில்லைத் தானென்றுந்
தன்னைத்தான் பெற்றவனாரு ஞானினிற்-றன்னாலே
யெல்லாந் தனுட்கொண்டு கொண்டதனைக் கொள்ளாதே
யெல்லாமாய் நிற்கு மிவன்.

இ-ள் தன்னைப்பெறுதன்மேற் பேறில்லை = ஒருவன் பெறத்தக்க பேறுகளிற் றானழிந்துபோகாம லருளாலே தன்னையுமிதியாகப்பெறுகிற பேற்றின்மேல் வேறொன்றில்லை,—தானென்றுந் தன்னைத்தானபெற்ற வனென்றுமொன்னில = தானென்றுந் தன்னைத்தானே பெற்றவனென்று மிரண்டாக விரவிட்டுத்திறச் சொன்ன தானோயெனனில,—தன்றாலேயெல்லாந் தனுட்கொண்டு கொண்டதனைக் கொள்ளாதே யெல்லாமாய்நிற்குமிவன் = ஆன்மா தன்னையறியாமல மூன்றுபாசமேயாய்நின்ற முறைமை யொழிய வருளாலே பரத்தையுமறிந்து பாசத்தையுமறிந்து இந்தப்பாசத்தையொழிந்ததுபோல இதையுமொழியவிட்டுத் தன்னுடையபோதஞ் சலியாமற் பூரணனாய்நிற்கவே யெல்லாவடிவுகளுந் தன்னுடைய வடிவாய்த்தானே யிருக்கவண்டாண்ட பகிரண்டத்துக்கெல்லாங் கர்த்தாவாய்நிற்ப னிவ்வான்மா (௭௫)

இந்தவானமபோதத்தானே பொருளாயில ஞானயோகஞ் சிவயோகமென்று சொல்லவேண்டுமோ வென்ற மாணாக்கனை

யிந்துவானமயோகந்தானே ஞானயோகமாமபடி யருளிச்செய்து இந்த ஞானயோகந்தானே சிவயோகமாமபடி யருளிச்செய்கிறா

துனபமா மெலலாம பரவசனுயத தானறுவளி
லினபமாந தனவசனுயத தானிருககி - லெனபதனு
னினவசனு யேயிருககி னினனுடனு னேரிழையா
டனவசனு யேயிருபபன ருண.

இ - ள துனபமாமெலலாம பரவசனுயத தானறுவளில= ஆன்மா தானே காததனு மெயலலாவறறையு மறிகிறுனுக நினறு விகறபிககி லிமமை மறுமை யிரணடுககும பிரயோசனமாகவுள ளது கிலேசமொழியவேறிலலே,—இனபமாந தனவசனுயததானி ருககில = ஆனமா திரிவுகாககியான பிரபஞசநதியை விட்டுநீங் கித தனககு உணமையான சைதனனிய சொருபமா யிதிலே நிருவிகாரமாயிருககி விநதுவானமயோகந்தானே ஞானயோகமு மா யிநதவழியிலே சுகரூபம வநது பிரகாசியாநிறகும,—எனபது லை = என்று வேதாகமஙகளுககுங கருததாகையால்,—நின வசனுயேயிருகக நினனுடனுனேரிழையா டனவசனுயே யிருப பனருன = மாணவகனே ? இநதிரிய வசனுகாமல் நீயு முன னையொழிநத பொருளக ளெலலாவறறையு முனககு வேறெனறறிநதுவிடடு நீஙகி நிருவிகாரமான ஞானமே சுகரூபமாயிருக கி லபபொழுதே யநத ஞானசததியின வசமாயிருககிறனேய சொருபனுனசிவ னுனனைககூடி வேறற நிறபன. (௬௬)

இநதச் சிவயோகததிலே யிடைவிடாம லநுபவிததலாவது இநதக கருவி கரணஙக ளொருகாலமும கூடாதபடி யருளிலே நிறக வலலவாகளுககேயெனறுந தோனறவருளிசசெய்கிறுர்.

சேததாரே கெட்டார கரணங்கள சோக்ததனு
டொததாரே யோகபர ராணவாக - ளெத்தாலு
மாராத வக்கரணத் தாரபுண்டிங கலலாதார்
போரமற செலவரதனபின்.

இ-ள். செத்தாரே கெட்டார் கரணங்கள் = அந்தக்கரண ங்கள் கெராக வகையறியாதபடி ஞானத்திலேகூடி மறித்த வான மக்களே சக்கமரணங் கெட்டவர்கள், — சேர்ந்தஞ்ஞெட்டுந் தாரே யோகபரர் ஆனவர்கள் = இந்த ஞானத்தி னெழுந்தத்தி னாலே பிரகாசித்த சொரூபத்திலே பொருந்தி யதுவாய் நின்றவ ர்களே சிவயோகத்தில் தாப்பரமானவர்கள் — எத்தாலு மாரா த வக்கரணத் தாப்பண்டிங் கல்லாதார்போரா மற்செல்வர்தன பின் = இப்படிச் சிவயோகத்தில் பொருந்தப்பெற்ற பாக்கிய வீன ரெத்தனாலுந் திருந்தியடையப்பெற்ற கருவி கரணங்களா லே கட்டுண்டு இவற்றினை பினமே தப்பாமலே வருஞ்செய்து சக்க மரணங்களிலே செற்றழலாநிற்பர். (௪௭)

இத்தக்கருவி கரணங்க ளொருகாலமும் பொருந்தாதபடி நிற்கிற சிவயோகிகள் பெருமையிருக்கும்படி யருளிச்செய்கிறார்.

கண்ணுங் கருத்துங் கடந்ததொரு பேறேயுங்
கண்ணுங் கருத்துங் களிகூர - நண்ணி
வடமடக்கி நிற்கும் வடவித்தே போல
வுடனடக்கி நிற்பர்கள் ஞூற்று.

இ-ள். கண்ணுங் கருத்துங் கடந்ததொரு பேறேயுங் கண்ணுங் கருத்துங் களிகூர நண்ணி = யாதாகவுங் கண்ணுக் கும் கருத்துக்கு மளவுபடாத தொரு பேறுயினுள் சிவஞானிகள் சிவனுடனே யிரண்டறக்கூடி பரமானந்தமே சொரூபமாயிரு க்கையாலு மவர்கள் கண்ணில் விகாரமில்லை யாகையாலு மொடு ங்கினும் விழிப்பினும் பொருளேயாயவர்கள் கண்ணுக்குங் கரு த்துக்குங் களிகூரப்பொருந்தி, — வடமடக்கி நிற்கும் வடவித்தே போல வுடனடக்கி நிற்பர்கள் ஞூற்று = அநேக தூரம்படாக த்தோ ராலின் பரிணாமமெல்லா மொருசிறுகையொத்த விதையிலே யடங்கின தன்மைபோல அளவிடப்படாத வஸ்துவாயினும் தம்

கரும்போ யட்கசித்த தங்களான்ம சுபாவத்தைவிட்டு இத்தச் சிய மாகியே நிலவாநிற்பார்கள். (௪௮)

அவ்விடப்படாத பொருளை யொருடம்பிலே நிற்பானொருவ னடக்கிக் கொண்டிருந்தபடி யெப்படி யென்ற மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

வானகமு மண்ணகமு மாய்நிறைந்த வான்பொருளை
யூனகத்தே யுன்னுமவ ரென்றனையே - யேனைத்து
வாதனையை மாற்றும் வகையதுவே மண்முதலா
மாதனமே யன்றோ வதற்கு

இ - ள், வானகமு மண்ணகமு மாய்நிறைந்த வான்பொருளை யூனகத்தே யுன்னுமவ ரென்றனையேல் = ஆகாசமுதல் பிருதிவி யீறாகவுள்ள பஞ்சபூத பரிணாமமான பிண்டப் பிரமாண்டங்களு மிவற்றிற்குக் காரணமான தத்துவங்களு மித்தனைப்பட்ட வானம்கோடிகளுந் தானேயாய்ப் பூரணமாய் நிற்கிற சொரூபத்தை யொருசரீரியானவன் தனக்குள்ளேயடக்க நினைத்தபடி யெப்படியென்னில்,—ஏனைத்து வாதனையை மாற்றும் வகையதுவே மண்முதலா மாதனமேயன்றோ வதற்கு = மாணவகனே ? பிருதிவி முதலாக முன் சொல்லப்பட்டவை யெல்லா மந்தப் பொருளுக்கு சாதனமாத்திர மல்லவோ வாகையாலும் அப்பொருளை யாசாரியனாலே கூடப்பெற்றவர்களிடத்தி லந்தப்பொருளின் வியாத்தமெல்லாநின்று பிரகாசிக்கையாலும் ஞானதிருஷ்டி யில்லாதவர்களுக்குச் சரீரிகள்போலத் தோற்றினுமவனந்த வண்ணமையேயாய் நிற்பாருளதையாலு மென்போல்வாரிடத்து மநாதியே கூடிப் போந்த வாதனையைப் போக்குகைக்கு இந்நிலையே காரண முறைமையாகவுள்ளது. (௪௯)

இந்தப்பொருளை யுள்ளேகண்டு வாதனை நீக்கிநிற்பவர் போல் புறப்புறக்கண்டு வாதனை போக்கலாமோ வென்ற மாணாக் கனை நோக்கியருளிச்செய்கிறார்.

கலவிற கமரிற் கதிரவாளிற சாணையினிற்
வலலுப பலகையிலில வாதனையைச - சொலலு
மகமாககத தாலவாகள மாறறினாகா ணையா
சகமாககத தாலன்றே தான.

இ - ள் கலவில—தான=கலவிலும கமரிலும ஒளியை யுடைய வாளிலும சாணைககலலிலும நெதசைப்பலகையிலும திருககுறிப்புத்தொண்டா முதலாகவுளள நாயனமா ரொவவொருதொழிலகளைச செயயசசெயதேயு மவறறைச சொலலைப்பாக இலவாகளுஞ சிவனளவி லொருவழிபட்ட கருததிலேயலலோ அவாகளுககுப புறமபேயுள பிரகாசிதது பிறப்புககு விததான வாதனையைப்போககினாகள, ஐயனே இநத முறைமை பொய்யான வுலகநெறியல்லவே (௩௰)

இநத விரணடுவகையாலும மெஞ்ஞானிகளுக்கு வாதனை போர கலாமென்ற மாணாககனை நோககி இநதனை விரணடுவகையாக நீ கருதவேணடாமென்று மொருபடித்தாக காணவேணுமென்று மருளிச்செயகிறாா

உளளுமபுறமபு மிணைப்பொழியி லுளளிடையே
வளளலெழுநதருளு மாதிறனுமே - தெளளி
யறிகதொழிவா யனறியியய மன்புடையை யாயிற
செறிநதொழிவா யேதேனுஞ செய.

இ - ள் உள்ளும்புறம்பு மிணைப்பொழியி லுளளிடையே வள்ளலெழுநதருளு மாதிறனுமே = உளளேகாண வெளிப்புறம புறமபே காணவெனறு நீ விசாரிதத விடதது உனனுடையபோததையுஞ் சரீரத்தையு முனபுபோலே கைவிடாதுகொண்டு இரணடுபட்டுத் தோனறினதொழிநது அநதப்பொருளுகருத தனிததனி ஒரிடமா யிராதாகையால் பிணடப பிரமாணடங களையும் தத்துவஙகளையு மானமபோததையும ரூபதரிசனசுததி

யாலே யருளாக்கி யொருநிலையான ஞானமேயா யுனனினை வொழியநிறகி லபபொழுதே யுனனிடததிலே பரமசிவனானவர் தனனுடைய காருணணிய சததி யுடனே கைமமாறு கருதாமல் வநது தோனறி யுனனை ஒருதனமையாககிககொணடு தானேபிர காசியாநிறபன—தெளளியநிக தொழிவாய=இதனைச் சிவயோ கததின கணணே நினறுராயந தநுபவிககினறு மெனகிற தன மையுங கைவிடடு நினறுயாதல,—அனறியே யனபுடையையா யிற செறிநதொழிவாய = இநத முறைமையலலவாகிற சிவனு டைய வுணமையைக கேடகுதல நினைககுதல காணகுதல செய் துபொழுதே யனனுடைய கருததை யுருககுவதான தொரு பேர னபு கூடிமாயி னதனறலே யுனனுடைய கருததானது நேராக வழிநது சிவனுடனேயொரு நீமையாய விட்டோயாதலால,— ஏதேனு நசெய=இநத ஞானயோகததிலும பததியோகததிலு மி வையிரணடிலுங கூடின தெ னறைச செயயாயாக (௫௧)

இனியிநதப பததியோகநதா னெபபடியெனற மாணாக் கனை நோககிப பததியிலேநினறு பெறறவாகள பெருமை இப் படியென றருளிசசெயகிறார

கணணபப னொபபதோ ரன்பினமை யென்றமையாற்
கணணபப னொபபதோ ரனபதனைக - கண்ணபபா
தாமறிதல காளததி யாரறிதல லலலதுமற
றாரறியி மனபான றது.

அவிழநத துணியி லவிழ்நத வவிழை
யவிழநத மனததா லவிழககு - வவிழநதடை
வேந்தனாக கினமுத மாயிறறே மெய்யனபிற்
சேநதனா செய்த செயல.

சாத்த திருமூலைக்கே துய்யசிவ ஞானஞ்
சாத்துண்டார் பிள்ளையெனச் சொல்லச் - சாத்த
தனமுடையா டென்பாண்டி மாதேவி தாழ்ந்த
மனமுடையா ளன்பிருக்க வாறு

அன்பேயெ னன்பேயென் றன்பா லழுதரற்றி
யன்பேயன் பாக வறிவழியு - மன்பன்றித்
தீர்த்தர்க்கி யானை சிவார்ச்சனைகள் செய்யுமவை
சாற்றும் பழமன்றே தான்.

இ - ள். இப்படிப்பட்ட பத்தியோகத்திலே விட்டகுறைக ளாலே சிவனுடைய வுண்மையை நினைத்தல் கேட்டல் காணுதல் செய்தபொழுதே கரையழிந்த வன்பினாலே யொருபலத்தை யுங் கருதாம லாத்த வன்புதானே தங்களுக்குச் சொரூபமாகநின்று தங்களை மறந்து பேறுபெற்ற கண்ணப்பநாயனார் முதலாயுள்ள நாயன்மா ரன்பையொழிந்து தீர்த்தங்களுந் தியானங்களு மர்ச்சனைகளு மிப்படி யன்றிக்கொடாமல் பேறுகூட்டமாட்டா தாகையா லன்புமிகுந்த வுத்தமமான பத்தி கூட்டுதற்கு வித்தாக இதனைச்செய். (௮௨)

இனியாவர்க்கும் பத்திகூடுதற் கரியதொரு முறைமையிலே கூட்டத்தக்க ஞானயோகமே யானந்தத்தைத் தந்து முத்தியைத் தருவதென்று முன்னே பலபிரகாரங்களாகச் சொல்லப்பட்ட வுபாயங்களுக் தாற்பரிய மிதுவேயென்று மற்றுள்ள சமயிகள் தாற்பரியங்க ளிந்த வுண்மையைக் கூடமாட்டாதென்றும் மெல்லாவற்றையுந் தொகுத்து ஆனந்தத்தைத் தருகைக்கு ஞானயோகமே பொருளென்று துணிய வருளிச்செய்கிறார்.

எல்லா வறிவுகளின் றாற்பரிய மென்னறிவு
செல்லு மிடத்தளவுஞ் சென்றறிந்தே னெ - வல்லபடி
வாதனையை மாற்றுமவ் வகையிதுவே யுற்றவற்று
வேதமறக் கண்ட விதம்.

இ - ள். எல்லா - விதமும்=மாணவகனே? இந்த நூலிற் சொல்லப்பட்ட வுபாயமொழிந்து வேறு மறியவேண்டுவ தொன்றோவென்று நீ சந்தேகிக்க வேண்டுவதில்லை, எல்லாச்சமயங்களினு மெல்லாச் சாத்திரங்களினு முண்டான தாற்பரியார்த்தங்களொன்று லாராய்ந்தக்கவளவு மாராய்ந்தறிந்தேன், அவையெல்லாவற்றினும் யாதொன்றைப் போசமி முத்தியைக் கூட்டுதற்கு முறைமையாகக் கண்டது சைவசித்தாந்தத்திற் சொல்லப்பட்ட விந்த ஞானயோக மொன்றுமேயாதலா லிந்த வநுபூதியெல்லாக் குற்றங்களுந் தருகைக்குக் கண்டவாத்தமாதலின் நீயுமிந்த முறைமையிலே சாதிப்பாயாக, (௫௬)

இனியிந்த வத்தத்தைப் பெறுதற்கரிய முறைமையும் பெற்றுல நிறைவரிதான முறைமையு மருளிச்செய்கிறார்.

வித்துமத னங்குரமும் போன்றிருக்கு மெஞ்ஞானம்
வித்துமத னங்குரமு மெய்யுணரில் - வித்ததனிற்
காணுமை யாலதனைக் கைவிடுவர் கண்டவர்கள்
பேணுமை யாலறுரா பேறு.

இ - ள் வித்துமத னங்குரமும் போன்றிருக்கு மெய்ஞ்ஞானமு = நெல்லுமுதலான பலவித்துக்களு மங்குரிக்கும்பொழுது அங்குரத்துட னிரண்டுபட நில்லாமலந்த வங்குரமுள்ளளவும் வியாத்தமாய் நின்று பரிணமித்து இந்தப் பரிணமத்தைப் பிரயோசனங் காரணமாக வங்குரித்த நாணமுத லாசரித்துக்கொண்டிருந்த ஆனமாக்களுக்குப் பரிணும முதிர்ந்த அந்தக் காலங்களிலே வித்தானது வெகுவிதமாகப் பலித்தவர்கள் தாங்களைக்ஷமிப்பித்துச் சந்துஷ்டிப் பிறப்பிக்க வினபத்தையே கொடாநிற்கும் அதுபோல வித்தான சிவமும் ஆனமாக்களுக்குக் கன்மவொப்புமலபாகமு முண்டான வஸரத்திலே காருண்ணியமே திருமேனியாக வெழுந்தருளிவந்து பக்குவப்பட்ட வான்மாக்களை

த்தமுடைய னளவிலே யினைகிரமபடியுந் திருவுள்ளத் தடை
த்து இவர்களிடத்திலே யநாதியே யெழுந்தருளிநின்ற வுண்மை
யையும் பிரகாசிப்பித்து இந்த வுண்மையான ஞான சுசுரூபத்
திலே யானமாக்களையுங் கூட்டிநிறுத்தி யிந்த நிலையின் முதாசரி
யாலே தன்னுடைய சுசுரூபமான பேரின்பத்திலே யிவர்களநு
பவித்துச் சம்பூரணத்தை யடையும்படி செருபலமாகக் கொடா
நிற்கும்,—வித்துமுத்த னங்குரமு மெய்யுணரில= இந்த வித்தாகிய
சிவனுண்மையு மங்குரமாகிய ஞானத்தினுண்மையு முணராவா
குணருமிடத்து —வித்தக்குறக் கூற்றமையா லதனைக் கைவிடுவா=
நெலலு முதலான வங்குரங்களை யிந்த வித்தின பரிணாமமென்று
மிந்தப் பரிணாமங்களிலே யந்தவித்துக் கலந்து நிற்குமென்று மங்
குரத்தின பரிணாம முதிர்ந்தபொழுதே யந்தவித்தே செருபல
மாகப் பலிக்குமென்று மிதனை யாசரித்துக்கொண்டிருந்து பலிப்
பிக்கிற காலங்களிலே பலங்கொள்ளவறியாம லங்குரம் பரிண
மிக்கிற காலத்திலே வித்துத்தோன்றாதுகொண்டு இந்தப் பரிணா
மத்திலே வித்துங் கண்டிலோமென் றந்தப் பரிணாமத்தையுங்
கைவிட்டு அதினுடைய பிரயோசனமு மிழந்துபோகிறாந்தனை
ப்போலத் தரிசித்து ஞானத்திலேநின்று சாதித்து இந்த ஞான
ஞேயமாய இந்த ஞானத்துக்கு முதலாகிய சிவனைக் கூடிப் பே
ரின்பத்தையே பெறமாட்டாம லந்த ஞானத்தைத் தரிசித்தவுள
விலே யிவ்வளவே பிரயோசனமென்று சிவரூபத்தி னுண்மை
யை யறியாம லந்தஞானத்தையுங் கைவிட்டுப்போன பாக்கிய
மீனா சிவயோகத்தை யிழந்துபோகாநிற்பார்கள்,—கண்டவா
ன் பேறுமையாலறுவாபேறு= அந்த நெல்லுமுதலான வங்கு
ரங்களிலே வித்துக்கலந்து நிற்குமென் றறிந்தவர்களும் பயன்படு
மளவு மந்தப் பரிணாமத்தை யாசரித்துக்கொண்டிருந்து பிரயோ
சனப்படுங்காலங்களிலே பிரயோசனங் கொள்ளமாட்டாமல் பரா
முகத்தாலே யதினா பிரயோசனத்தை பிறாகொள்ள தாமிழந்து
போகிற பாக்கிய மீனரைப்போலச் சிவனைத்தாரமாகவொழிந்து

ஞானம்பிரகாசியாதென றறிந்தவர்களுமந்தஞானத்தைக் கைவி
டாமனின்று விசுவத்தைக் கைவிட்டு மந்தஞானமாகவே சாதி
த்துஇந்த ஞானத்தி னேகசியத்தாலே சிவனைப்பெற்றுப் பேரின்
பமே யநுபவித்துத் திருப்தியடையமாட்டாமல் வாதனையின்
மிகுதியாலே பராமுகமாயத் தாமபெற்ற ஞானத்தினைப் பின்பு
நுபவிக்கலாமே யென்றும நித்தத்தத்துவமபெற்று மிருப்பாரைப்
போல நெகிழ்ந்திருந்தவர்கள் தமக்குப்பேருன சிவயோகத்தை
யிழந்துபோகாநிற்பார்கள் ஆதலாலநீயுமிந்தத்தவத்தைப்பெற்றோ
மென்று காவியாபபோகாதே யிடைவிடாமல் ஞானமாய்நின
றே சாதித்துப பின்பிந்த ஞானத்தி லுறுதலாலே ஞானமான
துந தலைமறையப பலிக்கத்தக்க சிவபோகத்திலேயழுந்தி யநு
பவிப்பாயாக. இதற்குப்பிரமாணம திருமந்திரம்— "வித்தினில
னறி முளையிலலையமுளை, வித்தினிலன்றி வெளிப்படுமாறில்
லை, வித்துமுளையு முடனலலவேறலல, வத்தனமைத்தாகு மற
நெறிதானே" (௫௭)

இந்தச் சிவரூபந்தனனை யெப்படி யறிவேனென்ற மா
ணாக்கனைநோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

ஒன்றன் றிரண்டன் றுளதன் றிலதன்று
நன்றன்று தீதன்று நானன்று - நின்ற
நிலையன்று நீயன்று நினைவறிவு மன்று
தலையன் றடியன்று தான்.

இ - ள். ஒன்றன்று = எல்லாப் பொருள்களுங் கலந்த
விடத்திலே யுதிப்பதொன்றாகையாலே யெல்லாப்பொருளுந்
தானே யொன்றாயிருப்பதுமன்று,—இரண்டன்று = தன்னிடத்
திலே சட்டறவிளங்கிற வத்தமாகையினாலே யிரண்டாயிருப்ப
துமன்று,—உளதன்று = வாக்குமனதீதமா யிருப்பதொன்றாகை

யாலே பிரத்தியக்ஷமா யிருப்பதுமன்று,—இலதன்று = ஞானவான்களுக்கு ஞானயோகத்தின் முதிர்ச்சியிலே பரமானந்தத்தையளித்து நிற்கையாலே யில்லாத பொருளுமன்று,—என்றறிந்தன்று=ஆன்மபோத மிறந்தால் கூடும்பொருளாகையாலே ஆன்மாக்களால் என்று நிறைந்தனறு சுட்டப்படுவதுமன்று,—நானன்று=நானே பிரமமென் றலங்கரிக்கிற பசுஞானமன்று,—நின்றநிலையன்று=அநாதியேதொடங்கி யின்றளவும் நிலையான பாசஞானமன்று,—நீயன்று = பசுஞானத்தையும் பாசஞானத்தையுமுடைய ஆன்மாவுமன்று,—நினைவுமன்று=உனக் கறிவாய் நிற்கிற ஞானமுமன்று,—தலையன் றடியன்றுதான் = ஆதியந்தமில்லை யந்தச் சிவசொரூபத்துக்கு. (௫அ)

இப்படி நிச்சயாத்தமா யிருப்பதொன்று கூடும்படி யெப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

செய்யாச் செயலிலவன் செய்யாமை கண்டதனைச்
செய்யாச் செயலிற் செலுத்தினால் - எய்யாதே
மாணவகவப்பொழுதே வாஞ்சைக் கொடிவளர்க்கு
மாணவமு மித்தா லறி.

இ - ள்: செய்யாச்செயலிலவன் செய்யாமைகண்டதனைச் செய்யாச்செயலிற் செலுத்தினால்= ஆன்மாவினிடத்திற் பக்குவத்திலேவிளைந்த பரமானந்தத்தை யான்மாவறிந் துண்டாக்கிக் கொண்டதுமல்ல சிவன் விகாரியாய்நின்று கொடுத்ததுமல்ல ஞானமான கண்ணாந்தவிடத்திலே பிரகாசிக்கிற படியையறிந்து இந்தப் பரமானந்தம் பிரகாசிக்கிறபொழுதே விதுவுந்தோன்றுமல்லவே சுகரூபமாய் நிற்கும்படி யந்த நினைவானதவிழ்ந் தானுமந்த நிராலம்பமேயானால்,—எய்யாதே மாணவகவப்பொழுதே வாஞ்சைக் கொடிவளர்க்கு மாணவமு மித்தாலறி=மாணவகனே ? சனனத்துக்குக் காரணமாகவுங் குறிக்கப்ப

-ரநின்ற வாசனையாகிற கொடிகளை வளர்க்கப்பட்டாநின்ற மூல மலமாகிய ஆணவமல மப்பொழுதே வேறற்று விடாநிற்கும் நீ யொன்றுக்கு மஞ்சாதே இப்படி யறிவாயாக. (௫௧)

இந்தப்பொருளை சாதிப்பா னொருவனுக்கொரு செயலுங் கூடவொண்ணாதபடியாலே யவனுக்கொரு நியமம் வேண்டா மென் றருளிச்செய்கிறார்.

ஏதேனுங் காலமுமா மேதேனுந் தேசமுமா
மேதேனுந் திக்கா சனமுமா - மேதேனுஞ்
செய்வா ரொருவனுமாஞ் செய்யாச் செயல்தனைச்
செய்யாமை செய்யும் பொழுது.

இ - ள். ஏதேனும் - பொழுது=ஆன்மபோதமுள்ளளவு மிதற்கறிதாகிய வத்தநிராலம்பமான வுண்மை ஒருவன்றன்செயலன்றியே கூடியிட்டது மென்னக் காலமென்னு மெல்லாக் காலமுமா யெல்லாத் தேசமுமா யெல்லாத் திக்குகளுமா யெல்லா வாதனங்களுமா யெல்லாத் தொழில்களினு நிற்பா னொருவனுமாம்.

இனியிந்தச் சிவயோகத்தை வெளிதாகச் செய்வதாயிருக் கச்செய்தே செய்யாதிருக்கிறபடியு மிந்தச் சிவயோகத்தின் பெருமையு மருளிச்செய்கிறார்,

செய்தற் கரிய செயல்பலவுஞ் செய்துசில
செய்தற் கரியதனை யெய்தினார்க - ளோயோகர்தஞ்
செய்யாமை செய்துஞ் செயலறுக்க லாயிருக்கச்
செய்யாமை செய்யாத வாறு.

இ - ள். செய்தற்கரிய செயல்பலவுஞ் செய்துசில செய்தற்கரியதனை யெய்தினார்கள்=சிலர் கர்த்தாவைநோக்கித் தீங்கள் சரீரத்தையு மனத்தையும் வருத்தி யாவராலுஞ் செய்தற்கரிய

செயல்கள் பலவற்றையுஞ்செய்து பெறுதற்கரிய பேற்றினைப் பெற்றார்கள்,—ஐயோ நீ செய்யாமைசெய்து செயலறுக்கலாயிருக்கச் செய்யாமைசெய்யாதவாறு = என்னே மாணவகனே ? எல்லாவிகற்பங்களு மொழிந்து நிர்விகாரணமான சுபாவத்தைப்பொருந்திச் சுத்தத்துக்கங்களிலே மொத்துண்பதான சங்கமரணங்களை வேரறுத்துவிடலாயிருக்க விந்த நிர்விகாரமான வுண்மையை காண செய்யாதிருப்பதேதால. இப்படிப் பொதுப்படச் சொன்ன விந்த வுண்மையை யிவன் நெகிழாமல் விளைந்துகூடுகைப் பொருட்டாக வுபாயமாகவே யருளிச்செய்ததெனக்கொள்க. (௬௧)

! இந்த வுண்மைக ளொன்றுமறியாத விசுவதத்தார் படுகிற கிலேசத்தைக் கண்டு மேலொரு தருளிச்செய்கிறார்.

இப்பொருளைக ளியாதேனு மேதெனினு மொன்று
செய்த, லெப்பொருளுஞ் செய்யா தொழிந்திருத்தன
மெய்ப்பொருளைக், கண்டிருத்தல் செய்யாதே கண்ட
புனிதரெலா, முண்டிருப்ப தெனனோ வுரை.

இ - ள். இப்பொருள—உரை = மாணவகனே ? எண்ணிறந்த வான்மாக்களிற் பெறுதற்கரிய மகள்யாகங்களைப் பெற்ற வான்மாக்கள் சிவனைநோக்கி மெலவினையென்று சொல்லப்பட்ட சரியையாதல் கிரியையாதல் வலவினையாத லாதாரயோகங்களாதல் இவற்றிலே யாதொன்றாசெய்கி வினைவெழுமுறையுஞ்செய்யாத நிராதாரயோகத்தைச் செய்திருத்தல் இந்தவுண்மையான பொருள் நிற்கிறமுறைமை யறிந்து தானுமந்த வுண்மையிலே முறைமையாகப் பார்த்துக் கூடியிருந்த விந்தமுறைமைகளிலே யொன்றைச்செய்து பெறுதற்கரிய பேறுகளைப் பெறுகிற தக்கதாம விருமபப்பட்ட தேகங்களு மந்தங்களும் நிலையில்லாதபடி கண்டுபோதுகிற வானமாக்க ளெப்பொழுதும்

தேகங்களைப் போற்றிநின்று இதாவிதங்களைப் புசித்து அஞ்ஞான மெய்ஞ்ஞானமாய்ப் போதுகிறவிது என்ன காரணத்தால் இதனை நீ சொல்லவாயாக. ஞானத்துக்குப் பக்குவரல்லாத வாசனமாக்களை நோக்கி சொன்னதருளிச் செய்தாராக வருளிச்செய்த விதுவும் சாவானமாக்களுக்கு கிட்டாதபொருளென்னுடைய பாக்கியத்தினாலே கிட்டின விதனைக் கைவிட்டு வாதனையைக் கைவிடாமல் நின்று இந்திரிய வேட்கை கழிமையாய்ப் பெரிழுந்து போகாதே இந்தவுண்மையிலே யிடைவிடாமல் நின்று சாதிக்கைப்பொருட்டாக வெந்திய வுபதேசமாக வருளிச்செய்ததெனக்கொள்க (௯௨)

இனிச் சீடனைப்பார்த்து சொன்றருளிச்செய்கிறார்.

வீட்டிலே சென்று வினையொழிந்து நின்றிடிலென்
காட்டிலே நல்வினைகள் செய்திடிலென் கூட்டிலவாட்
சாத்தியே நின்றிலையேற் றக்கணோ வேள்விசெய்த
மாத்திர மேயாங்கண்டாய வந்து.

இ-ள். வீட்டிலே சென்று வினையொழிந்து நின்றிடிலென் = முன்பு மருவிப்போந்த தொழில்களையும், புத்திரமித்திர களத்திராதிகளையும் கைவிட்டுத் துறவறத்திலேபோய் நின்றாலும் பிரயோசனமென் — காட்டிலே நல்வினைகள் செய்திடிலென் = இல்லறத்திலேயிருந்து நற்றுனவைகளியாதி கன்மங்களைச் செய்தாலும் பிரயோசனமென் — கூட்டிலவாட் சாத்தியே நின்றிலையேல் = பொருந்தினதொரு நிலையிலே நின்றுயாவினுக்குப்பிராணனான சிவனைக்கூடி யவன்செயலாகவே யுனனுடைய செயலற நின்றுயில்லையாகில், — தக்கணோ வேள்வி செய்தமாத்திரமேயாங் கண்டாயவந்து = தக்ஷப்பிரஜாபதி தன்னுடைய அகங்காரத்தின் மிகுதியாலே கர்த்தாவை யொழிந்து தன்னாலே செய்யப்பட்டதாகவே நின்று யக்ஞத்தைச் செய்தே

ருபிரயோசனமுங் கைகூடாமல் நீங்காத துன்பமே பெற்றாற்போல நீயுங் கர்த்தாவைக் கைவிட்டுன்னுடைய செயலென்றே நின்று பெறுதற்கரிய பேற்றை யிழந்து போவையாகையா லிப்படிச் செய்யாமலந்த வுண்மையிலே நிற்பாயாக. இது திட்டாந்த பூர்வமாக வறிவித்தது. (௩௩)

இன்னமுமிவன் செயலறிந்து சாதிக்குமுபாயத்தை யுறுதிப்பிறக்கும் வண்ணமருளிச்செய்கிறார்.

சிவன்முதலே யன்றி முதலில்லை யென்றுஞ்
சிவனுடைய தென்னறிவ தென்றுஞ் - சிவனவன்
தென்செயல தாகின்ற தென்று மிவையிறந்த
தன்செயலாகக் கொள்ளாமை தான்.

இ - ள். சிவன்முதலேயன்றி முதலில்லையென்றும் = நித்தனாய்ச் சுத்தனு மெய்ப்பொருட்குந் தாரகமாய்க் கிருத்தியகாரணனுமாய்க் கைவல்லிய ஞானியுமா யசைவின்றியே நிற்கிற சிவனாகிற கர்த்தாவை யொழிய வேறு நானென்ன வொருமுதலில்லையென்றும், — சிவனுடையதென்னறிவதென்றும் = ஆன்மாக்கள் யானே யறிந்தேனென்கிற வறிவெல்லா மவனொழிந்தறியப்படாதாகையால் நீயுமிதனை யவனறிவேயென்றும், — சிவனவனென்செயலதாகின்றதென்றும் = எக்காலமு மான்மாக்கள் யானே செய்தேனென்று செய்யத்தக்க செயல்களெல்லா மந்தக் கர்த்தாவின் செயலாகையால் நீயுமிதனை யந்தக் கர்த்தாவின் செயலேயென்றும், — இவையிறந்த தன்செயலாக் கொள்ளாமைதான் = இப்படி நினைப்பன சொல்வன செய்வனவான விவற்றை யெப்பொழுதுந் தன்னுடைய செயலாகக் கொள்ளாமல் சகலமுங் கர்த்தாவின் செயலேயென்று யாவர் சிலர் தானறிந்தார்கள் அவர்க ளந்தப்பொருளை தானாய் விடுவார்கள். (௩௪)

இனியிந்த வத்தமசைவ சித்தாந்தத்தி லொழிந்து வேறொருசமயங்களினு மில்லையென்றருளிச்செய்கிறார்.

இன்றிச் சமயத்தி னல்லதுமற் றேழையுட
னென்றுசொலி மன்றத்து நின்றவரா - ரின்றிங்கே
யங்கமுயிர் பெறவே பாடு மடியவரா
ரெங்குமிலைக் கண்டா யிது.

இ-ள் இன்றிச்சமயத்தி னல்லதுமற் றேழையுடனென்று சொலி மன்றத்து நின்றவரார் = இப்பொழுதிந்தச் சைவசித்தாந்தத்திலொழிந்து இப்படிக்கொத்த பரமஞானத்தையு மருளிச்செய்த ஞானசத்தியுடனே கத்தர் திருவம்பலத்திலே யெழுந்தருளிநின்று ஆனந்த நிருத்தஞ்செய்தருளித் தன்னுடைய மெய்யடியார்க்கு எடுத்தருளிய ஸ்ரீபாதமே யிரக்ஷையென்று காட்டிய கையுடனே மோனத்தாலேமொழிந்து திருக்கண்சாத்தியருளி யெல்லாருங் காணவேநின்றார் வேறொரு சமயங்களிலுண்டோ; —இன்றிங்கே யங்கமுயிர்பெறவே பாடுமடியவரார் = இன்றிந்த லோகத்திலே ஞானமுதமாகிய திருமுலைப்பாலை யமுதுசெய்த இந்தப்பெருமையாலே நெடுநாளாக வஸ்தியாகக்கிடந்து முன்பு போலே பிராணனைப்பெற்றுப் பிள்ளையுமாயுள் வயதுஞ்சென்று எழுந்திருக்கும்படி திருவாய்மலர்ந்தருளி இதனைப் பரசமயிகள் தங்கள்ஞானத்தாலே சித்துக்காட்டின றென்றுமல் (சித்தர் சித்துக்காட்டுமது மீண்டு மப்பொழுதே போய்விடுமாகையால் இப்படியன்றியே) யிந்தப்பெண்பிள்ளை நெடுங்காலமிருந்து முன்னே பிதாவானவன் நாயனாருக்கு வாழ்க்கைப்படுத்தவென்றபடியாலும் அவரிதற்குப் பொருந்தாதபடியாலும் இவர்களும் வேறொன்றுக்கும் பொருந்தாமல் தவத்திலேநின்று பின்பெல்லாருங்காணவே திருப்பெருமணத்திலே கூடப்புகுந்திட்டு இப்படியிருந்தின விந்தச்சமயத்தில சம்பந்தப்பெருமா னையன்றொழி

க்து வேறுமொரு சமயஙகளிலுண்டோ,— எங்குமிலக் கண்டா யிது = இந்தமுறைமைகளிந்தச் சமயத்திலொழிந்து மாணவக னே? வேறொரு சமயஙகளினு மிலலைகாண்,

இனியிந்தச் சைவசித்தாநததி லுறுதிப்பாட்டிலே நினற சிவஞானிகள் பெருமையை யருளிசசெயகிறா.

விரிந்தன குவிந்தும விழுஙகுவாகள் மீண்டுந்
தெரிந்தந தெரியாது நிறபா - தெரிந்துந்
தெரியாது நிறகினற சேயிழைபா லெனறும
பிரியாது நினறவனைப பெறறு.

இ-ள், விரிந்தன குவிந்தும விழுஙகுவர்கள் = இந்தச் சிவ ரூபந் தனனிடததி னிறகிறபபோல வெவ்விடதது நிறகிற மு றைமையைககணடு பேரினபததை யெய்தியு மிதிலுறுதலாலே தனனையும் பிரபஞசததையு மநதபபொருள தனனையுமறநது சுபாவததிலேயழுநதி யநுபவிததுஞசெயயாநிறபாகள,—மீணடுந தெரிந்துந தெரியாதுநிறபா = இந்த முறைமைகளிலே யநுபவி யாநிறகசசெயதேயும பிராரததததாலே பிரபஞசந தோனறினு மநத சொருபததி லைககியததாலே பிரபஞசநீஙகியறியாமலத்த வுண மையைககணடு நிலலாநிறபாகள,—தெரிந்தும தெரியாது நிறகி னற சேயிழைபாலெனறும பிரியாதுநினறவனைபபெறறு=அந நிலையே சாவததையுமறிந்து மறிவிககு நடததாநிறகச செயதேயுந தானொரு விகாரஙகளினும படாமல நிறகிற ஞானசததியுடனே யெககாலமுமவிட்டு நீஙகாத சிவனைத தஙகளிடததிலறுதியா கப்பெற்ற சிவஞானிகள. இதுசிவஞானிகளுக கொடுக்கததிலும் விரிவிலுங் கிருவிலு மிநதவுணமையே யொழியப பிரபஞசவாத னை கூடாதெனறறிவிததது (௩௩)

இனனமுமொரு திருவெண்பாவாலே யிதனை விளங்கவரு ளிச்செயகிறா

ஆதனமு மாதனியு மாய்நிறைந்து நின்றவனைச்
சேதனைக கொணடே தெளிவுறுச்-சேதனைச்
சேதனனி லேசெலுத்திச சிற்பரதத ராயிருபப
ரேதமறக கணடவாக ளினறு.

இ - ள். ஆதன—இனறு = ஆனமாககளுக கிருப்பிடமான தததுவஙகளையு மிவையிடமாக நிறகிற ஆனமாககளையு மகாதியே பொருந்தி யவையவரா யலலவுமாயநிறகிற சைதனனிய சொரூபனுன சிவனை யவன காருணணியததினலே ஞானமேதிரு மேனியாகக் கொணடெழுநதருளி வநத வாசாரியனைக்கொண்டே தெளிநது தானுமநதச சைதனனிய சொரூபனுய நிறகிற தனனையு மநதச சைதனனியமானது கரையுமபடியநதச சிவன் கையிலேகொடுதது ஞானததுககு மேலாகிய வநதசசிவமாகியே யிராநிறபாகள திரோதாயிநீஙகத தரிசிதத கவியாணாகள். ()

இப்படி நிறகததகக சிவஞானிகளிடததிலுணடான விசேஷஙக ளருளிசசெயகிறுா,

தாமடங்க விநதத தலமடங்குந் தாபதாக
டாமுணாரி விநதத தலமுணருந - தாமுணியிற்
பூமடநதை தஙகாள புகழ்மடநதை போயகலுங
காமடநதை நிலலா ளயநது.

இ்ள. தாமடஙக விநததுதலமடஙகுந தாபதர்கடாமுணாரி விநதத தலமுணருமம = இபபடி ஞானததிலேநின்று சாதிததவர் களநதச் சிவனைபபெற்று சிவனிடததிலே யொடுஙகவே ஞான மு மொககவொடுஙகாநிறகும்,—இபபடிககொந்த சிவஞானிக ள பிராரததததாலே நிலைநிறநதாலு முனபொடுஙகின ஞானமு மொக்கவுணாநது முன்பு மாயை சீவிததாறபோல விபபொழு

து மிந்தஞானமே யிவனுக்குத் தனுகரண புவனபோகமுமாய் நிற்கும், — தாமுனியிற் பூமடந்தைதங்காள் புகழ் மடந்தைபோ யகலு நாமடந்தைநில்லா ளையந்து = இப்படிப்பட்ட சிவஞா னிகளுக்குக் கோபப்பிரியங்க ளில்லையாயினு மிகுந்த பாவிக ளால் அவர்கள் திரிவுளங் கரிகின்காலத்து அந்தப் பாவிகளுக்கு ண்டான ஐஸ்வரியமும்போ யவர்கள் கீர்த்தியும் விட்டுப்போ யவர்கள் வாக்குகளுந் தம்பியாநிற்கும். சிவனைக்கூடி நின்ற சிவஞானிகளுக்கும் பிராரத்தத்தாலே நிலைகிரிந்தாலும் விசுவங் கூடாமல் ஞானங்கூடின காரணமேதெனனில்? ஞானத்திலே நின்றவன் விழுந்தா லதற்குக்கீழான பிரபஞ்சத்திலே விழாநிற்ப பன, ஞேயத்திலேயழுந்தினவனுக்கு நிலைகிரிந்தா லதற்குக்கீ ழான ஞானத்திலேவிழுவன், இதனையொழிந்து விசுவங்கூடா தெனவறிக. (௬அ)

இப்படிச் சிவனைப்பெற்றவர்கள் முத்தராய் வினைதொழி ந்து ஒன்றையாக்குத லழிக்குதல் செய்கிறவிது ஈஸ்வரன்கிருத் தியமாயிருக்க விவர்களுக்குண்டானபடி யெப்படியென்ற மாணு க்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

துரியங் கடந்தசுடர்த் தோகையுட னென்றும்
பிரியாதே நிற்கின்ற பெம்மான் - துரியத்தைச்
சாக்கிரத்தே செய்தருளித் தான்செய்யுந் தன்மைகளு
மாக்கியிடு மன்பாக் கவன்

இ - ள். துரியங்கடந்த சுடர்த்தோகையுடனென்றும் பிரி யாதே நிற்கின்ற பெம்மான் = ஆன்மபோதத்தா லறிதற்கரிய ஞானசத்தியுடனே யெக்காலமும் விட்டு நீங்காமல்நிற்கிற பர மேஸ்வரனானவன், — துரியத்தைச் சாக்கிரத்தே செய்தருளித் தான்செய்யுந் தன்மைகளுமாக்கியிடு மன்பாக்கவன் = தன்னு டையவளவிலே மிகுக்க வன்பைவைக்க வான்மாக்களையான்ம

போதங்கூடாமல் விழிப்பித்த ஞானசத்தியிலேகூட்டித் தனு
லேசெய்யப்பட்ட வநுக்கிரகநிக்கிரகங்களையு மவர்களாற்கொண்டு
தான் கூடிநின்று செய்வித்து அவர்கள் செய்தார்களெம்படியே
நிறுத்தாநிற்பார்கள். (௬௬)

இப்படிப்பட்ட சிவஞானிக ளருளாலே செய்த சாமாத்தி
யங்களை நாலுசெய்யுளாலே யருளிச்செய்கிறார்

ஓடஞ் சிவிகை யுலவாக் கிழியடைக்கப்
பாடல் பனைதாளம் பாலைநெய்த - லேடெதிர்வெப்
பென்புக் குயிர்கொடுத்த லீங்கிவைதா னோங்குபுகழ்த்
தென்புகலி வேந்தன் செயல்

கொல்கரியி னீற்றறையி னஞ்சிற் கொலைதவிர்த்தல்
கல்லே மிதப்பாய்க் கடனீந்த - னல்ல
மருவார் மறைக்காட்டில் வாயிற் றிறப்பித்த
றிருவாமூ ராளி செயல்

மோக மறுத்திடினு முத்தி கொடுப்பதென
வாகமங்கள் சொன்ன வவர்தம்மைத் - தோகையாற்
றூதாகப் போகவிடும் வன்றொண்டன் றொண்டுகளை
யேதாகச் சொல்வே னியான்.

பாய்பரியோன் றந்த பரமானந் தப்பரனைத்
தூயதிரு வாய்மலராற் சொற்செய்து - மாயக்
கருவாதை யாமறியா வாறுசெய்தான் கண்டாய்
திருவாத வூராளுந் தேன்.

இ-ள் இப்படி நாயன்மார்செய்த செயற்பாடுகளையு மறி
வாயாக. (௭௬)

இப்படிப்பட்ட சிவயோகமே முத்தியைத் தருவதென்றும் நின்ற யோகங்களெல்லாம் சனனத்தை விளைக்குமென்று மருளிச் செய்கிறார்.

அம்மையிலு மிம்மையிலு மச்சந் தவிர்த்தடியா
ரெம்மையுமா ளெங்கு மியங்குதலான் - மெய்ம்மைச்
சிவயோக மேயோக மல்லாத யோக
மவயோக மென்றே யறி.

இ - ள் அம்மை—யறி=தம்பிரானார் திருவடியைப்பெற்ற சிவயோகிகள் பதமுத்திகளாலுண்டான பயங்களையும் பிராரத்தத்தாலே யிந்தலோகத்திலுண்டான பயங்களையுஞ் சொரூபத்தி ஐக்கியத்தாலேகெடுத்து அந்தச் சொரூபத்துக்குள்ளளவும் வியாத்தரா யொருசங்கற்ப விகற்பமின்றியே யெவ்விடத்துந் தங்கள் சுவேச்சையிலே திரிகையால் மாணவகனே? இப்படிச் சற்காரியமான சிவயோகமே சிவனையுள்ளபடியறிந்து கூடின யோகமாவது. மற்றுமுள்ள யோகமெல்லாஞ் சிவனையுள்ளபடியறியாத யோகமாகையா லவையெல்லாஞ் சனனத்தையுண்டாக்குமென்றே யறிவாயாக. (௭௪)

ஆன்மாக்களெல்லார்க்குங் கர்த்தா வொருவனாயிருக்கச் சிலரைப் பதமுத்திகளிலே வைத்துஞ் சிலரைத் திருவடியிலே சேர்த்துக்கொண்டுஞ் சிலரை விஸ்வத்திலே நிறுத்தியுஞ் செய்தாற் பக்ஷவாதியாகானோ வவனுடைய கிருபைக்குப் போதுமோ வென்ற மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

மன்னரு ளெவ்வண்ண மானுடர்பான் மாணவக
வன்ன வகைய தானருளு - மென்னி
லடியவரே யெல்லாரு மாங்கவர்தா மொப்பி
லடியவரே யெல்லா மறி.

இ - ள். மன—அறி = மாணவகனே! இராஜாவானவன் தன்னுடைய வாக்கினையின்றிலே தனக்கு நடக்கு மந்தராசியங்களில் பிராணிகளெல்லாரையு மிரக்ஷிக்கவேணுமென்கிற கருத்தெப்பொழுது முண்டாயிருக்கச் செய்தேயும் புத்திமான்களுமாய்ச் சாஸ்த்ருமாய்த் தன்னுடையவளவிலே மிகுந்தசினேகங்களை யுடையவருமா யிருக்கத்தக்கவர்களைத் தானுப்பார்த்துத் தன்னுடைய வளவிலே சினேகமின்றியே காரியத்தைப்பெற்ற வாக்கினைக்குப் பயந்திருக்கத்தக்கவர்களை யொவ்வொரு முகங்களிலேவைத்தும், குணஹீனரா யிருக்கத்தக்கவர்களை யவர்களுக்குத்தக்க தண்டங்களிலே தண்டித்து அவர்கள் குணவான்களாகும்படி செய்கிற விவையெல்லாங் கிருபையேயாற்போல, பரமேஸ்வரருடைய திருவுளமெல்லா ரளவிலுமொத்தவனாயிருப்பினு மலபாகமுண்டாமளவு மான்மாக்களுக்குத் தனுகரணபுவனபோகங்களையுங் கன்மபலங்களையுங்கூட்டிச் சுகதுக்க வேதனைகளிலேவைத்துச் சிலரைச் சத்திநிபாதத்துக் குறைதலைக்கீடாகப் பதமுத்திகளிலேவைத்து, மிகுந்த சத்திநிபாத முடையவர்களைத் திருவடியிலே சேர்த்துக்கொண்டு முறைமையிலே சேர்த்தருளாநிற்பனென்று சொல்லுகையால் வெல்லாருமவருக்கடிமையா யிருக்கச்செய்தேயுந் திருவடியைப் பெற்றவடியா ரொப்பில்லாத வடியாராகையால் நீயுமிவையெல்லாவற்றையுமறிந்து திருவடியிலே பொருந்தியிருக்கிற சிவயோகமே சுகந்தத்தை யறுக்கிறயோகமென்று மிதிலே நிலைநின்றனுபவிப்பாயாக. (௯௬)

இப்படி யொப்பில்லாத வடியார்க்குந் தேகமுள்ளளவும் பிராரத்தம் புசிக்கவேண்டுகையில் பிராரத்தம் புசிக்கச்செய்தே யாகாமியமேறுமற் புசித்தபடி யெங்ஙனென்ற மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

உடமபுடைய யோகிகடா முறறுசிற றினப
மடஙகததம பேரினபந தாககிற - றொடஙகி
முளைபபதுமொன றிலலை முடிவதுமொன றிலலை
யிளைபபதுமொன றிலலை யிவா

இ - ள். உடமபுடைய யோகிகடா முறறுசிற றினபபடங கததம பேரினபந தாககில = பிராரததநாசம பிறககுமளவு முடமபிருககததககு இவயோகிகள தாம சிறறினபததைப பொருநதினாகளாயினு மநதச சிறறினபமானது நிலையில வேறுபாடும பாவனையில வேறுபாடு மொழியப பேரினபததிலே வேறுபாடிலலையாகையா லிவாகளுககிநத விரணடுவேறுபாடுமினறிச சொருபததிலே நிலைததிருநதாலும ஞானததிலொழிநத மலமாயாதி கனமஙகளிறபடாாகள ஆதலாலே, கூடின சிறறினபங களெலலாம ஞானததினிலையாலே மீணடு மநதபபேரினபததிலே யாககிககொளளாநிறபாகள இபபடிச செயயி லிவாகளுககு — தொடஙகி முளைபபது மொனறிலலை முடிவது மொனறிலலை யிளைபபது மொனறிலலை யிவா = பிராரததம புசிககசசெயதேயு மறுமைககு விததான வாகாமியமஙகுரிபபது மொனறிலலை பிராரததநாசம பிறநது தேகமானது நழுவுங காலதது இவவுடமபுடனகூடி மரிபபதுமிலலை, ஆகையா லிவாகளொரு கனமஙகளாலு மொருசறறுஞ சலியாாகள. (ரு)

ஞானததாலே சொருபததைக கூடவேணுமாகி வநத ஞானநதானே யமையாதோ சொருபமெனறு ஒருபொருளகூட வேணுமோவெனற மாணாககனைநோககி யருளிசசெயகிறா.

பேரின்ப மான பிரமக கிழததியுட
னோரினபத துளளானை யுளளபடி - பேரினபங
கண்டவரே கண்டார கட்டுயிாதத வினனமுத
முண்டவரே யுண்டார் சுவை.

இ-ள் பேரின்பமான பிரமக்கிழத்தியுட னிருந்த ஞானபத்துள்ளானையுள்ளபடி பேரின்பங்கண்டவரே கண்டார் = அவ்விடப்படாத பரமானந்தமான பிரமசத்தியுடனே யிடைவிடாத சுகரூபனாயிருக்கிற பரமேஸ்வரனை முறைமையிலேகூடியநந்த பரமானந்தமே யநுபவிக்கிற சிவயோகிகளே சிவனை யுள்ளபடி யறிவார்கள்,—கடலுயிர்த்த வின்னமுதமுண்டவரே யுண்டார் சுவை = கடலிற்பிறந்த வினியவமுத்தத்தைப் புசித்து அதினுண்டான விரதத்தி லழுந்தினவர்களே யமுதத்தைப் புசித்தவர்களு மிகுந்தப்பிரயோசனமான நித்தியத்துவம் பெற்றவர்களுமல்லது, அந்த வமுதத்தைத் தரிசித்தமாத்திரத்தி லதினுடைய விரதமுந்தெரியாது பேறுங்கூடாது அதுபோல, மலமாயாதிகன்மங்களை நீங்கி ஞானத்தைத் தரிசித்தாலுஞ் சிவனைக்கூடிய பரமானந்தத்தை யநுபவித்தாலொழிந்து ஞானமறிந்த மாத்திரத்தில் சாயுச்சியங்கூடாது. (௭௭)

இப்படிச் சுகரூபமாயிருக்கிற பரமேஸ்வரன் நானாவிதமாயிருக்கிற பிரபஞ்சத்துக்குக் கர்த்தாவாகி லவனும் விகாரியாகானென்று மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்

நங்கையினு ளுமனைத்துஞ் செய்தாற்போ லுடனைத்து
நங்கையினுற் செய்தளிக்கு நாயகனும் - நங்கையினு
மேபியாயத் தானமேய நாட்டப் பெறுமிதுகா
ணெம்பெருமா னாத மியல்பு

இ-ள் நங்கை—இயல்பு = நம்முடைய நினைவினவசத்திலேநின்று கைகள் முதலான வங்கங்களெல்லாந் தொழில்களையுஞ் செய்துமுடியாநிற்க வந்தச் செயற்பாடுகளெல்லா நம்முடையமேலே யேறுமாற்போலச் சுகரூபியாயிருக்கிற சிவன் சாக்ஷிமாத்திரமாயிருக்கத் தன்னுடைய சத்தியாலே பிரபஞ்சகட்டத்தைநிற்க விந்தச்சத்தியினு நிர்விகாரமாயிருக்கிற சிவன்

தானொன்றைச் செய்யாதிருக்கச் செய்தேயு மிந்தச் சத்திக்குப் பிராணனுமாய நாயகனுமாகையாலே யிந்தச்சிவனையே கர்த்தாவாகச் சொல்லப்படுதலால் மாணவகனே? இவளவேகாணேம முடைய கர்த்தாவுக்குச் செயலாயுள்ளது (எஅ)

இப்படி வெருவிதமான சத்தியிலே நிர்விகாரமான சிவன் பொருந்தினபடி யெப்படியென்ற மாணாக்கனைநோக்கி யருளிச்செய்கிறார்

பொன்னிறங் கட்டியினும் பூணினு நின்றாற்போ
லந்நிறம் மண்ணணுமமயிகையுஞ் - செந்நிறத்த
ளாந்நிறத்த ளாயிருப்ப ளெங்கள் சிவபதியு
மந்நிறத்த ருபிருப்ப னங்கு

இ - ள் பொன் — ஆங்கு=பொன்னுக்கு நிறமானமாற்று ணது கட்டியானபோது மாபரணங்களானபோது மாறுதற்கு வேறுபாடில்லாதாற்போலச் சகருபனான சிவனும ஞானசொரு பியுமான சத்தியுமிந்த முறைமையேயாதலால பிரபஞ்சநிமித்த மாகச் சத்தியானது யாதொருருபமா யிருந்தது நம்முடைய கர்த்தாவாகிய சிவனு மந்தவிடங்களதோறு மந்தந்த முறைமைக் காயே யிராநிறபுன, (எகூ)

இன்னமுஞ் சிவனுடைய நிலைமையை விளங்க வருளிச் செய்கிறார்.

தாரத்தோ டொன்றுவார் தாரத்தோர் கூறுவார்
தாரத்தோ டெங்குந் தலைநிற்பார் - தாரத்தி
னுதாரத்த தேயிருப்பார் நாற்றனத் தேயிருப்பர்
வேதாந்தத் தேயிருப்பர் வேறு

இ - ள் தாரத்தோ டொன்றுவார் = சிருட்டிகாலத்திலே யான்மாக்கள் சூக்குமதேகத்துடனே யிச்சா ஞானக்கிரியை சிவிகல்பபொருட்டாகச் சிவனம் கமமுடைய சத்தியைத்

தோற்றுவித்துத் தாமு மந்தச்சத்தியுடனேகூடி யிச்சாஞானக் கிரியாசொரூபமாவர்—தாரத்தோர் கூறுவர் = அவர்களுக்குத் தூலதேகமாய வருபபுண்ணவேண்டித் தாமுஞ் சத்தியுமாக அர்த்த நாரீசுரமான விக்கிரகமாகாநிற்பர்,—தாரத்தோடெங் குந் தலைநிற்பர் — அந்த வான்மாக்களுக்கு மலபாக முண்டா கைப்பொருட்டு அவர்களை கன்மங்களிலே யநுபவிக்கவும் ஆஞ் ஞிக்கவும்வேண்டி சத்தியுருவமான பிரமவிஷ்ணு உருத்திரர், மஹேஸ்வரர் சதாசிவரென்று சொல்லப்பட்ட விக்கிரகங்க ளுடனே யந்தரமூர்த்தியான பிரணவசொரூபமாய ஆன்மக்க ளிடங்களிலே மாயாதத்துவங்களுடனேகூடி நடத்தாநிற்பர்,— தாரத்திறுத்தாந்தத்தேயிருப்பர் = மீண்டு மான்மாக்களையுந் தத்து வங்களையும் பிரிக்கவேண்டி மஹாமாயாசத்தியான நாதாந்த மானு நிருவிகாரத்திலேயிராநிற்பர்,—நாறுருணத்தேயிருப்பர் = இவையொன்றையுமறியாம லுபாதானங்களிலே மறைப்பட வேண்டி நாலாந்தானமான திரோதானசந்தியிலேயிராநிற்பர்,— வேதாந்தத்தேயிருப்பர் = இவற்றுக்கு அநுக்கிரகமே செய்ய வேண்டி வேதத்திலே முடிந்தபொருளான பராசத்தியிலே யிரா நிற்பர்,—வேறு = இப்படி யெல்லாமாய நிற்கச்செய்தேயு மிவற்றுக்குத் தானவேறுமாய தன்னுடைய சுபாவமான சொரூ பமா யிராநிற்பர். (அ௰)

இப்படி பரமேஸ்வர னெல்லாமாயல்லவுமாய நிற்கிற முறைமையைப் பேதமென்னவோ வபேதமென்னவோ பேதா பேதமென்னவோ வென்ற மாணாக்கனோக்கி யருளிச்செய் கிறார்.

ஒன்றுரைத்த தொன்றுரையாச் சாத்திரங்களொன்றுக் கொன்றுரைத்து நிச்சயிக்க மாட்டாவர் - வென்றுரைக்க
வென்று வியன்றிடுமோ வென்போலவா ரேதேனுஞ்
சொன்னாற்றா னேறுமோ சொல்.

இ-ள. ஒனறு—சொலல = வெகுவிதமாயுள்ள சாததிரங்க ளெலலாமொரு சறறுநதரிததுநின றவனுடைய வுணமையை யறுதியிடடுச சொலலமாடடா. இபபடிபபடட தொனறை யிபபொழு தறுதியிடடுசசொலல வெனனால முடியுமோ, வென னையொபபார சிலா சொனனாலும விசுவசததிலுளளாராக கேடடு மோசொலலாய இனனமுமிவனுக கிநதமுறைமை விளங கிறறிலலையெனறு கொணடு இபபடி யருளிசசெயததெனக கொளக. (௮௧)

இதனை யினனமிவனறியுமபடி யருளிசசெயகிறா

யாதேனுங காரணததா லெவவுலகி லெததிறமு
மாதேயும்பாக விலசசினையே - யாதலினறு
பேதமே செயவா யபேதமே செயதிடுவாய
பேதாபே தஞசெய்வாய பின

இ-ள. யாதேனும—பின = யாதொருகாரணததினாலுஞ சாவலோகங்க ளெலலாபபொருளகளுஞ சததியைபபொருந தின சிவனுடைய வடையாளமேயாகையால நீயுமிதனைப பேத மெனபாய அபேதமெனபாய பேதாபேதமெனபா யிவறறிற பொருநதினதொனறைச சொலவாயாக பினனெனறது ஞா தாககளுககு இநத மூனறு காரியமுங கருததலலவெனறது. அடையாளமெனறது சாவமுஞ சைதனனியமாக நினறவாகட கனறி நினறிராஷிகையாலெனவறிக. (௮௨)

இநதமுறைமையைததநதிலழுநதினவனுககொழிநதுகேட டவனுககு விளஙகாதெனறு இனனமுமிதனை விளஙக வருளிச செயகிறா.

நினறபடி நினறவாகட கனறி நிறநதெரியா
மனறினுணினறாடன் மகிழநதானுஞ - சென்றுடனே
யெண்ணுறுமைம பூதமுத லெட்டுருவாய் நின்றுமை
பெணணுறறுநின றுமெ பிரான்.

இ - ள் நின்ற—பிரானென்று சொல்லுகிறபேதமும் அபேத மும் பேதாபேதமுமென்று சங்காரகாலத்திலே சத்தியையுமொ டுக்கிக்கொண்டு சங்காரத்தாண்டவஞ்செய்தருளின தம்பிரானே சிருஷ்டிகாலத்திலே தோற்றுவிக்கத்தக்க பொருள்களுடனே பொருந்திய பஞ்சபூதங்களுஞ் சந்திராதித்தரு மான்மாக்களு மாய் நின்றானும், திதிகாலத்திலே படியாப்பிறவித்துயரங் கெடத்திருவம்பலத்தி லானந்தநிருத்தத்தை விரும்பினனுமாகை யா லாதியே தன்னுடைய சொரூபந்தோன்றாமலான்மாவாய் நின்ற முறைமைபோல வான்மபோதந்தோன்றாதபடிச் சிவனு யே நின்றவர்களுக்கொழிந்து சிவனுடைய வுண்மைதெரியாது ()

இனிச்சொரூபத்திலே பொருத்தன்மையாய் நிற்குமுறை மை யருளிச்செய்கிறார்.

சிவமே சிவமாக யானினைந்தார் போலச்
சிவமாகி யேயிருப்ப தன்றிச் - சிவமென்
றுணர்வாரு மங்கே யுணர்வழியச்சென்று
புணர்வாருமுண்டோ புவி

இ - ள் சிவமே சிவமாக யானினைந்தாற்போலச் சிவமா கியே யிருப்பதன்றி = பேதமும்பேதமும் பேதாபேதமு மறப் பக்குவத் திறப்பிரகாசித்தசிவசொரூபமேசொரூபமாக வேறொரு விகற்பமுங்கூடாமல் நானநுபவித்தபடியே யுன்னையும் நிறுத்த நினைந்தாற்போல மானவகனே நீயுமொருவிகற்பங்கள் கூடாம லந்தச்சொரூபமே சொரூபமாகவிருப்பதொழிந்து,—சிவமென் றுணர்வாருமங்கே வுணர்வழியச்சென்று வுணர்வாருமுண்டோ புவி = தானுந்தனியே யொருமுதலென்றும் சிவனுந் தனித் தொருமுதலென்றுந் தன்னுடையபோதத்தாலே யிந்தச்சிவனை யறியவிசாரிப்பாரு மவ்விடத்தேதானங்கெட்டுச் சிவத்துடனே பொருந்த விசாரிப்பாருமுண்டோ வுலகங்களில். (அச)

இன்ன மிதனை விளங்க வருளிச்செய்கிறார்.

அதுவிது வென்று மவனானே யென்று
மதுநீயே யாகின்றா யென்று - மதுவானே
னென்றுந் தமையுணர்ந்தா ரெல்லாமி ரண்டாக
வொன்றாகச் சொல்லுவரோ வுற்று

இ - ள் அது—உற்று = ஆன்மாவுஞ்சிவமு மெப்பொழுது மிரண்டாயிருக்குமென்றும், சிவமென்றொருமுதலில்லை யான்மாதானே சிவமென்றும், சிவம் நீயென்றும் வேறில்லை யுன்னுடைய வுபாதிகள் நீங்கினபொழுதே நீதானே சிவமாகிறா யென்றும் நான் சிவனுடனேகூடிச் சிவனாய் விட்டேனென்றும் தம்மையுள்ளபடி யறிந்திருக்கிற சிவயோகிகளிப்படியே பேதமாகவும் அபேதமாகவும் பேதாபேதமாகவும் சொல்லுவார்களோ மாணவகனே. (அ௫)

இனி கர்த்தாவெல்லாமாய் நிற்கிற சுபாவத்தை விளங்க வருளிச்செய்கிறார்

ஈற்றி யங்கே முதலொன்றா யீங்கிரண்டாய்
மாறாத வெவ்வகையாய மற்றிவற்றின் - வேறா
யுடனா யிருக்கு முருவுடைமை யென்றுங்
கடனா யிருக்கின்றான் காண்

இ - ள் ஈற்றியங்கே முதலொன்றாய = சர்வமுமொடுங்கிநின்ற விடத்துச் சிவமொன்றுமேயாய,—ஈங்கிரண்டாய = மீண்டுஞ் சிருஷ்டிகாலத்திலே சத்தியைத்தோற்றுவித்து மந்தச்சத்தியுந் தானுமாய,—மாறாதவெவ்வகையாய = சர்வத்தையு மந்தச் சத்தியிடமாய்நின்று தோற்றுவித்து அந்தச்சத்தியு மில்லையுங் கூடிநின்று நடக்கும்படி யொழிவற்ற வட்டமூர்த்தியுமாய,—மற்றிவற்றின்வேறாய = இப்படி யிவற்றிற்பொருந்தி நிற்கச

செய்தேயு மிவற்றுக்குத் தான்வேறுமாய் — உடனுயிர்க்கு முரு
வுடைமை = இப்படி வேறாய்நிற்கச்செய்தேயு மொருமுதல்
போல விவைதானேயாய் நிற்கிறவுண்மை,— என்றுங் கடனு
யிருக்கின்றான்காண் = மாணவகனே ? எப்பொழுது மவ
னுடையனு யிருக்கின்றான்காண் இது பேதமென்பார்க்கு
மபேதமென்பார்க்கும் பேதாபேதமென்பார்க்கு மிவையொன்று
மல்லவென்பார்க்கும் பொருந்திநிற்ப னென்னுமுறைமை யறி
வித்தது (௬௬)

சிவனுக்குச் சாவமுஞ் திருமேனியாகி லுடலுறாதெல்லா
முயிருமாதோவென்ற மாணாக்கனைநோக்கி யருளிச்செய்கிறார்

உன்னுதரத் தேர்கிடந்த கீட முறுவதெல்லா
முன்னுடைய தென்னுநீ யுற்றனையோ - மன்னுயிர்க
ளெவ்வகையே காணிற் சாவதுவு மாவதுவுஞ்
செவ்வகையே நிற்குஞ்சிவன் பால

இ - ள் உன்—பால = மாணவகனே ? உன்னுடையவுதரத்
திலே நானாவிதமாய்கிடக்கிற ஜந்துக்கள் வினைக்கீடாக அவை
படுகிற சுகதுக்கவேதனைகளெல்லா முன்னக்குள்ளவினைபோல நீ
கூடிநின் றநுபவித்ததுண்டோ ? ஆகையால், சாத்தையுங்கூடி
நிற்கச்செய்தேயு மவையொன்றுட னும் பற்றற்றுநின்று பிரகாசிக்
கிற சிவனிடத்திலே யவனருளாலே நிலைபெற்றுநிற்கிற வான்
மாக்க ளாக்கையுமழிகையுமாய வருகிறவுண்மை யந்தமுறைமை
போலக்காண் இது சுகதுக்கவேதனைக ளான்மாவுக்கொழிந்து
சிவனுக்கில்லையென்னுமுறைமை யறிவித்தது. (௬௭)

சிவன் சுகதுக்கவேதனைகள்கூடாமல் நிற்கச்செய்தே
சாவமுந்தானாக நிற்கிறசாமர்த்திய மருளிச்செய்கிறார்.

அவனே யவனி முதலாயி னானு
மவனே யறிவாயறிந்தா னானு - மவனேகா
ணானறிப வெண்ணு யவியாகி நின்றானுங்
காணாமை நின்றானுங் கண்டு

இ-ள் அவனே—கண்டு = மாணவகனே! பிருதிவி முதல நாதமீறான தத்துவங்களைச் சேட்டிக்கும்படி யந்தத் தத்துவங்களுக்குத் தத்துவனாய் நின்றானு மந்தப்பரமேசுரனே, யிந்தத் தத்துவங்களைப் பொருந்தி யான்மாக்கள் கன்மபலத்தைப் புசிக்கும்படி யந்தவான்மாக்களுக்கு ஆன்மாவாயி நின்றானு மந்தப் பரமேசுரனே, தோற்றப்பட்ட பூதகாரியங்க ளான்மாக்கள் செய்த வினைக்கீடாக பெண்ணாணலியென்னும் வகுப்புண்டு வடிவாம்படியவற்றை வகுப்பித்து இந்தவகுப்பாகு வகுப்பாய் நின்றானு மந்தப் பரமேசுரனே, இவற்றை யிப்படியறிந்துகூடி யிவை தானாய் நின்று நடத்தச்செய்தேயு மிந்த முறைமைக ளொன்றுமறியாதபடி இரேபவித் தொருபணியற நின்றானு மந்தப் பரமேசுரன (௮௮)

இப்படிப்பட்ட பரமேசுவரனை யிந்தத் திருஷ்டியாலே காணவொண்ணாதோவென்றன்பு மிகுதியாலே கேட்ட மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

இன்றுதா னீயென்னைக் கண்டிருந்துங் கண்டாயோ
வன்றிகதா னுன்னைக் கண்டேனோ - வென்று
லருமாயை யீன்றவடன் பங்கனையார் காணார்
பெருமையைச் சூழல பிழைத்து.

இ-ள் இன்று—பிழைத்து = இப்பொழுது நீயென்னைக் கண்டு மிவையெல்லா மறியச்செய்தேயு மென்னுடைய சொரூபத்தை யுன்னுடைய மாங்கிஷ திருஷ்டியாலே கண்டாயோ வல்லதி யிவற்றையெல்லா மறிந்தறிவிக்கிற நாந்தா னுன்னுடைய

சொரூபத்தை யிந்தத் திருஷ்டியாலே கண்டேனென்றால் யாவர்க்குந்தெரியாத மாயையைப்பெற்ற சத்தியைப் பாதியிலே யுடையபரமேசுரனை மாங்கிஷதிருஷ்டியாலே காணவல்லா ரியாவர், விடப்படாத மாயையாலே மறைக்கத்தக்க மறைப்பை யெல்லாந்தப்பி இந்தத் திருஷ்டிகோசரமாகக்கண்டு வழி பட்டு வீடுபெறுகைக்கு நமமைப்போலெழுந்தருளி வந்தனுக்கிர கித்த வாசாரியமூர்த்தியையொழிந்து வேறொருதெய்வமில்லை யென்றறிவித்தது (அகூ)

இப்படி கடாக்ஷித்த ஞானகுருவின் பெருமையை யருளிச் செய்கிறார்

கடலலைத்தே யாடுநற்குக் கைவந்து நின்றுங் கடல்ளக்க வாராதாற் போலப் - படியி லருத்திசெய்த வன்பரைவந் தாண்டதுவு மெல்லாக் கருத்துக்குச் சேயனுயக் காண.

இ - ள் கடலலை—காண = மாணவகனே ?,கடலின்கண் ணெய்தி திரைகளையலைத்து நின்றுநீந்தற்கு வல்லசாமர்த்திய வான்களுக்கும் கடலினுடையவாழமு மகலமு நீளமுமறிய வாராதுபோலச் பூமியின்கண்ணே சரியைகிரியையோகங்களி லே தீரவநுட்டித்த பத்திமான்களுக்கும் சிவனுடைய ரூப சொரூப சுபாவங்களை யறியவிசாரிக்கி லவர்கள்கருத்துக்கு மெட்டாதாகையாலே நமமைப்போலத் தம்பிரான் திருமேனி கொண்டெழுந்தருளிவந்து ஞானதீக்ஷா க்கிரமங்களினுலே மலங்களைப்போக்கி யவர்களை யடிமைகொண்டது. (கூ0)

ஆகையால நம்முடையபொருட்டாகத் திருமேனிகொண் டெழுந்தருளிவந்த வாசாரியனே யருளுஞ் சிவமுமென றருளிச்செய்கிறார்,

சிவனெனவே தேறினன்யா னென்றமையா லின்றுஞ்
சிவனவனி வந்தபடி செப்பி - லவனிதனி
லுப்பெனவே கூறாமை யுருச் செய்யக் கண்டமையா
லப்படியே கண்டா யவன்.

இ-ள் சிவன் — அவன் = சிவனென்னயானுந் தேறினன் காண்க என்று திருவாதவூர் நாயனாருளிச்செய்த பிரமாணப்படி நம்மை யிரக்ஷிக்குங்காரணத்தா லெப்பொழுதும் பரமேஸ்பரன் நம்மைப்போ லெழுந்தருளிவந்த முறைமைசொல்லி லுலகத்தி லுவரிதமான கூறாமை யுப்பாகவே வடிவங்கொண்டதெல்லாங் கண்ணையா லப்படியேகாண் மாணவகனே யருளாலே சிவன் திருமேனிகொண்ட முறைமை (௯௧)

இன்னமு மிவனசந்தேகந்தீராததுகண்டு ஆசாரியர் ஞானமாக்களி லொருவனல்லாவான்படியைத் திட்டாந்தபூர்வமாக வருளிச்செய்கிறார்.

அவனிவனாய் நின்ற தவனருளா லல்ல
தெவனவனாய் நிற்கின்ற தேழா - யவனிதனிற்
றோன்றும்மாப் புல்லூரி தொல்லுலகி லம்மாமா
யீன்றிடுமோ சொல்லா யிது

இ-ள் அவன் — இது = வாக்குமனாதீத கோசரமாயுள்ள சர்வேஸ்வரன் ஆன்மாக்களைப்போல தேகியாய்த்தோன்றினவிது சகலரிற்பக்குவரான ஆன்மாக்களுக் கவர்களுடைய சத்திநிபாதத்துக்கீடான சங்காரங்களாலே யவர்களுடைய மலமாயாதி கன்மங்களைப்போக்கித் தனக்குடைமையான பரமானந்தத்தையளிக்கைக்குத் தன்னுடையவருளாலே திருமேனிகொண்டெழுந்தருளிவந்ததொழிந்து எப்படிப்பட்டவனெப்படியாய் நிற்பானென்றுசொன்னா லறிவில்லாதவனே, அதெதன்போலவென்னில், பூமியின்கண்ணே தோன்றினமாமானது பயன

படுங்காலங்களிலே கைம்மாறுகருதாமல் சிரத்தையுள்ளவர்களுக்குப் பலனைக்கொடுத்துச் சந்துஷ்டிபிறப் பியாநிற்கும், இஃதொழிந்து இந்த மரநதாரகமாய்நிற்கிற புல்லுரிமரத்தின் பலத்தைக்கொடுக்கவற்றோ மாணவகனே சொல்லாய். இதனை=இது திருமேனிகொண டெழுந்தருளிவந்த வாசாரியனைச் சிவனுரு வென்றே தெளியவறிவித்தது, (கூஉ)

அருளென்ப தொனறுவேண்டுமோ சிவமொன்றுமேயமையாதோவென்ற மாணுக்கனைநோக்கி யந்தச்சிவமு மருளாலொழிந்து மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கமாட்டாதென் றந்தவருளின பெருமையை யருளிச்செய்கிறார்,

முத்தி முதறகொடிக்கே மோகக் கொடிபடர்ந்
தத்தி பழுத்த தருளென்னும் - சுத்தியினுன்
மோகக் கொடியறுகக முத்திப பழமபழுக்கு
மேகக் கொடியெழுங்கா ணின்று.

இ - ள். முத்தி — இன்று =முத்தியைப்பெறுவதற்குமுதலான வான்மாவெனப தொருகொடியிலே யநாதியே மறைக்கத்தக்க வாணவமலத்தினகாரியமான வஞ்ஞானமானகொடி வெகுவிதமாகப்படாந்து, இதனாலே யிதாகிதமவினைந்து, இது காரணமாக மயக்கத்தைச்செய்கிறமாயையாலே பூதகாரியமான வுடமபு சநநந்தோறும பலியாநிற்கும, இவை பகுக்கப்பட்ட வெல்லைகளிலேயறிந்து தம்பிரானுந திருமேனிகொண டெழுந்தருளிவந்து அருளாலேசமைந்த வநேகதாரைப்பட்டவாளாலே யிந்தவாணவமலமான மூலத்தைவேரறுக்க, வப்பொழுதெல்லா மலங்களின்முத லடங்கலுஞசோாந்துபோய் முத்தியானது வெகுபலமாகப் பலியாநிற்கும், இத்தப்பழக்கத்திலுடைய வீரசத்தியாலே சிவமென்று மானமாவென்று மிரண்டல்லதப்படியப்பொழுதேயொரு சீரமையானசுபாவத்திற் றேன்றுநிற்கும்,

இனி யிநதவததத்தைத தமககருளிசசெயது தம்மை யிர க்ஷிததவாசாரியனையுந தீககைமுதலாக வவனிரக்ஷிதத முறைமையயுமினற வேழுசெயயுளாலு மருளிசசெயகிறார,

அகளததி லாணநதத தானநதி யாயே
சகளததிற றையலுடன றோனறி - நிகளத்தைப்
போககுவதுஞ செயதான்றன பொனனடியென் புன்ற
லைமே லாககுவதுஞ செயதா னவன

இ - ள். அகள—அவன = அடியேனை யீடேற்றுகைப பொருட்டாக சகளீகரமான திருமேனியிலே தனனுடைய காருணணிய சததியுடனேதோனறிக குறறமறற நிலததினுண டாகிய வாநநததததி லானநதியாயச சமைநதெழுநதருளியிருந தன்றியே பிணிததவிலஙகாகிய மலமாயா திகனமஙகளை யநேக சஙகாரஙகளாலே போககி யிடுவதுஞசெயது, தனனுடைய பொலிவினையுடைததாகிய திருவடியை யெனனுடைய பொல் லாததலையிலே வைபபதுஞசெய்தான. இது தீககைமுறைமை யறிவிததது. (௬௪)

குறறமறுத் தெனனையாட் கொண்டருளித் தொன்
னுறற தியானத துடனுறைவா - முறறவரின [டபோ
மாட்சியுமாய்நிறபரியானமறறொன்றைககண்டிடினக்
காட்சியுமாய நிறபார கலநது.

இ - ள். குறற - கலநது = இபபடித தமமுடைய வருளா யெனனுடைய மலமாயாதி கனமஙகளைப போககியேயெனனு டைய சுதநதரததையுமறுக கடிமைகொண்டெனக கருளியே பிரிணையநிறகிற தமமுடைய திருவடிஞானததையும் பிரகா சிபபிதது, யானெனறு மதுவெனறுஞ சொல்லுகிற வேறுபாட் டையுமறுததுத தமமுடையவசததிலே யாககிக்கொண்ட வல

த்ரங் கூடிக்கொண்ட முறைமையிலே நான் இயானிப்பானும் நிற்கைக்கு வந்தத இயானமுந் தாமேயாய நில்லாநிற்பர். இத் தநிலை முதிரவருகிற ஞேயத்தமுந்தனுந் தாமேயாகாநிற்பர். பிராரத்தவத்தாலே நிலைதிரிந்து விசுவந்தோன்றுங் காலத்து மந் தவிசுவந் தோன்றுமல காணபானுங் காணப்படும் பொருளுந் தாமேயா யிராநிற்பர் இது தீக்கைக்குப்பின்பு உண்மையிலே நிறுத்தின நிலையறிவித்த தெனக்கொள்க. (கூரு)

ஆளுடையா னெந்தரமு மாளுடையா னேயறியுந்
தாளுடையான் றொண்டா தலைக்காவ - லாளுந்
திருவிசலூ ராளுஞ் சிவயோகி யின்றென்
வருவினையை மாற்றினான் வந்து.

இ - ள். ஆளுடையானை=இப்படி யெழுந்தருளிவந் தென்னையடிமையாக வடிமைகொள்ளுகையாலே யாளுடையதேவனென்கிற திருநாமத்தையு முடையானை,—எந்தரமுமாளுடையானே=என்னைப்போலுந் தனாந்தவடியாரையு மடிமைகொள்ளுவானு மவனே,—அறியுந்தாளுடையானை = சாவானமாக்கள பொருட்டாகப் பஞ்சகிருத்தியத்தையு நடத்திப்பிதிலே பகுவப்பட்ட வான்மாக்களை யறிந் திரக்ஷிக்கவல்ல திருவடியுமுடையானை,—தொண்டர் தலைக்காவல்=உரியவடியாரை மாயப்படைமேலீட்டு வினைசெய்யாது பாதுகாக்கைக்குத் தலைக்காவலாயுள்ளவனை,—நாளுந்திருவிசலூ ராளுஞ்சிவயோகி =ஏககாலமுந் திருவிசலூரே திருப்படை வீடாகவுடைய சிவயோகி,—இன்றென் வருவினையை மாற்றினான் வந்து=இப்பொழுது தென்னுடைய வருஞானத்தாலே கன்மபலங் காரணமாக மாயையாகிற வூசலிலே யுழலாநிற்கிற சனன மரணங்களாகிய விசனசையையொழித்து அசைவறறநிலமாகிய திருவடியிலே வைத்தான். இது தம்முடைய வாசாரியன திருநாமமு மவனது மகிமையு மருளிச செய்ததெனக் கொள்க. (கூசு)

தூலத் தடுத்த பளிங்கின் றுளக்கமெனத்
தூலத்தே நின்று துளங்காமற் - காலத்தாற்
றூளைத்தத் தெனபிறவித் தாளை யறவிழித்தார்க்
காளன்றி யெனமா றதற்கு.

இ-ள் தால—அதற்கு = படிகக்கல்லிற் பிரகாசமான தடுத்தவன்னங்களினுடைய ரூபங்களைக்கொண்டு தன்னுடைய சுத்தமான பிரகாசந் தோன்றாம லதுவதுவாய் நின்றாற்போலக் கானுந் தேகத்திலே பொருந்திநின்று, சநந மரணங்களிலே மொத்துண்ணுமல மலபாகமும் கன்மவொப்புஞ் சத்திநிபாதமு முண்டான வவதாரத்தே யவதிகூடாமலெழுந்தருளிவந்து தம்முடைய பொன்னான திருவடியை யென்தலையினு மிருதயத்தினும் நிறகும்படி தந்தருளி, எனக் கெழுவகையா யெண்பத்து நான்குநூறாயிர யோனிபேதங்களிலுண்டான சநநங்கள் காலற்றுப்போம்படி இருக்கண்சாத்தியருளின தம்பிரானாருக்குத் கைம்மாறுசெய்ய வெண்ணுமளவி லதனவேறொன்றுக்குங் குறைவில்லுறைகையா லென்னை யடிமையாகக் கொடுத்து நான் பாங்கெட்டு விடுமதொழிந்து வேறொரு கைம்மாறு கண்டிலேன். இது கைம்மாற்ற வெழுந்தருளிவந் திரக்ஷித்தவ திசயமறிவித்தெனக்கொள்க. (கூஎ)

இக்கணமே முத்தியினை யெய்திடினு மியானினைந்த
வக்கணமே யானந்த தந்திடினு - நற்கணத்தார்
நாயகற்கு நாயகிக்கு நாணடிமை யெப்பொழுது
மாயிருந்த லன்றியிலை னியான்.

இ-ள். இக்கணமே-யான். = பெறுதற்கரிய முத்தியினை இப்பொழுது கூடினமாத்திரைக்குள்ளே பெறினும் நான் கருதப்பட்ட பரமானந்தம் கருதின கருத்து மாறுவதன் முன்னே பெறினு மிவையொன்றையு மாதரிப்பதில்லை, இத்தப்பேற்றை

யெளிக்கைப்பேரருட்டு அடியேனுக்காகத் திருமேனிகொண் டெழுந்தருளிவந்த சிவயோகிகள் தம்பிரானுக்கு மவருக்கு வாக்கு மனக் காயமாய்நின்ற ஞானசத்திக்கு நானெப்பொழுது மீளா வடிமையா யிருப்பதொழிந்து வேறொன்றுமில்லை. இது பேற் றினதிசயத்தா லடிமை சாதித்ததென வறிக. (௧௮)

என்னை யுடையவனவந் தென்னுடனாயென்னளவி
லென்னையுந்தன் னாளாகக் கொள்ளுதலா - லென்னை
யறியப்பெற் றேனறிந்த வன்பருக்கே யாளாய்ச்
செறியப்பெற் றேன்குழுவிற் சென்று

இ - ள் என்னை - சென்று = எனக்குக் கர்த்தாவாகிய பரமே ஸ்வர னென்னுடைய வநாதிமயக்கத்தை நீக்குதல் பொருட் டென்னைப்போ லெழுந்தருளிவந் தெனக்குள்ளே பொருந்தி நிற்போமென்று மென்னைத்தெளிய வறிவிக்கும்மளவி லாத்தக்கரு ணையாலே நானு மப்பொழுதே தம்முடைய வசமாயென்னையு மப்பொழுதே தாமவிரும்பின வடிமையாகக் கொள்ளுகையா லிப்படித் தம்பிரானுக்கு மீளாவடிமை யானேனென்று மெ ன்னுடைய வுண்மையு மறியப்பெற்றேன், இப்படி முன்னே யறிந் திருக்கிற சிவயோகிகளுக்கு ஏவற்செய்து மவர்கள் திர ட்சியிலே சென்றிருக்கவும் பெற்றேன். இனியென்னபெறவே ணும். இது பேற்றினுண்டான நிஷ்பல வேட்கையெனவறிக.

சிந்தையினு மென்றன் சிரத்தினினுஞ்சேரும்வகை
வந்தவனை மன்னிடாம் வாராமற் - றந்தவனை
மாதினுட னெத்திறமும் வாழ்ந்திருக்க வென்பதலா
லேதுசொலி வாழ்த்துவே னின்று.

இ - ள். சிந்தை - இன்று. = தன்னுடைய திருவடியான தென்னுடைய தலையினு மிருதயத்திலும் பொருந்தும்படி திரு

மேனிகொண் டெழுந்தருளி வந்த தம்பிரானை. பூமியின்கண்ணே ரன்ன பிறந்திராதது திரியாதபடி பரமானந்தத்தை யளித்தவனை, எப்பொழுதும் வாழ்த்துமளவில் லெல்லைப்படா தாகையால் தனவைவிட்டு நீங்காத ஞானசத்தியுடனே யெவ்விடத்தும் வாழ்ந்திருக்கவென்று சொல்லுவ தல்லால்வனை யெப்படி வாழ்த்துவேன். இது சிவனைக் கூடப்பெற்றவாக ளொருயுணர் விறந்து நின்றநுபவிக்கும் தொழிந்து மவனுடைய வுண்மை யறிந்து துதிக்கவெண்ணுமளவிலவனுணாயுணாவுங் கெட்டாத வனென்ற விடமறிவித்தது (ஙா)

ஆதார மாகி யருளோடு நிறகின்ற
சூதான வினபச சுகவடிவை - யோதாம
லுள்ளவாகள் கூடி யுணாவொழிய நிறபதலால்
தெள்ளவா ராதே சிவம்.

திருக்களிறறுப்படியார மூலமுமுறையும் முற்றிறறு.

திருச்சிறறமபலம்.

தனியன்.

சேடன் படிபுரககுந் தென்கடலூ ருய்யவந்தான்
பாடுங் களிறறுப படிதனககு - நீடிமையோர்
தேடும புகழ்ச்செஞசொற சிவபபிரகாசன திருந்த
காடியுரை காட்ட நயந்து.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணந்திசிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

இருபாவிருபஃதுமூலமும்,

திருவாவடுதுறையாதீனம்

நமசிவாயத்தம்பிரான் செய்த உரையும்.

இவை,

காஞ்சிபுரம்

மகாவித்வான்

கந்தசாமிமுதலியார்

மாணாக்கர்

கா - சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வையிட்டு,

கனணிகைபபோ

முருகேச முதலியாரால்

சென்னை

ஜீவகாருண்யவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898௵

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபாவிருபஃது.

வெண்பா.

கண்ணுதலுங் கண்டக் கறையுங் கரந்தருளி (நல்லூர்
மண்ணிடையின் மாக்கண் மலமகற்றும் - வெண்ணெய்
மெய்கண்டா னென்றொருகான் மேவுவரால் வேற்றுமை
கைகண்டா ருள்ளத்திறக் கண்.

வியாக்கியானம்

கண்ணுதலுங் கண்டக் கறையுங் கரந்தருளி - பூரணகத்தர் வாக விருக்கப்பட்ட ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வர னாசாரிய விக்கிரகமாகத் திருமேனிகொண் டெழுந்தருளு மவதாரத்து நெற்றியிற் றிருநயனமுந் திருமிடற்றிற் றரித்தருளின நஞ்சமாகிய கறுப்பினையு மறைவுசெய்தருளி,—மண்ணிடையின் மாக்கண் மலமகற்றும் - பூமியினகண்ணே வியாபிக்கப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்குண்டாய பாசத்தைத் தீக்ஷாக்கிரமங்களினாலே போக்குகிற,—வெண்ணெய்நல்லூர் மெய்கண்டான் - திருவெண்ணெய் நல்லூரென்கிற திருப்படை வீட்டிலே திருவவதாரஞ் செய்து மெய்கண்ட தேவனென்கிற திருநாமத்தினையுந் தரித்தருளினவனை,—என்றொருகான் மேவுவரால் - ஒருகாற்சென்று பொருந்தினைத்தவர்கள்,—வேற்றுமை கைகண்டா ருள்ளத்திறக்கண் உயிர்க்குயிரா யிருக்கிற சிவனைத் தங்களிடத்திலே புலப்படக் கண்டவர்கள், (இதன்கருத்து,) கடவுள் வணக்கமாகிய குரு

தி என்னவே சிவமென்று மாசாரியரென்றும் வேறுயிராதிரண்
டு மொருமுதலென்பது கண்டுகொள்க. அப்படியாறு விந்தச
சிவ னிப்படி மானிடவேடமாக வேண்டுவா னேனெனில அஃ
தாவது விஞ்ஞானகலா பிரளயாகலா சகலரெனப்பட்ட மூவ
கை யான்மாக்களையுஞ் சிவனிரக்ஷிக்கு மிடத்து யாதாமொருப
டசிகளை மிருகங்களைப் பிடிக்கவேண்டினவாக ளதற்கதற் கேற
ற வினப்பாவைகளைக் காட்டிப் பிடித்தாற்போல ஆன்மாக்க
ளெடுக்கப்பட்ட வுருவத்துக்குத் தக்க திருமேனி கொண்டரு
ளி யிரட்சிக்கை கடனாகையால சகலராயுள்ள மானுடரை யிரட்
சிக்குமிடத் தவர்களைப்போல மானிடச சட்டை சாத்தியாசாரிய
விக்கிரகமாக வெழுந்தருளின தெனவறிக, சிவஞானமாக்கள
டுக்கப்பட்ட வுருவத்துக்குத் தக்க திருமேனி கொண்டருளுவ
னென்பதற்குப் பிரமாணம். ஞானபூசா கரணத்தில். "எவ்வுல
கத்து மூர்த்தி யேதுகொண் டிவணியங்கு, மவ்வுலகத்து மேனி
யதுகொண்டங்கமரு மீசன்". எ-து. கண்டுகொள்க சகலரா
யுள்ள மானுடரை யிரட்சிக்குமிடத் தவர்களைப்போல மானிடச
சட்டைசாத்தி யாசாரிய விக்கிரகமாக வெழுந்தருளுவ னென்ப
தற்கு. பி - ம். போற்றிப் பஃறொடையில், "கனைநெறி விஞ்
ஞானகலா ரமேலமொன்றிணையு, மந்நிலையே யுண்ணின் றறுந்
தருளிப் - பின்னன்பு மேவாவிளங்கும் பிரளயாகலருக்குத், தே
வாயமல்கன மங் கீாததருளிப் - பூவலயந், தன்னின் றங்காசக
லாக்கவர்போல், முன்னின்று மும்மல்நீாத தாட்கொள்கை
யன்னவனுக், காதிகுண மாதலின்ஞ் லாடுந் திருத்தொழிலுஞ், சோ
தி மணிமிடற்றிற் சுந்தரமும் - பாதியாம், பச்சையிடமும் பவள
த் திருச்சடைமே, வைச்சந்தியு மதிக்கொழுந்து - மச்சமற, வா
டொரவு மழகார் திருநுதன்மே, னீடுருவவன்னி நெடுங்கண்ணுங்
- கேடிலயங், கூட்டுந் தமருகமுங் கோலவெரியகலும் பூட்டா
வுக் குச்சுழ புலியதளும் - வீட்டின்ப, வெள்ளத் தழுந்தி விடுங்

தாளினு மடியா ருள்ளத்தினும் விரியா வொண்சிலம்புங் - கன்ன வினை, யென்று பிறப்பறுக்கச் சாத்திய வீரக்கழலு, மொன்றமு ருத்தோணரும முள்ளடக்கி - யென்று, மிறவாதவினைபத் தெமை யிருத்தவேண்டிப, பிறவாமுதல்வன் பிறந்து - நறவாரும், தாரு லாவும் புயத்துச் சமபந்தநாதனென்று, பேரிலா நாதனொரு பேர் புனைந்து - பாரோரத, முண்டி யுறக்கம் பயமின்ப மொத்தொ ழுங்கு, கொண்டுமகிழ்ந்தருணம்போற்றி" என்றும் திருவாசகத் தில் அருபரத்தொருவ னவனியில்வந்து, குருபரனாகி யருளிய பெருமையைச், சிறுமையென்றிகழாதே" எ-ம். சிவப்பிரகா சத்தில், உணாவாயின்ற ஞானக்கூத்த னொருமூர்த்தி கொடு குறுகி." எ-ம். "இறையருளுருவாய வந்துகூட்டிடுமே." எ-ம். வருமேற்கோள்களைக்கண்டுகொள்க. இவ்வுதாரணங்களைக் காட்டி யது இந்நூலாசாரியனை முன்னிலைக் கர்த்தாவாக நாட்டிவரு கையா லாசாரியருக்குங் கர்த்தாவுக்கும் வேற்றுமை யில்லை யென்னுங் கருத்தைப்பற்றியென்வறிக. இந்நூற்பயன் புறச்சம யத்தாரால் மயங்காமை. இந்நூற்காரணம் பொருணிச்சயமுற்று நிட்டைகூடல். (௧)

இங்ஙன மாசாரிய மூர்த்தியாகவந்து இரட்சிக்கிற தேவரீ ருயிர்க்குயிராயின் றறிவிக்கச் செய்தேயு மடியேனுக்கு அறி யாமை யுண்டாவானே னென்னும் வினாவுமதற்கு விடையுமே லருளிச்செய்வா னெடுத்துக் கொண்டருளியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

கண்ணகன் ஞாலத்துக் கதிரவ னொருவனை
வெண்ணெயத் தோன்றிய மெய்கண்ட தேவ
காரா கிரகக் கலியாழ் வெனின்
போரா வின்பத் திருத்திய பெரும
வினவ லானா துடையே னெனதுள

நீங்கா வில்லைமை யூஙகு முளையா
லறிவின னைமமலம பிரிவின் மையெனி
ஞொராவினை யுணாத்தும விராயகின றனையேற்
றிபபிய மங்கோ பொய்ப்பகை யாகாய்
சுதத னமலன சோதி நாயகன்
முத்தன் பரம்பர னெனுமபெயா முடியா
வேறுநின றுணாதநின வியாபக மினறுயப்
பேறு மினறு மெமகெகம பெரும்
விருநிலக தீகீ ரியமா னனகாலெனும
பெருநிலைத தாணடவம பெருமாற இலாதலின்
வேறோ வுடனோ விளமபல வேணடுஞ
சிறி யருளல சிறுமை யுடைத்தா
லறியாது கூறினை யபககுவ பககுவக
குறிபாாத தருளுனல குருமுத லாயெனி
னபக்குவ மருளினி மறியேன மிகததரும
பககுவம வேணடிற பயனிலை நினறுற
பக்குவ் மதனுற் பயனி வரினே
நினைப பருவ நிகழததா தனறோ
தன்றைப பாரிலி யெனபதூஉ தகுமே
மும்மலஞ் சடமணு மூபபிள மையினி
னின்மலன் பருவ நிகழ்ந்திய தியாககோ
வுணர்வெழு நீக்கததை யோதிய தெளிவோ
யினையிலி யாயினை யெனபதை யறியேன
யானே நீக்கினு நதானே நீங்கினுங்
கோனே வேண்டா கூறல் வேண்டுங்
காண்பா ரியார்கொல் காட்டாக் காலெனு

மாண்புரை யுணர்கிலேன் மன்றபாண்டியன
கேட்பக் கிளக்கு மெய்ஞ் ஞானத்தி
னூட்பால் வாக்கரு ளென்பதை யறியேன்.

பி-ம் கண்ணகன் ஞாலத்துக் கதிரவனுமென்ன வெண்
ணெய்த்தோன்றிய மெய்கண்டதேவ - இடமகன்ற பூமியினிடத்
துண்டாகிய விருளைக் கடிந்து பொருட்டாக வாகாசமாகாசத்
திலே தோன்றப்பட்ட வாதித்தனைப்போல வான்மாக்களுக்
குண்டாகிய வஞ்ஞானமாகிய விருளைக் கடிந்துபொருட்டாகத்
திருவெண்ணெய் நல்லூராகிய திருப்படை வீட்டிலே திருவவ
தாரஞ்செய்தருளின மெய்கண்டநாதனே,— காராக்கிரகக் கலி
யாழ வெனைநினைப் பேராவின்பத் திருத்திய பெரும - அஞ்ஞான
மாகிய சிறைச்சாலைப்பட்டு விலங்காகிய தேகத்திற்கிடந் தழுந்
துகிற வடியேனை நின்னுடைய வசைவற்ற பேரின்பமான வ
நுபவத்திலே யிருத்திய தம்பிரானே,—வினவலா னுதுடையே
ன - அடியேனுக்கொருவினா தேவரீர் சந்நிதியிலே விண்ணப்பஞ்
செய்யவேணுமென்று அவசரமு முண்டாயிருந்தது, அதேதெ
ன்று கேட்டருளுமாகில் எனதுளநீங்கா மைநிலையுங் குழுமையா
ல்- அடியேனுள்ளத்தைவிட்டு நீங்காமல் நிற்கிற மும்மையுமா
கியே தொடங்கி மிகவு முண்டாயிருக்குமிடத்தும்,— அறிவின்
மை - அடியேனுக் கறியாமை வருவானேனென்று கேட்கில்,—
மலமபிரி வின்மையெனின - அஃதான்மாவினோடு மநாதியேகூடி
வரப்பட்ட வாணவமல முதலைனவிட்டு நீங்காதபடியினாலேய
னுனக்கறியாமை யுண்டானதென்று தேவரீரருளிச்செய்யில்,—
ஓராவினையுணர்த்தும் - அடியேனைவிட்டுத் தேவரீர் நீக்கமாக
வொழுங்கின்ன றருளுமென்னின்றதை யுண்டாக்கும்,—விராய்
நின்றனையேல் அப்படிக்கழமை நீக்கமாகச்சொல்லாதுநாமு முன்
னோடுகூடியே நிற்போமென்றருளிச்செய்யில்,- திப்பியத்தேர
அப்புதித் தேவரீரருளிச்செய்தது தெய்வீகமான தோராச்சரிய

மாகவிருந்தது. அது வென்னென்று கேட்டருளுமாகில்,-பொய்
ப்பகை,யாகாய - அப்படி யஞ்ஞானத்தோடும் கூடியிருக்கப்
ட்ட வடியேனோடு தேவரீருங் கூடியிருக்குமாகில் பொய்யென்கி
றவஞ்ஞானத்தைச் சேதிக்கிறவனென்று தேவரீரைச் சொல்ல
வேண்டியதில்லையாம். அன்றியும்,—சுத்தனமலன் சோதிநாயகன
முத்தன் பரமபரனெனும் பெயர் மூடியா-அநாதி சுத்தனாயிருக்
கிறவனென்றும் நின்மலனென்றும் எல்லாத்துக்கும் மேலான காரி
யத்தமில்லாத பேரொளியா யிருக்கப்பட்ட கர்த்தாவென்றும்
சாவ வுபாதி சூனியங்களெல்லாங் கழன் றப்பாறப்பட்டவனென்
றும் வஸதுவென்றுசொல்லப்பட்டதற் கெல்லா மப்பாறபட்ட
வஸ்துவென்றும் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட திருநாமங்களுந்
தேவரீருக் குண்டாகா (அதெப்படி யென்னில் மலாந்தன் மல
சம்பந்தியா யிருக்கிறவனோடுகூடி நில்லானென்று சீடன் வினு
வ) அப்படியல்ல,— வறுநீன றுணாதக்கின-நாமுனோடுகூடி
நிற்பதில்லை யுன்னறிவுக் கறிவாக வேறே நின்றே யுன்னையறி
விந்து நிற்போமென்று தேவரீரருளிச்செய்யில்,--வியாபகமின
ருயப்பேறு மின்றுமெமக் கெம்பெரும - என்னுடைய பெருமா
னே அப்பொழுது தேவரீருக்குச் சாவவியாபியென்கிறது மில
லையா அடியேனுக்குச் சாயுச்சியமென்கிற பேருமில்லையாம்,
அன்றியும்,—இருநிலர் நீரீ ரியமானன காலெலும் பெருநிலைத
தாண்டவம் பெருமாறகிலாதலின் - இருநிலஞ்ய்த நீயாகிநீருமாவெ
யியமானனுமெறியுங் காறறுமாகி யருநிலையதிங்களாய ஞாயிறு கி
யாகாயமா யட்டமூர்த்தி யாகியென்னுந் திருத்தாண்டகத்தினப
டி பூரணநிலையாகிய திருக்கூத்தும் தேவரீருக்கில்லையாகவேணு
ம்,ஆகையால்,-வேறாவுடனே விளம்பல்வேண்டும - தேவரீரடி
யேனை யறிவிக்குமிடத்து வேறாய் நின்றறிவிக்குமோ கூடியொ
ன்றாய் நின்றறிவிக்குமோ விவை யிரண்டிலுமொன்று திருவ
ருளிச் செய்தருளவேண்டும்,,,,சீடியருளல் - அப்படி யடியேன்

கேட்ட வினவுக்கு விடையருளாமற் றிருவுளக்கேடாக வேண்டு வதில்லை, அது வென்னென்று கேட்டருளுகில், சிறுமைய டைத்தால - அடியேன் றற்போதனுடைமையால் தோன்றினதை விசாரியாமல் விண்ணப்பஞ்செய்தே னதற்குத்தா மருளிச்செ ய்து தெளிவிக்கைக்கே வேண்டுவது,—அறியாது கூறினை - அப் படி நீ கேட்ட வினவுக்குத்தாரு சொல்லாமற் கோபித்துக்கொ ண்டோமென்று நீ யறியாமற்சொன்னாய், அப்படியானால் தே வரீர் திருவுளக்கேடானேனென்று நீ கேட்கில்,—அபக்குவ பக்குவக் குறிபார்த்தருளினை குரு முதலாயெனின் - அநுவயம் குருமுதலாய் பக்குவ பக்குவ குறிபார்த் தருளினையெனின் - கா மாசாரியனாதத யானையாலே அபக்குவனைக்கண்டாற் கோபி க்கிறதும் பக்குவனைக்கண்டாற் பிரியப்படுகிறது மாசாரியனுக் கு முறைமையாந் தன்மைபோல் நான்சொன்னவத்தங்களை நீ மாறுபாடாகக் கொள்ள நாம் கோபித்துக்கொண்டதா யிருக்கு மென்னில், அப்படித் தேவரீர்சொன்ன வத்தங்களை யடியே னறியுமிடத்து,—அபக்குவ மருளினுமறியேன - அடியேனபக் குவனுடையாலே தேவரீரருளிச்செய்கிற வத்தங்களை யறியப் போகிறதில்லை, அதுவென்றியும்,—மிகத்தருமபக்குவம் வேண் டில் - மிக்கத சத்திநிபாதத்துக் குரிய பக்குவனாயிருக்க வேணு மென றருளிச்செய்யில்,—பயனில்லை நினைல - பக்குவனுக்கு ஒ ருவர் சாதாரணமாகவுந் தறிவிக்க வேண்டாதது கொண்டே தேவரீராலொரு பிரயோசனமு மில்லையாம், அலலது,—பக்குவ மதனுற பயனீவரினே - ஆன்மாக்கள் பக்குவத்துக்குத் தக்கபய னுக்குத் தேவரீரொழுந்தருளுமாகில்,—நின்னைப்பருவ நிகழ்த்தா து - அந்தப்பக்குவமென்று சொல்லப்பட்டது சடமானபடியினு லே அது தேவரீரை யடியேனுக் குண்டாக்கமாட்டாது,—அன் றே - அதல்ல, அந்தப்பக்குவமே யுண்டாக்குமென்னிலோ,—

தன்னொப்பாரிலி யென்பதூஉமே - தேவரீரையொத் தாரு மிக்காருமில்லாதவரென்று சிவாகமங்கள் சொல்லுகின்றனும் வழுக்கல்லவா: அதனறியும்,— மும்மலஞ் சடமுனு மூப்பிள்ளமையினினின்மலன்பருவ நிகழ்ந்திய தியாக்கோ - ஆணவமாயை காமியமென்னு மூன்றுமலங்களுஞ் சடமாயிருப்பதுகொண்டு பக்குவம வேண்டுவதில்லை, ஆன்மாவச்சுமாறி யெடுத்தவுடல்தோறு மடுத்ததின் றன்மையாய மூப்பிள்ளமை வருதலால் மூப்பிள்ளமை யில்லாதவனுக்குப் பக்குவங்கூடாது, தேவரீரோ வென்றால் தேக சம்பந்தமில்லாத வமலனாயிருக்கையினாலே யதுசொல்லவொண்ணாது, ஆதலாற் பக்குவ மாக்காயதென்று வினவியவிடத்து, —உணர்வெழ நீக்கத்தையோதியது - உனக்கோ ரறிவுண்டாமிடத்து அந்தமலங்கணீங்குற வவதரத்தாற் புண்ணியபாவந் துலையொப்புவந்துண்டாய பாசனீங்கினது தானும்பக்குவமென்றது,—எனினே - என்று தேவரீ ரருளிச்செய்யில்,—இணையிலியாயினை யென்பதையறியேன் - தேவரீரை யொப்பாரு மிக்காருமில்லாதவரென்கிறதை யடியேனின்றுவிட்டேன். அதேதென்று கேட்டருளுகில்,—யானே நீக்கினுந் தானே நீங்கினுங் கோனேவேண்டா - அந்த மலங்களை யடியேன் தானே நீக்கிக் கொள்ளினு மவை தானேநீங்கினுங் கோனாகிய தேவரீர் வேண்டா, ஆகையால் தேவரீர் நீக்க விகாரியல்லீரென்று வினவியவிடத்து,—கூறல்வேண்டும் - அடியேன் விண்ணப்பஞ் செய்யத்தக்க தொன்றுண்டு அதேதென்று கேட்டருளில்,—காண்பாரார் கொல்காட்டாக் காலென்னு மானை புரையுணர்த்தினை - "காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக்கால்" என்னு மழகிய திருத்தாண்டகத்தி னுரையைத் தேவரீரின் றிங்கருளிற்றில்லையும், — மன்று - அறுதிப்பட்டு நிச்சயமாக அடியேனுக்கு முறைமையாவது,— பாண்டியன் கேட்பக் கிளக்கு

மெய்ஞ்ஞானத்தி னுட்பாலவாக்கரு ளென்பதை யறியே. - பாண்டிய ராசாவானவன் கேட்கத்தக்கதாகத் திருஞானசம்பந்தசுவாமிக ளருளிச்செய்த ஆட்பாலவாக்கருளென்னும் உண்மைஞான வுபதேசத் திருப்பாட்டினுரையாகிய சிவஞானத்தை யறிந்தேனில்லை, நிச்சயமாக வதுவேயறிவென்று அடியாராயுள்ளவர்களுக்குத் தேவரீ ராயென்று கண்டிருக்கிறதொழிய வேறொன்று விகற்பித்துக்கேட்க வழக்கில்லையென்கிற முறைமையே யறிவாயுள்ளது என்று விடைவறேனை - (க-து) பதியொன்றுண்டென்று மப்பதி தொழிற்படுத்தினாலன்றி யாவுந் தொழிற்படாதெனபதாம (நு-பம) மலம பிரிவின்மையெனின எனபதற்கு ஆன்மாவினோடு மநாதியேகூடி வரப்பட்ட வாணவமல முனையிட்டு நீங்காதபடியினாலென்று பொருள்கூறியதற்கு பி-ம, சித்தியாரில, "அறிவிலனமூர்த்தனளித்தன" எனனுஞ் செய்யுளில "பிரிவிலன் மலத்தினோடும் கண்டுகொள்க. விராயநின்றனையேல் - அப்படி நம்மை நீக்கமாகச்சொல்லாது நாமு முன்னோடுகூடியே நிற்போமென்று பொருள்கூறியதற்கு பி-ம, சிவஞானபோதத்தில். "மெய்ஞ்ஞானந்தனனில விளையாதசத்தாதல" என்ற பாடத்தில் "தண்கடனீருப்புப் போற்றுனேயுளமுளவாய்த்தான" கண்டுகொள்க. வேறுநின்றுணாதின் எ-கு நாமுன்னோடு கூடி நிற்பிலலை யுன்னறிவுக் கறிவாக நாம வேறேநின்றே யுன்னையறிவித்து நிற்போமென்று பொருள் கூறுதற்கு பி-ம, சிவஞானபோதத்தில், 'மனனுசிவன் சத்தியின மற்றுலகஞ் சேட்டித்த, தெனனு மறையி னியனமறந்தாய் - சொன்னசிவன், கண்ணுயுளமவிளையாற கண்டறிந்து நிற்குங்கா, ணெண்ணேன் சிவனசத்தை யின்று' எ-து கண்டுகொள்க. சிறுமையுடைத்தால் எ-கு ஆசாரியன் மேலவைத்து ஆனமா வவனுக்குச் சிறுமையாமென்று பொருளுரைப்பாருமுளர் அது குருசிஷ்யக்கிரமத்துக்குப் போதாதாகையால் பொருளாகாதென வறிக. பக்குவமதனுற் பயனீவரினே எ-கு ஆன்மாக்கள் பக்குவத்துக்குத்தக்க

பயனாகத் தேவரீ ரெழுந்தருளுமாகில் என்று பொருள் கூறிய தற்கு பி - ம். சிவப்பிரகாசத்தில், "நாடியசத்திநிபாத நாலுபாத நண்ணுமவகை யெண்ணரிய ஞானபாதம், கூடுமவர் தமக்குணர வாயினின்ற ஞானக்கூத்தனொரு மூர்த்தி கொண்டுகுறுகிமோக, நீடியகே வலசகல் நிகழாவாறு நிறுத்திமல மறுக்குமிது நிலையாகச் தங், கேடிலபுகழ் தருஞ்சரிதை கிரியாயோகக் கேண்மையரே வினை யுணர்த்தக் கிளக்குநூலே" கண்டுகொள்க. உணர்வெழு நீக்கத்தை யோதியதுஉனக்கோ ரறிவுண்டாமிடத்து அந்த மலங் கணீங்கிற வதரத்தாற புண்ணிய பாவங் துலையொப்புவந் துண்டாயப பாசநீங்கினதுதானும் பக்குவமென்றதற்கு பி ம, சிவப்பிரகாசத்தில், "எண்ணரிதா" என்ற விருத்தத்தில் "மலபரிகமபொருந்தியக்கா லருளாலுணணிலவுமொளியதனு லிருள்கறறிப பாதமுறறிடும்." எ-து கண்டுகொள்க. பாண்டியனைகேட்பக் கிளக்குமெய்ஞ்ஞானத்தி னுட்பாலவாக்கரு ளென்பதையறியே எ-கு பாண்டிய ராசாவானவன கேட்கத்தக்கதாகத் திருஞானசமபந்த சுவாமிக ளருளிசசெய்த ஆடபாலவாக்கருள் என்னு முண்மைஞான வுபதேசப பாட்டினுலாயாகிய சிவஞானத்தை யறிந்தேனில்லை நிச்சயமாக வதுவே யறிவென்று அடியார்களாயுள்ளவாகளுக்குத் தேவரீா நாயனென்று கண்டிருக்கிறதொழிய வேறொன்று விகறபித்துக்கேட்க வழக்கில்லையென்கிற முறைமையே யறிவாயுள்ளது என்று விஞவுறறே என்றதுக்கு பி-ம, திருக்கடைக்காப்பு "ஆட்பாலவாக்கருளும் வண்ணமு மாதி மாணபும், கேட்பானபுகிலளவிலலை கிளக்கவேண்டா" கண்டுகொள்க. (உ)

இங்ஙனம் பதிலக்கணங்கேட்ட மாணவகன் பசுவிலக்கணங்கேட்கும வினு மேலருளிச செய்கின்றது.

அறிவறி யாமை யிரண்டு மடியேன்
செறிதலான மெய்கண்ட தேவே - யறிவோ
வறியேனோ யாதென்று கூறுகே ளாய்ந்து
குறிமாறு கொள்ளாமற் கூறு.

வி - ம. அறிவறியாமை யிரண்டு மடியேன் செறிதலால் - ஓரவத்தைதிலே யறிந்து மோரவத்தைதிலே யறியாமலுமாக விந்த விரண்டு பகுதியு மடியேன் கூடிவருகையினால்,—மெய்கண்ட தேவே - மெய்கண்டதேவனே,—அறிவோவறியேனோ யாதென்றுகூறுகேன் - அடியேனை யறிவென்று சொல்லப்பட்டிருக்குமோ அறியாதவனென்று சொல்லப்பட்டிருக்குமோ விவையிரண்டினுள் யாதென்று விண்ணப்பஞ் செய்வேன்,—ஆய்ந்து-இவ் விரண்டு பகுதியுந் திருவுள்ளத்திலேயாராய்ந்து பார்த்தருளி,—குறிமாறு கொள்ளாமற்கூறு - தேவரீரருளிச்செய்கிற வர்த்தத்தினைக் குறிப்புக் கடியேன்மறந்து விண்ணப்பஞ் செய்யாம லருளிச் செய்தருள் (க-து) ஆன்மா சத்துமல்ல அசத்துமல்ல கூடினது தானதன்மையாற் சதசத்தென்னுஞ் சிறப்பினையுடைத்தாம் அதாவது அறிவித்தா லறிகிறவனென்றது உ-ம. சித்தியாரில், "அறிவிக்கப்படுஞ் சித்துமிவன்" எ-ம் சிவஞானபோதத்தில், "அறிவிக்கவன்றி யறியாவுளங்கள்" எ-ம், திருவாசகத்தில் "அறிவிலாமை யன்றேகண்டேதாண்டநாள்" எ-ம், கண்டுகொள்க

பசுவிலக்கணங் கேட்ட மாணவகன் மேற் பாசவிலக்கணங் கேட்கும் வினாவருளிச் செய்கின்றது.

கூறிய மூன்று மலத்தின் குணங்குறி
வேறு விளக்கினை விகற்பங் கற்பங்
குரோத மோகங் கொலையஞ்ஞா மதங்கை
விராயெண் குணனுமா ணவமென விளம்பினை

யஞ்ஞா னம்பொய யயர்வே மோகம்
லிப்சா சூந்திய மாச்ச ரியம்பய
மாயுவேழு குணனு மாயைக் கருளினை
யிருத்தலுங் கிடத்தலு மிருவினை யியற்றலும்
விடுத்தலும் பரிக்கைத மேவலென றெடுத்த
வறுவகைக் குணனுங் கருமத் தருவினை
யாங்கவை தானு நீங்காது நின்று
தனவழிச் செலுத்தித் தானே தானு
மென்வழி யென்பதொன றின்று மன்னா
ஆரும பெயரு முருவுங் கொண்டென
னாருமப் பெயரு முருவுங் கெடுத்த
பெண்ணை சூழ்ந்த வெண்ணெயம் பதியிற்
சைவ சிகாமணி மெய்யா மெய்ய
மும்மலஞ் சடமென மொழிந்தனை யம்ம
மாறுகோள் கூறல போலுந் தேறுஞ்
சடஞ்செய லதனைச் சார்ந்திடு மெனினே
கடம்படு மதனுட் கண்டில மிடம்படு
முன்றிரன் போனற தாயிற தொன்றி
யணைந்தாங் ககறல் வேண்டுங் குணங்களும்
புன்மையின் றொரு மெய்மைவந் தணைதாத
தானே மாட்டா தியானே செய்கில
னீயோ செய்யாய் நின்னல னாயிட்
டியல்பெனிற போகா தென்று மயல்கெடப்
பந்தம் வந்த வாறிங்
கந்தமாதி யில்லாயருளே.

வி - ம கூறியமூன்று மலத்தின் குணகுறி வேறுகிளக் கின்—அடியேனுக்கு முன்னே யுபதேசகிரமமாகப் பதி பசு பாசமாகிய திரிபதார்த்தங்களையுந் தேவரீ ரருளிச்செய்கிற வ தரத்து ஆணவ மாயை காமிய மென்னப்பட்ட மூன்று மலங்க ளினுடைய குணங்களையுங் குறிகளையும் வெவ்வேறாகச் சொல் லுமிடத்து—விகற்பங் கற்பங் குரோதமோகங் கொலைபஞ் மதத் ைகவிரா யெண்குணனு மாணவமென விளம்பினை - ஆன்ம போதமானது யாதாமொன்றைக் குறித்த தனை விகற்பித்துத் தன் னையொழிய மற்றொருவரு மொவ்வாதவரென்று நிற்கிறதும், யா தொன்றினைச் சங்கற்பித்துக்கொண்டு நிற்கிறதும், யாதொன் றுக்குக் கோபம்பண்ணிக்கொண்டு நிற்கிறதும் குரோதிக்கிற தும், யாதொன்றுக் காசைப்படுகிறதும், யாதோருயிர்களைக் கொல்லுதலும், யாதொருதுன்பங்கள் தன்னிடத்தில் வந்ததற்கு வருந்தற் கு விதனப்படுகிறதும், யாதொன்று சொல்லுமிடத்துஞ் செய்யுமிடத்து மகங்காரமாய் நிற்கிறதும், யாதொன்றுக்கு சிரித்துக்கொண்டு திரிகிறதுமாக விங்ஙனங் கூறப்பட்ட குணங் களெட்டும் "ஆணவ மலத்தினுடையதென் றருளிச்செய்தாய், அன்றியும்,—அஞ்ஞானம் பொய்யவே மோகம் பைசாசுக நியமாச சரியம்பயமாய வேழ்குணனு மாயைக்கருளினை - பொ ய்யை மெய்யென்று கொள்ளுதல் பொல்லாங்கு செய்தலும், பொய்சொல்லுதலும், கண்டதை மறந்து மயங்கி வருந்து கிறதும், காமவாசையால் மூர்ச்சிக்கையும், ஆசையுண்டா யதனை யில்லையாக வொளித்தலும், ஆன்மாக்களைக் கொல்ல வடிக்க வெழுகினைவும் பிறர்க் கழுக்காறுசெய்து கேடுநினைக் கிறதும் பிறரோடு வயிராக்கியம் பாராட்டுகிறதும், உயிருக்கிறுதி வருமென்று அச்சப்பட்டுத் திரிகையுமாக விங்ஙனஞ் சொல்லப் பட்ட குணங்களேழும் மாயாமலத்தினுடையதென் றருளிச் செய்தனை,—இருத்தலுங் கிடத்தலு மிருவினை யியற்றலும் விடு த்தலுமயா நிச்சைமேவலென றெடுத்த வருவகைக் குணனுங்

கருமதநதருளினை - ஒவ்வொரு தல்கைகளைபபற்றி யிருத்தலும் நோயுங்கிடததலும, புண்ணிய பாவஙகளைச செய்தலும, ஒவ்வொரு பிறப்புகளாய் நின்ற தொடர்ச்சிகளை விடுதலும, சா வையு நிச்சிதத நடக்கிறதே தொழிலாகப் பொருநதியிருக கிறதும, உடலமாறிப பிறததலு மிகழுநதாருடன பொருநதலு மாக வினைக்கு சேர்நதிருககு மறுவகைக குணஙகளையுங் கன்ம மலததினுடையதென றருளினைய,—ஆஙகவைதானு நீஙகாது நின்று - முனசொலலபபட்ட காரண மலஙகளினின்றுமுண்டாகிய பட்ட காரியமாகிய - உக - வகையு மடியேனைவிட்டு நீஙகாம லனவரதமுநின்று,—தனவழிச செலுததி - தனககுண டாகிய தொழிலகளின முறைமையிலே யடியேனையுங் காரியப் படுததி,—தானேதானாய் - அடியேனென்னொரு முதலிலலையெ னும்படி மேலிட்டு நின்றுகொண்டு,—என வழியெனப தொறி னருமனம - தமபிரானே அடியே னிசசைவழி யெனகிறது சறறும வருகிறதிலலையாம,—ஊருமபெயரு முருவுஙகொண்டெ ன னுருமபெயரு முருவுஙகெடுதத - அடியேனுககுண்டாயிரு ககபபட்ட மலஙகளை நீககுகைப பொருட்டாக ஊருமபேரு முருவுமிலலா தேவரீர ஊருமபேரு முருவுஙகொண்டு அடியே னுககுண்டாயிருககபபட்ட ஊரினையுமபேரினையு முருவததினை யுங் கெடுததாய், எனனவே மேலொரு சநதெடாத வண்ணங் கெடுததுப் போட்டவனென்பது கருதது.—பெண்ணை சூழ்ந்த வெண்ணெயம பதியிற சைவசிகாமணி - பெண்ணை யாறறுநீர சூழப்பட்ட திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே யெழுநதருளியிருபப தாய் சைவசமயததுககோ ரபிஷேகரததினமாயுள்ளவனே,— மெய்யாமெய்ய - பிரபஞசமாகிய பொய்யைக கடியபபட்ட சததியவானகளுக குணமையா யுள்ளவனே,—முமமலஞசட மெனமொழிந்தனை-அடியேனுககு முனனே யுபதேசக கிரம மாக வருளிசசெய்கிற வவதாரததி லாணவமாயை கனமமென னப்பட்ட மூன்று மலஙகளையுஞ் சடமாகிய வசேதனமென்ற

ருளிச்செய்தனே,—அம்ம - அடியேன விண்ணப்பஞ்செய்கிறதைத் அழகிதாகக கேடபாயாக,—மாறுகோள கூறல்போலும - முன னே யடியேனுக கருளிசசெயகிற வவதாரததிலே யசிததாகிய மலஙகளைச சடமெனறும மாறுபாடாக வருளிசசெய்ததாயிருக் கும, அபபடி யலலகாண —தேறுஞசடம - அறுதியாகவநத மலஙகள சடமே தபபாது எனறு தேவரீ ரருளிசசெயயில் அவை சேட்டைபபடுவானேன,—செயலதனைச சாரகிமே - நீ யறிவுளளவனுகைகயா லுனனேடு கூடுகைகயி லநதமலஙக ளுஞ சேட்டைபபட்டதாயிருககும,—எனினே - எனறு தேவரீ ரருளிசசெயயுமாகில,—கடமபட மதனுட் கணடிலம் - கடபடா திகளாயுளள சால் குடம புடவை சீலைமுதலாயுளளவை யடியே னேடு கூடின வவதாரத்து அபபடிச சேடடைபபடக கண டேனிலலை, விடமபடு மூனறிரளபோனறது - அநத மலஙகள் கடபடாதிகளபோலலல விடததையுடைய வசநாவிமுதலாயுள் ள நஞசுகள சடமாயிருநதாலும அறிவாயிருநத வானமாக்கள் புசிதத வவதாரத தநதவறிவை யழிததுத தனகுண மேலிட்டு மயககிறறைபோல வநத மலஙகளுஞ சடமாயிருநதாலு மறிவா யுள்ள வுனனேடு சமபநதமான வவதாரததது அவையு மபபடி மேலிடடு மயககும,—ஆயின - அபபடி யானல,—தோனறிய னைநதாங கறலவேணடும - அநத நஞசானது புசிததவாகளை மீறைதது மேலிடடுநினறு மீளவும விடடுப்போனறைபோல வி் தமலஙகளு மபபடிச செயயவேணும் அபபடிக கணடோமில் லையே, அனறியும,—குணஙகளும பனமையினறுகும - இந்த மலஙகளுக குவமையாகச சொலலபபடட நஞசுகளுககிந்தமலங் களைபோலப் பலகுணஙகள செயயககணடதிலலை, ஆகையா லது திருட்டாநத விரோதமெனறு கணடுகொள்க, அனறியு மந்த மலங்கள்தான,—எம்மைவந தணைதாததானேமாட்டாது சடமேயாது லடியேனைவநது பொருந்துகைக்குத் தானேமாட் டாது,—யானேசெய்கிலன் - அடியேனுககுக குற்றமாயுள்ளது

வேணுமென்று அடியேன் தானே யுண்டாக்கிக் கொள்வது மில்லை,—நீயோ செய்யாய நின்மலனுயிட்டு - தேவரீர மலரகி தனுயிருக்கையா லஞ்ஞானமாகிய மலங்களை யடியேனுக் குண டாக்கப்போகிறதில்லை, இவை மூன்றுவகையு மன்றி,—இயல் பெனில - அந்தமலங்க ளானமாவுள்ளவனறே சுபாவமாக வுள னென் றருளிச்செய்யில,—போகாதென்று - பாலில வெளுப் புங் கரியிற் கறுப்பும்போல வியல்பாயுள்ள சுபாவத்துக் கொ ருகாலத்திலு மழிவில்லையாம,—மயல்கெட - அடியேனுக் கித் தச சந்தேகந் தீரத்தக்கதாக,—பந்தம வந்தவாறிங் கந்தமாகியி ல்லாயருளே - முடிவுமுதலு மில்லாத தம்பிரானே மயக்கந்தீர விந்தப் பாசபந்தங்க ளடியேனோடு வந்துபொருந்தின முறை யெப்படியென் றருளிச்செய்யவேணும். (க-து.) பாசம நெல் லுக் குமிபோலவும், செம்பிற் காளிதம்போலவும நின்றநிலைமை கண்டதல்ல நீக்கங்கூ டட்மில்லை என்பதாம். உ-ம். சிவஞான போதத்தில், 'நெலலிற் குமியு நிகழ்செம்பினிற் களிம்புஞ், சொலலிற் புதிதன்று தொன்மையே" எ-ம. சித்தியாரில், "மும்மல நெலலினுக்கு முளையொடு தவிடுமிப்போல" எ-ம. சிவப்பிரகாசத்தில. 'நெலலுமுளை தவிடுமிபோ லநாதியாக நிறந்திடுவா" எ-ம. சொன்னமுறைமை கண்டுகொள்க. (நம) தேறுஞ்சடம எ-கு. அறிவியாகவந்த மலங்கள சடமே தப் பாது என்று பொருளகூறியதற்கு பி-ம, உண்மைநெறிவிளக் கத்தில. "மலஞ்சடமென்றல்காட்சி" எ-ம, சிவப்பிரகாசத தில. "மாமைதான சித்துருவாய் மருவமாட்டாது" எ-ம, சித்தியாரில் "உலகத்துக்கோர் வித்துமாயசித்தாய்" எ-ம், கண்டுகொள்க. செயலதனைச்சாரந்திடும எ-கு. நீ யறிவுள்ளவ னுகையா லுன்னோடு கூடுகையி லந்தமலங்களுஞ் சேட்டைப் பட்டதாயிருக்கும் என்று பொருள்கூறியதற்கு பி-ம. சிவப்பிரகா சத்தில். அசித்தியமானவையுணர்த்தி யசித்தியமாய் நிறைந்தவறி வறியாமையிறுனு மருணிலவுங்காலர், தன்னிலவனேயாவுமா

நின்றதொன்மை தாமுணர்தலானுமுயிர் தானெனவொன்றில தாய், மன்னியிடுமல்ம்" எ-து கண்டுகொள்க, இவை மூன்று செய்யுளானும் கந்தாவறிவிப்போனென்று மானமா வறிவித்தா லறிகிறவனென்றும் பாசமறிவித்தாலு மறியாதென்றவ கூறிய வாறு காண்க. (௬)

இங்ஙனம் பதியிலக்கணம் பசுவிலக்கணம் பாசவிலக்கண முஞ்சொல்லிப் பாசதரிசனஞ்சொன்னபின் ஆன்மதரிசனஞ்சொல் லவேண்டுகையாலு மலதரிசனம் வேறே சொல்லாதபடியினாலுந் தேவரீ ரருண்முன்னே பாசநில்லாது, அடியேனுக்குச் சுதந்திர மாயக் காணு வறிவுமில்லை, இந்தமலத்தைக் கண்டமுறைமை யெப்படி யென்னு மவினா மேலருளிச்செய்கின்றது. *

அருள்முன்பு நில்லா தடியேற்குக் கண்ணின்
றிருள்கண்ட வாறெனகொ லெந்தாய் - மருள்கொண்ட
மாலையா வெண்ணெய்வாழ் மன்னவா வென்னுடைய
மாலையா மாற்ற மதி.

வி-ம். அருள்முன்பு நில்லாது - அந்தமலங்க ளஞ்ஞான மாகையாலே தேவரீர சந்நிதியிலே நில்லாது,—அடியேற்குக் கண்ணின்று-அடியேனுக்குச் சுதந்தரமாகக் காணுமறிவில்லை யாம அப்படியிருக்க,— இருள்கண்டவா றெனகொ லெந்தாய் தம்பிரானே அடியேனத் திருண்மலமாகிய வஞ்ஞானத்தை யறிந்தபடி யெப்படி,— = மருள்கொண்ட மாலையா மருளா கிய பண்ணை வண்டுகளிருந்து பாடப்பட்ட மாலையினையு டையானே,—வெண்ணெய்வாழ் மன்னவா - திருவெண்ணெய்

* இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மலங்களடியேனுக்குத் தேவ ரீருங் கூடிநின் றறிவிக்கச்செய்தே யடியேனை மயக்கிறவழி யெ ப்படி யென்னும் வினாமே லருளிச்செய்கின்றதென்று சொல்லு வாருமுளர் அது வினாவல்ல.

= மருள, இஃது குறிஞ்சியாழ்த்திறம்,

நல்லூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட தம்பிரானே,—என்னு டையமல-அடியேனுக் குண்டாயிருக்கப்பட்ட விந்தமயக்கத் தை,—ஐயா - அடியேனுக்குச் சுவாமியாயுள்ளவனே,—மாற்ற மதி - போகத்தக்கதாகத் திருவுள்ளத்திலே யடைத்தருள். (க-து.) மலதரிசனத்தைப் பரமசுகத்திலே யழுந்துமிடத்திலுவ ளாயு மலசம்பந்தத்தினாலே யல்லவோ சுகத்தைப் பெறாதிருந்தோ ம் என்னு மநுமானத்தினாலே யறிகவென்பதாம், உ ம சிவப் பிரகாசத்தில், “அந்நியமானவையுணர்த்தி யநந்நியமாய் நிறைந்த வறிவறியாமையின்று மருணிலவுங்காலந், தன்னிலவனேயாவு மாயநின்றதீர்ணமை தாமுணர்தலானுமுயிர் தானென்னவொண் றிலதாய் மன்னியிடுமலம்” எ-து. கண்டுகொள்க. (௫)

இங்ஙனம் பாசதரிசனஞ் சொல்லிப் பசுதரிசன மெய்ப்படி யென்னும் வினா மேலருளிச் செய்கின்றது.

மதிநுதல் பாக ஞாங்கர் கதிரா
வெண்மெய்யந் தோன்றி நண்ணியுள் புகுந்தென்
னுளத்தெளி செய்தனன் ளவில காட்சி
காட்டிடப் காட்டினை யெனினே நாட்டியெ
னுண்மையும் பெருமையு நுவலி னண்ணல
பாதாள சத்தி பரியந்த மாக
வோதி யுணர்ந்த யானே யேக
முழுத்து நின்றனனே முதல்வ முழுத்தும்
புலன்கடைப் பூழை நுழைந்தனன கலங்கி
யாங்கைக தவத்தைத்யு மடைந்தன னீங்கிப்
போகங் வரவு புரிந்தனன் றாகவி
யெவ்விடத் துண்மையு மிவ்விடத் தாதலுஞ்

செல்லிடத் தெய்தலுந் தெரிதத மூன்றினு
மொனறெனக கருளல வேணடு மெனறு
மில்லா திலதா யுள்ள தளசெல்லுஞ்
சொல்லே சொல்லாயச் சொல்லுங் காலைச்
சிறுததலும பெருததலு மிலவே சிறுததி
யானை யெறும்பி னைத்து போலெனின
ஞான மனறவை காய வாழ்க்கை
மறறவை யடைநதன வுளவெனி னற்றன்று
விட்ட குறையி னறிநது தோன்று
தொட்டு வநதனவென வேணடு நட்ட
பெரியதிற பெருமையுஞ் சிறியசிற சிறுமையு
முரியது நினக்கே யுண்மை பெரியோ
யெனக்கினி யுருகு மெனறு
மனக்கினி யாயினி மற்றது மொழியே.

வி - ம மதிநுதல் பாகனுகி - சந்திரனைப்போலத் திருநெ
ற்றியினையுடைய பரமேஸ்வரியை யொருபாகத்திலே வைத
திருக்கப்பட்ட தேவரீர்,—சுந்தர வெண்ணெய்த்தோனறி-அடி
யேனுக்கு மோக்ஷத்தைத்தருவது பொருட்டாகத் திருவெண்
ணெய் நல்லூரிலே திருவவதாரஞ்செயதருளி —நண்ணியுள்புகுந
து - அடியேனிடத்திலே சேர்ந்துபொருந்தி,—என்னுளம் வெளி
செய்து - அடியேனிடத்துண்டாகிய வஞ்ஞானத்தைநீக்கிச் சிவ
ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்து —உன்னளவில் காட்சிகாட்டி
ஆன்மபோதத்தா லளவுபடுத்த வொண்ணாத வுன்னுடை வியல்
பினையு மடியேனுக்குத் தரிசனப்படுத்தி,—எறகாட்டினை - அடி
யேனுடைய வியல்பினையுந் தரிசனப்படுத்தினை,—வனினே
அப்படித் தரிசனப்படுத்தினு யானாலும்,—காட்டியென் னுண்மை

யும் பெருமையு நவலில - தேவரீ ரறுதிப்படுததி யருளிசசெய்யப்பட்ட வடியேனுடைய நோமையும பெருதத வியாததததை யும விணணப்பஞ செயயுமிடதது,—அணணல, பாதாளசதகி பரியந்தமாக - தமபிரானே, பாதாளசததி முடிவாக,—ஒதியுணாநத யானேயேக முழுததுநின றனனே-நூல்களைக கறறிநதடி யேனறிவுசென றறியப்பட்ட விடமெலலா மடியேனருனே முழுவதும் வியாததமாய நினறதுணடே,—முதலவ - சாவான மாககளுக்கு மொருமுதலாக நினறுணாததுகிற கததாவே,—முழுததும - அபபடி யோதியுணாநத விடமெஙகு மடியேன் வியாத்தமா யிருககசசெயதேயும,—புலனகடைப பூழைநுழைந் தனன-ஒனறை யறியுமிடததுச சோததிராதிகளாயுளள வறபத் துவாரஙகளாகிய புலனகளோடுஙகூடி யறிநதேன. அனறியும,-கலஙகியாங் கைகநதவததையு மடைநதனன - அடியேனறிகிற வறிவையும விட்டு மயஙகிய விடததிலே சாககிரஞ சொபபனஞ சுழுததி துரியாதுரியாதீத மென்னபபட்ட வைநதவததையும பட்டுநினறேன. அனறியும,—ரீஙகிப போககுவரவு புரிநதனன-அபபடிககூடி வாதனைசெயது நிறகிற சரீரததையுமவிட்டு நீஙகி மீளவுமொவ்வொரு சரீரததையும வநதெடுபபதுஞ செயதேன,-தூககி - இவையிறவைறத திருவுளளததிலே யாராயநது பாாதத ருளி,—எவவிடத்துண்மையும - அடியே ஞேதியுணாநத விடமெங்கு மடியேன வியாததமாயிருககிறதும,—இவவிடததாலும-இப்பொழுதிந்தச சரீரததோடுங கூடிநினறு சீவிககிறது மவத்தைதப்படுகிறதும,—செல்லிடத தெய்தலும - இநதச சரீரதொாந்தவிட்டுப் புண்ணிய பாவஙகளுக கீடானசுவாகக நரகஙகளிலே சென றநுபவிககிறதும்,—தெரிதத மூனறினு ளொனறெனக் கருளல்வேண்டும - தேவரீரிவைமூனறு பகுதியினு மிது வாயிருககு மானமாவி னுண்மையெனறு ஒனறை யடியேனுககுத தெரிய வருளிச்செய்யவேணும. அப்படி யொன்றைச சொல்லுகிறதென்ன வவை மூன்றுபகுதியு மானமாவுககுடைய

நல்லோவென்று திருவுளஞ் செய்தருளுமானால்,—என்றமில் லதிலதாயுள்ள துளதெனுஞ்சொல்லே சொல்லாடச் சொல்லு மகாலே - எக்காலத்து மொவ்வொன்றி னியல்புகளைச் சொல்லு மிடத்து இல்லதில்லாததே யுள்ளதுள்ளதேயென்று சொல்லுகிற சொல்லே யறுதிப்பட்ட சொல்லாகச் சொல்லுமிடத்து,— சிறுத்தலும் பெருத்தலுமில்லே - ஒருமுதலாயிருக்கப்பட்ட வஸ் னமா வோரவதாரத்தி லணுவாகச் சிறுத்து மோரவதாரத்திலே மகத்தாகப் பெருத்துமவர வழக்கில்லேயே. அதுவிறக,— நிறத் தியானே யெறும்பினுந்போல் - அப்படிச் சிறுத்துப் பெருத் தும வாரா தெப்பொழுது மொருதன்மையாகிய வியாத்தமாய் நிறகசசெய்தேயும யோனிசம்பந்தஞ்செய த்துவதுவாயிருக்கிறது ஆனையாயினற வான்மா வெறும்பாஞற்போலிருக்கும்,—எனி ல் - என்று தேவரீ ரருளிச்செய்யில்,—ஞானமின்றவை காய வாழ்க்கை - தேவரீ ரருளிச்செய்த தடியேனகேட்ட வறிவல்ல சரீரத்தின வழக்கைச் சொல்லலாம்,—மற்றவை யடைந்தன வுள - அதனை நாமபபடிச்சொன்னது மறிவாயுள்ள வான் மாக்கள் கன்மத்துக்கேற்ற வொவ்வொரு சரீரங்களோடுங் கூடின் லதறகதறகுத தக்கதாக வறிவுசிவித்து நிற்குமென் றே சொன்ஞேம்,—எனில - எனறருளிச் செயயில்,—அற்றன் று - அஃதப்படியன்று, அதெனனெனறு கேட்டருளுமாகில், விட்டகுறையினறிந்து தொனறுதொட்டு வந்தனவேண்டும் - அப்படிக்கூடின யோனிக்குத்தக்க வறிவாயிருக்குமேயாஞல் முன்னேயெடுத்து விட்டுவந்த யோனிகளை யினனதின்ன தல் லவோவென றடியேனறியவேணும். அப்படியல்ல கூடின யோனிக்குத தக்கதாக வானமா வறிந்து சீவிக்குமென்று நான்சொன்னது அந்தந்த வவதாரந்தோறு மெடுக்கப்பட்ட சிறியயோனிக்கும் பெரியயோனிக்குந்தக்க வறிவாக வறிந்து சீவிக்கிறதா யிருக்குமென்று தேவரீ ரருளிச்செய்யில்,—விட்ட

பெரியதிற் பெருமையுஞ் சிறியதிற் சிறுமையு முரியது நினக்கே யுண்மை-தேவரீர் கூடினதின் றன்மையென்று காட்டப்பட்ட பெரியயோனிகளுக்குத் தக்கதாகப் பெருத்தவறிவுஞ் சிறியயோனிகளுக்குத் தக்கதாகச் சிறுத்தவறிவு மப்படியிருக்கிற சுதந்தரமணுவுகளணுவு மகத்துக்கு மகத்துமாயிருக்கிற தேவரீருக்கேயுள்ளது,— பெரியோம் - மகத்தாயிருக்கப்பட்ட தம்பிரானே,— எனக்கினருளும் - அந்தவழுக் கடியேனுக் கில்லைபாம்,— என்றுமனக்கினியாய-எக்காலத்து மெம்மனத்துக் கினிமையாக விருக்கப்பட்ட தம்பிரானே,—இனி மற்றதுமொழியே-இன்னந் தாளுகிலு மடியேன் முன்னே கேட்ட வினவுக்கு விடையருளிச் "செய்யவேண்டும் (க-து) ஆன்மாவினிய லெப்படியென்னிற் படிகம்போல வந்தத்தின்றன்மையாக விருக்குமென்றும் வசிப்பைப்பற்றின வியாபகமென்று மதுவதுவாய் நிற்பதென்றுஞ் சொல்லப்படும் உ-ம் சிவப்பிரகாசத்தில் "ஒரிடத்துணருமுண்மை யொளிதருந் பலம்போலும்" எ-ம் சித்தியாரில். "வசித்திடவருமவியாபி யெனுமழுக்குடையனுஞ்" எ-ம். வருவது கண்டுகொள்க. (நு-ம்.) அவை மூன்றுபகுதியு மான்மாவுக் குடையதல்லோவென்றதிருவுளம்பற்றினதுக்கு. பி-ம் சித்தியாரில் "சூக்கும தேகியாகித் தூல்ரூபத்தின மன்னிச், சாக்கிரமுதலாயுள்ள வவத்தையுட் டங்கியெங்கும், போககொடுவரவுமெல்லாம் புரிந்துபுண்ணியங்கள் பாவ, மாக்கியும் பலன்களெல்லா மருந்தியு நிற்குமான்மா. எ-து கண்டுகொள்க, சிறுத்தலும் பெருத்தலு மில்லவே. எ-கு. ஒரு முதலாயிருக்கப்பட்ட வான்மா வோரவதாரத்தி லணுவாகச் சிறுத்துமோரவதாரத்திலே மகத்தாகப் பெருத்துமவர வழக்கில்லை, என்று பொருள்கூறியதற்கு. பி-ம், சிவஞானபோதத்தில். "மாயாதனுவிளக்காய் மற்றுள்ளங்காணுதே, ஸாயாதாமொன்றையு மவந்துவாய்" எ-து. கண்டுகொள்க மற்றவை யடைந்தனவுள. எ-கு, நாமப்படிச் சொன்னது மறிவாயுள்ள வான்மாக்கள் கண்

புத்திக்கேற்ற வொவ்வொரு சரீரங்களோடுகூடிஞுலகறகதற்கு
தக்கதாகவறிவு சீவித்து நிற்குமென்று பொருட்கூறியதற்கு
பி-ம சிவப்பிரகாசத்தில் "செறிந்திடு முடலுணமன்னிச் சேய்பு
லன வாயில்பற்றி, யறிந்திலழுந்தும" எ-து. கண்டுகொள்க,

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வானமா வவத்தைப்படுமிட
த்து ஓரவத்தையைக் கடைதொழிய மற்றுள்ளவவத்தைநாலு
மடியேனு லறியப்பட்ட தில்லையேயென்னும விருமேலருளிச்
செய்கின்றது.

மொழிந்த வவத்தை முதலடியே யின்றாங்
கொழிந்தன நான்கு முணர - விழிந்தறிக [வே
தேற்றறிங் கில்லை யெழிலவெண்ணெயமெய்த்தே
தேற்றறென் கொண்டு தெரிந்து

பி-ம, மொழிந்த வவத்தை-சொல்லப்பட்ட வவத்தைகளி
லும,—முதலடியேயின்று- முதலவத்தையாகிய சாக்கிரத்திலே
யடியேனின்றதுண்டு,—ஆங்கொழிந்தன நான்கும அந்தச் சாக
கிரத்தைத்தவிர மற்றுண்டான சொப்பன சுழுத்திதுரியந் துரி
யாதீதமென்னப்பட்ட நாலவத்தையும,—உணரவிழிந்தறிக
தேற்றறிங்கில்லை - அடியேனறிவுக்கு நினைவுண்டாம்படி யொவ்
வொன்றாக விளங்கினதுமில்லை யறிந்தேனது மிவ்விடத்திற் கண்
டதில்லை,—எழிலவெண்ணெய மெய்த்தேவே - அழகினையுடைய
திருவெண்ணெய்நல்லூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட மெய்
கண்ட நாதனே,—தேற்றறென் கொண்டு தெரிந்து - அந்தவவத்
தை நாலுமுண்டென்று அடியேனுக்குக் குறிப்பட்டு வாக்கறிவித்
தது எந்தப்பிரமாணங்கொண்டறிந்தது (க-து) பிறந்திட்டவை
ந்தவத்தைப் பெருகிய மலந்தாற் பேணியுறு மாகையாலே சுத்த
தத்துவங்க ணீங்கினவிடத்திலே யைந்தவவத்தையும பமென்
றநுமானப் பிரமாணத்தினாலே யறிகவென்றது. (௪)

இவ்வனரு சொல்லப்பட்ட வாணமா வொன்றுண்டென் றுரைத்த தரிசித்த வழியேதென்னும் வினா மேலருளிச் செய் கின்றது.

தெரித்த தென்கொண்டெனை யுருத்திர பசுபதி
செடியே னேனையு மடிமை செய்யப
படிவங் கொண்டு வடிவு காட்டில்லாப்
பெண்ணை யாளும வெண்ணெய் மெய்ய
வவத்தையிற் றெரித்தன னாயி னவத்தை
தெரிந்தோர் கிருத்தலு மிலனே திருத்தும்
கால முதலிய கருவி யாயின
மாலும பிரமனும வந்தெனை யடையா
ரோதுங் காலை யொன்றையொன் றுணரா
சேதன மன்றவை பேதைச் செயலிச்
சேதன வாறு செயல்கொள வேண்டுநற்
போதன மிவற்றைப புணர்வதை யறியேன்
கருவித் திரளினுங் காண்பதோ ரொன்று
மொருவுவ தறியே னுணர்வில னாதலி
னிறகொடு கண்டன னாயினெற்குக்
கருவி யாயினை பெருமையு மிலவே
யானே பிரமங் கோனே வேண்டா
வினனுங் கேண்மோ மன்ன நின்னின்
முன்னே மென்ற னுணர்வில னாதலி
னென்னைக் காண்பினுங் காணபல காணு
துனைக காண்பினுங் காண்பல வுனதோ
டொருங்கு காணபினுங் காண்பல வருந்துணை

**கண்டவாறே தெனது 'கணே
யணட வாண வருடபெருங கடலே.**

வி - ம தெரிநததென கொணடெனை யுருததிரபசுபதி செ
டியனேனையு மடிமைசெயயப படிவஙகொணடு வடிவுக'டடில
லாப பெணணையாளும வெணணெயமெயய அநுபயம உரு
த்திரபசுபதி - உருததிரமூரத்தியுமா யானமாககளுக கெலலா
மூயிராகருபிராய நினறிரக்ஷிததருளுகிற கததாவாயிருககபபட்ட
வனே,—செடியனேனை-முடலை யாககைபோஙகூடிச சரம
ரண துககததிலே கிடநதழுநதுகிற பாவியாயிருககபபடட வெ
னனையும,—அடிமைசெயயப படிவஙகொணடு - தேவரீர திரு
வடிக குரிநதாககிக கொளளவேணடி யடியேனைபபோல வடி
வை யெடுததுககொணடு,—வடிவுகாடடிலலாப * பெணணை
யாளும, வெணணெயமெயய -தேவரீருக குணடாயிருககபப
டட வுணமைவடிவை யொருவருககுங காடடாத நீபெணணை
யாறறை யடசியாகவுடைய திருவெணணெய நலலூரிலே யெ
ழுநதருளி யிருககபபடட மெயகணட நாதனே,—தெரிநததெ
னகொணடெனை - அடியேனை நெருமுதலுண டெனகிற
தை யறியபபடடதேது பிரகாரமெனறருளிசசெயயவேணும
—அவததைதையிற றெரிநதனனாயின - அடியேன சாககிராதி பஞ
சவததைதைப்படடு நெருமையினாலே யதுகொணடே யடியேனை
னெருமுதலை யறியபபடடதென றருளிச செய்யுமாயில,—
அவததைநக தெரிநதாங கிருநதலு மிலனே - அடியே னபபடி
யவததைப்படடு வருகிறதேயுணடாமாகிலபபடி மறைககபபட
டுவருகிற வததவவநதைதயு மினனதினனதெனறு கணடு அவ
விடஙகளிலே யவறறை யடியேனறிநது நீககிககொணடேனு

* பெணணையாளும என்றதைப பணணையாள எனபாட
மோதி பணணையாளாக நினறவடியேனை யேவறபணி கொள
ளபபடடவனே என்று பொருள கூறுவாருமுளர,

மில்லை,—இருத்துவ காலமுதலிய கருவியாயின் - அப்படி யக்
தவத்தையின் மறைப்பை நீக்குகிறது காலநியதி முதலிய
கருவிகளென் றருளிச்செய்யுமாகில்,— மாலும் பிரமனும் வந்
தெனையடையார் - அப்பொழுது சிருட்டிக்குந் திதிக்குங் கர்த்
தாவாயிருக்கப்பட்ட பிரமனும் விஷ்ணுவு மடியேனைக்கூடி
னி னுணர்த்துகிறதில்லையாம். அன்றியும்,—ஒத்துங்காலை யொ
ன்றொன்றுணரா - அந்தக் கருவிகளியல்பைச் சொல்லுமி
டத்து ஒருகருவியை யொருகருவி யறியாது. அன்றியும்,—
சேதனமன்றவை பேதைச்செயல - அந்தக் கருவிகளறிவுள்ள
தல்ல வறியாமையாயிருப்பதோர் செயல் அப்படிப்பல்ல ஆன்மா
வறியா யிருப்பதுகொண்டு அந்தக் கருவிகளோடுங்கூடி லவை,
சேட்டைப்படுமென் றருளிச் செய்யில்,—இச்சேதனவாற்ற
செயல்கொள்வேண்டு நற்போத மிவற்றைப் புணர்வதை யறி
யேன் - அப்படி யடியேனறியும் பக்திக்குரியவனுமா யந்தக்
கருவிகளின் பயனைக் கொள்ளத்தக்கவனுமாயிருக்கி லடியேனு
டைய வறிவு அந்தக்கருவிகளைக் கூட்டுகிறதை யறிகின்றேனி
ல்லை. அன்றியும்,—கருவித்திரளினுங் காண்பதோரொன்றுய -
அந்தக் கருவிகளெல்லாங்கூடின சாக்கிரத்தானத்திலுஞ் சத்தா
திவிடயங்களை யறியுமிடத்து ஒவ்வொன்றாக வறிகிறதொழிந்
தைத்தையு மொக்கவறிகின்றதில்லை அன்றியும்,—ஒருவுவதறி
யே னுணர்விலனாதலின் - அப்படி நின்று சீவிக்கிறவவதரத்து
அந்தக் கருவிக ணீங்குகிறதையு மறிகின்றேனில்லை. அறிவில்
லாதவனாகையாலே யெப்படி யோரொன்றினை யறியுமிடத்து
நீயாகத் தனித்தொன்றையு மறியமாட்டாய் நாமறிவித்தா லறி
வையென் றருளிச்செய்யில்,—நிறைகொடுக்கண்டன் றுயினெற
குக் கருவியாயினை பெருமையுமில்லவே - அப்படி யடியேனறி
கிறதெல்லாந் தேவரீ ரறிவித்தா லறிவேனாகி லப்பொழுது
தேவரீரை யடியேனுக்குக் கருவியென்று சொல்லப்படும் கர்த்
தாவென்கிற பெருமையுந் தேவரீருக்கில்லையாம் ஆகையாலே

யானேபிரமங்கோனேவேண்டா - அடியேனுனே கததாவெ னறு சொலலபபடும, தேவரீரையடியேனுககுக கததாவெனன வேணடுவது மிலலை அதுவனறியும,—இஙஙனுங கேணமோ மனன - தமபிரானே யடியேன விணணபபஞ செயயததகக தினைமு மொனறுணடு அதுவேதெனறு தேவரீர கேடடரு ளுமாகில,—நினனின முனனமெனற றுணாவில ளுதலின - அபபடித தேவரீரறிவிககவடியே னறிநதேனுமாகில அஙஙன நினறறிவிககிற தேவரீரை யெதிரபடடுநினறு இதுவலலோ நமமை யறிவிககிற முதலெனறு அறியமாடடுகிறே னிலலை அடியே னறிவிலலாதவ னுகையினுலே எனனவே யிரணடாய நிறகலாகாதெனபது கருதது,—எனனைக காணபினுங காணப லகாளு தனனைககாணபினுங காணபலவுனனு டொருங்கு காணபினுங காணபல இரணடாயிபபடிநின றடியேனை யறிய வென்றுலு மறிடபபடும பகுதியுமிலலை, அது வனறியுந் தேவ ரீரை யறியவெனறு மறியபபடும பகுதியுமிலலை. தேவரீ ரோடு மடியேனுங்கூடி யறியவேணு மெனறுலு மறியபபடும பகுதியுமிலலை,— அருநதுணைககண்ட வாறேதெனது கணே ணேயணடவாண வருடபெருஙகடலே. எனபதனைப பொரு ளுககேறக மாறிககொளக பொருளாவது. அடியேனுக கரிய துணையாயிருககபபட்டவனே, அடியேனுக கறிவாகிய கண ணுயிருககபபடடவனே, தேவாகளுககும கததாவா யிருககப படடவனே, அருளமுத வெள்ளததை நின னடியவாககுக் கொடுத்தருளுகிற சமுததிரமா யிருக்கபபடடவனே, யடியே னெனனைத தரிசிககபபட்டது எது பிரகாரங்கொணடு. (க௲)

இபபடி கிருபை தாதபரியமாயத திருமேனிகொணடு ஆண மா தனககுச சுதநதரமிலலை யெனகிறதை யறிநது தானநத ஞானமாய் நிற்கவே தனனைத தரிசிககலாமெனறு அருளிய விடததனறி யானறியும பகுதி யொனறுமிலலை யென்பதாம. ஆன்மாதனககுச் சுதநதரமில்லை யெனகிறதையறிநது தானநத

ஞானமாய் நிற்கவே தன்னைத தரிசிககலாமென் றதற்கு உ-ம் சிவபபிரகாசததில " தனனறிவதனுலேதாந தனககறிவிலலை யேனுந தனனறிவாகவெலலாந தனிததனிபபயனருநதுந தன னறிவறியுந தனமைதனனுலேதனையறிநதாற, றனனையுநதானே காணுந தானதுவாகினறே", எ-ம பட்டணததுப பிளளை யார திருவிடைமருதூர மும்மணிக்கோவையில ' மாயபபட லங்கிழிததுய, ஞானநாட்டம பெறறனன பெறறபின, னின பெருநதனமையுங கணடேன காணடலு, மெனனையுங கண டேன பிறவையுங கணடே, னினனிலை யனையததினுங கணடே னெனனை". எ-ம சிததியாரில " அடிஞானமான்மாவிற றோ னறுநதோனறித தூரியனுஞசிவந தோனறததானுந தோனறும்" எ-ம. கணடுகொளக (ரு-ம) அவததையிற றெரிததனுயின். எ-கு சாககிராதி பஞசவததைபபட்டு வருகையினுலே யது கொணடே யடியேனெனருெரு முதலே யறியபபட்டதெனறு பொருள்கூறியதறகு பி-ம, சிததியாரில படையொடுபவனி போதும பாரமனனன புகும்போதிலவிற, கடைதொறும விட டுவிட்டுக் காவலுமிட்டுப்பினனை, யடைதருந தனியேயநதப புர த்தினிலதுபோலானமா, வுடலினிலவததைநதையுந துறுமுயிர ககாவலாக" எ-து கணடுகொளக திருததுஙகால முதலிய கருவியாயின. எ-கு அபபடி யநதவவததையின மறைபபை நீககுகிறது காலநியதி முதலிய கருவிகளெனறு பொருடகூறி யதறகு பி-ம. சிவபபிரகாசததில " இததகைகயையிறையரு ளா லுயிரறியுமறிவுக கீடாகவாடாதே யீரிரணடாலுரைத்த, விந தைமுதலேயரான விளங்குஞான மேவியிடுமெனவுமாபப ரசுத துமாயை, வைத்தகலைதானமூல மலஞசிறிதேநீககி மருவுமவ கைதெரிவிககும வாயிலகளின பயனைப, புததிதாவிததையி னுட னினறறிவையுயிர்க்குப பொருநதியிடுமெ வகைபுணரும புனிதசததி புணாநதே" எ-து கணடுகொளக. ஆனமா வறி வாயிருப்பதுகொணடு அந்தக் கருவிகளோடுகூடி லவைவே

ட்டைப்படுமென் றருளியதற்கு. பி-ம். சிவப்பிரகாசத்தில்.
"தனக்கெனவறிவிலாதான் றதனுவவனனுருபன், றனக்கெனவு
றிவாணவிச் சகலமுநுகருந்தானே" எ-ம். கண்டுகொள்க. அ
றிவில்லாதவனுகையாலே யப்படி யோரொன்றினை யறியுமிட
த்து நீயாகத் தனித்தொன்றையு மறியமாட்டாய் நாமறிவித்தால
ன்றவையென் றருளிச்செய்த நற்கு. பி-ம். சிவப்பிரகாசத்தில்
"இருணீயிரவித்தானவர் திரிந்தநுவிரவிலென்றும் பொருணி
லைகண்டொருத்தர் பொருந்திமொறுபோல, மருணிலையுயிருக்க
மகிழ்ந்துயிர்தன்னு மைன்னு மருட்டுமிடை ழியருவந்த த,ந்த
வாறறியுமன்றே" எ-து. கண்டுகொள்க. (௭)

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டு வருகிற தன்மையா மூலாதாரத்தி
லேபொருந்தி வைத்தப்பட்டுக் கிடக்கு மவத்தையை யுணரு முறைமை
யெப்படியென்னு மவினமே லருளிச்செய்கின்றது.

கடலமுதே வெண்ணெய்க் கருப்பேயென் கண்ணே
யுடலகத்து மூலத் தொடுங்கச் - சடலக்
கருவியா தாக்குணர்த்தக் காண்பதுநா னென்னை
மருவியா தென்றுணர்க்க மன்

வி-ம். கடலமுதேவெண்ணெய்க் கரும்பே - சமுத்திரத்தி
லுண்டாக்கப்பட்ட வமுதம்போலவும் திருவெண்ணெய்நல்லூரி
லே யுண்டாயிருக்கப்பட்ட கரும்புபோலவு மினியவனே,—என்
கண்ணே - அடியேனுக்குக் கூட்டாயிருக்கப்பட்ட கண்போலவு
ரியவனே அடியேனைத் தப்படுமவத்தாத்து,—உடலகத்துமூல
த்தொடுங்க - சரீரத்துக்குள்ளே மூலாதாரத்திலே யொருகருவிக
ளுங் கூடாம லழுந்தப்பட்டுக் கிடக்கிற வவத்தாத்தடியே னுணரு
கைக்கு,—சடலக்கருவியா தாக்குணர்த்த - சரீரக்கூட்டமாகி
னுணர்த்தின கருவியெது சட்கென் விரைவிலேயுணர,—கா
ண்பதுநா னென்னைமருவி - அடியேனறிகிறது தானெதுடன

கூடிற்றியாதென்றுரைக்கமன் - தேவரீரடியேன் விண்ணப்பஞ் செய்தறிந்து வென்றுவிளங்கவருளிச்செய்தருளவேண்டும் (க-து) ஆன்மதத்துவம்-உ௪, வித்தியாதத்துவம்-எ சிவதத்துவம்-ரு. இவற்றிற்குமுறையே போககாண்ட மென்றும் போக்கிய காண்டமென்றும் பிரேரககாண்டமென்றும் பெயர். இவற்றுள் ஆன்மதத்துவம்-உ௪-ம். உட்கருவியும் புறக்கருவியுமாய்த் தேகமாயப்பொருந்தச் சிவதத்துவங்கள் கலாதிகளைப்பிரேரித்து அறிவிக்குமென்பதாம். உ-ர. சித்தியாரில் "வாயாதிசோத்திராதி புறத்துவாழ்கருவியாகு, மேயாதமனாதிகாயத் துணருமுட்கருவியாகு, மாயவாகட்காராகமாதி யவற்றினுட்கருவியென்பர், மாயாடன்வயிற்றிவற்ற்ற றுட்க்குணவோழுமாணமா" எ-ம். போற்றிபஃறொடையில், 'மூலவருங்கட்டிலுயிர் மூடமாயுட்கிடப்பக், காலநியதியதுகாட்டி - யேலோங்கு, மூந்தவியன்கட்டி லுயிர்சோத்துக கலைவித்தை, யந்தவராக மவைமுன்பு-தந்த, தொழிலறிவிச்சை துணையாகமானி, னெழிலுடைய முக்குணமுமெய்தி - மருளோடு, மனனுமிதயத்துச் சித்தத்தாற் கண்டபொரு, ளின்னபொருளென றியமபவொண்ணு - வந்நிலைபோயக், கண்டவியன்கட்டிற கருவிகளீரைந்தொழியக், கொண்டுநியமித்தறை நாட்கொடுபப-பண்டை, யிருவினையான முன்புள்ள வினபதுன்பங்கண், மருவும்வகையங்கே மருவி'. எ-ம். சொன்ன முறைமைகளைக கண்டுகொள்க. (கூ)

இங்ஙனஞ் சரீரதொந்தனைப்பட்டு நிற்கிற வடியேனுக்குத் தேவரீர் தீக்ஷாக்கிரமங்களிலே பாசமோசனம் பண்ணியிருக்கவு மடியேன் மீளவு மலமாயாதி கன்மங்களோடு தொந்தித்து நிற்கைக்கு வழியேதென்னும் வினாமே லருளிச்செய்கின்றது.

மன்னிய கன்பச் சமத்திடை மலங்களை
யன்னிய மாக்கி யருள்வழி யதனு

லென்னுள் புகுந்தனை யெனினே முன்னைத்
திரிமலந் தீர்த்த தேசிக னினைதே
யொருவுத லின்றி யுடனதையே யாகும்
பெருநிலை யாகல் வேண்டு மருவிடு
மும்மல மதனு லெமமுணின நிலையெனி
னம்மலத் திரிவுஞ் செபமலாத தாணிழற
சோதலு மிலவாயச் சாரபவை பறறிப
பெயாவில ஞகும பெரும தீரவின
றமைநத கருமத தியைநதவை யலலது
சமைநதன விலவெனச சாறறின ழைநத
மாயேயங கனம மாமல மூனறு
மாயா தாகவே யார்சசந மாயையி
னுறபவந தீரா தொமூகுமொன றென்றி
னிறசம மாயி னலலது நிறபெற
விலலென மொழிநத தொல்லறந தனக்கு
மேயா தாகு நாயே னுளதது
நினறனை யெனபனே நினறிலை யென்பனே
பொனறிய பொனறிற றிலமல மெனபனே
வொனறினை யுறைதருண மனற குனறுப்
பெணணைப புனலவயல வெண்ணெய்க் கதிபதி
கைகண் டலைவாய் காலசெவி மூக்குயர்
மெய்கொண் டெனவினை வேறப் பறித்த
மெய்கண்ட தேவே வினையிலி
மைகொண்ட கண்ட வழுவிலென் மதியே.

வி-ம். மனனியகன்மச சமததிடை மலநகளை யகறியமாக் கி அராதியே யடியேனுடெங்கூடி நிலைபெற்றுவருகிறது தன்மை. இ

ய புண்ணியபாவங்கள் தன்னிற்சமமாகத் துலையொத்த வந்தாந்து அடியேனோடே கூடியிருக்கப்பட்ட மலங்களைத் தேவரீர் தீக்ஷாக்கிரமங்களினாலே வேறுபடுத்தி,—அருளவழியகற வென்னுள் புகுந்தனையெனின் - தேவரீரநுக்கிரகத்தின் முறைமையாலே யடியேனுள்ளத்திலே யெழுந்தருளினதே யுண்டாமாகில்,—மூன்னைத்திரிமலந் தீர்த்ததேசிக நின்னோடொருவுத லின்றியுடனதையே யாகும் பெருநிலை யாகலவேண்டும் - குருமூர்த்தியாயிருக்கப்பட்ட தம்பிரானே யடியேனுக் கநாதியாயிருக்கப்பட்ட மூன்றுமலங்களையு நீக்கின தேவரீரை யடியேன்விட்டு நீங்காமலுடனதையாய்க் கலந்து நிற்கும் பேரின்பமாகிய திருவருட்பிரகாசமுண்டாகவேண்டும், அது நிற்க, முன்னே யென்னிடத்தில் தேவரீரில்லையாம்,—மருவிடு மும்மல மதனொடு மின்றிலையெனில் அடியேனோடே கூடிவருகிற வாணவமாயை காமியமென்னு மூன்று மலங்களினோடும் வாதனைசெய்து நிற்கையினாலே யடியேனுள்ளத்திலே தேவரீரெழுந்தருளி நின்றதில்லையாமாகில்,—அம்மலத்திரிவுஞ் செம்மலர்த்தாணிழல் சோதலுமிலவாய்ச் சாபவைபற்றிய பெயர்விலனாகும் பெருமதீர்வு - அந்தமலங்களைத் தேவரீர் போக்கினது மில்லையா' யடியேனுஞ் சிவந்த தாமரைமலர்போன்ற ஸ்ரீபாதத்திலே வந்துபொருந்தினது மில்லையாய்ப் பிரபஞ்சவாதனையாலே வந்துபொருந்தின கன்மங்களைப்புசித்து அதனாலே புண்ணியபாவங்களிற் கட்டுப்பட்டுச் சநநமரண துக்கத்தைவிட்டு நீங்குகைக்கு வழியில்லாதவனாகும். தம்பிரானே யிதுநிச்சயம் தப்பாது. அப்படியல்ல,—இன்றுமைந்த கருத்தியைந்தவை யல்லது சமைந்தன விலவெனச்சாற்றின் - இப்பொழுதடியேனெடுத்தவுடலுக் கடுத்த பிராரத்துவமநுபவிக்கிறதொழிய மேலுடலெடுக்கைக்குள்ள வாகாமியகன்மமேறுதென்றருளிச்செய்யில —அமைந்த மாயையங்கன்ம மாமலமென்னு மியாது - அடியேனுக்கமைந்த பிராரத்துவத்துக்கீடாக வெடுத்த மாயமேயெனப்பட்ட காரியமாகியுடலுள்ளளவு மதன்

காரணமாகிய மாயைபோகாது, மாயையுண்டாகவே கன்மமும் போகாது, அப்படி மாயையுங் கன்மமு முண்டாகவே யாணவமலமுண்டெனப்படும்,—ஆகவே யாசசகமாயையி னுற்பவந் திராதொழுகும் - ஆக விங்ஙன மூன்று மலங்களுமுண்டாகவே யாகாமியங்களை யாசசித்து மாயையினதோற்றமாயுள்ள சரீர தொந்தனை விடாமல் மென்மேலுந் தொன்றுதொட்டு வரும். அளறியும —ஒன்றொன்றினிற சமமாயினல்லது நிறபெறலில்லென லொழிந்த தொல்லறந் தனக்குமேயாதாகும் - இருவினையாகிய புண்ணிய பாவஙகளொனறுகொனறு தமமிற சமமாகத் துலையொததாலொழியத தேவரீரை யடியார பெறுகிறதில்லையென்று சொலலப்பட்ட பழையதாகிய சிவசாததிரத்தத தன்மமாகிய திருவாக்கும பொருநதாது, ஆகையால,—நாயே னுளத்துநின்றனை யென்பனோ நின்றிலையென்பனோ பொன்றியபொனறிற நிலமல மெனபனோ வொனறினை யுரைததருண்மன்ற - அடியேனுள்ளததுத தேவரீர கூடிநின்றதென்று விண்ணப்பஞ் செய்வனோ அந்த மலங்கள் கெட்டுபபோனதென்று விண்ணப்பஞ்செயவனோ கெடாமல் நின்றதென்று விண்ணப்பஞ்செய்வனோ இவை யிற்றிலொன்றை யருளிச்செய்தருள அடியேனுக் கறுதிப்பட,—குன்றுபபெண்ணைப் புனல் வயலவெண்ணெய்க் கதிபதி - வளப்பங்கள் குறைவுபடாத பெண்ணையாற்றுநீர் பாயபபட்ட வயல்களையுடைய திருவெண்ணெய்நல்லூருக்குக் கர்த்தாவாயிருக்கப்பட்டவனே,—கைக்கண் டலைவாய்க்கால் செவிமூக்குயா மெய்கொண் டென்வினை வேரறப்பறிதத மெய்கண்டதேவே - காரணாதியாயுள்ள வவயவங்களோடுங்கூடி யிருக்கப்பட்ட திருமேனி யெடுததுக்கொண்டு அடியேனுக்குண்டாகிய கன்மங்களைக்கிளைப்பறப் பறித்துப்போட்ட மெய்கண்டதேவனே,—வினையிலி - அப்படி ரூபீகரிததிருக்கச்செய்தேயுங் கன்மதொந்தனை யில்லாதவனே,—மைகொண்டகண்ட - நஞ்சமாகிய கறுப்பினைக் கண்டததிற்றரிததருளின கறைமிடற்றனே,—வழு

விலெனமதியே - அடியேனுககுக குறறமறற வறிவாயிருககப படட தமபிரானே யிவவினைததனமை யெனககருளவாய, (க-து) ஒருருககிருவழிபபகுதி தோனறினவிடததுச செலவா னுககுத திகைபபுணடானறபோலக கனமக தலையொபபிலே சததிகருததிகைபபுவரும, அதுவே சததி தனதொழில செலுத தாதிருததலாம அவவவதரத தேவரீரறிவதலலது யாவரறிவ ரெனபதாம (ரு-ம) அடியேனோடு கூடியிருககபபடட மலங களோத தீக்ஷைக கிரமஙகளினாலே வேறுபடுததித தேவரீர ஞானகிர கததின முறைமையாலே யடியேனுளளததிலே யெழுநதருளி னதே யுணடாமாகில எனபதறகு பி-ம சிததியாரில "சக லாகருக கனமவொபபில தனையிலாசான மூாததி யாதாரமா கித தரிததொழிபபனமலஞ சதுாததாசததிநிபாததததால" எ-ம. "நிறுததுவதோா குணமிலலானறனனை யொருவருககும நினைப பரியானொனறு மிலானோபடவநதனனே, பொருபபரிய பே ரனபை யருளிய தனவழியே புகுநதிடவெனககுமிலாப போகத தைபபுரிநதே." எ-ம. கணடுகொளக மருவிடுமமலமதனு லெமமுணாவறிலையெனில - அடியேனோடுகூடிவருகிற ஆணவ மாயை காமியமெனனு மூனறுமலஙகளினோடுமவாதனைசெயது நிறகையினாலே யடியேனுளளததிலே தேவரீரெழுநதருளி நின றதிலையாம எனறு பொருளகூறியதறகு பி-ம சிவஞானபோதத திலே "அருககனோ நிறபினுமலவிருளே காணாக, கிருடகண ணே பாகததாககிசன" எ-ம "தனனுணாவு, நேசததா தம பாணிகழுநதிநெயபோற, பாசததாககினறுமபதி." எ-ம, போறறிப பஃறொடையில, "எனனுளளமெனறு நீஙகாதொ ளிததிருநது" எ-ம கணடுகொளக. இனறமைநத கருமத தியைநதவையலலது சமைநதன விலவெனசசாறறின. எ-கு இபபொழு தடியேனெடுதத வுடலுககேதத பிராரததவமநுபவி ககிற தொழியமேலுட லெடுககைககுளள வாகாமியகனம மேறு தெனறருளிசசெயயில எனறுபொருளகூறியதறகு - திருவருடப

யனில் 'என்றவினையுடலோடேகு மிடையேறுவினை, தோன்றி லருளே சுடும்'' எ-ம், சிவப்பிரகாசத்தில். "தொல்லையிலொரு தலைபோலத் தோன்றிரு வினையுந்துணைடேல, அல்லொளிபுகாயு ஞானத்தழுத்த வீழ்ந்துபோமே'' எ-ம் சித்தியாரில் "என்று வுடலகன்மமநுபவத்தி னறுத்திடுகினிச் செய்கன்ம மூலமல ஞானத்தாலிடிப்பன'' எ-ம் சிவஞானபோதத்தில் "பின் செய்வினைமாயை யுடனில்லாது'' எ-ம் கண்டுகொள்க. அமைந்தமாயையங் கன்மமாமல மூன்றுமாயாது எ-கு. அடியேனுக்கமைந்த பிராரத்துவ மீட்டாக்கெடுத்த மாயேய மென்னப்பட்ட காரியமாகி யுடலுள்ளளவு மதன்காரணமாகிய மாயை போகாது, மாயையுண்டாகவே கன்மமும்போகாது அப்படி மாயையுங் கன்மமும் உண்டாகவே யாணவமல முண்டெனப் படும் என்று பொருள்கூறியதற்கு பி-ம் சித்தியாரில் "அங்கிதம்பண்ணவல்லராக கனல்சுட்டதாகு மௌட்டமந்திர முடையாக் கருவிட்டங்கொரு, வெங்கிட்டைதக் கன்மமெல்லாஞ் செய்தாலு ஞானிகளிருவினைகள் சென்றணையா முற்செய்வினையீங் குத் தங்கிப்போம் பாத்திரமுங்குலாலன் வினைதவிர்ந்த சக்கரமுங்கந்கித்துச் சுழலுமாபோல், மங்கிப்போய் வாதனையா லுழலவிக்கு மெல்லா மலங்களும் பினகாயமொடுமொடு மாயுமன்றே'' எ-ம் வாதனைத்தோற்றத்தினேலே யக்கினியைச் சேர்ந்த வித்தைப்போலவு மாயன் வெட்டின மாமபோலவும் புடம் பண்ணின பணமபோலவும் வெந்த படமபோலவும் உருவமாத்திரமல்லாமல் பெந்தமில்லையாகையால் காரணமலங்களுஞ் சரீரத்தோடு தேயந்தறுமென்றது கருத்து தேவரீரையடியார் பெறுகிறதில்லையென்று சொல்லப்பட்ட பழையதாகிய சிவசாத்திரத்துத் தன்மமாகிய திருவாக்கும்பொருந்தாது எ-ஞ. கருத்தாவது புண்ணியபாவமொன்று சமத்துவமானாலல்லோ தேவரீரைப்பெறுவதென்று சொன்ன பழைய திருவாக்கு புண்ணிய பாவத்துக்கேற்ற தேகிறகவே வினையொத்த தெப்படியென்று

சிஷன் விஞயதற்கு இருவினையொப்புக்குச் சரீரமுன்னிலை யல்ல புண்ணியத்திலேயு மபாவத்திலேயு மிரண்டிலேயுஞ் சமமாகவெறுப்புவந்தே யிருவினையொப்பு அப்போதாசாரிய மூர்த்தமாகவந்து சிவனிரக்ஷிப்பன். இதற்கு. பூ-ம். போற்றிப பஃறொடையில். 'எல்லையிரண்டு மிடையொப்பிற் - பல்பிறவி, யத்தமதிலன்றோ வளவென்று பார்த்திருந்து, சத்தியத்திகருந்தரம்போற்றி.'' எ-து. கண்டுகொள்க. நாயே னுள்ளதது நின்றனை யென்பனோ நின்றிலையென்பனோ எ-கு அடியேனுள்ளதுத் தேவரீர்கூடிநின்ற தென்று விண்ணப்பஞ் செய்வனோ கூடிநின்ற தில்லையென்று விண்ணப்பஞ்செய்வனோ என்று பொருள் கூறியதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில், "எங்குந்தானென்னிறை மெய்தவேண்டா வெங்குமில்லெனனனில் வேறிறையுமல்ல, னங்கஞ்சேருயிர்போல்வ னெங்குமங்கத் தவயவங்களணைபோல்க்காணுவான்மா, விங்கு நாமியம்புந் தத்துவங்களின வைத்தறிவிறைஞானந் தந்துதாளீதல் சுடரிழந்த, துங்க விழிச்சோதியு மூட்சோதியும் பெற்றுறபோற சோதிகருட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன்காணே,'' எ-து. கண்டுகொள்க. பொன்றியபொன்றிற் றிலமலமெனபனோ ஏ-கு. அந்தமலங்கள் கெட்டுப்போனதென்று விண்ணப்பஞ் செய்வனோ கெடாமல நின்றதென்று விண்ணப்பஞ்செய்வனோ என்றுபொருள் கூறியதற்கு. பி-ம. சித்தியாரில், நெல்வினுக்குத் தவிடுமிகளநாதியாயு நெல்லைவிட்டு நீங்கியவை நின்றநிலைநிகழ்த்தா, சொல்லியிடிற்றுசளறறவரிசியின பாலில்லதெதாககிருந்து மற்றொரு நெற்றோற்றிடாவா, மெல்லவிவை விடுமறவே யவைபோல வணுவை மேவுமலமுடல கன்மமநாதிவிட்டேநீங்கு, நலசிவமுததியின கட்டெத்தானமாவை நணுகிற்கு மாதலின்றுஞ்சமுமின்றாமே.'' எ-ம சிவப்பிரகாசத்தில் "அழிந்திடும பாசமெனனினிதத்தமென் றுரைத்தல்வேண்டா, வழிந்திடா தென்னின் ஞானமடைவது கருதவேண்டா, வழிந்திடு சத்திநித்த மழிந்திடா வொளியின்முன்ன, ரழிந்திடுமிருளு நாசமடைந்திடாமிடைந்திடாவே.'' எ-து. கண்டுகொள்க. (௰)

அடியேனறியப்பட்டதெல்லாந் தேவரீர் கூடிநின் றறிவிக்கி றதாக விருக்கவு மடியேனிந்த வஞ்ஞானத்தோடுங் கூடிமயங்கி நிற்கைக்கு வழியேதென்னும் வினுமேலருளிச் செய்கின்றது.

மதிநின்பா லிந்த மலத்தின்பா னிற்க
விதியென்கொல் வெண்ணெயவாழ் மெய்ய-பதிநின்பால்
வந்தா லிதில்வா ததில வந்திரண்டும் பற்றுகிலேன்
எந்தா யிரண்டாமா றென.

வி - ம மதிநின்பால் - அடியேனுக் குண்டாயிருக்கப்பட்டவறிவு தேவரீர் பகுதியிலே யுண்டானது. அப்படியிருக்கவும், —இந்த மலத்தின்பானிற்க விதியென்கொல் - அடியேனிந்த மலத்தின் பகுதியிலேகூடி மயங்கி நிற்கைக்கு முறைமையேது. —வெண்ணெயவாழ் மெய்ய - திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட மெய்கண்டநாதனே,—பதிநின்பால் வந்தால - கர்த்தாவாயிருக்கப்பட்ட தேவரீரையடியேன்வந்து கூடினால —இதில வாரதில் - இந்தமலத்திலே மீளவருகைக்கு வழக்கிலலை.—வந்திரண்டும் பற்றுகிலேன் - தேவரீரை வந்துகூடினு வந்தவருளோடு மிந்த மலத்தோடுமொக்க நிற்கிற தடியேனுக்குண்டாகாது,—எந்தாயிரண்டா மாறென. அடியேனுக்குச் சுவாமியாயிருக்கப்பட்டவனே அடியேனொருத்தன் தேவரீரோடுங் கூடியறிந்து மிந்தமலத்தோடுங்கூடிய யறியாமலுமாக யிரண்டோடுங் கூடி யதுவாய் நிற்கைக்குவழக்கேது (கரு) அறிவுமிகுத்தவனு மாகாமலறிவிலலாத மூடனுமாகாமல் கதி பெறவேண்டுமென்கிற நடுவாந்தன்மையாகியவன் ஞானபாசத் திடத்தும பரத்தினிடத்து மாசைபபற்றிய பொழுதிரண்டினு மன்றிப்பற்றிய ததுவாய்நிற்பன. (உ-ம்) சித்தியாரில், "பாசி படுகுட்டத்திற் கல்லினை விட்டெறியபபடும பொழுது நீங்கியது விடும்பொழுதுபரக்கு, மாசுபடு மலமாயை யறுக்கனம மகனைத் து மரனடியை யுணருமபோதகலும பின்னணையு மேசமொடுக்

திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தூங்கு நினைவுடையோர் நின்றிடுவர் நிலையிதுவேயாகு, மாசையொடு மங்கு மிங்கு மாகிலம் வருவோரும் பாசமறுக்கும் வகையருளின் வழியுரைப்பாய்'' என்று கண்டுகொள். (ஜு-ம.) மதிநிலாவிந்த மலத்தினபானிற் கலி தியெனக்கொல். என்கு, அடியேனுக்குண்டாயிருக்கப்பட்டவறிவு தேவரீர் பக்குதியிலே யுண்டாயிருந்து மடியேனிந்த மலத்தின பக்குதியிலேகூடி மயங்கி நிற்கைக்கு முறைமையேதென்னும் வினவுக்குக் கத்தா கன்மத்தின்வழி நடத்துமென்பது கருத்து. பி-ம் சிவஞானபோதத்தில். "அவையே தானேயா யிருவினையிற், போக்குவரவு புரியவாணையி, னீக்கமின்றி'' என்று கண்டுகொள்க. (கக)

தேவரீரனவரதமு முயிர்க்குயிராய்நின் றறிவிக்குமென்றிருக்கையிலே யடியேனோடொருகாற்கூடியு மொருகானீங்கியும் வருகைக்கு வழியேதென்று மாணவகன் கேட்கும் வினாவேலருளிச்செய்கின்றது

எண்டிசை விளங்க விருட்படாம் போக்கி
முண்டக மலர்த்தி மூதறி வருளு
மேதினி புதிய மெய்கண்ட தேவ
கோதிலமுதக் குணப்பெருங் குன்ற
வென்னி ஞாதலு மகறலு மென்னைகொ
னின்றி றுன்னி யுறுவிடிற் பெயர்குவ
மென்னு மதுவே நின்னியல் பெனினே
வியங்கோ ளாளனு மாகி யியங்கலு
முண்டெனப் படுமவ யெண்டோண் முக்கண்
யாங்கணும் பிரியா தோங்கு நின்னிலையின்
யான் வந்தணைந்து மீள்குவ னாயி
னூறற் றுயருற் றோரணி நீழனைஇ

வீறுவீற் றெழுதா வேண்டலும் வெறுத்தலு
மின்றிச் சார்பைக் கந்நன்று மன் னியல்பே
யன்னைய யாருனை நினைவரு காலை
யிகலிலை யதனி னேழைமேற் கிரங்கி
நின்னை வெளிப்படுத் தெளிப்பை நீயே
லருளையா ருருகும் பெருமஃ தன்றியு
நிறம்பெற றவர்க்கு முறப்பல முணடெனு
சொற்பெறு மஃதித் தொல்லுல கில்லை
மவ்வாய் வண்மையுஞ் சோரா மயாவறச்
சொல்லின் சொல்லெல்லாஞ் சொல்லாச்
சொல்லேல சொல்லுக சொல்லிறந் தோயே.

வி - ம், எண்டிசைசவிளங்க விருட்படாமல்போக்கி முண்டக மலர்த்தி மூதரியருணம - எட்டுத்திக்கிலுமுள்ள வந்தகாரங்களைநீக்கித் தாமரைமுகிழைப்புமலர்த்து மாதித்தனைப்போல வடியேன் தேவரீரைப்பெற வேண்டுகைக்கு விசாரித்தறியவேண்டும் பகுதிக்கெல்லாம் விளக்கஞ் செய்யத்தக்கதாக வடியேனை மறைக்கப்பட்ட வஞ்ஞானமாகிய போர்வையைநீக்கி யடியேனிருதயகமலத்தையு மலர்த்துவித்தகாரி யாயிருக்கப்பட்ட திருவருளையு மடியேனுக்குக் கடாக்ஷித்தருளிய,—மேதினியுதய - பூமியிலே தோன்றியருளின ஞானாதித்தனே,—மெய்கண்டதேவ - மெய்கண்டதேவனென்கிற திருநாமத்தினையுடையவனே,—கோதிலமுத - குற்றமற்ற வமுதமாயிருக்கப்பட்டவனே,—குணப்பெருங்குன்ற - நற்குணங்களெல்லா முடைய பெரியமலையே, என்னவே மலைபோலும் பெருமையை யுடையவனே,—என்னின்றாதலு மகறலு மெனனைகொல - எங்கும் பூரணமாயிருக்கிற தேவரீரடியேனோடு மோரவதாரத்திலே கூடியு மோரவதாரத்திலே நீங்கியு நிற்கிறதேது பிரகாரமென றருளிச

செய்தருள், சொல் - ஐயா,—உன்னுற்றுன்னி யுறுவிடிற்பெய
ர்குவ மென்னுமதுவே நின்னியல்பெனினே - அப்படித்தேவ
ரீர் கூடியும் பிரிந்து நிற்கிறது அடியேனினைக்கும்பொழுது
கூடியு நினையாதபொழுது நீங்கியுமிருக்கிறதே தேவரீருக்கு மு
றைமையாமெனவருளிச்செய்யில்,—வியங்கோளாளுமாகி யிய
ங்கலு முண்டெனப்படுவை - அப்பொழுது தேவரீரடியேனு
க்கேவற்றொழில் செய்கிறவனுமாயப் பூரணமில்லாத போக
கு வரவு செய்யப்பட்ட ஏகதேசியென்று சொல்லவும்படும். அப
படியல்ல நாமசைவற்நிற்க நீதானே கூடியும் பிரிந்தும் வருகு
வையென்னில்,—எண்டோள் முக்கண் யாங்கணும் பிரியாதோ
ங்கி நின்னிலையின்யான வந்தணைந்து மீளுவனாயின் - எட்டுத்
திருப்புயமு மூன்று திருநயனமு முடைத்தாயெவ்விடமு நீங
காமலுயர்ந்த நின்னுடைய பூரணநிலையிலே யடியேனணைந்து கூ
டி மீளவும் பிரிவேனுமாகில—ஆற்றுந்துயருற்றே ரணிநிழன
சைஇ வீற்றுவீற்றெழுதர வேண்டலும் வெறுத்தலுமின்றிச் சா
யைக்கு நன்று மன்னியல்பே - வழிநடக்கிறவர்கள் பொடிசசு
ட்டிறல் வருத்தப்பட்ட வெந்தாதது அழுங்கிதாகக்குளிர்ந்த நிழ
லுக்காசைப்பட்டுச்சென்று வேண்டத்தக்க விடங்களிலேயிரு
ந்திருந்து போமிடத்து இவர்களிங்ஙனம் வந்திருக்கப்பெற்றதே
யென்கிற பிரியமும் நம்மைவிட்டுப் போனார்களென்கிற வப்பிரி
யமுமந்த விருக்ஷத்திற் கில்லையானாற்போல வொப்புச் சொல்
லாத தேவரீருக்குண்டான முறைமையுமன்று,— அனையை
யாகுமைவநினைவருங்காலை-தேவரீர், சர்வஞ்ஞனென்றிருக்கு மவ
தாரத்து பங்ஙனமருளிச்செய்ததே தாம், விசாரிக்கு மிடத்தப்
படியல்ல, நீயுநாமும் போகவரவின்றி நின்றநிலை யதனிலே
நீநினைக்கும் பொழுது நாம் பிரகாசித்து நீநினையாதபொழுது ம
றைந்துநிற்போமென்னில்—இந்நிலையுந்தனி னேழையேற்கிரங்கி
நின்னை வெளிப்படுத்தொளிப்பைநீயேல் - இப்பொழுதிங்ஙன
நின்றநிலைதன்னிற் கொச்சையாயிருக்கப்பட்ட வடியேனுக்கா

கக் கிருபைபஜநித் தடியேனிடத்திலே யெழுந்தருளி மீளவுமறைந்
து நிற்குமாயின — அருணமாருகும பெரும - தமபிரானே தேவரீ
ரநுக்கிரகவா னெனகிறதற்கு மாறுபாடுணடாம — அஃதன்றியும்
- அப்படியன்றியும — நிறபெறறவாககு முறபவமுணடெனுஞ்
சொற்பெறும - அபபடி யநுககிரகவானலல்வெனகிற தனறியுந்
தேவரீா திருவடியை யடைநதவாகளுககு மீளவும ஜநநமுணடெ
னகிற சொலலையுமுடைததாயிருககும — அஃதிதசொல்லுலகில்
லை - அப்படி யநாதியே தொடஙகித தேவரீா திருவடியைப்பெ
றற பெரியோரொனறு சில ருணடாகப்போகிறதுமிலலை , ஆகை
யால — அவவுவவமையும - அடியேன விணணபபஞ்செயயு மநத
தந்த நிறைவும — சோாவுமயாவற - அடியேனுககு மயககமுந தீ
ரத்தககதாக — சொலலில - தேவரீரருளிசசெய்யில் — சொல்லெ
திா சொலல்ாச சொலலேசொலலுக - அடியேன மறுத தெதிரு
ததாம் விணணபபஞ் செயயாதபடியருளிசசெயயல்வேண்டும —
சொலலிறநதோயே - வாககினுளுச சரிதறகு மப்பாற்பட்ட தம்
பிரானே. (க - து.) அவவவவிடததிலே சிவ னிறைந்திருககி
றது மானமாபொருநதி யிருககிறதுமெபபடியெனனில க-வது.
உடலு முயிருமபோலுங கணணுமாதிததனபோலும மானமாவு
மானமக கியானமுமபோலும விடடு நீஙகாமற பொருநதியிருக்
கும அபபடியிருகக விடடும பறறியும வருவானேனெனனில் அ
நாதியே மலசமபநத ஞகையாலே நீ நினைதத விடததிலே பிரகா
சிபபோம நினையாதவிடத்திலே நீஙகி நிறபோமெனறு திருவுள
மபறறினது. உ-வது விட்டுநீஙகாத பரிபூரண நிலையிலே யாண
மாவநது பொருநதி நீஙகுவனெனறு சொனனது மல்போத நீங்
கினவிடததிலே சிவனைப பொருநதுவனெனறும போத மேவீட்
டகால்த்திலே சிவனையிழநதுநிறபனெனறுஞசொனனது. ௩-வது
ஏழையாயுள்ள வடிமைக்கிரஙகி யனுககிரகமபணணி நிற்பொமெ
னறது பததியினுலே வழிபடுகிறவடியாாகளுககு மதன்டீஷ்டந
தீர்தது நீஙகிநிற்போமென்று திருவுளம்பற்றினது, ஆகையாலே

விட்டுப்பற்றியும் வருகிறது மூன்று பிரகரணமாகத் திருவுளம்ப ற்றினது கண்டுகொள்க (ரு-ம) உன்னிற்றுன்னியு னொழிடுறபெய ருவ மென்னுமதுவே நின்னியல்பெனினே. எ-கு தேவரீர்கூ டியும்பிரிந்து நிற்கிறது அடியேனினைக்கும்பொழுது கூடி யுநினை யாதபொழுது நீங்கியுமிருக்கிறதே தேவரீருக்கு முறைமையெ ன்று பொருள் கூறியதற்கு பி-ம தேவாரம, 'பன்னிலூரும ப ழத்திலுமின்சுவை'யென்னிலூறி யெனக்கேகளிதரு முன்னிலு னனுமுருவிடில விட்டிடு, மென்னுளீச னிருந்தவியற்கையே'' எ-து. கண்டுகொள்க எணடோண்முக்கண் யாங்கணு ம பிரியா தோங்கிநின்னிலையின யானவந்தணைந்து மீளுவனுயின. எ-கு. எட்டுத்திருப்புயங்களு மூன்று திருநயனமுமுடைத்தா யெவ்விட மு நீங்காமலுயாந்த நின்னுடைய பூரணநிலையிலே யடியேன வந்துகூடி மீளவும பிரியேனுமாகில என்றுபொருள்கூறியதற கு. பி-ம. சிவஞானபோதத்தில ஐமபொறியினலலையென்று மந ததரசிவனை, ''ஐமபொறியை விட்டங்கணை சகல - னைமபொ றியி, னீங்கானீரபபாசிபோ னீங்கி மலகனமம வரி, னீங்கா னைநீங்கு நினைந்து'' எ - ம் ஊசலகயிறறற்றாய தரையேயா ம. எ-ம. ஒழிவிலொடுக்கத்தில 'போதமபதைப்பறவே பூரண மாம பூரணமும, போதமபதைத்தெழவே பொய்யாகும,'' எ-ம. கண்டுகொள்க. இந்நிலைதனி னேழையேறகிரங்கி நினைவெளி ப்படுத்தொளிப்பை நீயேல. எ-கு. இப்பொழுதிங்ஙன நினறநி லைதன்னிற கொசசையாயிருக்கப்பட்ட வடியேனுக்காக இரு பைசுந்த தடியேனிடத்திலே யெழுந்தருளிமீளவு மறைந்து நிற் குமாயின என்று பொருள கூறியதற்கு. பி ம சித்தியாரில, ''இ ருளப்பிக்கெங்கு, முருக்காணவெண்ணாத பானமுலைப்பால் வி மமியொழுகுவதுபோல வெளிப்பட்டருளுவ னனபாக்கே.'' எ-து. கண்டுகொள்க. (௧௨)

இங்ஙனங்கூறுவதுவாசித்திருக்கிற தேவரீரடியேனுக்கிந் தமாயா கருவிகளையுண்டாக்கி யடியேனதனோடுங் கூடியிருந்து கூடாமல் நின்றும் வருகைக்கு வினமே லருளிச்செய்கின்றது

இறந்தோய் காரணங்க ளெல்லா மெனக்குச்
சிறந்தோ யெனினுமெய்த் தேவே - பிறந்துடனாங்
காயங் கொளவுங் கொளாமலுங் கண்டநீ
யாயன்கொல் பாதவத்தற்று.

வி - ம் இறந்தோய் காரணங்களெல்லாம் - கருவிகரணங்க ளைக்கொண்டறியுமறிவுக் கெட்டாம லகன்றுநிற்கிறநீ, — எனக்குச் சிறந்தோய் - அவையிற்றை யெனக்குண்டாக்கினாய், — எனி னும் - அப்படியுண்டாக்கவும், — மெய்த்தேவே பிறந்துடனாங் காயங்கொளவும் கொளாமலுங் கண்டநீ - மெய்கண்ட தேவ னே பிறந்துடனாய மெய்போலப் பொருந்தியிருக்கிற சரீரமிது பொய்யென்று பொருந்தாமலும் பண்ணினது தேவரீர், — ஆயன் கொல்பாதவத்தற்று - இடையன்வெட்டின மரம்போலப் பாதி பசையும் பாதியுலர்ந்ததும்போல மெய்யாயிருந்த சரீரம் பொ யென்றறிவித்து நீங்கியுநீங்காமலிருந்தது (நு ம.) சரீரத்திலே பொருந்தியிருக்கையிலே காயநீக்க மெப்படியென்னில் சரீரம் பொய்யென்னறிவித்துத் தீக்ஷாக்கிரமங்களினாலே மலங்களைப் போக்கினபடியினாலேயு மருளிலே பொருந்தினபடியினாலேயுஞ் சிவனிடத்திலே சம்பந்தமில்லாமல் காயத்திலே சம்பந்தமில்லை. இதற்கு பி-ம். சித்தியாரில். "தெரிவரியமெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந் தவாறே சிவம்பிரகாசிக்குமிங்கே சீவன்முத்தனாகு, மூரியமல் மௌடதத்தா றடுப்புண்ட விடமுமொளனொரியினொளி முன்ன ரிருளுந்தேற்றின, வருபரலசோ ரீமருவுகலங்களும் போலாகி மாயாதே தனசத்தியுமாயந்துகாயந், திரியுமளவும் முளதாய்ப் பி னபுகாயனுஞ்சேராத வகைதானுந்தேயுமன்றே" எ-து கண்டு கொள்க. மெய்போலிருந்த சரீரம் பொய்யென்றதற்கு. பி-ம். சி

தடியார் "மண்டனிலவாழவும்யானததரசயன மூலாவாழு, மெ
ணடருபூதபேத யோனிகளயாவுமெல்லாங, கணடவிநதிரமாசா
லங களுக்கழிதிரதஙகாட்டி, யுணடுபோலினருயபணபி லுலகி
'னயசதது மெனபா.'' எ-ம ''கணததிடைததோனறிசினறு கழி
யுமெனறறிநதொருககால், வணகுநீரரனையெனறும வானவா
வணங்கவைப்பன'' எ-ம தேவாரததில "வாழவாவதுமாய மி
துமணணாவது திணணம,, எ ம "இனறுளேனாயிலலே னென
செயவான றோனறினேனே'' எ-ம் வருமேதுககளைக கணடுகொ
ள்க. (௧௬)

அடியேனுக்குப் புணணியபாவஙக ளுணடெனனைககு வழி
யே தெனனும் வினுமே லருளிசசெயகினறது.

அறறதென பாச முறறதுன கழலே
யருடடுறை யுறையுமபொ ருடசுவை நாது
வேறெனை றிருநத வெனனை யானபெற
வேறினமை கணட வெயகணட தேவ
விருவினை யெனப தெனனைகொ லருளிய
மனமே காயம வாககெனு மூனறி
னிதமே யகித மெனுமிவை யாயிற
கணததிடை யழியுந தினைததுணை யாகரி
காரணஞ சடமதன காரிய மஃதா
லாரணங் காமவழி யடியேற கெனனைகொல்
செயலென தாயினுஞ் செயலே வாரா
தியமன் செயதிய தறகெனி னமையும
பின்னையின் றுகு மன்னது மிஙகுச்
செய்திக் குள்ள செயலவை யருததின்
மையறிரி யமற்கு வழக்கில்லை மனன
வொருவரோ யனைமயு மொருவா வொருவற்

இருவரும் வேணடா விறைவனு நினறனை
நினனது கருணை சொலலள வினறே
யமைததது துயபபி னெமககனை வினறு
முளளது போகா திலலது வாரா
துளளதே யுளள தெனுமுரையதனுற
கொளளும வகையாற கொளுததிடு மாயின
வளளன மைமயலா முனனிட வமையு
மீய வேணடு மெனுமவிதி யினறு
மாயினு மெனனை யருநதுயாப படுதத
நாயி னேறகு நனறுமன மாயக
கருமமுங கரும பநதமுங
தெருள வருளு சிவபெருமானே.

வி-ம. அறறதெனபாச முறறதுணகழலே - தேவரீரநுக்கி
ரகததினுலே யடியேனுக குணடாயிருக்கபபடட பாசபநதஙகளை
நீககினதுநதபபாது உனனுடைய திருவடியிலே கூடினதுந தப்
பாது— அருடடுறை யுறையும பொருட்சுவைநாத - திருவருட்டு
றையாகிய திருவெணணெய நலலூரிலே யெழுநதருளி யிருக்கப்
படட வழியேனுக கினிமைப் பயனுயிருநதுளள தமபிரானே,
உ— வேறனெறிருநத வெனனை யானபெற வேறினமைகண்ட
மெய்கணடதேவ-தேவரீரைவிட டநநியமாயிருபபனென்று கண
டிருநதவடியேனை யடிமையெனகிற முதலுஙகெடாமற தேவரீ
ரைவிடடநநியமாகாத முறைமையுங கடாக்ஷிததருளின மெய்க
ணடநாதனே,—இருவினையெனப தெனனைகொல் அடியேனுக்
குப் புணணிய பாவ முணடெனற தேது காரணங் கொண்டு,—
கொல-ஐயம—அருளியமனமேகாயம வாகககெனுமூன்றி னிதமே
யகிதமெனு மிவையாயில்-தேவரீ ரருளிசசெய்யபபட்ட மனததி
னினைவாலும் வாக்கினசொலலாலுங காயததின றொழிலாலு மு

ணடாகபபட்ட விருபபுவெறுப்பினாலே யிருவினையாகிய புணணி
யபாவஙக ளுணடாமாகில,—கணததிடையழியுந தினைததுணை
யாகா-அபபடி யுணடாகபபட்ட நினைவுஞ சொலலுந தொழிலுந
தோனறினவுடனே யழிநதுபோமவையிறறுக கொருதினையளவு
கணடிபபுமிலலையாம அனறியும—காரணஞசடமதன காரியமஃ
தால அநத மனவாககுககாயஙகளாகிய கனமததினகாரணஞசட
மாயிருப்பதொனறு அதனகாரியஙகளு மபபடிச சடமேயாகில
ஆரணஙகாமவழி யடியேறகெனனைகொல-அபபடிச சடமாயிரு
ககபபடட கனமகாரியஙக ளடியேனமேலெடுககிற ஜனனஙகளி
லேவநதுபொருநதி வருநதுகைககுச செயலுணடாம வழியெது
தான கொல். ஐயம, அபபடி யநதககனமஙகள சடமாயிருநதா
லு நீயறிவாயுளளவனாகையாலே யுனனோடுஙகூடி யவதாரததிற்செ
யலுணடாயிருககும—செயலெனநாயினுஞ செயலே வாராது-அ
பபடி யடியேனுககுச செயலுணடெனறு சொலலுகைககுவழியி
லலை, அபபடியறிவுணடாமாகி லடியே னிசசைபபடியேமுடியக
கணடதுமிலலை அனறியும—இயமனசெயதியததறகென-அடியே
னுககப்படிவேணடின காரியஙகள செயதுகொளளுகிறதுககுச
செயலுணடாமாகிலடியேனுககியமதணடமுணடாகததககபொ
லலாஙகுகள்செயதுகொளவதிலலை அதுவுமனறியும,—நினன
லமவும பினனையினருக்கும-அபபடி யடியேனுககுவேணடுங கா
ரியஞசெய்துகொளளததககச செயலுணடாமாகில தேவரீர்செய்வி
க்கிறதுமிலலையாயமுடியும—அனனதுமிஙகுச செயதிகளுளசெ
யலவையருததின-அபபடித தேவரீர்செயவிககிறது மிபபொழுத
டியேனசெயத கனமததுககுததககது மேலைககுப்புசிபபுமாகில—
லையறிரியமறகு வழககிலலைமனன-தமபிரானே மயககமற்றவிய
மனடியேனைத தணடபபடுததுகைககு வழககிலலையாம. அப்படி
யானாலு நீசெயததறகுததக்கது நாமுஞசெய்விப்போ மியமனுநத
ணடபபடுததுவன எனனில,—ஒருவரோயமையு மொருவரொ
ருவற் கிருவருமவேணடா, அதுவயம, ஒருவரொருவற் கொரு

ளேயமையு மிருவருமவ்வண்டோ-ஒப்பறறதனிமுதலாயுள்ளவனே யடியேனொருத்தனுக் கொருத்தரோடமையும் தேவரீரு மியமனுங் கூடித்தண்டிக்கவேண்டுவதில்லை ஆகையால,—இன்றவனுநின் றனே-சாவமுந்தேவரீர் செயறபடுமென றிருக்குமிடததவேறேயு மொருவனாககூடித தேவரீர செயற்படுததுகில தேவரீர்சாவகாத் தாவெனகிறதுமினறே நினறது. அதுவேயென்று கேட்டருளு கில—நினைநது கருணைசொலலளவினறே-தேவரீர்காருண்ணியத தின பகுதியை யடியேனுல விண்ணபபஞ்செய் தளவுபடுததக்க கதலலவே, அபபடியிருகக—அமைததுதுயபபி னெமககணை வினறு முள்ளதுபோகா திலலதுவாரா துளளதேயுளள தெனுமு றையதனுல அமைததுதுயபபி னெமககணைவினறும - அடியே னுககுண்டாகிய கனமமயாதொன றுணடு அதுபோகாது இல்லா தகனமஙகள்வாராது ஆகையால யாதொன றுழிலேயுண்டாகக பபட்டதுவே யிபபொழுதுண்டாமென்று தேவரீரருளிச்செய்த திருவாககின லடியெனுககுண்டான பிராரத்தமபுசிக்கிறதொழிய மேலைககுறபத்தியாக வாகாமியமுண்டாகைககுவழக்கிலலையே— கொளளுமவகையாற கொளுததிடுமாயின-பிராரத்தமபுசிக்குமி டதத ஆகாமியமுண்டாமென றருளிச்செய்யில—வள்ளன்மையெ லா முனனிடவமையும - தேவரீருக்குண்டாகிய வளப்பாடுகளெ ல்லா நினைநதிருந்தாறபோதும, அனறியும—ஈயவேண்டுமெனும் விதியினறும-அபபடிப பிராரத்தமபுசிக்குமிடத்த தாகாமியமேற மாகில கொடுததுப புண்ணியமபெறவேணுமென றுநால்கள் விதி ககவேணடுவதிலலையாம—ஆயினும-அடியேன கேட்ட வினவுக குத தேவரீர புலப்பட வருளிச்செயததிலலையாகிலுமினனமுந்தே வரீரருளிச்செய்யாம லடியே னறியும பகுதியிலலை—எனனை யரு நதுயாபபடுதத நாயினேறகு நனறுமனமாயக கருமமூல க்கருமபந் தமுந தெருளவருளுசிவபெருமானே அநுபவம். எனனையருந்து யாபபடுதத கருமமூல கருமபநதமு நாயினேறகுநனறுமனமாயத் தெருளவருளு சிவபெருமானே - அடியேனுககரிய துக்கங்களையு

ண்டாகக்ப்பட்ட கருமமாகிய 'புண்ணியபாவங்க ளுண்டாகிறது மநதப் புண்ணியபாவஙகளநுபவிககுமிடதது ஜநநததிறகேதுவா கிய வாகாமியகனமமான கருமபநதஙக ளுணடாகிறது நாாயிருக்கப்பட்ட வடியேனுககுத தேவரீா திருவுளமவாழநதருளி விாஙகவருளிசசெயதருளவேணும சிவமுதலாயிருககபபட்டதமபிரானே. (ந-ம) அருளியமனமே காயம வாககெனுமூன றினிதமேயகித மெனுமிவை யாயில. எ-கு, தேவரீரருளிசசெயயபபடட மனத்தி னினைவாலும வாககினசொல்லாலுங காயததினறெழிலாலுமுணடாகபபடடவிருபபுவெறுபபினாலே யிருவினையாகியபுணணியபாவஙக ளுணடாமாகில என்று பொருளகூறியதறகு பி-ம். சிவப்பிரகாசததில உறறதொழில நினைவுரை யி லிருவினையுமுளவாம'' எ-து கணடுகொளக. இருவினையாகிய மனவாககுககாயஙகளினாலே தோனறப்படட கனமமும ஜடமதன காரணமும் ஜடமாகையா லந்தக்கனமஙகள் சநமரணததிலேவநது பொருந்துகைக்கு வழியேதெனறுகேட்க வதற கறிவாயுள்ள வானமவோடு பொருநதினவிடததிலே செயலுணடெனன வபபடிச்செயலுணடாகி யமதணடம வருவானேனெனன அதுவு நீசெயதகன்மத்துககேறறபடி செயவோமெனன வதறகுததேவரீா போதமியமனைககொணடு தணடிககவேணுமோ வெனன வியமனுக் தணடிபபா ளுமுநதணடிபபோமெனறதறகு. பி-ம சிவபபிரகாசததில் படைததவொருபடி என்றவிருததமுழுவதும. போறறிப் பஃறொடையில். தானமாள. வெறறிககூறறுதா வேகததுடன் வந்து, பறறிததம வெஙகுருவின்பாறகட்ட-விற்றைகக, மில்லையோபாவி பிறவாமையெனறெடுத்து, நலலதோரினசொ னடுவாகச - சொலலியிவா, செய்திககுததககசெய லுறுததுவீரெனறு, வெய்துற்றுரைகக விடைகொணடு-மையறருளு, செககிலிடைததிரிததுக் கிவாயிலிடடெரிததுந, தககசெருபபுததாண்டழுவிததுமிக்கோங்கு, காராசங்காய்ச்சிச செவிமடிததுநாவரிநதுமீராவுண்ணுனைந் தினனெனறடித்தும-போரம, லங்காழநரகத தழுத்து

வித்தும் பின்னூந்தம, வெங்கோபமாரூத வேட்கயரா-யங்கொரு நா, ளெண்ணிமுதலகாளூத வினைற்கடோரகம, பன்னெண்கோட் செல்லும் பணிகொண்டு-முனூடிக், கண்கேடன்கழிதல் காரி யமாமென்றெண்ணிக, கொண்டுவருநோயினகுறிப்பறிவா-மண டெரியிற, காயசசிச்சுடவறுகக கணணுரிகக நனனிதிய, யீதனுத் தாய்தநனைததமரினயுறுதல போலவபபடிச செயகிறதன கருணை யே. எ-ம. வருமேதுக்களைக கணடுகொள்க. கொளளுமவகையா நகொளுததிடுமாயின. எ-கு. பிராரததம புசிககுமிடத தாகாமி யமுணடாமென் றருளிசசெய்யில எனறு பொருளகூறியதற்கு. பி-ம. சிவப்பிரகாசததில. மேலைககுவருவினையே தெனனிலநக ண விருபபுவெறுபபெனவறியவ் வினையுமெல்லா, மூலததவினைப் பயிலவா மெனனினுமேனமுறறியதன பயனுககு முளைககுமென் பா எ-து. கணடுகொளக. (கச)

இவவனஞ் சொல்லபபட்டகனமங்களு மடியேனுங்கூடுகை க்கு வழியேதெனறு கேடகுமவிஞமே லருளிசசெயகினறது.

மானமருஞ்செங்கை மதில்வெணணெயவாழமனன,
போனவினைதானே பொருநதுமோ-யானதனி
லாவனோவாக்கா யமலனறினனருடான்
றேவனையாதுககோ தோ.

வி-ம. மானமருஞ்செங்கை மதில்வெண்ணெய் வாழ்மன்ன செநதாமரைமலாபோன்ற ஸ்ரீயததததிலே மானமறியைத தரித துககொணடு இருமஇனிஞயஙசசியாலே சிறபபினையுடைததாகிய திருவெணணெயநலலூரிலே யெழுநதருளியிருககப்பட்ட தமபி ரானே—போனவினைதானே பொருநதுமோ - முன்ஜநததிலே யடியேன்செய்த புணணியபாவங்களான வினைகள் தானேவந தடி யேனைக் கூடுமோ—யானதனிலாவனோ-அடியேன்தானத்தவினை களைக் கூடுவேனோ—ஆக்காய் - இவையிரணடுமின்றித் தேவரீர்

கூட்டி முடியாதபொழுது — அமலனுகின்னருடான் றேவனே யாதுகளோ தோ-கினமலனுகிய வுனனுடையவருளானது தானே துகருணடானதென்று திருவுளததிலே விசாரிததருளிச்செயதருள் (க-து.) கன்மமுமாதி யான்மாவுமாதி சிவமுமாதியாகையினு லே யவரவராசசிதத கனமத்தைக கத்தாகூட்டி முடிபபனென பதாம். உ-ம. சிவஞானபோததில் அவவினையைசசெயவதனில வவினைஞா தாஞ்செனறங, கவ்வினையைக காசதபாசமபோ-வ வவினையைப், பேராமலூட்டும் பிராணினுகராரே, லாாதாமறிசத னைப்பா ராஙகு எ-து. கணடுகொள்க. (௪௫)

இஙஙனஞ சொல்லப்பட்ட கன்மங்கள் தேவரீர தீகைஷக ளினுலே சுத்திபண்ணியிருசகவு மீளவும புசிகககைகருவழி யேதெ ன்னும் வினுமே லருளிசசெய்கினறது.

தோரா துளைபபன் றெருமா லுளததொடு
பேரா தருளுதல பெரியோா கடனே
நின்னைக் கலபபதென லுணமை யெனின
நின்னது சேரமை சொனமனத தினறே
யெழுவகைத தாதுவி னெழுதுளை யிரண்டும்
பெருமுளைக குரம்பையிற பெய்தகத் தடக்கி
நீக்கி யென்றனைப போககற நிறுத்தி
யிசசைை முதலிய வெழுப்பி நடததியும்
விச்சை சாலவும் வியபபது நிறக
வாககு மனமும போககுள தறவுஞ்
சொலலு நினைவுஞ செய்யுஞ் செயலு
நல்லவுந் தீயவு மெல்லா மறிந்து
முறைபிற ழாமற குறைவுநிறை வின்றுய்க்
காலமுந தேசமு மாலற வகுதது
நடுவுநின றருததலி னடுவனு குதியே

சான்றோர் செயதி மானறிருப பினறே
சாலார செயலே மாலா ருலதே
யதது வா மெத்தி யடங்கா வினைகளுஞ்
சுத்திசெய் தனையே யொத்தகன் மததிடைட்
நீங்கன வெனனை யூஙகூழ் வினைகளு
மாஙகவை யருததுவ தாரா கொலதனுற்
கருமம ருததுங் கடனது வினறுங
தருமம புரததல பெருமைய தனறே
கணணினுண மணிய கருததினுட் கருதத
வெணணெய் வேநத மெயகவைட தேவ
விடாபபடு குரமபைய ணிருததித
துடைபபதில் லாவரு டோனறிடச் சொல்லே.

வி-ம். தோராதுணைப்பன றெருமாலுளததொடு-தேவரீர்சநநிதியிலொருவிஞ விசாரியாமல் விணணபபஞசெய்கிறேன அடியேன் விதனததையுற்றவனுகையினலே. அனறியும,—பேராதருளுதல பெரியோாகடனே-பேதையாயிருககப்பட்டவர்கள் தங்கள் தாகததின மிகுதியாலே தஙகளுக்கு வேணடிஞ தொன்றையெழுநதது புததியாக விண்ணபபஞசெயதாலு மவாகள் தாகஙகணடேனே கடாக்ஷிததருளுகிறது பெரியோாகளுககு முறைமையாகையாலும விசாரியாமல் விணணப்பஞசெயதேன. அது வேதென்று கேட்டருளுகில்,— நினைகைகலப்ப தெனனுண்மையெனின-தேவரீரைக் கூடி யநுபவிககிறது அடியேனுடைய வந்யபோதமாமெனறு தேவரீா திருவுளமபறறில,—நின்னதுசேர்மை சொன மனத்தினறே-தேவரீருடைய நட்பததை விசாரிக்குமிடத்து வாககு மனததுக்கு மெட்டப்பட்டதல்லவே, அப்படி யிருக்கிற தேவரீருககுள்ளே யடங்கியிருக்கப்பட்ட வடியேனைத் தேவரீா—எழுவகைததாதுவி னெழுதனையிரண்டும் பெருமுழைக்குர

ம்பையிற் பெய்தகத்தடக்கி - நரம்பு எலும்பு மூளை தசை தோல்
இரத்தஞ் சுக்கிலம் என்னப்பட்ட தாதுக்களேழும், கண், மூக்கு,
செவி உபத்தமெனப்பட்ட வற்பத்துவாரங்களேழும், வாய்
அபானமெனப்பட்ட பெரியதுவார மிரண்டுமாகத்துவாரமொ
ன்பதுமாயிருக்கப்பட்ட சரீரத்திலேயிட்டுள்ளே யொடுக்கிவைத்
து—நீக்கி யென்றனைப் போக்கறநிறுத்தி-என்றனைப் போக்கற
நிறுத்தி நீக்கி அடியேனுடைய சரீரத்தைவிட்டுப் போகாமலும் நிறு
த்தி யதனை விட்டுப்போமவதரத்து விடுவிப்பதுஞ்செய்து—இச்
சைமுதலிய வெழுப்பிட்டத்திடும விசைச்சாலவும் வியப்பு- அடி
யேனுக்குண்டாயிருக்கப்பட்ட விச்சாஞானக்கிரியைகளையும் பிரே
ரிப்பித்துக் காரியப்படுத்துகின்ற விதத்தை மிகவுங்கொண்டாட்ட
மாயிருந்தது—அதுநிற்க - இங்ஙனந் தேவரீர்செய்தருளின காரிய
மடியேனாலேயோபுகழப்பட்டிருப்பது அது நிற்கட்டும்—வாக்கு
மனமும் போக்குள்ளதுவுஞ் சொல்லு நினைவுஞ் செய்யுஞ் செயலு
நல்லவுந் தீயவு மெல்லாமறிந்து-அடியேன் வாக்கினாற் சொல்லுகி
றதினாலும் மனத்தினால் நினைக்கிறதினாலுங் காயத்தாற் செய்கிற
தொழிலினாலு முண்டாக்கப்பட்ட நன்மை தீமைகளாயுள்ள புண்
ணியபாவங்களெல்லாந் தேவரீர் திருவுளத்தடைத்தருளி—முறை
பிறழாமற் குறைவு நிறைவின்றாய்க் காலமுந் தேசமு மாலறவகு
த்து நடுவின்றருத்தலி னடுவனாகுதியே - அடியேன் செய்துவந்த
வடைவுகளுந் தவறுவாராம லதற்கேற்கக் குறைச்சலற வத்தப்பு
ண்ணியபாவங்களை யநுபவிக்கத்தக்க காலங்களையுமவையிற்றைப்
புசிக்கைக்கிருப்பிடமான தேசங்களையு மயக்கமறவகுத்து அடி
யேனையு மந்தக்கன்மங்களையுங்கூட்டித் தேவரீர் நடுவனாகநின்று
புசிப்பிக்கையினாலே தேவரீரை நடுவனென்கிறதுமுண்டே—ஆகை
யாலே—சான்றோர்செய்தி மான்றிருப்பினறே - நடுவாயிருக்கப்
பட்ட பெரியோர்க ளியல்புக்கு மயக்க முண்டாகாதே—சால்பா
செயலேமாலாகுவதே-சான்றோரல்லாத வறிவீனரா யுள்ளவர்கள்
செயல்களே மயக்கமுண்டாவது, அப்படியிருக்க—அத்துவாமெ

த்தி யடங்காவினைகளுஞ் சுத்திசெய்தனையே-மந்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகளென்று சொல்லப்பட்ட வாறுவகையாலும் நிரம்பி மிஞ்சிக்கிடக்கிற கன்மங்களையெல்லாந் தீக்ஷைகளினாலே தேவரீர் சோதனைசெய்த வடியேனுக்குச் சுத்திவருத்தினதுண்டே அதுவுமுண்டென்றருளிச்செய்யில்—ஒத்த கன்மத்திலே நீங்கின வென்னை - அடியேனுக் கிருவினையொப்பிலே போனதென்ன—உலகூழ்வினைகளு மாங்கவையெருந்துவ தாமோ-இவ்விடத்துண்டான ஆழ்வினைகள் தேவரீர் செய்யப்பட்ட தீக்ஷைகளிலே சுத்திசெய்தவிடத்து நத்தக்கன்மங்கள் புசிக்கிறதாமையாம், அதனாலே—கருமமருத்தலாங் கடனதுவினாரும்—தேவரீர் சுத்திசெய்தவர்கள் தனையென்றருளிச்செய்யில் தேவரீர் சுத்திசெய்தவழக்கினாலே மீளவுங் கன்மங்களை நின்று புசிப்பிக்கைக்குக் கடனில்லையாம், அப்படிப் புசிப்பிக்குமென்றருளிச்செய்யில்—தருமபுரத்தலப் பெருமையதன்றே-தேவரீர் தருமத்தாலென்றெழுந்தருளியிருக்கிறது பெருமைக்கதனேயென்று விண்ணப்பஞ்செய்யப்படும்—கண்ணினுண் மணிய-கண்ணுக்கு மணிபோலக் காட்டாகவுள்ளவனே—கருத்தினுட் கருத்த-அறிவுக்கறிவாக வுள்ளவனே—வெண்ணெயமேவந்த - திருவெண்ணெய்நல்லூருக்குக் கத்தாவாக வுள்ளவனே—மெய்கண்டதேவ - மெய்கண்டநாதனே—இடப்படு குரமபையுளிருத்தித் துடைப்பதில்லா வருடோனறிடச் சொல்லே - துக்கத்துக்கேதுவாயுள்ள சரீரத்துக்குள்ளே யடியேனை யிருத்திவைத்து அடியேனுக்குண்டான கன்மங்களைத் துய்ப்பதாகப் போகாதவந்த வனுக்கிரகத்தை யடியேனுக்கு விளங்கவருளிச்செய்தருள் (௧-ஆ) தேவரீராகக் கலந்திருக்கிறதென் னுண்மையானாலே தேவரீருடைய நட்பமானவர்க்குக்கெட்டாதென்று சொல்லவேண்டுவ தில்லையாம், என்னெனில் சிவனு மான்மாவு மெக்காலமு மிடைவிடாம லிருக்கையிலேயு மான்மா மலத்திலே பற்றினபடியினாலே சிவனிடத்திலே கூடியின்றும் பற்றில்லையாகையா லச்சிவன் பெத்தத்திலு மொத்திருப்

பொன்பதாம். உ-ம. போற்றிப்பஃறொடையில். "உன்னுமென்று நீங்காதொளித்திருந்து தோன்றாநின்ற, கள்ளமின்று காட்டுங் மூலபோற்றி" எ-து. கண்டுகொள்க. (ரு-ம.) எழுவகைத்தாதுக் களினாலும் நவத்துவாரங்களினாலு மிந்தச் சரீரத்திலே பொருந் தவைத்து ஜநநமரணமும் படுத்தி யடியேனுக் குண்டாயிருக்கப் பட்ட விச்சாஞானக்கிரியைகளையும் பிரேரிப்பித்து நடப்பித்துங் கொண்டாட்டமாயிருந்ததென்று சொல்லுவானேனென்னிலசிவ னைப்பொருந்தியுஞ் சரீரபெந்தத்திலே வைப்பானேனென்பது கருத்து. அது மலசம்பந்தமாகையாலே மலக்குருடனுக்கு மலநீ ங்கவேண்டி மாயையாகிய கோல் கொடுத்ததென வறிக. பி-ம. போற்றிப் பஃறொடையில். "கட்புலனாகாணாதங் கைக்கொடு த்த கோல்போற், பொறபுடையமாயைப் புணர்ப்பினங்கண்" எ-து. கண்டுகொள்க மனவாக்குக் காயங்களினாலே யார்சிக்க ப்பட்ட புண்ணியபாவங்களைத் தேவரீர் திருவுள்ளத்தடைத்தருளி க்கன்மங்களை நடுவனாக நின்று புசிப்பிக்கையினாலே நடுவனென்று சொல்லப்பட்டிருக்கவும் பெரியோர்களியல்புக்கு மயக்கமு முண் டாகாதே ஆறத்துவாவுஞ் சுத்திபண்ணினதுண்டே. * கன்மசம த்துவத்திலே போனதென்னவெனில், கன்மசமத்துவமவந்தவி டத்துச் சத்திநிபாதமுண்டா யதினாலே கர்த்தா வாசாரியமூர்த்த மாகத் திருமேனிகொண்டுவந்து தீக்ஷாக்கிரமங்களின்லே யத்து வாசுத்திபண்ணி மலத்தைப்போக்கி யிரக்ஷிப்பன். பி-ம். சித்தி யாரில். "அநாதிமுத்தனாயப் பரனாயசலனாயெல்லா வறிவுதொழி லநுக்கிரகமுடையவனாகனம், நுணுகிகமற றொத்தவிட்டதேசத திபாத நழைவித்துமலங்களெல்லா நுங்கோக்கி, மனுகாணங் களெல்லாமடக்கித் தனனை வழிபடுகல்லறிவருளிமாக்கருணைக்கை யா, லினதுபிறப்பினினின்று மெடுத்துமாறு லின்பமுத்திக்கே

---

* கன்மசமத்துவமாவது புண்ணியபாவங்க ளிரண்டிலேயு மூவர்ப்புவந்தது.

வைப்பனெங்கள் முத்தியிதுவே" எ-ம். போற்றிப்பஃறொடை
யில் "காமவினை, யெல்லையிரண்டி னிடையொப்பிற-பல்பிறவி,
யத்தமதிலன்றே வள்வென்றுபார்த்திருந்து, சத்திபதிக்குந் தரம்
போற்றி - முத்திதரு, நன்னெறிஞ்ஞானகலா நாமமலமொன்றி
னையு, மந்நிலையே யுண்ணின் றறுத்தருளிப-பின்னன்பு, மேவாவி
னங்கும பிரளயாகலருக்குத், தேவாய மல்கன்மந் தீர்த்தருளிப்-
பூவலயந், தன்னின்றுங்காச்சகலாக்கவர்போல,முன்னின்றும்
மலந்தீர்த்தாட் கொள்கை." எ-ம். கண்டுகொள்க. இப்படிச்சஞ்
சிதமண்ணி யிருக்குமிடத்தும் பிராரத்தமாகிய வினை புசிக்கவந்த
தானை" சஞ்சிதபண்ணின ஆன்மாக்களே. அதெப்படியெனனில்
சஞ்சித மாசாரியா ஞானதிருஷ்டியினாலு மாகாமியமாசாரியாலை
த்தஞானத்தினாலும பிராரத்தமசரீரத்தோடேயுமநீங்கும் பி-ம்.
சிவப்பிரகாசத்தில், 'நீங்குமாயை சேராவகைவினை திரிவிதத்
தால் நீங்கிட" எ-ம். திருவாதவூரருக்கு அநுக்கிரகம்பண்ணின தி
ல், "விரிந்த சஞ்சிதவினைக ளனைத்தும விழிக்கவெந்தது விருமபு
மிப்பிறப்பிற புரிந்தவல்வினை யுடலுடனகலும புந்திசேரருள் வ
ருவினைபோகக்" எ-ம். திருவருட்பயனில். என்றவினையுடலோ
டேகுமிடை யேறுவினை தோன்றி லருளேசுடும். எ-ம். சித்தியா
ரில். "அருமபருவ மடைதலுமே யாசாறுசித, தோன்றிநுகராதவ
கை முற்செய்கன்மத் துகளறுத்தங கத்துவாதொடக்கறவே சோ
தித், தேன்றவுடற கன்மமநுபவத்தினாலறுத்திங்கினிச்செய்கன்ம
மூலமலஞானத்தாலிடிப்பன். எ-ம சொன்னது கண்டுகொள்க.
ஆகையாலே யாசாரியா கடாக்ஷத்தினாலே மோக்ஷத்தையடைந்
தாலும் பிராரத்தம் புசிக்குமள்வும சரீர நிற்குமென்றது. ஆனால்
ஞானவான்கள புசிக்கிறது பிராரத்தமுமாயவாகள்தேகமும்பிரா
ரத்ததேகமானு லவாகளே யர்ச்சனைபண்ணின திறலேயு நிவேதித்
ததினாலேயு மானமாககள கதியடைவாரகளென்றுசொல்லவேண்
டுவதில்லையெனனில் அவாகள போகஞ் சிவனே யேற்றுக்கொள்
ளுகையினாலே சிவபோகமாச்சுது, மாயாபதார்த்தஞ் சிவபோக

மாமேரு வென்மாயா பதார்த்தஞ் சுத்திபட்டு மந்திரமயமாய்மந்திரமூ ஞானதிருஷ்டியினாலே பார்க்கப்பட்டு ஆன்மாவைச்சிவனுடலாக்கிக்கொண்டு புசிக்கையினாலே சிவபோகமாச்சுது. பி-ம, உண்மைநெறி விளக்கத்தில், "பாதகங்கள்செய்திடினுங்கொலைகளையுகள்ளுப்பயின்றிடினு நெறியல்லா நெறிபயிற்றிடினும், சாதிநெறிதப்பிடினுந் தவறுகள்செய்திடினுந் தங்களென்றேயார் செய்வறுத் தானதுவாயிற்றி, நதனிவனு-லுயிரா யுண்டுறங்கி நடக்கு நானோயோகங்களைபுர தானாகச்செய்து, பேதமற நின்றிவனைத்தானாக்கியிவன பெருஞ்சிவயோகமென்ப பேசுநெறியிதுவே. எ-து. கண்டுகொள்க. அவர்கள்திருமேனிபிராரத்ததேகமல்லவென்றதற்குத்திருஷ்டாந்தம், திருஞானசம்மந்தமூர்த்திகடாக்ஷம்பெற்ற கலியாணத்துக்குவந்த ஞாதாக்கள் திருமேனியடங்கலுஞானத்திலே பொருந்துகையினாலும் அப்பர்சுவாமிகள் திருமேனி சர்வாணமாகக்ளுங்கண்ணை ஞானப்பிழம்பாகிய மகாலிங்கத்திலேயடைதலினாலும் பட்டணத்துப்பிள்ளை ஞானமாகிய லிங்கமாய முளைக்கையினாலேயும் திருவாதவூரர் சர்வாணமாகக்ளுங் காணத் திருவாசகத்துக்கு உண்மைப்பொருளைக்கேட்கப் பொருளிதுவென்று ஞானாகாசத்திலே பொருந்தினபடியினாலேயும் பிராரத்ததேகமாகிய மாயாதேகத்துக்கும் ஞானத்துக்குஞ் சம்பந்தமில்லாதபடியினாலே அவர்கள் திருமேனியுமஞானமென்றேகண்டுகொள்க.

சர்வான்மாக்களுந் தேவரீருக்கடிமையாக விருக்கையிலேயுஞ் சிலர்க்குத் திருவருள்கடாக்ஷித்தும் சிலர்க்குக் கடாக்ஷியாமலுமிருப்பானேனென்றுகேட்கும் வினாமே லருளிச்செய்கிறது.

சொற்றெரும்பு கொள்ளநீ சூழ்ந்ததுவு நிற்செயலகண்
மற்றவர்க ணின்றேசுகின் மாய்ந்தவுயிர்க்-குற்றங்
கொளுத்தியாங் கைய வுயாவெண்ணெய் நல்லூர்க்
குளித்தம்பூக் கொன்றையெங் கோ.

வி-ம் சென்றெழுமபு கொள்ளநீ சூழநதுவும-சர்வானமா
க்களுந தேவரீருககடிமையாக விருககவுஞ சிலா தேவரீாதிருவரு
ளைப பெறததககதான வடிமைததிறஙகள் செயதுவரு முபாயங
கொடுததருளிஞய,—நிறசெயலகண மறறவாகள - மறறுளளபெ
ததானமாக்களையுந தேவரீா சேடடைபபடுததுகையிஞலே செய
றபட்டுவருகிறவாகள இஙஙனமிரணடுவகையிலுளள ஆனமாகக
ளுந தேவரீாலே செயறபட்டு வருமிடததும,—நின ஞேககின
மாயநதவுயிாககுறறஙகு - தேவரீா திருககணசாததிஞலே செயல
றுகைவநத வானமாககளிடததிலே யநுககிரகஞசெயது பிரகாசி
ததுநினறும,—ஒளிததியாஙகு-மற்றுளளபெததரிடததிலே கூடிநி
றகுமிடதது மறைநதுநினறும. இஙஙனம வருகிறமூறைமையை
ஞய - அடியேனுககுச சுவாமியாயுளளவனே,—உயாவெணணெய்
நலலூாக குளிததமதுக கொனறையெஙகோ - சிறபபிஞலுயாந
திருககப்படட திருவெணணெயநலலூரிலே மதுககளிஞல முழு
ககபபடட கொன்றைமாலையைசசாததி யெழுநதருளியிருககபபட்
ட காததாவாயுளளவனே,—சொல - அடியேனவிணணபபஞசெ
யத காரியமிரணடையு மருளிசசெயதருள் (க-து) சிவன கததா
வெனகிறதும ஆனமாகக ளடிமையெனகிறதும பொது இனிச
சிறபபாவது கததாவை யாணடவனெனறறிநது இரணடறறவண
பிஞலே வழிபடுகினற ஞானவானகளுககுத தயிரினெய்போற
ஞேனறியிருபபன ஆணடவனடிமையெனறறியாத பெததான
மாககளிடததிலே பாலினெயபோலத தோனமூதுநிறபன. உ-ம்.
சிவஞானபோததநில "தனனுணரு நேசததாதமபானிகழுநதி
நெயபோற பாசததாாக கினறுமபதி" எ-ம. திருவாசகததில்,
"அரசேபொன்னமபலநதாடும" எனனும செயயுளில் "பிறை
சோ பாலினெய்போலப பேசாதிருநதா லேசாரோ" எ-ம. தே
வாரம. 'விரகிறறீயினன பாலிறபடுநெயபோல, மறைய நினறு
ளன மாமணிச சோதியான, எ-ம, வருமேதுககளைக கணடுகொளக.

இருபாவிருபஃது.

இங்ஙன முயிர்க்குயிராய் நின்று காரியப்படுத்துகிற சிவன் பெத்தத்தில் மறைந்துநின்று காரியப்படுத்துகிற முறைமையுமு த்தியிற் பிரகாசித்துத்தான் மேலிட்டுநின் றுபகரிக்குமுறைமையு மேலருளிச்செய்கின்றது

கோலங்கொண்ட வாறுணர்ந்தே
ஞாலங்காவ லனியானெனக்கொளீஇப்
பொய்யைமெய்யெனப் புகன்றுவையத்
தோட்டப்பட்டகை நாடிநாட
வென்னுட்கரந்தென் பின்வந்தருளி
யென்னையுந் தன்னையு மறிவின்றியற்று
மென்னறியாமை யுமகன்றையுங்கண்
டியாவரியாவையு மியாங்களுஞ்சென்று
புக்குழிப்புக்குப் பெயர்த்துழிப்பெயர்ந்து
மிக்கபோகம் விதியால்விளைத்திட்
டெற்பணியாள ரெனைப்பிரியாதே
யோடிமீள்கென வாட்படுத்திட்
டெண்வழிநின்றன னெந்தையன்றே
வருண்மிகவுடைமையி னருட்டுறைவந்து
பொருண்மிகவருடலும் பொய்ப்பகையாதலுங்
கைக்கண்டுகொள்ளெனக் கடலுலகறிய
மெய்கண்டதேவனென் பெயர்விரீஇத்
தன்னுட்கரந்து தான்முன்னாகித்
தன்னுந்தானுமா யென்னையின்றாக்கித்
தன்னையுமென்னையுந் தந்துதனது
செய்யாமையுமென் றுசெயலின்மையு

பொமமனை நாடடி பெய்ந்த
வமமாவெனக்கே யதிசயந்தருமே

வி-ம. கோலங்கொண்டவாறுணராதே ஞாலங்காக்கலணியா னெனக் கொளீஇ-துக்கத்துக்கு கேதுவாயிருக்கப்பட்ட சரீரத்தை யெடுத்தோமே யென்கிறதை விசாரியாமல பூமிக்கிராசாவாயிருக கிறவ ஞமலலோவென்று கருதிக்கொண்டு—பொய்யைமெய்யெ னப்புகன்று-அசத்தியமா யிருக்கப்பட்ட தேகாதிபபிரபஞ்சத்தை சத்தியமென்று சொல்லிக்கொண்டு,—வையத்தோடாப பூட்டை நாடிநாடா வென்றுடக்காமது-பிரபஞ்ச வியாத்தி பண்ணுகிறதே மேறகொளளாகவிருபபதைச செயது நமககொருகதூதாவுண்டென றவிசாரியாதபடி யெனக்குளளே யறைந்துநின்று—எனபின வந் தருளி - நானசெயயுந செயலுக்கெலலா மொதததொழுகினறு, —என்னையுந்தனனையு மறிவினறியறறு மென்னகியாதெனு மக்க தையுங்கண்டு நாமோரடிமையெனறுந் தானொருநாயனெனனு ம றியாமற செயகிற யானெனனதென்று மகக்ளையுங்கண்டு—யாவரி யாவையு மியாங்களுஞ்சென்று உயாதிலை யஃறிணையாகியயோ னிபேதங்களினும பூமியந்தரசு மரக்கமெனகிற வுலகங்களினுமெ னனோ டொக்கச்சென்று,—புகுழிபபுகு-நானசென்று ஜநிக்கி றவிடங்களிலேதானு மொக்கப்புகுந்து,—பெயாத்தழிப்பெயாத் து-நான விட்டுப்போரு விட்டுத்தானுமொக்கப்போந்து,—மிக கபோகம விதியாலவிளைந்த - வெருவிதயோகங்களையு மெனக் குள்ள முறைமையினபடியேயுண்டாக்கி—இங்கெறபணியாளாய இவவிடத்தென்னையூட்டி யுறக்கிகிறப்ற பணிணையாளுமாய,—எ னைபபிரியாதே-எனனைவிட்டு நீங்குவதுஞ் செயயாமல,—ஓடிமீ ளதெனவாடல பாரத்திட டெனைப்பிறந்தன னெனதையனே— நான சஙமரணப்பட்டுப் போக்குவரவுசெய்கிற நாடகத்தையும் பாரத்துத் தனமுதன்மையுமவிட டென்செத்திலேநின்று னெம் முடைய சுவாமியாயுள்ளவன. இஃதாச்சரியம. இதுதிலைபெருத்தம

மேல்முதநி. அருண்மிகவுடைமையின - தனககுககிருபைபமிகுத திருகண்கயினலே —அருட்டுறைவநது - திருவெணணெயநலலூ ராகிய திருபபடைவீட்டிலே திருவவதாரஞ செயதருளி,—பொ ருணமிகவருடலும் சிவாநுபவமாகிய பொருளானது மிகுதியாக நினறு அநுககிரகிககிறதையும,—பொயப்பகை யாதலும - அநத ப்பொருள் பிரபஞசமாகிய பொயயைககடிநது நீககிறவழககை யுங,—கைககணடுகொளளென பிரததியக்ஷமாகக்கணடுகொளளெ னக காட்டியருளி,—கடலுலகறிய மெயகணடதேவனெனப பெ யாவிரீஇ - சமுததிரஞசூழநத வையகததா ரறியநதககதாக மெ யகணடநாதனெனகிற திருநாமததினையும பரபபியருளி,—தன னுடகாரநது தானமுனனுகி - தனனுடைய பேரறிவினுளளேயெ னனுடைய சிறறறிவை யடககிககொணடுதனசெயலேமேலீடாக —தனனதுநதானுமா யெனனையினருககி தனனுடையவருளுநதா னுமா யெனனையு மெனனுடைய ஞானததோறறததையு மடககி தனனையு மெனனையுநதநது தாளுருமுதலுணடெனகிறதுங கெ டாமல் யாளுருமுதலுணடெனகிறதுங கெடாமலெனககுபபுல ப்படவறிவிததது,—தனது செயயாமையுமெனது செயலினமையும தான சாவமுங காரியபபடுததி நிறகுமிடததுந தாளுனறிலுஞசு ட்டியறியாம்ற ரேயவறநிறகிற முறைமையினையு நானசாவமுஞ செயது நிறகுமிடதது மெனனுலொனறு முடியாதென்கிற செய லறுதியையும,—எமமான காட்டியெயதல-எமமுடைய சுவாமியா யிருககிறவ னெனககுத் தரிசனபபடடுநினற முறைமையைபபா ர்ததவிடதது,—அமமா வெனககேயதிசயந தருமே-மிகவுங கொ ணடாடபபட்டு எனககுததானே யாசசரியததைதயுந தராநிற்கும.()

இங்ஙனம் பாசக்ஷபமபண்ணின வாச்சரியததை மேலருளிச செய்கினறது.

தருமா தருமத் தலைநின் றுழ்வேனைக்
கருமாகடல்விடமுண் கண்டப-பெருமான

திருவெண்ணெய்நல்லூர்ச் சுவேதவனத்தா
னுருவெள்ளவந்தெடுத்தா னுற்று

வி - ம். தருமாதருமத் தலைநின்றுழல்வேனை - தன்மமாகிய புண்ணியத்தையு மதன்மமாகிய பாவத்தையுஞ்செய்து துக்கசாகரத்திலே கிடந்தழுந்துகிற வென்னை,—கருமாகடல விடமுண்கண்டப்பெருமான் - கருமைபொருந்தின மகத்தானசமுத்திரத்திலே யுண்டாக்கப்பட்ட நஞ்சினை யமுதுசெய்தடக்கப்பட்ட கண்டத்தினையுடைய கர்த்தாவாயுள்ளவனே, திருவெண்ணெய்நல்லூர்ச் சுவேதவனத்தான் - திருவெண்ணெய்நல்லூராகிய திருப்பதிவீட்டிலே யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட சுவேதவனப் பெருமாளென்னும் பிள்ளைத்திருநாமத்தையுடையவன், உருவெள்ள வந்தெடுத்தானுற்று - சரீரத்தொடர்ந்தனைப்பட்டு நிறகிற வெள்ளம்போலே யுருப்பட்டுவந்து நான சநககுழியிலழுந்தாமலெடுத்துத்தனது திருவடியிலே கூட்டிக்கொண்டருளினான். (௧௯)

கர்த்தா வியங்க மாசாரியமூர்த்தியாக திருமேனிகொண்டெழுந்தருளிப் பாசசேதனம்பண்ணி தனது காருண்ணியமாகியவுண்மைஞானத்தைக் கடாக்ஷித்த முறைமையை வியந்துவாயாகப் புகழ்ந்தமுறைமை மேலருளிச்செய்கின்றது.

உற்றவாபெற்றவ ரற்றவாமுற்று
மற்றவாகக்கற்றவ னல்லவாகக்கல்லவ
னந்தமாதி யில்லவனவந்து
குரக்குமனத்துக் கொடியேனபாக்கும்
பாபபைக்குவித்து நிறுத்திப்பிடித்திட்
டிருளவெளியாகு மருளினையறுத்து
வந்துபுகுதலுஞ் சென்றுநீங்கலு
மின்றியொன்றாய் நின்றவந்நிலையி
லொன்றுகாமு மிரண்டாகாம

லொன்றுமிரண்டு மின்றாகாமற்
றனைத்துப் பெருமை தாசகாஞுயினு
மென்னதுப் பெருமை யெல்லாமெய்தித்
தன்னையெனக்குத் தருவதையறியு
மென்னையுமெனக்கே தந்துதன்னது
போந்தப் பெருங்கடலதனு
ளாராவின்ப மளித்தருந்ரா
வுள்ளுப்புறம்பு மொழிவின்றிநின்ற
வள்ளன்மைகாட்டி மலரடியருளிய
மன்னனெங்கோன் வாய்புனற்பெண்ணை
வெண்ணெய்க்காவலன் மெய்கண்டதேவ
னண்ணலருளா லயத்தனணிய
மலமுத லாயினமாயக்கு
மூலசுவுபிக்கெல்லா மொருகண்ணே

வி-ம. உற்றவர்பெற்றவ ரற்றவர்முற்று மற்றவர்க்குற்றவன்- தன்றுறவின் முறையார் யுள்ளவர்கள் மாதாபிதாக்கள் தனக்கு வேற்றுமையற்றிருக்கப்பட்ட ஸ்ரீ மற்றமுண்டான தன்றான்னிய க்ஷேத்திரங்கள முதலாயுள்ள சர்வவுபாதியாயிருக்கப்பட்டதேகப் பிரபஞ்சத்தை நீங்கினவர்களுக்கு கிடைற்றுப் பிரிவற்றிறக்கப் பட்டவன, அல்லவாக்கல்லவன - அப்படிச் சர்வவுபாதிகளையுமநீங் காதவர்களுக்கு வேறாயிறக்கப்பட்டவன, அந்தமாதியில்லவன்- தனக்குமுடிவுமுதலுமில்லாதவன்; வந்து ஆசாரியமூர்த்தமாகத்தி ருமேனிகொண்டெழுந்தருளிவந்து - குரக்குமனத்துக்க கொடியே னபாக்கும பரப்பைக்குவித்து - குரக்குப்போதமபோல வொன றிலுநரிப்பிலலாமலெழுந்தது புத்தியாகத்திரிகிற பாவியாயிருக் கிறவென்னைப் பிரபஞ்சப்பரப்பில திரிகிறவியாத்தியை யொடுக் குவித்து, திறத்திப்பிழ தந்திட் டிருள்வெளி யாகுமருளினையறுத்து

துன்று திருவடி ஞானத்திலேயிறத்திப பழைய பிரபஞ்சவாதனையி லேபோகாமற பிடித்துக்கொண்டு கேவலசகலமெனகிற மயக்கத் தையுநீக்கி, வந்து புகுந்தவுளமெனறு நீங்கலுமின்றிதானவந்தென் னுள்ளத்திற புகுந்திறதும நானசெனறு தன்னோடேகூடி யென கருணடானபாசங்களை நீக்குகிறதுமிலலாமல ஒன்றுய நினறவசநி லையில - அநாதியேதானு நானுநீங்காமல நினறநிலையிலே, ஒன்று காம லிரணடாகாமல - தானுநானு மொனறுபடுவதுஞ்செயயாம லிரணடுபடுவதுஞ் செயயாமல, * ஒனறுமிரணடு மினறுகாமல் தானுமயானும ஒனறுபட்டு நிறகிறதும வேறவானுமபேறுமாயிர ணடுபட்டு நிறகிறது மிலலையாகாமல தனனதுபெருமை தாககா ருயினுமெனனது பெருமை யெலலாமெய்தி - தனககுணடான சாவஞ்ஞமும பஞ்சகிருத்தியமுமெனககுணடாகக்குறைவிலலையாயி னுமெனககுணடாயிருககபபட்ட விச்சா ஞானக்கிரியைகளையுமவி யாததிவியாபகங்களாகிய பெருமையு மிவைகளெலலாந தனனு டைய பூரணத்திலே யடக்கிககொணடு, தனனையெனககுத்தருவ தையனறியு மெனனையு மெனக்கேதந்து - தனனுடைய வானந்த சொருபத்தை யெனககுக கடாக்ஷித்ததுமனறியேயநதபேரின பத்தோடுங்கூடி யநுபவிந்திருக்கிற வானமபோதமாகியசிறறறிவு கெடாமற கெடுகிறகிற முறையையுமெனககுககடாக்ஷித்தருளி —தனனதுபேரானநதப பெருங்கடலதனு ளாராவினபமளித்து தன்னுடையபரிபூரணமாகிய வானநதவெள்ளமான பெரிய வருட் சமுத்திரத்திலே விளையப்பட்டிருப்பதாய வொருகாலத்திலுமுவ ட்டாத வினபத்தை யெனககுக கடாக்ஷித்தருளி,—நீராவுளளும் புறமபுமொழி வினறிநினற வள்ளனமைகாட்டி ஒருகாலத்திலும் விடபபடாம லகமபுறமெங்கும பூரணமாயநின றனவரதமு மறி

* ஒன்றுகாமலிரணடாகாம லொனறுமிரணடுமினறுகாமல் என்பதறகு, பேதமுமபேதமும பேதாபேதமுமாகாமல என்று பொருளுரைப்பினுமாம.

விதந்துகிறகிற வளப்பாட்டையுந் தரிசிப்பித்து,— மலரடியருளிய மன்னன்-தாமரைமலர்போன்ற ஸ்ரீபாதத்தைக் கடாக்ஷித்தருளின தம்பிரானே,—எங்கோன்-எமக்குக் கர்த்தாவா யுள்ளவன்,—வார் புனற்பெண்ணை வெண்ணெய்க்காவலன் - மென்மேலும் வருகி றபுனலினாலே பெருக்கப்பட்ட பெண்ணையாற்றையுடைய திரு வெண்ணெய்நல்லூருக்குக் கர்த்தாவா யிருக்கப்பட்டவன்,—மெய் கண்டதேவன்-மெய்கண்டதேவனென்கிற திருநாமத்தினை யுடை யவன்,—அண்ணல் - எனக்குச் சுவாமியா யிருக்கிறவன்,—அரு ளால்யாத்தன் - தன்றருளே கோயிலாக வெழுந்தருளி யிருக்கப்ப ட்டவன்—நண்ணிய - என்னைவந்து பொருந்திய,—மலமுதலா மினமாய்க்கு மூலகவுயிர்க்கெல்லா மொருகண்ணே-ஆணவமலமு தலாயுள்ள மலங்களையெல்லாஞ் சேதனம்பண்ணினவன் சர்வ லோகங்களிலுமுள்ள வான்மாக்களுக்கெல்லா மோரறிவாகநின் றநுக்கிரகஞ்செய் தருளுகிறவன் (று-ம.) அற்றவாக்கற்றவன்-எ-கு தேகாதிபிரபஞ்சங்களை நீக்கப்பட்ட தபோதனாக்குக் கர்த்தாவிரு ண்டற்று நிற்பனென்று பொருள்கூறியதற்கு. பி-ம தேவாரம 'உலகினிலியற்கையையொழித்திட்டற்றவர்கத்துச்சிவனுறைகி ன்றவாலவாயாவதுமிதுவே.'' எ-ம் தேகாதியென்றது உடம்பு முதலானவற்றைநீங்கவே தவமாமென்பது கருத்தாகையாலென வறிக இதற்கு பி-ம. திருவாசகம. "பாவியேற்குமுண்டாங்கொல் பரமானந்தப்பழங்கடல்சேர், தாவியாக்கையானெனதெனயாந்து மின்றியுறுதலே.'' எ-ம திருவள்ளுவப்பயன். மற்றுந்தொடர்ப் பாடெவன்கொல் பிறப்பறுக்க லுற்றார்க்குடம்புமிகை, எ-ம. கண் டுகொள்க, அந்தமாதியில்லவன். எ-கு முடிவுமுதலுமில்லாதவ னென்று பொருள்கூறியதேதெனில் சிவனேற்றமு மிறுமில் லாதவனாகையாலே யப்படிச்சொன்னதென வறிக. இதற்கு. பி-ம திருவெம்பாவையில் "ஆதியுமந்தமுமில்லா வரும்பெருஞ்சோதி யை.'' என்பதுகண்டுகொள்க. இனிவந்து எ-கு. ஆசாரிய விக் கிரகமாக வெழுந்தருளியென்று பொருள்கூறியதற்கு பி-ம திரு

வெம்பாவையில் ''இங்குநம்மில்லந்தோறு மெழுந்தருளிச் செங்
கமலப்பொற்பாதந்தந்தருளுஞ் சேவகனை,, எ-து கண்டுகொள்க
குரக்குமனத்துக்கொடியேன பரக்குமபரப்பைக் குவித்து எ-கு
பிரபஞ்சவியாத்தியையொடுக்குவித்து என்று பொருள் கூறியத
றகு. பி-ம. சிவஞானபோதத்தில் ''சிறைவிட, டலகடலிற்சென
றடங்குமாறுபோனமீளா, துலைவிலரனபாதத்தையுற்று எ-து.
கண்டுகொள்க, இருள்வெளியாகு மருளினையறுத்து எ-கு. கேவ
லசகல மிரண்டினையுநீங்கியென்றுபொருள்கூறியதேதெனனில்
கேவலத்திலாணவத்தால் மறைப்புண்டுகிடக்கையா லிருளென்ற
தெனவறிக சகலத்திற்கலையாதி தத்துவங்களோடுங்கூடி ஜீவிக்
கையா லொளியென்றதெனவறிக இதற்கு பி-ம. சிவப்பிரகா
சத்தில்''புகலுமல மொழித்தற்கு என்னுஞ்செய்யுளில இகலிரு
ளினையுணரி லிருள்வெளியாந் தன்மையெய்தும எ-து. கண்டு
கொள்க. இனிவந்து புகுதலுஞ்சென்று நீங்கலுமின்றி யொன்று
யநின்ற வந்திலையில. எ கு சிவனான்மாவை வந்து கூடவுமில்லை.
ஆன்மாசென்று சிவனைக் கூடவுமில்லையென்று பொருள்கூறியத
ற்கு பி-ம போற்றிப்பஃறொடையில உள்ளமெனறுநீங்காதொ
ளித்திருந்து தோன்றிநின்ற,கள்ளமின்றுகாட்டுங் கழல்போற்றி,
எ து கண்டுகொள்க. ஒன்றாகாம லிரண்டாகாம லொன்று மிர
ண்டுமின்றாகாமல் எ-கு. ஆன்மாவுஞ் சிவனுமிரண்டுமுதலா யிரு
க்குமிடத்து ஒன்றுபட்டு நில்லாதென்று மிரண்டுபட்டுநில்லாதெ
ன்று மொன்றுமிரண்டுமில்லாம லிராதென்றும பொருள்கூறியத
றகு. பி-ம சிவப்பிரகாசத்தில் உடலுயிர்கண்ணருக்கனறிவொ
ளிபோற்பிறிவருமத்துவிதமாகும் எ ம திருக்காளத்தியந்தாதியில்
உரையும்பொருளுமுயிருமுடலும் விரையுமலருமபோலவிம்மிச-
சைவின்றிச் சென்றவாறெங்ஙன் திருக்கயிலையெம்பெருமா,
னின்றவாறெங்ஙனேநிறைந்து,, உ-ம. கண்டுகொள்க. இனித்தன்ன
துபெருமைத தாக்காணுயினும், எ-கு. தனக்குண்டாகிய சாவஞ்

ஞதது வமும் பஞ்சகிருத்தியமு மெனக்குண்டாக்கிறு ரில்லையாயி
னுமென்று பொருள்கூறியதேதென்னில ஆனமா முததியைபபெ
ற்றவிடததுஞ் சிவனுக்குணடான தனமை யுணடாகாதெனபது
கருத்து இதறகு பி-ம. சிவப்பிரகாசததில இனறுநோககுஞற
நடககுமியல்பிலோாககினையவாய்நது, நினறதோரலகைகோநதா
ணிகழவதெனதுபோலுளளத தொனறியவுணாவு தமபாலுள்ளது
நிகழததுமீசன, றனெரு ழினடத்துமேனிதனக கெனககொணடு
தானே எ-ம சிததியாரில''உயிாதானுஞ்சிவானுபவமொனறினுக
குமுரிததே. எ-ம, சஙகறபநிராகரணததில''நாழிகொளளபதாழி
யினைல புனலதனுறசுருத்து முதலுளதாகவேணடும, எ-ம, கணடு
கொள்க, எனனதுபெருமையெல்லாமெயதி எ-கு ஆனமாவுககு
ள்ள விசசாஞானககிரியைகளையும வியாததிவியாபகஙகளையுஞசிவ
னுள்ளே யடககிகொள்ளுவனென்று பொருள்கூறியதறகு பி-ம்,
சிததியாரில ''விருமபிபபொன்னினைககுளிகையொளிபபதுபோ
லடககி எ-து, கணடுகொளக. இனிதனனையெனகருததருவதை
யனறியும எ-கு. பி-ம சிததியாரில ' இநதனததினெரிபாலிரெய்
னனுஞ்செயயுளிலே,''தானுகிநதனனுருவபபாபபையெலலாங
கொடுபுகுந்துபதிபபனிவனபாலே'' எ-ம திருவாசகததில,''தந்த
துன றனனைககொணட தெனறனனைசசஙகரா வாாகோலேசது
ர்தத ரநதமொனறிலலா வாநநதமபெறறேன யாதுநீபெறறதொ
னறென்பால், எ-ம், கணடுகொளக எனனையு மெனக்குத தருது.
எ-கு, அநதச சிவானுபவததை யநுபவிககினறசிறறறிவுஙகெடா
மலென்றுபொருட் கூறியதேதெனனில சிறறறிவுகெட்டாலநுப
விப்பாரில்லாதாகையா லபபடிசசொனனதெனவறிக முததியி
லான்மா நினறனுபவிககுமெனபதறகு பி-ம், உணமை விளககத்
தில் முததிதனில்மூனறுமுதலுமொழியக கேள், எனற பாடடும்,
சிததியாரில் உயிாதானுஞ சிவானுபவ மொனறினுககு முரித்தே,
எ-ம் சொனனதிப் பொருள் பற்றியெனவறிக, தனனது பேரா
னநதப பெருஙகடலதனுளாராவினபமளித்து, எ-கு, அருட்சமு

தத்திரத்திலே விளையப்பட்ட விம்பத்தையெனக்குக்கடாக்ஷித்ததெ
ன்று பொருள்கூறியதற்கு வி-ம. சித்தியாரில் சித்தாந்தத்தே சிவ
ன்றன திருக்கடைக்கண் சேர்த்திச்சநமொன்றிலே சீவன்முத்
தராக வைத்தாண்டமலங்கழுவி ஞானவாரிமடுத்தானந்தம்பொழி
ந்து எ-து. கண்டுகொள்க நீராவுள்ளும் புறம்பு மொழிவின்றி
நின்ற வள்ளன்மைகாட்டி, எ-கு. ஒருகாலத்திலும் விடப்படா
மல் சிவனுள்ளும் புறம்புமாய்நிறைந்து நிற்பனென்றுபொருள்கூ
றியதற்கு. பி - ம. திருவாசகத்தில உம்பர்கட்கரசேயொழிவற
நிறைந்தயோகமே, எ-து. கண்டுகொள்க மலரடியருளிய மன்
னனெங்கோன. எ - கு. தாமரைமலர்போன்ற ஸ்ரீபாதத்தைக்
கடாக்ஷித்தருளினவனென்று பொருள்கூறியதற்கு பி-ம. திருவெ
ம்பாவையில. செங்கமலப்பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனே.
எ-து. கண்டுகொள்க, அருளாலயத்தன எ - கு. அருள்கோயிலாக
வெழுந்தருளியிருக்கப்பட்டவனென்று பொருள்கூறியதேதென்
னில சிவன தன்தருளாகிய சத்தியுடம்பாக வெழுந்தருளியிருக்
கையாலெனவறிக. இதற்கு. பி-ம. சிவப்பிரகாசத்தில நீடுபராசத்
திநிகழ்ச்சாஞானநிறைகிரியைத் தாவதனைநிமலனமேவி நாட்டிய
கருணைத்திருவுருவமாகி எ - ம. சித்தியாரில, காயமோமாயையன்
றுகாண்பதுசத்திதன்னால், எ-ம. திருவாசகத்தில உடையாண்டவு
நீயிருந்தி எ-ம. வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க. இனிமல்முதலா
யினமாயக்கும் எ-கு. ஆணவமலமுதலாயினவெல்லாவற்றையுஞ்
சேதனம்பண்ணினவனென்று பொருள்கூறியதற்கு, பி ம. போற்
றிப்பஃறொடையில. முன்னின்று மும்மலந்தீர்த்தாட்கொள்கை.
எ-ம. தத்துவவிளக்கத்தில் க்கிருகாழி மன்கட்டிடுமெபாசங்கண்
மூன்றவைதாம, புதிதருமாணவம்போகஞ்செய்தகன்மமுமாயை
யுமா, முதியதுதானென்று முன்பினிலவந்தது சேதனனக, னறி
கமறைப்பனவாயிரகோடிவிருத்திகளே, எ - ம. கண்டுகொள்க.
உலகவுயிர்க்கெல்லாமொருகண்ணே எ - கு. சாவான்மாக்களுக்
ம ஓரறிவாகிநின் றறிவிக்கிறவனென்ற தேதெனனில் ஆதித்த

ஞெனறுயிருந்தும பலகணகளுககுங காட்டாநினறதுபோ லெ
னவறிக. இதறகு பி-ம, சித்தியாரில கணகட்கிருளினையொளியா
லோட்டுமிரவியையபோல்வீசன் எ-து. கணடுகொளக

'இஙஙனம வியாககியைசசெயயபபட்ட விநத இருபாவிரு
பஃதுஎனனும நூலுககுச் செயயுட்கடோறு மாசாரியரைசசீஷன
கேட்டும விறைவுககுவிடையமாக வாசாரிய ரருளிசசெயயபபட்ட
சோறகளையெலலா மீளவுஞ சீஷன மறுததமொழியாகவருகையா
லாசாரிய ரருளிசசெயததெலலாங கீழபபட்டுச சீஷனசொலலே
மேறபட்டு வருமதைப பொருளெனககொளவாருமுளா அதுசித
தாநதபபொருளுககு விரோதமெனவறிக அபபடியாகில வேறு
பொருள கொளளுமிடதது மறறுமுணடான நூலகளையோதியறி
நது குருமுகாநதரமாகக கேட்டறிநது சமபிரதாயமவநத சிததா
நதிகளுககொழிய தறபோதஙகொணடறிவாக கறியபபடாதெ
னவறிக அபபடியாசாரியா சததியமுஞ சீஷனசொல லசததிய
மெனனுங கருததைபபறறி யிநநூலுககு வியாககியை யெழுதின
தேதெனனில கணணகனஞாலதது எனனுமுதலகவலிலே சீறிய
ருளல சிறுமையுடைததாலெனறு சீஷன கூறியதறகுததரமாக
வாசாரியா அபககுவ பககுவககுறிபபாாததருளினங குருமுதலாய
எ-கு. பொருள நாமசொனனவததஙகளை மாறுபாடாதக கொள
ளுகையாலே நாஙகோபிததுககொணடோமென ருசாரியா திரு
வுளம்பறறுகையாலே யாசாரியா திருவுளமபறறினதே சததியம்.
அந்தவாசாரியா வாககியததுககுச சாததிரசமமதி யெழுதினதினு
லும ஆசாரியா திருவுளமபறறினது சததியமெனகிறதைக் குருமு
காநதரமாகக கேட்டு அநுபவததாற கணடுகொளக.

திருசசிற்றமபலம.

இருபாவிருபஃது மூலமும் உரையும்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவதிகை மனவாசகங்கடந்தார்

அருளிச்செய்த

உண்மைவிளக்கமூலமும்,

உரையும

இஃது,

காஞ்சிபுரம்

மகாவித்வான

கந்தசாமிமுதலியார்

மாணாக்கர்

கா - சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வையிட்டு,

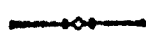
கனனிகைபபோ

முருகேச முதலியாரால்

சென்னை

ஜீவகாருண்யவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898௵

உ

சிவமயம்.

தனியன்.

மன்னதிகை வாழு மனவா சகங்கடந்தான்
மின்னனைய வாழவிலுறு மெய்கண்டான்-பன்மறைகள்
வண்மைதரு மாகமநூல் வைத்த பொருள்வழுவா
யுண்மைவிளக் கஞ்செயதா னுற்று

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உண்மைவிளக்கம்.

வெண்பா.

வண்மைதரு மாகமநூல் வைத்த பொருள்வழுவா
வுண்மை விளக்க முறைசெய்ய-திண்மதஞ்சேர்
அந்திநிறத் தந்திமுகத் தொந்திவயிற் றைங்கரனைப்
பந்தமறப் புந்தியுள் வைப்பாம்.

இ-ள், வண்மைதருமாகமநூல் - வளப்பத்தைத்தாநின்ற ஆகமநூலிலே,—வைத்தபொருளவழுவாவுண்மைவிளக்கமுறை செய்ய-பரமேஸ்வர னருளிச்செய்துவைத்த பதியி னுண்மையும பசுவினுண்மையும பாசத்தினுண்மையும் வழுவாமலிந்தநூலிலே விளங்கச்செய்வது பொருட்டாக,—திண்மதஞ்சேர் - திண்ணிய மூன்றுமதமும பொருந்தப்பட்ட,—அந்திநிறத்து - செக்கர்வான மபோன்ற சிவந்த திருமேனியினையும,—தந்திமுகத்து - யானை முகத்தினையும,—தொந்திவயிற்று - பண்டியுண்டான திருவுந்தி யினையும,—ஐங்கரனை - ஐந்து ஸ்ரீ அத்தத்தினையுமுடைய விக்கி னேஸ்வரப் பிள்ளையாரை,—பந்தமற பாசபந்தங்களெல்லாநீங்க, புந்தியுள் வைப்பாம-அடியேனுடையமனதிலே தியானம்பண்ணு கின்றேன்.

பொய்காட்டிப் பொய்யகற்றிப் போதாநந் தப்பொருளாய்
மெய்காட்டுமெய்கண்டாய் விண்ணப்பம்-பொய்காட்டா

மெய்யா திருவெண்ணெய் வித்தகா சுத்தவினை
யையாநீ தானகேட் டருள.

இ ள். பொய்காட்டி தேகாதி பிரபஞ்சத்தைப்பொய்யெனக்காட்டி, பொய்யகற்றி-பொய்யைநீக்கி, போதாநந்தப்பொருளா மெய்காட்டு மெய்கண்டாய விண்ணப்பம அறிவிலே யாநந்தசொரூபமாயிருக்கிற வுண்மையைக காட்டுகிற மெய்கண்டநாதனே யொருவிண்ணப்பம, பொய்காட்டாமெய்யா-பொய்யைககாட்டாத மெய்சசத்தியத்தை யுடையவனே, திருவெண்ணெயவித்தகா-திருவெண்ணெய்நல்லூரிலே எழுந்தருளியிருககப்பட்ட ஞானாசாரியனே, சுத்தவினை யையாநீதானகேட்டருள-சுத்தமாகிய வினாவினைச் சுவாமீ தேவரீர திருசசெவிசாற்றியருளவேணடும. (உ)

ஆறாறு தத்துவமே தாணவமே தனறேதான
மாறா வினையேது மற்றிவற்றின-வேறாக
நானேது நீயேது நாதனட மஞ்செழுத்துத்
தானேது தேசிகனே சாற்று

இ-ள். ஆறாறுதத்துவமேது-முப்பத்தாறுதத்துவங்களாவதேது ஆணவமேது - ஆணவமலமாவதேது ; அன்றேதானமாறாவினையேது-அநாதியிலேவிட்டு நீங்காமலிருக்கிற வினையாவதேது, மற்றிவற்றின வேறாகநானேது - இந்த மலங்களுக்கு வேறாகமுமொன்றுபட்டிருக்கிற வென்னுடைய சொரூபமாவதேது, நீயேது-தேவரீருடைய சொரூபமாவதேது, நாதனடம-பரமேஸ்வரனுடைய திருநடமாவதேது, அஞ்செழுத்துத தானேது-பஞ்சாக்கரத்தி னுண்மையாவதேது, தேசிகனே சாற்று-சுவாமீ திருவுளம பற்றியருளவேண்டும. (௩)

உள்ளபடி யித்தை யுரைக்கக்கே ளொன்றனக்கு
வள்ளலரு ளாலன்று வாயமலர்ந்து-தெள்ளியசீ

ராகமங்கள் சொன்னவகையிலே யாநந்த
யோக நிகழ்புதல்வா வுற்று.

இ-ள் உள்ளபடியிதனை யுணரக்கேளென்றனக்கு-உண்டான படியே நீ கேட்டவினவைச் சொல்லுகிறோங்கேள், வள்ளலருளாலன்று வாய்மலர்ந்து-பரமேஸ்வரன் றனது காருண்ணியத்தினாலே யநாதியிலே திருவாய்மலர்ந்து, தெளிவியசீராகமங்கள் சொன்னவகையிலே தெளிவாயிருக்கிற வாகமங்கள் சொன்னமுறைமையிலே ஆநந்தயோகநிகழ் புதல்வாவுற்று-ஆநந்தயோகத்திலே யடங்கிநிற்கிற பிள்ளாயுற்றுப்பொருளறிகேள். (௪)

நாற்கோணம் பூமிபுனல் நண்ணு மதி யின்பாதி
யேற்குமனல் முக்கோண மெப்போது-மாக்கு
மறுகோணங் காலவட்ட மாகாய மான்மா
வுறுகாய மாமிவற்றா லுற்று.

இ-ள் நாற்கோணம்பூமி - பிருதிவி நாலுகோணமா யிருக்கும், புனல்நண்ணுமதியின்பாதி-அப்புவானது அர்த்தசந்திரனைப்போன்றதாயிருக்கும், ஏற்குமனல்முக்கோணம்-பொருந்தப்பட்டதேயுவானது மூன்று கோணமாயிருக்கும், எப்போது மாக்குமறுகோணங்கால - பொருந்தப்பட்டவாயுவானது எந்தக்காலமும் மறுகோணமாயிருக்கும் வட்டமாகாயம்-ஆகாயமானது வட்டமாயிருக்கும், ஆன்மா வுறுகாயமா மிவற்றாலுற்று - ஆன்மாவுக்குப் பஞ்சபூதமு பரிணாமமாயிருக்கிறதேகமாய்வந்துபொருந்தும். (௫)

பொன்பார் புனல்வெண்மை பொங்கு மனல்சிவப்பு
வன்கால் கருமைவளி வான்றூம-மென்பார்
எழுத்து லவரயவப் பாராதிக் கென்று
மழுத்தமதாய நிற்கு மது.

இ-ள. பொன்பார் பிருதிவியானது பொன்னிறமாயிருக்கும்; புனல்வெண்மை - அப்புவானது வெள்ளைநிறமாயிருக்கும, பொஙகுமனலசிவப்பு மிகுநது வாராநினற தேயுவானது சிவந்தநிறமாயிருக்கும, வனகால கருமை-வலியததைத தாராநினற வாயுவானது கருமைநிறமாயிருக்கும, வானாமமம - மிகுநதவாகாசமானதுபுகைநிறமாயிருக்கும, எனபார - எனறிப்படிப பெரியோரகளசொலலுவாரகள, எழுததுல வரயவப பாராதிககெனறும-பிருதிவிககு லகாரமும அபபுவுககு வகாரமும தேயுவுககு ரகாரமும வாயுவுககு யகாரமும ஆகாயததுக்கு அகாரமும, அமுரதமதாய நிற்குமது இபபடிப பலமாயப பொருநதிநிறகும. (௬)

குறிகுளிசங் கோகனகங கொளசுவததி குனறு
வறுபுளளி யாரமுத விநதுப-பிறிவினறி
மணபுணறீக காலவான மனனு மடைவேயென
றெண்புதல்வா வாகமமோ தும

இ-ள. குறிகுளிசங கோகனகங கொளசுவததி குனறுவறு புள்ளியாரமுத விநதுப் பிறிவினறி மணபுணறீக காலவானம-பிருதிவிககு வசசிரமும அபபுவிககுத தாமரைபபூவும தேயுவிககுச சுவததிகமும வாயுவுககு அறுபுள்ளியும ஆகாயததுககு வமுதவிநதுவும விடடுநீஙகாமல, மனனுமடைவேயென றெணபுதல வாவாகமமோதும இநதவடையாளஙகளிலே நிலைபெறறிடுமென று ஒள்ளியபிள்ளா யாகமஙகளிலே சொலலும. (௭)

பாராதி யைந்துக்கும பனனுமதி தெயவங்க
ளாரா ரயனாதி யைவரா-மோரோர
தொழிலவாகளுக்குச் சொலலுஙகாற ரேறறமுத லைந்தும்
பழுதறவே பண்ணுவர்காண் பார.

இ-ள். பாராதி யைந்துக்கும் பன்னுமதி தெய்வங்களாரார்-பிருதிவு அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம் ஐந்துகளுஞ் சொல்லப்பட்ட

வதிதேவதைகளாரானென்று கேட்கிறாயானால், அயனாதியைவ ராம்-பிருதிவிக்குப்பிரமாவும் அப்புவிக்குவிஷ்ணுவும் தேயுவிக்கு ருத்திரனும் வாயுவுக்கு மகேஸ்வரனும் ஆகாயத்துக்குச் சதாசிவரு மென ஐந்துபேராம், ஓரோர்தொழி லவர்க்குச் சொல்லுங்கால- ஒவ்வொருத்தர் கிருத்தியங்களைச் சொல்லுமிடத்து, தோற்றமுத லைந்தும் பழுதறவே பண்ணுவார்கள் பார் சிருஷ்டி திதி சங்கா ர திரோபவ மநுக்கிரக மைந்துங் குற்றமறச்செய்வார்களென் று விசாரித்தறிவாயாக. (அ)

படைப்ப னயனளிப்பன் பங்கயக்கண் மாயன்
றுடைப்ப னுருத்திரனுஞ் சொல்லில்-திடப்பெறவே
யென்றுந் திரோபவிப்ப ரீசர் சதாசிவரு
மன்றே யநுக்கிரக ராம்.

இ-ள். படைப்பனயன - பிரமா சிருஷ்டிப்பன், அளிப்பன் பங்கயக்கண்மாயன்-செந்தாமரைக் கண்ணையுடையமகாவிஷ்ணு இரக்ஷிப்பன், துடைப்ப னுருத்திரனுஞ்சொல்லில்-சொல்லுமி டத்து ருத்திரமூர்த்தியானவர் சங்கரிப்பர், திடப்பெறவே-நிச்சய மாகவே, என்றுந் திரோபவிப்பரீசர் - மகேஸ்வரமூர்த்தியானவ ரெந்தக்காலமுந் திரோபவம்பண்ணுவர், சதாசிவருமன்றே யநு க்கிரகராம்-சதாசிவமூர்த்தியானவ ரநாதியிலே யநுக்கிரகம்பண் ணுவார். (கூ)

மண்கடின மாய்த்தரிக்கும் வாரிகுளிர்ந் தேபதமா
மொண்கனல்சுட் டொன்றுவிக்கு மோவாமல்-வண்கால்
பரந்துசலித் துத்திரட்டும் பார்க்கிலா காயம்
நிரந்தரமாய் நிற்கு நிறைந்து.

இ-ள். மண்கடினமாய்த்தரிக்கும்-பிருதிவியானது விடயங்க ளிலே கடினகுணத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும், வாரிகுளி ர்ந்தேபதமாம்-அப்புவானது விடயங்களிலே நெகிழுந்தகுணத்தை

கொடுத்துக்கொண்டுநிற்கும் ' ஒண்கனல்சுட் டொன்றுவிக்கும்-தேயுவானது விடயங்களிலே சுட்டொன்று தலைப்பண்ணிக்கொண்டு நிற்கும் ஓவாமல-விட்டுநீங்காமல், வண்கால்பரந்து சலிந்துதிரட்டும்-வளப்பத்தையுடைய வாயுவானது விடயங்களிலே திரட்டிக்கூட்டாநிற்கும், பாரகிலாகாயமநிரந்தரமாய்நிற்குநிறைந்து-விசாரிக்குமிடத்து ஆகாயம் விடயங்களுக்கெல்லா நிரந்தரமா யிடங்கொடுத்துக்கொண்டுநிற்கும். (ம)

உள்ளபடிமாபூத மோதினேமுன் றனக்குக்
கள்ளமிருமைம்புலனுங் கட்டுரைக்கில்-மெள்ளவே
யோசைபரிச முருவஞ்சுவைநாற்ற
மாசைதருமைம்புலனே யாம்.

இ-ள். உள்ளபடிமாபூதமோதினேமுன்றனக்கு-உண்டான படியே மகத்தாகிய பஞ்சபூதங்களுஞ் சொன்னேம், கள்ளமிருமைம்புலனுங் கட்டுரைக்கில் - கள்ளமிகுந்து வரப்பட்டாநின்றசத்தாதிவிடயங்களைச்சொல்லுமிடத்து, மெள்ளவே-மையவே,ஓசைபரிசமுருவஞ் சுவைநாற்ற மாசைதருமைம்புலனேயாம் - ஆசையைக்கொடாநின்ற சத்த பரிச ரூப ரச கந்தமென்றறிவாயாக.()

ஞானேந்திரியங்கள் நன்றாயுரைக்ககேள்
ஊனமிகுபூத முற்றிடமா-யீனமாஞ்
சத்தாதியையறியுந் தானஞ்செவிதோல்கண்
ணத்தாலு மூக்கென் றறி.

இ-ள். ஞானேந்திரியங்கள்நன்றாயுரைக்ககேள் - ஞானேந்திரியங்கள் நன்றாயச்சொல்லுகிறோங்கேள், ஊனமிகு பூதமுற்றிடமா-ஊனமிகுத்துவரப்பட்டாநின்ற பஞ்சபூதங்களிடமாக, ஈனமாஞ் சத்தாதியையறியுந் தானஞ்செவிதோல் கண்ணத்தாலுமூக்கென்றறி-ஈனத்துவமாயிருக்கிற சத்தாதிவிடயங்களை யறிகிறவிட

மேதென்று கேட்கிறாயானால் சுரோத்திரந் தொக்கு சக்ஷு சிங்ஙுவை யாக்கிராணமென் றறிவாயாக. (௰௨)

வானிடமாய்நின்று செவி மன்னுமொலியதனை
யூனமிருந்தோல்கா லிடமாக-வூனப்
பரிசந்தனையறியும் பார்வையிற்கண்ணங்கி
விரவியுருவங் காணுமே.

இ-ள். வானிடமாய் நின்று செவிமன்னுமொலியதனை - ஆகாயத்தினிடமாகநின்று சுரோத்திரஞ் சத்தத்தையறியும், ஊனமிருந்தோல் காலிடமாக வூனப்பரிசந்தனையறியும் - வாயுவினிடமாக நின்று ஊனத்துவமாயிருக்கிற தொக்குப்பரிசத்தையறியும், பார்வையிற்கண்ணங்கி விரவியுருவங்காணுமே - தேயுவினிடமாக நின்று சக்ஷுரூபத்தையறியும். (௰௩)

நன்றுகநீரிடமாய் நாவிரதந் தானறியும்
பொன்றுமணமூக்குப் பூவிடமாய்-நின்றறியு
மென்றேதுமன்றே யிறையாகமிதனை
வென்றார்சென்றாரின்ப வீடு.

இ-ள். நன்றுக நீரிடமாய நாவிரதந்தானறியும் - நல்லஅப்புவினிடமாகநின்று சிங்ஙுவை ரசத்தையறியும், பொன்றுமணமூக்குப் பூவிடமாயநின்றறியும் - பிருதிவியினிடமாகநின்று கெடாத வாக்கிராணங் கந்தத்தையறியும், என்றேதுமன்றே யிறையாகமம் - பரமேசுவரன் திருவுளம்பற்றினின்ற வேதாகமங்களிலே யநாதியிலேயென்றிப்படிச்சொல்லும், இதனைவென்றார் சென்றாரின்பவீடு - இந்தப் பஞ்சேந்திரியங்களை நிக்கிரகம்பண்ணின பேர்களே மோக்ஷவீடடைந்தவர்கள். (௰௪)

கண்ணுதனூலோதியிடுங் கன்மேந்திரியங்க
ளெண்ணுமவசனாதிக ளிடமாக-நண்ணியிடும்

வாக்குப்பாதம்பாணி மனுவுருதமுபத்த
மாய்க்கருதநாளு மது.

இ-ள், வாக்குக்கு வசனமும் பாதத்துக்குக் கமனமும் பாணிக்குத் தானமும் பாயுருவுக்கு விசர்க்கமும் உபத்தத்துக்கு ஆனந்தமும் நாடோறும் இந்தமுறைமையிலே பொருந்தியிடுமென்று நெற்றிக்கண்ணை யுடைய பரமேஸ்வர னருளிய வேதாகமங்களிலே சொல்லும். (௧௫)

வாக்காகாயமிடமாய் வந்துவசனிக்குங்கால
போக்காருங்காற்றிடமாய்ப் புலகியன-லேற்கு
மீகைக்குதநீ ரிடமாய்மலாதி
விடுமேபாரிடமுபத்தம விந்து.

இ-ள். வாக்காகாயமிடமாய் வந்துவசனிக்கும்-ஆகாயமிடமாய்நின்று வாக்குவசனத்தைச்சொல்லும், கால்போக்காருங்காற்றிடமாய-வாயுவினிடமாகநின்று பாதம் கமனம்பண்ணும், புலகியனலேற்குமீகை-தேயுவினிடமாகநின்று பாணியிடுதலுமேற்றலுஞ்செய்யும், குதநீரிடமாய மலாதிவிடும் - அப்புவினிடமாகநின்று பாயுரு மலசலத்தைப்பிரிவிக்கும், பாரிடமுபத்தமவிந்து-பிருதிவியினிடமாகநின்று உபத்தமானந்தத்தைவிடும். (௧௬)

அந்தக்கரண மடைவேயுரைக்கக்கேள்
ளந்தமனம்புத்தியுட னாங்காரஞ்-சித்தமிவை
பற்றியதுநிச்சயித்துப் பல்காலெழுந்திருந்தங்
குற்றதுசிந்திக்கு முணர்

இ-ள். அந்தக்கரணமடைவே யுரைக்கக்கேள்-அந்தக்கரணங்களுடைய வடைவைச் சொல்லுகிறோங்கேள், அந்தமனம்புத்தியுடனாங்காரஞ் சித்தமிவை பற்றியது நிச்சயித்துப் பல்காலெழுந்திருந் தங்குற்றது சிந்திக்கும் - மனம்பற்றும் புத்திநிச்ச

யிக்கும் ஆங்காரமெழுந்திருக்கும் சித்தஞ்சிந்திக்கும், உணர்-அறிவாயாக (௰௭)

ஓதியிடோலாறு முற்றுண்மத்தத்துவமென்
றோதியருணூ லறையுங்காண்-டீதறவே
வித்தியாதத்துவங்க டன்னைவிளம்பக்கே
ளுத்தமனே நன்றா யுனக்கு

இ-ள். ஓதியிடோலாறு முற்றுன்மத்தத்துவமென்றோதியருணூலறையுங்காண் - சொல்லப்பட்ட விருபத்தாலும் பொருந்தப்பட்ட ஆன்மதத்துவமென்று பரமேஸ்வரனுடைய வேதாகமங்களிலேசொல்லும், தீதறவே-குற்றமறவே வித்தியாதத்துவங்கடன்னை விளம்பக்கே ளுத்தமனே நன்றாயுனக்கு - உத்தமனாகிய பிள்ளாய் வித்தியாதத்துவங்களேழையுஞ்சொல்லுகிறோங்கேள். (௰௮)

காலநியதி கருதுங்கலைவித்தை
யேலவிராகம்புருட னேமாயை-மாலறவே
சொன்னோமடைவாச் சொன்னவிவைதன் னுண்மை
யுன்னியுரைக்கக்கா முற்று

இ-ள். காலநியதி கருதுங்கலைவித்தை யேலவிராகம் புருடனேமாயை மாலறவே - காலம் நியதி கலை வித்தை இராகம் புருடன் மாயை மயக்கமறவே, சொன்னோமடைவாக - இந்தமுறைமையிலே சொன்னோம், சொன்னவிவை தன்னுண்மையுன்னியுரைக்கக்கா முற்று-இதனுடைய சுபாவத்தைச் சொல்லுகிறோம் உற்றுப்பொருந்திக்கேள். (௰௯)

எல்லைபலம்புதுவை யெப்போதுநிச்சயித்தல்
அல்லறருங்கிரியை யான்மாவுக்-கொல்லை
யறிவாசையைம்புலனு மாரவருங்காலங்
குறியாய்மயக்கென்று கொள்.

இ-ள். எல்லைப்பலம்புதுமை - காலதத்துவமானது கழிகாலத்தெல்லையும் நிகழ்காலத்துப்பலத்தையும் எதிர்காலத்துப்புதுமையும் பொருத்துவிக்கும், எப்போதுநிச்சயித்தல் - நியதிதத்துவமானது எந்தக்காலமும் கன்மத்தையிவ்வளவென்று நிச்சயம்பண்ணிநிற்கும், அல்லற்றருங்கிரியை - கலையானது ஆணவத்தைச் சிறிதுநீக்கி யான்மாவுக்குக் கிரியையையெழுப்பும், ஆன்மாவுக்கொல்லையறிவு - வித்தியாதத்துவமான தான்மாவுக்குச் சீக்கிரத்திலே யறிவையெழுப்பும், ஆசை - இராகதத்துவமானது பெற்றபதார்த்தங்களைச் சிறிதாக்கிப்பெருத்திலே யிச்சையுண்டாக்கும் ஐம்புலனுமாரவருங்காலம் - ஆன்மா பஞ்சேந்திரியங்களிடமாகச் சத்தாதிவிடயங்களைப் புசிக்கவருகிற வவதரத்தில் புருடதத்துவமானது விடயத்திலே யழுந்துவிக்கும், குறியாய்மயக்கென்றுகொள் - மாயையானது ஒன்றைநினைக்கவொட்டாமல் மயக்கத்தைச் செய்யுமென்றறிவாயாக. (௨௰)

வித்தியா தத்துவங்க ளேழும் விளம்பினோம்
சுத்தமாந் தத்துவங்கள் சொல்லக்கேள் - சித்தமாஞ்
சுத்தவித்தை யீசுரம்பின் சொல்லுஞ் சதாசிவந்தற்
சத்திசிவங் காணவைக டான.

இ-ள். வித்தியாதத்துவங்க ளேழும் விளம்பினோம் - வித்தியாதத்துவங்களேழுஞ் சொன்னோம், சுத்தமாந்தத்துவங்கள் சொல்லக்கேள் - சுத்தமாயிருக்கிற சிவதத்துவங்களைந்தையுஞ் சொல்லுகிறோங்கேள், சித்தமாஞ்சுத்தவித்தை யீசுரம்பின்சொல்லுஞ் சதாசிவந்தற்சத்தி சிவங்காணவைகடான - நித்தியமாயிருக்கிற சுத்தவித்தை ஈசுவரம் சாதாக்கியம் சத்திசிவமென்றறிவாயாக. (௨௧)

சுத்தவித்தை ஞானமிகுந் தொன்மையா மீசுரந்தா
னத்தனை ஞெழிலதிக யாக்கியிடு - மொத்தவிவை

* சாதாக் கியமென்றுஞ் சத்தி சிவங்கிரியை
யாதார ஞானவுரு வாம்

இ-ள், சுத்தவித்தை ஞானமிகும்-சுத்தவித்தை ஞானமேறிக் கிரியை குறைந்திருக்கும், தொன்மையா மீசுரந்தானத்தனொ ழிலதிகமாகியிடும்-பழமையாக ரப்பட்டாநின்ற ஈஸ்வரதத்துவ மானது ஞானங்குறைந்து கிரியையேறியிருக்கும், ஒத்தவிவைசா தாக்கியமென்னும்-சாதாக்கிய தத்துவம் ஞானமுங்கிரியையுமொ த்திருக்கும், சத்திசிவங்கிரியை யாதாரஞானவுருவாம்-சத்தி தத் துவம் கிரியையாயிருக்கும் சிவதத்துவம்ஞானமாயிருக்கும் (௨௨)

ஆறாறு தத்துவமுஞ் சொன்னோ மடைவாக
மாறா மலமிரண்டும் வாசொல்லக் - கூறில்
அறியாமை யாணவநீ யானசுத் தக்கங்
குறியா வினையென்று கொள்.

இ-ள் ஆறாறுதத்துவமுஞ் சொன்னோமடைவாக-முப்பத் தாறு தத்துவங்களுடைய முறைமையுஞ்சொன்னோம், மாறாமல் மிரண்டும்வாசொல்ல - விட்டுநீங்காமலிருக்கிற வாணவமல்த்தை யுங் கன்மமலத்தையுஞ் சொல்லுகிறோங்கேள், கூறில்-சொல்லுமி டத்து, அறியாமையாணவம்-அறியாமையைப் பண்ணிக்கொண் டுநிற்கிற தீராணவமலம், நீயான சுத்தக்கங் குறியாவினை யென்று கொள்-சுத்தக்கமென்னையு நினையாமல் நீதானாயிருக்கிறது தா னே கன்மமலமென்றறிவாயாக. (௨௩)

ஆறாறு தத்துவமு மாணவமு மல்வினையு
மாறா வருளால் வகுத்துணைத்தீர் - வேறாக
வென்னை யெனக்கறியக் காட்டி னவைகண்டே
னுன்னரிய தேசிகனே யுற்று

* சாதாக்கியத்தின் விரிவைச் சதாசிவரூபமென்னு நூலிற்காண்க.

இ-ள். ஆறாறுதத்துவமும்-முப்பத்தாறுதத்துவமும் ஆணவ மும்-ஆணவமலத்தையும், வல்வினையும்-கன்மமலத்தையும், மா றுவருளால வருத்தினாதகீ-விட்டுநீங்காத கிருபையினாலே பகு த்தருளிச்செய்கிறா, வேறாக வென்னை யெனக்கறியக்காட்டிடா-இந்த மலங்களுக்கு வேறுகாம லொன்றுபட்டிருக்கிற வென்னுடைய சொரூபத்தையு மருளிச்செய்யவேணும், இவைகண்டோ-இந்த மூன்றுமலங்களையுந் தரிசித்தேன், உண்ணரியதேசிகனேயுற்று-நி னைந்தற்கரிதாகிய தேசிகனே யுற்றுப்பொருந்தத்தக்கதாக (௨௪)

நன்று ரைக்கக் கேள நல்லசித்தின முன்னசித்திங்
கொன்றாது சித்தசித்தை யோராது - நின்றிவற்றை
யன்றே பகுத்தறிவ தானமாவே யென்றுமறை
குன்றும லோதுங குறித்து

இ-ள். நன்றுயுரைக்கக்கேள் - நீகேட்டதான்மதரிசனத்தை நன்றாகச் சொல்லுகிறேங் கேள, நல்லசித்தின முன்னசித்திங் கொன்றாது நல்லசித்தாகிய சிவத்தின்முன்னே யசித்தாகியபாசமி ல்லாது, சித்தசித்தையோராது-நல்லசித்தாகிய சிவத்துக்கு அசி த்தாகிய பாசத்தையறியவேண்டுவதில்லை, நின்றிவற்றையன்றே பகுத்தறிவதானமாவே-சித்தாகியசிவத்தையும் அசித்தாகியபாசத் தையும அநாதியிலே பொருந்தி விசாரித்தறிந்து அறிகிறதானமா வே, என்றுமறை குன்றுமலோதுங் குறித்து-பரமேசுவரனுண்ட யவேதாகமங்களிலே குறையாமற் சொல்லும். (௨௫)

தத்துவங்க ளாறாறுந் தன்னைத்தா னென்றறியா
தெத்தன்மை யென்னுளி லியம்பக்கேள - சுத்தமா
மாறு சுவையு மறியாது தன்னைத்தான
கூறி லவையினைபோற கொள.

இ-ள். தத்துவங்களாறுறுந்தன்னைத்தானென்றறியாது-முப் பத்தாறுதத்துவங்களும ஜடமாகையினாலே தன்னுடைய சொரு

பதத்தைத் தானறியச்செய்யாது, சேதனமையென்னி லியம்பக்கே ள-எந்தமுறைமையென்று கேட்கிறீராகில் சொல்லுகிறோங்கே ள, சுத்தமா மாறுசுவையுமறியாமலு தன்னைத்தான-சுத்தமாயிரு க்கிற வறுவகைச்சுவையுந் தன்னுடைய சொரூபத்தைத் தானறி யச்செய்யாது, கூறில-சொல்லுமிடத்து அவையிவைபோறகொ ள-முப்பத்தாறுதத்துவங்களுஞ் சுவைகளைப்போலத் தன்னுடை யசொரூபத்தைத் தானறியச்செய்யாது. (உசு)

ஆறு சுவையு மருந்தி யவைதன்னை
வேறொருவன் கூறியிடு மேன்மைபோ - லாறா
மொன்றொன்றா நாடியுணர்ந் தோதி லறிவாய
நின்றபொரு டானேகா ணீ

இ-ள் ஆறுசுவையு மருந்தியவைதன்னை வேறொருவன்கூறி யிடுமேன்மைபோல - ஆறுவகைச்சுவையும் புசித்துக்கைக்கிறது காக்கிறது * கூக்கிறது துவர்க்கிறது புளிக்கிறது இனிக்கிறதெ ன்க் கண்டுகொண்டொருவன் சொல்லுகிறமுறைமைபோல, ஆறா றுமொன்றொன்றா நாடியுணர்ந்து-முப்பத்தாறு தத்துவங்களையு மொன்றொன்றாக விசாரித்தறிந்து, ஓதில-சொல்லுமிடத்து, அறி வாய நின்றபொருடானேகாணீ - முப்பத்தாறு தத்துவங்க ளையும் பொருந்தியறிந்து அறிகிறவறிவுகாணியாகிய ஞானமாம். (உஎ)

குன்றா வருளாலே கூறினீ ரென்வடிவு
பொன்றாத நாமமுருவம் போயினீர் - நின்றருக்கன்
கண்ணுக்குக் காட்டுமோ போலே யுணர்த்தியிப்ப
நண்ணியறி வித்திடுவோ னாம்

இ-ள் குன்றாவருளாலே கூறினீரென்வடிவு - கெடாதகிரு பையினாலே அடியேனுடையசொரூபத்தையருளிச்செய்தீர், பொ ன்றாத நாமமுருவம்போகியீர் கெடாததேவரீருடைய சொரூபத்

* கூக்கிறது-உவர்க்கிறது.

தையு மடியேனுக்கருளிச்செய்யவேணுமே, நின்றருக்கண் கண்ணுக்
குக் காட்டுமாபோல - அதித்தப்பிரகாசமானது கண்ணுக்குப்ப
தார்த்தங்களைக் காட்டிக்கொண்டு நிற்கிறதுபோல், உனதறிவின
ணைப்பறிவித்திடுவோமாம-உனதறிவிலே பொருந்தினின்று றறிவித்
துவருவோமாம். (உஅ)

அணறியுங்கே ளான்மாவா லாய்ந்தறியு மைம்பொறிக
ளின்றி யறியா திவையென்ன - நின்றதுபோ
லோவாம லுன்னை யுணாத்துவோ முன்னறிவின்
மேவாமன மேவினா மே

இ-ள், அனறியுங்கேள-அறிவிலலாமலுஞ் சொல்லுகிறோஞ்
கேள ஆனமாவாலாயந்தறியு மைமபொறிகளினறியறியாதிவை
யென்ன-ஆனமாவிலேயறிந்து காரியப்பட்டுவருகிற பஞ்சேந்தி
ரியங்களும ஆனமாவினுலேயறிந்துகாரியப்பட்டுவருகிறோமென்
றறியச்செய்யாது, நினறதுபோல-அந்தப பஞ்சேந்திரியங்களைப்
போல, ஓவாமலுனனையுணாத்துவோம-விடடுநீஙகாமனினறுண
ககறிவிபபோம, உனனறிவின மேவாமன மேவினாமே-உனன
றிவிலே பொருநதாமற பொருநதினின றறிவித்துவரச்செய்தேயு
நீயறியாமலிருந்தது மபபடிபோல. (உகூ)

அக்கரங்கட் கெல்லா மகரவுயிர் நின்றாற்போல
மிக்க வுயிர்க்குயிராய மேவினோ - மெக்கணுநு
நில்லா விடத்துயிர்க்கு நில்லா தறிவென்று
நல்லா கமஞ்சொல்லு நாடு

இ-ள் அக்கரங்கட்கெல்லா மகரவுயிர் நின்றாற்போல்-ஐம
பததோ ரக்ஷரத்துக்கும் அகரமாகிய வக்ஷரமுயிராய் நினறது
போல, மிக்கவுயிர்க்குயிராய மேவினோம-சாவானமாகவிடத்தி
லேயும அறிவுக்கறிவாயப் பொருந்தினினறும, எக்கணுநில்லா
விடத்துயிர்க்கு நில்லாதறிவென்று-ஜடசித்துக்களெல்லாம காத்தா

நிறைந்து நின்றுவிததாலலல தறியசசெயயாதென்று, நலலாகம மோதுநாடு-நலலவேதாகமஙகளிலே சொலலுமெனறு விசாரித தறிவாயாக. (௯௰)

நறறவததோா தானகாண நாதாநதக் தஞ்செழுத்தா
லுறறுருவாய நினறுட லுளளபடி - பெறறிடநான்
விணணறா பொழிலவெண்ணெய மெய்கணட நாதனே
தண்ணா ரருளாலே சாறறு.

இ-ள். நறறவதோா தானகாண-நல்லதவததைபுடையவா னமாககள தரிசிககததககதாக, நாதாநததஞ்செழுததாலுறறுருவாய நினறுடல-நாதாநததினமுடிவிலே பஞசாக்ஷரமேதிருமேனியாககொணடு நிருததஞ்செயகிற முறைமை, உளளபடிபெற றிடநான-உணடானபடியே யடியேன தரிசிககததககதாக, விணணறாபொழில வெணணெய மெயகணடநாதனே - ஆகாயததளவுயா வாவியிருககாநினற சோலைகளசூழநத திருவெணணெயநலலூரே திருபபதியாகவெழுநதருளியிருககிற மெயகணடசுவாமி, தணணா ரருளாலேசாறறு - குளிாநதகிருபையினலே திருவுளமபறறியருள வேணடும. (௯௧)

எட்டு மிரண்டு முருவான லிஙகததே
நட்டம புதலவா நவிலககேளா - சிட்டன்
சிவாயநம வெனனுந திருவெ ழுநதஞ் சாலே
யவாயமற நினறுடு வான.

இ-ள். எடடுமிரணடு முருவானலிஙகததேநடடம எட்டுமிர ணடுமுருவாயிருககிறயகாரமாகிய ஞானமாவினிடததிலேநடனம, புதலவாநவிலககேள-பிளளாய சொலலககேள, சிடடன - பரமசி வன, சிவாயநமவெனனுந திருவெழுததஞசாலே யவாயமறநின றுடுவான-பஞசாககரமே திருமேனியாககொணடு ஆனமாககள் பிறவியறததககதாக நிருததஞ்செயவன. (௯௨)

ஆடும் படிகேணல் லம்பலத்தா னையனே
நாடுந் திருவடியி லேநகரம் - கூடு
மகர முதரம் வளர்தோள் சிகரம்
பகருமுகம் வாமுடியப் பார்.

இ-ள். ஆடும்படி கேணல்லம்பலத்தானையனே யென்னல்ல திருவம்பலத்தினகண்ணே எழுந்தருளிநின்று நிருத்தஞ்செய்கிற முறைமையைச் சொல்லுகிறோங் கேள், நாடுந்திருவடியிலே நகரம் - உண்ணரிய ஸ்ரீபாதத்திலே நகாரமாகவும், கூடு மகர முதரம் - பொருந்தப்பட்ட திருவுந்தியிலே மகாரமாகவும், வளர்தோள் சிகரம் - மிகுந்து வளரப்பட்டு நின்ற திருத்தோளிலே சிகாரமாகவும், பகருமுகம் வா - சொல்லப்பட்ட திருமுகத்திலே வகாரமாகவும், முடியப்பார் திருமுடியிலே யகாரமாகவும் இந்த முறைமையிலே நமசிவாயவென்கிற பஞ்சாக்கரமே திருமேனியாகக் கொண்டு நிருத்தஞ்செய்வாரென்று விசாரித்தறிவாயாக. (௩௩)

சேர்க்குந் துடிசிகரஞ் சிக்கனவா வீசுகரம்
மார்க்கும் யகர மபயகரம் - பார்க்கிலிறைக்
கங்கி நகர மடியின்கீழ் முயலகனார்
தங்கு மகரமது தான்.

இ-ள். சேர்க்குந்துடிசிகரம் - டமருகமேந்திய ஸ்ரீ அத்தத்திலே சிகாரமாகவும், சிக்கனவாவீசுகரம் - வீசிய ஸ்ரீ அத்தத்திலே வகாரமாகவும், ஆர்க்கு மயகர மபயகரம் - அமைந்த ஸ்ரீ அத்தத்திலே யகாரமாகவும், பார்க்கிலிறைக்கங்கி நகரம் - அக்கினியேந்திய ஸ்ரீ அத்தத்திலே நகாரமாகவும், அடிக்கீழ்முயலகனார் தங்குமகரமது தான் - முயலகனை மிதித்த பாதத்திலே மகாரமாகவும் இந்த முறைமையிலே பஞ்சாக்கரமே திருமேனியாகக் கொண்டு நிருத்தஞ்செய்வாரென் றறிவாயாக. (௩௪)

ஓங்கார மேநற் றிருவாசி யுறறதனி
னீஙகா வெழுததே நிறைசுடரா - மாங்கார
மறறா ரறிவா ரணியமபலததா ளுடலிது
பெறறா பிறபபறறா பின

இ-ள ஓஙகாரமேநற்றிருவாசி-பிரணவநதானே நல்லதிருவாசியாகவும, உறறதனி னீஙகாவெழுததேநிறைசுடராய-பிரணவததைவிடடுநீஙகாத பஞசாககரமே யுளளொளியாகவும, ஆஙகாரமறறா ரறிவா-யானெனதெனனுஞ செருககறறவாகளறிவாாகள, அணியமபல்நதா ளுடலிதுபெறறா பிறபபறறாபின-அழகிய திருவமபலத்தினகணணிலே யெழுநதருளிநினறு திருததஞசெயயு முறைமையைத தெரிசிததவாகளே பினபு சநநமரணமறறவாகள (கரு)

தோற்றந் துடியதனிற் றோயுந் திதியமைப்பிற
சாறறியிடு மஙகியிலே சஙகார - மூறறமா
யூனறு மலாபபதததி லுறற திரோதமுததி
நானற மலாபபதததே நாடு

இ-ள். தோறறநதுடியதனில - டமரகமேநதிய ஸ்ரீஅத்தநதிலே சிருஷ்டியாகவும, தோயுநதிதியமைபபில-அமைததஸ்ரீ அத்தத்திலே ஆனமா இரக்ஷையாகவும, சாறறியிடுமஙகியிலே சஙகாரம்-அககினியேநதிய ஸ்ரீஅததததிலே மலசஙகாரமாகவும, ஊறறமாயூனறு மலாபபதததி லுறறதிரோதம - உறறியாயூனறிய ஸ்ரீபாததததிலே பிரபஞசததை மறைககுந திரோதமாகவும, முததிநானறமலாபபதததேநாடு-தூககியஸ்ரீபாததததிலே யநுககிரகமுத்தியாகவும இநதமுறைமையிலே முததி பஞசகிருததியமே திருககூததெனறு விசாரிததறிவாயாக. (கசு)

மாயை தனையுதறி வலவினையைச் சுட்டுமலஞ
சாய வமுககிவரு டானெடுதது - நேயததா

லானந்த வாரிதியி லான்மாவைத் தானழுந்தல்
தானெந்தை யாரபாதந் தான்.

இ-ள். மாயைதனையுதறி-டமரகமேந்திய ஸ்ரீஅத்தத்திலே மாயையைநீக்கி, வல்வினையைச்சுட்டு-அக்கினியேந்திய ஸ்ரீ அத்தத்திலே கன்மமலத்தைச்சுட்டு, மலஞ்சாயவமுக்கி - ஊன்றிய ஸ்ரீபாதத்திலே மல்மேலிடாமலமிழ்த்தி, அருள்தானெடுத்து-தூக்கியபாதத்திலேயருளேதனுவாகநிறுத்தி, நேயத்தாலாநந்தவாரிதியி லான்மாவைத் தானழுந்தல்தான் - கிருபையினலேயமைத்த ஸ்ரீஅத்தத்திலே யாநந்தவெள்ளத்திலே ஆன்மாவை யழுத்துகிறதுதான், எந்தையார் பாதந்தான்-எம்முடையசுவாமியாகிய பரமேஸ்வரனுடைய திருக்கூத்துமுறைமை (௬௭)

மோனந்த மாமுனிவர் மும்மலத்தை மோசித்துத்
தானந்த மானிடத்தே தங்கியிடு - மானந்த
மொண்டருந்தி நின்றாடல் காணுமருண் மூர்த்தியாய்க்
கொண்டதிரு வம்பலத்தான் கூத்து

இ-ள். மோனந்தமாமுனிவர் மும்மலத்தைமோசித்து-மௌனஞானிகள் கர்த்தாவினுடையகிருபையினலே மூன்றுமலங்களையு நீக்கி, தானந்தமானிடத்தே தங்கியிடும்-ஆன்மபோதமுடிந்தவிடத்திலேயுதயமாகிற, ஆநந்தமொண்டருந்தி நின்றாடல்காணும்-ஆநந்தவெள்ளத்திலே முகந்துகொண்டநுபவிக்கிறதுதான், அருண்மூர்த்தியாய்க்கொண்ட திருவம்பலத்தான்கூத்து - ஆன்மாக்களை யிரக்ஷிக்கவேணுமென்கிற காருண்ணியமே திருமேனியாகக்கொண்டு திருவம்பலத்தினகண்ணி லெழுந்தருளிநின்று நிருத்தஞ்செய்கிற முறைமைத்தாம். (௬௮)

உரையுணர்வுக் கெட்டா வொருவன்மிகு பஞ்சாக்
கரத்தால் வரைமடந்தை பாதி - புரையிடமாய்க்

காணும படியே கருணையுருக கொண்டாடல்
பேணு மவர்கருண்டோ பிறபபு

இ-ள் உரையுணர்வுகெட்டா வொருவன்-மனவாக்குக்கா யங்களுககெட்டாத வொப்பறறபரமேசுவரன, மிகுபஞசாக்கர த்தால-பஞசாககரத்தினாலே மிகுநதகாருணியமே திருமேனியாக க்கொணடு, பரையிடமாய்நின்று பராசத்தியாகிய திருவமபலவிட மாகநின்று, வரைமகடான காணுமபடியே-மலையரையன மகளகா ணும்படிககு, கருணையுருககொணடு - கிருபையினாலேதிருமேனி கொணடெழுநதருளி, ஆடலபேணுமவாககுணடோபிறப்பு-ஆடி யருளியதிருக்கூத்தைவிருமபினபெயாகளபினபுசனனமறறவாகள்.

நாதாநத நாடகததை நன்று யருளசெயதீ
ரோதீ ரெழுததஞசு முளளபடி - தீதறவே
யஞசெழுததீ தாகி லழியுமெழுத தாயவிடுமோ
தஞச வருட்குருவே சாறறு.

இ-ள். நாதாநதநாடகததை நன்று யருள்செய்தீர்-தத்துவாதீ தமாயிருககிற திருக்கூத்து முறைமையை நன்று யருளசெயதீர்; அஞசெழுததீதாகி லழியுமெழுததாயவிடுமோ-பஞசாககரமெழுத துகளிலே•யொன்றுயிருககுமாகில அழிகிற வெழுததுகளாமோ, தஞசவருட்குருவே-புகலிடமாயிருககிறகிருபையுடையதேசிகனே தீதறவேயோதீ ரெழுததஞசுமுளளபடிசாறறு குறறமறறபஞசாக கரததி னுண்மையை யுணடானபடியே யடியேனுக கருளசெயய வேணடும். (௪௰)

உறற குறியழியு மோதுங்காற் பாடைகளிற
சறறும பொருடான சலியாது - மறறதுவே
யீசனரு ளாவி யெழிலார் திரோதமல
மாகியெழுத தஞசினடை வாம.

இ-ள் ஓதுங்கால்-சொல்லுமிடத்து, உற்றகுறியழியும்-பொருந்தப்பட்ட வெழுத்துக்களுடைய குறிகளழியும், பாடைகளிற் சாற்றும்பொருட்டான சலியாது-பதினெண்பாஷைகளிலே யுண்டானபொருள்கள் சற்றுங்கெடாது, மற்றதுகேள பஞ்சாக்கரத்தி னுண்மையைச் சொல்லுகிறமுறைமைகேள், ஈசனருளாவியெழி லார்திரோதமலம் ஆசிலெழுத்தஞ்சி னடைவாம் - சிவன் அருள் ஆன்மா வழகியதிரோதம் மலம் ஐந்தும் குற்றமில்லாத பஞ்சாக்கரத்தின் முறைமைத்தாம், (சக)

சிவனரு ளாவி திரோதமல மைந்து
மவனெழுத் தஞ்சி னடைவா - மிவனின்று
நமமுதலா யோதிலரு ளூடாது நாடுமருள்
சிமமுதலா யோதுநீ சென்று.

இ-ள் சிவனருளாவி திரோதமலமைந்து மவனெழுத்தஞ்சி னடைவாம் - சிவம் அருள் ஆன்மா திரோதம் மலமைந்தும் பரமேஸ்வரனுடைய பஞ்சாக்கரத்தின் முறைமைத்தாம், இவனின்று-பக்குவப்பட்டவான்மாவின்று, நமமுதலாயோதிலருளூடா து-நகாரமுதலாகவுச்சரிக்கில் அருள்பொருந்தாது, நாடுமருள்சிம முதலாயோதுநீசென்று - ஆசாரியாநுக்கிரகம்பண்ணின முறை மையிலேநின்று சிகாரமுதலாக வுச்சரிக்கிலருள்பொருந்தும். ()

அண்ணல் முதலா யழகா ரெழுத்தைந்து
மெண்ணி யிராப்பகலற் றின்பத்தே - நண்ணி
யருளா னதுசிவத்தே யாக்குமணு வை
யிருளா னதுதீர வின்று.

இ-ள் அண்ணல்முதலாயழகாரெழுத்தைந்தும்-சிவமுதலா கியழகுபொருந்திய பஞ்சாக்கரமைந்தும், எண்ணி-இடைவிடா மலுச்சரிக்கில், இராப்பகலற்றின்பத்தே - கேவலசகலமற்றவிடத் தே, நண்ணியருளானது சிவத்தேயாக்குமணுவையிருளானதுதீர

வின்று - ஆன்மாவுக்கு ஆணவமலமானதுநீங்கவருளானது பேரின்பமாகிய சிவத்திலே பொருத்திவிக்கும். (௨௩)

ஆதி மலமிரண்டு மாதியா யோதிஞற்
சேதியா மும்மலமு நீர்வாகா-போத
பதிப்பரிதா மின்பத்தே வா ழலா மாறி
விதிப்படியோ தஞ்செழுத்து மே.

இ-ள். ஆதிமலமிரண்டு மாகியா யோதிஞற் சேதியாமும்மலமுநீங்காகா-ஆதியாகிய நகாரமும் மலமாகியமகாரமும் இரண்டுமெடியாகவுச்சரித்தால உறுதியாக மும்மலமுநீங்கி ஆன்மாவருளைப்பொருந்திய பேரின்பவாழ்வை யுறமாட்டாது உறுமுறைமை கூறுமிடத்து, மாறிவிதிப்படியோதஞ்செழுத்தும (ஒதினல) போதமதிப்பரிதா மின்பத்தே வாழலாம - நகாரமுதலாக வுச்சரிக்கு முறைமையைமாறிச சிவமுதலாக அத திருவெழுத தஞ்சையும் விதிப்படியுச்சரிக்க வானம்போதத்தால் மதித்தற்கரிதாகிய பேரின்பவாழ்விலெய்தி வாழலாம நீயுமசிவமுதலாகவுச்சரிப்பாயாக.

அஞ்செழுத்தே யாகமமு மண்ணலருமறையு
மஞ்செழுத்தே யாதிபுரா ணமனைத்து-மஞ்செழுத்தே
யானந்தத் தாண்டவமும யாவைக்கு மப்பாலா
மோனந்த மாமுத்தி யும.

இ-ள் அஞ்செழுத்தேயாகமமு மண்ணலருமறையும - பரமேஸ்வரன திருவுளம்பற்றியருளின இருபத்தெட்டு சிவாகமங்களும நாலுவேதமும பஞ்சாக்கரமே, அஞ்செழுத்தே யாதிபுராணமமனைத்தும-பதினெண்புராணங்களனைத்தும்பஞ்சாக்கரமே, அஞ்செழுத்தே யானந்தத தாண்டவமும-ஆனந்தநடனமும்பஞ்சாக்கரமே, யாவைக்குமப்பாலா மோனந்தமாமுத்தியும - தத்துவாதீதமாகிய மௌனஞானமாயிருக்கிறமுத்தியும்பஞ்சாக்கரமே.

முத்தி தனையடைந்தோர் முந்துபழம் போதங்கி
வித்தகமாம் வீணை யிசையிறதி-ஒத்த
விரதமணம் வெம்மை யெழிலுந்தம் போல
விரவுவரென் றோதும் விதி.

இ-ள் முத்திதனையடைந்தோர் - மோக்ஷத்தையடைந்தபெ ரியோர்கள் பேரின்பத்திலே யிரண்டறநிற்கிற முறைமைக்குத் திருஷ் டாந்தமெப்படியென்று கேட்கிறாயாகில், முந்துபழம்போதங்கி வித்தகமாம்வீணையிசையிறதிஒத்தவிரதமணம் வெம்மையெழி லுந்தம்போல - பழமும் ரசமும்போலவும் பூவுமணமும்போலவும் அக்கினியும் வெம்மையும்போலவும் பண்ணும்மோசையும் போல வும், விரவுவரென்றோதும் விதி-இப்படி யிரண்டறப்பொருந்தி நிற்பாரகளென்று ஆகமங்களிலேசொல்லும். (௬௬)

தத்துவங்க ளெல்லாஞ் சகசமா யான்மாவிற்
பெத்தத்தி னிற்கின்ற பெற்றிபோல்-முத்திதனிற்
சித்தமல மற்றா செறிந்திடுவ ரென்றுமறை
சத்தியமா யோதியிடுந் தான்.

இ-ள். தத்துவங்களெல்லாஞ் சகசமா யான்மாவிற் பெத்தத் தினிற்கின்ற பெற்றிபோல - பெத்தத்திசையிலே தத்துவங்களெ ல்லாம் ஆன்மாவினிடத்திலே யிரண்டறநிற்கிறமுறைமைபோல, முத்திதனிற்சித்தமலமற்றா செறிந்திடுவரென்று மறை சத்தியமா யோதியிடுந்தான் - முத்திதிசையிலேசகசமலமறறபக்குவபபட் டவானமாக்கள் சிவனிடத்திலே இரண்டறப் பொருந்துவார்க ளென்று சத்தியமாகவே சிவாகமஞ்சொல்லும். (௬௭)

ஆதவன்றன் சந்நிதியி லம்புலியி னொர்சோதி
பேதமற நிற்கின்ற பெற்றிபோ-லாதரத்த

தன்னை திருவடியி லானமா வணைந்தின்பக்
கண்ணி லழுந்தியிடு காண.

இ-ள். ஆதவன்றன சந்நிதியி லட்டபுவியினுாசோதி பேதமற நிறதினற பெறறிபோல-ஆதிததபிரகாசததின முனனேசகதிர பபிரகாசமான இரணடறநிறகிற முறைமைபோல, நாதாநதந்த னை திருவடியி லானமாவணைநது-சததுவாதிதமாயிருக்கிறதிரு வடிஞானததிலே யானமாபபொருநதி, இனபககணணி லழுநதி யிடுகாண - பேரினபததிலே யிரணடறப பொருநதுமெனறறி வாயாக. (சஅ)

சென்றிவனறு னென்றிற சிவபூ ரணசிதையு
மனறவனறு னெனறுமெனி லந்நியமா-மின்றிரண்டு
மற்றநிலை யேதெனனி லாதித்த னந்தனவிழிக்
குற்றமற நினறதுபோற கொள்.

இ-ள். சென்றிவன்றுனென்றிற்சிவபூரணஞ்சிதையும்-ஆன்மா சிவனேசசென்று பொருநதுவானுகில சிவனுக்குப் பூரணத்து வமிலலையாகவேணும, அன்றவன்றுனென்றுமெனி லந்நியமாம்-சிவஞானமாவைசசென்று பொருநதுவானுகி லப்பேர் வானமா வேறுயிருக்கவேணும, இனறிரணடு மற்றநிலையேதென்னில்-இர ண்டு முறைறமையுமலலாமலநின்ற நிலைகூறுக திருஷ்டாந்தமெப்ப டியென்று கேட்கிறுயானுல் ஆதிததனநதனவிழிக் குற்றமறநின்ற றதுபோறகொள-அநதகனுககுப படலநீஙகினகாலத்து ஆதித்த பபிரகாசமுந கணணினுடைய வொளியும இரணடறக கலநது நினறுறபோல. (சகூ)

வாககு மனமிறந்த வானகருணை யானொரு
தாக்கறவே நிறகுந தனிமுதல்வா-நீகாப்
பதியினைபபோ னித்தம பசுபாச மொன்றும்
கதியிடததுந் தனமையுங் காட்டு.

இ-ள். வாக்குமனமிறந்த வான்கருணை யாளனொரு தாக்கற வேயிற்கும் தனிமுதல்வா - மனவாக்குக் காயங்களுக் கெட்டாதபொருளே வடிவாய அடியார்களிடத்திலே யிரண்டறநிற்கிற வொப்பற்ற கர்த்தாவே — நீக்காப் பதியினைப்போ னித்தம் பசு பாசமென்றாய்-விட்டு நீங்காமலிருக்கிற பதியினைப்போற் பசுவும் பாசமும் நித்தியமென்றருளிச்செய்தது, — கழியாத மூன்றினையுங்காட்டு-முத்தியிலும் பதி பசு பாச மூன்றுமுதலும் அழியாமனிற்கிற முறைமையை அடியேனுக்கு அருளிச்செய்ய வேணும். (௫௰)

முத்திதனில் மூன்று முதலு மொழியக்கேள்
சுத்தவனு போகத்தைத் துய்த்தலணு-மெத்தவே
யின்பங்கொ டுத்தலிறை யித்தவினை வித்தல்மலம்
அன்புடனே கண்டுகொளப் பா.

இ-ள். முத்திதனில் மூன்றுமுதலு மொழியக்கேளப்பா-அப்பனே முத்தியிலும் பதிபசுபாசமூன்று முதலுமழியாமனிற்கிற முறைமையைச்சொல்லுகிறோங்கேள், — சுத்தவனுபோகத்தைத் துய்த்தலணு-பேரின்பத்தைப் புசிக்கிற தான்மா, — மெத்தவேயின்பங்கொடுத்தலிறை -பேரின்பத்தை மிகுதியுங் கொடுக்கிறது கர்த்தா, இத்தவினைவித்தல்மலம் - பேரின்பத்தை மேன்மேலும் விளைக்கிறது மலம், — அன்புடனே கண்டுகொள் - அன்பினுலே யறிவாயாக. (௫௧)

அப்பாலும் முத்திக ழியாத காரணந்தான்
செப்பரி யருளாலே செப்பக்கே-ளொப்பில்
குருலிங்க வேடமெனக் கூறிவிவை கொண்டார்
கருவொன்றி லில்லார்கள் காண்.

இ - ள் அப்பா விமுத்திக கழியாத காரணந்தான் செப்பாயருளாலே செபபகேள் - அபபனே முததியைபபெறுகைக் கழியாதகாரணஞ் சொலலுகிறேறு கேட்பாயாக, — ஒப்பில - உவமையில்லாதிருககிற சிவம். —குருலிஙகவேடமெனக்கூறில் குருவும லிஙகமும் சஙகமமுமேயெனறு கூறுகையால் சிந்திததுககண்டு வழிபடுகிற சிவமெனறு,—இவை கொணடோா-இநத முப்பொருளையு முண்மையாகக் கொணடோா,—கருவொன றிலலாகள்காண-கருவிலேபொருநதிப் பிறநதிறவார்கள். (௱௨)

கற்று மனம்போற கசிநதுகசிந் தேயுருகி
யுறறுசா னிலிஙக முயாவேடம-பறறுக
முததித தலைவர் முழுமலததை மோசிக்கும்
பததிதனி னிறபிடுவர் பார.

இ - ள் கற்றுமனமபோறகசிநதுகசிநதேயுருகி - ஈன்றணிதான பசுவைப்போலுளளுருகிககசிநதுகசிநது,—உறறுசானிலிஙக முயாவேடமபறறுக - மானிடதேகததைபபொருநதிவநத ஆசாரியனையும சிவலிஙகபபெருமானையும பெரியவேடததாரையும இநத மூன்றுவடிவைவத தஙகளுககுபபறறுன தெயவமாகக கொணடு,—முததிததலைவா முழுமலததை மோசிககும் பததிதனிலநினறிடுவாபாா பரமமுததியைப் பெறுகைககுத தலையான சத்திநிபாததைதயுடையதபோதனாமுழுமலமாகியபாசஙகளுகைகளுக் களையழிநத பததியிலகணணே நிறபாா நீயுமிநத முறைமையிலேபாாதது வழிபட்டு நிறபாயாக, (௱௩)

வாழ்ந்தே னருட்கடலே வற்றுப் பவக்கடலில்
வீழ்ந்தே யலையாமன மேதினியிற-சூழநதுவிடா

வெண்ணெய்ச சுவேதவன மெய்கண்ட நாதனே
யுண்மைத தவபபயனே யுறறு.

இ - ள் சூழநதுவிடாவெண்ணெய் மேதினியில்சுவேதவன மெயகணடநாதனே-சததியததைத தரிசிததயா விடடுநீஙகாததிருவெணணெய் நலலூரிலே யெழுநதருளியிருககபபட்டசுவேதவனனெனகிற பிளளைத திருநாமததையுடையமெயகணடநாதனே உணமைததவப்பயனே-உணமையான தவததைபபண்ணினவாகளுககுப பயனுபுளளவனே,—வறுருப்பவககடலில வீழநதேயலையாமல - பிறவியாகியகடலில அடியேன வீழநதலையாமல,—அருட்கடலே வாழநதேன-தேவரீா காருணணியததிலே வாழநதேன. (௫௪)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உண்மைவிளகக மூலமும உரையும,

முற்றிறறு.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

திருவருட்பயன்;

இதற்குப் பதவுரையும்,

நிரம்பவழகிய பொழிப்புரையும்,

இஃது

காஞ்சிபுரம்

மகாவித்வான்

கந்தசாமிமுதலியார்

மாணாக்கர்

கா - சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வையிட்டு,

கன்னிகைப்பேர்

முருகேச முதலியாரால்

சென்னை

ஜீவகாருணியவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

14½ 1898 ௵

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முகவுரை.

அலைகடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகின்கண் ஆன்மாக்களை வற்றிறக்கும் அருள்சுரந்தளிக்கும் அறப்பெருங்கடவுள் அன்பின்வழியறிந் தடிமைபூண்டொழுகும் சிற்றறிவுயிர்கள் சிற்சில விருப்பினும், கருணையிற்சிறந்த வொருபெருங்கடவுள் பழமையிற்பழமையாயக் கல்வியறிவொழுக்கங்களாற் கற்றுணர்ந்தடங்கு மானிடர்கள் பாசத்தாற் சுழித்தலைத்துப் பவமாகிய கடலில் அழுந்தாவண்ணம் வேதங்களை யருளிச்செய்தனர் என்பது பலசமயத்தவர்க்கும் ஒப்பமுடிந்ததேயாம்.

அதனை யவரவர் கன்மத்தளவா யறிவுறுத்துமாசாரியர்கள் அனேகர் தோன்றி அவ்வவ்காலத்தில் அவ்வச் சமயங்களைச் சீடர்கட்டுண் டொருவழிப்பட்டேற்படுத்தினமையால் சமயங்களும் அதற்கேற்ற நூல்களும் பலவாய்விரிந்தன.

அவ்வாறு பலவேறு பொருள்கொண்டு மயங்குறு வண்ணம் மெய்ப்பொருளை திருவெண்ணெய் நல்லூர் மெய்கண்டதேவராயவதரித்துச் சிவஞானபோதமென்னு நூலருளிச்செய்தனர்.

சிவஞான போதத்தை விரித்து அவர் மாணாக்கர் அருணந்திதேவர் சிவஞானசித்தி செய்தருளினர்.

அருணந்திதேவா மாணாககராகிய மறைஞானசம்பந்தரிடம அநுக்கிரகமபெறற உமாபதிசிவாசாரியர்சிவஞானசித்தியைத தொகுததுச சிவபபிரகாசமெனயாவரும எளிதிலுணருமபடி யோா நூலருளிசசெயதனர்.

உமாபதி சிவாசாரியா தாமசெயத சிவபபிரகாசம முனனூறகேறப முடிநதமையாம சிறிது விரிநதிருபபதைபபறறி மிகுபககுவமுடைய அடியாாககுவருததமின்றி மனனமாகுமபொருடடுததிருவருடசெயலாலதிருவருளடையும திருவருடபயனென றிநநூலருளிசசெய்தனா

இதறகுப் பதவுரைசெய்தவர் நாமம் பிரதிகளில்காணபபடவிலலை, ஆயினும சிததாநதசாத்திரஙகளுககுப் பெருமபாலுமபதவுரை வேலபபபண்டாரமசெயதிருககின்றனா , இவவுரையும அந்நடையே கொண்டிருககின்றது.

சேதுபுராணஞ் செய்தவரும், சேதுமடாலய சைவாசாரியருமாகிய நிரமபவழகியா, இநநூலுக்குப பொழிபபுரை யருளிசசெயதனா.

இவ் விருவகையுரையும சிற்சிலவிடங்களில விசேஷக கருததடஙகி யிருபபதாலும சிததாநத நூலுணர்வோா கலவிப பயிறசியில சிறிதடைநதிருபபினும இவவுரைகளை வாசிபபதால பெருமபய னெளிதிலடைநது மிகவும் ';விததியாசாகா ராவாரெனவுங கருதிப பலர் தெரிவித்தபடி சோதது அச்சிடபபட்டது.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிறப்புப்பாயிரம்.

காப்பு

நேசத்தடியார் நினைந்துருகி நின்றிட்ட
வாசத் தளைகட்க மாட்டாது - பாசத்
திருகோட்டு முக்கட் சிவபெருமா னீந்த
வொருகோட்டு நால்வாயுவா.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருமகள்பிறந்த விரிதிரைப்பாற்கடற்
றுறையங்கெங்கார சூழற்றுப்புவெப்ப
வலைவ தறவெழூஉந் தண்டமீப்படர்ந்து
நிலைபெறநின்ற நெடுந்திரளன்ன
வின்னறீரிணப நன்னலஞ்சுரத்தலின்
விளங்கெழிற்றருமந் திரண்டுவீற்றிருந்த
வண்ணமும்போலு மண்ணறன கயிலை
காவிற்புரக்குங் கண்ணுதற்கடவு
ணந்திதாள்சுமந்துவந் தவ்வழித்தோன்றற்
பெண்ணையாறுடுத்த வெண்ணெயங்கின ருத்த
தொண்டர்களிதய முண்டகமலர்த்தும
விஞ்சைவாளிரவி மெய்கண்டதேவன
மறையகத்தடக்கிய வொருதனிக்குடிலையு
மருஞானிறைந்த பொருண்முழுதுணர்த்து
மாடிபோலக் கூடியகாட்சியிற
புலசிவஞான போதநூற்ருக்குத்த
வகலப்பொருடோற்ற கருமையுமாங்கவன்
சம்பிரதாயத் தந்தமிலவானபொரு

ஞாலவரப்பெருங்களி யுள்ளம்படைத்த
பணியின்மேதகைய சணைபயாகோமான்
றற்பலனறோரப பறபலசமயிகள
மலைததலைகொணமூ மாருதமறைநதெனத்
தலைததலையிரியத தானிலைநிறைதத
புகழ்சிவஞான போதமுனருஞறையாந்
திகழ்சிவஞான சித்தியினவிரிவு
மெனபோனமருணட புனபுலமாக்க
டாரவிடமைபயுந திருவுளஞசெதனைடுன
ஞாராககாதலி ஞகமீயா ஞகப
பாவிடநகொணடதன ஞவிடநகொணடு
பவப்பிரகாசப படைநேனவிமறகரு
சிவபபிரகாசத திருபபெயாமமவித்த
திசைமகனமருஙகிற பரிவுடனவளர்க்க
நாலையினறுகைககு நானமடஙகுடைய
சைவநூறசலந தெயதினிறகடததுட
மாககலமதறகு மாலுமியாபப
வெழிலினைநதும வழுவறபபுணாநதிந
தெளஞசீரபபுலமை வளஞாவனறனகேகோர்
கறறுணையுடைததெனக கறறவாகளிபபு
வருடபயனெனஞே ஞெவாதசெகாருநாமந
தெருடடபடடபபுலைநது சேககிழயாபபிற
குறளடிவெள்ளை யொருநூறியமபினன
மறறவனபுலியூா வளநகாககீழபாற
கொறறவனகுடியிற குடிகொணடுறைநது
பூசாதுறைநத புதுமதிவேணியுங
காசுறங்கணடமுந காநத
தேசிகனுமாபதி சிவனெனபவனே.

சிறப்புப்பாயிர முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பயன்.

உமாபதிசிவனென்னும் பிள்ளைத்திருநாமத்திற்கும் இந்நூற்கும் முதல்வராகிய கொற்றவன்குடிமுதலியார். அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னு நான்கினுள் வீட்டுநெறிகாட்டுவான் றமக்கெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இலக்கியம் இடையூறின்றி யினிதுமுற்றுதற்பொருட்டு, ஆதிக்கண்ணே கணேசக் கடவுளை வணக்கஞ் செய்தருளுகின்றார் வழிபடு தெய்வ வணக்கஞ்செய்துமங்கலமொழி முதல் வகுத்தெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட இலக்கணவிலக்கியம் இடுக்கணின்றி யினிதுமுடியுமென்பாராகலின்.

காப்பு.

நற்குஞ் சரக்கன்று நண்ணிற் கலைஞானங்
கற்குஞ் சரக்கன்று காண்.

என்பது அடைந்தோர்பாற் செய்யு நல்லருளினையுடைய யானைமுகத்தினையும், என்று மொருபடித்தா யிருக்கும் இளமையினையும் பெற்றகடவுளை, ஒருவர் மனமொழி மெய்களால் வந்திப்பாராயின், அவர்க்கு வேதாகம புராண முதலிய கலைகள் யாவும் வருந்திக்கற்கும் பண்டமல்ல என்றவாறு. இதனாற்றானே யெளிதின் வருமென்பதாம்.

உலகத்து ஆனைகளெல்லாம் அடைந்தோர்பாற் றுன்பஞ்செய்தலின் இதனை நற்குஞ்சரக்கன்றென்றருளிச்செய்தார். யானை யறிந்தறிந்தும் பாகனையேகொல்லு மென்றறிக இஃதாகுபெயர்.

இந்நூலின் காப்பும் உரையும் சிறப்புப்பாயிரமும் அதன் முன்னுரைக்கும் உரையாசிரியர் காப்பும் சேது நிரம்பவழகியர் உரையிலிருந் தெடுத்துச் சேர்க்கப்பட்டன.

௧-வது பதிமுது நிலை.

அஃதாவது மேலாகிய இறைவனது இயல்பு.
இவனுக்குத் தனியியல்பேதெனின்?

அகர வுயிர்போ லறிவாகி யெங்கு
நிகரிலிறை நிற்கு நிறைந்து

எ-து அகரவுயிர்போல - அக்கரங்களுக்கெல்லாம் அகரமாகிய வெழுத்துப் பிராணனாயினாற்போல,—அறிவாகி-ஆன்மாக்களுக்கெல்லா மறிவாகி,—எங்கும் - சடத்திலுஞ் சித்திலும்,—நிகரிலிறை-ஒப்பில்லாத கடவுள்,—நிற்கு நிறைந்து-சர்வத்திர பரிபூரணனா யசைவற்றுநிற்பன் எ-று.

நி-வ-ரை. அகரமாகியவுயிரெழுத்துகளெல்லாவற்றிலும்பொருந்தி வேறாயினாற்போலத் தனக்கோர் உவமையில்லாத தலைவன் உலகுயிர்முழுதும் ஒழிவற நிரம்பிஞானவுருவாய் அழிவின்றிநிலைபெறும்.

அகரம் தானே தனித்தும் ஏனையுயிருடம்புகட்கெல்லாம் வேறின்றிப்புணர்ந்தும் நிற்றலானும், அங்ஙனம்புணர்க்கவழியுந் தன்னுருவு தோன்றாதாகலானும், முதற்கண் வைக்கப்படுதலானும், விகாரமின்றி நாதமாத்திரையா யியல்பாற்பிறத்தலானும், இறைவற்குவமையாயிற்று. இவ்வொப்புவமையாற் சடமாகியவொலி வடிவனென்பதற்கு அறிவாகியென்றும், அகரம்போல வொருகாற்புணர்ந்து நீங்காதென்பதற்கு நிறைந்தென்றும், அவ்வகரமு

தலிய வெழுத்துக்களு முட்படுத்தற் கெங்குமென்றும், மாணாக்கற் கறிவித்தற்பொருட்டு உவமமொடுபுணர்த்தினும அனன்றனறென பதற்கு நிகரிலெனறுங் கூறியருளினார்.

“ அக்கரங்கடோறுஞ் சென்றிடு மகரம்போல் நின்றனன் சிவனுஞ்சேர்ந்தே” என றருளிச்செய்தவாறுங் காண்க.

இதனுல் இறைவன றுணைமையும, அவன வேற்ற நின்றமையுங் கூறப்பட்டன. (க)

இப்படி மனம வாக்குக காயங்களுக கெட்டாமலிருந்தாலா னமாக்கள மலபரிபாகம வந்து மோக்ஷமடைகிற தெப்படி யெனனில?

தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத்தருஞ்சத்தி
பின்னமிலா னெங்கள்பிரான்.

எ-து. தன்னிலைமைமன்னுயிர்கள்-தன்னுடைய நின்மலமாகிய சுவதந்திரத்தை நிலைபெற்ற வான்மாக்கள், சார-பொருந்த, —தருஞ்சத்தி-கூட்டு மருட்சத்தி அதனோடு சத்தியுஞ் சிவமு மிரண்டோவெனனில?,—பின்னமிலா னெங்கள்பிரான் - இரண்டிலலாதவன எங்கள்சுவாமி

நி-வ-உ. வாக்குமனங்கட்கெட்டாத தனது விமல ஞானா ந்தவீட்டின்நிலையை நிலைபெற்ற ஆன்மாக்கள்வந்துபொருந்து மபடிசெய்யும அருளாகிய பராசத்தியுடனே பேதமின்றி யொன றிநிற்பான எமமுடைய இறைவன.

மன்னுயிர்களென்றதனால் ஆன்மாக்கள்வினைவயத்தில உருவுந்தொழிலும வேறுபடுவதன்றி நிலமுதல நாதமீறுகிய தத்துவங்களைபோலப் பிறந்திறப்பன வலலவாம்.

இதனால் அவன் ஓர் சத்தியோடும கூடிநிற்பதென்பதூஉம் அது கருணைவடிவிற்றென்பதூஉம கூறப்பட்டன, (உ)

அப்படி யும்முடையகடவுள மகத்துவமோவென்னில?

பெருமைக்கு நுண்மைக்கும் பேரருட்கும் பேற்றி
னருமைக்கு மொப்பின்மையான.

எ-து பெருமைக்கும் - ஆன்ம போதத்தாலே யறியப்படாத மகத்துவத்துக்கும், — நுண்மைக்கும் - இப்படிப் பஞ்சேந்திரிய கடத்தையிலேயு மான்மாக்களாலே யறியப்படாத விரகசியத்துக்கும், — பேரருட்கும் - ஆன்மாக்கள்மேல வைத்த மிகுந்த கிருபைக்கும் — பேற்றினருமைக்கும் - சரியை கிரியா யோகங்களை முடிந்த விறுதியிலே சாயுச்சியத்தைக் கொடுக்கப்பட்ட வாச்சரியத்துக்கும், — ஒப்பின்மையான - இவனுக்குவமையிலேன்

தி-ரை. வெளிப்பட்டுள்ளதாய பெருமையினாலும், நொய்மையினாலும், மிகுந்த கருணையினாலும், ஒருவராற் பெறுதற்கருமையானும், ஏபவிராசனலினும் தாக்கோர் ஒப்புவமையிலாதான முன்னையதினுந்த எம்மிறைவன்.

இவ்வாறருல தனக்கொருவனில்லாததாகவே மற்றைத்தியவரி ருனும் ஒப்பிலன்றதவினால் உயர்ந்தவனாக.

“ அண்டப்பகுதி னுண்டைப்பிறக்க
வளப்பருந்தன்மை வளப்பெருங்காட்சி
யொன்றனுக்கொன்று நின்றெழிற்பகரி
னூற்றொருகோடியின் மேற்பட்டிருந்தன
வினனுழைகதிரின் றுன்னணுப்புரையச்
சிறியவாகப்பெரியோ னெனவும்
பெருமைக்கண்டப னுத்தர
வருவரைத்த
நின்றுறைக்கிய தண்டாச்சீர்த்தி”
எனவு மருளிச்செய்தவாறு காண்க.

கு-வுருபுமுமைமேற்றமைப்பொருள்தந்தது 'யாதனுருபிற் கூறிற்றாயினும், பொருள்சென்மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்'' என்பதிலக்கணமாதலின்

இச்சூலிறைவன் தயாபுகூறப்பட்டது (கூ)

இவனுக்கொப்பில்லையென்பானேன், மூவரினொருவனல்லவோ வெனின்?

ஆக்கியளையு மழித்தாட்கொண்டடங்கப்
போக்குமவனைப் போகாப் புகல்.

எ-து: ஆக்கி-பிரமனைப்படைத்துச் சகத்தைச் சிருட்டிப்பித்து,—அழித்து-உருத்திரனைப்படைத்துச் சகத்தையெல்லாஞ் சங்கரிப்பித்து — அடங்கப்போக்குமவன் - முடிவின் மாயாமலத்திலே யெல்லாமடங்கச் சங்கரிக்குந் தன்மையையுடைய கர்த்தாவாம்,—போகாப்புகல் தானொருமுடிவில்லாமல் நித்தப் பிரமாவிஷ்ணு ஜகமெனையிறுக்கும் புகலாகிய வாண்டவனுட.

வி-வு-உ-இவனையன்றிய அப்பட்டவன் ஒருவனொருத்தி ஒன்றென்று சுட்டப்பட்ட வுலகங்களெல்லாவற்றினையும் படைத்துத் திருத்தி யிச்சாஞானக்கிரியைகளுணராதபடியான்மாக்களெல்லாம் மூலமலத்துடனே அடங்கியிருக்கும்படி அழித்தலைச்செய்யுங்காலை எஞ்ஞான்றும் நீங்காததோர் புகலிடமாயிருக்கும்.

ஆக்கியடங்க வென்றதனால் பரார்த்தசத்தி யுடையனென்பது கூறியதாயிற்று 'உயிரவையொடுங்கிய பின்னுமுற்படத்தோன்றாப் பெம்மானிற் செயிருறுமலமதிற்றிருக்கும்'' என்றருளிச்செய்தவாறு காண்க.

இதனால் அவனொருவனே முத்தொழிற்கும் உரியனென்பது கூறப்பட்டது (௪)

அவனருவாமோ வுருவாமோ வருவுருவாமோவென்னில்?

அருவு முருவு மறிஞர்க் கறிவா
முருவ முடையா னுளன்.

எ-து. அருவுமுருவும்-அருவமுமுருவமுமருவாரூபமுமாம்,—அறிஞர்க்கு-அறிவானமிக்கநாதர்களுக்கு—அறிவாமுருவம்-ஞானமாகிய வருட்டிருமேனியை,—உடையானுளன்-உடைத்தானவனாயிருக்கின்றான்.

சி-வ-உ. சிவம் சத்தி நாதம் விந்து என்னும் அருவடிவுநான்கும், மகேசுரன் உருத்திரன் மால் அயனென்னும் உருவடிவு நான்குமுடையன், அவ்விறைவன் அறிவுடையார்தம் உள்ளத்தின் தோன்றும் ஞானவுருவினையு முடையனாகலான்.

அருவும் உருவும் உளனெனவே அருவுருவாகிய சதாசிவவடிவமென்பது கூறவேண்டாவாயிற்று.

“சிவஞ் சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் றிகழுமீச - னுவந்து ருளுருத்திரன் றன்மாலய னொன்றி னொன்றாய்ப், பவந்தருமருவ நாலிங் குருவநா லுபயமொன்றா, நவந்தருபேதமாகநாதனுர டிப்பனென்ப” என்றும் “குறித்ததொன்றாக மாட்டாக் குறைவிலனாதலாலும்.” என்றும் அருளிச்செய்தவாறுகாண்க.

இதனால் அவனருவுருவு கூறப்பட்டன. (ரு)

உடைமையாகி லொருவருண்டாக்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்னில்?

பல்லா ருயிருணரும் பான்மையென மேலொருவ
னில்லாதா னெங்க ளிறை.

எ-து பல்லாருயிருணரும் - சாவானமாக்களுந் தங்கட்குக் கத்தா தனுகரண புவனபோகங்களைத் தந்தறிவிக்கவறிகின்ற,—பான்மையென-முறைமைபோல,—மேலொருவனில்லாதான்-தானே யறிதலன்றித் தனக்குமேலொருவ னறிவிக்கவேண்டுவதி

ல்லை யாதலாற் றனிவனைந்த திருமேனியைத் தரித்துக்கொள்வன —எங்களிறை-எமதுகர்த்தா.

வி-உ. நிறைந்து எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களும் அறிவிக்க வறியும் பகுதிபோலத் தனக்குமேலாய்நின்று உணர்த்துவதோர் கடவுளையில்லாதான் எம்முடையவிறைவன்.

இதனாற் கடவுட்டன்மை யொருவாற்றற்பெறாது இயல்பாக வுடையன் என்பது கூறப்பட்டது. (௬)

உம்முடையகர்த்தாவை யெல்லாராலுமறியலாமோவெனனில்!

ஆனாவறிவா யகலா னடியவர்க்கு
வானாடர் காணா தமன்.

எ-து ஆனாவறிவாய்-எவ்விடத்தும் நீங்காத பேரறிவாய்,— அகலானடியவர்க்கு - விட்டுநீங்கான் ஞானவான்களுக்கு —வானாடர்காணாதமன-தன்னையறியாத பிரம விட்டுணுமுதலாகியதேவர்களுக்கு அவர்கள்மனோவாக்குக்காய நக்கெட்டாதஞானவான்.

வி-உ. நீங்காதஞானமாய அடியார்களுள்ளக்கமலத்தினை விட்டு ஒருபொழுதும் பிரிதல்செய்யான், தா... தேவர்களால்கா ணற்கரிய மேலோனாயினும்.

அடியவரெனவும், வானாடரெனவும், பொதுப்படக் கூறினமையால் யாவராயினும் அன்பர்க்கெளியவனாதலும் அன்பரல்லாதவர்க்கு அரியனாதலும் உடையனென்... காம.

'கனவிலுந்தேவர்க்கரியாய்போற்றி, நனவிலுநாயேற்கருளினைபோற்றி" என்றருளிச்செய்தார் போதவூர் புகழ்கம்போர்த்தமெய்யன், வாதவூர வந்தமறைமுற்றறிலவா

இதனால் அவன் அருள்புரியுமாறு கூறப்பட்டது. (௭)

உமதுகர்த்தா வேகதேசனோ வியாபகனோவென்னில்?

எங்குமெவையு மெரியுறுநீர்போலேகந்
தங்குமவ னருளே தனி.

ப-து எங்குமெனவையும் - சித்தினுஞ் சடத்தினும்,—எரியுறு நீர்போல அக்கினியைப்பொருந்தின சலம்போல,—ஏகந்தங்கு-க்கத்தாவிரண்டற வேகத்துவமாய்ப் பொருந்திநிற்பன்,—அவனன்றேதனி-அந்தக்கடவுளானே யொப்பில்லாதவன்

வி-வு-உ எல்லா வுலகங்களிடத்தும் அளவிறந்த வுயிர்கண்மாட்டும் நீரிடைநின்ற தழல்போல இரண்டறக் கலந்திருந்தாயினும் அக்கடவுள் அப்பந்தங்களிற்றங்காது நீங்கி யேகனாயிருப்பன்

ஏகாரம்-பிரிநிலை. "பாரபதமண்டபனைந்துமாய்" என்பதனுள் 'நீருறுதீ' என்றருளிச்செய்தவாறுங்காண்க.

நீருறுதீயென்பது, காய்ந்தப்புனலின்கண்ணுள்ள தீயவெம்மை,

இதனால் யாவும்நிறைந்து நிற்பினும் அதிற்றோயானென்பது கூறப்பட்டது (அ)

சத்தா மெங்குமொருபடித்தாய் நிற்பனேனெனில்?

நலமில னண்ணார்க்கு நண்ணினர்க்கு நல்லன்
சலமிலன் பேர்சங்கரன்

எ-து நலமிலனண்ணார்க்கு-தன்னை வழிபடாதபோகர்களுக்குத்தங்களாலேயுள்ள சனனமரணமாகிய துக்கத்தைநீக்கிறதன்றேலேயுள்ள வினைப்பலத்தைக் கொடான்,—நண்ணினார்க்குநல்லன்-தன்னை வழிபட்டபோகர்களுக்குத்துன்பத்தைநீக்கியின்பலத்தைத்தருவான் வழிபடாதபோகர்க்குத் துன்பத்தைநீக்காமலும் வழிபட்டபோகர்க்குத் துன்பத்தைநீக்கியு மிருக்கையினாலே பிரபஞ்சவாதியோவெனனில்?—சலமிலன் பேர்சங்கரன்-விருப்பு வெறுப்பில்லாதவன் சுகத்தை யான்மாக்களெல்லார்க்குங் கொடுக்கையினாலே சங்கரனென்ற திருநாமத்தையுடையவன்.

தன்றாளினை யடைந்தார்மாட்டு நன்மையினைச்செய்தலும், அதுசெய்யாமாட்டு அது செய்யாதிருத்தலும் உடையனாயினும் வயிரமென்பது சிறிதுமிலன், இன்பத்தினைப்பண்ணுஞ் சங்கரனென்னும் பெயரினையுடையான் ஆகலான்.

வடமொழியில் சம் என்பது சுகம், கரன் என்பது பண்ணுவான் இவையிரண்டும் புணர்ந்து சங்கரனென நின்றது.

இதனால், விருப்பு வெறுப்பிலனென்பதும், அவரவர் செய்திக்கொத்த பயனுதவுமந்நிலைமையை யுடையவனென்பதுங் கூறப்பட்டன. (௯)

வழிபட்டவர்களாலே யந்தப்பொருளைப் பெறலாமோ வென்னில்?

உன்னுமுள மையமிலதுணர்வா யோவாது
மன்னுபவந் தீர்க்கு மருந்து

எ-து. உன்னும்-நினையுங்கள்,—உளது உண்டு,—ஐயமிலது சந்தேகமில்லை,—உணர்வாய் ஓவாது அறிவுக்கறிவாய் விட்டு நீங்காது. அப்படி விட்டு நீங்காமலிருந் தென்செய்யுமென்னில்?—மன்னுபவந் தீர்க்குமருந்து பொருந்திய சனனமரணமாம் பவ வியாதியைத் தீர்க்கின்றதற்கு நல்ல பரமௌஷதம்.

நி-வ-உ. ஞானமாய்ப் பிரிப்பின்றி நின்று அநாதியே தொடர்ந்துவரும் பிறவிப்பிணியினை அறுத்தற்கு ஓர்மருந்தாந் தன்மையினையுடையன் அக்கடவுள் அதற்கு ஐயமில்லை. அதனையெஞ்ஞான்றும் இடைவிடாது அன்புடன் நினைப்பீராக.

இதனால் பதியினை வழிபடவேண்டுமென்பதும் உறுதிப்பாடுங் கூறப்பட்டன (௰)

பதிமுதுநிலை முற்றிற்று.

உ-வது பசுநிலை.

அஃதாவது பலவாய வுயிர்களது முறைமை.

இதனைப் பன்மைவாசகப்படுத்தியதனால் பதியொன்றே யென்பதுதானே கொண்டுகிடந்தது பதியினியல்புகூறிப் பசுக்களியல்பு கூறுகின்றாராகலான், மேலையதிகாரத்தினோடு இதற்கியை

புடைத்து எனக்கொள்க. பசு உயிர்-சேதனன்-புற்கலன்-சீவன் அணு-வியாபகன்-ஆன்மா-என்பன ஒருபொருட்கிளவி.

இதி லடைந்தவருண்டோவெனனில்?

பிறந்தநாண் மேலும் பிறக்குநாள் போலுந்
துறந்தோர் துறப்போர் தொகை.

எ-து பிறந்தநாண்மேலும் பிறக்குநாள்போலும்-பிறந்த வர்ன்மாக்களுக்குந் தொகையுண்டாகுறபோலவு மினிமேற்பிறக்கு மான்மாக்களுக்குந் தொகையுண்டாகுறபோலவும், துறந்தோர் துறப்போர் தொகை-தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தைப் பொய்யென்று நீங்கி மோக்கத்தையடைந்தோர்க்குந் தொகையுண்டு, இனிமே லப்படி மோக்கத்தை யடைவோர்க்குந் தொகையுண்டு. அதற் குமளவில்லை இதற்குமளவில்லை.

றி-வ-உ. உயிர்களைத்தோற்றிய காலத்தினதுதொகையும், மேற்றோற்றுங் காலத்தினது தொகையும், இறைவன திருவடியை அடைந்தாரது தொகையும் மேல அடைதற்குரியாரதுதொகை யும், தம்மிலொக்கும் —இஃதளவில்லவெனபதாம்.

ஈற்றின்னறதொகைநானகின்னுங்கூட்டப்பட்டது உயிருண்மை யுடைத்தெனக் கூறியது எதனுலெனனில் பொருளுண்மைபெற்றே அதனியல்பு கூறவேண்டும், பித்திகையுடைத்தாயே சித்திரமெழுதவேண்டுமாறுபோல.

இதனலுயிர்களதுஉண்மையும், மிகுதியுங்கூறப்பட்டன.
ஆன்மாக்களெல்லா மொருபடித்தோவெனனில்?

திரிமலத்தா ரொன்றதனிற் சென்றாரன் றி
யொருமலத்தா ராயு முளர்.

எ-து. திரிமலத்தார்-ஆணவம் கன்மமமாயையென்னும் மலத்தையுடைய சகலராயும்,—ஒன்றதனிற் சென்றார்கள் மாயத

மலத்தைநீங்கி மற்றிருமலமுமுடைய பிரளயாகலராகியும்.—அன்றி - அவையாவரி —ஒருமலத்தாராயும் - மாயாமலத்தையுங் கன்மமலத்தையும் நீங்கி மற்றொருமலமுடைய விஞ்ஞானகலராகியும், உளர் - இப்படி மூவகை யான்மாக்களாயிருப்பார்கள்.

பி-ரை. ஆணவம் கன்மம் மாயை யென்னுமலங்கள்மூன்று முடையராகியும், இம்மூன்றில் மாயைநீங்கி யேனைய இரண்டு முடையராகியும், அவ்விருவகையு மல்லாது ஆணவ மொன்றினையு முடையராகியும், சொல்லப்பட்ட மூன்றுதிறத்தினையுடையார் ஆன்மாக்கள்

[illegible] கட்டப்பட்டது. அவர்கள் முன்னிறையிற் சகலர் பிரளயாகலர் விஞ்ஞானகலராம். "உரைதருமிப் பசுவர்க்கமுணரின் மூன்றாமுயர் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் நிமைாயியல மலங்கன்மமலங்கண்மாயையிற்றும்" என்றருளிச்செய்தவாறுங் காண்க.

நெறிவெட்டப்பின் விகற்பத்தால் உயிர்கள் மூவகைப்பட்டமையாமை கூறப்பட்டது (௨)

இவர்க ளொருவ ரொருவர் அதிகமோவென்னில்?
மூன்றுதிறத் துள்ளாரு மூலமலத் துள்ளாராக
தோன்றலர் தோற்றுள்ளார் துணை

எ-து. மூன்றுதிறத்துள்ளாரும் - அம்மூவகைப்பட்டவான்மாக்களும், அநாதியிலே, மூலமலத்துள்ளார்கள் - ஆணவமலசம்பந்தர்களா யிருக்கிறவர்களாகையினாலே, தோன்றலர் தோற்றுளார்துணை - தோன்றலற்றதன்மையாயிருக்கிற சிவனுக்கு அடியவராயிருப்பர். அம்மூவர்களுங் கர்த்தாவேதுணை

நி-வ-உ. இம்மூன்றுதிறத் தான்மாக்களும், மூலமலமாகிய ஆணவத்தாற் பிணிக்கப்பட்டவர்களே. அவருள், மாயையென்னுந் திணையினையுடைய சகலர், தாங்கட்டுற்றவொன்னுந் தனையு தமக்குத் தெரிதலிலா

ஏனையிருவருக்குந் தெரியுமென்பதாம்.
மலமென்பது அழுக்கு உவமை-முற்றுவமை.

இதனால் முன்னரோரவொன்ருக நீக்கப்பட்டது மாயை யும் கன்மமும் அல்லது ஆணவமன்றென்பது கூறப்பட்டது.

அடிமையல்லாதவனமாவுக் கறிவுண்டென்னில்,

கண்டவற்றை நாளுங் கனவிற் கலங்கியிடுந்
திண்டிறலுக் கென்னோ செயல்

எ-து கண்டவற்றைநாளும் - நனவிலே கண்டபொருள்களை நாடோறும், —கனவிற்கலங்கியிடும் - சொப்பனத்திலே மறக்கப்படும் அப்படிப்பட்ட திண்டிறலுக்கென்னோசெயல் -அற்பவலிமையுள்ளவறிவில்லாத வான்மாக்களுக்குச் சுதந்தரமாகிய செயலேதுண்டு.

வி-வு-உ, பலகாலுஞ் சகலாவத்தையில் தாம் கண்டறிந்த பொருள்களைச் சொப்பன அவத்தையில் திரிபுபடக்காணுந் திணிந்தவெற்றியினையுடைய வுயிர்களுக்குச் செயலுண்டதென்பது எவ்வண்ணமோ?

திண்டிறலென்பது அன்மொழித்தொகையாய் இகழ்ச்சிக் குறிப்புமொழியாயின்றது. திரிபுடக்காண்டலாவது-நல்குரவாளரதமைச் செல்வராகவும், செல்வரதமை நல்கூர்ந்தவராகவும், உறுப்பில்லாரதமை யுறுப்புடையராகவும், உறுப்புள்ளாரதமை யுறுப்பிலாராகவும், ஒன்றையொன்ருக மாறுபாடாகக்காண்டல் முதலியனவெல்லாம் (௪)

சொப்பனத்திலேயல்லோ மறந்தான் நனவிலே தானேயறிவானென்னில்?

பொறியின்றி யொன்றும் புணராத புந்திக்
கறிவென்ற பேர்நன் றற.

எ - து. பொறியின்றி - இந்திரியங்களின் றுணையில்லாமல், —ஒன்றும் புணராது, ந்திக்கு ஒருவிடயங்களையு மறியாதவான் மாக்களுக்கு —அறிவென்றபோ - தானேயறியுமறிவையுடைய னென்றபோ,—நன்று - மிகவுநன்று.

வி - வ - உ. செவிமுதலிய கருவிகள்கூடாமல் யாதொருவிடய மும் அறியமாட்டாத வுணர்வினையுடைய வுயிர்களுக்கு ஞாலவல் லோர் அறிவுடையனென்றிட்டபோ மிகவு மழகியது.

பொறியின்றியொன்றும் புணராதென்பதனால், கூடிப்புண ருமென்பதாயிற்று. புந்தி ஆகுபெயர். நன்றென்பது முன்னையது போல் விகழ்ச்சிக் குறிப்புமொழி.

இவையிரண்டுபாட்டானும் உயிர்கட்கோர் முன்னிலையான் அன்றி அறிவுந்தொழிலுங்கூடாமை கூறப்பட்டது. (ரு)

அப்படி இந்திரியங்களைக்கொண்டன்றி ஆன்மாவுக்கறிவில் லையோ வென்னில்.

ஒளியு மிருளு முலகு மலாகட்
டெளிவி லெனிலென் செய.

எ - து. ஒளியும் - சோமசூரியாக்கினிப் பிரகாசமும், இரு ளும் - பூதவிருளும், உலகும் - பிரபஞ்சமும், அலாகட்டெளிவி லெனில் - அலாவிந்த கண்ணுக்குப் பிரகாசமில்லையாயில், என் செய - இது மூன்று மிருந்து பிரயோசனமேது? அப்படிப் போல வொளியாகிய சிவமு மிருளாகிய வாணவமலமும் பிரப ஞ்சமாகிய மாயையும் அலாவிழியாகிய வான்மாவுக்கறிவில்லை யாகில் அம்மூன்று மிருந்து பிரயோசன மென்ன? ஆகையா லநா தியே யான்மாவுக்கறிவுண்டு.

வி - வ - உ. விளக்கஞ்செய்யும் ஞாயிறு திங்கள் அங்கியென் னுஞ்சுடர்களும், மயக்கினைச்செய்யும் அந்தகாரமும், பலவகைப் பொருளோடு சிறந்த வுலகமும், விழித்திராநின்ற கண்ணினிடத்

துச்சோதியில்லையாயின் என்னபயனைச்செய்தற்பொருட்டு' எ-று. எனவே யாதுமின் றென்பதாம்.

இவ்வுவமையால் மிகுந்தபிரகாசமாகிய சிவனுடைய ஞானமும், இருளாகிய ஆணவமும், கண்முதல நிலனீறாகிய தத்துவங்களும், சித்தமாகியவுயிர்களிடத்து உணர்வில்லையாயின் என்னபயனைச்செய்யுமென்னும் பொருள்தோன்றி நின்றது. இஃது ஒட்டென்பதோ ரலங்காரம். இம்மூன்றுவகையினும் நன்றுதீதுகளை யடைவனவுயிர்களேயா மென்பதாயிற்று.

இதனால் விளக்கவிளங்குங் கண்போல் உணர்த்தவுணருமுணர்வினையுடைய தென்பதூஉங் கூறப்பட்டது. (௬)

ஆனலிந்த மூன்றுபொருளையு மறிவ தியாதென்னில்? பதிக்கும்பாசத்துக்குமறியவேண்டுவதில்லை, பசுவேபகுத்தறியுமென்றது.

சத்தசத்தைச் சாரா தசத்தறியா தங்கணிவை
யுய்த்தல் சதசத்தா முயிர்

எ-து. சத்தசத்தைச் சாராது சத்தாகியசிவம் அசத்தாகியபாசத்தைப்பொருந்தாது,—அசத்தறியாது-அசத்தாகிய பாசஞ் சடமாகையா லஃதொன்றையும் அறியமாட்டாது,—அங்கண்-அவ்விடத்தில்,—இவை-இவ்விரண்டையும்,—உய்த்தல்-பொருந்தியறிகிறது,—சதசத்தாமுயிர்-சதசத்தாகிய வான்மா.

வி-வு-உ. நிலைபெற்ற ஞானமாகிய சிவனுக்கு அசித்தசங்களாகைப்பொருள்களைப் புதிதாகச் சுட்டியறியவேண்டுவதில்லை அசேதனங்களாகிய தத்துவங்கட் கறிவென்பதில்லை இவ்விரண்டுந்தன்மையாயின, அவ்விடத்திவற்றைத் தன் னுணர்வுசெலுத்திப் பகுத்தறியுமுயிர்கள் சத்தும் அசத்துமன்றியே சதசத்தாதல் வேண்டும் அல்லது கூடாதென்பது கருத்து,

உயிர்களுஞ் சித்தென்று வழங்கப்படுமாயினும் சிவனுடைய ஞானத்திற்கு பொருந்தன்மை யல்லவென்பதாம்,

"சிவன்சிவமென்றிரண்டு சித்தொன்று மென்னிற்-சிவனருட்சித்திவ னருளைச்சேருஞ் சித்திவன்றான், பவங்கெடு புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித்தவற்றிற்-படியுஞ்சித் தறிவிக்கப்படுஞ்சித்து மிவனாம், னவன்றனையறியுஞ் சித்தாதலினிரண்டு-மணைந்தா லுமொன்றாகா தநியமாயிருக்கு, மிவன்றானும் புத்தியுஞ் சித்தி வனுமோ புத்தி-யிதுவசித்தென்றிடலவனுக்கிவனுமசித்தாமே" எனறருளிச்செய்தவாறு காண்க.

இதனாலுயிர்கள் சுத்தவறிவுஞ் சடமுமல்லவாதல் கூறப்பட்டது. (எ)

அப்படியான்மா சத்துமசத்துமானதற் குவமையுண்டோ வெனனில்?

இருளி லிருளாகி யெல்லிடத்தி லெல்லாம்
பொருள்க ளிலதோ புவி.

எ-து. இருளிலிருளாகி - இருளோடுகூடி யிருளாயிருந்தும், எல்லிடத்திலெல்லாம்-ஒளியோடுகூடி யொளியாயிருந்தும்,—பொருள்களிலதோபுவி-இந்த பூமியினகணுள்ள யிப்படிக்கொத்த பொருள்களில்லையோ? உண்டு. அதாவது, கண்ணும்-படிகமும்-ஆகாசமும்போல வானமாவு மதுவதுவாக நின்றறிதற்குவமையாம்.

சி-வ-உ. இருள்வந்திறுத்தகாலை மறைந்தும்ஒளிவந்திறுத்தகாலை விளங்கியுநிற்கும் பொருள்களை யுடையதன்றோ வுலகம்.

பொருள்களென்றது பன்மையால அவை கண்ணும் ஆடியும் விண்ணுமுதலாயின. ஓகாரம் எதிர்மறை. இதுவுமோட்டென்பதோரலங்காரம்.

இதனால் சத்துஉணர்வுஞ் சடமுமன்றி யிடைப்பட்டதொன்றில்லையென்பாரை யுடன்பட்டு மறுத்த மேல்வழி யுறுத்தப்பட்டது. (அ)

ஒளியு மிருளுமிடைகூடி நிற்கவே ஒளியோடிருள் கூடி நின்று இருளே செய்கூடுவானேனென்னில்?

ஊமன் கண் போல வொளியு மிகவிருளே
வாமன் கண் காணா தவை

எ-து ஊமன்கண்போல-கோட்டானுடைய கண்ணுக்கு, ஒளியுமிகவிருளே-ஆதித்தப்பிரகாசமு மந்தகாரமாயிருக்கும் அதுபோல வாமன்கண் காணாதவை - நிலைபெற்ற சிவஞானத்தை யான்மாக்கள் காணாமலிருக்கிறது, இருளாகிய வாணவமலத்தால்.

வி-வ-உ. உதயஞ்செய்து விளங்காநின்ற சூரியனைக்காணுந் கூகையினது கண்போல முற்கூறிய வுயிர்களுங் கருத்தாவாகிய சிவனுடைய ஞானத்தினைக் காணமாட்டா அந்தஞானமும் அந்தக்கூகையினது கண்ணுக்குச் சூரியன் சிறிதுந் தோன்றாதுநின்றுபோல வுயிர்களுக்குத் தோன்றாதிருக்கும்

உவமை சிறப்புடைமை எகாரம்-தேற்றம்

இதனாலுயிர்கள் தமக்குயிராகி விளங்கிநின்ற ஞானத்தினைக் காணாமைக்கு உவமேயங் கூறப்பட்டது (கூ)

இந்தவாணவமாக வறியாமையை நீங்கி யருளைப்பெறுவது மெக்காலம்? என்றிரங்கியது.

* அன்றளவு மாற்றுயிர்க ளந்தோ வருட்டெரிவ
தென்றளவொன் றில்லா விடர்

எ-து அன்றளவும்-அநாதியேதொடங்கி,— மாற்றுயிர்-சுமந்து தடுமாறப்பட்டவான்மாக்களுக்கு,—அந்தோ-ஐயோ? அருட்டெரிவதென்று-அஞ்ஞானநீங்கிச் சிவஞானம்பிரகாசிப்பதுஎக்காலம்?,—அளவொன்றில்லாவிடர் அளவில்லாத சனனமரணமாகிய துக்கத்தை யநாதிதொடங்கி யாற்றுமென்றிரங்கியது.

வி-வ-உ. அநாதியேதொடங்கி யிறைவனையும் எண்ணிறந்தவன்பத்தினைந் தாங்கிநிற்கு முயிர்கள் அந்தோ எந்நாளோ

திருவருளாகிய ஞானத்தினைக் கண்டு தம்மியல்பையொழிந்து பேரின்பத்தையெய்துவர்கள்.

அந்தோவென்பது இரக்கத்தின்கட் குறிப்பு.

இதனாலுயிர்படுந் துன்பமிகுதிக்கிரங்கிக் கூறப்பட்டது.

இவ்வதிகாரத்தை உரையாசிரியர் நிரம்பவழகியர் உயிரவை நிலையெனக் கூறினர்.

பசுநிலை முற்றிற்று.

௩-வது பாசநிலை

இவ்வதிகாரத்திற்கு இருண்மலநிலை

அஃதாவது, அறியாமையே வடிவாகிய ஆணவமலத்தின் றன்மை. உயிரவை நிலையென்பதுபோலப் பொதுப்படப் பாசங்களது நிலையென்னாது இருண்மலநிலையென்றதனால், ஒழிந்த மாயை கன்மங்களெவ்வா றடங்குமோவெனின், "ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற்குரித்தே" என்பதனாலடங்கு, நம் முற்கிளந்த வுயிர்களோடு புணரப்பட்ட பாசத்தினியல்பு கூறுதலின், மேலையதிகாரத்தினோடியைபுண்மையறிக என்றார் நிரம்பவழகியர்.

ஆன்மாவைப் பொருந்திய விடராவ தேதென்னில்?

துன்றும் பவத்துயரு மின்புந் துணைப்பொருளு
மின்றென்ப தெவ்வாறு மில்

எ - து. துன்றும்பவத்துயரும் - நெருங்கியிருக்கப்பட்ட சனனமரணமாகிய துக்கத்தையும், — இன்பும் - பேரின்ப வீட்டையும், — துணைப்பொருளும் - எல்லாத்துக்குங் காரணமாயிருக்கப்பட்ட திருவருளையும், — இன்றென்பது - இல்லையெனச் செய்வது, — எவ்வாறுமில் - தானுமெவ்வழியானு மில்லையென்னும்படி மறைந்துநிற்கும் இந்த ஆணவமலம்.

வி - வ - உ. தோன்றுதொட்டிடைவிடாதுவரும் பிறவித்துன்பமும், மேலாய வீட்டின்பமும், இவற்றைக்கூட்டிமுடிப்பதாய முதற்றுணை நிமித்தங்களும் இல்லையென் றறுதியிட்டுக் கூறுதல், காண்டல் முதலிய அளவைகளெல்லாவற்றானு மில்லை (க)

இந்த வாணவமலத்துக் கொப்புண்டோ வென்னில்?

இருளான தன்றி யிலதெவையு மேகப்
பொருளாகி நிற்கும் பொருள்

எ - து இருளான தன்றி - பூதவிருளானது தன்னைக் காட்டுதலன்றி,—இலதெவையும் - எல்லாப் பதார்த்தத்தையுங் காட்டாமன் மறைத்து,—ஏகப்பொருளாகி - தானொரு பொருளாகி, நிற்கும்பொருள் - ஆணவமலமானது அப்படி நிற்குமே

வி - வ - உ. உலகத்து வெவ்வேறு பலவகைப்பட்ட குணங்களையுடைய பொருள்களெல்லாவற்றினையும் ஒருபொருளாக வேற்றுமை தோன்றாது மறைத்துக்கொண்டு நிற்பது இருளுருவானதற் கன்றிப் பிறிதொரு பொருட்கில்லை

ஆதலா லிதுபோலப் பிறப் பிறப்புக்களும், வீட்டுநெறியும், காரணங்களும் பகுத்தறியாதபடி மறைத்தது ஆணவமென்பதாயிற்று

இவையிரண்டுபாட்டானும் ஆணவத்தினது உண்மையும், அஃதிருள்போல மருள்வடிவிற் றென்பதூஉம், கூறப்பட்டன.

இருள்போலத் தானோ வென்னில்?

ஒருபொருளுங் காட்டா திருளுருவங் காட்டும்
இருபொருளுங் காட்டா திது.

எ - து. ஒருபொருளுங் காட்டா திருளுருவங் காட்டும் - பூதவிருளானதெல்லாப் பதார்த்தத்தையு மறைத்துத் தன்னைக் காட்டிநிற்கும்,—இருபொருளுங் காட்டாதிது - இந்தவாணவமலமானது தன்னையுங் காட்டாது தனக்குள்ளே யிருக்கிற வான்மாவையுங் காட்டாது.

நி - வ - உ. அந்தகாரமானது வேறொரு பொருளையுங் காணாமல் மறைத்துத் தன்னுருவங் காட்டிநிற்கும், ஆணவமானது தன்னுருவத்தையும் ஞானத்தையுங் காட்டாமல் நிற்கும்.

இதனா லிவ்விருளினு மிக்ககொடியது ஆணவமென்று கூறப்பட்டது.

காட்டாமல் மறைப்பது பதிக்குமோ வென்னில் ?

அன்றளவி யுள்ளொளியோ டாவி யிடையடங்கி

எ - து அன்று - அன்றியே,—அளவி - ஆத்மாவைப்பொருந்தி,—உள்ளொளியோ டாவி யிடையடங்கி - சிவஞானத்தைப் பிராணனு முடைய வான்மாவைப் பொருந்தி மறைத்து,—இன்றளவு நின்ற திருள் - சிவனது திருவடித் தாமரையைப் பெறுமளவு நின்ற திந்தவாணவ மலம்.

நி - வ - உ. அகவிளக்காகிய ஞானத்தினோடே தானும் அன்றியே கலந்துகொண்டு அந்த ஞானத்தின்மேற்படராது உயிரினிலே யமைவுற்று இது நாளவரையும் நீங்காது நின்றது ஆணவமாகிய அந்தகாரம்.

உள்ளொளியோடு என்பது உயர்வினைக்கண் வந்தது. “ஒருவினையொடுசொ லுயர்பின் வழித்தே” என்பதிலக்கண மாதலின்.

இந்நூலில் ஆணவமாகிய அந்தகாரம் அநாதியென்பதும், மாயைகருமம்போல நீங்கிப்புணர்ந்ததன்றென்பதும் கூறப்பட்டன,

அப்படி யிவனிடத்திலே யடங்கியிருக்கப்பட்ட வாணவமலத்தை யிவனாலே யறியப்படாதோ வென்னில் ?

பலரைப்புணர்ந்து மிருட் பாவைக்குண் டென்றுங்
கணவற்குந் தோன்றாத கற்பு.

ப-து. பலரைப் புணர்ந்தும் - எல்லா ஆன்ம வர்க்கங்களையும் பொருந்திப் புணர்ந்தும், — இருட்பாவைக்குண்டு இருண் மலசத்திக்குண்டு, — என்றுங்கணவற்குந் தோன்றாதகற்பு - எப் போதுந் தன்பர்த்தாவுக்கு விபசாரியென்றது தோன்றாத கற்பு டைய தன்மை - இந்த வாணவமல மான்மாக்களுக்குத் தோன்று மளிற்பு இப்படியென்க, இது முடிந்தகுறளிற்கருத்துரை.

நி-வ-உ. எண்ணிலராகிய ஆன்மாக்களைப் பேதமறக் கலந்து இடையறாது நின்றாலும், இருளமலமாகிய மகளுக்கொருநா ளுந் தனது தலைவராகிய ஆன்மாக்களுக்குத் தன்னைக்காட்டாது நிற்பதோர் நியமமுண்டு.

பாவையெனவுங் கணவரெனவுங் கூட்டம்பற்றி யுருவகஞ் செய்ததனறி ஆண்குறி பெண்குறி யவ்விடத் தில்லையெனக் கொள்க. என்றும் என்றதனால் கேவலசகல சுத்த மூன்றினுமென்பது பெறும். சிறப்பும்மை யிரண்டனுள், பின்னரது இழிபுகுறித்து நின்றது. இடைநின்ற உம்மை முற்றும்மை.

இதனு லாணவத்தினது தன்மை கூறப்பட்டது. (௩)

இந்த வாணவமலத்தை யறிவதெவ்வாறெனில்?

பன்மொழிக ளென்னுணரும் பான்மை தெரியாத
தன்மையிரு ளார்ந்த தது.

ப-து. பன்மொழிகளென்னுணரும் பான்மை தெரியாதத ன்மை - பலவாகச் சொல்லுவதென்ன? நித்திய அநித்தியத்தை அறியப்படாத முறைமை;—இருளார்ந்தது இந்தவாணவமலங் கொடுத்ததென்றறிவாயாக.

நி-வ-உ. பற்பலவார்த்தைகளாற் பயனென்னை? அறியவே ண்டும் பொருள்களையறியும் பகுதிதோன்றாது நின்றவியல்பெல் லாங் கருமைமிகுதியினையுடைய மூலமலமாயின்றோ கொடுத்தது,

அறியவேண்டும்பொருள்களாவன பதி பசு பாசமெனுமூவகைப்பொருள்களும், சரியை கிரியை யோக ஞானங்களென்றநால்வகையொழுக்கமுமாம். இருளாறொன்பது சேறலின்கண் வந்த அகறிணை வழுவமைதி.

இதனால் மூலமலத்தினால்வந்த அறியாமைவலியுறுத்தப்பட்டது. (௧)

ஆணவமல மில்லையெனில்?

இருளின்றேற் றுன்பே னுயிரியல்பேற் போக்கும்
பொருளுண்டே லொன்றாகப் போம்.

எ-து இருளின்றேல்-ஆணவமல மில்லையென்று நீசொல்லுவாயாகில்,—துன்பேன-சுகதுக்கவேதனை வருவானேன்,—உயிரியல்பேல்-ஆன்மாவுக்கியற்கையென்று சொல்லுவையென்னில் (இயற்கையாவது கறுப்பும்வெளுப்புங்கரிக்கும்பாலுக்குமியற்கையானாற்போலவாம்),—போக்கும் பொருளுண்டே லொன்றாகப் போம்-அப்போதாணவமல நீங்குகிறபொழுது ஆன்மாவுங்கூடக்கெடுமென-ஆகையால் குணமுங் குணியுமாகச் சொல்லக்கூடாது.

நி வ-உ. இருளாகிய அவிச்சையில்லையாயின், இந்திரியங்கட்கு ஏவல்செய்யும் பிறவித்துன்பம் படுதற்குக் காரணமென்னை? அஃது ஆன்மாவினது சுபாவமாயின் நீங்காது, நீக்குஞ்சிவஞானமுண்டாயின் அதனுடனே உயிருங்கெட்டுப்போமாதலால்-எனவே பிறவித்துன்பத்துக்கு நிமித்தம் அவிச்சையென்பதாயிற்று.

இதனால் அவிச்சையில்லையென்பாரை யுண்டென்று மறுத்துக்கூறப்பட்டது. (௨)

ஆனாலிந்தமலம் நடுவேவந்ததென்னில்?

ஆசா தியேலவைவ காரணமென் முத்திநிலை
பேசாதகவும்பிணி.

எ-து, ஆசாதியேல்-ஆணவமலமாதியென்றால், அவ்வாணவகாரணமென்ன இடையிலேவந்து பொருந்தக்காரணமென்ன? பொருந்தக்காரணமுண்டு, வெள்ளைப்புடைவையில் அழுக்குப்போலவுங் கண்ணாடிக்குக் காளிதம்போலவுமெனனில்,—முத்தியிலே பேசாது - மோக்ஷமுண்டென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை,—அதுவுமன்றி இந்தமலமாகிய வியாதி மோக்ஷத்திலும்வந்து பொருந்தும்.

நி-வ-உ. அவிச்சை யிடையிட்டுவந்ததாயின், அஃதோர்காரணமில்லாமல் வந்துபொருந்தியதென்னை? அன்றி முத்தியினு முறையாடாதுவந்து கவர்ந்துகொள்ளுமன்றே.

உறையாடாது கவர்தல்-தோன்றாது விரைவிற்கவர்தல்.

இதனால் அவிச்சையாதியென்பாரை மறுத்துக் கூறப்பட்டது. (௭)

அன்றியாதி யொருக்காலு நீங்காதெனனில்?
ஒன்றுமிகினு மொளிகவராதே யுள்ள
மென்று மகலா திருள்

எ-து, ஒன்றுமிகினும்-பூதவிருள்மேலிட்டகாலத்து,—ஒளிகவராதேல்-விளக்கினொளி யவ்விருளைச் சற்றேநீக்கும், அப்படி நீங்காதென்றால்,—உள்ளமென்றுமகலா திருள்-அதுபோலவாணவமலமான தொருக்காலு மான்மாவை விட்டுநீங்காது, ஆணவமலமானது கலாதிகளிடங் கொடாதேயிருந்தா லாசாரியராலுமநீங்காது, கலாதிகளுக் கிடங்கொடுக்கையினாலே யாசாரியராலேநீங்குமென்றறிவாயாக.

நி-வ-உ. மலமாயையென்னு மிரண்டினுள், மலமாகியவிருள் வியாபகமெல்லா மறைத்ததாயினும், ஏகதேசவிளக்கமாகியமாயாகாரியத்தினை யுயிர்கள்கவர்ந்து கொள்ளாதாயின் எந்நான்றும் அவ்விச்சை யவைகளைவிட்டு நீங்குவ தில்லை-கவருந்தன்மை யுயிர்களுக்குண்டாகவேண்டுமென்பது கருத்து.

என்றுமென்பதனாலுதையமானகாலத்திலு மென்பதுகாட்டிநின்றது.

இதனாலுயிர்கள் அவிச்சைநீங்கி முத்தியடைவதற்கோர்நிமித்தங் கூறப்பட்டது. (௯)

மலமறையாது மாயை மறைக்குமெனினல்
விடிவா மளவும் விளக்கனைய மாயை
வடிவாதி கன்மத்து வந்து.

எ-து விடிவாமளவும் பூதவிருணீங்குமளவும், விளக்கனைய- விளக்கானது பிரகாசித்து நின்றாற்போலவும், மாயைவடிவாதி கன்மத்துவந்து மாயை கன்மத்துக்கீடாகத் தனுவாதியாகவிரிந்து கன்மமுள்ளமட்டுஞ் சீவித்துநிற்கும். திருவருள்விளங்கினவிடத்துவிடிவளவில் விளக்கொளிமழுங்கினாற்போலமாயைசீவியாது.

நி-வ-உ சிவனுடைய ஞானமாகிய கிரணந்தோன்றி ஆணவவிருணீங்குமளவும், மாயையினிடத்திலேநின்றாக தனு கரண புவனபோகங்கள் தத்தம் புண்ணியபாவங்களுக்கீடாகத் தோன்றிச் சிறிதே மலவிருளினைநீக்கி விடயவினைபங்களைக் காட்டுமவிளக்குகளைப்போலவாம்.

மலமுமாயையும், இருளுமொளியும்போலத் தம்முள் மாறுபட்டதென்பதாயிற்று.

சிறிதேநீக்குதல் - விளக்கனைய-என்பதனாற்பெற்றாம். விடிவாமளவும் என்றதனால் மாயாகாரியங்கள் சங்காரகாலத்திற் றமது காரணத்திலேயடங்கினும் உயிர்களைவிட்டு நீங்கினவன்றென்பதாம் 'இருளொளிசுடரிரண்டாகின்ற முழுமலமாயை'' என்றருளிச்செய்தவாறுங்காண்க.

இதனால் அவ்வவிச்சையால் நீங்காத தொடர்ச்சியின்றன்மையையும், இரண்டின்முறைமையுங் கூறப்பட்டது.

பாசநிலை முற்றிற்று.

ரு-வது அருளது நிலை

அஃதாவது-கருணையுருவாகிய ஞானத்தின் முறைமை. இத் தன்மையவாகிய அவிசசையைத துறநது வீடுநெறி காட்டுதற பொருட்டு அதற்கு மாறாகிய அருளினது முறைமை கூறுகின், மேலதிகாரததிறுடிதற இயைபுணர்க.

விடிவாவ தேதெனனில்?

அருளிற பெரிய தகிலதது வேண்டும்
பொருளிற றலையிலது போல்.

எ-து அருளிறபெரியது-திருவருளுக்கு மேலாகிய தொரு பொருளிலலை, அஃதெனபோலவென்னில, அகிலதது வேணடும் பொருளிற றலையிலதுபோல் - பூமியினிடததானமாககள அவரவா விருமபுமபதாாத்ததது கு மேலானதொருபொருளிலலாதது போல.

கி-வ-உ. ஒருவர்க கெல்லாப்பொருள்களுள்ளுந் தாம்விரும்பிய பொருளின மேலாயபொருளிலலாதவாறுபோலத திருவருளின் மிககதாகியபொருள உலகததிலலை-

இதனு லருளினது உயாவுகூறபபட்டது. (க)

அருளதுநின் றெனனசெய்யுமோ வென்னில்?

பெருக்க நுகர்வினை பேரொளியா யெங்கு
மருக்கனென நிற்கு மருள்.

எ-து. பெருக்கம்-சஞ்சிதமிகுதியுங் கட்டுப்படவும், நுகர்-பிராரததமிகுதியும் புசிககவும, வினை-ஆகாமியமேறவும், பேரொளியாய்-இதுகளுககெல்லா மிகுந்தபிரகாசமாய் நிற்கும-நிறகும, எங்கும்-எவவிடததும், அருள் - திருவருளானது. அதற்குவமையென்னென்னில்? அருக்கனென-ஆதித்தனுலோசகத்துக்குக காரியப்படுவதுபோலு;

நி-வ-உ. உலகத்து மக்கட்டொகுதிகள் பொருளினை யீட்டவும் துய்க்கவும் நிமித்தமாய்நின்ற சூரியனைப்போல, அருளும் உயிர்களெல்லாம் புண்ணியபாவங்களை வளர்க்கவும் அவற்றின் பயனாகிய சுகதுக்கங்களை யருந்தவும் காரணமாயிருந்தவொளியாகி யெவ்விடத்தும் நிறைந்துநிற்கும்.

அருக்கனென்ன என்றதனால், அவ்வாறு காரணமாதல் ஒருவராற் செய்துகொள்ளப்பட்ட தல்லவாம். பொதுப்பட வினையென்றதனால் புண்ணியபாவ மிரண்டுமாம். சூரியனைப்போல வோரிடத்துண்டாயகாலை யோரிடத் தின்றாயிருப்பதில்லையென்பார், எங்கு மென்றருளிச்செய்தார்.

இதனால் அருள்காரணமாதல் கூறப்பட்டது. (உ)

அருள்காரியப்படுத்த வேண்டுவதில்லை, தானே செய்துகொள்வார்களெனில்?

ஊனறியா தொன்று முயிரறியா தொன்றுமிவை
தானறியா தாரறிவார் தான,

எ-து ஊனறியா தொன்றும்-சரீரஞ் சடமாகையால்தொன்றையுமறியமாட்டாது, உயிரறியா தொன்றும்-ஆன்மா சிற்றறிவாகையினாலே தானதனக்கென வறிவில்லை, இவை தானறியா தாரறிவார் தான-இந்தத் திருவருளறிந்து புசிப்பியாதபொழு தாரறிந்து புசிப்பார்.

நி-ஓ-உ அசேதனங்களாகிய தத்துவங்கட்கு ஒருஞானமும் அறிவுண்டாவதில்லை, உயிர்கள் யாதொன்றுந் தாங்களாய் அறியமாட்டா, ஆதலால் அந்தஅருள் தாமறிந்தறிவியாமல் உலகத்தின்கண் அறிவினைப்பெறுவார் யாவர் அருளறிந் தறிவித்தே யறியவேண்டுமென்பதாம்.

இதனாலருளிற்கு அறியவேண்டுவ தில்லையென்பாரை உயிர்கட்கறிவித்தற்பொருட்டு வேண்டுமென மறுத்துக்கூறப்பட்டது.

இப்படி நடத்துகின்ற வருளையான்மாக்களறியாமலிருக்கிறதெப்படியென்னில?

பாலாழி மீனுளும் பான்மைத்த தருளுயிர்கள்
மாலாழியாளு மறிந்தது.

எ-து. பாலாழி மீனுளும்பான்மைத்து - பாற்சமுத்திரத்திலே திரிகிறமீனனது அப்பாலைக்குடித்துப் பசிதீராமற்றனக்குக்கீழாகிய ஜந்துக்களைத்தின்கிற முறைமைபோல, அருளுயிர்கள் மாலாழியாளுமறிந்து - அருட்கடலிலே யிருக்கிற வான்மாக்களைகொந்துபோகங்களைப் புசித்து ஜநந மரணங்களைப் போக்கிக்கொள்ளாமற் சத்தாதிவிடயங்களிலே திரியும்.

வி-வ-உ, மேலாய வருளினகட்பட்ட வுயிர்கள், அதனோடு பொருந்தினின்று பேரின்பத்தைநுகராமல் மாயாபோகமாகியமயக்கவேலையு ளாழ்ந்து அழுந்துந்தன்மை, திருப்பாற்கடலினகணுள்ள மீனகள், பாலைப்பருகாது, அதனுள்ளசிறிதாயபிராணிகளை வருந்தித் தேடியுண்ணு முறைமையினை யுடைத்து.

மீனகளும் பாலைப்பருகுமாயின், ஜந்துக்களைத்தேடியொருகாற்கிடைத்துங் கிடையாதும உழலாமல், நின்றநிலையிலேவேண்டுமளவும பருகும, உயிர்களும் அருளினோடுகலந்து நிற்குமாயின் சிற்றின்பங்களைத்தேடி அவ்வாறுழலாமல், பேரின்பத்தினைத்தாமும் அந்நிலையிலே யிடையறாது அனுபவிக்குமெனபதாம.

இதனால் அருளோடுகூடிநின்றும உயிர்கடுன்புறும் இழிபுகூறப்பட்டது. (௪)

அருளைவிழைப்பதை யறியாததெப்படியென்னில்?

அணுகு துணையறியா வாற்றேனீ லேக
முணராமை யுணரா வுயிர்.

எ-து. அணுகு துணையறியா வாற்றேனீலாதும-ஆன்மாவினிடத்திலே பொருந்தியிருக்கிற பஞ்சேந்திரியங்களானமாவினாலே

காரியப்பட்டுவருகையிலேயும் ஆன்மாவினாலே காரியப்படுகிறோ மெனறறியாத முறைமைபோல, உணராவை யுணராவுயிர்-உயிரி நுதஆனமாவும திருவருளினாலே காரியபபடச்செயுந் திருவருளி னாலேகாரியபபடுகிறோமெனறறியாத வுணமையுமிததன்மைத்து

வி வ-உ. தனககுமருநதாக வுடனவருந துணையினைத்துணை யெனறோடாது வழிசசெலவானபோலவும, தமககுமுதலாயினின்று உணாததநதனமையறியாத இநதிரியஙகளபோலவும, உயிர்கள் தாமுந தமககுயிராய்நினறுணாததும அருளினை அறியமாட்டா.

இவை துணைமையுந தலைமையும பறறிவநத எடுததுக்காட் டுவமை (௫)

அருணடததுவிப்பதனை யறியாத தெப்படி யென்னில்?

தரையை யறியாது தாமேதிரிவார்
புரையை யுணரா புவி.

எ-து. தரையையறியாது தாமேதிரிவார்புரையை-பூமியினி டததிலே யிருககபபட்ட வானமாககள பூமிதாரகமாக நடககச் செயும பூமிதாரகததைமறந்து நானடநதேனென்னு மதுபோல; உணராபுவி-பூமியினிடததிலேயிருககபபட்ட வான்மாககளுககுந் திருவருளினாலே தொழிறபடசசெயுந் திருவருளினாலே தொழிற் படுகிறோமெனறறியாத முறைமையுமிததனமைத்து.

வி வ-உ. பூமியைததமக்கு ஆதாரமென்றறியச் செய்யாது தாமேதமக்காதாரமாகப போக்குவரவுசெய்வாரைபபோல், அரு ளினைத தமககாதாரமெனறு அறியாஉயிர்களும்.

புவியெனப திணைமயிாகண்மே னினறது. (௬)

அருளைத தேடியறிவாரேவெனனில்?

மலைகெடுததோர் மண்கெடுததோா வான் கெடுத்தோர் ஞானம், தலைகெடுத்தோர் தறகேடர்தாம்.

எ-து. மலைகெடுத்தோர்-மலைமேலிருந்து மலையைத்தேடினவர்போலவும்,—மண்கெடுத்தோர் - பூமியிலேயிருந்து பூமியைத் தேடினவர் போலவும்,—வான்கெடுத்தோர் - ஆகாயத்துக்குள்ளேயிருந்து ஆகாயத்தைத் தேடினவர்போலவும்,—ஞானம் தலைகெடுத்தோர்-ஞானமாகிய அறிவைக்கெடுத்துத் தேடுவோர்கள்,—தற்கேடர்தாம்-தம்மைத் தெரியாதவான்மாக்கள்.

நி-வ-உ. மலையினையிழந்தோரும், மண்ணினையிழந்தோரும், ஆகாயத்தினையிழந்தோரும், எங்கணுநிறைந்த பேரறிவினையிழந்தோரும், தானென்பதனை யிழந்தோரும், தம்மிற்றுமொப்பர்.

மலை நிலம் ஆகாயம் தான் என்பனவற்றைக் கெடுத்தோர் உலகின்கணில்லை-உள்ளாராயின் அவர்போல அருளினை யிழந்தோரும் பேதையென்பதாம்.

ஈண்டுத்தற்கேடரென்பது யாக்கைமேல்நின்றது. (எ)

ஞானத்தை யிழந்து திரிவ தேதென்னில்?

வெள்ளத்து ணாவற்றி யெங்கும் விடிந்திருளாம்
கள்ளத் திறைவர் கடன்.

எ-து. வெள்ளத்துணாவற்றி-கழுத்தளவு தண்ணீரிலே போகிறவன் ஒருவிடயத்திலே யதித்தப்பட்டுப்போகிறதுபோலவும்,—எங்கும்விடிந்திருளாம்-ஆதித்தனெங்கும்பிரகாசிக்கச்செய்தேயும் பிறவிக்குருடனுக்கு மிகுந்த விருளாயிருந்தது போலவும்,—கள்ளத்திறைவர்கடன்-கவட்டிந்திரியங்களுக்கு முறைமையாயிருக்கிறவான்மாக்கண் முறைமையு மித்தன்மைத்து.

நி-வ-உ. நிறைந்த நறுநீரின்கண்ணே நின்றும் அதனைப்பருகாது நாவறண்டும், எவ்விடத்தும் இருளேயாய் விடிந்திருக்கமயங்கியுநிற்கு மடவோரது தன்மையே, தாம்நிறைந்த அருளோடுகலந்துநின்றும் அதனாலவரும் பேரின்பத்தை நுகராத வஞ்சத்தலைமையுடைய ஆன்மாக்களது முறைமை.

உயிர்க்கண்ணோட முளதாய குறையேயன்றி, அருளின் குறையன்றென்பதாம்.

இஞ்சத்தலைமையாவது, தாமொன்றிற்குங் கருத்தா வல்லவாயிருக்கவும் யானென்றென் றகங்கரித்தல். (அ)

அஞ்ஞானநீங்கி யறிவதெவ்வாறெனில்?

பாப்பணைந்த கேண்மினிது பாற்கலன்மேற் பூஞை
கரப்பருந்த நாடுங் கடன்

எ-து. பாப்பணைந்த கேண்மினிது - அருட்பொருளைக் கேட்குமிடத்துக் கீரணவியாதிகளைவிட்டு இன்பமாகக் கேண்மின்; அப்படிக் கேளாமலிந்திரியங்களின் வழியிலேதிரிந்தார் கேட்ட பொருளும்பலியாது, சனனமரணமுநீங்காது அதென்போலவெனில்,—பாற்கலன்மேற் பூஞை - பாற்சட்டியின்மேலிருக்கிற பூஞையானது பாலைக்குடித்துப் பசிதீராமல்,—கரப்பருந்தநாடுங்கடன் - கரப்பட்டத்தினன் விறப்பைநாடுமுறைமைபோல.

நி-வ—உ. சற்சலமனத்தாற்பமெ விரைவினையடக்கி அருளினறன்மையே யினிதாகக்கேட்டு மனங்கொள்வீராக. அதனைநாடாது சிற்றின்பங்கள் மேற்படரும் இப்புலவர்பான்மை, உயிர்மேலினை ஏராளிய பற்றுடத்தின் மீதிருக்கும் பூஞையானது, சுவைத்தலையிலேபடுங் கரப்பினைத் தாவிப்பற்றி நுகரவிசாரிக்கு முறைமையினை யொக்குமாகலான்.

பூஞையும் உறியிற்கட்ட பாற்குடத்தின்மே லிருந்தவாறே அதனைப்பருகாதே கரப்பினைப்பற்ற விசைகொண்டெழுங்கால் அது கைப்படின், சிறுதினைமையில்லாத வுணவாதலேயன்றித் தாவலான் மிக்கவருத்தமுமெய்தும். கைப்படாக்கால், வருத்தத்தோடு கரப்பினையும்போக்கிப் பாற்குடத்தினையுமுடைத்துமிக்க துன்பமெய்தும் உயிர்களுமஞ்ஞதியே கூடிநின்ற அருளத்தத்தங்கிய பேரின்பத்தினை யெய்தாது சிற்றின்பங்கண்மேற் படரு

மாயின், அதுபோல வொருகாலேயதனு சிற்றின்பத்துக்கு மன மொழி மெய்களாற் றுன்பமுற்றும் அஃதெய்தாக்கால் இருமை யின்பமு மிழந்தும், மிக்க இடர்ப்படுமெனபதாம.

உறியின்மேல்வைக்கும்பாற்குடமெனவும், சுவாதத்லைப்லோ டுங் கரப்பெனவும், விதித்த தநுபவம்.

இவை யைந்துபாட்டானும், அருள்துணையும் இறைமையு மாகியும் ஆதாரமாகியும் நிற்றலை யறியாதிருத்தலும் எவ்விடத் தும் இருப்பதனைக்காணாது மயங்கலும், அதனலவரு மின்பமெ ய்தாமையும், அதனமேற் பற்றுச்செய்யாமையுமான உயிரினகுற் றங் கூறப்பட்டன (௬௰)

அமையாதாக கறியப்படாதோவெனனில்?

இறப்பவனை யிசைந்து மேதும் பழக்கமில்லா
வெற்றுயிர்க்கு வீடு மிகை.

எ-து. இறைவனை யிசைந்தும சிவனுள்ளகாலந் தொடங்கி யான்மா திருவடியைப் பெறுமளவும், திருவருளுபகரித்துவரச் செய்யுந் திருவருளுடனே,—ஏதும் பழக்கமிலலா - சற்று முறவில் லாத,—வெற்றுயிர்க்கு - அனவிலலாதவானமாக்களுக்கு,—வீடுமி கை-மோக்ஷமொன்றுமே கிட்டாது. இருவினையொப்பு வந்தலல் து ஞானம் பிரவேசியாதெனபது கருதது.

வி-வ-உ. அனுதியேதொடங்கி இன்றளவும் அருளோடிரண் டறக்கலந்திருந்தும், சிறிதும அதிற்றோயாத பழமைதோற்றுத லிலலாத வெறியவுயிர்கட்கு வீடுசேர்தலென்பதுமிகுதி. தகாதெ ன்பதாம.

வெறுமை, பயன்கொள்ளாமை. பழமை தோற்றுதல், உலக வெறுப்புத் தோன்றுதல்.

இதனு லருளோடு கலந்திருந்தும் வீடுகூட. வினையாத வுயிரி னைப் பழித்துக்கூறப்பட்டது. (௰)

அருளதிகாரம் முற்றிற்று.

௫-வது அருளுருநிலை.

அஃதாவது, ஞானவடிவாகிய குரவனது தன்மை: அருளது நிலைகூறி அருளாலும வடிவினது நிலைகூறுதலின், மேலையதிகாரத்தினோடு இயைபுடைத்தெனக்கொள்க.

இருவினையொப்பி லெவ்வாவருவா ரென்னில்?

அறியாமை யுண்ணின் றளித்ததே காணுங்
குறியாகி நீங்காத கோ.

எ-து. அறியாமையுண்ணின் றளித்ததே-அறியாமையாகிய பெத்தகாலத்திலே, அறிவுக்கறிவாய்நின்று இரட்சித்த திருவடி தானே,—காணுங்குறியாகி-காரசரணாதிகளுடனே குருவாயெழுந்தருளிவந்தது ஆறுலுளேயில்லையோவென்னில்? நீங்காதகோ-உள்ளும்புறம்பும் விட்டுநீங்காத ஞானராசாவாகிய குரு.

நி-வ-உ. தோன்றுதுணையாய்க்கலந்து நின்று காத்து கட்டத்தின அருளை, கண்ணுற காணப்படும வடிவினை யுடையதாக விட்டு நீங்காதகுரிசில்.

இதனால் அருளகுருவடிவுகொண்டுவந்தமைகூறப்பட்டது.

அவரோ குருவாகவரவேணுமோ, படித்திருக்கிற வித்துவான்களாகாதோ வென்னில்?

அகத்துறுநோய்க் குள்ளினா ரன்றி யதனைச்
சகத்தருவங் காணபரோ தான.

எ-து அகத்துறுநோய்க்குள்ளினாரன்றி - ஒருவனுக்கந்தரமானவிடத்திலே வந்தவியாதியை அவனுக்க அந்தரங்கமானபேரறிந்திருப்பது,—அதனைச் சகத்தவருங் காண்பாரோதான்-அத்துவாணவமலமாகிய வியாதியைச் சகத்திலேயுள்ள காரியம்போலக் குருவாலே நீக்கப்போகாது, சிவனே யாசாரியமூர்த்தமாயெழுந்தருளிவந்து நீக்கினால் நீங்குமல்லது.

நி-வ-உ. ஓரில்லின்கண் ஒருவர்கொண்டபிணியை அவ்வில்லின்கண் வாழ்வார் அறிவதன்றி, அதனைச் சேய்மைக்கண்ணராகிய உலகத்தார் அறிய வல்லரோ தாம்

தானென்பது அசைநிலை ஓகாரம் எதிர்மறை.

இதனால் இங்ஙனம் வடிவுகோடற்கு அருளாதல் வேண்டுமோவென்னில் ஐயத்தினை யகற்றி வலியுறுத்தப்பட்டது (௨)

இப்படிவரப்பட்ட ஞானாசாரியனை யெல்லாரானு மறியலாமோவென்னில்?

அருளா வகையா லருள்புரிய வந்த
பொருளா யறிவார் புவி.

எ-து அருளாவகையா லருள்புரியவந்த-அருட்பிரகாசியாத முறைமையினாலே யருளைக் கொடுக்கவந்த,—பொருளாரறிவார் புவி-இப்படிக்கொத்த ஞானாசாரியனைப் பூமியிலுள்ளவரானவர்க ளறியமாட்டார்கள்.

நி-வ-உ. படைப்பு நிலை ஈறு மறைப்பு என்னும் நான்கினையுந் தோன்றாதுசெய்தவாறுபோல, அருளென்னுந் தொழிலினையுந் தான் பண்ணுந்துபோலப் பண்ணும்படி, மானுடவடிவென்னும் அங்கியால் மறைத்துக்கொடுவந்த உண்மைப்பொருளே இக்குருவடிவென்பதனை அறியமாட்டாது உலகு

தம்போலொரு மானிடராக நினைக்குமென்பதாம். (௩)

உத்தமரல்லாதா ரறியப்படாதென்றதேதுவினாலென்னில்?

பொய்யிருண்ட சிந்தைப் பொறியிலார் போதமா
மெய்யிரண்டுங் காணா மிக.

எ-து. பொய்யிருண்டசிந்தைப் பொறியிலார்-அஞ்ஞானமிகுதியாலே பொருந்தப்பட்ட சித்தத்தையுடையவர்கள் பஞ்சேந்திரியங்களிலே இரியப்பட்ட வான்மாக்கள்,—போதமா மெய்யி

ரண்டுங் காணாழிக-அறிவுக்கறிவாயிருக்கிற திருவருளையும், அந்தத் திருவருட்டானே திருமேனியாய்வந்தவாசாரியனையும், இக்கவிரண்டுவிதத்தையு மிருக்கியுற் றறியமாட்டார்கள்

வி-ரை- நிலையாத காய வாழ்க்கையினையும், ஆணவமலத்தால் மறைந்தவுணர்வினையும் உடையராய், ஞானமென்னுஞ் செல்வத்தினையும் எய்துதலில்லாதார், அறிவுமயமாகிய அருளும், அவ்வருளான ஆதியதேசிகவடிவும் என்னு முண்மைப்பொருளிரண்டினையும் சிறிது மறியமாட்டார்

இத்தன்மையவாகிய ஆசாரியவடிவினை, அருள்கொண்டவடிவமாக வுணராராகவே, நின்மலமாய், அகண்டமாய், சின்மயமாய் ஒழிவறநிறைந்த அவ்வருளினையும் உணரமாட்டாரென்பது கருத்து. (௪)

அவர் திருமேனியை யென்போல வறியவேணுமோ வென்னில்?

பார்வையென் மாக்களைப் பற்றிப் பிடித்தற்காம்
போர்வையெனக் காணா புவி

எ-து பார்வையென்மாக்களை மானைக்காட்டி மானைப்பிடிப்பவர்போல வானமாக்களை,—பற்றிப் பிடித்தற்காம்-அவர்சத்திபொருத்திப் பிடிப்பட்டவற்காம்,—போர்வையெனக் காணா புவி-இப்படி நம்மையிரக்ஷிக்க நமக்காகவந்த திருமேனியென்று பூமியிலுள்ள வானமாக்கள் அறியமாட்டார்கள்.

வி-ரை- விலங்குகள் பறவைகளைப் பிடித்தற்கு அவ்வவற்றின் வடிவாறசெய்த கூடிகம்போல, மிக்கதொரு வடிவங்கண்டு அஞ்சிவெருளாது மனிதரோத தன்மையதாக்கிக் கோட்பொருட்டு, அருள்போதத்துக்கொண்ட மானுடவுருவாகிய குருவடிவினைப் போர்வையாக அறியமாட்டாராம் இவ்வுலகு.

இவை மூன்றுபாட்டானும் அகளமாய நிறைந்த அருளே குருவுருவுந்தரித்துவந்ததென்பதனை அறியாதார் இழிபு கூறப்பட்டது. (௫)

போதமயமாக வெல்லாரையுந் தற்சொரூபமாகக் கொள்ளுதோவென்னில்?

எமக்கெ னெவனுக் கெவைதெரியு மவ்வத்
தமக்கவனை வேண்டத் தவிர

எ-து- எமக்கென-போகாது,—எவனுக் கெவை தெரியும்- பக்குவமல்லாத வான்மாக்களுக்கு எத்தனைப் புகழ்ந்தாலுந் தெரியாது,—அவ்வத்தமக்கவனை வேண்ட-பக்குவப்பட்ட வான்மாக்களுந்தவாசாரியனை வழிபட்டுக்கேட்க,—தவிர - அப்போது மலமாயாதி கன்மங்கணீங்கும்,

நி-வு-உ. நீ குருவுண்மை கொண்டமையால் எமக்கு வரும் பயனென்னை? யாவனொருவனுக்கு யாவை சிலநூற்பொருள்கள் குரவனையின்றி யுணர முன்னோடு பின்மலைவறத்தோன்றும்,அந் நூற்பொருள்கள் அவனைத் தமக்குக் குரவனாக அவாவிநிற்கும் பொழுது இம்மறுதலையினை ஒழிவாயாக.

குருவுண்மை கொள்ளாடாயின என்பதெஃகின்றது,

இதனால் யாதொரு நூற்பொருள்களுங் குரவனையின்றியுணரப்படாவென்று கூறப்பட்டது. (௬)

திருவருளறிவுக்கறிவாயிருக்கிறது போதாதோ குருவாய்வர வேணுமோவென்னில்?

விடநகுல மேனினுமெய்ப் பாவகனின் மீளுங்
கடனிலிருள் போவதெவன் கண்.

எ-து. விடம்-ஒருவனை விடந்தீண்டித் தலைமண்டைக்கொண்டு கிடக்கச்செய்தே,—நகுல மேனினும் - கீரியைக் கொண்டு

வந்து கழுத்திலேகட்டினாலும் விட்டுநீங்காது. பின்னை நீங்குகிற தெப்படியென்னில்?—மெய்ப்பாவகனென்னும் உண்மையாகிய பிடாரன் வந்து தன்னையுங் கீரியாகப் பாவித்து அவனைக் கீரியாகப் பாவிக்கவே விட்டுநீங்கும்,—கட-அந்த முறைமைபோல் ஆசாரியனும் சிவசொரூபமாயிருந்து சீடனையுஞ் சிவசொரூபமாக ஞானக்கண்ணினாலே பார்க்கவே,—இருள்போல் தெவன்கண—அந்தகாரமலமாயாதிகன்மங்கணீங்கும், பின்னையாராலேநீங்கும்.

வி-வு உ விடமானது கீரி தானேவந்து தீண்டினும் மீளாது, அதன்வழி வினைப் பாவிப்பா னொருவனால் மீளுமாறு போலவே, இவனுடைய திருநோக்கினால் ஆணவவிருணீங்கு முனகரு.

இறைவன் அறிதியோ உயிரோடுகலந்துநிற்பினும் குருவுருக்கொடு வந்தல்லது பாசம் நீங்காதென்பதாயிற்று இது சகலரைக்குறித்து நின்றது.

இதனால் ஆசாரியனால் பாசம்நீங்கவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது (எ)

இவர் குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளிவந்து இரட்சிப்பது ஒருவகைக்கோவென்னில்?

அகலத் தருமருளை யாக்கும் வினைநீக்குஞ்
சகலர்க்கு வந்தருளுந் தான்

எ-து அகலர்தருமருளை யாக்கும்-விஞ்ஞானகலரிற் பக்குவர்க்கு அறிவிலே ஞானத்தை யுதிப்பிப்பன். ஆணவமலத்தை நீங்குவன்,—வினைநீக்கும்-பிரளயாகலரிற் பக்குவர்க்கவர்களைப்போல மானும் மழுவுஞ் சதுர்ப்புயமுங் காளகண்டமு மூன்று நேத்திரமுமாக எழுந்தருளிவந்து ஆணவமலத்தை நீக்கிச்சிவஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பன்,—சகலர்க்கு வந்தருளுந்தான்-சகலரிற் பக்குவர்க்கு அறுவகைத் தீட்சையினாலேயு மும்மலத்தையு நீக்கிக்கிரமத்திலே சிவஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பன் கர்த்தா.

கி-வ-உ. கலையினின்றும் நீங்கின விஞ்ஞானகலர்க்கும்பிரளயாகலர்க்கும் நிராதாரமாய்நின்று அருளைவிளக்கும். கன்மமலச சேதனம்பண்ணுதற்குப் பக்குவராகிய சகலர்க்கும்குருவுருவினை யாதாரமாகக்கொண்டல்லாமல் தானேவந்து அனுக்கிரகம்பண்ணும். அவ்வாறருள்புரிதல் சகலர்க்குக்கூடாதென்பதாம்.

பிரளயாகலர்க்குக் கலைநீங்கலாவது, அதனையயத்தாகாதிருத்தல். குவ்வுருபு விகாரத்தால்தொக்கது. முதலிருவர்க்கு "நிராதாரமாகிக் கலையிலருட்பரந்துவிந்த சத்திநிபாதத்தால்" என்றருளிச்செய்தவாறு காண்க.

இதனால் அருள் மானிடச்சட்டை சாத்திவருதற்குக் காரணங்கூறப்பட்டது. (௮)

குரு வாராமலாகாதோவென்னில்?

ஆரறிவா ரெல்லா மகன்ற நெறியருளும்
பேரறிவான் வாராத பின்.

எ-து. ஆரறிவார்-ஆரறிந்து மோக்ஷமடையப்போகிறார்,— எல்லாமகன்ற நெறியருளும்-முப்பத்தாறு கருவிகளும் நீங்கும்படிபண்ணிச் சாயுச்சியமான வீட்டைக்கொடுக்கப் பண்ணின,— பேரறிவான் வாராதபின் - மகத்தாகிய சிவஞானத்தையுடைய சிவன் வாராதபோது.

கி-வ-உ. மந்திரமுதல் கலையீறாகிய மூவிரண்டு அத்துவாவுங்கடந்த வீட்டுநெறியினை வெளிப்படுத்தும் நிறைந்த ஞானத்தினையுடைய இறைவனே, குருவுருக்கொண்டு வாராதுவிட்டது, அதனை அறியவல்லார்யார். ஒருவருமில்லையென்பதாம்.

இதனால்நிறைந்த அறிவனாகிய இறைவனே உருக்கொண்டுவரினல்லது உண்மையையுணர்தல்கூடாதென்பது கூறப்பட்டது.

இவர்வேறுமுத்தராக வரவேணுமோ என்னறிவிலே யிருந்து போதாதோ வென்னில்?

ஞான மிவனொழிய நண்ணியிடு மென்கலநற்
பானு வொழியப் படின்.

இ-து ஞான மிவனொழிய நண்ணியிடும்-இவன் ஞானாசாரியனாக வாராமல் ஞானம் பிரகாசிக்கும்,—என்கல் நற்பானுவொழியப்படின்-நல்ல சூரியகாந்தக் கல்லினிடத்திலே யாதித்தனில்லாமல் அக்கினியுண்டாகின்.

இவ்விரண்டு மப்படியாகா தென்பது கருத்து.

வி-வ-உ அருள்வடிவாகிய குரவனை யன்றி யொருவற்கு ஞானமுண்டாதல் கூடும் ஆதித்தனாலன்றி மாசில்லாச் சூரியகாந்தக்கல்லினிடத்து நெருப்புத் தோன்றுமாயின். இரண்டு மில்லை யென்பதாம்.

இதனால் திருவடிஞானம் குரவனையின்றியமையாச் சிறப்பிற் றென மேலதுவலியுறுத்தப்பட்டது. (௰)

அருளுருநிலை முற்றிற்று.

௯-வது அறியுநெறி.

அஃதாவது, உண்மைப்பொருளையுணரு முறைமை. அருளுருநிலைகூறி அதனாலறியும்பொருளுண்மைகூறுதலின், மேலையதிகாரத்தினோடு இதற்கியைபுண்மையறிக.

அவனெப்போது குருவாவானென்னில்?

நீடு மிருவினைக ணேராக நேர்தலும்
கூடுமிறைசத்தி கொளல்.

இ-து. நீடு மிருவினைகள் மிகுந்த புண்ணியபாவங்களிரண்டும்,—நேராக நேர்தல்-துலையொத்தவிடத்து,—கூடுமிறை சத்திகொளல்-கர்த்தா திருமேனிகொள்வா, அப்போ சத்திபதியும்,

நி-வ-உ. ஒன்றையொன்றொவ்வாது யிகலுளாது வரும் புண்ணியபாவங்களிரண்டும் தம்மிலொப்பாக வரும் பருவத்திலேயுண்டாகும், சிவனுடைய சத்திபதிதல்.

நேராக நேர்தல், ஓர்புண்ணியத்துக்கோர்பாவமோர்வகை யொத்திருத்தலாம். அதுவன்றி வாக்கு மனம் காயமென்னு மூவகையாலீட்டப்பட்ட புண்ணியங்களுமுழுவது மோர் பங்கும், பாவங்களுமுழுவது மோர்பங்காகப், பொன்னும் இரும்புங் கனமத்தராற்றுலையொக்கத்தூங்குதல்போலப், பலத்தாற்சமனுதல். சத்தி பதிதலாவது, நிலையாதவியல்பினை யுடையவுலகங்களை யினையஞ்சி வீட்டுநெறியினை விரும்புமவண்ணம் உயிர்கள் துணராயினைத் திருந்தச்செய்தல். ஒன்றையொன்றேற்றத்தாழ்வுபடில் அவையவை யிகல்செய்திழுக்குமென்பதாம்.

இதனாலுண்மை வுணர்த்தற்கேதுவான சத்திபதியு மெல்லை கூறப்பட்டது. (க)

கர்த்தா திருமேனிகொண்டுவந் தென்னத்தை யறிவிப்பா ரெனில்?

ஏகனனேக னிருள்கரும மாயையிரண்
டாகவிவை யாறு மநாதியில.

எ-து. ஏகன்-கர்த்தாவும்,—அனேகன்-ஆன்மாவும்,—இருள்-ஆணவமலமும்,—கருமம்-கன்மமலமும்,—மாயையிரண்டு-சுத்தமாயை யசுத்தமாயையும்,—ஆகவிவை - ஆகவிந்த வாறுபொருளும்,—அநாதியில-அநாதியிலே யுண்டானதென றறிவித்தார்.

நி-வ-உ. ஒருவனாகிய இறைவனும், அளவிலவாகிய வுயிர்களும், இருளுருவாகிய ஆணவமலமும், கன்மமலமும், சுத்தமசுத்தமென்னு மிருவகை மாயைகளுமாகிய இப்பொருள்களாறும் அநாதியாகிய பொருள்கள்.

அனேகன் என்பதில் ஈற்றுமகரம் னகரமாய்த்திரிந்து நின்றது. இவையாறுமென அஃறிணை வாசகங்கொண்டு, மிகவினால் முடிந்த திணைவழுவமைதி ஆறுமென்னு முற்றும்மை செய்யுள் விகாரத்தாற் றொக்கது.

இதனால் நித்தியப்பொருள்களிவையெனத் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௨)

அன்றியாகி லாறுபொருளினு மறிவ தேதெனில்?

செய்வானுஞ்செயவினையுஞ் சேர்பயனுஞ்சேர்ப்பவனும்
முய்வா னுளனென் றுணர்.

எ-து. செய்வானும்-கன்மத்தைச் செய்யப்பட்ட வான்மா வும்,—செய்வினையும் - செய்யப்பட்ட புண்ணியபாவமும்,—சேர் பயனும்-புண்ணியபாவத்துக் கேதுவாகிய சுகதுக்கமும்,—சேர்ப் பவனும்-இந்தக் கன்மத்தைக்கூட்டிப் புசிப்பிக்கப்பட்ட கர்த்தா வும்,—உய்வானுளனென்றுணர்-இஃதெல்லாமறிந்து பிழைக்கிற வனுண்மா.

தி-வ-உ. புண்ணிய பாவங்களைப் பண்ணும்புருடனும், அவ னாற் செய்யப்படும் வினைகளும், அவற்றின் பயனாகிய இன்பதுன் பங்களும், அவற்றைக் கூட்டியருத்துமிறைவனு மென்னு மிந் நான்குதிறத்தினையுடையனாகவுனையறிவாயாக. மாணவகனே! நீகதிசேர்தற்பொருட்டு

இவை யுணராதிருக்கவே யானெனதெனனுஞ் செருக்கு ற்று பிறவித்துன்ப முறுமென்பதாம் உடையனாதல் இருவினை களைச்செய் திறைவனா லவற்றின்பயனை நுகர்தற்குத் தானுரியனா தல். (௩)

உய்வான றனையறிவதேதெனில்?

ஊனுயிரால் வாழு மொருமைத்தே யூனுடைவர்
தானுணர்வோ டொன்றுந் தாம்.

எ-து. ஊனுயிராலவாழு மொருமைத்தே-சரீரமானதுஆன்மாவினாலே யொருபடித்தாய சீவிக்கிற முறைமைபோல,—ஊனெயொ - இந்தச் சரீரத்தேயிருக்கிற வானமாவும்,—தானுணர்வோடொன்றாந்தரம-இந்தத் திருவருளினாலே சீவித்து நிற்கிற தாமித்தனமைகது

நி-வ-உ. உடமபானது உயிரோடுகூடிப்பிரிப்பின்றிசை பெறு மொற்றுமையினை யுடைத்து. அவ்வுடம்போடியாகணிறைகதஞானத்தோடுகூடி யொன்றுபட்டு வேற்றின்றிபெறுந் தகுதியன. உடலகத்துயிர்போலக் கலந்துநின்றுநடத்துமெனபதாம.

உடமபெனற பொதுவகையால ஐவகையுடம்பு மடங்கும் அவ்வையடங்கவே நிலமுதல நாதமீறாகிய தத்துவமெலலா மடங்குமெனக்கொளக. (௪)

அருளாற காரியப்படுத லெப்படியெனனில?

தன்னிறமும் பன்னிறமுந் தானாக்கு றன்மைதரும்
பொன்னிறம்போன் மன்னிறமிப் பூ.

எ-து தன்னிறமும்-படிகந் தன்னுடையபிரகாசத்தையும், —பன்னிறமும-பஞ்ச வன்னங்களினுடைய விளக்கத்தையும், —தானாக்கற றனமைதருமபொன்னிறமபோல-இவ்விரண்டையு கூட்டிக் காரியப்படுத்தப்பட்ட வாதித்தப் பிரகாசத்தைப் போல,—மன்னிறமிப்பூ கத்தாவினுடைய திருவருளுஞ் சித்துக் கறிவும சடத்துப்பிரேரகமாயிருக்கிறது மித்தனமைத்து.

நி-வ-உ அடுத்த பலவன்னங்களையுங் கவர்தலும், அவையடுத்திருக்கினுந் தனனிறமேகாட்டி நிற்றலுமாகிய படிகத்தினது தனமை யிரண்டிற்கும தானே காரணமாகிநின்று பண்ணுஞ்சூரியனகிரணம்போலாம, இவ்வுலகிற்கு இறைவனது கடாரகிய ஞானசத்தி.

கட்டுவீடென்னு மிரண்டிற்குந் தானொன்றே காரணமெனபதாம.

இவை மூன்றுபாட்டானும் இறைவனுலகினை நடத்துமாறு கூறப்பட்டது. (௫)

அருளாலகாணவேண்டுவதில்லை நானேகாணபனென்னில?
கண்டொல்லைகாணுநெறிகண்ணுயிர்நாப்பண்ணொளி
யுண்டில்லை யல்லா தெளி,

எ-து. கண் டொல்லை காணுநெறி-சீக்கிரமதிலே காணப்பட்டது,—கண்-கண்ணுனு மொளிவிளக்கான்து கண்ணுக்குமபதார்த்தத்துக்கு நடுவே பிரகாசித்தாற கண்ணனதுபதார்த்தத்தைக் காணும —உயிர் நாப்பணொளியுண்டு- ஆன்மாவுக்கு ஞேயத்துக்கு நடுவே ரருளபிரகாசித்தா லானமாஞேயத்தைப்பெறுகிறதுண்டு,—இல்லையல்லா தெளி-ஒளியாகிய திருவருளபிரகாசியாதபோது ஞேயமே விளங்காது.

தி-வ உ. நினைவினையுடைய வுயிரினது நடுவாக ஞானவொளிக்கு நிலையுண்டாதல வேண்டுமென்றுயின வாயிலவழியாற புணைகளை யுற்றுபபாரதது விளைவிலுணருமுறைமையில்லை.

நடுவாகநிறறல கலநதுநிறறல. இதனுல் ஞான முனனிற்பினல்லது அறிதல் கூடாதெனபதோ ரநுபவவகையாலவிளங்கக் கூறப்பட்டது.

இது குரவனு லன்றி யுணாகொணு டுணர்த லரிதெனக் கொளக. (௬)

அரனருளாற் காணுஞசெய லெனபோல வென்னில?
புனசெயலி னேடும புலனசெயலபோ னினசெய
மனசெயல தாக மதி. [லை

எ து. புன்செயலினேடுமெ புலன்செயல்போல்-ஆன்மா பஞ்சேந்திரியஙகளினுலே யொரு விடயத்தை யறிகிற முறைமை போல,—னினசெயலை-உனனுடைய செயலையும,—மனசெயலதா

சமாதி-நிலைபெற்ற திருவருளினாலே காரியப்படுகின்றேமென் றறிவாயாக.

வி-வ-உ. புருடனது சிறுதொழில்வழியே கிரிபின்றி நடக்குங் கிரியைகளது செயல்போல மாணவகனே, நின்னுடைய செய்தியையும் இறைவனது கிரியாசத்திவழியே யவ்வாறு நடப்பதாகக் கருதுவாயாக. அவ்வாறு கருதவே வினைத்தொடர்பின்றிப் பிறவிநீங்கி நிற்பனென்பதாம்.

இதனா லிறைவனது செய்ல்வழி நிற்றல் கூறப்பட்டது.

அருளாற் செயற்பட்டறிவதேதென்னில்?

ஓராதே யொன்றையுமுற் றுணராதே நீமுந்திப்
பாராதே பார்த்ததனைப் பார்.

எ-து. ஓராதே-ஒன்றையும் விசாரியாதே கேவலத்திலும், ஒன்றையுமுற் றுணராதே-சகலத்திலும் நீ யொன்றையு நினையாதிருக்கச் செய்தேயிரு,—நீ முந்திப்பாராதே சுத்தத்திலு நீ யதுவிதுவென்று சுட்டிப்பாராதே,—பார்த்ததனைப்பார்-இந்த மூன்றவத்தையிலு மதுவதுவாக வருவிக்கப்பட்ட திருவருளையே காண்பாயாக.

வி-வ-உ. ஞான மெவ்வண்ண மிருக்குமோவென் றோராயாமல், அதனையும் விடயங்கள்போலக் குறிக்கொண் டுணர்ந்து நினையாமல், நீயாகமுன்சென்று மேற்கொண்டு காண்டலுஞ் செய்யாமல், உன்னைக்கண்ட ஞானத்தினைக் காண்பாயாக.

இவ்வா றசைவின்றி நிற்கவே அவ்வக்கண்டமாகிய ஞானந் தானே தோன்றுமென்பது கருத்து. (௮)

அப்படித் திருவருளை யெதிரிட்டுப் பார்க்கிலெனக்குச் சந்தோஷம் வருமேயென்னில்?

களியே மிகுபுல னாகக்கருதி ஞான
வொளியே யொளியா வொளி.

எ-து. களிபேய மிருபுலனுக் கருதி-அந்தச்சந்தோஷமேமிகு ந்தவிடயமாக நினைந்து,—ஞானவொளியே யொளியாவொளி—ஞானமாகிய பிரகாசமே மறைவாகவொளித்து நிற்பாயாக.

நி-வ-உ இந்தனமையவாகிய ஞானத்தினைக் காணப்பெற் றமையால, வருமகிழ்ச்சியைப பெரியவிடயமாக நினைந்து ஞா னமாகிய வொளியன்றி வேறுணக்கோரொளியினருகும்படி அத னுட புகக்குககரந்து நிறபாயாக

கரந்துநிறறல விகறபமறக கூடிநிறறல்.
எனறுமிவை யிழந்துநிறகிற தெபபடியெனனில்?

கணடபடி யேகண்டு காணுமை காணுமை
கொண்டபடி யேகொண் டிரு.

எ-து கணடபடியே கணடு - திருவருளைத் தரிசித்தபடியே தரிசித்து,—காணுமை காணுமை – சகல கேவல நீஙகினபடியே நீஙகி,—கொணடபடியே கொணடிரு திருவருளுனைக் கருதது கொணடபடியேநீயுமசைவற நிறபாயாக.

நி-வ-உ, ஞானமான துனககு யாதொருபடியே வெளிப்ப ட்டது, அபபடியே நீயும கண டறியாமையாகிய அதீதாவததை வநததோனறுமல, யாதொருபடி யுனனை விழுஙகிற றப்படியே நீயும விழுஙககொடுததிருபபாயாக.

இமமூனறுபாட்டானு ஞானத்தினைக்காணுமாறும, கணடா லதனுடகலககுமாறும, அவவிதத தனனை அதனவயததகககுமா றுமகூறபபட்டன. மாணவகனேயெனப திமமூனறிற்குங் கூட் டியுரைககபபட்டது. (ய)

அறியுநெறி முற்றிற்று.

எ-வது உயிர்விளக்கம்

அஃதாவது ஆனமசுததிபணணுமபடி அறியுநெறியிற் கூறி யவாறறுன அறிநதபடி நினறு யானெனனதெனலுஞ செருககறுத தலு கூறினனையின, மேலபதிகாரததிறறு டிதறகியைப்டேடத தெனககொளக.

கொணடபடி கொளவ தெககாலமெனனில?

தூநிழலார தறகாருஞ சொலலார தொகுமிதுபோற
றானதுவாய நிறகுந் தரம.

எ-து தூநிழலார தறகாருஞசொலலார பவுததிரமானியதன னுடையநிழல ஆதிததன மததியததிலேவநதாற றனககுளளேய டஙகிநிறகிறததறகு யாருஞ சொலலவேணடியதிலலை —தொகுமி துபோல-இநத முறைமைபோல,—தானதுவாய நிறகுந தரம - இருவினை யொபபுவநதா லானமா திருவருடானாய நிறகிறதற கியாருஞ சொலலவேணடுவதிலலை.

நி-வ-உ. கோடையான வெதுமபினறை குளிரநத நிழலை யடைதறகு அடைதியெனவொருவருஞ சொலலார, தானேவி னைவினைட்யுந தனமையினை யொசகும, மாயாவிகார வெமமை யான வருநதினறெனருவன தானவவருளினை யடைநததுவாய் நிறகுமுறைமை.

உலகவெறுபபினலலது அருளினையடைதல் கூடாதென்ப தாம.

இதனு லருளினையடைதற்கு ஏதுகூறபபட்டது. (௧)

எல்லாககுமொகக விநதத திருவரு ணிலலாத தெனனெனில?

திதிககும பாறுனுங் கைககுங் திருந்திடோப
பிததததின றனறவிராத பின.

எ-து. தித்திக்கும் பாற்றுணுங்கைக்கும்-பித்தமேலிட்டபொழுது தித்திக்கிறபாலுங் கசக்கும்,—திருந்திடு நாப்பித்தத்திற்கு ஞறுவிந்தபின்-இருத்தமாகவறிகிற நாவிலே பித்தநீங்கினபோது கசந்தபாலுந் தித்திக்கும் அதுபோல வாணவமலம் மேலீட்டினாலே குருலிங்கசங்கமத்திலே யாசையறப்பண்ணும், அந்த வாணவமலநீங்கினபோது குருலிங்கசங்கமத்திலே விருப்பமுண்டாம்.

கி-வ-உ. குற்றந்தீர்ந்த நாவானது பித்தநோயினின்றுந் தான் நீங்கினபின்னர் முன்னைக்கசந்தபாலும் தித்திக்கும் அதனைத்தானுங் கண்டறியும்.

மலவிருள் நீங்கினபின்னர் முன்னந்திரோபவித்துநின்றமருளும் அருளவடிவாகி வெளிப்படும், அதனையுயிர்களுங்காணுமென்பது பொருள். மாசுநீங்கி விளங்கித் தோன்றுந் தன்மையினையுடையது உயிரென்பதற்கு உவமித்தது இதனைத் திருந்திடு நாவென்றருளிச்செய்தார் இதுவும் ஒட்டென்னுமலங்காரம்.

இசனுலருள்வெளிப்படுங் காலமும், உயிர் அதனைத் திருந்திக்காணுங்காலமு மொன்றென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

அறியாமைநீங்க வறிந்தவ னென்னெனில்?

காண்பா ரொளியிருளிற் காட்டிடவுந் தான்கண்ட
வீண்பாவ மெந்நாள் விழும்

எ-து. காண்பா ரொளியிருளிற் காட்டிடவும்-காணப்பட்ட வானமரிவுக்குத் திருவருளானது தாணவமலத்தைநீக்கிநேயத்தைக் காட்டச்செய்தேயும்,—தான்கண்ட வீண்பாவ மெந்நாள்விழும்-நான்கண்டேனென்கிற பாவமெந்தச்சகத்திலே தள்ளுமோ?

கி-வ-உ. ஒளிவடிவாகிய ஞானம், தன்னைக்கண்டறிதற்பொருட்டு மலவிருளிலே மருண்டுகிடக்கின்ற வுயிர்கட்குத் தன்னை வெளிப்படுத்தவும், அதனைநாடாது உயிர் தானே காண்பதாகக்

கண்டமையாலே வழிதேவரும் பாவமென்னபயனைச் செய்ததாய் வைத்துமுற்றும்.

ஓர் புலனுணர்வான் வரும் பாவமபோகாது வாளாவிருந்தவின் வீணபாவமெனவருளிச்செய்தார்.

பிறந்தமாபானனறிமறவெருனருணும் தீராவாறுபோல,மலமும அருளாலனறிப பிறிதொன்றலதீராதெனபதூஉம, அருள மறைநதுநிலலாது வெளிபபடடுநிறபினும அநதாகருச சுவைகாணடலபோலத தானே காணடல கூடாதெனபதூஉம, இதனுட கொணடுகிடநதவாறு கணடுகொளக.

இதனால் அருளைமுனகொணடு காணககால் குற்றமுடைத்தெனபது கூறபபடடது. (௬)

தெளிநதார செயலுந தெளியாதார செயலு மெப்படியோவெனனில்?

ஒளியுமிருளு மொருமைததுப பன்மை
தெளிவு தெளியார செயல

எ-து. ஒளியுமிருளு மொருமைதது படலமுடைய கண்ணுக்குஆதித்தப்பிரகாசமும பூதவிருளு மொருபடித்து,—பனமை- இநத முறைமைபோல,—தெளிவு தெளியாசெயல் -மலமாயா கன்ம மேலிட்டபோகதுப் பாசமும பதியுமொருபடித்தாய விளஙகாநிற்கும.

நி வ-உ. பலவாய பொருள்கடம்பன்மை தோனறாது ஒருபடித்தாயிருத்தல ஒளியினகணணும இருளினகணணு மொககத தெளிந்துநிற்றலும மருணடுநிற்றலுமாய செயல்கள அவவிடத்துப்பேதம.

இதனை அருளோடுகூடி நிற்றல் ஒருவகையாலிருளோடுகூடி நிற்றல்போலுமெனபது கூறப்பட்டது. பிறிதொன்றாக தோனறுதென்பது கருதது. (௭

தெளிந்திருந்துகூடியவை தெல்லார்க்குந்தெரியுமோவென்னில்?

கிடைக்கத் தகுமோநற் கேண்மையாக் கல்லா
லெடுத்துச் சுமப்பானை யின்று

எ-து. நற்கேண்மையாக்கல்லால-நல்லகேள்வியினையுடையனாதார்க்களுக்கேயல்லாமல்,—எடுத்துச் சுமப்பானை - எல்லாப் பதார்த்தத்தையுஞ் சுமந்து சுமக்கிற சிவனை,—இன்று இப்பொழுது,—கிடைக்கத்தகுமே கிடைக்குமே கிடையாதோ பின்னை.

தி-வு-உ. நல்ல கேள்வியை யுடையார்க்குத் தம்மேல் பாரமுழுதுஞ் சுமந்து சுமக்கு மொருவனை யிப்பொழுதே கிட்டுதல் கூடுமோ.

நற்கேண்மையென் றருளிச்செய்தார் அருளோடு கூடிய தென்பதற்கு.

இதனால் அருளாருங் கேண்மையினையுடையார்க்குத் தன்னை யடைந்தார் வினைகளெல்லாம் அவரைத் தொடராது தன்செயலாக்கொள்ளுஞ்ஞேயம் வெளிப்படுத் தெல்லிதென்பதுகூறப்பட்டது.

" சிவனு மிவன்செய்தி யெல்லாமென்செய்தியென்றும் செய்ததெனக் கிவனுக்குச்செய்ததென்றும், பவமகல வுடனாகி நின்று கொள்ளின் பரிவார பாதகத்தைச்செய்திடினும் பணியாக்கிவிடுமே " என்றருளிச் செய்தவாறு காண்க, (௫)

எடுக்கிறவனொருத்தன் சுமக்கிறவ னொருத்தனே, எல்லாம் பிரமந்தானே யென்னில்?

வஞ்சமுட னொருவன் வைத்த நிதிகவர்த
றுஞ்சிலையோ போயிலையோ சொல்.

எ-து. வஞ்சமுடனொருவன - வஞ்சகமாக வொருவன்,—வைத்தநிதிகவர-வைத்ததிரவியத்தை யெடுத்துக்கொள்ள வைத்தவன்வந்துகேட்க விலலையென்ன,—துஞ்சிலையோ போயினை

யோசொல் - தூங்கித்தான் கிடந்தாயோ இவ்விடமவிட்டுத்தான் போனாயோ சொல்? அப்படிப்போலச் சிவன் தனு கரண புவன போகங்களைக் கொடுத்திருக்கவும், கொடுத்தவனாருனேகுருவிங்கு சங்கமமாய்வந்து என்னுடைமையைத் தாவென்று கேட்க, இல்லையென்றுசொல்லிக் கொடுத்தவனை மறைக்கையினாலே நீ பிரமமல்ல அடிமை.

நீஙு-உ. ஒருவன் சேமித்தபொருளினை ஒருவன் களவினால் கவர்ந்துகொண்டேக, மற்றவனுறங்குதல் செய்தானோ, அவ்விடம்விட்டுநீங்குதல்செய்தானோ, மாணவகனே? சொல்வாயாக.

அதுபோலக் கேடின்றி நிறைபிறங்கு ஞானசத்தியினை வஞ்சித்து அதன் முதலாயபேறுபதத்தினை யுடைத்தாதலறிதெனப்படுது இதனாற் கூறப்பட்டது.

இதுவும், முன்னதுவும் ஒட்டென்னு மலங்காரத்தாற்கூறப்பட்டன. துஞ்சினையோ போயினையோவென்பதனை துஞ்சினனோ போயினனோ எனப்பாடமுரைத்து தூங்குதல்செய்தானோ அவ்விடம்விட்டுநீங்குதல் செய்தானோஎன உரைகூறினார் நிரம்ப வழகியார். (௬)

இப்படி யடிமையாகிய ஞானவானிடத்திலே மலங்கள்வாராதோவெனனில்?

தனக்கு நிழலின்று மொளிகவருந் தமப
மெனக்கவர நில்லா திருள்.

எ-து தனக்கு நிழலின்று மொளிகவருந் தமபமென-ஆதித்தனுச்சியிலே வருகிறபோது படிகத்தம்பமானது பஞ்சவன்னங்களவராம லாதித்தனொளியாய் நின்றதுபோல,—கவரநில்லா திருள்-ஆன்மாவுக் கிருவினையொப்பு மலபரிபாகம்வந்த வவதரத்திலருள்பிரகாசிக்கவே பஞ்சமலங்களையும் பொருந்தாமலருளே நிகழ்ந்தது மிப்படியேபோல.

நி-வ-உ. தனக்கென வேறொளி தோன்றாதவண்ணம் சூரியகிரணத்தாற் கவரந்துகொள்ளும் படிகத்தைப்போல் ஆன்மா தன்னுடைய போதந் தோன்றாது நிற்கும்வண்ணம் அருள்கவர்தலைச் செய்யுமாயின் அந்நிலையே யிருளானது தன்பால் நிலைபெறாது நீங்கும்.

சூரியகிரணத்தினுள்ளே தன்னைக் கொடுத்து நிற்கும் படிகம்போல ஆன்மாவுந் தன்னை யருளினுள்ளே கொடுத்து நிற்றல்வேண்டு மென்பதாம்.

இதனால் ஆன்மாவை அருள் தன்வயத்தாக்குமாறு கூறப்பட்டது.

மலந்தோன்றும லருளே நிகழ்நிற்ப தெப்படியென்னில்

உற்கைதரும் பொற்கை யுடையவர்போ லுண்மைப்பி
னிற்க வருளார் நிலை

எ-து. உற்கைதரும் பொற்கை யுடையவர்போல-பொலிவினையுடைய கையிலே விளக்கைப்பிடித்து முன்னிட்டுப் போனவர், நினைத்தபதார்த்தங்களை யெடுப்பார்கள்,—உண்மைப்பினிற்க வருளார்நிலை - ஆன்மாவருளை முன்னிட்டுக்கொண்டு நிற்கவே ஞேயத்தைப் பொருந்துவன்.

நி-வ-உ. தழற்கொள்ளியினைப் பிடித்திருக்கு மழகிய கையினையுடையோர், தாம் வேண்டியபொருள்களைக் காணுமளவும் அதனைமுன்னிட்டுத் தாம் பின்னிற்குமாறுபோல, ஞேயமானது வெளிப்படுமளவும் அருளைத் தமக்குமுன்னாக்கித் தாம் அதன்பின்னிற்றலே யருளோடு பொருந்திநிற்கு நிலையாவது.

இதனா லருளோடு பொருந்திநிற்குமுபாயங் கூறப்பட்டது.

அருளையறியும், யானறியவேண்டுவதில்லையென்னில்

ஐம்புலனாற் றான்கண் டகன்று லதுவொழிய
வையபுலனார் தாமா ரதற்கு

எ-து ஐம்புலனுமுணர்ந்த கன்மலத்துவொழிய-ஆன்மாவும் இந்திரியங்களினாலே யொருவிடயத்தை யறிகிறதல்லாமல்,—ஐம்புலனாதராமாரதற்கு-இந்திரியங்களானமாவுக்கு விடயங்களை யறிவிக்கிறதல்லாம லிந்திரியங்களுக்கு கறியவேண்டுவதில்லை, அப்படிப்போல வான்மா திருவருளினாலேநேயத்தைப்பொருந்துகிறதல்லாமல் திருவருளுக்கு கறியவேண்டுவதில்லை

நி-வ-உ. மெய் வாய் கண் மூக்குச்செவிகளால் தாம் கண்டறிந்த விடயங்களுள் ஒன்றல்லவாயின், அவ்வருளானே யறிப் பேரின்பமாகிய நேயத்தினை யடைதற் கவ்வைம்பொறிகள்தான் ஆர்? உயிர்கள்தாம் ஆர்?

சுட்டிறந்து நின்றமையா லவ்வாக் கடைத லுரிமையில்லை யென்பார் ஆசொன்றருளிச்செய்தார். (௯)

அருள் காட்டவேண்டுவதில்லை, நானே காண்பனெனில்?

தாமே தருமவரைத் தமவலியி னாறகருத
லாமே யிவனு ரதற்கு

எ-து. தாமேதருமவரை-ஒருத்தன் றயவினாலே கொடுக்கச் செய்தே,—தமவலியினாற்கருதல்-தமமுடைய வலிமையினாலே பறித்தாறலொட்டாது,—ஆமே-அப்படிப்போல,—இவனுரதற்கு-திருவருளான்துதனனுடையகிருபையினாலேநேயத்தைக்காட்டாதிருக்க வானமபோதத்தாலே நேயத்தைப் பொருந்தப்போகாது.

நி-வ-உ. ஒருபொருளினை யொருவற்குத் தாமே கருத்தாக நின்று விரும்பித்தருதற்கு உரியாரைத் தமவலியால் ஆந்தவராக நினைத்தல் முறைமையன்றே, ஆதலால், அவ்வருளாற் பெறும் பேரின்பத்திற்கு அப்பெற்றியினை யடையமிற்குமஇவன்யார்.

இவையிரண்டுபாட்டானும் பேரின்பமாவ தருளாலேயன்றிக் கரணங்களோடுகூடியும் தனித்தும் உயிர்களால் அடையப்படா தென்பது கூறப்பட்டது. (௰)

உயிரவிளக்க முற்றிற்று.

௮-வது இன்புறு நிலை.

அஃதாவது, ஆன்மலாபமடையு முறைமை. ஆன்மசுத்தி கூறிய பின்னரதருளெய்தும் பயன்கூறினமையின் மேலையதி காரத்தோடு இதற்கியைபுண்மையறிக

இன்பமடைத லெவ்வாறெனனில்?

இன்புறுவார் துன்புறுவா ரிருளி னெழுஞ்சுடரின்
பின்புகுவார் முன்புகுவார் பின்.

எ-து இன்புறுவார் - இன்பத்தைப் பொருந்துகிறவர்கள் சிலர்,—துன்புறுவார் - துன்பத்தைப்பொருந்துகிறவர்கள் சிலர்,—இருளினெழுஞ் சுடரின - அந்தகாரமாகிய விருளிலே விளக்கைப் பிடித்து முன்னிட்டுப் போனவர்கள் நினைத்த பதார்த்தத்தையெடுப்பார்கள், விளக்கைப் பின்னிட்டுப் போனவர்களந்தப் பதார்த்தத்தையெடுக்கமாட்டார்கள் இந்தமுறைமைபோல்.—பின்புகுவார் முன்புகுவார்பின் - ஆன்மா வருளை முன்னிட்டுக்கொண்டு நிற்கவே ஞேயத்தைப் பொருந்துவன அருளைப் பின்னிட்டு நின்றவர்கள் சனனமரணத்திலே யழுந்துவார்கள்.

நி-வு-உ, முன்னா ஞானத்தினைப் பின்னிட்டுக் காமத்திற்கு முன்செல்வாராகில் துன்புறுவரே, பின்னாமிக்க துன்பினைச் செய்யு மலவிருளிலேநின்று மெழுந்தஞானவிளக்கினைமுன்னிட்டுத் தாமதன்பின்செல்வாராகில் பேரின்பத்தினையடைவார்.

துன்பவின்பமடைதற்குக் காரணஞானத்திற்கு முன்பின் சேறலாயிற்று கட்டுற்று நிற்பவர்க்கும் வீடடைபவர்க்குந் தம்முள் வேற்றுமை யிதுவென்பது மாம்,

இத்துறை பேரின்பத்தை யெய்துவா ரிவரென்பது கூறப் பட்டன. (௧)

அருளேபோதாதோ, அதற்குமேலாகியஞேயமேனென்னில்?

இருவர் மடந்தையருக் கின்பமின்று புண்டார்
ஒருவ ரொருத்தி யுறின்

எ-து இருவர் மடந்தையர்க் கின்பம்-இரண்டு ஸ்திரீக ளுங்கூடி னின்பமில்லை,—இன்புண்டாமொருவ ரொருத்தியுறி ன-ஒருவனு மொருத்தியுங்கூடி னின்பமுண்டு ஆன்மாநேயத் தைக்கூடிமிட்டத்துப் பேரின்பமாகிய மோக்ஷமுண்டாம

நி-வ-உ. இரண்டுபோ மகளிர்கருத்தம்புணர்ச்சியாலவரும் பயனென்னை' ஓர்புருடனு மோர்மகளுந் தம்மிற் புணர்வாராயி னன்றே யின்பமுண்டாவது.

உயிர்களும் அருட்குமுதலாயநேயமு வெளிப்படினல்லது இன்பமுண்டாகாதென்பது பொருள் ஒருவனொருத்தியென்னும் உவமைத்தலைமையும் தன்மையும் பற்றிவந்தது இதற்கிவ்வாறன்றி யுயிரின்ப பெண்ணியல்பிற்றாகவும் இறைவனை யாணியல்பின தாகவும் அறிவில்லா கூறுபட்டு பொருளொறு அன்னவியற்கை அசேதனவடிவிற்கல்லது சேதனவடிவிற்கின்றாதலான.

இதனாற் பேரின்பநிலையெய்து மெல்லைகூறப்பட்டது.

ஆன்மா நேயத்தைக்கூடிமிட்டத்து இவ்வளவிலேநேயத்தாக்கின்ப முண்டோ' வென்னில்?

இன்பத்தை யெய்துவாரச் சியு மவர்க்குருப்
பின்பத்த மாதலின் றில,

எ-து. இன்பத்தை யெய்துவாரச்சியும் - இன்பத்தைப்பெற வேணுமென்றவர்களுக்குங் கொடுப்பார்,—அவர்சகுருப்பின்பக மாதலின்றில-அந்தச் சிவனுருவப் பேரின்பமே சொரூபமா கையினாலே இன்பமொருவர்கொடுக்கவேண்டியதில்லை

நி-வ-உ. தன்னைவந் தடையுமவர்க்குப் பேரின்பத்தினை வழங்கும் அவ்விறைவன் தனக்கு முடிவில் ஆனந்தமயமாதலால், தான் தன்னை நுகர்வதில்லை.

அன்றியே யாணவமலத்தால் மறைப்புண்டு அந்நிகழ்ச்சிப் பொழுது நவமாக வந்ததுபோலக் கருதுமுயிர்களைப்போல்வது, இறைவன் அநாதிமலமுத்தனாதலான் அவற்கில்லையென் றருளிச் செய்தார். புதிதாக வந்ததன்றென்பது கருத்து.

இதனா லுயிர்களுக்குக் கொடுப்பதன்றி யிறைவன் தானுமவ் வினைப்பயத்தினை நுகர்வானென்னுஞ் சங்கையினையகற்றிக் கூறப் பட்டது, (௩)

அங்ஙனமாயிருந்த வினைப்ப யநுபவிப்பனோவென்னில்?

தாடலைபோற் கூடியவை தானிகழா வேற்றின்பக்
கூடலை நீ யேகமெனக் கொள்

எ-து. தாடலைபோற் கூடியவை-எவ்வுந் தவ்வுந் தோன்று மைபடவாயினிற்றதுபோல—தானிகழா வேற்றின்பக் கூடலை-தம்போதரு சீவியாதவிடத்திலே விளங்கப்பட்டபேரின்பத்தை, —நீயேகமெனக்கொள்-நீ யொன்றென்றே யறிவாயாக.

கி வ-உ. தாடலையென்னுஞ் சொல்லிரண்டுந்தம்பொருள் பிரிந்து தோன்றாது பொருந்தியவாறுபோல, புணர்ச்சிக்க ணொருகாலு முண்டாகாத வேற்றுமையினையு மின்பத்தினையுமுடைய கலப்பினை யிறைவனோ டொன்றுதலெனக் கொள்வாயாக மாணவகனே?

அச்சொற்கள் ஒரோருகாற் பிரிதலும், புணர்வாற்றுமவெ றும்பயனின்மையுங் கருதி, யிவை யன்ன வல்லவென்பதற்குநிக ழாவேற்றின்பக் கூடலென் றருளிச்செய்தார். தாடலையெ னனுஞ் சொற்களாற் கூறியது, உயிரினது தாழ்வு மிறைவனது உயர்வுங் காட்டுதற்காம்.

இதனால் ஏகதேசமூர்த்தி யொன்றுபட்டு நிற்குநிலை கூறப்ப ட்டது (௪)

பின்னும் ஏகமெப்படி என்னில்?

ஒன்றலு மொன்று லிரண்டாலு மோசையெழா
தென்றலு மோரிரண்டு மில

எ-து ஒன்றலு மொன்றது - ஆன்மாவுஞ் சிவனுமொன் றென்று சொல்லுவாயென்னில் அப்பொழுது பெறுவாரும்பே றுமில்லை,—இரண்டாலு மோசையெழா தென்றலும் - ஆன்மா வுஞ்சிவனு மிரண்டென்று சொல்லுவாயென்னில் ஆன்மாவுஞ் சிவனு மேகத்துவமாகிய சாயுச்சியமு மில்லையென்றும் இப்படி யாகையினாலேயோ,—ஓரிரண்டுமில - துவிசாத்துவிதமில்லை

கி-வ-உ. இறைவனையு முயிரினையு மொன்றென்போமாயி னும் பின்னப் பொருந்தவேண்டுவதில்லை, இரண்டென்போ மாயினுந் தம்முட்டாக்கிய வொலியெழுந்தலைச்செய்யாது, ஆதலா லொரு பொருளுமல்ல விரண்டாவதுமில்லை.

இதனு லிறைவனையும் உயிரினையுமேக மென்பாரையு மிர ண்டென்பாரையு மறுத்து அத்துவிதங்கூறப்பட்டது அத்துவி தமாவது தம்மிற் கலப்பா லனந்நியமாயிருத்தல் (௫)

கூடிப்பொருந்துங் கொள்கையாதாமென்னில்?

உற்றாரும் பெற்றாரு மோவா துரையொழியப்
பற்றாரு மற்றார் பவம்.

எ-து உற்றாரும்-அந்தப் பொருளைப் பொருந்தினேனென் கிறவர்களும்,—பெற்றாரும் - அந்தப்பொருளைப் பெற்றேனென் கிறவர்களும்,—ஓவாது - கூடாது,—உரையொழிய-இந்தவிரண் டுவசனமு நீங்க, பற்றாரும் - இந்தப் பற்றுக்களற்றவரோ,—அற் றார்பவம்-அவர்களே சனனமரணங்களை நீக்கி வீட்டையைப்பொ ருந்தினவர்கள்.

கி-வ-உ. பேரின்பமாகிய முத்தியினை யடைந்தாரும், அத ற்கு நேரே காரணமாகிய சமாதியை யடைந்தாரும், மெய்ப்பொ

ருளினை யொருகாலு நீங்குதல் செய்யார் அவ்வாறு வாக்கிறக்கும்படி அதனைப்பற்றி நில்லாதாரும் பிறப்பினையுறுவர்.

உரையொழியப் பற்றுமென்றதனால் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலாகிய நிலையின்கண் நிற்பரென்பதாம். பிறப்பறுமென்பது பதமுத்திகளை யடைவாரென்பது கருத்து.

இதனால் வீட்டினை யடைவாரது வகைமை கூறப்பட்டது.

உரையொழியப் பெற்றதென்போல வென்னில்?

பேயொன்றுந் தன்மை பிறக்கு மளவுமே
நீயொன்றுஞ் செய்யா மனில்

எ-து பேயொன்றுந்தன்மைபிறக்குமளவும் பேய்பிடியுண்டவன் முறைமை வருமளவும்,—நீயொன்றுஞ் செய்யாமனில்— உனக்கந்தச்சிவானுபூதி பிறக்குமளவு மானம்போதஞ் சீவியாமலப்பொருளிலே நிற்பாயாக

வி-ம-உ. பேய்பிடியுண்டோரது தன்மை யுனக்குண்டாமளவு நீ மேல் யாதொருசெயலுஞ் செய்யாதசைவற நிற்பாயாக

பேய்பிடியுண்டாரது செயலெல்லாம் பேயின்செயலாமாறு போல வுன்செயலனைத்தும் இறைவன்செயலாமளவு மென்பது கருத்து. பின்னர்ச்சாதனையின்றென்பதாம். இனியென்றதனான் முன்னர்ச் செய்யவேண்டுவ வனைத்துஞ்செய்து முற்றியதென்பதும் பின்னிலைக்குச் செயலின்மையே வேண்டுவதென்பதுங் கண்டுகொள்க

இதனால் சடாதிசெய்வோர்க்கது முதிர்ந்து கைவருமாறு கூறப்பட்டது (எ)

பொருள்பெறுவார் செயல்போல்வ தென்போலவென்னில்?

ஊண்பொருட்க ணுற்று ருசிப்பனே யல்லாது
கண்படுப்போர் கைப்பொருள்போற் காண்.

எ-து. ஒண்பொருட்க ணுற்றார்க்கு-மேயத்தைப் பொருந்தினவர்களுக்கு,—உறுபயனேயல்லாது - நேயமொன்றுமே யல்லாமல் மற்றக்கிரியைகள் செய்வாரோவென்னில்'—கண்படுப்போர் கைப்பொருள்போற்காண் - நித்திரைபண்ணினவன் கையிற் பதார்த்தம்விழுந்தது தெரியாததுபோல.

இ-வ-உ. ஒள்ளியதாய மெய்ப்பொருளினது எல்லையைத் தலைப்பட்டாராகக் கவிட்டுந்தேயும் பேரின்பமேயன்றி மற்றுள்ள யோகமுதலிய தொழில்களியாவும் உறங்குவோர்கையிற் பண்டம்போல மெல்லமெல்லத் தன்வயத்திலே நீங்குவதாக வறிதி தா மேலிது நீப்பதனென்பதாம்

இதனு லவாசமயாசாரமீங்குமுறைமைகூறப்பட்டது.
கூடியது கூறலாமோவென்னில்?

மூன்றாய தன்மை யவாத்தமின் மிக்குயங்கித்
தோன்றாத வின்பமதன் சொல்

எ-து. மூன்றாயதன்மை-ஞாதுரு ஞானஞேயந் தோன்றாத விடத்திலே,— அவாத்தமின் மிக்குயங்கி-அந்தச்சிவனிடத்திலே மிகுதியும்பிரியப்பட்டு —தோன்றாதவின்பமதன் சொல்-ஆணவ போதத்தாலே யறியப்படாத பேரின்பத்தைச்சொல்லப்படாது.

இ-வ-உ. ஞாதுரு ஞானஞேயமென்னுமூன்றுவகைப்பட்ட தன்மையுஞ் சிவசீவபாவங்களிரண்டுந் தம்மின்மிகவுங் கூடிய கலப்பினாற் றோன்றுதலைச் செய்யாத வின்பமவ்விடத்து வார்த்தையாது.

இதனு லவ்வானந்தமிகுதியின் அதிசயங்கூறப்பட்டது,
எவ்வா றப்பொருளெய்துவதென்னில்?

இன்பி னினிதென்ற லின்புண்டே லின்புண்டா
மன்பு நிலையே யது.

எ-து. இன்பினின் றென்றல் எல்லாவின்பத்துக்கு மேலா னதென்கிற பேரின்பம்,—இன்புண்டே லின்புண்டாம் —அந் தப் பேரின்பத்திலே சித்தையுண்டான வரவேமே யன்புநிலை யுண்டாம்,—அன்புநிலையேயது குருலிங்க சங்கமத்திலே பத்தி யுண்டாகவே பேரின்பம் விளங்கிநிற்கும்

வி-வ-உ. எல்லா வின்பங்களினு மினிமை யுடைத்தென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் பேரின்பமாவ தொருவற் கன்பெ னப் திப்பொழுதுண்டாயி னிப்பொழுதே யுளதாம் அது மிக்க வன்பினது நிலையே தனக்குநிலையாக வுடையதாகலான.

இன்பென்றபொதுமையா லமிர்தறுகாச்சி முதலாயினவெ ல்லா மடங்கும் ஏகாரந்தேற்றம்

இதனு லன்புடையாரக் கப்பேரின்ப மெளிதினிலெய்து மென்பது கூறப்பட்டது. (௰)

இன்புறுநிலை முற்றிற்று.

௯-வது ஐந்தெழுத்தருணிலை.

அஃதாவது, ஐவகைப்பட்ட திருவெழுத்தாகியஅருளின துண்மை இதனையு மோர்திருவருளாகக் கூறியருளினார்வீட்டு நெறி காட்டுதலால் அவ்வாறே சமாதியினை யடைதல் கூடாதா ராயிதனை விதிப்படி போதமோ யாக்கில் கூடுமாதலின் மேலையதி காரத்திற்றொடையைபுடைத்தெனக் கொள்க

உணாயிருந்த வியப்பங் கூடாதாயின் மேலோருபாய மருளிச் செய்கிறார்.

அருணூலு மாரணமு மல்லாது மைந்தின்
பொருணூ றெரியப் புகும்.

எ-து. அருணூலு மாரணமு மலாதும் - இருமையுடனே கர்த்தா வருளிச்செய்த விருபத்தெட்டாகமமும் நாலுவேதமும் இவைகளல்லாமற் சொல்லப்பட்ட பலசாத்திரங்களு மென்னத் தைஞ்சு சொல்லுமென்னில், ஐந்தின் பொருணூ றெரியப்படும்- பஞ்சாக்ஷரத்தி னுண்மையைச் சொல்லவந்தநூல்.

ந-வ-உ. சைவாகமங்களினது கருத்தினையும், வேதங்களினது கருத்தினையும், இவை யிரண்டுமல்லாத பல கலைகளினது கருத்தினையும் கற்று வல்லோ ராராயப்புகுவாராயின் அவையெல்லாந் திருவெழுத்தைந்தின் பொருளாகியபதி பசு பாசங்களைச் சொல்லுநூல்களாம்.

இதனு லெல்லாநூற்பொருள்களும் இவ் வைந்தெழுத்தினுள்ளே யடங்குமென்பது கூறப்பட்டது (௧)

இந்தப் பஞ்சாக்ஷர மென்னத்தைச் சொல்லுமென்னில்?

இறைசத்தி பாச மெழின்மாயை யாவி
யுறநிற்கு மோங்காரத் துள்

எ-து. இறை-கர்த்தாவும்,—சத்தி-திருவருளும்,—பாசம்-ஆணவமலமும்,—எழின்மாயை-விளக்கமான திரோதானமும்,—ஆவி-ஆன்மாவும்,—உறநிற்கு மோங்காரத்துள்-பிரணவத்திலே நிற்கும்.

ந-வ-உ. சிவனும், சத்தியும், ஆணவமும், அழகுடைத்தாய மாயையும், ஆன்மாவும், ஆகியஐந்தும் ஐந்தெழுத்தொழுந்தாகிய பிரணவத்தினுள்ளே யமைந்துநிற்கும்.

இதனாற் பிரணவமென்று பேர்பெற்றுநிற்கு நுண்ணியவைந்தெழுத்தின் இயல்பு கூறப்பட்டது.

இந்தப்பஞ்சாக்ஷரம் நிற்குந்தான மெங்ஙனே யென்னில்?

ஊன நடன மொருபா லொருபாலா
ஞான நடந் தானடுவே நாடு.

எ-து ஊன நடன மொருபால்-மலமுந் திரோதமு மொரு பக்கலாகவும்,—ஒருபாலாஞான நடம் - அருளுஞ் சிவமுமொரு பக்கலாகவும்,—தானடுவே-ஆன்மா விந்தவிரண்டுக்குநடுவேநிற் பன்,—நாடு-அறிவாயாக.

நி-வ-உ. பிறப்பிணை விளைக்கு நகார மகாரங்களாகிய கூத் தொரு மருங்காகவும், வீட்டினை யுதவுஞ் சிகார வகாரங்களாகிய கூத்தொருமருங்காகவும், யகாரமாகிய ஆன்மா இவ் விருவகைக் கூத்து நடுப்பட்டதென்றாகவும் விசாரித்தறிவாயாக.

கூத்தென்றது உயிர்களைப் பெத்த முத்திகளி லுய்த்து நடத்தலை.

இதனு லைந்தெழுத்தின் பொருளியல்புகூறப்பட்டது. (௩)

இந்தப் பஞ்சாக்ஷரமிருக்கையினாலே யான்மா வேதத்தைப் பெறுமவிருப்பா னென்னெனில்?

விரியமன மேவியவ்வை மீளவிடா சித்தம்
பெரியவினை தீரப் பெறும்.

எ-து விரியமனமேவி-மனமானது பிரபஞ்சத்திலே விரிந்துபொருந்தி,—யவ்வைமீளவிடா-யவ்வாகிய வான்மாவை யருளிலேயே இருமபாதபடி பண்ணுவிக்கும்,—சித்தம் பெரியவினை தீரப்பெறும்-ஆன்மாவுக்கு மகத்தாகிய புண்ணியபாவமிரண்டுந் தொலையொத்தவிட்டத்தில் பேரின்பமாகிய மோக்ஷமுண்டாம்.

நி-வ-உ. மகார நகாரமாகிய மலமும் திரோதமு மிகவுமிறுகப்புணர்ந்து யகாரமாகிய வுயிர்களைத் திருமபவிடா; அவ்வுயிர்கள் தம் பெரிய பிணியாகிய மலவிருளதீருங்கால் சிகாரமாகிய சிவத்தினையடையும்.

மலந்திரவே திரோதந்தானே நீங்குமென்பதாம். வினைஎன்பது ஈண்டுப் பிணியெனனும் பொருள்தந்து நின்றது.

இதனாற் கட்டுவீடென்னு மிரண்டும் ஐந்தெழுத்தினாலே யமையுமென்பது கூறப்பட்டது (எ)

இந்தப் பஞ்சாக்ஷர மிருக்கையிலே யாணவமல நீங்காமலிருப்பானேனென்னில்?

மாலார் திரோத மலமுதலாய் மாறுமோ
மேலாசு மீளா விடின்.

எ-து. மாலார் திரோத மலமுதலாய்மாறுமோ-மயக்கமாகிய நகாரமுன்னாகச்செபித்தான மலநீங்காது ஆனால்நீங்குகிறமுறைமை யெப்படியென்னில்?—மேலாசு மீளாவிடின்-ஆணவமலத்தைக் கீழ்ப்படுத்தி நகாரமேற்பட்ட சிகாரமுன்னாக மாறிச்செபிக்கின் மோக்ஷமாம்.

நி-வ-உ. மயக்கத்தினைப் பொருந்திய திரோதானமும் மலமுமாகிய நகாரமகாரம் இரண்டும் ஆதிக்கண்ணதாக வுச்சரிக்கில் அவைகள் நீங்குமோ, இவற்றைக் கீழாக்கிச் சிவமாகிய சிகாரமேலாம் வண்ணமாற்றி யுச்சரியாதொழியின்.

இதனால் நகாரமகாரங்களை முதலாகவுச்சரித்தாலுழங்குவது வீட்டினையடைவோமாகாதென்பது கூறப்பட்டது.

பஞ்சாக்ஷரத்தைச்செபித்துப்போக்கு மலநீங்குமோவென்னில்?

ஆராதி யாதார மந்தோ வதுமீண்டு
பாராது மேலோதும் பற்று.

எ-து. ஆராதி-ஆராதனை பண்ணுவாய்—ஆதாரம்-நமக்காதாரஞ் சிவனென்னறியாமலிருக்கிறதற்கு,—அந்தோ-ஐயோ,—அதுமீண்டுபாராது மேலோதுமாறு-இப்படிச் சிகாரமுன்னாகச் செபித்தான மலமுந் திரோதமும் மீளவந்து பொருந்தாது.

நி-வ-உ. தமக்காதார மாருகவெண்ணியவா றுச்சரித்தலால் வரும்பழுதினைத் திரும்பி விசாரியாமலந்தோ நகாரமகாரங்களை மேலாகவுச்சரிக்கும் விருப்பம்.

இதனால் வகாரமேதுவாகத் துணையின்றித் தன்புறத்தறிவு கிகக்கூறப்பட்டது. (௬)

இந்தப் பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபிக்கிறதேதெனனில்?

சிவமுதலே யாமாறு சேருமேற் றிரும்
பவமிதுநீ யோதும் படி.

எ-து. சிவமுதலேயாமாறு சேருமேல்-இப்படிச் சிகாரமுன்னாகச் செபித்தாயானால்,—திரும்பவும் - சகரமுன்னாகும்,—இது நீயோதும்படி-இது நீ செபிக்கப்பட்ட முறைமை. (எ)

நி-வ-உ: சிகார வகாரமென்னு மிரண்டு மாத்திரைக்கண்ணேயே யாம வண்ணமுச்சரித்தல் கூடுமாயின அந்நிலையே யுனது பிறவித்துன்பநீங்கும், மாணவகனே! வீட்டினைக்காமுற்றநீ யுச்சரிக்கு முறைமையிது.

இதனால் முந்தவோதுமாறு கூறப்பட்டது.

இப்படிச் செபிக்கப்பட்ட வான்மாக்களுக்குப் பிரயோசன மேதெனனில்?

வாசி யருளியதை வாழ்விக்கு மற்றதுவே
யாசி லுருவமுமா மங்கு

எ-து. வாசியருளியதை வாழ்விக்கும் - வகாரமாகிய திருவருள் யகாரமாகிய வான்மாவை சிகாரமாகிய சிவத்திலே கொடுத்துப் பேரின்பமாகிய சுகத்தை யுண்டாக்கும்,—மற்றதுவேயாசி லுருவமுமாமங்கு - அந்தத் திருவருள்தானே குற்றமில்லாத திருமேனியாயிருக்கும் அந்தவான்மாவுக்கு.

நி-வ-உ அவ்வாறுச்சரிக்குங்கால், வகாரமாகியவருள் சிகாரமாகிய சிவத்தினைக்காட்டி யகாரமாகியவுயிரினை வீட்டின்பத்திலே யிருத்தும் அன்றியும் அவ்வருளே யந்தச்சிவத்திற்குக் குற்றந்தீர்ந்த திருமேனியாயிருப்பது.

இதனால் திருவெழுத்தைந்தில வகாரமாகியவருளினது தன்மை வகுத்துக்கூறப்பட்டது. (அ)

அந்தவான்மா மோக்ஷத்திலேயிருக்கிறதெப்படியெனனில்?

ஆசினவா நாபப ணடையார தருளிநல

வாசியிடை நிறகை வழககு

எ-து ஆசினவா ந"பபனடையாது - குறறத்தைபபொருந்திய நகாரததிலு மகாரததிலும பொருநதாமல,—அருளிநல்-ஆசாரியனுடைய கிருபையிநல்,—வாசியிடைநிறகை வழககு-அருளுககுஞ சிவததுககு நடுவே நிறகிறதேமுறைறமை,

நி-வ-உ. குறறநதீாநத திரோதானமும அருளுமாகியநகார வகாரஙகட்கு நடுபபடடுநிலலாது வகாரமாகியவருளிநலேயகாரமாகியவுயிா அவவகாரததிறகுஞ சிவமாகிய சிகாரததிற்கு நடுப்பட்டுநிறபது முறைமை.

அவவா றதறகெழுததுககளைமாறி யுச்சரிபபது குருமுகத்தாற்றெளிநதுகொளக. ஆனமாவைமறைககும பாசஙகளைசசெலுததுவதனறி திரோதானசததி தாநுகமறையா தெனபதறகு ஆசினவெந றருளிசசெயதாா.

இதனாற் றிருவெழுததினைக கூறிய முறைறமையி ேனுதுவாரடைநதுநிறகு நிலைகூறபபட்டது. (௯)

ஆசினவா என்பதறகிருவகை யுரையாசிரியர் கூறியபேதஙகளை யூகிததறிக.

மோக்ஷத்திலே யிருக்கிறதற்குப் பிரத்தியக்ஷ முணடோவெனனில்?

எல்லா வகையு மியம்பு மிவனகன்று

மில்லா வகையை நினைநது.

எ-து. எல்லாவகையு மியமபும் - வேதாகமங்க ளெல்லாஞ் சொல்லுகிற தேதெனனில்,—இவனகன்றுமிலலாவகையையினை

ந்து-ஆன்மா சிவசத்தியினை விட்டுநீங்காத முறைமையைச் சொல்லும்.

நி-வ-உ. எவ்வகைப்பட்ட வுபாயங்களினையு நூல்களுணர்க்கும், இவ்வாறுணமாயானவன சிவசத்தியினை நீங்கிநில்லா துடனாய்நிற்குந் திறத்தினைக்கருதி.

இதனா லறியுநெறிமுதல இவ்வதிகாரமீறான நான் கதிகாரத்தினுங் கருத்துந் தொகுத்துக்கூறப்பட்டது. (௰)

ஐந்தெழுத்தருணிலை முற்றிற்று.

௰-வது அணைந்தோர்தன்மை.

அஃதாவது, இவ்வகைப்பட்டசமாதியினையடைந்தோரது தன்மை மேலையதிகாரங்களாற் சமாதிகூடுமுறைமைகூறியது கூடினோரது தன்மையிதனாற்கூறிதலின, அவற்றோடியைபுடைத்தெனக் கொள்க.

நேயத்தைவிட்டுநீங்காத ஞாதாக்கணினை வேறெதென்னில்?

ஐங்குணாவி னுள்ளொடுங்கி யுள்ளத்து வினைபொ
தூங்குவாமற் றேதுண்டு சொல். [ங்கத்

எ-து. ஐங்குணாவி னுள்ளொடுங்கி யுள்ளத்து வினைபொங்க - மகத்தாகிய சிவத்திலே யான்மாவொடுங்க ஆன்மாவிலே சிவமொடுங்க,—தூங்குவா-பேரின்பந் தானுகவழுங்குவர்,—மற்றேதுண்டுசொல்-நேயமேயலலது மற்றொருநினைவுமில்லை.

நி-வ-உ. நிறைந்த ஞானத்திலுள்ளே தாம்அடங்கித் தம்மறிவிலுள்ளே பேரின்பமடங்கும்படி யாகத்தரித்திரா பண்ணுநிற்பா, மற்றவார்த்தையாதனைதாம்.

அக்கவின்பம் இறைவறங்கின்றி யுயிர்கள் தாமே நுகர்தலின் உள்ளத்திலின்பொடுங்கவென்றும், ஞேயத்தழுந்தினு ஞானத்தின் மிக்கா ரென்றெனப்பதற்கு ஓங்குணர்வினுள்ளடங்கியென்று, மருளிச்செய்தார்.

இதனாலவர் ஞேயத்தழுந்திநிற்கு மியல்பு கூறப்பட்டது.

இப்படிநின்றவர்கள் மேலானபதங்களையும் விரும்புவார்களோவெனனில்?

ஐந்தொழிலுங் காரணங்க ளாந்தொழிலும் போக
வெந்தொழிலு மேவார் மிக [நுகர்

எ - து ஐந்தொழிலும் - பஞ்சகிருத்தியமும்,—காரணங்களாந் தொழிலும்-காரணேசுரர் தொழிலாகிய சாலோகாதிபதங்களையும்,—போகநுகர் வெந்தொழிலும்-போகத்தைக் கொடுக்கத்தக்க கொடிதாகிய சுவர்க்காதி பதங்களையும்,—மேவார்மிக-மிகவும் பொருந்தார்கள்.

வி - வ - உ. பரமசிவனுறை செய்யப்படும் படைப்பு நிலையிறு மறைப்பு அருளென்னும் ஐந்தொழில்களையு மொருங்கே செய்தலும், அயன் மால் உருத்திரன் மகேசன் சதாசிவனென்னு மிவரி லொருவற்கு மோரோவொரு தொழிலைச்செய்தலும், மாயாபோகத்தினையருந்தும் பிறப்பிறக்கேதுவாகிய வெய்ய தொழிலினைச் செய்தலுஞ் சிறிதும் பொருந்தாரவர்.

அசஞ்சலமா யகண்டமாமொழிவற நிறைந்த ஞானவடிவின ராய்நின்றும் பரமானந்தத்தினை யனுபவித்திருக்கு மௌனநிற்கு மே யுரியா ரென்பது கருத்து. மிகவென்பது குறிப்பு மொழியாய்ச் சிறிது மென்னும் பொருள் விளக்க நின்றது. “ உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மௌனநிலுக்கு முரித்தே” என்றருளிச் செய்தவாறு காண்க.

இதனாலவர் வேறொரு தொழிற்கு முரியாரல்லர் என்பது கூறப்பட்டது. (உ)

சர்வஞ்ஞத்துவாதிகுணங்கள் வந்து பொருந்தினாலோவென்னில்?

> எல்லா மறியு மறிவுறினு மீங்கிவரொன்
> றல்லா தறியா ரற.

எ-து. எல்லாமறியு மறிவுறினும் - சருவஞ்ஞத்துவாதிகுணங்கள்வந்து பொருந்தினாலும், — ஈங்கு - இவ்விடத்திலே, — இவர் - இந்தஞாதாக்கள், — ஒன்றல்லா தறியாரற - ஏகமொன்றுமேயல்லது மற்றொன்றையும் பொருந்தி யறியமாட்டார்கள்.

வி-வ-உ. இயல்பினான் முழுவதூஉ முணரு ஞானமானது வெளிப்பட்டுத் தம்மையிரண்டறக் கலந்துநிற்பினு மிவ்விடத்திருந்த சீவன்முத்தரானவரானந்தஞானமொன்றுமேயன்றிப் பிறிதொரு பொருளினையுஞ் சிறிது மறிதல்செய்யார்.

அற என்பது மிகவென்பதுபோலக் குறிப்புமொழியாய் நின்றது. சீவன்முத்தர் சிவமொன்றுமேயன்றிப் பிறிதொன்று மறியாராகவே பரமுத்தருமவ்வாறாதல் கூறவேண்டாவாயிற்று.

இதனாலவர் பிறிதொன்றுமறியாதவ்விடத்தானுஞ் சிவமே கண்டிருத்தல் கூறப்பட்டது. "பரஞானத்தால்" என்பதனுள் "சீவன்முத்தர் பரமேபார்த்திருப்பர்" என்றருளிச்செய்தவாறு காண்க. (௩)

இப்படிக்கொத்த ஞாதாக்களை விடயங்கள்வந்து பொருந்தினாலோவென்னில்?

> புலனடக்கித் தம்முதற்கட் புக்குறுவர் போதார்
> தலனடக்கு மாமை தக.

எ-து. புலனடக்கித் தம்முதற்கட் புக்குறுவர் - விடயங்கள் வந்து பொருந்தினால் தம்சொரூப பிராணனாகிய நேயத்திலேயடங்கி

நிற்பார்கள்,—போதார் - ஒரு விடயத்திலுஞ் சாமிதத்துப் புரியார்கள். அஃ தென்போல வென்னில்?—தலநடக்கு மாமைதக பூமியிலே நடக்கப்பட்ட வாண்மையானது ஆரவாரமில்லாத விடத்திலே நடக்கும், ஆரவாரமுள்ள விடத்திலேயடக்கு மதுபோல.

நி-வ-உ. ஓர்விடய மெதிரிடுங்கால் அதற்கஞ்சி யதன்மேற் செல்லுந் தமதுணர்வினை மாற்றித் தமது முதலாகிய ஞேயத்தினிடத்திலே புகுப்பொருந்தி மறிந்து நீங்குதல்செய்யார், அவர் பூமியின்கண்ணே நடந்துசெல்லுங்கா லொருவரெதிர்ப்படி னவ்வாயஞ்சித்தன் றலையினைச்சுரித்துள்ளேவாங்கியசைவறக்கிடக்கு மாமையினையொப்பர்.

ஆமை பின்ன ரெதிர்ந்தோர்களுங்கா றன்றலையினை வெளிப்படுத்திச் செல்லுமதுபோ லவர் விளைவிற்பிரிபு படாமையிற் போதாரென் றருளிச்செய்தார்.

இதனாலவர் புலனுணர்வுக்கஞ்சி யகலுமாறு கூறப்பட்டது.

அப்படிச் சிலர் நேயத்தைவிட்டு நீங்கி யிருப்பார்களோவென்னில்?

அவனையகன் றெங்கின்று மாங்கவனு மெங்கு
மிவனையொழிந் துண்டாத லில்

எ-து. அவனையகன் றெங்கின்று மாங்கவனும் - அந்தச்சிவனை விட்டுநீங்கி யான்மாவுக் கிருக்கவிடமில்லை. அந்தச்சிவன்றானும்,—எங்குஞ் சட சித்துக்களெல்லாம்,—இவனை யொழிந்துண்டாதலில்-இந்தச்சிவனையல்லா தானமாங்கில்லாது.

நி-வ-உ. இறைவனைநீங்கி யெவ்வுலகமு நிற்பதில்லை, அதுபோல விறைவனுதலடைந்த விமமுத்தானமாவையன்றி யெவ்விடமுமுனதாய நிற்றலில்லை.

இவனு மிறைவனைப்போல வியாபகனாய்நிற்குமென்பதாம். "காயங்கழிந்தக்கா லெங்குமாய்க் கருத்தாப்போல்நிற்பன்" என றருளிச்செய்தவாறுகாண்க.

இதனா லவர் சிற்றறிவு நீங்கிப் பேரறிவுடையரென்பது கூறப்பட்டது. (ரு)

ஆனால் அந்தப் பொருளை யுள்ளே கண்டிருப்பார்களோ புறம்பே கண்டிருப்பார்களோ வென்னில்

உள்ளும் புறம்பு மொருதன்மைக் காட்சியருக்
கொள்ளுந் திறமேது மில

எ-து. உள்ளும் புறம்பும் - அந்தரங்கத்திலே யறிவாய்விளங்கியிருக்கப்பட்ட திருவருளையும், புறம்பே குருவாகித் திருமேனி கொண்டுவந்த வாசாரியனையும்,—ஒருதன்மைக் காட்சியருக்கு - ஒருபொருளென்று தரிசித்தவர்களுக்கு, கொள்ளுந் திறமேதுமில - உள்ளென்றும் புறம்பென்று நீக்கவிடமில்லை.

தி-வ-உ. அகமும் புறமு மொருதன்மைத்தாய் நிற்கு ஞானத்தினை யடைந்தோருக் கொன்றனை விகற்பித்தெண்ண மெவ்வாற்றானு மில்லை.

இதனா லவர்க் கெல்லாப்பொருள்களு ஞானமாயே தோன்றுதல் கூறப்பட்டது.

வேறு. ஆன்ம விந்திரியங்களினு லறியுமறிவாலுஞ் சிவனைத் தரிசிக்கலாமோ வென்னில் தனக்குப் பிராணனாயினின்று பகரிக்கிறதன்மையையு மவ னவனது வாயினின்று பகரித்தும் பின் பாசாரியமூர்த்தியாயினின்று பிரகாசிக்கிற பூரணமான பொருளை விசுவமானது மறையும்படி யொரு நிலைமையாகக் கண்டவர்களுக்குச் சிவன் திருவடியை நீங்குகைக்கு வழியில்லை.

இது ஞானவான்கள் பிரபஞ்சத்தோடு மொன்றி நிற்கு முறைமை. (சா)

ஆனாலிப்படி நீக்கமற்றிருக்கிற ஞாதாக்களுந் தொழிற்படுவார்களோ வென்னில்

உறுந்தொழிற்குத் தக்க பயனுலகந் தத்தம்
வறுந்தொழிற்கு வாய்மை பயன்

எ-து. உறுந்தொழிற்குத் தக்க பயனுலகந்தத்தம் - உலகத்திலே யிருக்கப்பட்ட வான்மாக்கள் செய்த வேலைக்குத் தக்க கூலி கொடுப்பார்கள். அதுபோல,—வறுந்தொழிற்கு வாய்மைபயன் - தொழிலற்ற ஞாதாக்களுக்குச் சத்தியமாகிய நேயமொன்றுமே பிரயோசனம்.

நி-வு-உ. தன்னையாற்றியதலைவரைப்பின்னொருகாற்றிருமூ யாரென்னென்னுஞ் செருக்காற் செய்யப்பட்ட வினைக்கேற்ற பயனுவ திலகவாழ்க்கைகள், செருக்கினைநீங்கித் தம்மை யிகழ்ந் தோர்செய்யுந் தானந்தவமுதலிய தொழிற்குவரும் பயனுவதழிவி ல்லாத வீட்டின்பமே

தக்கப்ப னென்றதனல் பயன்பல்வாயிற்று. வறுந்தொழி லென றருளிச்செய்தார். தொடர்ந்துபயனை வழங்காமையின். இத னலவரோர் தொழில்வினைச்செய்யினும் பிறிதொருகாமியத்தினைக் கருதிச்செய்யாரென்பது கூறப்பட்டது.

வேறு ஆனல் தொழிலாலுஞ் சிவனைக் கூடலாமோவென் னில்? பிரபஞ்சத்திற் றத்தந் தொழிலுக்குத்தக்க பிரயோசனங்க ளிவர்களுக்குண்டா மாறுபோல வொன்றுஞ் செய்யாதசெயலுக் குத்தவுண்மை பிரயோசனம்.

இந்தவுண்மையிலே நின்றவர்களுக் கொருசெயலுங் கூடா தென்ப தறிவித்தது (எ)

பிராரத்துவம் புசிக்கச்செய்தே யாகாமிய மேறுதோவென னில்?

ஏன்ற வினையுடலோ டேகுமிடை யேறும்வினை
தோன்றி லருளே சுடும்

எ-து ஏன்றவினையுடலோடேகும்-பிராரத்தம் தேகத்துட னேபோம், சஞ்சிதம் தீட்சையிலேபோம்,—இடையேறும்வினை தோன்றி லருளேசுடும் - பிராரத்தம் புசிக்கச்செய்தே கூடப்படு கிற வாகாமியஞ் சிவஞானம் விளங்கவே நீங்கும்.

நி-வ-உ பக்குவப்பட்டமைந்த வினையானதுடம்பிற்கமை ந்த காலவரையறையிலே தொலையும், இடைப்பட்டகாலத்தில் வந்து பொருந்தும்வினைகளானவை யருளென்னு நெருப்பி லேவெந்துபோம்.

சஞ்சிதம் நீங்காமல் ஞானம்வெளிப்படாது, வெளிப்படா தாகவே யாகாமியஞ் சேர இல்லை, அதனை யருளே சுடுமென்பத ஞற சஞ்சிதமும் நீங்கிற்றென்பது தானேபோதருமெனக்கொள்க. தோன்றிலென்பதனு லது தோன்றுதலுண்மை மிடையறு தரு ளோடு நிற்பரென்பது கருத்து.

இதனுலவர்க்கு வினைத்தொடர்பின்றுமாறு கூறப்பட்டது.

வேறு சஞ்சிதகன்மம் தீக்ஷையிலேபோம், பிராரத்தம் தேகத்துடனேபோம், ஆகாமியம் சிவஞானத்தினாலே சுடப்படும்.

இது ஞானவான்களுக் கொருகன்மமுமில்லையென்னுமிடமறிவித்தது.

பரமுத்தி சரீரநீங்கியோ வென்னில்?

மும்மைத் தருவினைகண் மூளாவா மூதறிவார்க்
கம்மையு மிம்மையே யாம்.

எ-து மும்மை தருவினைகண் மூளாவாம்-சஞ்சிதபிராரத்த மாகாமிய மென்றமூன்றுவினையும் பொருந்தாவாம். என்பொருந்தாவென்னில்? மூதறிவாளர்க் கம்மையு மிம்மையே யாம்-மேலாகிய சிவஞானத்தைப்பெற்ற ஞாதாக்க ளிச்சரீராந்தத்திலே பெறப்பட்ட பரமுத்தியுஞ் சரீரமிருக்கையிலேயாம்.

நி-வ-உ. இம்மையம்மை மறுமையென்னு மூவகைப்பயனையுந்தரும் வினைகளியாவுந் தொடரா, தம்மேலாய வறிவினையுடையாராகும் பிறந்தெய்து மின்பமு மத்தேகத்தோடு கூடி நிற்கவே யுளதாமாகலான்.

இம்மை யிப்பிறப்பு, அம்மை மேலுலகினையடைதல், மறுமை மறித்து வரும்பிறப்பு உடம்பிறந்தகாலத்து நிலை வேறுபடுதலின்மைநோக்கி யம்மையு மிம்மையேயாமென் றருளிச்செய்தார்.

இதனால் அவர்க்குச் சிறிதும் வினைத்தொடர் பின்றென்பது வலியுறுத்தப்பட்டது.

வேறு அந்தப் பிராரத்தம் புசிக்கவேண்டுமாயின், வாக்கு மனங் காயங்களி லுண்டானகன்ம மவர் சிவசமபாவனையாலே யவர்களை வாதியாது, பின்புண்டாகுஞ் சாயுச்சியமு மவர்களுக் கிப்பொழுதேயாம்.

இது சீவன்முத்தரான நிலையிலே தன்னிலே பரமுத்தியா மென்றறிவித்தது. (க)

இவர்களுக்குக் கன்மாக்களை யிரட்சிக்கவேணுமென்கிற கிருபை யில்லையோவென்னில்?

கள்ளத் தலைவர் துயர்கருதித் தங்கருணை
வெள்ளத் தலைவர் மிக.

எ-து கள்ளத்தலைவர் துயர்கருதி - கட்டிந்திரியங்களுக்கு முதன்மையா யிருக்கிற ஆன்மாக்கள்படுகிற துன்பத்தைத்திரு

வுள்ளத்திலே நினைந்து,—தங் கருணை வெள்ளத்தலைவா மிக-தமக்கு கிருபையாகிய ஞான சமுத்திரத்திலே மிகுதியு மழுந்தி நிற்பாகள்.

நி வ-உ யானென்தெனனும் வஞ்சத்தலைமையினை யுடைய வான்மாக்கள் படுந்துன்பத்தினை யெண்ணித் தமமிடத் தெழுந்த கருணையாகிய கடலினுள்ளே மிகவுமலைத்தலைச் செய்வா

அலைத லிரக்கத்தாற் றளர்தல

இதனுலவா வீட்டினைவிரும்பாத வுயிர்கள் மாட்டிறைவன் போ லருளுடையராதல் கூறப்பட்டது.

வேறு. ஆனுல் 'ஞானவான்களுக்கு விடயங்களுடன் கூடி நிற்கலாமோவெனனில' இந்திரியங்களுடன் கூடுதலுண்டான கிலேசத்தையுணர்ந்து சிவனுடைய கிருபாசமுத்திரத்திலே விழுந்து தனுசெயலற்றது வதுவாயவிடுவாாகள்.

"மறையோன, கழுமலமுதுபதிக கவுணியன கட்டுரை கழுமலமுதுபதிக கவுணியனறியு, மனையதனமையை யாதலினினினை, நினையவலலவாிலலைநீணிலததே,, என்றவாறுகாணக (ம)

அணைந்தோர்தன்மை முற்றிற்று.

திருவருட்பயன் மூலமுமுரையும் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

போற்றிப்பஃறொடைமூலமும்

இதற்குரையுடன்.

இஃது,

காஞ்சிபுரம்

மகாவித்வான்

கந்தசாமிமுதலியார்

மாணாக்கர்

கா. சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வையிட்டு,

கனணிகைப்போ

முருகேச முதலியாரால்

சென்னை

ஜீவகாருண்யவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898௵

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போற்றிப்பஃறொடை.

மூலமும் உரையும்.

பூமன்னுநான்முகத்தோன் புத்தேளி ராங்கவர்கோன்
மாமன்னுசோதி மணிமார்ப - னாமன்னும்
வேதம்வேதாந்தம் விளக்கஞ்செய்விந்துவுடன்
நாதாந்த நல்வேதம் - போதத்தா
லாமளவுந்தேட வளவிறந்தவப்பாலைச்
சேமவொளியேவருந் தேறுமவனை - மாமணிசூழ்
மன்றுணிறைந்து பிறவிவழக்கறுக்க
நின்றநிருத்த நிலைபோற்றி.

எ-து. பொற்றாமரைப்பூவி னிலைமைபெற்ற நான்முகத் தோடெழுந் தருளியிருக்கிற பிரமாவுந் தேவர்களு மவர்களுக்கு மன்னனாகிய தேவேந்திரனுந் திருமகள்பொருந்திய மார்பின் மிகுந்த பிரகாசமுடைய கௌத்துவமணி தரித்திருக்கிறவிஷ்ணு வுஞ் சகலபொருண்மையு நாவிலிருந்துசொல்லுகிறவேதங்களும் வேதமுடிவான வுபநிடதங்களுஞ் சகலவறிவும் விளக்கஞ்செய் கிற விந்துவு மதற் குள்ளொளியாகிய நாதமுங் குடிலையுந் தத்த மிதயத்திற் றோன்றிய போதச்செயல்களா லாமளவுந்தேடவு மள வுபடாம லப்பாற்பட்டிருக்கிற பேரின்பவொளியாகிய பதியான் மாக்களை யிரக்ஷிக்கவேண்டுமெனகிற கிருபைசநித்து எவர்களும் பத்தியுடனே தரிசித்து மலமயக்கநீங்கித் தெளிந்து தேறும்படி க்கு மிகுந்த விரத்தினமணிகள் சூழ்ந்து விளங்காநின்ற வழகிய திருச்சிற்றம்பலத்துள் ஞானப்பிரகாச நிறைந்து தோன்றநின்று ஆன்மாக்களுடைய பிறவித்தொடர் பறுக்கச்செய்யு மானந்த நிருத்தநிலை யெம்மை யிரக்ஷிக்க,

குன்றாத, பல்லுயிர் வெவ்வேறு படைத்தமைக்காத்து
மெல்லாயிரைப்பொழிய விடுமைத்தந-தொல்லையுறு
மாதமைந்நடுவென் றெண்ணவளவிறந்து
வந்தபெரியுவழி போற்றி

எ-து. அநாதியா யெண்ணிறந்த வான்மாக்கள் மோக்ஷமடைந்திருக்கவுங் குறைவில்லாம னித்தியமா யளவிறந்திருக்கிற பெத்தான்மாக்களைக் கன்மத்துக்கீடான தேகங்களிற் சராயுஜம் அண்டஜம் சுவேதஜம் உற்பீஜம் ஆகிய நால்வகையோனிகளினு மாறிமாறி வேறுவேறாகப் படைத்து மவ்வான்மாக்களுக்குள்ள வரியவினைப்போகங்களை யெல்லாம் குறையாமற் கூட்டிப் புசிப்பித்தும் சர்வசங்காரகாலத்தி லான்மாக்கள் சகலாவத்தைப்பட்டுப் பிறந்திறந்தலைந்து திரிந்தவிளைப்பு நீங்கும்படிக்குக் காரண கேவலாவத்தையி லொடுக்குவித்தும் அநாதியேதொடுத் தநாதியாய்ச் சிருஷ்டித்துத் திதித்துச் சங்கரித்து மளவிறந்தாதி நடுவந்த மற்று வருகிறபெரிய திருத்தியவழி யெம்மையிரக்ஷிக்க

முந்துற்ற நெல்லுக் குமிக்கிவிடு நீடுசெம்பிற் காளிதமுந்
தொல்லைக்கடற்றோன்றத் தோன்றுவரு - மெல்லா
மொருபுடையொப்பாயத்தா னுள்ளவா றுணரா
மருவமாயெவ்வுயிரு மாந்தே - யுருவுடைய
மாமணியையுள்ளடக்கு மாநாகமவன்னிதனைத்
தானடக்குங்காட்டத் தகுதியும்போன - ஞானத்தின்
கண்ணைமறைத்த கடியதொழிலாணவத்தா
லெண்ணுஞ்செயமான் மாண்டவெவ்வுயிர்க்கு-முண்ணுழைக்
கட்புலனுறக்காணுறத்த கைக்கொடுத்தகோலேபோற்
பொற்புடையமாயைப் புணர்விக்கை - முற்பாற்
றனுகரணமும்புவன முந்தந்தவற்றான்
மனமுதலால்வந்த விகாரத்தால் - வினையிரண்டுங்
காட்டியதனாற் பிறப்பாக்கித்தைக்கொண்டு
மீட்டறிவுகாட்டும் வினைபோற்றி.

எ-து. ஆன்மாக்க ணித்தியமாயிருக்கச் சிருஷ்டிப்பட்டுத் திதிப்பட்டுச் சங்காரப்பட்டும் வருவானேனென்னில் அநாதி

யிலே மலத்திலே பந்திக்கப்பட்டிருக்கையினாலே மனீவரும்ப
டிக்குக் கர்த்தா கிருபையினாலே செய்வித்தார். பிறக்கும் ஆணவ
மலமானமாகத்தைப் பந்தித்ததெப்படியென்னில் முன்னேயுண்
டான செம்புக்குக் களிம்பு முளை முற்பிற்பாடில்லாமல் அநாதியிலே
கூடத் தோன்றினதாயிருக்கும். இதிலாணவமல மான்மாவினறி
வைமறைத்ததெப்படியென்னின் செம்பினுடைய நிறத்தைக்
களிம்புகூடவுதித்து மறைத்தது போலிருக்கும். கர்த்தாவினு
டைய வியாபகத்திலே பூரணமாக நிறைந்திருக்கவு மாணவமல
முயிரை மறைத்ததெப்படியென்னில் பழமையாகிய கடல் வியா
பகத்திலே நிறைந்திருக்கிற தண்ணீரை யுப்புக்கலந்து பிடித்திரு
ப்பதுபோலிருக்கும். இப்படியெல்லாம் வெவ்வேறு ஒரு
புடையொப்பக் கர்த்தா வுள்ளவன்றேயன்றா யருவமாய மூல
கையாலமாகக்களைப்பு மாணவமல ப்பிழைத் துரிசையுடைய மகத்தா
ன மாணிக்க மணியை நஞ்சுவாயசரு ராடக்கின மகத்தாகிய
சாப்பம்போலவும் பசையாய முளைத்து விறகாகுமட்டு மக்கி
னியைத்தெரியாமன மறைத்து வைத்திருந்த காட்டைப்போலவுமா
ன்மாவினுடைய ஞானக்கண்ணை மறைத்த கடுந்தொழிலையுடை
யவாணவமலத்திலே யறிவுஞ்செயலு மிறந்த சகலவுயிர்களுக்கு
கர்த்தா கிருபையினாலே நன்று யவர்களிச்சையை நாடிப்பார்த்து
க்கட்புலனின்ற காணுதபிறவியந்தகாக்குரிமையுள்ளவர்களிச்சித்
தபடிக்குக் கோலைக்கொடுத்திச்சித்த விடங்களிலே கொண்டுபோ
யவிடுகிறதுபோலப் பொலிவினையுடைமாயையின் காரியமான
தனுகரண புவன போகங்களை முன்னேயுண்டாக்கிக்கொடுத்து
இச்சித்த புவனங்களிலே யிச்சித்தவினைப்போகங்களையுங் கூட்டி
முடித்துப் புசிப்பிக்கையினு மந்தவாணவமல மயக்கத்தாற் கர்த்
தாவுபகாரத்தை மறந்து நானென்கிற அந்தக்கரண விகாரமுதித்தா
றிதமுண்டாகையாற் புண்ணியபாவமிரண்டுமுண்டாயபடி கா
ட்டியந்தப் புண்ணிய பாவத்தினாற் பிறக்கும் பிறவியுண்டாக்கிய

நின்றசெய்யு மிருவினைகளையு மேற்றுக்கொண்டு மீண்டு மந்தவி
னைப்போகங்களைப் புசிப்பதற்குக் கலாதிஞானங்களையுங் காட்டு
ங் கிருபைத்தொழிலமைமையிரக்ஷிக்க.

நாட்டுகின்ற, வெப்பிறப்புமற்றெப்பிறவினையானிச்சயித்த
பொறபுடையதந்தைதாய போகத்துடன்-காயப்பமாயப்[புப
புலவிறப்பனிபோற புகுந்திவலைக்குடப்படுங்கா
லெல்லைப்படாவுதரத் தீணைடியரிப - பல்லகையா
லங்கேகிடந்த வநாதியுயிர்ச்சம்பசியா
லெங்கேனுமாக வெடுக்குமென-வெங்குடபிக்
காயக்கருக்குழியிற காத்திருந்துங்காமியத்துக்
கேயக்கைக்காண்முதலா யெவ்வுருப்பு-மாசறவே
செய்துதிருத்திப்பின பியோகிருந்தி முன்புக்க
வையவழியேகொண் டணைகின்ற-பொய்யாத
வல்லபமே போற்றி

எ-து. கர்த்தா வான்மாக்களுக்கு வினைப் போகங்களைப்புசி
ப்பிக்கிறதற்குத் தேகங்களைக் கூட்டுகிற முறைமை சொல்லுமிட
த்து முன் பாகங்களிலே சொல்லப்பட்ட வெண்பத்து நான்கு
நூறாயிர மியோனிபேதப் பிறப்பின்வகை யெல்லாமுன்செய்த
விருவினைக்கீடாக வுண்டாம்படி திருவுள்ளத்திலே நிச்சயித்துப்
பலபிரகாரம வெவ்வேறு தேகபேதங்களையுண்டாக்குந்துமல்லா
மல் மானிடதேக முண்டாக்குந்தெப்படியெனனில அழகுபொ
ருந்திய தந்தையுந் தாயுங் காமவிகாரந் திரும்படிக்குச் சையோக
போகஞ் செய்யுங்காலத்து அவர்களுக்குப் பிள்ளைபே றுண்டில்
லையென்பது மறிந்து தாயினுடைய கருப்பத்திற் றந்தையானவ
ன் புல்லினுனியிற்றங்கிய பனித்திவலைபோன றவிந்துவை விழும்
போ தத்தறதுள் ஞயிறொயடக்கி யுடகருப்பாசயத்திற் சுரோணித

ததுடனே கலப்பித்திருத்தி யந்த விந்து தாய்வயிற்றி லளவற்றிரு
க்கிற வுதராக்கினியினு லெரிசுவராமலும் பலவகையாகிய வீந்த
யிறுங்குட்கிடந்த வநாதி யுயிர்களாகிய புழுக்கள் தங்கள் பசியி
னலேவந்தவிந்துவை வினாவிலே வெடுத்துப் புசியாமலும் வெய்
யகுமபிரகமபோன்ற காயக்கருக்குழியிற காத்திருந்து வினைக்
கீடான கைகால முதலாகிய சகலவுறுப்புங் குற்றமறச்செய்து அ
ழகுபொருந்தத் திருத்திப் பின்பந்தத் தேகத்தையெடுத்துமேரோ
யோகத்திலிருத்தித் திரிகால வாத்தமானங்களையு மறியும்படிக்கரு
ணாவையுங் கொடுத்துப் பந்துமாதவர்களுக்கும் புசிப்புங்கொடுத்
துப் பின்பு பூமியிலே பிறக்கும்போ திரண்டுகையுஞ்சிரசிலே கு
வித்த பாவனையாய்த் தலைகீழாய் வரும்படிசெய்து முன்புகுந்த சி
றுவழியைப் பெருவழியாக்கி வுயிர் தனக்குற்றிறவாம லுயிருக்குயி
ராயிணைந்திருந்து வெளியிலே யிழுத்துக்கொண்டு வருகிற மெ
யமையாகிய வல்லப மெய்மையிரக்ஷிக்க.

அம்மாயக்கா ருணமறைப்ப
நல்லவழி யொழிந்து நனகுதி - தெவலேயுரு
வக்காலந்தன்னிற பசியையறிவித்தழுவித்
துக்காவிசோரத்தா யுண்ணுங்கே-மிக்கோங்கு
சிந்தையுருக்முலையு நருக நீஞ்சுவைப்பால
வந்துமடுப்பக்கண்டு வாழந்திருப்பப் - பந்தித்த
பாசப்பெருங்கயிற்றூற பலவுயிருமபாலிக்க
நேசத்தைவைத்த நெறிமேயாற்றி

எ - து தாயவயிற்றைவிட்டு பூமியிலே பிள்ளை பிறந்தவுட
னே சரீரத்துக்குக் காரணமான மாயைச சண்டமாருதமபோல
லைத்துமயக்க முன்கருப்பத்தினிருக்கும்போ திந்தப் பிறவித்து
னபத்தை நீக்கிக்கொள்ளவேண்டுமென் றவிடத்திலேநினைத்தி
ருந்த நல்லநினைவையுமறந்து துயர் தேகமயமாய நல்வினை தீவினை

ததுணைபபத தொடாசசியாற பருததறிவில்லாமல அககாலததி லுயி ாபபிரிபபிசசை யுறறிருபபதை யறிநது பசிதெரியுமபடி யறிவித துககததறியழுமபடி செயவிததுப பிளளையழுவதுகணடு மேனமேற றாயபோதுறற வருததததையுந தாயானவள மறநது உடகியாவி சோருமபடியுளளே நடுஙகிமிகுநதோஙகிய வனபிறுலே யவளபி ஙகதையிரஙகி யுருகபபசசுடமபி லிருநத இரதததை சிவபபுமாறி வெணணிறவமுதமாயக கொஙகைகயிலவாரது சரககிற வநத நீரு சுவைப பாலைபபிளளை வாயவைததுநககுடிததது முககுழுமழிநதி ருபபதுகணடுதாயமகிழநதிருககுமபடி செயவிததிபபடித பிள ளையாசையெனகிற பெருஙகயிறறினால கடடிச சகலவுயிாகளுக ங குழநதைகளை வளாககுமபடிககு ஆனமாககடோறு நேசததை வைததருளிய நெறி யெமமையிரகூழிகக.

ஆசறற, பாளைபபசுமபததுதும பாலுணபபததது
நாளுககுநாடசகல ஞானததூ-மூளவிததுக
கொணடாளயாளக கருவிகொடுததெரகயனறு
பணடாரியான படிபோறறி

எ-து தாயனபா யிருநதிரகூழிதத கததா விபபடிசசிததுவ ருமுயிாகளுககுககருபபததி லிருககிற பகமபருவததுமபாலனாயி ருககிற அநதபபருவததும நாளுககுநாளபரிணமிததுவளருமபால குமார விருததபபருவததுள சகலாவததைப படுததிப பருவூந துககேதுவான கலாஞானததைசகொடுததுசசெய லறறவுயிாகள வாஙகிககொளள வாளவதறகேறற முபபததாறுவகைக கருவிக ளையுஙகொடுத துயிாககுயிரா யெமமைபபொழுது நீஙகாமநினறுப ணடாரியா யுயிாக சேவைசெயயுஙகிருபை யெமமை யிரககூழிகக.

தணடாத, புனபுலாலபோாததபுழுககுரமபைமாமனையி
லனபுசோஙகினறனகட டைநதாககி-முனபுளள
வுணமைநிலைமை யொருகாலகலாது
இணமைமலததாற சிறையாககிக-கணமறைதது

மூலவருங்கட்டி லுயிர் மூடமாயுட்கிடப்ப
காலரிப்பதி யதுகாட்டி-மேமேலோங்கு
மூதறிவிய கட்டிலுயிர் சோதனைக்கலைவித்தை
யாதவாக மனைபுனைய-நந்த
தொழிலறிவிச்சை துணையாகமாணி
னெழிலுடையமுக்குணமு மெய்தி-மருளோடு
மனனுமிதயத்திற சித்தந்தாறைக்கண்டபொரு
ளின்னபொருளென றியமபவொன்று-வகிலோய்க்
கண்டவியன கட்டிற கருவிகளினாத்தொழியக்
கொண்டுவியமித்தறை நாடகொடுப்பப்-பண்டை
யிருவினையான் முனபுள்ள வினபதுனபங்கண்
மருவுமவகையங்கே மருவி-யுருவுடனின
றுங்க தருகலாய வோலக்கமண்டபத்திற்
போங்கருவியெல்லாம புகுந்திண்டு-நீங்காத
முனனைமலத்தினிருண மூடாவகையகத்துட்
டுனனுமிருணிக்குரு சுடரேபோ-லங்கிலேயே
ருக்கக்சுடருருவிற பெய்துதொழிறகுரிய
ராக்கிப்பணித்த வறமபோற்றி

எ - து கத்தா பண்டாரிபோலநின்று தத்துவங்களைக்கூட்டிப்பிரகிருதிக்குமபடி யெப்படியெனனில சீங்காமற புனபுலால்காறு நதோல்போர்த்த புழுக்கூடான சரீரமாகிய பெரியமனைக்குள் இருபையினலே துரியாதீதர் துரியஞ சழுத்திசொப்பனம் சாக்கிர மெனனும பெயருடைய வைநது கட்டாகக் யானமாவுக்காரி யிலே பொருந்தின வுண்மையில்லையான ஆணவமல மறைப்புச் சற்றுநீங்காமற றிண்மையா யுயிரைச்சிறைப்படுத்திநிற்கு மூலா தாரமாகியவீட்டி லத்தப்பட்டுயிர் மூடமாயுட்கிடப்ப வவவிடத்

திவினைப்பிராரப்தங் காலத்தை நியதியினனிறுத்திப்பான்மே
லேயோங்கியிருக்குந்துரியமான நாபித்தானவீட்டி லுயிரையபி
ராணவாயுவுடனேகூட்டிச்சேர்த்து அவ்விடத்திலே கலைவித்தையி
ராக்கத்தினுமுன்னேயானமாவினுடையதொழிலறிவிச்சைமூன
றையுமெழுப்பியதற்குத் துணையாகப் பிரகிருதிமாயையிலுண
டானவழக்குப்பொருந்திய சாத்துவீக ராசத தாமத மென்னு முக்கு
ணங்களையுஞ்சேர்த்த தப்பான மேலே சுழுத்தி வீடாகிய இருதய
த்தானத்திற் சித்தக்கருவியுடனே கூட்டி யவ்விடத்திற் சித்தத்
தாற் கண்டபொருளின்னபொருளென்றறியாமன மயங்கின
றவுபினைச் சொப்பன வீடாகிய கண்டத்தானத்திற் சேர்த்து அ
வ்விடத்திலே சத்தாதியைந்தும் செஞ்ஞதியைந்தும் அந்தக்கரண
ங்கள் நான்கும் வாயுக்கள் பத்தும் புருடனுமான விருபத்தைந்து
க்கருவியுங் கூட்டி முன்னே செய்த விருவினைகட்டாக முன்சாக்கி
ரத்திலேயின்ப துன்பத்தைப் புசிப்பித்தமுறைமைபோலச்சொ
ப்பனத்திலு மிருவினைப்போக முண்டானது மறிந்து சுத்தத்த
வங்களின்றப் பிரேரித்துப் புசிப்பித்துப் பின்பதற்கு மேலாய தூ
லதேகத்தின்கண் வளர்ந்து நிற்கிறசாக்கிர வீடாகிய நுதற்றான
மாகிய வோலக்கமண்டபத்தின் முன் கேவலாவத்தைக்குக் கூடா
மனின்ற பூதங்களைந்தும் புருடதத்துவநீங்கலாகநின்ற வித்தியா
தத்துவமாறுஞ் சிவதத்துவமைந்து மாகப்பதினறு முன்சாக்கிர
த்தி லிருந்த ஞானேந்திரியமைந்துங் கன்மேந்திரிய மைந்தும்
சொப்பனத்திலிருந்து வந்த விருபத்தைந்து கருவியு மற்றப்புற
க்கருவிகளுறுபத்தைந்து மாகந் தொண்ணூற்றாறு கருவிகளையும்
பொருத்திச் சீவிக்கும்படி செய்வித்து முன்னேவிட்டுநீங்காமலே
ந்தவத்தையினு மறைந்துநின்ற வாணவமல மிருள்கூடாதபடிம
னையிலேயொருவருயிரா னின்ற விருளை நீக்கும் விளக்கைப்போல
ச்சூக்குமாதி வாக்குடனே கூடிப் பிரகாசித்து நிற்குஞ் சகலாவ
த்தையிலுயிரா நிறுத்திக் கன்மத்துக்கேதுவான சத்தாதி விடய
ங்களைக்காட்டி யான்மாக்கள் யானென தென்று காசித்துநின

றவைகள் வெவ்வேறு தொழிறகுரியனாமபடி செய்விககுஞ் சிவந
ாம மெய்மமையிரடசிகக

வேடகைமிகு, முனனடிபபொருடடாலொருகாலவியாது
மனனடியெரியும பெருநதீமாறறுதறகுத- தினடிறலசோ
வலலாாகளவலல வனகையாறமொருமிலபுரித
லெலலாமுடனே யொருஙகிசைநது-செலகாலை
முடடாமறசெயவினைககு முறசெயவினைககுஞசெலவு
படடோலைதிடடமே படிபோறறி

எ - து அததா சகலததையுமறகருவிகூடடி முடிககுமுப காரததைமறநது ஆனமாககள பிரபஞச வாசனைமிகுநதுபுசிபபுநி மிததிய மொருகணமோமாததிலுங கெடாமல வயிறறிலே மண டியெரிநது கொணடிருககிற படவாமுகாககினிபோனற பசியை தததணிககுமபொருடடுத திணணியா ஙகாரப பலனகளால வா வரவலலமைககேறற தொழிலகள செயயவிடடு தவாகளுககுத தோனறும உடனிகழசசியான வொருமைபபாடாயக கூடிநின றவரவா நினைவினபடி செயவிததுககொணடு தானமாககளவா னனதென றிடையறாதுசெயயபபடவின மிகுதியான வாகாமியத துககு முனசெயதவாறறதுவாவிலுங கடடுபபடடிருககிற சஞசித ததுககு மதிலேபாசபபடடுப புசிபபுககுவநத பிராரததுவஞசெ லவுககு மவரவா கணககுபபிளளையாயிருநது படடோலை யெழுதி யொபபிககுமகருணையிரடசிகக

நடடோஙகு, மிகுதிலைமைமானுடருக கேயனறியெண
மனனுயிாககுமிநதவழககேயாய-முனனுடைய [ணிலா
நாளளவளையிலுடலபிரிநதுகலவினைககண
வாளினமாலா யயனுகி-நீளகா
வாஞடாகோமுதலாய வநதபெருமபததது
காஞவிததா னலமபெறுநாட-டானமாள

வெற்றிக்கடோதார் வேகத்துடன்வந்து
பற்றித்தம்வெங்குருவின் பாதங்காட்ட-விறைக்கு
மில்லையோபாவி பிறவாமையென்றெடுத்து
கல்லதொரின்சொ னடுவாக்க - சொல்லிப்பிவா
செய்திக்குத்தக்க செயலுறுத்துவீரொன்று
வெய்துறுறுமைக்க விடைகொண்டு-மையுறநஞ்
செக்கினிடைத்திரிந்து தீவாயிலிட்டெரிந்து
தக்கநெருப்புத்துண்டமூழ்வித்து-மிக்ககோக்கு
காரசங்காயசக்க செவிமடுத்துநாவரித்து
மீராவுணனானைத்தின் னொறப்புத்தும் போரம
லங்காழ்நாகத் தழுத்துவித்தும்பினறுத்தம
வெங்கோபமாருத வேடனையரா-யிவ்வொருநா
ளெண்ணிமுதறகாணுத வினனறாரடுநாம
பண்ணொடுநாட்செல்லும் பணிகொண்டு-முன்னொடிக
கண்டுடனகழிதத்ல காரியமாமெனறெண்ணாக
கொலைவேருகோயின குறிப்பறிவார மண்டெரியிற
காயச்சிசுட்டவறுக்கக் கண்ணுரிக்கநனவிறிய
மீபத்துத்தாயத்நதைதம விண்புறுநல-வாயத்தெற்றி
யோடியதேரினகீழ்யிரபோனகனருலே
கீடெருப்பாவமின்றேறநீநருமென-நாடித்தன
மைந்தனையுமாநதோன வழக்கேவழக்காக
நஞ்சனைய சிந்தை நமனூதர-வெஞ்சினத்தர
வல்லலுறுத்து மருங்காக்கண்டிறக
வல்லநருணைமறம போற்றி.

எ - து. கத்தா வானமாக்களசெய்த விருவினைகளுங் கணை கெழுதினபடிக்குப் புண்ணிய பாவத்துக்குள்ள பலனகளையுமூட்டுகிற தெப்படியெனனில பொருந்தி மிகுந்த விருவினைமுறை

மை பூமியிலுள்ள மானுடருககே யல்லாமலு மெண்ணில்லாத த
னுககளிலே பொருநதியிருககிற பல் வுயிாகளுககுமிந்த மூன்ற
ுமையாக வினைகளை நிசசயிததிருநது முனனமைதத வாயுசுமுடி
வி லுடலகளைப பிரிநது நலவினை பாகபபடடவுயிாகளையெல்லா
மபூதசரீரமானதியவிய சரீரததுடனேகாலநீடடிபபாய வாழநதி
ருககுமபடி கருவிஷணுவுலகததிலவிஷணுரூபமாயும பிரமலோக
ததிற பிரமரூபமாயுந தேவலோகததிற தேவேநதிர ரூபமாயுந
தேவாகளாயு மவாநத பெரிய பதபபிராபதிகளிலேநானாவிதமான
போகஙகளை புசிததிருககுமபடி செயவிததும பூமியிலே இராச ஜ
னமிபததுடனே வாழுமபடி செயவிததுமிருககு நாராயணபுண
ணிய காமபலன புசிதது முடிதது பாவகனமபலன புசிககுநா ள
ுநதவுடனேயஙகயருவாழநதிருநதவுயிாகள ளநதநததேகததைவி
டடு மாளுமபடிகருக கததாவினுடைய வா மினையினுலே வெற்
றிபொருநதிய யமதூதாகள வேகததுடனேவநது பாசததினுற க
டடிபபிடிததுக கொணடுபோயதகக ளெசமானுகிய தருமராஜா
வின முனபுவிடத தருமராஜாவநது அனமாககளைப பாாததிரங
கிப பாவிகாளுஙகளுககு கிறைநதவளாக குளளாகபபிறவாமெனி
பெற வேணடுமெனறு கததாவைவிருமபு மறிவு பிறககவிலலை
யோவெனறு நல்ல வின்சொல்லாக நடுவுநிலைமையாகப பேசிப
பினபவாகளசெயத பாவகததுசசேறறசெயல்களை செயயுமெனறு
கோபததுடனே கிஙகராகளைப பாாததுச சொலலவிடைபெறறு
பபூதசரீரமான யாதனாசரீரததிலே புயிரைநிறுததித துனபமுற
மபடிககுச செயகிலேயிட டாடடியந திவாயிலிட டெரிததுமபெ
ரியநெருபபுததூணைக தழுவிக கிடககுமபடிசெயது மிருநது நீ
ணடிருககிற நாராசஙகளைக காயசசிக்செவியிலே செலுததியுமகா
களைக கருவிகொண டறுததும அவரகளுடை யவரவா இன்னும்
படிக கரிநதுகொணடு தழிததுமபோராதபடி யாழநத நரகஙகளி

லேயருந்துவித்தும் பினனுந்தங்களுடைய கூடுங்கோபமாரு
விசசையுடையரா யவற்றிலேயொருநாளேபோல் துனபத்தைக்
கொடாநினற கொடிய நரகஙகளிலே பலநெடுநாட் செலலுபட
பெரியமகிஙகரகள் பணிசெய்யக் காருணணிய வடிவாகிய கர்த்தா
சிறறுயிர்களை யமகிஙகரர்களிடத்திலே காட்டிக்கொடுத்து அர
காதுக்கபபடுகிறதைப் பாாத்திருப்பானே யெனனில் உலகத
திலே தநதை தாயானபோகள பிள்ளையினுடைய நோய பெருகி
யைப் புளளைாடிய நது நோய்திருமபடிக்க கதறகேறற முறை
மைமசெய்ாது கடனெனறு நினைநது பிளளையை நோயறிநது மரு
நதுகொடுததத சிறுமை வைததியததொழில செயகிறவனிடத
திலே யொப்புவித்து அவனிருப்புநாராசஙகாயச்சிச சுட்டவுஞ்சத
திரமிட்டறுக்கவுங் கணபடலததை யுரிக்கவு மிபபடிப பலகிரி
யையுஞசெயயப பிளளை வருததபபட்டாலு நோவதிறபபதையறி
நதநதைதாயு … … நலல திரவியமுதலானவெகுமானமபண
ணிச சநதோஷத்துடனே யவனைக் கணடுநிறபதுபோலவுமனுச
சகரவாத்தியான சோழ ராஜா தானரிய தவமபணணிப்பெறற வ
ருமையான வொருமகனை திருவாரூர்த தெருவழியேதேரேறிப
போமபொழுது மாயமாகச தேர்க்காலில வீழநதிறநத பசுவின
கன்றினிமித்திய மநதப பாவநதீரும்படிக் கெத்தனைபோகளமா
றுபாட்டாயுந தடுக்கவுங்கேளாமறபிள்ளையைக்கனறு தங்கினபடிக்
குத தேர்க்காலிலேபோட்டு நசிக்கவோட்ட வெண்டுமென்றுது
ணிநது தேரிலே தாயபபசுவைவைதது ஊரநதுகொனறது மகனை
யமனைபிடிததது வருநதாதபடிக்குசசெயததிருமையோ யாகையால
நதவழாக்குப்போலவும விடமபேரானறவிருமைதமையுடைய நமன
னுதா மிகுநத கோபததுடனே பாவஞ்செய்த வுயிர்களைச் கொடி
ய நரகவாதனைப படுத்துமதைசசககல் வுயிர்களுக்குந் தநதையுந
தாயுமாயிருக்கிற சிவமுஞ சத்தியுமலலோரய திருநதாற போதுமெ
னறு சநதோஷததுடனேகணடு நிறகிற வலலபமான் கருணை மற
றமைமை யிரட்சிக்க.

பலவுயிர்க்கு, மின்னவனை யாவிருவினைக்கு மீண்டருத்தி
முனைமுதலென்ன முதலிலோ-னவ்வினைக்கு
ணைவலாவுலகு மெப்புண்டெப்புண்டு
செவ்வகாலமபின்னாகளு சோமே-ல்லவெறி
யெய்துவதோர்காலத்தை ஞானாசிரியனாப்புறுத்
துய்யுநெறிசிறிதே யுண்டாக்கி-யையவே
மட்டாய்மலராய வருநாளின் முன்னாளை
மொட்டாயுருவா முறைபோலக்-கிட்டியதோர்
நல்லபிறப்பிற் பிறப்பித்துச் சேமவினை
யெல்லையிரண்டு மிடையொப்பிற-பல்பிறவி
யத்தமிலனாரு ளவென் றுபாராத்திருத்து
சத்திபதிக்குந் தாயபோற்றி

என்று கர்த்தா விவ்வண்ணஞ் சொன்ன சோபானத்துவகையி னாலு மிரட்சிக்கப்பட்ட வான்மாக்களுக்குப் பெத்தகால முடிவாகமட்டு மிருவினைப் பலன்களை யவனவனுக்கு முன்னிலையாக நின்றருத்தித் தனக்குமேலொரு கர்த்தாவில்லாத சகலபுவன கர்த்தாவாகிய சிவனந்த விருவினைகளுக் கிருப்பிடமான மாயா வுலகங்களை யெப்புண்டெப்புண்டு யாதிமாதி வருமபடிக்கு காரியாயனாதி தொடுத்துச் சிருஷ்டித்துத் திதித்துச் சங்கரித்துத் திரோபவித்து மனுக்கிரகித்துத் தமது சத்தியினாலே படுத்திருத்தியங்களைச் செய்வித்து மலபரிபாகப்பட்டதைய றிந்து பிராரத்தத்திற் செல்லும் பெத்தத்தைநீக்கி யான்மாக்களுக்கு முத்தி காலத்தைத் தோற்றப்படுத்தவேண்டித் தனக்கன்பரான மெய்யடியார்களைக் கண்டவுடனே தன்னைக் கண்டதுபோல வகுத்தவான்மாக்க ளினாற்றுப் போலின பணிவிடைகேட்டுச் செய்யும்படிக்குச் சிறந்த நல்லவழியை யுண்டாக்கிக் காட்டி யதினல்வழியே சிவபுண்ணியமான புத்திபூர்வத்தினும் புத்திபூர்வத்தினு மூபாயசரியையாதியிலு முண்மைச் சரியையாதியிலுமாகக் கிரமத்திலே செய்யப்படுத்தி யநந்தமட்டாய் மலர்விருக்கிற வரும்பு பருவநீங்கிய வரும்பருவத்துக்கடுத்த முத

ளுள் மொட்டாயிருக்கிற மலர்போல மலம் பரிபாகம் பிறந்த
ணமே சமீபத்திற் கண்டொப்பற்ற நல்லசிவ சமயத்திற் பத்திமி
குந்த விடத்திலே பிறப்பித்து நாட்பட்ட விருவினையு மேகஷா
லத்திலே யிரண்டு தராசு நுனிபோலச் சமமான பருவத்திலே ப
ல்பிறவியு மந்தமாம்படிக்குத் தமது தீவிரதரம் பொருந்தின ம
ருட்சத்தியை யவ்வுயிர்களின் மலநீங்கும்படிக்குப் பதிக்குந் தாமெ
மமை யிரட்சிக்க.

முத்தித்தரு, நன்னெறிவிள ஞானகலா நாடுமெல மொனறி
மந்நிலையேயுஞ் ஞின்ற றுத்தருளிப-பின்னைப்பு [னையு
மேவா விளங்கும் பிளையாகலருக்குத்
தேவாயமலகன் மந்தீரத்தருளிப-பூவலயாத்
தன்னின் முங்காச சகலாக்கவாபோல
முன்னின்று மும்மலந்தீர்த்தாட்கொள்கை- யன்னவனுங்
காதிருணமாதலின்று வாடேந்திருந்தொழிலுஞ்
சோதிமணிமிடற்றுச் சுந்தரமும்-பாதியாம்
பச்சையிடமும் பவளத்திருச்சடைமேல்
வைச்சந்திய மதிக்கொழுந்து-மச்சமற
வாமொரவு மழகார்த்திருந்தனமே
னீடுருவவனணி கெடுங்கண்ணுங்-கேடிலயங்
கூட்டுந்தமருகமுங் கோலவெரியகலும்
பூட்டரவக்கச்சும் புலியதளும்-வீட்டினப
வெள்ளத்தருந்தி விடுந்தாளினுமடியா
ருள்ளத்திலுயபிரியா வொண்சிலம்பும்-கள்ளவிழ்
வென்றுபிறப்பறுக்கச் சாத்தியவீரக்கழலு
மொன்றுமுருத்தோன்றும் முள்ளடக்கி-யென்று
மிறவாதவின்பத் தெமையிருத்தவேண்டிப
பிறவாமுதல்வன் பிறந்து-நறவார்ந்த
தாருலாவும் புயத்துச் சடையாத்தாந்தனென்று
பேரிலாநாதனொரு போபுனைந்து-பாரோர்த்

முனைடி யுறங்கம் பயமின்றி மொத்தொழுங்க
கொண்டுமகிழ்ந்த குணமேபோற்றி.

எ - து இருவினையொப்பு மலபரிபாகஞ் சத்திநிபாதம்பெற்ற பக்குவான்மாக்களுக்குக் கர்த்தா வாசாரியமூர்த்தமா யநுக்கிரகம் பண்ணுகிற முறைமை யெப்படியென்னில் முத்தியைக் கொடுக்கு நல்வழியை யுடைய விஞ்ஞானகலர்க் கவர்களைப்பற்றியிருக்கிற வாணவமல மொன்றினையு மவர்களறிவோடுகூடப்போறிவாய்ப் பிரகாசித்துத் தோன்றி நீக்கி யருளவடிவாக்கிரேயத்தி லழுந்தும்படி கடாட்சிப்பர். பின்பு பொருந்தினவிளங்காநின்ற பிரளையாகலருக்குந் திருவுருக் காணும்படிக்கு மானுமழுவுஞ் சதுர்ப்புஜமுங் காளகண்டமுந் திரிநேத்திரமுமுடைய திருமேனிகொண்டிருந்து அவர்களைப் பற்றியிருக்கிற வாணவமலமுங் கன்மமல மிரண்டையு நீக்கி யருளவடிவாக்கிரேயத்தி லழுந்தும்படி கடாட்சிப்பர் அசுத்த மாயையிற்றோன்றிய பூலோகத்தைவிட்டுநீங்காமலிருக்கிற சகலருக்கு அவர்களைப்போல் மானிடச்சட்டைசாத்தி மானைக்காட்டி மானைப்பிடிப்பார்போல முன்னின்று தரிசனைகொடுத்த அவர்களைப்பற்றியிருக்கிற வாணவமல கன்மமாயையென்னு மூன்றுமலங்களையுந் தீக்ஷாக்கிரமங்களினாலேதீர்த்து அருளவடிவாக்கி உமையாக்கிக் கொள்ளுதலாகத்தக்க சதுராயுக்காதிகாலத்திலே யுண்டானகுணமாதலாற் றிருச்சிற்றம்பலத்தின் கண்ணேநின்று நிற்றதிருநடனத்தொழிலும் பிரகாசம் பொருந்திய நீலமணிபோன்றிலங்குகிற காளகண்டமுந் திருமேனியிற் பாதியாயப் பச்சைவடிவுகொண்டிலங்குஞ் சிவகாமிதங்கிய விடப்பாகமும் பவளக்கொடி படர்ந்திருப்பதுபோன்ற திருச்சடாபாரத்தின்மேற் றரித்திருக்கிற கங்கையும் பாலசந்திரப் பிறையும் வெருவுமடிக்கும் படமவிரித்தாடுகிற சர்ப்பமும் அழகு மிருந்த திருநுதனடுவினமேனோக்கிநீண்டிட்ட இலங்கு மக்கினிநேத்திரமும் வலக்கையிற் பிடித்திருக்கிற கேடிலாத லயத்துடனே முழங்குந் தமருகமு மழகு

பொருந்திய விடத்தைக்கையிற் பிடித்திருக்கிற வலக்கையினி ருண்டமு
மணையிலே கட்டியிருக்கிற வைந்தலையரவக்கச்சும் புள்ளிபொ
ருந்திய புலித்தோலுடையுமப்பக்குவான மாயைகளை மோக்ஷமாகிய
பேரின்ப வெள்ளமழுந்தத்தக்கூடின பாதத்திலு மடியாருள
ளத்திற்கலந் தின்பபூரணமாயிருக்கிற ஞான குஞ்சிதபாதத்திலு
மபிரியாமற் றரித்திருக்கிற திருவருட்பிரகாசம்பொருந்திய சில
ம்பு முயிர்களுக்கு சோரத்தனமாய்க் களவுகொண்டு தன்வசப்ப
டுத்துகிற முன்னை வினையையென்று பிறவித்துன்பங்களையறுப
ப்பதற்கு மலைவரினுமென்று முழங்காநின்ற தரித்துக்கொண்டிரு
க்கிற வீரகண்டாமணியையு மிவைகளொன்று முருந்தோன்று
தபடி யுணவையடக்கி யொளித்துக்கொண்டெ... முடிவில்லாத
பேரின்ப மோக்ஷத்திலெம்போலவாரையு முறுத்தவேண்டிப
பிறவாமுதலவன்பிறந்து வந்தானென்ற றதிசயமாய்ச்சொல்லும்ப
டிக்குத் திருமேனிகொண்டு தேன்பொருந்தியசெங்கழுநீர்மாலை
யும்பாவும் புயத்தையுடைய மறைஞான சம்பந்தநாதனென்ற்ரு
பெயருஞ் சுபாவத்திலில்லாதநாத னென்றிருபெயருஞ் சாத்திக்
கொண்டு பூமியிலுள்ளவர்களைப்போலவுண்பதும் உறங்குவதும்
அஞ்சுவதும் விடயபோக மின்பமுறுவது மாதலொழுகிக்கொ
ண்டெழுந்தருளி மகிழ்ந்திருந்த குண மெய்மையிராட்சிக்க.

மீண்டாய, வாறுசமயப்பொருளு மறிவித்தவற் றிற்
பேறின்மையெங்களுக்கே பேசுவித்த - தேறுஞ்
சித்தந்தெளியத் திருமேனிகொண்டுவரு
மத்தகைமைதானே யமையாமல் - வித்தகமாஞ்
சைவநெறியிற் சமயமுதலாக
வெய்துமபிடேக மெய்துவித்துச் - செய்யதிருக்
கண்ணாருணோக்கிக் கடியபிறப்பாற்பட்ட
புண்ணுமிருவினையும் போயகல - வண்ணமலர்க்

ணைத்தலத்தைவைத்தருளிக் கல்லாயநெஞ்சுருக்கி [குஞ
மெய்த்தகைமையெல்லாம் விரித்தோதி - யொத்தெழு
ஞ்சேஞாயிறிருளவடிவுஞ் செங்கதிரோனபாணிப்பக
கர்ஞ்ஞதொழியுங் கணக்கேபோ - லாணவத்தி
ஞதிகுறையாம லெணபாலணுகாம
னீதிநிறுத்து நிலைபோற்றி.

எ - து. இப்படி மானுடரைப்போலத் திருமேனிகொண்
டாசாரியமூர்த்தமாய்ப் பெண்ணொருகூட்டத்தினக் ணெழுந்தருளியிரு
ந் தெங்களுக் கங்காரமபொருந்திய புறச்சமயப் பொருள்களெல்
லா மறிவித்ததிலே பொருப்பிரயோசனமு மில்லையென றறிவித்
த இடமே பேருறுமபடி செயவித்தது தேருமலிருந்த சித்தத்தெ
ளியும்படிக்குத் திருமேனி தரிசனைகொடுத்தருளிய வந்தத் தகை
மையும போகாமன மேம்பாடாகிய மெய்கண்ட சந்தானசத்
தசைவநெறியில விட்டுறையறிந்துசமயவிசேடநிருவாணமபொ
ருந்தப்பட்ட வபிடேகமென்று நானருவகைத்திட்சையும பண்
ணிச சிவந்த தாமரைமலர்போன்ற திருக்கண்ணருளிறைபார்த்
து தனப்பிறப்பிறைப்பட்ட புண்ணுடம்பத் தனபமு மிருவி
னைத்துன்பமு முயிரைவிட்டு நீங்குமபடிக்கழுத்துபொருந்திய தா
மரைமலர்போன்ற திருக்கைத்தலத்தைச் சிரசிலேவைத்தருளி
க் கற்போன்றிருந்த நெஞ்சை யக்கினியைச் சேர்ந்த மெழுகு
போல வுருக்கித் திரிபதார்த்த மெய்த்தகைமைப் பொருள்களெ
ல்லாம விரித்தோதி யுபதேசித்தாற்றுமையாக வாகாயத்தைத
மறைத்த பூசவிருளவடிவான்று அந்தஆகாயத்திற சிவந்தசூரியனு
தயமானவுடனே பூசவிருடபிரகாசமாய் மறைந்து நீங்கவாகா
யஞ் சூரியவொளி வடிவாகிநின்ற முறைமைபோல வுபதேசித்த
ஞானப்பிரகாசத்தைப்பற்றி மும்மலமுநீங்கி யானமபோத மரு
ளிலடங்கச்செய்து மலமானமபோதத்தையும பறறுமற றன்னு

டைய வநாதி நித்தியமுங் கெடாமனீதியாக நிறுத்தின நிலைமை
யெம்மையிரட்சிக்க.

மேதக்கோர், செய்யுஞ்சரியை கிரியாயோகத்தர்-
லெய்துஞ்சாமீபத மெய்துவித்து - மெய்யன்பாற்
காணத்தகுவார்கள் கண்டாற்றமைப்பின்பு
காணத்தகுஞான கண்ணெறியை - வீணே
யெனக்குத்தரவேண்டி யெல்லாப்பொருட்கு
மனக்குமலரயன மாலவானோர் - நினைப்பரிய கூட
தூரமபோலேயணிய சுந்தரநாதரென்றலைமே
லாரும்படிக்க தருளசெய்த - பேராளன்
றந்தபொருளேதெனிற் றானவேறுநாமவேறுய
வந்துபுணராவழக்காகி - முந்திவென்ற
துள்ளதென நீகாதொளித்திருந்துதோன்றி நிற்குங்
கள்ளமின்றுகாட்டிய கழற்போற்றி,

எ - து. உலகப்பற்றற மேம்பாட்டுடனே தாதமார்க்கஞ்ச
ற்புத்திரமார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சன்மார்க்கமென்று நான்குவழி
யினுள்ளே முன்னைச் சரியை கிரியாயோகங்களை விதிப்படியாமல
னுட்டித்துச் செய்யும் வடியார்களுக்குச் சிறப்புற்றிருந்த பதமுத்தியா
ன சாலோக சாமீப சாரூப மெய்துப்படி செய்வித்து அதன்மேல்
ஞானமார்க்கமாகிய வழியாக ஞானாசிரியனைப்பெற்று மெய்யன்பி
னாலே சிவத்துவத்தினாலே அவனைத் தரிசனப்பண்ணிச் சிவதரிசனத்தி லா
னமாவினாலே எல்லவையுமறிந்து பின்பு பெத்தமுத்தி யிரண்டி
லும் உபகரித்து இரட்சிக்கிற கர்த்தாவினுடைய கருணையைப்பெற்
று நாமொரு முதலெனவிருந்தோமே யென்று சேசையபட்டு நா
ணிப் பசைப்பறவருவினழுந்து யிரண்டற றதுபவிக்கும் சிவா
நுபவத்தைத் தருமொருபொருளில்லை சிவசிவா வென்று நினையாத

வெனக்குமினியிரங்கியநுக்கிரகம் பண்ணவேண்டி வேதாகம
புராணசாத்திரங்களிற் சொல்லப்பட்ட வெல்லாப்பொருளுக்கு
முனைத்துக்கூர் தாமரை மலரி னெழுந்தருளி யிருக்கும்பிரமவிஷ்
ணுமுதலாகிய தேவர்களினைப்புக்குந் தெரியப்படாத்தூரம்போ
லே நின்றும ஜடசித்துக்களிடத்தினு மணிந்தாய நிறைந்திருக்
கிற வழகுபொருந்திய சீபாத கமலத்தை யடியேன சிரசின்மீதி
ருந்து பிரகாசிக்கும்படிக்கு வைத்தநுக்கிரகம்பண்ணிப்பெரியம
காதேவரெனனும பெயரையுடைய மறைஞான சம்பந்த ஞானா
சாரியரெனக்கநுக்கிரகம்பண்ணினபொருளேதென்னிற்றனவே
று நானவேறாயவந்தபொருந்தின நிலைலெயெனனுமவழக்கையறி
வித்த நாதியேதொடுத்தென்னிடத்திலே யொளித்திருந்தும் நம்
மைக்காணுந்திருக்க நாமென்றுமுன்னைக்கண்டுகொண்டிருந்தோ
மென்கிற களளத்தையிப்போதுயிரக்குயிராய பிரகாசித்துநின்
றறிவித்த பாதமானதெம்மையிரக்ஷிக்க.

வள்ளலையார், றன்னைத்தெரிவித்துத்தனருளினுட்கிட
வெனனைத்தெரிவித்த வெல்லையினகண-மினனுரும் [நத
வண்ணமுருவ மருவுங்குணமயக்க
மெணணுங்கலைகால மெய்ப்பொருளு-முன்னமெனக
கிலலாமைகாட்டிப்பின் பெய்தியவாகாட்டியினிச்
செலலாமைகாட்டுஞ் செயலபோற்றி,

எ - து. ளப்பமிகுந்த கிருபையினறகததா தனனைத்தெ
ரிவித்துத தனபாதத்தாமரையான திருவருளுக்குளளே பிரியாம
லென்றுவிடாதவென்னையுந் தெரிவித்தவெல்லைக்கணமினபோ

ன்று தோன்றியழிகிறவண்ணத்தையுடையதேகமுந்தேகத்தை
ப்பொருந்திய குணமயககஙகளு மறிவைவிளககபபட்டகலையாதி
முதலாகியதததுவஙகளு முனனிலலாதகேவலாவத்தையைமுன்
னேயறிவிததுப் பினபு தேகமுதலிய கருவிகாணுதிகளுய கூடி
னசகலாவததையு மறிவிதது இனியருளாலிட்டுத தேகமுதலான
கருவிகாணுதிகளிற செலலாத சுததாவததையுமறிவிததசெயலெ
மமையிரக்ஷிகக,

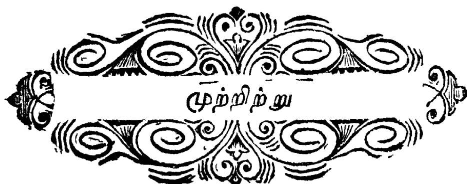
எல்லாமபோயத, தம்மைத்தெளிந்தா ராய்ததாமேபொ
யெமமைபபுறஙகூறி யினபுறறுச-செமமை [ருளாகி
யவிகாரம்பேசு மகமபிரமககாரா
வெளியாமிருளில விடாதே - யொளியாய்நீ
நினறநிலையிலே நிகழததியொருபொருளவே
றின்றியமையாமை யெடுத்தோதி - யொனறாகச்
சாதிததுத்தமமைச் சிவமாககியிபபிறவிப
பேதாதனிலின்பப பேதமுறுப-பாதகரோ
டேகமாயபபோகாம லெவவிடததுஙகாட்சிதந்து
போகமாயபொறறுளி னுடபுணாததி - யாகியுட
னிறகவழியா நிலையிதுவேயெனறருளி
யொக்கவியாபகததன னுட்காட்டி - மிகவோங்கு
மாகநதமாககடலி லாராவமுதளிததுத்
தான்வநதுசெயயுந் தகுதியினு - ஞானுயிர்தான்
முனகண்டகாலதது நீஙகாதமுன்னேனே
யெனகொண்டு போற்றிசைப்பேனியான்.

எ - து. எல்லாத தத்துவஙகளையும-பொய்யென்றுகண்டு நீ ஙகித தமமைததெளிநதோமெனறு நமககுமேலேவேறொருபொ ருளிலலையெனறுஞ சைவசித்தாநதிகளுடனே கூடலாகாதவர்க ளககுப புறமபெனறுமபேசித தன்னினபததைத்தானே புசிததி ருப்போமெனறு மகிழசசியுற்றுச செவவிதானநிருவிகாரி நாமே யெனறுபேசி யகமே பிரமமெனனும வாதிகள தனனையுமறியா மற் றலைவனையு மறியாமல் மயஙகிநிறகிறவெளிபோனறவிருளி லெனனைவிடாமல் ஞானசொரூபவொளிவடிவா யிப்போது நீநி றகிற நிலையென்று நிகழததியிதறகுமேலே வேறொருபொருளின றி யமையாமையு மெடுததோதி யானமாவைச் சிவததுடனே யொன்றுகுமபடி சாதிததத தமமைசசிவமாககியிநதப பிறவிப் பேதமாகிய சரீரததிலேதானே ஜீவனமுததித தனமையும பரமு ததிததனமையுஞ சரியாககணடு வெறறினபமான சிவபோகம் புசியாமல சமவாதமபேசி யானமசததியுடனேகூடி யின்பம் புசி ப்போமெனகிறபாதகரோடுகூடி யேகமாய்ப போகாமலென 'கெவவிடத்துங குருலிங்கசஙகமாய்க காக்ஷிகொடுதது மேலா னபோதமுணடாகிற திருவருடபாததிற பிரியாம லுள்ளேயடங கிககிடககுமபடி பொருததுவிதது ஞேயததிலழுநதிநிறகுமழியா தசாயுசசியநிலை யிநதவருணிலையென று விகறபநதோனறாமலு க்கிரகிததுத தமதுபரிபூரண வியாபகததுளளே யானமொககவி யாபிதது நிறகுந தனமையுங்காட்டி மிகுநதோஙகியளவுபடாம னிறைநதுநினற தமது பேராநநதத திருவருட்கடலில் விளைநத வாராதஞேயவமுததைப புசிததுக களிததிருக்கும்படி நாமே யெனனைததேடிவநதுகொடுதத பெருஙகருணைததகுதியினுளளு

யிதானே முதன்மையென்று நின்றபெத்தகாலத்து மதற்குமுத்
லையுங்கொடுத்து நீங்காமனின்ற முனைவனை யெந்தவிதத்
கொண்டு புகழ்ந்து போற்றுவேனியான.

போற்றிதிருத்தில்லை போற்றிசிவபோகம் [யெங்கள்
போற்றியவன்மெஞ்ஞானப் புண்ணியநூல - போற்றி
வெம்பந்தவாழ்க்கைவிட வேறுய்வாந்துணிநின்ற
சம்பந்தமாமுனி பொற்றாள்.

போற்றிப்பஃறொடை மூலமும் உரையும

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொற்றவன்குடி

உமாபதிசிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

வினாவெண்பாமூலம், கொடிக்கவிமூலம்

உண்மைநெறிவிளக்க

மூலமும் உரையும்.

இஃது,

காஞ்சிபுரம்

மகாவித்வான்

கந்தசாமிமுதலியார்

மாணாக்கர்

கா. சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வையிட்டு,

கனணிகைப்போ

முருகேச முதலியாரால்

சென்னை

ஜீவகாருண்யவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898௵

திருச்சிற்றம்பலம்.

வினா வெண்பா.

மூலமும் உரையும்.

நீடுமொளியு நிறையிருளு மோரிடத்துக்
கூடலரிது கொடுவினையேன் - பாடி தன்மு
னொன்றவாரா சோலை யுயர்மருதச் சம்பந்தா
நின்றவா றெவ்வா றுரை

இ-ள். நீடுமொளியு நிறையிருளு மோரிடத்துக் கூடலரிது - விரிந்தபிரகாசமு நிறைந்தவிருளு மோரிடத்திலே கூடமாட்டாது — கொடுவினையேன்பாடி தன்முன் - கொடுவினையேனப் சுகற்றெரிசிப்பதற்கு முன்பு, — வார்சோலையுயர்மருதச் சம்பந்தா வொன்றிநின்றவா றெவ்வாறுரை - அழகியசோலையுயர்ந்த மருதங்கரைவாழ் சம்பந்தமாமுனியே யடியேனிடத்துத்தேவரீர்பொருந்தி நின்றதெப்படி - (கருத்து) அந்தகனாகணுக்கு ஆதித்தப்பிரகாசம் வியாத்தமா யிருக்கையிலேயுந் தெரியாதிருந்த தன்மைபோலென்பதாம். உ-ம், சிவஞானபோதத்தில். "அருக்கனேர் நிற்பினு மலவிருளே கண்ணாக விருட்கண்ணே பாசத்தார்க் கீசன்" கண்டுகொள்க. (நுட்பம்) மலமானமாயைச் சகசமாய மறைத்திருக்கையிலே சிவமானமாயைப்பொருந்தி நின்றதெப்படியெனனும் வினவுக்கு உ-ம் சிவஞானபோதத்தில "மெய்ஞ்ஞானந்தன்னில் வினையாத சத்தாதல்" என்றபாட்டிலும சிவதருமோத்தரத்தில பரமசிவன் பரசத்திபல்லுயிர்க்கும பயினறிருக்க, விரவுவதெனினுருவொளிறகேள் வெய்யவழற் பசுமரத்தின, விரவியதே பசுமரமும் வெந்தலைவெந்துவிழும, பருவமுறக் கரணமுறப் பதியுமுறப் பழுதறவே." என்பது கண்டுகொள்க. (௧)

இருளிலொளிபுரையு மெய்துயகலாதி
மருளினிலையருளு மானு - கருவியிவை

நீங்கினிருளா நிறைமருந்தச்சம்பந்தா
வீங்குன்றருளா லெனப்பெற.

இ - ள் இருளிலொளிபுரையும்-ஆணவமேலிட்டகாலத்து ஞானமொழிந்துநிற்கும்,—எய்துங்கலாதிமருளினிலையருளுமகாலாதிகளைப் பொருந்தின விடத்திலுமாணவத்தையேதரு,—மானுங்கருவி யிவைநீங்கினிருளாம — என்னுடனே கூடிநின்ற கருவி நீங்கின பொழுது இருளாயிருந்தது, —நிறைமருந்தச்சம்பந்தா வீங்குன்றருளாலெனப்பெற-நிறைந்தமருந்தாகாவாழ சம்பந்தமாமுனியே யிவ்விடத்துன்னருளாற்பிரயோசனமெனன் - (க-து)கேவலசகலத்திலுமல்ல சுத்தத்திற் பிரயோசனமென்பதாம உ-ம சிவப்பிரகாசத்தில, “ காட்டிடுங் கரணமொன்றும்' எனறபாடத்திற கணடுகொளக. (உ)

புலலறிவுநலலுணரவ தாகாபொதுஞான
மலலதிலதுளளதெனி லநியமாக - தொல்லையிரு
ஞானமலையாவா முயாமருந்தச்சம்பந்தா
ஞானமலை யாவாயநவில

இ - ள். புல்லறிவு நல்லுணர்வ தாகாபொதுஞான மல்லது சிற்றறிவுபோறிவாகாது ஞானமலலதுபொதுஞானமூனறுவிதமாயிருக்கும்,—இலதுளள தெனிலநியமாம-முனபிலலாத சிவஞான மலபரிபாகத்திலே யுண்டாமெனனில் சறகாரியவாதமாகாமலநியமாம,—தொலலையிருஞான மலையாவாமுயாமருந்தச்சம்பந்தா ஞானமலையாவாய் நவில-பழமையாகவருகிற ஆணவமலத்தினறு றறத்திருலே மயங்காத முறைமையையுயாந்த மருந்தாகாவாழ சம்பந்தமாமுனியே மலைபோல ஞானத்தையுடையவரேதிருவுளம் பற்றவேணும், (க-து) ஆனமஞானம சிவஞானமாகாது,தத்துவங்களுடைய சுபாவத்தை இதுபொயயெனறறிவிக்கிறது சிவஞானம இப்படியறிகிற வேற்றுமையும் விட்டு வாயந்த ஞானமாயிருப்பது சுத்தம், உ-ம்,சிவப்பிரகாசத்தில “ தத்துவமானவற்றின் றன்மைகள்” எனறபாடத்திலும்,சிவஞானசித்தியில, “ சிவன

சீவனென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்று மென்னிற் சிவனருட் சித்தி
வனருளைச் சேருஞ்சித்து. கண்டுகொள்க (௫)

கனவுகனவென்று காண்பரிதாங் காணில்
நனவிலவைசிறிது நண்ணா - முனைவனரு
டானவறிவொன்று தடம்மருதச்சம்பந்தா
யானவத்தைக் காணுமாறென

இ - ள். கனவுகனவென்று காண்பரிதாம்-கனவிலேநின்றக
னவைத் தரிசிக்கப்படாது,—காணில்நனவிலவை சிறிதுநண்ணா
நனவிலே காணும் கண்டதெனனில் நனவிலந்தக்கருவிகளில்லா
தபடியினாலே காணவில்லை,—முனைவனருடான வற்றிலொன்று
அருளிலே நின்றுகண்டதெனனில்ரு ளவத்தைகளிற்பொருந்தா
து,—தடமருதச்சம்பந்தா யானவத்தைகாணுமாறென-தடாகம்
பொருந்திய மருதங்காவாழ சம்பந்தமாமுனியேநானவத்தைகளை
த்தரிசிக்கும்படி யெப்படி. (க-து.) சுத்தத்தத்துவங்களைக்கொண
டறியவேணுமெனபாம் உ-ம, சிவப்பிரகாசத்தில் இத்தகைமை
யிறையருளா லுயிரறியும்" எனறபாடத்திற்கண்டுகொள்க. (௬)

அறிவறிந்ததெல்லா மசத்தாகுமாயின
குறியிறந்தநின்னுணர்விற் கூடா - பொறிபுலன்க
டாமாவறியா தடமருதச்சம்பந்தா
யாமாரறிவா ரினி

இ - ள அறிவறிந்ததெல்லா மசத்தாகுமாயின-என்னுடை
யவறிவினாலே யறியப்பட்டதெல்லா மசத்தாயழிந்து போமேயா
யின,—குறியிறந்த நின்னுணர்விற்கூடா-வாக்குமனத்துக்கெட்
டாமல குறியிறந்து நிற்கிற தேவரீருடைய ஞானத்திலே பொரு
ந்தப்போகிறதே யில்லை,—பொறிபுலன்கடாமாவறியா-பொறிபுல
னாகிய தத்துவங்கள் தாமாயறியமாட்டா,—தடமருதச்சம்பந்தா
யாமாரறிவாரினி-தடாகம்பொருந்திய மருதங்காவாழ சம்பந்தமா

முனியே யானுணா யறியப்போகிறதுதானினி. (க-து) கண்ணு
ன்று மிருளோடுகூடி யிருளாயு மொளியோடுகூடி யொளியாயுநி
ன்றதுபோலப் பாசத்தோடுகூடிப் பாசமாயினறவானமா அரு
ளோடேகூடிப் பாசநீங்கியருளாய் நிற்குமென்பதாம் உ-ம், சிவ
ப்பிரகாசத்தில், "சத்திதுவென்றசத்துத்தானறியாது" என்றபா
ட்டத்திற் கண்டுகொள்க (௫)

சிற்றறிவுமுற்சிதை தயிற் சேர்வாரினருஞ்சிறித
மற்றதனிற்கிலருண மனனுவாம்-துற்றமுகின்
மின்கொண்டசோலை வியன்மருதச்சம்பந்தா
வென்கொண்டுகொண்டே னியான்

இ-ள் சிற்றறிவு முற்சிதைதயிற்சேர்வாரினரும்-சிற்றறிவு முன்னேகெடுமாயின் பின்னருளைப் பொருந்தப்போகிற பேரில் லை—சிறித மற்றதனிற்கிலருண மனனுவாம-சிற்றறிவோடு சமாக நின்றாலுமருளைப்பொருந்தாது—துற்றமுகின்மின்கொண்ட சோலைவியன்மருதச் சம்பந்தாவென்கொண்டு காணபேணியான மேகங்கள் நெருங்கிய வாகாயத்தை யளாவியசோலை சூழ்ந்த விய ன்மருதநகர்வாழ்சம்பந்தமாமுனியே என்னத்தைக்கொண்டு கா ணபேணியான. (க-து) சிற்றறிவுகெட்டதுமல்ல முன்போலவி ருந்ததுமல்ல பாசபந்தநீங்கித் திருவடியிலேகலந்து கிடக்குமெ ன்பதாம உ-ம. சிவஞானசித்தியில "செம்பிரதக குளிகையி னுற களிம்பற்றுப்பொன்னுய" என்றபாட்டதிற கண்டுகொள்க.

உன்னரியநினனுணாவ தோங்கியக்காலொண்கருவி
தன்னளவுநன்னரிது தானுகு-மென்னறிவு
தானறியவாரா தடமருதச்சம்பந்தா
யாமறிவதெவ்வா றினி.

இ-ள். உன்னரியநின்னுணர்வதோங்கியக்கால் நினைத்தற் கரிதாகிய தேவரீரருள் தோன்றினகாலத்து,—ஒண்கருவிதன

னளவு நண்ணரிதுதாஞகும- அழுக்பொருந்திய முப்பத்தாறுதத துவஙகளாற பொருநதபபடாது —எனனறிவுதானறியவாராதுஎ னனுடையபசுஞானததாலு மறியபபடாது.—தடமருத்சசமபந்தா யிமறிவதெவவாறினி-தாடகமபொருநதியமருததகாவாழ சமபந் தமாமுனியே அடியோஙகளறிகிறதெப்படிததாணினி.(க து.)பசு கரணஙகளுஞ சிவகரணமா யானமைவு மருளாய்பபொருநதிநின் றறியுமெனபதாம உ-ம.சிவபபிரகாசததில, ' மாலயமாமாயை மாயா'' எனறபாடநதிறகணடுகொளக. (எ)

அருவேலுருவன னுருவேலருவன
றிருவேறுமொனறிற கிசையா - வுருவோரிற்
காணிலுயாகடநதைச சமபநதாகணடவுடற
பூணுமிறைநகெனனுமபுகல்

இ - ள அருவேலுருவன னுருவேலருவன்றிருவேறுமொன் றிறகிசையா-கததா திருமேனியருவமாஞ லுருவமாகமாட்டாது உருவமாஞ லருவமாகமாடடாது அருவு முருவுமொருபொருளு ககிரணடுமொனறை மயிசையாது,—உருவோரிறகாணிலுயாகடநதை ச சமபநதா கணடவுடற பூணுமிறைநகெனனுமபுகல-திருமேனி யை விசாரிததுககாணி லுயாகடநதை நகாவாழசமபநதமாமுனி யே கெணட திருமேனியைப பூணபபடட கததாவுககுத திரு மேனியெனனதுகிலேயுணடானதுதிருவுளமபறறவேணடும(க து ஞானததிலே திருமேனிகொளளுவனெனபதாம உ-ம சிவஞா னசிநதியில, ''மாயைதான மலததைபபறறி'' எனறபாடததிறக ணடுகொளக (அ)

இருமலததா ர்ககிலலை யுடலவினையென்செய்யு
மொருமலததாாககாரா யுரைப்பேன - றிரிமலததா
ரொனறுமுகவுளளா ருயாமருதச்சமபநதா
வனறுகிலாமா றருள.

இ - ள். இருமலத்தாராகிலிலை யுடல்வினையென் செய்யும் இரண்டு மலமுடைய பிரளயாகலருக்குமாயையில்லாத படியினாலே உடம்பில்லை வினைபொசிக்கும்படி யெப்படி,— ஒருமலத்தார்க்காராயுமைப்பேன-ஒருமலமுடைய விஞ்ஞானகலருக்குரைப்பாராகச்சொல்லுவோம்,—திரிமலத்தாரொன்றாகவுள்ளார்-மூன்றுமலமுடைய சகலருக்கல்லோ வொன்றாகவுள்ளது —உய்யாமருந்தச் சம்பந்தாவன்றாகிலாமாறருள்-உய்யாத மருந்தக்காவாழ் சம்பந்தமாமுனியே யப்படியல்லவாகிலாமாறருள (க-து) விஞ்ஞானகலா பிரளயாகலாக்குச்சுத்தமாயையிலேதேகமென்பதாம். உ-ம் சிவஞானசித்தியாரில். "வித்தைகள் வித்தையீசர் சதாசிவரென்றிவர்க்கு" என்றபாட்டிற்கண்டுகொள்க. (௯)

ஒன்றிரண்டாயின்றொன்றி லோர்மையதா மொன்றாக
நின்றிரண்டாமென்னிலுயிர் நேராகு - துன்றிருந்தார்
தாங்கியவாழ்தண்கடந்தைச் சம்பந்தாயான்றாகி
யோங்கியவா றெவ்வாறுரை

இ - ள். ஒன்றிரண்டாய் நின்றொன்றி லோர்மையதாம்-ஒருபொருள் விவகாரத்திலே யிரண்டாய நின்றொன்றென்னில் ஒன்று பொருந்தமாட்டாது,—ஒன்றாக நின்றிரண்டாமென்னி லுயிர் நேராகும்-இரண்டாய நின்றொன்றென்னிலொன்றிலே யொன்றழிந்துபோம்,—துன்றிருந்தார் தாங்கியவாழ்தண்கடந்தைச் சம்பந்தாயான்றாகி யோங்கியவா றெவ்வாறுரை-ஞானத்தைப்பொருந்தின பெரியோரால் தாங்கிவாழப்பட்டகுளிர்ந்த கடந்தைநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனியேயான சிவமாகியோங்கினமுறைமையைத் திருவுளம் பற்றவேணும். க-து. ஆணவத்தைப்பொருந்தின வான்மாவைப்போல வென்பதாம். உ-ம். சிவப்பிரகாசத்தில். "ஒன்றிரண்டாகி யொன்றின்றொருமையாம்" என்ற பாட்டிற் கண்டுகொள்க. (௰)

காண்பானுங்காட்டுவதுங் காண்பதுவுநீத்துணைமை
காண்பார்கணன்முத்தி காணார்கள் - காண்பானுங்
காட்டுவதுங்காண்பதுவுந் தண்கடந்தைச்சம்பந்தன்
வாட்டுநெறி வாராதவர்.

இ-ள். காண்பானுங் காட்டுவதுங் காண்பதுவு நீத்துணைமை காண்பார்கள்-காண்கிறவனாமாவுங் காட்டுகிற சிவனுங் காணப்படுகிற பொருளையும்விட்டுணைமையைத் தரிசிப்பார்களென்னில்—நன்முத்திகாணார்கள்-நல்லமுத்தியைக்காணார்கள்—காண்பானுங்காட்டுவதுங் காண்பதுவுந் தண்கடந்தைச் சம்பந்தன்வாட்டுநெறிவாராதவர்-ஆனல் காணுகிறவனுங் காட்டுகிறானுங்காணப்படுகிற பொருளுமாகவே காண்பார்களென்னில்அப்படிக் காணுகிறவர்களுங் குளிர்ச்சிபொருந்தின கடந்தைநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனி வாட்டுநெறி வாராதவர் க-து. ஞாதுருஞான ஞேயமென்கிற சங்கற்பனைகளைவிட்டு ஒன்றாகச் சிவனியல்பினுணருகிற ஞானமே பெறவேணுமென்பதாம் உ-ம சிவஞானசித்தியில "...சனமாகக்குருச் சகலகலைபுராணவேதஞ்சாத்திரம்" என்ற பாட்டிற் கண்டுகொள்க. (௰௧)

ஒன்றினுக்காவதிவ னானுமுறுதொழிலு
மென்றுமிடையி விடமில்லை - யொன்றித்
தெரியாவருண்மருத்தச் சம்பந்தர் சேர்ந்து
பிரியாவா றெவ்வாறு பேசு

இ-ள் சர்வவியாபியாயிருக்கையிலேயுந் தோன்றாக் கிருபைபொருந்திய மருத்தநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனியே தேவரீர் திருவடியைச் சேர்ந்து பிரியாமற் போகங்களைப் புசிக்குமுறைமைதிவுளம்பற்றவேணும். க-து. அவன் சர்வவியாபியாகையினாலும் இவன் சுதந்தரஹீனனாகையாலும் அவனே போகங்களைப் புசிப்பிக்கிறவனென்பதாம். உ-ம திருவருட்பயனில, "அவனையகன்றெ

ங்கினனு மாங்கவனாமெங்கு மிவனையொழிந் துண்டாதலில் "சி வஞானபோதத்தில், "ஈண்டிவ்வான்மாக்க ளவனையன்றியமை கதொன்றையும் விஷயியாவாகலானவனு மவற்றது விஷயத்தையு ணருமென்றும், உண்மைநெறிவிளக்கத்தில், "பாதகங்கள் செய் திடினுங் கொலைகளவுகளனு" என்றபாட்டினுங்கண்டுகொள்க.

அருளா லுணர்வார்க் ககலாத செம்மைப்
பொருளாகி நிற்கும் பொருந்தித் - தெருளா
வினாவெண்பா வுண்மை வினாவாரே லூமன்
கனாவின்பா லெய்துவிக்குங் காண்

இ-ள். அருளாலுணர்வார்க் ககலாதசெம்மைப் பொருளா கிநிற்கும்பொருந்தி-ஆசாரியனநுக்கிரகம்பெற்ற ஞானவான்களு க்கு விட்டுநீங்கி மலைவுவாராமல் செம்மைப்பொருளாகவேபொரு ந்திநிற்கும்,—தெருளாவினாவெண்பா வுண்மை வினாவாரேலூம ன்கனாவின்பா லெய்துவிக்குங்காண்-அறியத்தக்கதாக வினாவெ ண்பாவி னுண்மையை வினாவி யறியாதபோதூமன்கனாவிற்பா ல்குடித்ததுக் கொக்கும். (க-து.) ஞானமிகுதியுடையோர்க்குச்ச த்தியமாகவே தோன்றும். அல்லாதபோதெத்தனை ஸாஸ்திரம்படி த்தாலும் வினாவெண்பாப்பாராராயினூமன் கனாவினிற் பால் குடித்ததுபோல் ஒன்றுந்தெரியாதென்பதாம்.

வினாவெண்பா மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்

இவ்வுரை சகாத்தம் க௲ா-க்கு மேற்செல்லாநின்ற பிங்கள ௵ வைகாசி௴ மெய்கண்டசந்ததியில் திருவாவடுதுறைநமசி வாயமூர்த்தி மரபில் வேலப்பப்பண்டாரமநுக்கிரகம்பெற்றநமச் சிவாயத் தம்பிரான் செய்ததெனவறிக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொடிக்கவி.

மூலமும் உரையும்

ஒளிக்குமிருளுக்கு மொன்றேயிட மொன்றுமேலி
டிலொன், றொளிக்குமெனினு மிருளடராதுள ளுயிர்க்
குயிராயத், தெளிக்குமறிவுதிகழ்ந்துளதேனுந்திரிமலத்
தே, குளிக்குமுயிரருள் கூடும்படிக்கொடிகட்டினனே

இ-ள். ஒளிக்குமிருளுக்கு மொன்றேயிடம்-ஆணவத்துக்கு ஞானத்துக்கு மிடமொன்றே—ஒன்று மேலிடிலொன்றொளிக்கும்-ஞானமேலிட்டகாலத் தாணவமொளித்துநிற்கும் ஆணவமேலிட்டகாலத்து ஞானமொளித்துநிற்கும்,—எனினுமிருளடராது ஒன்றுமேலிட்டகாலத்திலே யொன்றொளித்து நின்றாலு ஞானத்தையாணவமலம் பொருந்தாது,—உள்ளுயிர்க்குயிராய்த் தெளிக்கு மறிவுதிகழ்ந்துளதேனுந் திரிமலத்தேகுளிக்கும்-பூர்வவாசனை விசேஷத்தாற் சிவஞானஞ் சற்றுவிளங்குமாகிலு மும்மலங்களிலேமுழுகிக்கிடக்குமலலாம லதுகொண்டே நீங்கமாட்டாது—உயிரருள்கூடும்படிக்கொடிகட்டினனே-இப்படி மும்மலங்களிலே முழுகிக்கிடக்கிறவான்மா வருள்கூடும்படிக்குத் தீக்ஷாக்கிரமத்தினாலே மலங்களைப்போக்கத் துசங்கட்டினேன் (கருத்து) ஆணவத்துக்கு ஞானத்துக்குமிடமொன்றாயிருக்கத்தனது காரணங்கெடாமலிருக்கிற மலத்தைத் தீக்ஷாக்கிரமத்தினாலேபோக்கி மோக்ஷத்தை யடைவிப்போமென்பதாம். (நுட்பம்) ஆணவத்துக்கு ஞானத்துக்கு மிடமொன்றென்பதற்கு. உ-ம். சிவஞானபோதத்தில், மெய்ஞ்ஞானந்தன்னில்" என்றபாட்டத்தில், தண்கடனீருப்பு

ப்போற்றுநேயுணர்வாய்த்தானே" எ-து கண்டுகொள்க. ஒன றுமேலிட்டகாலத்திலேயொன்றொளித்துநிற்குமென்றதற்கு உ-ம சிவப்பிரகாசத்தில. 'மாயைமாமாயைமாயா "என்றவிருத்தத்தி ற் கண்டுகொள்க. இதல்லாமல் ஆணவமேலிட்டபெத்தகாலத்திலே ஞானமொளித்து நிற்குமென்று முத்திகாலத்திலே சிவப்பிரகா சித்து ஆணவம கெளரவங் கெட்டொளித்து நிற்குமென்றுங்கூ றியதற்கு, உ-ம. போற்றிப்பஃறொடையில. "என்ற னுள்ளமெ ன்று நீங்காதொளித்திருந்ததோன்றினேன், கள்ளமின்று காட்டு ங்கழலபோற்றி" சிவஞானபோதத்தில. "நேசத்தாதனபாணிக ழுந்தத்திசெயபோற பாசத்தாகனேற்றமபகி" எ-ம வருமேதுக் கிளைககண்டுகொளக ஞானத்தை யாணவமபொருந்தாதெனபத றகு உ-ம. சிவஞானபோதத்தில்."அநதியமிலாமையாற சொன றாவினறும "என்ற பாட்டிற்சூரியனையநதகாரமபொருநதா மதிறகு. எ-து கண்டுகொள்க முனவிட்டகுறையினாலே புபீ ர்ககுபிராயிருககிற ஞானஞ் சற்று விளங்குமாறனு மலத்திலேய ழுந்திக்கிடக்கு மலலாமல நனறுககச சத்தியாகாது. இப்படியிருக் கிறவானமாவருளைககூடுமபடித் துசஙகட்டினே னென்றதற்கு ஆசாரியா தீக்ஷாக்கிரமத்தினாலே மலத்தைபபோககிஅருளைககொ டுபபா அநதசசிவஞான மாசாரியரையலலாமலவாராது. உ-ம் சிவபபிரகாசத்தில "விருமபிய மநதிராதிகாரம் "என்றவிருத்த த்திலும சித்தியாரில் "பலவிதமாசானபாசமோசனநதான பண ணுமபடி" எ-ம "ஆசானருளாலடிசேர்ஞானமவநதிடுமற்றொன்றா லும் வாராதாகும." எ-ம. கண்டுகொளக.

பொருளாமபொருளேதுபோதேதுகண்ணே
திருளாம்வெளியேதிரவே - தருளாளா
நீபுரவாவையமெலாநீயறியககட்டினேன்
கோபுரவாசறகொடி.

இ-ள் வெளருளாமபொருளேது பொருளிலேயழியாதபொருளேது—போதேது-கிரணமாகியசத்தியேது—கண்ணேது கிண்ணோலவானமாவேது-இருளாமவெளியேதிரவேது-அஞ்ஞானமாகிய் சகலகேவலந்தானேது—அருளாளா-அருளையுடையவனே-நீபுரவாவையமெலா நீயறியகட்டினேன-வையமாகிய மல்மாயாதிகனமங்களிலே பொருந்தாமல ஆனமாககளிடமாகபபொருந்தியிருககிற தேவரீரறியககட்டினேன. கோபுரவாசறகொடி-கோபுரவாசலிலேகொம (க-து.) கததாவேது, சததியேது, ஆனமாவேது. கேவலசகலமேது இதுசொலவாருமுளரோவெனறுகொடிகட்டினெனனபதாம(நு-ம)அழியாதபொருளேதெனனிலெனறது அகணடபரிபூரணமா யுயிககுயிராயாநநதரூபமா யிருக்கிறது தறசிவம. அதறகு உ-ம சிவபிரகாசததில "பலகலையாகமவேதம யாவையினும 'எனற விருததததிற கணடுகொள்க கிரணவொபபாகிய சததிதானேதெனனில சததியெனறு தனியேயொருமுதலலல சூரியனுஙகிரணமும்போல மரமுஙகாழ்ப்பும்போலத தடையறற ஞானமா யிருககும உ-ம சிவபிரகாசத்தில சுததயரஞசததிஞானசசுடராகும''எனறபாடததில "இரவிகாடடும வளரொளிபோனமகிழநதே"எ-ம சிததியாரில"சததிதனவடிவேதெனனிற றடையிலா ஞானமாகும''எ-ம''ஒருவனேயிராவஞ்சோதி' எனறபாடததில''வருமவடிவெ லாஞசததி சததிதாஞ மரமுஙகாழபு மிருமையுமபோலமனனிசசிவததிஞெடிசைநது நிறகும''எ-ம கணடுகொளக கணணொபபாகிய்வானமாவேதெனனில அதுவதுவாய அடிநததினறனமையாய வசிபனைப்பறறின வியாபகமாயநகணபடிகமாகாயமபோலஒபபையுடையதாய அககினியைபபோல வொனறைபபறறி நிறகிறதலலாமறறனிததுநிற்கிற பூதலலவாய அருவமுருவமும ரூபாரூபமலலவாயபபூவிற கநதமபோனறதாயிருககிறதானமா இதறகு. உ-ம சிவஞானபோததததில. "மாயாதனுவிளககாயமறறுளளம"எனறபாடததிலும. சிவபிரகாசததில்.' ஓரிடததிருததல. ' எனறபா

டத்திலும்; சித்தியாரில, "அசித்தருவியாபகம்போல்வியாபகமரு வன்றாய; வசித்திடவரும வியாபியெனும வழக்குடையனாகி, எ-ம, திருவருட்பயனில' இருளிருளாகி யெலலிடத்திலெலலாப் பொருளகளிலதோபுவி''எ-று,' சித்தியாரில'' அஙகியானதுதானு மொனறை யணைநதினறு திகழநதிடு, பஙகியாதுயிர்தானு மிப்படிபறறியலலது நினறிடா'' எ-ம.சிவஞானபோதததில''தோ னறலமலாமனமபோறறொருக்கு'' எ ம,வருமேதுககளைக கணடு கொளக அஞ்ஞானமாகிய கேவலசகலநதானேதெனனில அதிற கேவலமாவது தததுவஙகளோடே பொருநதாமற போகததிற கொளகையிலலாதவனாய அறிவிலலாதவனாய அநதகாரததிலே அலரவிழிதத விழிபோனறதாய மலமொனறுமே யாயதுவாயக தமலமாய விடடுநீஙகுமுறைறமை யிலலாததாயிருபபதுகேவலம். இதறகு, உ-ம, சிவபபிரகாசததில ஓஙகிவருமபலவுயிரகள. ' எ னறபாடடதிலும, சிததியாரில, ''அறிவிலன மூாததனிததனரா காதிகுணஙகளோடும, ''எனறபாடடததிலும வருமேதுககளைக க ணடுகொள்க சகலமாவதேதெனனில சகலததுககு வெளியென றுந தீபமெனறுமபெயர வெளி தீபமெனறிருககிறது சகலததைய ஞ்ஞானமெனறு சொலலுவானே னென்னிலசகலததிலே அஞ்ஞா னமாகிய மாயாபோகததைப புசிபபிககு மலலாமல ஞானததை யுணாததாது. ஞானசுததததிலே யலலாமலுணடாகாது. ஆ கையால சகலமுமபோகததைப புசிபபிககிற நிமிததமாககேவ லததுககு இது தீபமெனறும. வெளியெனறுஞசொன்னதலலாம ல்இதுவு மஞ்ஞானமே தபபாது இதறகு உ-மசிவபபிரகாசததில புகலுமலமொழிததறகு ''எனறபாடடதிலும,இருபாவிருபஃதில இருள்வெளியாககு மருளினையறததி, 'எ-ம வருமேதுககளைகக ணடுகொளக. அருளாளாவெனறது அறிவுடையவனேயெனறது, நீபுரவாவையமெலா நீயறியககட்டினேனெனறுதேதெனனில ச ரவத்திர பரிபூரணனாயிருககிறவா பிரபஞசமாகிய மலமாயாதிக னமஙகளைப்பொருநதாமலானமாககளிடமாக விருபபாரெனறு

சொல்லுவானே. என்னில் சிவனை மலமாயாதி கன்மங்கள்பொருந்தாது. அனுலசாவவியாபக மெப்படியென்னில், சூரியனுடையசந்நிதியி லந்தகாரம பொருந்தாமல் நிற்கிறதுபோல மலமுஞ்சிவன்சந்நிதியிலே நிற்கிறது, அப்படி சிவ ஞானமாக்களதோறு நிறைந்திருக்கச சிவனைபொருந்தாமலானமாக்களை மலமபொருந்தினதெப்படியென்னிற சமுத்திரமும ஜலமுமுப்புமபோல, இதற்கு உ-ம, நெஞ்சுவிடுதூதில 'படாகமபூணட பரமனபசுவின்டமாய நிறைந்தவிறைவன,' எ-ம சித்தியாரில.''அனைத்துஞ்சததெனனி லொனனைறயறிந்திடா தசததாலெனனில,மூனைத்திடாதசததுசததின் முனனிருளிரவிமுனபோல, நினைபபதிசுசததேயெனனிற சததின முனனிலாமையானும, தனைகொடொனறுணாதலானும தானசததுணராதனறே. எ-ம 'சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச சோதிபாலசததஞ்ஞான, மொததுறுகுறறமெல்லாமுறறிமுயிரினகணனே சதஙளபோதேவேறுஞ்சதசதுமசதது மெலலாம வைததிமெநாதியாக வாரிநீாலவணமபோலும.'' எ-று வருமேதுககளைககணடுகொளக. தேவசிரமியககோபுரவாசலிலே கொடிகடடினானெனபதறகு அநதககததாவேகனனபரமபனையாக அநுககிரகமபணணி அறிகிறதலலாமல மறறபமபரவேஅறியபபடாதெனபதுகருதது. (௨.)

வாககாலுமிககமனத்தாலுமெககாலுந
தாககாவுணாவரியதனமையனை - நோககிப
பிரிததறிவுதமமிறபிரியாமைதானே
குறிக்குமருணலககொடி.

இ-ள் வாக்காலுமிகக மனத்தாலுமெக்காலுந தாககாவுணர்வரியதனமையனை வாககுமனதுககளாலு மொருகாலததிலுந்தாககாமலறிவதற கரிதாகிய தன்மையுடையவனை—நோககி விசாரிததுபபாரதது,—பிரிதது-பகுக்குமிடத்து,—அறிவுதமமிறபிரியாமைதானே குறிககுமருணலககொடி-அறிவுக்கறிவாயிருக்கிறசி

வத்தைப் பிரியாமற் குறித்து மருள்பொருந்தத் தக்கதாகக்கொடிகட்டினேன் (று-ம்) மனவாக்குக் காயங்களினாலே யொருகாலுமதாக்காதவனென்றும், ஆன்மபோதத்தாலறியப்படாதவனென்றுஞ்சொன்னதற்கு. உ-ம், சித்தியாரில், "மறையினாலயனால்மாலான்மனத்தினால்வாக்கால்மற்றுங்குறைவிலாவளவினாலுங்கூறொணாவாகிநின்ற விறைவனா" எ-ம், சிவப்பிரகாசத்தில் "பாசமாஞானத்தாலும் பட்டபசுஞானத்தாலு மீசனையறியவொண்ணா" எ-ம், வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க விசாரித்துப்பக்குக்குமிடத்தி லென்றது இப்படி மனவாக்குக்காயங்களுக்கும் ஆன்மபோதத்துக்குமெட்டாத சிவனை ஆசாரியர் தீக்ஷாக் கிரமங்களினாலே மலமாயாதிகன்மங்களைப் போக்கிப் பசுகரணங்களைச் சிவகரணமாக்கிமலத்திலே பற்றுக்கவிருந்த வறிவைத்திருப்பி யருளிலேபற்றுக்கியென்றதற்கு, உ-ம், நெஞ்சுவிடுதூதில், 'பாத்தூன்புழையவினைப்ஞ்சமலக்கொத்தை யெல்லாம், நீத்தான நினைவுவேறாக்கினான் எ-து, கண்டுகொள்க, அறிவுதம்மிற் பிரியாமைதானேகுறிக்குமென்றது இப்படி மலங்களைப்போக்கி அறிவை யருளிலேதிருப்பினவாசாரியருடைய வநுக்கிரகத்தினாலேஞாதுருஞான ஞேயங்களாகிய சங்கற்பனை ஞானங்களிலேபோகாமலதனையிட்டத்திலே உயிர்க்குயிரா யநாதியேதோன்றாமற் பொருந்தியிருக்கிற திருவருளிலே அறிவுதாரமாக நிறுத்தி யென்றதற்கு, உ-ம், சித்தியாரில, "ஞாதுருஞானஞேயஞ் சங்கற்பனைஞானமாகும் திருஞானமிவையெல்லாங் கடந்த சிவஞானமாதலினாற் சீவன்முத்தாசிவமே கண்டிருப்பர், "என்பது கண்டுகொள்க, அருணலக்கக்கொடி என்றது இப்படி யாசாரிய ரநுக்கிரகம்பெற்ற அநுட்டானத்தினாலே சிவஞானமாவைவந்து கவளீகரித்துக் கொள்ளுவனென்றும் இந்த முறைமையிலே யல்லாமல் மோக்ஷமடையப்படாதென்றுங்கொடிகட்டினேனென்பது கருத்து அருள்பொருந்துமென்றிருக்கச் சிவனைக்கவளீகரிப்பவனென்று சொல்லுவானேனென்னில அருளென்றாலுஞ் சிவமென்றாலும் வேற்றுமையில்லையென்றது, ஆன்

ஙாலைவசிவனகவுளீகரிதத தெபபடியெனனில இரசகுளிகை பொனனைத தனககுளளே யடககிககொணடது போலவும், தா ஞுககினதெபபடியெனனில அககினியிருமபைத தாஞுககினது போலவும, சிவஞானமாவை வகிததுவிடாத தெதநதனமையென னிலகாநதமிருமபைவகிததால ஒருகாலும விடாது அததனமை போலவும, சிவஞானமாககள மலததைபபோககித திருவடியிலே கூட்டினதெபபடியெனனில அககினி காடடகததைக கெடுதத துபோலவும சூரிய னநதககாரததைபபோககினதுபோலவுமமல ததைபபோககி உபமையிணைநத வபமைபபோலவொனறுபட்டு த்திருவடியிலே கலநதிருபபது ஆனமா சிவனைபபொருநதிச் சிவனைய நீஙகாம லிருககிறதெபபடி யெனனில குளததிலே கட் டுபபடட தணணீரணையை முரிததுககொணடு சமுததிரததிலே சோநதபோ தநதச சமுததிரசலமேயா யநதச சமுததிரததைவி ட்டு நீஙகாத முறைமைபோல ஆனமா சிவனைபபொருநதிச சி வமேயாயச சிவனைவிடடு நீஙகாமற சிவனுடைய திருவடியிறக லநதுகிடககிறது மிநத முறைமைநதது. இதறகு. உ-ம சித் தியாரில. "இருமபைககாநதம வலிததாறபோல, எனற பாட ததிலும சிவஞானபோததில ' மனனுமிருளைததுமநது ,, என றபாடததிலும ''நசிததொனறினுளளம,, எனற பாடததிலும. ''சிறைசெயயநினற,, எனற பாடததிலும வருமேதுக்களைக கண டுகொளக. (௩)

அஞ்செழுதது மெட்டெழுத்துமாறெழுத்துநாலெ
ழுததும, பிஞசெழுததுமேலைப பெருவெழுதது - நெஞ
சழுததிப, பேசுமெழுததுடனே பேசாவெழுததினையுங
கூசாமறகாட்டககொடி.

இ-ள. அஞசெழுதது மெட்டெழுததுமாறெழுதது நாலெழுத் தும-சிவாயநமவெனகிற வைநதெழுததும. ஓம-ஆம-அவவும-சி வாயநமவெனகிற வெட்டெழுததும ஓமநமசிவாய வெனகிற ஆ

றெழுத்தும் நம-சிவாயவெனகிறநாலெழுததும்,ஆகவிப்படி உச்சரிககிற விதிபபடியே யுசசரிதது, —பிஞ்செழுதது மேலைப பெருவெழுததும நெஞ்சழுததி - விதிபபடி யுசசரிககிற முறைமையை விட்டுப பஞசாக்ஷரததி னுடைய சொரூபததைத் யறிநது பிஞ்செழுத தாகிய வகாரமாகிய பராசததியையும மேலைப் பெருவெழுததாகிய சிகாரமாகிய சிவததையுந் தனனுடைய ஹிருதயததிலே வைககில, —பேசு மெழுததுடனே பேசா வெழுததினையுங கூசாமற காட்டககொடி - பேசு மெழுத்தாகிய வகாரமாகிய சததி பேசா வெழுததாகிய சிகாரமாகிய சிவததை யிரண்டறக கூசாம லழுநதி விககக் கொடிகட்டினேன. (க-து.) பஞசாக்ஷர முதலாகிய மநதிரஙகளை யுசசரித்து அதின் பிறகு அநத மநதிரததிலுள அக்ஷர சொரூபததை யறிநது சததி சிவானமீகமாயிருககிற அக்ஷரததை ஹிருதயததிலே வைததால அந்தச சததிதானே சிவனை யிரணடறக கலபபிப்பனென்று பஞசாக்ஷரததினாலே மோக்ஷததை யடையுமபடிககுக கொடிகட்டினேன எனபதாம. (நு ம.) அஞசெழுதது மெட்டெழுதது மாறெழுதது நாலெழுததும் பிஞ்செழுததுமேலைப் பெருவெழுததும நெஞசழுததி - பஞசாக்ஷர முசசரிககிற முறைமையிலே தூலபஞசாக்ஷரம் சூககுமபஞசாக்ஷரம அதிசூக்குமபஞ்சாக்ஷரமெனறு உசசரிககிற முறைமை மூன்றுவிதமுணடு அநத முறைமை யுசசரிதது அநதப பஞசாக்ஷரத்தினுடைய சுபாவமறிநது (அதுவேதெனனில சிகாரஞ் சிவம வகாரஞ் சததி யகாரமானமா நகாரந திரோபதை மகாரமலம ஆகவிநத முறைமையறிந்து) இதில ஊனநடனமாகிய நகார மகாரததிலேசென்று ஜநநமரணததிலே போகாமல ஞானநடனமாகிய சிகார வகாரததைப் பொருநதிச சிகாரமுதலாக வுச்சரிதது அப்படி யுசசரிககிற முறைமையும விட்டு வகாரமாகி ஞானநதானுக கிறகவேசிகாரமாகிய ஞேயததிலே யழுததுவிககும. அதுவெப்படியென்னில் சததியாகிய வகாரமிடமாகச சிவமாகிய சிகாரத்

தினிடையிலே அழுந்தவே அத்தன்மை யுண்டாக்கும் அதற்கு. உ-ம நெஞ்சுவிடுதூதில். "அஞ்செழுத்தை யுச்சரிக்குங்கேண்மை யுணர்த்தி யுணர்த்தியபின் - வைச்சிருக்குமந்த வழியாக்கி,, எ-ம் சிவப்பிரகாசத்தில். "திருவெழுத் தைந்தில்,, என்றபாட்டிலும். திருவருட்பயனில் "ஊனநடன, மொருபா லொருபாலா ஞானநடந்தானடுவேநாடு,, எ-ம். "ஆசினவாகாப்பணைடையா தருளினால, வாசியிடை நிற்கைவழக்கு எ-ம வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க. ஆனால் பஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரித்தாற் போதாதோ உச்சரிக்கவு மதினமேலே சத்தி சிவான மீகமாகிய எழுத்தினிடத்திலே நிற்கவும அதினமேலே மோக்ஷமுண்டாமென்ற தேதெனனில பஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரித்ததினாலே அஞ்ஞானநீங்கி ஞானம பிரகாசிக்கும். அதற்கு உ-ம சிவஞானபோதச்சூரணையில ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்கவென்றது இவ்வான்மாக்களுக்கு ஞானம பிரகாசித்து மஞ்ஞானத்தை வெய்புகின்ற புழுப்போல நோக்கிறதை நோக்கி நிற்குமாதலினது நீக்குதற்கெனக்கொள்க. இந்தப் பஞ்சாக்ஷர உச்சரிப்பிலே விளங்கின ஞானத்தினாலே நகார மகாரந் திரோதமலமென்றும யகாரம ஆன்மபோதமென்றும மூன்றெழுத்து நீங்கி ஞானமயமாயந்த ஞானத்தினாலே சிகார வகாரத்தினிடையிலே நின்றழுந்துகிறதுவே சிறப்பென்றதற்கும உ-ம. திருவருட்பயனில் "அருளினால வாசியிடை நிற்கைவழக்கு, எ-து. கண்டுகொள்க இப்படி ஞானத்திலே யழுந்துகின்றோமென்கிறதையும விடவே சிவன்றானே யிவனை கிரகித்துக்கொண்டு யிவன் செயலெல்லாந் தன்செயலாகவு மிவனுந் தானாகவே நிற்பன். இதற்கு உ-ம. திருவுந்தியாரில் "நஞ்செயலற்றிந்த நாமற்றபின்னாதன், றஞ்செயலென்றே யென்றுந்தீபற, தன்னையே தந்தானென்றுந்தீபற,, இதிலிந்த மூன்றுவகையுங் கண்டுகொள்க. (ச)

கொடிக்கவி மூலமும உரையும முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரதிகள்தோறும்இந்நூலுரையாசிரியர் பெயர் காணப்படவில்லை.

திருச்சிற்றம்பலம்

உண்மைநெறிவிளக்கம்.

மூலமும் உரையும்

மண்முதற் சிவமதீறாய் வடிவுகாண் பதுவேரூபம்
மண்முதற் சிவமதீறாய் மலஞ்சட மென்றல்காட்சி
மண்முதற் சிவமதீறாய் வகையதிற் றானிலாது
கண்ணுத லருளால்நீங்கல் சுத்தியாயக் கருதலாமே.

இ-ள், மண்முதற்சிவமதீறாய - பிருதிவிமுதல் நாதமீறான முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும்,—வடிவுகாண்பதுவே ரூபம் - தனுவுங் கரணமும் புவனமும் போகமுஞ் செயலும் பிரேரகமுமாய் நின்றபெருவடிவுங் குணமுந் தொழிலுந் தனக்கு வேறாயக் காண்பதுவே தத்துவரூபமாம்,—மண்முதற் சிவமதீறாய மலஞ்சட மென்றல்காட்சி - பிருதிவிமுதல் நாதமீறான முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுஞ் சுத்தமாயா அசுத்தமாயா மலத்தின் காரியமென்றுஞ் சடபதார்த்தமென்றுந் தன்னாலே யறியப்பட்டவென்றுந் தன்னறிவிலே விளங்கக் காண்பதுவே தத்துவ தரிசனம்—மண்முதற் சிவமதீறாய வகையதிற்றானிலாது - பிருதிவிமுதல் நாதமீறான முப்பத்தாறு தத்துவங்களினது விகற்பமாகிய சுட்டறிவுகளிற் றானில்லாமல்,—கண்ணுதலருளால் காண்டல் சுத்தியாய்க் கருதுமன்றே - தத்துவங்களை தன்னைத் தாக்காமல் கானலைத் தண்ணீரென்று கண்டவன் கானலென்றறிந்த விடத்துத் திரும்ப விரும்பாதது போலவுஞ் சொப்பனத்தில் யானையேறி மாலை சூடக்கண்டவன் விழித்தவிடத்து அது மெய்யாயக் காணாமல் பொ

ய்யாய்க் கண்டது போல்வுந் தனனறிவிலே கணடு நீங்கித தான சைவின்றி யநநியனு யெஙகு நிறைவாய் நீததியமா யறிவாயுள்ள முறைமையை யறிநது நிறபது தததுவ சுததியாமெனறு வேதாகமஙகள சொலலும. (க)

பாயிருணீஙகிஞானந தனைககாண்டலான்மரூப, நீயு,
நினசெயலொனறினறி நிறறலேதரிசனநதான, போயி
வனறன்மைகெட்டுப பொருளிறபோயஙகுத தோன்று
தாயிடிலானமசுத்தி யருளாலினவிதித்தவாறே

இ-ள. பாயிருணீஙகிஞானந் தனைககாணட லான்மரூபம் தேசிகமூாததததினது அநுககிரகததினாலே தனனையுந தனனி டததிலே பெநதமாயிருககிற தததுவ விவகாரஙகளையு மெவ்வி டததிலுந தோனறுமல் சகசமாய மறைநது நினற வாணவ மல த்தையு நீஙகித தானறியு முறைமையும அவனது ஞான மறிவுக் கறிவாய நினறுபகரிககிற முறைமையுந தனனறிவிலே விளஙக க காணபதுவே ஆனமரூபமாம.—நீயுநினசெய லொனறினறிநி றறலே தரிசனநதான - ஆனமசெயதி யெவவிடததிலுந தோன றுமல் தததுவதாததிகஙகளை யெனனதெனறும பசு ஞானததை யானெனறுமநினற வசததிடபோதநீஙகிப பழைய சிறறறிவாகி ய சுட்டுபபோதஙகழனறுநிறபது ஆனமதரிசனமாம,—போயிவ னறனமைகெட்டு - தனககெனச செயதியிலலாத வானமா தன து சுட்டறி வெவ்விடததிலுந தோனறுமற கெடடு —பொருளி றபோய - தனனிடததிலே விளஙகபபடட வநுககிரக ஞானத் திலே தறபூரணமெலலா மடஙகித தனது செயதியெலலா மநு ககிரகததினது செயதியாய,—அஙகுத தோனறுதாயிடில - தனனை யநத ஞானமடஙகின முறைமையுந் தானநத ஞானததிலேய டங்கின முறைமையு மெவவிடததிலுந தோனறுமல, பெததததி னாலே தேகமேதானுயுந் தானே தேகமாகியு நினற முறைமை போலச சிவமேதானுய் நிறகவநததானல்,—ஆன்மசுததியருளா

வினை விதித்தவாறே - ஆன்ம சுத்தியாமென்று வேதாகமங்களின் வழியிலேயடைந்த ஞாதாக்கள் சொல்லு முறைமையாம்.

எவ்வடிவு களுந்தானா யெழிற்பரை வடிவதாகிக்
கவ்வியமலத்த தானமாவைக் கருதியே யொடுக்கியாக்கிப்
பவ்வமின்னுடலப்பண்ணிப் பாரிப்பானொருவனென்று
செவ்வையே யுயிர்க்காண்டல் சிவரூபமாகு மன்றே

இ-ள். எவ்வடிவுகளுந்தானாய் - ஜடசித்துக்களாகிய தாபர சங்கமங்களுளெல்லாந் தானே வேற்றின்று,—எழிற்பரைவடிவதாகி - பெருமைபொருந்தி யிருக்கப்பட்ட காருணியசத்தியே தனக்குத்திருமேனியாகி,—மலத்தான மாவைக்கருதியே - ஆணவமலஞ் சகசமா யிருக்கப்பட்ட வான்மாக்கள் பாகபேதங்களைத் திருவுள்ளத்தடைந்து—கவ்வியே - தனதிச்சாஞானக்கிரியையின் செய்தியாகிய மாயா தத்துவங்களிற்றேல,—ஆக்கி யொடுக்கி - சிருஷ்டித்துந் திதித்துஞ் சங்கரித்தும்,—பவ்வமின்னுடலப்பண்ணி - மலபாகவொழிவிலே யிந்தத் தத்துவங்களே வேறும் படிக்குச் சத்திநிபாதத்தை விளைவித்து,—பாரிப்பானொருவன் - சத்திநிபாதத்தின் வழியிலே புறம்பே கட்புலனுக்குத் தோன்றா மாணிடச் சட்டைச் சாத்தி யெழுந்தருளிவந்து தானே பற்றி நிற்கிற முறைமையைக் கருதி யறவனை ஆன்மாக்களுக்கெல்லா மறிவுக்கறிவா யிருக்கிற சிவனேயென்று,—செவ்வையே யுயிர்க்காண்டல் - பிரதிக்கினை யேது திட்டாந்தங்களினாலே மயக்க விகற்பமறத் தன்னறிவிலே விளங்கக்கண்டு நிற்பது—சிவரூபமாகுமன்றே-சிவசொரூபமாமென்று வேதாகமங்கள் சொல்லும்.

பரை யுயிரில் யானெனதென் றறநின்றதடியாம்
பார்ப்பிடமெங்குஞ் சிவமாய்த் தோன்றலது முகமாம்,
உரையிறந்த சுகமதுவே முடியாகுமென்றிவ் வுண்மை
யினை மிகத்தெளிந்து பொருளாவேறுணர்வறிந்து, தரை

முதலிற் போகாது நிலையினினில்லாது தற்பரையினின்
றழுந்தா தற்புதமேயாகித், தெரிவரிய பரமானந்தத்திற்
சேர்தல் சிவனுண்மைத் தரிசனமாய்ச் செப்புநூலே.

இ-ள். பரையுயிரில் யானென தென்றறநின்ற தடியாம் - ஆன்மாவென்பதெவ்விடத்திலுந் தோன்றாமலென்னதென்றும் யானென்றும் நின்றவசத்திய போதநீங்கத் தேசிக மூர்த்தத்தினநுக்கிரகஞானம் பிரகாசித்துநின்ற வவஸ்தை சிவனது பாதமாம்,—பார்ப்பிடமெங்குஞ் சிவமாயத் தோன்றலது முகமாம் - தனையுணர்ந்து பசுவியாகத் தாக்குவதான விஷய போகங்களையவன்வன்றுவாய் நோக்கு மிடமெல்லாமவனநுக்கிரகத்தையே கண்டநுபவிப்பதவனது திருமுகமாம்,—உரையிறந்த சுகமறிவே முடியாகும் - அந்த வநுக்கிரகத்திலே தற்செயல் தோன்றாமல் பரவசப்படுவதே சிவனது திருமுடியாமென்றறிந்து,—இவ்வுண்மையினை மிகத்தெளிந்து - இந்த வுண்மையைச் சந்தேகவிகற்பமறவுள்ளபடி விசாரித்தறிந்து,—பொருள் வேறொன்றின்றி - இதுவல்லாமல் சத்தியமாயுள்ள பொருள் வேறேயொன்றில்லையென்று தெளிந்து,—தனைமுதலிற் போகாது - என்னதி யானென்னும் விகற்பமாகிய பிருதிவிமுதல் நாதமீறாகச் சொல்லப்பட்ட சகலாவத்தையிலும் பொருந்தாமல்,—நிலையினினில்லாது - இந்தக்கருவிகள் நீங்கின்ற றனக்குள்ள சகச நிலையாகிய கேவலாவத்தையிலும் பொருந்தாமல்,—தற்பரையினின்றழுந்தாது - இந்தக் கேவலசகலமிரண்டு நீங்கின விடத்து விளங்குவதான போதபூரணமாகிய அகம்பிரம ஞானத்திலும் பொருந்தாமல்,—அற்புதமேயாகி - தேசிகமூர்த்தத்தி னநுக்கிரக ஞானத்திலே தற்பூரணமெல்லா மடங்கித் தனது செயற்கையெல்லா மவனநுக்கிரக ஞானசத்தியினது செயலியாய்,—தெரிவரிய பரமானந்தத்திற் சேர்தல் - அறிதற்கரிதாகிய மேலான பூரணவிபவந்தோன்றும் லேகதேச வியாபாரமாகிய தனுகாரணத்தியின்பமே தோ

ன்ற அந்த வின்பங்களையே மெய்யென் றநுபவித்து நின்றமுறைமைபோலத் தனுகரணாதி யின்ப மெவ்விடத்திலுந் தோன்றுமல பூரணவின்பத் தொடர்ச்சியாகிய தேசிகமூர்த்தத்தி னநுக்கிரக ஞானத்தை யெவ்விடத்திலுங் கண்டநுபவிப்பது,—சிவனுண்மைத் தரிசனமாய்ச் செப்புறலே - சிவனையுள்ளபடி சத்தியமாகப் பெற்ற தரிசனமென்று சொல்லுஞ் சிவாகமங்கள். (௩)

இனி யான்மசுத்தியாகிய போதவொழிவும் அருள் கழற்றியும் வருமாறு.

எப்பொருள் வந்துற்றிடினு மப்பொருளைப் பார்த்
திங்கெய்து முயிர்தனைக் கண்டிவ் வுயிர்க்கு மேலா
மொப்பிலருள் கண்டுசிவத் துணைமாண்டிடுங் குற்றமெ
ல்லா மதனாலே பற்றிநோக்கித், தப்பினைச் செய்வ தவனு
மே நினைப்புமதுதானே தருமுணர்வு புசிப்புமதுதானே
யாகு மெப்பொருளுமசைவில்லை யெனவந்தபொருளோ
டிசைவதுவே சிவபோக மெனுமிறைவனமொழியே

இ-ள், எப்பொருள்வந் துற்றிடினும் - ஜடசித்துக்களிரண்டினு நின்று விளங்குவதாகிய இந்திரியங்களுக்கேற்ற சத்தாதி விஷயங்களிலே யெந்த விஷயங்கள் வந்து தாக்கினாலும்,—அப்பொருளைப் பார்த்து - அந்த விஷயங்களை யெதிரிட்டுப் பார்த்து இது மாயாகாரியமான தனுகரண புவனபோகங்களினது விகற்பமென்று மிந்த விஷயங்களினின்றும் விளங்குவதாகிய இதா இதங்கள் கன்மத்தினது விகற்பமென்றுங் கண்டு தனக்கெனச் சற்றுஞ் செயலில்லாத ஜடரூபமாகையினாலே தானாய்ச்செயற்படவறியாது.—இங்கெய்து முயிர்தனைக்கண்டு - அந்த விஷயங்களை யதுவதுவாகப் புசிக்குமான்மாவை நித்தியனாய்ப் பூரணனாயறிவாயிருந்தாலுந் தானாக வொன்றையு மறிந்தற் கறிவில்லையென்னு முறைமையை யுள்ளபடி தரிசித்து.—அவ்வுயிர்க்கு மேலா மொப்பிலருள் கண்டு - அந்த ஆன்மாவினது அறிவுக்கறிவாய்நின்று இந்த விஷயபோகங்களை யிடைவிடாமற் பார்க்குமறி

ந்துணர்த்தி நிற்கிற திருவருளையு முள்ளபடி தரிசித்து,—சிவனுணமை கணடு - அநத வருளினது நிறைவெலலாந தனது வடிவாகவுடைய பூரணவினபமெனக் கணடிததுக குருமூாததமாயெழுநதருளி மானிடசசடடை நீரிததுவந துபதேசிதத வநுககிரகததை யுளளபடி தரிசிதது,—இஙகுறறதெலலா மதனாலேபற்றிநோககி - இவவிடததிலே வநது பொருநதபபட்ட சததாதிவிஷயஙகளையெலலா மநத வநுககிரகததினாலே பொருநதிப் பாாததது,—தபபினைசெயவது மதுவே நினைபபு மதுதானே - இநதவிஷய போகஙகளின வழிநதாயத தீவினையைச செயவிககிறதுமநுககிரகமாகிய திருவருளதானே நலவினையைச செயவிககிறதுமநதத திருவருளதானே,— தருமுணாவு புசிபபுமதுதானேயாகி - இநத நனமைதீமைகளை யறியுமபடி கருப புசிபபாகிவநத விஷய பேதஙகளு மவவநுககிரகமாகிய வருளதானேயென றுளளபடித் தரிசிதது,—எபபொருளு மசைவிலலையென - இநத முறைமையனறியிலே சிஷ்டாகிய வானமவாககநதுககும ஜடமாகிய பாசஜாலஙகளுககு மொனறையொனறறியவு மொனறையொனறு பொருநதவு மொருசறறுஞ செயவிலலையென்று முறைமையை யுள்ளபடி தரிசிதது அநதப பொருளோ டிசைவதுவே,—சிவபோகமெனு மிறைவன மொழியே - அவனநுககிரக பூரணமெலலாந் தறபூரணமாகவு மிபபடி யிரணடற நிறகிறதே சிவனுடனே யிரணடறக கூடின முறைமை யென்று சிவாகமஙகள சொல்லும். (௫)

பாதககஙகள செயதிடினுங சொலலைகளவு களளுப பயினறிடினு நெறியலலா நெறிபயிறறி வரினுஞ, சாதி நெறிதபபிடினுந தவறுகளவநதிடினுந தனககெனவோர்செயலறறுத தானதுவாயநிறகி, னுதனவ லுடலுயிராயுணடுறஙகிடநது நானுபோகஙகளையுந தானுகச் செய்து,பேதமற நினறிவனைத தானாககிவிடுமவன பெருஞ்சிவபோகமெனப் பேசுநெறி யிதுவே.

இ-ள்° பாதகங்கள் செய்திடினுங் கொலைகளவு கள்ளுப்ப யினறிடினுஞ் செடியல்லா நெறிபயிற்றிரினுஞ் சாதிநெறி தப்பிடினுந் தவறுகள் வந்திடினும் - இப்படிப்பட்ட செய்தியல்லாத் தொழில்களைச் செய்தாலும்,—தனக்கென வோர்செயலற்றுத் தானதுவாய்நிற்கில் - தற்செயலெவ்விடத்திலுந் தோன்றும் லநுக்கிரகமாகிய வருணிறைவிலே வேறற நிற்கில,—நாதனவனுடலுயிராய - அந்த வருளுக்கு முதன்மையாகிய நேயமவனதறிவுபூரணமெல்லாந் தனது வடிவாகக்கொண்டு தானந்தவறிவு பூரணத்துக்கெல்லா முயிராய—உண்டுறங்கி நடந்து-இவனதறிவுதொழிலாகிய விந்திரிய போகங்களாய வருப்புசிப்புந் தொழிலுந்தனது புசிப்புந் தொழிலுமாகவே புசித்துத் தொழிற்படும், —நானுபோகங்களையுந் தானுகச்செய்து - நானாவிதமாகிய போகங்களையெல்லா மிவனுக்குத் தனது பூரணவின்பமாகிய நேயவடி வாகவே காட்டி,—பேதமறநின்றிவனைத் தானாக்கிவிடுவன - இவனதறிவு பூரணமெல்லாந் தனதின்ப பூரணமாகவும் தனதின்பப் பூரணமெல்லா மிவனதறிவு பூரணமாகவும் வேறறத் தோன்றிநின்று தனதின்ப நிறைவெல்லா மிவனதுபோக பூரணத்தையமிழ்த்தி நிற்பது.—பெருஞ்சிவ போகமென்ப பேர்நெறி யிதுவே ஜடசித்துருவ மாகிய பிரபஞ்ச மெவ்விடத்திலுந் தோன்றாமல் பெருக்கப்பட்ட சிவானந்த மேலீடாகிய சிவபோகத்தினது முறைமை யித்தன்மைத் தென்று சொல்லும் வேதாகமங்கள்.

உண்மைநெறிவிளக்க-மூலமும்-உரையும்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்நூலுரையாசிரியர்பெயர் காணப்படவில்லை.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சங்கற்பநிராகரணமூலம்

கொற்றவன்குடி

உமாபதிசிவாசாரியர்.

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

உரைநடையுடன்.

இஃது

காஞ்சிபுரம்

மகாவித்வான்

கந்தசாமிமுதலியார்

மாணாக்கர்

கா. சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வையிட்டு,

கன்னிகைப்பேர்

முருகேச முதலியாரால்

சென்னை

ஜீவரக்ஷாமிர்த அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898 ௵

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சங்கற்ப நிராகரணம்

மூலமும் உரையும்

விநாயகர் வணக்கம்.

திருந்திய வருந்தவம் பொருந்துபன் முனிவர்
கமையாக் காத லமையாது பழிச்சும்
நிகரில் செக்கர்ப் புகர்முகத் தெழுந்த
புனிறு வெண்பிறைத் தனிப்பெருங் கோட்டுத்
தழைசெவி மழைமதப் புழைநெடுந் தடக்கை
வாட்டரு மும்மை நாட்ட நால்வாய்ப்
பாசாங் குசந் தேசுறு மெய்யொரு
கனிவளை தாங்கும் புனித நாற்கரத்துத்
தங்கத் தங்கம் பொங்கிழை யாரம்
நிழன்மணிச் சுடிகைக் கறையணற் கட்செவி
கொண்டதிண் பெரும் பண்டிக் குறுந்தாட்
களிறுத னிருகழல் கருதார்
வெளிறுறு துயரம் வீட்டிடு மன்பெரிதே.

இ-ள். திருந்திய வருந்தவம் பொருந்துபன் முனிவர் சாத்திரங்களில் உத்தமப் பிரகாரமாக விதிக்கப்பட்ட அரிய தவங்களோடுங் கூடியிருந்துள்ள மஹா இருடிகள் பலருங்கூடி, — கமையாக் காத லமையாது பழிச்சும் - ஒருக்காலு நிறையாத வாஞ்சை யோடுங்கூடி யநவரதமுந் தோத்திரம்பண்ணும், — நிகரில் செக்கர்ப் புகர்முகத் தெழுந்த புனிறு வெண்பிறைத் தனிப்பெ

ருங் கோட்டு - ஒப்பில்லாமலிருக்கிற செக்கர்வானம்போன்றசி வந்தபுகரோடுங் கூடியிருக்கிற முகத்திலே தோன்றப்பட்ட வீ ன்றணிந்தாயுள்ள வெள்ளிய பிறைபோலு மொப்பில்லாத வொரி ய கொம்பினையு முடையதாய்,—தழைசெவி மழை மதப் புழை நெடுந் தடக்கை - தழைந்த செவியினையுங் கார்போலும் பொழி யாநின்ற மதத்தினையு மிரண்டு துவாரத்தோடுங்கூடி நெடியதா ய்ப் பருத்திருக்கிற துதிக்கை யினையுமுடையதாய், —வாட்டரு மும்மைநாட்ட நால்வாய் - ஒளியினையுடைய மூன்று கண்ணினை யும் நான்றவாயினையு முடையதாய், —பாசமங்குசந் தேசுறுமெ யி ரேணுகனி யிலைத்தாங்கும் புனிதநாற்கரத்து - பாசத்தினை யுந் துறட்டினையும் பிரகாசத் தினையுடைய கொம்பினையு மழகி ய மாங்கனியினையு மிவை யிறைத்த தரித்துக் கொண்டிருக்கிற சுத்தமாயுள்ள நாலுகையினையு முடையதாய் —அங்கதங் கடகம் பொங்கிழையார் நிறைமணிச் சுடிகை கறையணற் கடசெவி கொண்ட திண்பெரும் பணிக் குறுந்தாள் - தோள்வளையினையு மிரத்தின கடகத்தினையு மிக்க நவரத்தினங்களை யழுத்தி யிழை க்கப்பட்டிருக்கிற வாபரணத்தினையுங் குறைவற வணிந்து இர த்தினத்தை யுடைய தலையினையுங் கறுத்திருக்கிற கண்டத்தினையு முடையதாய் கண்ணே செவியாகக்கேட்கிற பாம்புகொண்டு கட் டப்பட்டுச் சிக்கென்று பெரிதாயிருக்கிற வயிற்றினையுங் குறுகியி ருக்கிற காலினையு முடையதாயிருக்கிற —களிற்றி னிருகழலக்கு தா - இப்படிக்கொத்தவானை யினதிரண்டுபாதங்களையு மெம னதார நினைந்து, —வெளிறுறு துயரம் வீட்டினம் பெரிதே - கு ற்றத்தோடுங் கூடியிருக்கிற துக்கங்களை மிகவும் விட்டுவிடா நின் றேம், (௪)

காப்பு-முற்றிற்று.

பாயிரம்.

பெருங்கட லுத்வுங கருஙகடு வாங்கிக்
கநதரக தமைதத வநதமில கடவுள
பாலரை யுணாததூ மேலவா போலக
கேட்போ ரளவைக கோட்படு பொருளா
லருளிய கலைக ளலகில வாலவை
பலபல சமயப பானமைத தனறே
யஃதா லநறுற றனமை யுணனிய
மாநத ரிதுவே பொருளென றதனிலை
யறைதலின வேறறோ பனுவ லேறறோக்
கிசையா மாறுபாடு கூறுவ ரதனுற
புறச சமயஙகள சிறபபில வாகி
யருளின மாநதரை வெருளுற மயககி
யல்லுகத தேரி னிலையிற றிரு
மீஙகிலை நிறக நீஙகாச சமய
மூவிரு தகுதி மேவிய தாமு
மொனறே டொனறு செனறு நிலையி
லாறு மாறு வீறுடைத திவறறு
ளையமி லலாச சைவநற சமயது
தலகி லாகம நிலவுத லுளவவை
கனக,மிரணியங காஞசன மீழந
தனிதி யாடகக தமனிய மெனறிப
பலபெயர் பயபபதோா பொருளே போலப்
பதிபசு பாச விதிமுறை விளககுந
வாயநத நூல்க ளாயநதன ராகி
யாசா ளுகி வீசிய சமத்துட
னெழுஞ் சிருணா றெடுதத வாயிரம்

வாரூநற் சகண மருவா கிறபப
பொறபொது மலிநத வறபுதஞானி
யாரும விழவிற பொறறே ராலைய
தேரு வெணமா நிறையி லிருபப
மயஙகுவாத மாயாவதி
முயஙகிட வொருதலை முதவெதிா மணிசோ
பெணணை சூழநத வெணணெயமபதி திக
மெயகணடவ னருள கைகணடாகளி
லொருவ ரொருதலை மருவியிருபப
வஞசபபிறவிக கஞசிவநதொருவ
னேதிறை யருளென வீதெனுமாயா
வாதியை யடவினா மருதலைத தருடா
மறறவா ரயலின ரவருரை மறுததுச
சொறறாவயலின ரவருநதொலைவுற
றினனேயெவரு முனனைகழியுழி
யாஙகய லிருநத வருளின ரழகிது
நீஙகள சஙகறப நிராகரித தமையென
மறறவ ருரைதத சொறறரு பொருளகொடு
வாதசெற்ப விதணடையு மேது
மோதுநால்வகை யுவமையுநதிகடா
வருளசோமாநதா வெருளசோராமற
றாககமும விடையமுங கறக
நறகவிமாநதா நகநவிறறுவனே.

இ-ள். பெருஙகடலுதவுங கருஙகடு வாஙகிக் கந்தரததமைத்த வந்தமில் கடவுள - பெரிதாயுளள திருபபாற கடலிலே நினறு முண்டாகப்பட்ட கறுததநஞசினைத தனது ஸ்ரீயதததினலே வாங்கி யமுதுசெய்து கணடததிலே தரிததுக கொண்டிருககையிலேயுக் தனககு முடிவில்லாத கடவுள. (எனனவே சததாவை நீககி முற்காலததிலே தேவாகள் அமுதஙகடைய வதிலே நஞசு

பிறந்தது அதிலேயே யவர்கள் பீடைப்படுகையினாலே துஷ்டநி க்கிரகமும், அவர்கள் சந்தானத்தைநோக்கியபயமிட வஞ்சாதிரோன் நூதநெறியை முதுசெய்தவர்களை யிரக்ஷிக்கையினாலே சிஷ்டப ரிபாலனமுமாகி நின்றனெனக் கொள்க) இப்படித் துஷ்டநிக்கி ரகமும் சிஷ்டபரிபாலனமும் முடைய கடவுளானவர்,—பாலகரை யுண்டாக்கு மேலவர்போல - தங்கள் பிள்ளைகளுக்கநப பக்குவ ங்களோறு மறிவையுந் தொழிலையுங் கொடுந்தவந்த மாதா பிதா க்களைப்போல,— கேட்போரளவைக்கொட பட்டுபொருளா லரு ளியகலைக ளல்ல - கேட்கிற சீடர்களுடைய கலைக் கேட் பவுகளுக்கேற்ப பரம் நூதனங்களைக்கொண்டருளிச்செய்யப்பட் டிருக்கிற சாத்திரங்க ளெண்ணிறந்த தாயிருக்கும் — அவைய பலபல சமயப்பானமைந்தனவே - அப்படி யிருக்கையால் அந் தச சாத்திரங்கள் வெருவிதமாயுள்ள சமயப பகுதிகளோடுகூ டியிருக்கும்,— அந்தா லந்நூற்றமை யுனனியமாகத ரிதுவே பொருளென றதனிலேயறைநதவின - ஆகையால் அந்தச சாத்திர ங்களின்துணமை யாராயந்தவர்கள் சமகதிதுவே சாத்திர மு மிதுவேயுத்தமமுமென றந்தச்சமயத்தையே பலமாகசசொலவி நிறகையினாலே,— வேறுபேரோடின் வேறுபோக வைசயா மாறு பாடுகூறுவா - மறறொருசாத்திரததை யாராயந்தறிந்தவர் களுக கு அவனசொல்லுகிற சாத்திரமு மததமும பொருநதா தாகை யால அவனசொனன இவனுக்குப் பொருநதாமலிவனசொனன தவனுக்குப் பொருநதாம லொனறுகொனறு மாறுபடச சொல் லாநிறபாகள்,— அ ஈறு புறச்சமயங்கள் சீடப்பிலமாகி யருளின மாத்தரை வெருளுறமயக்கி யலகைத்தேரி னிலேயிறறீரும் - அப் படி யிருக்கையினாலே உலகாயிதன புததன சமணன மீமாங்கி சன மாயாவாதி பாஞ்சராத்திரியென்று சொல்லப்பட்ட புறச்சம யங்களிலுள்ள வத்தங்களினுண்மைப பகுதியிலலாததாய் சிவனு டைய வறுக்கிரகத்திற கேதுவலலாதவ பக்குவானமாக்களை பீ தோரதத மிருந்தபடியென றச்சபபடத தக்கதாக மருட்டிப் பே

ய்ததேனோர் தண்ணீரென்று கருதி இதைக்குடித்துத் தாகந் தீர
லாமென்று வந்தவனுக்குத் தந்த தண்ணீர்பொய்யாய்ப் பேய்த்தேர்
மெய்யான தன்மைபோல விந்தச்சாத்திரங்களு மத்தங்களுஞ் ச
த்தியம் போலத்தோன்றி யசத்தியமாய் முடியும்,—ஈங்கிவைவி
ற்க நீங்காச்சமய மூவிரு தருகிமேவிய தாமும் - ஆகையால் இவ
விடத்தில் சொல்லப்பட்ட சமயங்களு மத்தங்களு நமக்கு வேண்
டுவதில்லை. தன்னிலொன்றோடொன்று கூடிக் கொண்டிருக்கிற
சைவம் பாசுபதம் மாவிரதம் காளாமுகம் வாமம் வைரவம் என்
கிற வுட்சமயங்களாறும்,—ஒன்றோடொன்று சென்றுறுநிலையி லா
றுமாறுவீறுடைத்து இவை யொருசமயத்தோ டொருசமயந் தாக்
கிய பார்க்குமளவில அந்தவாறு சமயங்களுந் தனித்தனியேமகத்
துக்களாயிருக்கும்.—இவற்று ளெவ்வமில்லாச் சைவநற்சமயத்த
லகிலாகம நிலவுதலால் - இந்தச்சமயங்களில் வைத்துக்கொண்
டு ஒருசற்றுங் குற்றஞ்சொல்ல வொண்ணாமலிருக்கிற சைவமாகி
யசல்லசமய மொன்றையு நோக்கித் தம்பிரானு ரருளிச்செய்யப்ப
ட்டிருக்கிற வாகமங்க ளெண்ணிறந்து பொருந்தாநிற்கும் அந்த
ஒருசமயத்தை நோக்கிப் பலசாத்திர மருளிச்செய்வானே னென்
னில்,—அதை கனக மிரணியங் காஞ்சன மீழந்தன நிதியாடகந்
தமனியமென்றிப பலபெயர் பயப்பதோர் பொருளேபோலப்பதி
பசு பாசவிதிமுறை விளக்கும்-அப்படிப்பலவாக வருளிச்செய்த
து மொருபொருளைப் பற்றியிருக்கும் அஃதெங்ஙனேயென்னில்
கனகமென்றும் இரணியமென்றும் காஞ்சனமென்றும் ஈழமென
றும் தனமென்றும் நிதியென்றும் ஆடகமென்றும் தமனியமென்று
ம் இங்ஙனம் பலபெயராகச் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாமபொ
ன்னென்னுகிய வோர்பொருளையே பற்றினற்போல வந்தச்சாத்திர
ங்களும் பதியினிலக்கணத்தையும் பசுவினிலக்கணத்தையும் பா
சத்தினிலக்கணத்தையுமே சொல்லாநிற்கும்,—வாய்ந்தநூல்களா
ய்த்தனாகிய சாறுவி வீசியசமத்துடன் - இங்ஙனம் பொருந்தப்ப
ட்டிருக்கிற வாகமங்களைக் கற்றுணர்ந்தாராய்த்தபோதவான்களா

ய்சமயவிசேஷ நிருவாண வபிஷேகமெனகிற நாலுதீக்ஷைகளை யுமுடையவர்களா யெங்கும் பிரகாசிக்கப் பட்டிருக்கிற பக்ஷப்பி ரதிபக்ஷமில்லாத சமபோதவான்களாயுள்ள வித்தப்பெரியோர்கள் —ஏழஞ் சிருநூறெடுத்தவாயிரம நாமூரசகன மருவாநிற்ப-சகா த்தம ஆயிரத்திருநூற்றுமுப்பத்தைத்துச்செல்லாநின்றகாலத்திலே பொற்பொதுமலிந்த வற்புத ஞனியாற்றுமவிழவில பொன்னினா றசெய்யப்பட்ட திருவம்பலத்தின் கண்ணேநிறைந்தெழுந்தருளி யிருக்கிற வாச்சரியவானாயுள்ள திருவம்பலமுடைய தம்பிரானாரு டைய வானிமாத்தி லாரூத்திருவிழாவிலே—பொற்றேராலய த்தேரூவெண்ணுமா நிரையிலிருப்ப-பொலிவினையுடைத்தாகியதே ரமண்டபத்திலேயே முன்சொல்லப்பட்ட வாசாரியமாரெட்டு த்திருப்பெய ரொழுங்கிலேயெழுந்தருளியிருக்கிறவவதாரத்திலே மயங்குவாதமாயாவாதி முடங்கிட வொருதலை-சற்காரியவாதமின றியொருகாற்சொன்ன தொருகாற்சொல்லாமல் முன்னொடுபின மலைந்துவருகிற வாக்கத்தோடேகூடியிருக்கிற மாயாவாதியென கிறசமயியொருபுறத்திலேகூடியிருக்க—முதுவெதிர்மணிசோபெ ண்ணைசூழ்ந்தவெண்ணெயம்பதி திகழ்மெய்கண்டவனருளைக கண்டவர்களி லொருவரொருதலைமருவியிருப்ப-முதிர்ந்தமூங்கில களினுண்டாகிய முத்துக்களோடேகூடியிருக்கிற பெண்ணையா று சூழப்பட்ட திருவெண்ணெய் நல்லூரெனகிற திருப்படை வீ ட்டிலே திருவவதாரஞ் செய்யப்பட்ட மெய்கண்ட தேவநாயனா ருடைய வநுக்கிரகத்தைப் பெற்றவடியார்களிலே யொருத்தர த்தகூட்டத்தி னொருபுறத்திலே பொருந்தியெழுந்தருளியிருக்கி றவவதாரத்திலே,—வஞ்சப்பிறவிக் கஞ்சிவந்தொருவனேதிறைய ருளென - பொல்லாங்கை விளைப்பதாயிருக்கிற பிறவிப் பிணிக குப் பயப்பட்டானொருபக்குவனவன் திவாகரைத் தண்டம்பண்ணி த்தம்பிரானார் திருவருளப்படி யிருப்பதென்னவென்றவ— ரதென்னு மாயாவாதியை யடவினா மருதலைத்திருட்ட - தனனுடை ய வதத்தைப் பார்த்திதுவே பொருளென்று காட்டின மாயாவா

னிலை யருகேயெழுந் தருளியிருந்தவ ரவனசொன்ன வுத்தரத்தைத்
க்கண்டிருந் திதுவ்த்தமல்ல வென்றுதள்ளித் தமமுடைய வத்தத்
தை யிதுவே பொருளென்றுநாட்ட. —மற்றவாயலின ரவருரை
மறுத்துசசொற்றா - அவருடைய பக்கத்திலிருந்தவா அவாசொ
னனவத்தததைக் கண்டித்துத் தமமுடைய வத்தத்தை யிதுவே
பொருளென்றுநாட்ட,— அயலின ரவருந் தொலைவுற்று - அவரு
டையவருகே யிருந்தவராலே யவருங் கண்டிக்கப்பட்டு,— இன
னேயெவரு முனனேகழியுழி - இப்படியொருவரை யொருவாம
றுத்து தெட்டுப்பேருமுனனே தளளுணடவ்பாதத்து,— ஆங்கடலி
ருந்த வருளினாழகிது நீங்களசங்கறப நிராகரித்தமையென மற
றவறுரைத்த சொற்றரு பொருளகொடு - அவவிடத்தவாக ளரு
கேயெழுந் தருளியிருந்த வாசாரியவானகளைப் பார்த்து நீங்களு
ங்களததங்களைச் சங்கறபித்தது மதததைநிராகரித்தது மிகவு நன
றாயிருந்த தென்றருளிசசெய தவாகளசொன்ன சொறகளிலுண
டாகிப பொருளகளை யெடுத்துககொண்டு யான,—வாத செறப
விதணடையு மேதுவு மோதுநால்வகையு வமைந்திட்டா - வாத
மென்றசொல்லுதான விகாரமென்றும விசியுழியென்றிரணடா
ம் இதில்விகாரமென்றது குருவுஞ் சீஷனுமாகுதல, 'தனஞே
டொத்த பக்ஷபாதஞ்ருதல, மாறுபாடினறியபிரமாணஙகளிலு
ணடாகிய தததுவஙகளைத தாககிநததிலுணடாகிய குற்றஙகளை நீங
கிச சததியமானவததததைநியமிககபபடுவதெனக கொளக விசி
யுழியென்ற சொலலுதான செறபையென்றும விதணடை யென
றுமிரணடாம, இதிற் செறபையென்றது பிறருடைய வதாஙக
ளை நிராகரித்துத தனனுடையபொருளை மேலாறநாட்டுகை யெ
னககொள்க விதணடையென்றது பிறருடைய வததஙகளைநிரா
கரித்துத தன்னுடையவதத தோனறுமனினறு சாதிககபபடுவ
தெனககொள்க ஏதுவென்றது அளவைப பிரமாணஙகளிலே
விதிககப்பட்டிருககிற பலவேதுககளும ஓதுநாலவகையுமமை
யுமென்றது வினை பயன மெய உருவென்று சொல்லபபட்ட நா

லுவகையுவமையு மிந்நூலிலே விளங்கத்தக்கதாக,—அருட்சே ரமைந்தா ரெவருள்சேராமல - திருவருளுக்கேதுவாயுள்ள பக்கு வான்மாக்களுக்கு அத்தமலமென்கிற வச்சமவந்து பொருந்தாம ல்—அவர்கள், —தாக்கமும விட்டமுங்கறக நறகவிமாந்தா நகநவி றறவனே - இந்நூலிலுண்டாகிய தாக்கங்களையும் விடயங்களை யுங்கற்கத்தக்க தாகவும நலலகவிதையோடுங் கூடியிருக்கிறவித் துவான்கள் இவனுமொருநூல செய்வதேயென்று சிரிக்கத்தக்க தாகவும இந்நூலைச் சொல்லாநின்றேன். (௨)

பாயிரமுற்றிற்று.

மாயாவாதிசங்கறபம்,

—()—

கவிற்றியங்கிரையி னவித்தையிருளுரை
கிந்தனறிவன் சுத்தனகண்டித
னீருவிகறபனி த தத்துவனிரஞ்சனன
சொலவகையெவையுந தொடராததுய்மணி
வரமபிலவேதச சிரந்தருபரமபொருள
சத்தாயெவையுந தானாயவித்தை
தொத்தாதுயாநத தொல்சுடாமூவா
வினனதனையய னேகனேகன
கனனறபெருஞசுவை தனனிறபிறவாப
பெறறியினிருந்து பொறபணியியலபினின்
வானவளியானனீா மணமருந்தனன
மானதாது வாறைறஙகோசத
தொகுதியாகக்கைப பகுதியதொருபுடை
சுத்திவெள்ளி யொத்தனமித்தையிற
றெனனலா்குந தனைபதறுறைதயிற

இன்றாற்றமைகயின யேற்றுமைமரீஇய.
தென்னப்பன்மைய தெனினிலைபழப்புத
தோன்றாவயிரந் தருந்தருந்தொன்மையின
வான்றாட்கிரை நுரைமுருவாயமையிற
கூடுபசிதைச் சிதைத்தவாதெனி
னெறபதாபலாலந் திறபரந்தருமிது
தனனியலபெனறும விலையாடடெனறு
முனனுளமறைகண மொழிந்தலிநெருராற
பனமணிநிலையும பசுபயாலெனவும
பகல்வனீரி லலாகதிரெனவுங
கூவலாழிருளரு சிறுகுழிகால
வாவியானையும வருபுனலெனவு
மவவுறறடஙகி யாடியுணிழலெனந
தோனறியாகளைகற காநதநதிருமபுங
கனவிறநீஙகுங கஙகுவிறகயிறும
புனலிறறோனறும பேயநதேநாசசெயஙகிப
மனனதுளாயிரா னிறபபனிவெனப
பதிறறகாணைத தொருமூனறாந்தைத
நாளுநாளு நயநதுறமிருபயன
றனனிறசாராத தொனமைததனமை
தாபபாணிழநதட றுறறி பாயநதறறே
விபவிர றபாதப பௌவமதகல
விளமுதறநத கொணமுபபடலத
திருளறவுநதநத காரகவிவேகந
தனனிறறோனறிச சாதகமனைத்தையு
மனனகபபிரிபபு மடியிழைவாஙகுரும
போலஞாலம பொயயுறக்கிறித
தானேதானாய்த தனனிறபானைத
தானேகண்டு தனனலமுறறு

வசையிருந்தவ மசிபத்தெளிவா
லகமேபிரமமாயின னெனமகிழ்ந்
தசலனாகிறசல சலமதியெனக்
கண்டிடுமுடலம் விண்டலகட்டத்
மங்குலத்துடைத்தா லெங்குமாந்தகைத்தே
யிவ்வகையுணர்ந்து செய்தொழிலற்ற
மடவோர்தாமுங் கடனாவியற்றுங்
கன்மகாண்டத் தொன்மைபரிவாற்
றேற்றியவிரதை மேற்கடைப்பணியி
லெழுந்தெரியவற்றை விழுங்கியதென்னத்
தன்னெழுந்துள்ள தானுயழிபு
மந்நிலையன்றி யழிவுறுமுந்தி
யேயாதென்றுதன் னியல்பை
மாயாவாதிவகுத் துரைத்தனனே.

இ-ள். நவிற்றிடநிரையி னவிந்தையி னேனுரை - முன் சொல்லப்பட்ட வொரூங்கில மாயாவுபாதிகளினாலே வாதிக்கப்பட்டுப் பரப்பிரமமிப்படி மயங்கி நிற்குமென்று சொல்லுகிற மாயாவாதியினுடைய மதமிருக்கும்படி, — நித்தனறிவன் சுத்தனக் கண்டிதன் - ஒருக்காலு மழிவில்லாதவனுமாய சாவக்கியனுமாய் நிர்மலனுமாய கண்டிக்கப்படாதவனுமாய, — நிருவிகற்பனித்தத்துவ நிராஞ்சனன் - விகற்பமில்லாதவனுமாய தத்துவாதீதனுமாய மறைப்பில்லாதவனுமாய, — சொல்லைகையெய்யுந் தொடராத்தூயமணி - சொல்லும்பொருளுமாயிருக்கிற சாத்திரங்களொன்றாலுஞ்சென்று கிட்டவொண்ணாமலிருக்கிற சுத்தரத்தினமாய், — பரமமில வேதசிரந்தரு பரம்பொருள் - எந்தச்சாத்திரங்களினாலு மளவிடப்படாமலிருந்துள்ளதாமாயினு மெல்லையற்றிருக்கிறவேதாந்தத்தின் தலையிலேசுமந்து தரப்பட்ட வெல்லாத்துக்குமேலாயிருக்கிற வத்துமாய, — சத்தாய - சுத்த சைதன்னியமாய, — னைவயுந்தானாய - எல்லா வுபாதிகளுந் தானேயாய, — அவித்

ளைத்தொத்தா துயர்ந்ததொல்சுடா - அப்படியிருந்த தாமாயினும் ந்தவுடாகிக டானவனைத் தொகுதியாதபடி மிக்க பழையதாயுள்ள பிரகாசமாய்,—மூவாவினன்தன்மையன் - ஒருக்காலும் போதா செய்யாமலிருக்கிற விந்தவியாயத்தோடு கூடியிருப்பானுய,—ஏக னனேகன் - ஒருத்தனுமாய்ப் பலயோனிகளிலு நிறகிறவனுமாய் —கன்னற்பெருஞ்சுவை தன்னிறபிறவாப் பெறறியினிருந்து - கருமபிலுணடான மிக்கவிரதமான நந்தககருமபுக்குத் தோனறு தவியல்புபோலத் தன்னிடத்திலுணடாகிய வினபத்தையுந் தான றியாமலிருந்துள்ள பரபபிரமமானது பிரபஞசலீலையையுணடா ககுமிடத்து,—பொற்பணி யியலபினின - பொனனொனறுபலவா ன வாபரணங்களாயிருந்த தன்மைபோல,—வானவெளி யனனீா மண்மருந தன்னமான தாதுவாறைங கோசததொகுதி யாக்கை ப்பகுதிய தொருபுடை - பரபபிரமநதானே ஆகாசமும வாயுவும க்கினியு மபபுவும பிருதிவியு மெனடத வனனங்களு மதனுலுண டாகப்பட்ட தாதுக்களாறு மனனமயம பிராணமய மனோமயவி ஞ்ஞானமய மாநந்தமயமெனகிற ஐஙகோசஙகளும ஒருபக்ஷமி வையெல்லாமாகக கூடியிருக்கிற சரீரத்தினபகுதியா யிருக்கும. இவ்வண்ணந் தோன்றப்பட்ட பிரபஞ்சநித்தியமோ வநித்தியமோ அநித்தியமென்னில இதுநித்தியமாயத் தோனறுவானேனென் னில, —சுத்திவெள்ளியொத்தன மித்தையில - சுத்தியி்ல சிப் பியானது வெள்ளியையொத்துத் தோன்றுறு போலத் தோன றிறதென்று சொல்லலாமாக, மதிபபிரமையினுலே நித்தியமா யுள்ள பிரபஞ்சமு நித்தியமாய்த் தோனறும். ஆனுலநதப்பரபபிர மமு மிந்தப்பிரபஞ்சமும தன்னிலவேருேவென்னில்,—தானெ னலாகுந் தன்மைத்து - அந்தப்பரப்பிரமநதானே யிநதபபிரப ஞ்சமுமெனறு சொல்லுந்தனமையை யுடையதாயிருக்கும அந்த ப்பிரமத்தைப்போலேபிராம லிநதப்பிரபஞ்சம வேறறுமையாயி ருப்பானேனென்னில,—உலூவைதயிற் சினறூற்றலைகயின வேற றுமைமாீ இயறு - சிலம்பியினிடத்துண்டாகிய சிறியநூலினையொ

க்கப் பிரபஞ்சமும் பிரமத்துக்கு வேற்றுமையைப் பொருந்தியி ருக்கும்,—எனைப் பன்மையதெனின் - சிலம்பிநூல்போலவே யெ ன்றுசொல்ல வதுவொருதன்மையா யிருந்தது. பிரபஞ்சம்பலவி ரகாரமா யிருப்பானேனென்னில், —இலைபழம் பூத்தோன்றுவ யிரந் தருத்தருந்தொன்மையின வாருந் திரை நுரை தருவாய் மையிற்கூடிய - இலையும் பழமும் பூவுங் காயுந் தோலுங் காருமவ யிரமு மிவையெல்லாமரமானது தந்தொடுக்குந் தன்மைபோ லவும் பெருமையினையுடைய தண்ணீரானது திரையையு நுரை யையுந் திவலையையுங் குமிழியையுந் தந்தொடுக்குந்தன்மைபோ லவும் இப்படிப்பிரபஞ்சமும் பலவாகத்தோன்றி யொடுங்குமென் றுசொல்லப்படும்,—அசித்தைச் சித்துத்தவாறதெனில் - அசித்தாயு ள்ள பிரபஞ்சஞ் சித்தாயுள்ளபிரமத்திலே தோன்றுமதெனில— நெற்பதர் பலாலத்திற்பரந்தரும் - நெல்லானது பதரையுமவை க்கோலையுந் தந்தன்மைபோலச் சத்தாகியபிரமும் சித்தாகிய பி ரபஞ்சத்தைத் தராநிற்கும். இந்தப்பிரம மிப்படிச்செய்யவேண் டுவானேனென்னில்,—இத்தல னியல்பென்றும் - இப்படிச்செய் துவருகிறவிந்தப் பிரமத்தினுடைய வியல்பாயிருப்ப தொன்றெ ன்றும். பிரமமிந்த வுபாதிகளினாலே வாதிக்கப்பட்டிருப்பானே னென்னில்,—விளையாட்டென்றும் - இந்த வுபாதிகளோடுங் கூ டிக்கொண் டிருக்கிறதைப் பிரமத்துக்கு விளையாட்டா யிருப்ப தொன்றென்றும் பிரமத்துக் கியல்பென்றும் விளையாட்டென்று மெங்கேகாணப் பட்டதென்னில்,—முன்னுள மறைகண்மொழி தலின் - அநாதியேயுள்ள வேதங்கள் சொல்லுகையினாலே. இந் தவுபாதிகள் பலவாகக் காண்பிக்கப்பட்டாற்போல வந்தப்பிரம முமிப்படிப்பலவாகக் கண்டிருக்கப் பட்டிருக்குமோ வென்னி ல்,—ஒருநூற் பன்மணிநிலையும் பசப்பாலெனவும் பலவகனிலை லாகிரெனவுங்கூவ லாழி குளஞ் சிறுகுழி கால் வாவியாவையு ம்வருபுனலெனவு மவ்வயற்றடங்கி - மணிகள் பலநிறமாயிருந்த தாயினும் அதிகோர்ப்புண்டானநூ லகநிறம்போற் றேன்றியு

மொருதன்மையா யிருந்தாற்போலவும் பசுக்கள் பலவர்ணங்களா யிருந்தாலும் பாலொரு தன்மையாயிருந்தாற்போலவும் நீர் பொருந்திய பாத்திரங்கள் பலவாயிருந்ததாயினும் அதிற் பிரதிபிம்பஞ்செய்கிற வாதித்தனொன்றாயிருந்த தன்மைபோலவும் கிணறுங் கடலுங் குளமுஞ்சிறிதாயுள்ள குழிகளும் வாய்க்கால்களுமிவை யெல்லாம் பலபேதமா யிருந்ததாயினுந் தண்ணீரொன்றாயிருந்த தன்மைபோலவும் இப்படியே யோனிகள் பலவாயிருந்ததாயினுமறிவேகமாய அந்தயோனிகடோறுங் கூடியிருந்தாயி னிந்த வுடல்கடோறும் பொருந்தப்பட்டதோ வென்னில்,—ஆடியுனிழலெனத்தோன்றி யாக்கை-கண்ணாடியிலே நிழலானதுதோன்றுகிறதும் அந்தநிழலதிற் றேய்ந்நின்றாற் போலவும் உடலிலே பிரமமானதுதோன்றி நிற்குமிடத்தேயு மந்தவுடலிற் றானுந்தேய்வறநிற்கும் அப்படியந்தவுடலிலே தோய்வறநிற்குமாயின் இந்த வுடல் காரியப்படுகிற தெப்படியென்னில்,—நற்காந்தந்திரும்பும் - கலக்காந்தமானது தோய்வறநிற்க வதின் சந்நிதியிலே யிரும்பானது காரியப்பட்டாற்போலப் பிரமந்தோய்வறநிற்க வதின் சந்நிதியிலே யுடலானது காரியப்படாநிற்கும். அந்தவறிவிந்த வுடலிலேநின்று சுகதுக்கங்களை யநுபவிக்குந்தே யதுவருவானேன் னென்னில்,—கனவிற்றீங்குங் கயிற்றிற்பாம்பும் புனலிற்சென்றும் பேயத்தேர்ச் செய்தியும் - ஒருவன் சொப்பனங் காணுகிற வீட்டத்தவனை யோராளைப் பிடித்துக்கொண்டுவர வதற்குப்பயப்பட்டி வனோடு மிடத்து விழித்தவவதரத் திவையெல்லாம் பொய்யாயிருந்ததன்மைபோல்வும் ஒருவனிராக்காலத்திலே யொரு புறத்தின வாசலிலே கயிறுகிடக்கிறதைக் கண்டொருபாம்பு கிடக்கிறதைப்பாரென்று பிரயித்துநிற்குமிடத்து விடிந்தவவதரத்துப் பாம்புபொய்யாய்க் கயிறுமெய்யான தன்மைபோலவும் ஒருவன் தண்ணீர்தாகத்தின் மிகுதிகொண்டு கானலைத் தண்ணீரென்று புத்திபண்ணிக்கொண்டு வந்தானதினுடைய வுண்மையைப் பார்த்தவிடத்தவனுக்குத் தண்ணீர் பொய்யாய்க் கானல்மெய்யான தன

மைபோலவும் இந்தப்பிரம முடலோடுங்கூடி நின்று சுகதுக்கங் களை யநுபவித்தாற்போல விருக்குமதொழிந்து தனதுண்மைபா ர்க்குமிடத்திந்த சுகதுக்கங்களுக்கு மந்தவறிவுக் குண்டாகாது. இப் பொழுது பிரத்தியக்ஷமாகச் சோத்திராதிகளோடுங் கூடியதுதா னுயக்கனமங்களைப புசிக்கிறது காணப்பட்டிருக்குதே யெனனி ல,—அன்னதுனபி னனெனிறபபனிங்கென - அப்படியந்தவிந்தி ரியங்களைத் தானுய நின்றதாயினும் பிரமத்துக்கந்த வநுபோகமுண் டாகாது அக்தெனபோலவெனனில படிகமானது நலலபஞ்சவ ணனங்களோடுங்கூடி யதுதானுயிருந்ததாயினு மவைவிற்றி னுடு படிகமொரு சற்றுந்தோயவற நின்றபோலவு மெனக்கொ ளக இதனறியும,—பதினறுகரணத தொருமூனறவததை நாளு நாளு நயநதும - சோத்திராதிகளைநதும வாககாதிகளைநதும அ நதக்கரணங்க ளுமாகப பதினலோடுங்கூடிப புருவ மததிய ததிலே சாக்கிராவதததையும அதிலே சோத்திராதியும வாக்காதி யுமிறக வந்தக்கரணங்க ளோடுங்கூ டிக்கணடததானததிலே சொ ப்பனவததையு ம அதிலே மனேபுததி யாங்கார நிறகச சித்தத் தோடுங்கூ டி யிதய நதானததிலே சுழுததியவததையும இந்தவவ ததைகளிலே நாடோறும பொருநதி யநுபவியா நிற்கும, அறி வானதிநத வவததைகளோடுங்கூடி யநுபவிக்குமாயி னிதறகுப புண்ணியபாவதொநதனை யிலலேயோவெனனில,—இருபபன ற ன்னிறசாராத தொனமைத்தனமை தறபணநிழறகட குறறிபாய் நதறறே - இநத வவததைகளோடுங்கூடி நினறதாயினுமநாதியே புண்ணியபாவதொநதனை யிநதபபிரமததுக்குச சாராது. அக்தெ ததனமைநதெனனில கணணுடியிலே யொருவனமுகம பிரதிபி மபஞ்செய்ய வவவிடத தநதமுகததின கணணே பாரைககோல கொணடு பாயநதவிடத தநதக்கணணுடி யுடைநதொழிந்து கண ணுக்கீனம வராதிருநதாறபோலு மெனக்கொளக. (இதுபெதத விலக்கணம) (மேலுமநதி) — இவவியறபநதப பெளவம தக வ - இபபொழுது நானசொலலிவந்த முறைமையிலே இநதபபி

சமத்தை யாதிக்கப்பட்ட மாயாவாதைகளி லுண்டாகிய பிறவி த்தொந்தமே நீங்குகைநிமித்தமாக. —விண்முதற்ற கொணமூ ப்படலந் திருவறவுந்தந் காறக - ஆகாச மென்கிறதிலே நின்று மேசமானதுதோன்றி யந்தவாகாசத்தை மறைக்க வதனாலுண் டாகிய விருளானது நீங்குகைநிமித்தமாக வந்த வாகாசத்திலேநி ன்று தோன்றி யந்தமேகங்களை நீக்கி யாகாசத்தை நின்மலமாக கின வாயுவைப்போல,—விவேகந்தனனிற றோன்றி - அந்தபபி ரமத்திலேநின்றும் விவேகஞானமானது தோன்ற,—சாதகமனை த்தையும - இந்தப்பிரமத்துக்குண்டாகிய மறைப்புக்களெல்லாத் தையும,—மனைகப் பிரிப்பு மடி யிழை வாங்கலும்போல ஞால ம்பொய்யறக் கழிந்து - நிலைபெறறு வாராநிறகிற தொருவீட்டை யொருத்த னொருவைககோலாகவு மோரொரு மரமாகவுமநாளி லே பிடுங்கிப்போட்டபின அந்த வீடென்கிற சொரூப மிலலை யாய்ப்போன தன்மைபோலவும மடியாகிய புடவையு மப்படித தானோரோரிழையாக வாங்கிபபோட்டாற் புடவை யெனகிறத ன்மை போனறபோலவும் பிரபஞ்சமாகிய பொய்யையு மிருநி லமுதலாகக்கண்டித்து நானலலவிது நானலலவென்று நியதிபண ணிநாளிலே நீககிககொண்டு,—தானே தானாய்த தனனிற் றன் னைத்தானேகண்டு தனனலமுற்றி - இப்படியந்த வுபாதிக ளினை னைவிடத் தித்தவறிவான இந்தப் பிரமந்தானேயாய் தனனிடத்தி லே தறசொரூபத்தைத தானேதரிசித்துத் தனனிடத்திலுணடா கிய வின்பத்தைத தானேயநுபவித்து,—வசையி றத்துவ மசிபத த்தெளிவா லகமே பிரமமாயினனென வறிந்து - குற்றமற்றிருக் கிற தத்துவமசியென்கிற மகாவாக்கியத தொமபதந்தத்பத மசிப தமென்னு மிலக்கணை மூன்றுமறிந்த தெளிவுகொண டந்தப்பி ரமந் தானென்கிற பிரமஞானத்தைத திரவிலங்கி, —அசலனுகி இந்தப்பிரமஞான முண்டான விடத்துப பினனைச சற்றுஞ் சலந மில்லாதவனாய், உபாதிகளோடெ கூடிச் சந்நாதி விடயங்களைப் புசிக்குமிடத்துச் சலநமில்லையென்ற தெனனையெனில், —சற்சல

சலமதியெனக் கூண்டிடும - உபாதிகளோடுங் கூடிச் சத்தாதிவி டயங்களைப புசிக்குமிடத்தே யநதவுண்மைக்குச் சலனமில்லாதது நலஜலமான தனைச்சுத்தவிட்ட தநதஜலத்தோடுங்கூடினசநதிரனு மொக்க வசைநதாறபோலே யிருக்க வநதசசநதிரனுண்மையை ப்பாாக்குமிடத்த தநறகிலலையானறபோல விகதவறிவையுங்காண ப்படும. (இதுஜீவனமுத்தியிலக்கணம) (இனிபரமுத்தியிலக்க ணம,)—உடலமவிண்டகல் கடத்து மங்குலதுடைத்தா ரொங்கு மாநதனைக்தே - இநதசசரீர தொநதனை விட்டவவதாத தநதவ றிவு மநதபபிரமமு மொனறுபட்டவிட்ட தெனபோல வெனனி ல விசாலமாக விருக்கிற கடத்துக்குளளே யகப்பட்டுநினற வா காயமநதக்குட மானதுடைத்த வவதாத தநதபபிரகாசமுநதானு மொனறுபட்டாறபோல வாமெனககொளக. (இதுபரமுத்தி.)— இவவகையுணாநது செயதொழிலருந்த மடவோாதாமும, எ - து அதுநானெனகிற பிரமஞானத்தையறிநது தானமுனபுசெயதுவ நத கனமங்களெலலாவற்றையும விடமாட்டாத வறிவிலாதவர் தாமும.— கடனு வியற்றுங் கனமகாண்டத தொனமைபுரிவா றறெறறிய்விததை - எ - து, அநதபபிரமஞான முண்டானசெநி மித்தமாகச சாதநசதுஷடயமாகிய கனமங்களையநுஷடித்தகதத் தொழிலகளைப பழகிசசெயதுவர விவேகஞான மானதவாகளுக குணடாகாநிறகும.— மேறகடையரணியி லெழுநதெரியவுறறை விழுங்கியதெனனத தனனெழுந துளளதாறுயழியும அபபடி. யுண்டான விவேகஞானமுந தீககடைககோலை மேலேவைத்துக் கடைய வநதத்தொழிலினாலே யுணடாகிய நெருபபாநத வரணி யையும் யோலியையுஞ் சோசசுட்டுப போட்ட தனமைபோலத தானெனறு மொழிநது மறறுணடாகிய கனமங்களனைததையும ழித்துபபோடா நிறகும.—அநநிலையனறி - அநதநிலையிலே நின றுவிடககடவன, அஃதொழிநது,—அழிவறுமுத்தியேயா தென று தனனியலபை மாயாவாதி வகுத்துரைத்தனனே - நிலைபேறு டையதாயிருக்கிற முத்திபொருநதாது, இபபடியே தனனுடை

யபேதத்திலு முத்தியிலுமுண்டாகிய முறைமையினை மாயாவா
தியானவன் விரித்துச்சொன்னனே. (க)

மாயாவாதிசங்கற்ப முற்றிற்று.

மாயாவாதிசங்கற்பநிராகரணம்.

உரைதருபிரம மொன்றெனுமுரைகளைக
வருபிரமாண மறையெனிலருமறை
யொன்றெனறுணரி யிருபொருளுரைத்த
னன்றனறபேத காடியபொருளேற
பேதமுமபேதமு மோதவேண்டா
பேதமெனினு மபேதமெனினு ம
பேதாபேத மெனினுமமையுநின
னேயமிலுரையிற வையவந்துளதாந
திகழ்பிரமாண விகழ்வுமுண்டறிப
பெத்தமபேத முத்தியபேதமே
ஸவதந்திரமா மவையிருதிறனு
மினியப்பழமொழி யிரண்டலவொன்றே
யனறியுமபெத்தம பேதத்தறைதலு
மொன்றியமுத்தி யபேதத்துரைத்தலும
பழுதாமித்திறம பதையாதாயகமற
றழுதாமறையெனு மிபபிரமாண
மாருரைதானே யாயினதேலுன
தேகமநேக முறுபியமபாமற்
சத்தருபக் தாகாதெனில்வானத
தொத்தொலியுறழு மெனில்வறிதுவியா
தனறியுமபதமு பொழியுமனைத்து

மினறியோரோவியா யெழுநதிடுமதனுக
கறிவிலதுருவில தறியாதுரையா
தனறியுமவவகை யகணடிதமதுவிது
வெனறதுகுறிபப தெயவவகையாவு
மொனறெனுமுரையு மொழிநதனையனறே
யருமறைபிரம வுரையெனினதறகுத
தநததானு முதனவிலபொறியில
நெனனிலோருடறகண மனனியவலகை
யறைநதறறெனப தாரசொலதமலத
திறபெற்றினறே செயதோரபெயராற
சுயமபுவெனறல கியமபுமெனறறியினித
தறகீடடலவரைத தானொருமுதுரைகருத
சொறகேறபுரவல னேலமைசசரை
யடிகணமறறெங குடிமுழுதாணமினன
றேததியிறைஞசிக காபபாகவெனறுரை
கெஞசெயப பேசினனனறி
யினையவைபிறரிற கணவினுமிலனே
இனனநதுதிகருஞ சொனனலநதானுமத
துறைமறிவாணாக கறைவதொனறனறியுந
தனகுததானே தனனலமபகரா
தசததுகருரையா தாஙஙுரையயிாகவெனி
னுரைபிரமாண மிறைபிரமேய
நீபிரமாதா வினபிரமிதியென
நாலவகையுளவெனப தேககனறனறே
நறபிரமாண நிறபதொனறனறு
லபபிரமேயமு மதனியலபனறே
கனனறசுவையி லநியமிலதா
லினிமைதோனறுத தனிமைததெனறனை
யறிவிறகுவமை யசததாஙகட்டி.

பிரிவிதத் தொட்டினும் பேறதன்றே
தப்பரவிரிவு பொறப்பணித்தருமென்னிற
செயவோரின்றிச் செயவினையின்மையிற
பொன்மணியாகைத் தாபணியன்றே
செய்வோர்போலச் செயப்படுபொருண்முதற்
செயவோரேயாச் செயப்படுமே
சத்திவெளிப்பற் றென்றிற்றுயினுஞ்
சத்தலசேதனத் தாரத்தருமெனின்
ஞாலகமிருதையென் றோராதுரைத்தனை
நிலவுநின்மரபு நினைந்திலையாங்கொல
விவகாரத்தில வேண்டுதுமுலகம
பரமார்த்தத்திற பகராமென்னிற
பரத்துள்ளேவிவை யும்பரமார்த்தம
பரத்திலதேமொழி முன்பகறபாற
மதனமுதலித்துவென வேதவுகமேனியும
விவகாரிகருங்கூறறிக பரமார்த்த
நிலையதுதெரியி னிதற்கீடேற
றெரியாதாயி னஃதாந்தெரியா
துரையாளவையு மொழிந்தனையன்றே
டனைக்காணடல கருதலுரையென
வளத்தவைமூன்றின் மொழி ழிநனைழுயி
னிந்பபிரமேய மெனப்படுங்கொல
பொற்பிதிராபிதி நதும பொயமேனயாநிமா
றற்பரமசித்தைத் தருமாறெனனெனிற
சிலமபிறாறரு நலமபோறறேறறு
மௌனறனையது வத்தனமெருழிலன றியு
மொனறதனியல்புல கோரியல்பனறெனப்
பலமிலைபழமபூப பாதவந்தருநா
திரைநுரைஇவலை சிலதருமிவைபோற

ருனேபுலவா மெனசசொறறனை
சததசததாகவுஞ சததினிலசததின
கொததுளதாகவுங கூறினரிலரால்
விததிலேகனிகனி விழுதீறருநெறி
சததலதொனறு தானறாவேணடு
நெறபதாபலா லததிறருபாதானமென
காரணமினறிக காரியமபிறவா
பாரிடையொருபடம பணணவுமபடுமே
யநதமிலபிரம மவிததைகாரணமெனத
தநதனையவிததை தானெயததுறுத
றனனியலபெனனில வனனிதனவெமமையிற
சததினியலபுஞ சததேயசததெனில
வைததனியலபெறு மழுகசொழியனறியு
மிருளபொதிவிளககென மருமருவிளககிற
கருமைபயநத பெருமெ னிதருமெனிற
றனனிடலபனறத னுபாதிவசததான
மனனியதனறிமைத தானறனியாயா
[illegible]ரானருணசுததனனருமனறே
யாஙகொருகாலத தோஙகியதாயி
னநதமிலவிததை யநதணைநதறகோ
ரேதுவேணடுமே புயவியலபெனினவீ
டோதவேணடா வொழிநதோரினறுமறறங
களஙகமதுறவுற மவிததைதறகவிநதல
விளஙகியபிரம விளையாடடாயி
னவிததையெனபதொன றஙகியாநதனனி
லதிககுமென்றமுன னுரையுமறநதனை
நுணணூருடமபை நாநதுழிபோலுட
படுநெறியதனால விடுநெறியிலதாற
றலைமையுமறிவு மிலதெனவிததையை

விரைநெடுநதாணரும வேற்றோனறே
யொளிகொடாமிரவ குளிகைபெறறுவகத
னவிததையைவிததை தவிாகுமெனறுரைகளி
ணிததனறிவனசுநத பொனறுரைதத
விநதகமெனனீ விததையுமவேறென
றெமமனோரி லொருவனினனிறை
யமமசைவந தவணியனறே
பணமணிபசுநற பாநதிரமெனவு
ஙனனூலபானிா நறகெதிரெனவு
முடலையுமுணாவையு முவமிததனையேற
றடமணிசரொடு தாஙகூடலவே
யுணாவுணாவொழியி னுலகுணாவுமினிமை
பாலுமபசுவுங சாலுறுசாலங
கலமபலவன ரிச சவடபலவிலெனக
காணுநரினறி வீணிலைவிளமபினை
யாடியுணிழலபோற கூடுதலகூறிற
றனனிழலகொணடு தறபணருவிகன
மனனிழலகொணடல வாநதகனறிமே
மனனயககாநத மெனவுடலபிரம
சநநிதியளவிற் சலிநதிடுமாயி
னககணடிநதவசநநிதி யலதிலெநதையு
நடநதிடவேணடும படநதிடபெறுவே
காநததிருமபு காடடுநாபபெறிலயறு
சோநமடடீகளு ந செயலதறகிலதே
கறறதுயாகயிறறர வெறுசசிலதொடுததனை
கணவினபயனு நனவினபயனும
வினையினபயனவை பொயயெனவேணடா
வுடனமாறுடடக கடனதுகருதுக
வுறறபுறறு மற்றதிறகயிறு

முடடுறு கூடடச சடடமெனவறறி
யறிவுகயிறென்ன றறியாதனரே
யச்சமத்தடைந்தல கொச்சமையுடைத்தே
யினனுமக்கனவி விருளுறுகயிறறிற
பினனுங்ன பிரமம பிரமித்திடுமே
தனனியல்வினையிற செமமலப்பளிங்கெனத்
தானுந்தனைக்கமை யானுலஃல்லென
வொருபயனனறிப பலபயனயரீஇய
திருவினைதருபய னென்னனிடேணடி
லாண்டவிதனைதயு மவித்தைதொடாக்கையு
மீண்டிருவினையு மிய மபினைபாதனைதக
களவனைபபிணிசருங காவலரெனமுய
லுலவினைதொடக்கிற றேனறுடறசினைறயிட்
டிருவினையூட்டு மெய்மமானமபா
னருவினையுடறக ணவதனைதகளுரைதந்தினை
யாருறுபவாபர மகணடிதமடஙகா
சோாவில்துடலசட முருடெ ரியாதெனின
மீனனியகாரண மாறுட்டதிற
பனனினமெனனி னிலைவயோபரயோ
முதலியதாயி னிலைபிறப்பெயதா
இவையெனிலுனது மொழிபழுதளதே
புடறபடுபிரமமுறுமெனிற சாளரத
திடததகுமுறவிர ணுதியளிவெறிதுய
ரங்குலிதானே யருந்திலுடறகட
டஙகியவறிவு தனிதறுமனறே
தற்பணஙிழறகட் குறறிபாயகதறுற
னறகணிறறயர நனுகாததலைகதெனி
னினமொழிவிரோதமுங காடசிவிரோதத
தனமையுமுறுமலைவ தவறிலவாகா

யாமுடைப்பதிவகை யாவரும்பலகலை
சொல்லுதலெளிதரி தத்தொழில்புரிவெனப்
புலவியபழமொழி புதுக்கினையன்றே
யகண்டிதமெனநீ பகர்ந்தமைதனக்குப்
பந்தமிதுவெனத் தந்தமைகருதில
வானிடைக்குங் காலினைப்பிடித்துப்
பருவிலங்கிட்ட வொருவனீயன்றே
பந்தமத்தகல வுந்துவிவேகம
வானவெளியெனத்தனிற் றுனேதோன்றினை
முளைபுளதாயின மயங்காதிலதெளிற
பின்புளதாகா திலதுளதெனினொளி
மலராததருமனல மாகக்கணிளே தித
தருவதுதகுமெனிற் றுனேதோன்று
விறகிறுகுத்த கனற்குமாயி
னவித்தையினுதித்த வித்தையமராத
துதித்தவிவேகம வித்தையென்றுரைநத
வெந்தழலினைய விவேகமுதித்த
திந்தனமனைய திறையிலனற்றே
யிறப்பட்டபரிபயின மெய்ப்படுமொட்டுறையு
மிதுவன்றிதுவன வெனக்கழிகாலே
யதுவேதத்தனே யாயினதெனக்கினை
வித்தைமுன்ன ரவித்தையுமவித்தைமுன
வித்தையுநில்லா வியநெறியிருளொன
விநலவொளிக்கு மொளியலவிருட்கு
மொருகாலத்து மொருபானிலதா
விரனடையுநாகரு முரண்டருவிழியென
வித்தையுமவித்தையு முயத்தொன்றுளதே
தானேதானெ மானற்பயனென்ன
றன்னிற்றனைத் தானேகாணிற

கண்ணிருகண்ணைக் காணவும்படுமே
தன்னலந்தன்னைத் தானேறுகரு
மென்னின் முன்னல் மெய்தாதிருந்தென
கட்டிபோலெனக் கதிரினையின்பமவரு
தொட்டிடுமவ்விதத்தை யுடையையாயிடினே
தத்துவமசியென வைத்தமுப்பத்திற
கொன்றேபொருளென்ன றன்றேபகாவது
நீபுலியாயினை யென்றுங்குனரி
லாயினையென்றந்தாருவமைத்தா
ரேயாயினமே லாயாவென்று
லகமேபிரம மாயினதென்ற
சகமேய்பெந்த தானவேறன்றே
யுண்மையிற்சல்மில வுடற்சஞ்சலமுறும்
வெண்மதிபோல விளங்கிடுமென்றனை
யசலனுக்கிச் சருசலசலத்துச்
சல்கமேவின மென்மதிகாண
வேண்டுமெதன்றிக் காண்பவாபிரறே
லீண்டுனதேகமென செய்ததியம்புக
வுடல்விடக்கடத்துட் படுவெளிபோலெனில்
விட்டெனப்பெறவுடற்...டெனப் படமற
றிகலறவொருவ னிவ்வகைதெளியி
லகிலமுமுத்தி யடைந்திடவேண்டு
மன்னிந்தோர்முத்தி யடைந்தோராயின
பிறந்தோருயிர் பலபேதத்தன்றே
கன்மகாண்டங் காரணமாக
மன்னுமவிவேக மென்னிலவித்தைத்
கேதுகாரண மோதினையில்லே
யிதற்குங்காரணம் விதித்தல்வேண்டிற்றே

யரணியிலுதித்த கனலனைவகவாவென
விரதமுதித்த விவேகமழித்தல
வருந்தியாயினுந் திருந்தியவேத
நீதியெல்லா நீத்துபபோதமொன்
றறியோராமு மவவழிநடததல
பொறியேயபோத நெறியோவிதுபவ
நீஙகிடுநெறிதரு பாஙகினைப்பழித்த
னனறிகொனற லனறேயனறியு
ஞாலநீதியு நானமறைநீதியும
பாலருணமதததா பசாசரிலெனவு
முறஙகினோனகை வெறுமபாகவெனவுந
தானேதவிரா தானறபுரியா
தொழிலொழிடினிரயத தழுநதுந்திடமே
யுயததோனனறி முநதியுரைததல
பிததோபிரமனு செததோபெறுவ
துடலையுநீயே சடமெனசசாறறினை
வையினுமவாழததினுங் கொயயினுஙகொறறததினும்
வணஙகினுமுனைதபபினும பிணஙகுதலசெயயாப
பிரமததனமை பெறுவதெனகால
மிருஙகுளாளசில வெண்ணூல்கததரித்
தருக்கமபேசிந தலைபறறு
கணடோரியநதப பிணடமுணடலபெ
பனறேபாகனை தனறேயறறுடல
விடவருமெனறு நடுநடுநடுஙகி
விட்டோாதெய்வத தொட்டினறனறியும
யானேயெவரு மானேனெனறலி
னவவவாசிரிய வவவவாயாணுட
செவ்விதினிரயஞ் சோதலாதலால்
மாயாவாதப பேயாவுனைக்கருத்

தேவரிலொருவருண்டாக
மேவருஞ்சகம் விடுத்தலோவரிதே.

இ - ள். உரைதரு பிரமமொன்றென்று முரைக்கண வருபிரமாண மறையெனில் - நீ பேதமாகவு முதலியாகவுங் கூறின வுன்னுடைய மதத்தின் முறைபரியம் பிரமமொன்றுமே யுள்ளதென்று சொல்லுமிடத்து ஒன்றென்றதற்கு பிரமாணமேதென்னில், இதற்குப்பிரமாணமாகச் சொல்லப்பட்டது வேதமா யிருக்குமென்னில் — அருமறை யொன்றென்றதன்றி யிருபொருளுரைத்த தன்றன்று - அரியவேதமானது பிரமமொன்றுமே யுள்ளதென்று சொல்லுவதன்றி ஜீவபரமிரண்டென்று சொல்லுகிறது நீயிட்ட பிரமாணத்துக்கு நன்றாகாது, — அபேதவாதிய பொருளால் - வேதமப்படி யிரண்டென்றது மபேத சித்தாந்தத்தைச் சொன்னதாயிருக்குமென்னில், — பேதமு மபேதமு மோதவேண்டா - நீ யொன்றென்றிட்ட பிரமாணமிரண்டென்று மிரண்டல்லவென்றுஞ் சொல்லவேண்டுகிறதில்லை. பேதமென்று மபேதமென்றும் பேதாபேதமென்றும் வேதஞ்சொல்லுகிறதெல்லா மந்தப்பிரம மொன்றையுமா யிருக்குமென்னில், — பேதமெனினு மபேதமெனினும் பேதாபேதமெனினு மமையு நினையினுரையிற் பையவத்துள்தாரு திகழ்பிரமாண விகழ்வும் - வேதமிரண்டென்றாலு மிரண்டல்லவென்றாலு மிரண்டுமா யிரண்டல்லவுமா யிருக்குமென்றாலு மமைவுயிறக்கிருக்கிற வுன்னுடைய சந்தேகமற்ற சாத்திரத்திலே விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்துன் மதத்திலே விளங்கப்பட்ட பிரமாண விரோதமுண்டாகா நிற்கும், — உண்டென்றிப்பெத்தம் பேதமுத்தி யபேதமேல் - அப்படிப் பிரமாண விரோத முண்டாகாது காணும் அந்தவேதம் பெத்தத்திற் பேதமென்று முத்தியிலபேதமென்றுஞ்சொல்லுமென்னில், — அத்வைதசித்தாமமவையிருந்தாலும் - சாத்திரம் பெத்தத்திற பேதமென்று முத்திலபேதமென்றுஞ் சொன்ன விரண்டுவகையும் விசாரித்துப்பார்க்குமிடத் துன்னுடையசாத்திர மறுதி

யில்லாததாம் ஆகையாற் சாத்திரவிரோத முண்டென்கிறது த
ப்பாது,—இனியப் பழமொழி யிரண்டல்லவொன்றே - நானாவ
த்திதமாயிருக்கு மென்றது கொண்டு நீயிப்பொழுதுத் தப்பழை
ய மொழியாகிய வேதமிரண்டென்று சொல்லாது ஒன்றென்று
சொல்லுமெனனில்,—அன்றியும் பெத்தம்பேதத் தறைதலுமொ
ன்றிய முத்தியபேதத் துரைத்தலும்பழுதா மித்திறம்பகையா தா
ய்க.—சாத்திரமுரண யிரண்டென்று சொல்லி யிப்போதொ
ன்றென்று சொன்னதே மல்லாமலும் பெத்தத்திசையில் ஜீவபர
மிரண்டாயிருக்குமென்றதும் முத்திதிசையில் ஜீவபரமிரண்டு
மொன்றாயிருக்குமென்றதுங் குற்றத்தை யுடைத்தாம். இப்படி
நான்சொன்னவகையைப் பதறாமலாய்ந்து பார்ப்பாயாக.—மற்
றெழுதாமறையெனு மிப்பிராமணமாருரை - அதொழிந்தெழு
தப்படாதவேதமாகிய விந்தப்பிரமாண மாராலே சொல்லப்பட்
டது,—தானேயாயினதேல் அஃதொருவரால் சொல்லப்பட்டத
ல்லசுயம்புவாயுள்ள தொன்றென்னில்,—உன்தேக மனேகமுறும்
நீபிரமமொன்றென்றது பொய்ப்பிரமமொருமுதலும் வேதமொ
ருமுதலுமாக வுன்னுடையவேக மநேகமாயப் பொருந்தாநின்றது
- இதன்றியும்,—இயம்பாமற் சத்தரூபந் தகாதெனில் - ஒருவனு
ச்சரியாமற் சத்தத்தினுடையசொரூபந் தானாகத் தோன்றுதென
னில்,—வானத்தொத்தொலி யுறழுமெனில்-ஆகாசத்திலேயொரு
வருச்சரியாமற் சத்தமானதுண்டாகிறாற்போலவேதமுமொருவ ருச
சரியாமற்றானே யுண்டாகாநிற்குமென்னில்,—வறிதுதியாது-ஆ
காசத்திலே வாயுவேதுவாகக் கொண்டு சத்தமுண்டாவதொழிந்து
சும்மாசத்தந்தோன்றாது,—அன்றியும் பரமம் பாழ்புமனைத்து
மின்றியோ ரொலியாமொழுங்கிடு மதனுக்கில்லது-அன்றியும் ப
தமென்றவ் விரமமென்றம் பாழியென்று மின்னும் பலசத்தங்க
ளுமத்தங்களு மத்தங்களுமாயிருக்கும் வேதமானது இப்படி யா
காசத்திற்சத்தமொரு பிரகாரமாயிருக்கும் அந்தச்சத்தத்துக்கறிவெ
ன்ப தொன்றில்லை இந்தவேத மறிவாயிருப்ப தொன்றாகையால்க

த வாகாசத்திலுண்டாகிய சத்தம்போலு மிந்தவேதமென்றுசொ ல்லலாகாது. வேதத்தானே யுண்டாகாதென்றாலந்தவேதத்தைச் சொன்னோ ரிலாவேண்டும். இதற்கு,—உருவிலதறியா தறையவ தீ - இந்தச்சரீரத்தாலே சொல்லப்பட்டது வேதமென்னி லிது சுத்தஜடமாயிருந்தபடியாலே யொருசத்தத்தையு மர்த்தத்தையுஞ் சொல்லமாட்டாது. அனறியும்வகை யகண்டிதமதுவிதுவென் றது குறிப்பதெவ்வகை, அதுவயம், அவ்வகை யனறியுமகண்டி த மதுவிதுவென்றது குறிப்ப தெவ்வகை - அந்தச்சரீரத்தினப ருதியுமனறியும பிரமத்தினுடைய தன்மையை விசாரிக்கி லதக ண்டிக்கப்படாத்தா யகண்டிதமாயிருந்தபடியாலே சத்தத்தையு மர்த்தத்தையு மதுவிதுவென்று சுட்டிச்சொல்லும்பகுதி யெப்படி யாவு மொனறெனுமுறையு மொழிந்தவையன்றே - ஆகையாலொ ல்லா மொன்றேயென்று சொன்ன சொல்லையும் விட்டுவிட்ட யாகும்,—அருமறை பிரமவுரையெனில் - அரியவேதமான தந்த ப்பிரமத்தாலே யுச்சரிக்கப்பட்டதென்னில்,—அதற்குத் தகத்த தாலுமுத லவில்பொறியிலது - அந்தப்பிரம மகண்டிதமாகை யால பலலுகாக்கு முதலாக விதற்குச் சொல்லப்பட்ட கருவிகளி ல்லாதபடியினலே யந்தப்பிரமத்தா ற சொல்லப்படாது,—என் னிலோருடற்கண மன்னியவல்லையமைந்தறறு - அந்தப்பிரமத் தாலேவேதஞ் சொல்லப்படாதென்னில பேயானது ஒருவன்ச ரீரத்திலே நிலைபெற்றுநின்று வருகால நிகழ்ச்சிகள் சொன்னாற் போல வந்தப்பிரமமு மொருவனுடலைச சார்ந்துநின்று வேதத் தைச்சொல்லாநிற்கும்,—எனபதாாசொல தமலத்திறம பெற்றி னறே - அப்படியோருடலைச் சார்ந்துநின்று சொல்லுமென்றது ஞாதேவரைச்சார்ந்தோ ஓரிருடியைச்சார்ந்தோ யாரைச் சார்ந்து நின்று வேதத்தைச்சொல்லப்பட்டது. அப்படியொருவரைச் சா ர்ந்துநின்று சொன்னதாமாகி லதுபக்ஷவாதகியு மாகையா லந்தச் சொல்லுக்கு நிமலத்துவமுண்டாகாது, பின்னையெப்படிப்பிர பஞ்சமெல்லாஞ் சுயம்புவென்று சொல்லுவதென்னில்,— செய்

தோர்பெயராற் சுயம்புவென் றுலகியம்பு மென்றறியினி - விஷ்ணு
வழிபாடின்றி கதந்த்ரஸ்வீகரித்த தவனாலே பிறந்ததந்த வேதமுஞ்சரிக
கப்படுகையினாலே இதைச் சொன்னவன் சுயம்பாகையா லிந்த
வேதத்தையுஞ் சுயம்புவென் றுலகஞ்சொல்லாநிற்கும் இஃதிப்ப
டியிருக்குமென்று மேலறிவாயாக,— தற்கீட்டலவரைத் தான
ருழுதுரைக்குஞ் சொற்கேல - வேதமுமமுடைய கர்த்தா சொ
ன்னதாகில் அவன்றனக்குக் கீழதாயுள்ளதேவதைகளைத் தான
ஸ்கரித்துச் சொல்லவேண்டுவானேனென்னில்,—பரமலனேவல்
மைசரையடிகளை மறந்தெறங்குடி முழுதாணயினென்ன றேதநிய
றைஞ்சிக் காப்பாகவொன்றுஞ் சீசனுஞ் செய்ய பேசினனா இரா
ஜாவினுடைய குடியாயுள்ளவர்களெல்லாரு மந்தராஜாவைக் கண்
டு தங்களமேற் கருமஞ் சொல்லிக் கொள்ளமாட்டார்கள் வாசற்
காரியம்பார்க்கிற மந்திரிமுதலானபேர்களைக் கண்டு யோங்கள்
தேவரீருக்குப் பழையவடிமையாக விருக்குமென்று வணங்கின
விட்டதவர்களுக்குண்டாகிய மேற்கரும மந்தக்கரியப் பெயாக
வாலே நீக்கப்பட்டாற்போலக் கர்த்தாவுமெல்லாரும் பக்குவர்
களல்லாதது கொண்டே யபக்குவர்களாயுள்ளோர்கள் வழிபாடுசெ
ய்யத்தக்கதாக அந்தத்தேவதைகளையுஞ் சொன்னதா யிருக்கும்.—
அன்றியினையவை பிறரிறகணவினுமிலனே - இம்மொழிக்குப்பிற
தெய்வங்களையவ னமஸ்கரித்துச் சொன்னானென்கிற தன்னுக்கு
சசாபபாதிக்குமுண்டாகாது உபமுடையக்கர்த்தா தன்னைத்
தான் ஸ்தோத்திரம்பண்ணுவானேனென்னில்,—தன்னைத் தகிக
குஞ்சொன்னல்லதாறு மதத்தைறயறிவானாக ஸ்ரவதொன்று-
கர்த்தா தன்னைத் தான் ஸ்தோத்திரம்பண்ணுகிறது பக்குவானமாகக
வாயிருக்கிறவர்கள் தன்னைவழிபாடு செய்யத்தக்கதாகச் சொன்ன
தாகயிருக்கும்,—அன்றியுந் தனக்குத்தானே தன்னைஸம்பகாரா தச
ததுக்குறையா தாரகுனை யுயிரகவெனில - இதனறியுங் கர்த்தா
தனனுடைய பெருமையைச் சொல்லுமிடத்து வேறேயொருவர்
கேட்கச் சொல்லுவதொழிந்து தனக்குத்தான றனனுடைய பெ

ருமையைச் சொல்லிக்கொள்ளாது பின்னைசரீரம் ஜடமானப
டியினாலே யந்தச்சரீரத்தை நோக்கிச் சொல்லாது பின்னையவ
னுடைய பெருமையைச்சொன்னதாரை நோக்கி? அது பிறரை
நோக்கிச் சொன்னதென்னனில்.—உரைபிரமாண மிறைபிரமே
யம்பிரமாதா வினபிரமிதியென நாலுவகையுள்ளானதேக மறைன
றே - சாத்திரமாகிய பிரமாணங்கத்தாவாகியபிரமேயம ஆன்மா
வாகியபிரமாதா ஆன்மாவினுடைய வறிவாகிய பிரமிதியென்று
நாலுவகையாகக் காணப்பட்ட தாகையா லியென்றென்றது ந
ன்றாயிருந்தது,—நற்பிரமாண நிற்பதொன்றன்றால - ஆகையா
ல நன்றாகவிருமருப பிரமாணமொன்று காட்டப்பட்ட வேதமு
மொன்றென்றுசொல்லி நிலைநிற்கப்பட்டதில்லை,— அப்பிரமே
யமு மதனியல்பன்றே - இந்தப்பிரமாணத்தாலே யளவிடப்பட்
டதாய மேலமறுக்கப்போகிற பிரமேயமு மந்தச்சாத்திரத்தி னு
டைய வியல்பாகப்படும். (இது அவன்வேதரு சுயம்புவென்ற
தை மறுத்தது) (மேற்பிரமேயமென் றவன்சொண்ட பிரமத்
தை மறுக்கிறார்.)—கன்னற்சுவையிலாதிய யிலநா லினிமைதோ
ன்றுந தன்மைபதென்றனை - கருமபிலுண்டாகிய விரதந தன
னில வேறுபாடில்லாததுகொண்டு தன்னுடையவிரதந தனக்குத்
தோன்றுந்தன்மை போலும் பிரமமுந்தன்னுடையவின்பத்தை
த்தானறியாதென்றும நீயுன்மத்தத்திலேசொன்னாய்.— அறிவிற்கு
கைமை யசத்தாயகட்டைபிரிவித தொட்டினும்பேறுதாறுதே - அ
றிவாயுள்ளதற குவமைசொல்லுமிடத்தறிவாயுள்ளதைச் சொல
லாமல் ஜடமாயுள்ள கருமபுவிரதமும் போலுமென்று சொன்னு
ய அந்தப்பிரத்யக்ஷமன்றியுந கருமபிலுண்டாகிய கட்டியைத தன
னிலேபிரித்துவைத்து மேலோரவஸரத்திலே கூடி யவிடத்தித்த
னைநாளிந்த விரதத்தையிழந்தோமே யிப்பொழுதிந்த விரதத்
தைப்பெற்றோமே யென்கிறதன்மை கட்டிக்குண்டாகா தாகை
யாலது பிரமத்துக்குவமையன்று இதனறியும். தற்பரவிரிவுபொ
றபணிதருமெனில் - பரப்பிரமம தேகாதிபிரபஞ்சமாகப்பலவா

கவிரிந்த தன்மைபொன்றனது பலபணியாயிருந்த தன்மைபோலுமென்று நீசொல்லில்—செய்வோரின்றிச் செயலின்மையினமையிற பொன்பணிபலகை தன்பணியன்றே - இந்தப்பிரபஞ்சத்திற்செய்வோ ரொருவரையன்றிச் செய்தொழிலானதுகாணப்பட்டாற்போலப் பொன்றனது மொருவன் பண்ணப்பல பணியாகவிருந்தொழிந்து தானாகப்பலபணியாகாது. நீசொன்னபிரமம் பிரபஞ்சமாக விரிந்ததும் வேறேயொருவனாலே செய்யப் பட்டதாகவேண்டும். அப்படியன்றாகாணும் எல்லாத்தையுஞ்செய்தது பிரமந்தானே யென்னில்,—செய்வோரைப்போலச் செய்யப்படுபொருண்முதல் - இந்தவுலகத்திற் செய்கிறவர்கள் போலாயிராதிவர்களாற்செய்யப்படும் பொருள்களுக்கு முதலாயுள்ள வுபாதானமும் அதென்போலவென்னில் குலாலனைப் போலேயிராது சாலகுடம் சட்டி பானைக் குபாதான மாகியமண்ணும். ஆகையாலிந்தப்பிரமத்தை யின்றிப் பிரபஞ்சத்துக் குபாதானம் வேறேயொன்றுண்டாகவேண்டும். அப்படியோருபா தானமுண்டாகில் துவேயமையாதோ விந்தப்பிரமமே யென்னில்,—செய்வோரேயாகச்செய்யவும்படுமே - அந்தவுபாதானம் ஜடமாயிருந்தபடியாலே யதுதானாகப் பிரபஞ்சமாகாது அந்த வுபா தானத்தைக்கொண்டு செய்கைக்குக் கர்த்தாவேண்டும். அதுவன்றிப் பிரபஞ்சத்தி லியாதொருபொருள்களுஞ் செய்வோரொருவரையில்லாமலந்தத்தொழில்கள்தான் செய்யப்பட்டுவருவது முண்டாமோ,—சுத்தி வெள்ளியிற் றோன்றிற்றாயினுஞ் சத்தலகேதுந்தாரா தருமெனில். - சுத்தியென்னுஞ் சிப்பியானது வெள்ளியாகத்தோன்றினாற்போலக் கண்டவர்களுக்கு அசத்தியமாயுள்ள பிரபஞ்சமுஞ் சத்தியமாகத் தோன்றிற்றாயினும் அறிவாயுள்ளபிரமம் ஜடமாயுள்ளபிரபஞ்சத்தை யொருபிரகாரத்தா லுண்டாக்காது. உண்டாக்குமென்னில்,—உலக மித்தையென் றோராதுரைத்தனை-நீ முன்னே யிந்தவுலகத்தைப் பிராந்தியென்று சொன்னது விசாரியாமற் சொன்னதாகவேண்டும்,—நிலவு நின்மாபு நினைக்கிலையா

னகொல் - இப்படிமலைகையாற் பொருந்தப்பட்ட வுன்னுடைய வந்தித்தினது கிரமத்தை மறந்தாயாகவேண்டும்,— விவகாரத்தி லேவேண்டுமுலகம பரமார்த்தத்திற பகாமெனனில இந்தப் பிரமமுபாதிகள் வசத்தினாலே தனனைஜீவனென்று பிரமாணம் பணணிக கொண்டு நிறகிற விந்தவிவகாரத்தைக் குலகமென்று கொள்ளப்படும், அஃதொழிந்து ஞானபிரமமென்றறிந்த பரமா ர்த்தத்தையிலே யெல்லாம பொய்யா யிருந்தபடியாலே யவ்விட த்துக்குலகமென்று சொல்லப்பட் டிராதெனனில, —பாரத்துள தேவிவையும பரமார்த்தம - இந்தவுலகம பரமார்த்தமாயுள்ளபி ரமத்திலே நின்றுமுண்டானதாயின அசத்தியமாயுள்ள பிரபஞ்ச முஞ் சத்தியமாயுள்ள பரமார்த்தமாகவேண்டும,—பரத்திலதேவ் - உலகம பொய்யாயிருந்தபடியாலே யிந்தப பரமார்த்தத்துக்குப் பணியலலவெனனில —ஒழி முனபகாமாறறம - முந்தபபிரமத் திலேநினறுந தோறறினதெனறு சொனனவார்த்தையை நீயொ ழித்துவிடுவாயாக,—அதனமுத விதுவெனவுதவுக - இந்தவுலக மபிரமத்திலே தோனறினதல்லவாயின அதுதோனறின வுபாதா னமுனக்குத தெரியுமாயி னிலலைதெனறு சொலலுவாய, க,—அ னறியும் விவகரிக்குமகாற றிகழுபரமார்த்தநிலை யது - இந்தத் தோல்வியனறியும இனனமுஞ்சொலலுமிடத்து நிமலமாயெல் லாவுபாதிகளையுங கழன்ற பரமார்த்த நிலையாயிருப்பதொன்றாந ப் பரபபிரமம,—தெரியினிது நீ - அந்தபபிரமந்தான காணுநா னெனனில அது அறிவாயிருப்பது, விசாரித்துப பார்க்குமிடத் துமலமாயிருக்கிற விந்த மாயாவுபாதிகளோடுஞ் சமபந்தியாயிரு பபா னொருத்தனியாகையாலிந்த ஜீவனுந் தனித்தொரு முதலெ ன,—நீயேல் - அந்தப்பிரமந் தானகாணுநானெனனில அஃதறி வாயிருப்பது இஃதறியாமலிருப்பானேன,—தெரியாது - இதுஉ பாதிவசத்தினாலே யறியாமலிருக்கும,—ஆயி னஃதுதெரியாது- நீயுமந்தபபிரமமு மொருமுதலாயிருக்கையினாலே இதுவுபாதிவ சத்தினாலே யறியாமலிருக்குமாயின அந்தபபிரமமு மறியாதாக

வேண்டும்;— உரையாளரையு மொழிந்தனையன்றே - உன்னு
டைய மதத்தையும் விட்டுச் சொல்லுகைக்கிற பிரமாணத்தை
யும் விட்டுவிட்டாய், அதேதென்னில், அஃதொன்றைச் சொல்
ல நீயொன்றைச் சொல்லுகையால் அந்தச் சாத்திரத்தின்படி
காணு நானசொன்னதென்னில்,— அளவை காண்டல் கருதலு
ரையெனவுளது - பிரமாணமாவது பிரத்தியக்ஷமென்று மநுமா
னமென்று மாகமமென்று மூன்றுவகைப்படும்,— அவைமூன்றி
னமொழிவழி நுழையினின் பிரமேயமெனப் தெருங்கொல அ
ங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பிரத்தியக்ஷத்தின் வழியாலு மநுமான
த்தின் வழியாலு மாகமத்தின் வழியாலு நுழைந்தொன்றையறிந்
துகொண்டு வருமாயினவாக்குமனத்துக்கு மெட்டாதவனுடை
யபிரமேயமென்று சொல்லப்பட்ட தென்னமாய்முடியும். (இது
அவன் பிரமேயமென்றதை மறந்தது,) (மேற்சித்தினிடத்த சித்
துந்தோன்று மென்பதைமறுக்கின்றார்.)— பொற்பணி பிரிந்தும
பொன்னேயா நின்றபரம சித்தைத் தருமாறென வென்னில -
பொன்னும்பணியும் போல்ப்பிரமமும் பிரபஞ்சமு மென்றாய்,
பலபணியானதும பொற்கட்டியாகத் தமாற்றுகிறமு மொருப
டித்தாகக் கண்டோமபின்பு பொன்னேறுங்கூட்ட பொன்னாய
நின்றதுங்கண்டோம ஆகையாலுன்னுடைய சத்தாயுள்ளபிரம
ந்த வசத்தாயுள்ள பிரபஞ்சத்தைத்தந்த பிரகார மெப்படியென்
றுநானுமுன்னே யுன்மதத்திலே கேட்டபொழுது,— சிலம்பிநூற
ருலமபோற்றோன்று மென்றனை - சித்தாயுள்ள சிலம்பிஜடமா
யுள்ள நூலைத்தந்த தன்மைபோலுஞ் சித்தாயுள்ள பிரமத்திலேஜ
டமாயுள்ள பிரபஞ்சந் தோன்றினதென்று சொன்னாய்,— அதுவ
தன்றெனில் - அந்த நூலையாவரதமுந் தோற்றி விதத்துக்கொண்டு
நிற்கிறதந்தச் சிலந்திக்குள்ளதொழில் பிரபஞ்சம் பிரமத்திலேநி
னறோவதரத்திலே தோன்றுவதொழிக் தாவரதமுந் தோன்றி
க்கொண்டுநில்லாது,— அன்றியுமொன்றத ன்னியல்புலகோ ரியல்
பனறெனு - அதனறிபுஞ் சிலந்தியினிடத்திலே தோன்றின நூ

லொருதன்மையாகக் காணப்பட்டது பிரமத்திலே தோன்றின பிரபஞ்சமொரு தன்மையாகக் காணப்பட்ட தில்லையென்று சாக்ஷி முன்னே சொன்னபொழுது,—பலமிலை பழமபூ பாதவந்தருநீ ாதிரை நரை இவலை சிலதருமிலைவபோற ருனே, பலவாமென நீசாற்றினை - காயையு மிலையையும பழத்தையும் பூவையு மரமா னது தநத தனமைபோலவும திரையையு நரையையுந்தவலையை யுங்குமிழியினையு நீரானது தநதத தனமைபோலவும பிரமந்தா னே பலவிதமாயுள்ள பிரபஞ்சமா யிருக்குமென றனமததிலே சொன்னாய —சததசததாகவுஞ சததினி லசததின கொததுவதா கவும கூறினாரிலரால - அறிவாயுள்ள தறியாமையாயிருக்கு மெ னறு மறிவினிடததிலே யறியாமையினது கூட்டமுண்டோனறுமெ னறு நீ சொன்ன விநதமலைவு புத்தா சமணுதிகளுஞ் சொலலாரக ள, (ஆல-அசை.) பினனையிநதப பிரபஞ்சந்தோன றினபடியெ பபடியெனனில,—விததிலே கனிநனி விழுதாறருநெறி சததல தொனறு தானறரவேணடும - சூககுமமாயுள்ள விததானது இ லையையுஞ பழததையுமிருதியாயுள்ள விழுதையுமுடைய தூலமா கிய வாலமரததையுநதநத தனமைபோலத தூலமாயப பலவாயி ருககிற பிரபஞ்சததையுஞ் சூககுமமாய அசததா யிருககிறதோ ருபாதானந தநததாகவேணடும. அபபடி யனறுகாணுமசெல்வி லேநின்றுமவைககோலும பதருந்தோனறினறபோலச சிததிலே நினறு ஜடமாயுளள பிரபஞ்சந்தோனறுமெனனில,—செறபதப லாலததிற ருபாதானமென - செலவுமுஞ சூககுமமாய ஜடமா யிரு ககையா லதுவும வைககோலுககும பதருககு முபாதானமென றறிவாயாக,—காரணமினறிக காரியமபிறவா - ஆகையாற றன தாகவுடைய காரணததிலே நினறுங காரியந்தோனருது. அப் படித தோனறுமெனபையாகில,—பாரிடை யொருபடம் பண ணவும்படுமே - பருத்திகாரணமாகப் புடவையுண்டான தொழிந் து மண்காரணமாகப் புடவைபண்ணப்படுமோ ஆகையால் ஜட காரணமாக ஜடமுண்டாவதொழிந்து சித்துக்காரணமாக ஜட

முண்டாகாது இப்படியிருக்கையிலே நீ,—அந்தமில்பிரம மவித்
தைக்காரணமென்ற தந்தனை-ஜடமாயழிந்து போவதா யிருக்கிற
தேகாதி பிரபஞ்சத்துக்குச் சித்தாயழிவில்லாம லிருக்கிற பிரமங்
காரணமென்று சொன்னாய்,—"அவித்தை தானெய்துறுதல் - சித்
தாயுள்ள பிரமத்திலே ஜடமாயுள்ள பிரபஞ்சந் தோன்றுவானே
ன,—தன்னியல்பென்னில் - இந்தப்பிரபஞ்சந் தோன்றுகிறதந்த
ப்பிரமத்துக் கியல்பாயிருப்ப தொன்றென்று நீசொல்லில்,—வன்
னிதன்வெம்மையிற் சந்தின்றிப்பலபுஞ் சத்தே - அக்கினிக் கூஷ
ணமியல்பானாற்போல நீசித்துக்கியல்பென்று சொன்னபிரபஞ்ச
முஞ்சித்தேயாகவேண்டும்,—அசத்தெனில் - பிரபஞ்சத்தைஜட
மென்னில்,—வைத்ததனியல்பென்ப வழக்கொழி - சத்தாகவை
க்கப்பட்ட பிரமத்தினுடையவியல்பிந்தப் பிரபஞ்சமென்றுசொ
ன்னவழக்கை விடுவாயாக.—அன்றியுமிருள்பொதி விளக்கென
வரும் - இந்தக்குற்றமன்றியுஞ் சித்தாயுள்ள பிரமத்துக்குஜடமா
யுள்ள பிரபஞ்சமியல்பென்று நீ சொல்லுகிறது பிரகாசமா யுள்ள
விளக்கு இருளானதைப் பொதிந்துகொண்டு நின்ற தென்றதை
யொக்கும் அப்படியன்றுகாணும்,—ஒருவிளக்கிற் கருளும்பயந்த
பெருகொளிதருமெனில் - பெரியவிளக்கினிடத் துண்டாகியமிக
கபிரகாசமானது கறுத்த மையைத்தந்த தன்மையை யொக்கும்
சித்தாயுள்ள பிரமம் ஜடமாயுள்ளபிரபஞ்சத்தைத் தந்ததென்று
நீ சொல்லில்,—தன்னியல்பன்றத னுபாதிவசத்தான மன்னியது
- அவ்வண்ணம் விளக்கினிடத்திலே கறுத்தமையானது தோன்றின
து விளக்கினுடைய வியல்பல்ல வென்றி, திரியென்றும் நெய்
பென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட வுபாதிகள் வசத்தினாலேயானது
நிலைபெற்ற தென்றுகொள்,—அன்றிமைத்தான் றனிஞ மாயாது
- அன்றியும் பிரமத்திலேதோன்றின பிரபஞ்சமீளவும் பிரமத்தி
லே யொடுங்காநிற்கும் விளக்கிற்றோன்றிய மையானது மீளவும
ந்த விளக்கிலே சென்றொடுங்காது. அன்றியும்,— ஒன்றுனக்குத்
த னன்றுமன்றே - இந்தப்பிரமமென்று சொல்லப்பட்ட வொ

ப்பில்லாதவன் நீன் சுத்தனென்றிந்த சுத்தனுயிருப்பா னொருத்த னல்லவே அப்படியிருக்கச்சே யிந்த மாயாவுபாதிகளோடேகூடி யிருக்கவேண்டுவானேன்,—ஆனதொருகாலத் தோங்கிய தாயின் - அந்தப்பிரமத்தினிடத்திலே யோரவதாரத்திலே யிந்த வுபாதிக ளவந்துகூடினதாயின்,—அந்தமில்லவித்தை வந்தணைவதற் கோரேதுவேண்டும் - முடிவில்லாத மாயாவுபாதிகள் பிரமத்தி னிடத்திலே வந்துகூடினதற்கு முன்னே யொருகாரண முண்டாக வேண்டும் — புயலியல்பெனின் - நின்மலமாயிருக்கிற வாகாசத்தை மேகமானதுவந்து மறைத்ததன்மைபோலச் சுத்தமாயுள்ள பிரமத்தை மாயாவுபாதிக ளியல்பாகவந்து கூடிற்றென்றிக இதற்கொருகாரணம் வேண்டுவதில்லையென்னில்,— வீடோத வேண்டாம் - இந்தவுபாதிகளியல்பாகவந்து பொருந்தின மோக்ஷமென்றுசொல்லவேண்டுவதில்லை. அதேதென்னில்,—ஒழிந்தோரினுமுற்றும் எல்லாவுபாதிகளையு நீங்கிப்பழைய சுத்தத்தைக் கூடினவர்களிடத்திலு மிந்தவுபாதிக ளியல்பாக வந்து பொருந்தும், அப்படியன்றுகாணும்,— களங்கமற்றவுறு மவித்தை தறகவித்தல் விளங்கியபிரம விளையாட்டாயின - பிரமத்துக்கு மயக்கமுண்டாகத் தக்கதாகப் பொருந்தப்பட்ட மாயாசரீரங்க ளிந்தப் பிரமத்தைப் பொருந்திக்கொண்டது மிக்கபிரமத்துக்கு விளையாட்டாயிருப்ப தொன்றாயின,—அவித்தை யென்பதொன் றங்கியக தன்னிலுமிக்குமென்ற முன்னுரையு மறந்தனை-விளையாடுகிறவர்களுக்கு விளையாடப்பட்ட பொருள்வேறானதுபோலப் பிரமத்தினையுடைய விளையாட்டாகிய மாயாசரீரமும் வேறாயிருப்ப தொன்றாகையாம், பிரமத்தினிடத்திலே யுபாதிகடோன்றிப் பிரமத்தை மறைக்குமென்று நீ முன்னேசொன்ன சொல்லையு மறந்தனையாகவேண்டும்,—நுண்ணூற்குடம்பை நுந்துழிபோலுடம்படுநெறியதனால் விடுநெறியிலதாற் றலைமையு மறிவு மிலதென் — உலட்டுப் புழுவானது தன்னிடத்திலே நின்றுந் தோன்றிய நுண்ணிய நூலாலே தனக்குக் கூடாகப்பண்ணித் தானதற்குள்ளேபுகுந்து

பின்னைத் தானாகப்புறப்படமாட்டாமற் செத்ததன்மைபோல வ
ந்தப பிரமமு மாயசரீரததுக குள்ளே விளையாட்டாக வநதுபுகு
ந்து பினனைத தானாகப் புறப்படமாட்டாம னிற்கையா லநதப்
பிரமததுக்குச் சர்வமுதனமையுஞ் சாவஞ்ஞியததுவமு மிலலையெ
ன்றுசொல்,—அவிததைதனை விடுததெடுககதாணருமை வேறேரா
னறே - இதுபாசபததியாயிருககையாலே இநத மாயாசரீரததை
த் தானாக விடுவிததுக கொளளமாட்டாமனினமலமா யிருககிற
தொரு குருமுதலிநத மாயாசரீரததை நீககிப பாவக்குழியிலு நி
ன்றெடுததுத தனககடிமையாக வாணடுகொளளகையினு லநதச்ச
ரீரத்தோடே கூடிநிறகிறது பிரமமாகாது. அப்படியனறகாணு
ம்,—ஒளிகொடாமிரவு குளிகைபெறறுவ ககனவிததைதனைவித
ைததவிர்ககுமெனறுரைககின - பிரகாசததோடுகூடியிருக்
கிறசெமபானது இரதகுளிகையோடுகூடினவிடததுககளிந
நீஙகிப பொனனான தனமைபோல வநதப் பிரமத்தாசருணடாக்
கிச் சரீரசமபநததனைதயு மதனிடதலே தோனறின விவேகஞான
நீகக வநதப்பிரமஞ சுததமாமெனறு நீ சொலலில்,—நிததனவ
றிவனசுததனெனனுறைதத விததகமெனனீ - அப்படி யசுதத
மாயிருககிற முதலை நீ முனனே நிததியனெனறுஞ் சாவஞ்ஞிய
னெனறு நிாமலனெனறுஞ் சொனன சாமாததிய மெனனதா
ன்,— விததையும வேறெனறு - நீ விவேகமெனறு சொல்லுகிற
இநத வவிததையோடுகூடிககொணடுநிறகிற முதலல்லவதை
வேறே முதலெனறுசொல, இநதவிவேகநதான காணுமநதபபிர
மமெனறு நீசொல்லில,—ஏமமேறெரி லொருவனினனிறை - நீ
கத்தாவென்றுசொல்லுகிறமுதல்பாசபநதிகளாயுள்ளவைகளிலே
யொருத்தனுகவேணடும,—அமம-நானசொல்லுகிறசொல்லைப்பு
த்திபண்ணிக கேட்பாயாக,—சைவாநதவலியனறே - யாதொரு
த்தனைப்பொல்லாதவனெனறு சொல்லப்பட்டது அப்படிசசொ
ல்லப்பட்டவனியாகவேண்டும். (இதுபிரமிநிலையமறுத்தது)(இ
னிபிரமாதாமறுப்பு.) இதன்றியம்,—பன்மணிபணைப்பாத்திரமெ

னவு நன்னூற்பொருளீர் நற்கதிரெனவு முடலையுமுணர்வையு மூவ
மித்தனையேல் - இராத்திரிங்கள் பலவாயிருந்தாயினுமிந்திரனோ
க்கப்பட்ட நூறசா டொருத்தனமையா யிருந்தாற்போலவும்பசுக்
கள் பலவாயிருந்த தாமாயினு மவையிலுண்டானபா லொருதன
மையாக விருந்தாற்போலவும் பாண்டங்கள் பலவாயிருந்தாமா
யினு மவையிற்பிற பிரதிபிம்பஞ்செய்கிற வாதித்தனொருதனமை
யா யிருந்தாற்போலவுங் கூவலாழி குளஞ் சிறுகுழி கால பலவா
யிருந்த தாமாயினு மவையிற் பிலுண்டாகிய தண்ணீரொரு தன
மையா யிருந்ததுபோலவுமென்று யோனிபேதங்களா யிருந்துள
ளவுடல்களுக்கும் அவையிற்றிறகூடிநிற்கிற பிரமத்துக்கு மூவ
மையாகச்சொன்னாய அப்படியாகில்,— தடமணிசாடொடு தாங்
கூடவே - பிரகாசத்தினாலே மிகுந்திருக்கிற மணிகளுஞ்சாடுந்தா
மாகக்கூடினதில்லை யவையிற்றை வேறேயொருத்தன் கோக்கக்
கோப்புண்டுநின்ற தன்மைபோல வுன்னுடைய பிரமத்தையு மிக
தவுடலையுங்கூட்டினவ னொருத்த னுண்டாகவேண்டும், அதன
றியும்,— உணாவுணாவொழியி னுலகுணாவுறினீன பாலும் பசவு
ஞ் சாலும் - உன்னுடைய பிரமமான தறியாததாயுங் கூடிநிற்கி
றதேகாதிப் பிரபஞ்சமறிவேயா யிருந்ததாமாயின் பாலையும் பசு
வையு மூவமையாகச் சொன்னதற்கொக்கும் அதனறியும்,— சா
லக்கலம்பலவனறிச் சலம்பலவிலதெனக் காணுநரின்றி வீண்ன
விளம்பினை - மிகவும் பாத்திரங்களிற பின்னமொழிந் தாதித்தனி
ற பின்னமில்லையென்றுங் கூவலாழி குளஞ் சிறுகுழி கால தங்க
ளிற பின்னமொழிந்து ஜலத்திற பின்ன மில்லையென்றுங் கண்டு
சொல்வா ரிலரையின்றி விருதாவிலேமிகவுஞ் சிறிது வாதத்தை
களை நீசொன்னது திருஷ்டாந்த விரோதமாகையா லத்தத்தமாகா
து.— ஆடியுணிழலபோர் கூடுதலகூறில - கண்ணாடிக்குணிழல்
தோய்வறநின்றாற்போலச் சரீரத்திலேபிரமந் தோய்வற நிற்கு
மென்று நீசொன்னவத்தத்தை நாஞ்சொல்லுமிடத்து,— தனனி
ழலகொண்டு தற்பணஞ்சலிக்கின மன்னிழல் கொண்டுடல் வத

கன்றிமே - தன்னிடத்திலேநிற்கிற பிரதிபிம்பம் பிரதான மா
க்கொண்டு கண்ணாடியானது சலித்ததாமாயின பிரமத்தினு
டைய பிரதிபிம்பம் பிரதானமாகக் கொண்டிருந்தவுடல் கூடியும்
பிரிந்தும் நிற்கும் அவையிறுக் கில்லாதபடியினாலே யீத்தம
ன்று,—மன்னியக்காந்தமென வுடல் பிரமசந்நிதியளவிற் சலித்தி
டுமாயின-நிலைபெற்று வாராநின்ற விரும்பானது காந்தமவிகார
மறநிற்க வதனுடைய சந்நிதிமாத்திரத்திலே விகாரப்பட்ட தன
மைபோலப் பரப்பிரமமும் விகாரமறநிற்க வதனுடைய சந்நி
மாத்திரத்திலே யுடல்போக்குவரத்தைச் செய்யாநிற்குமாயின—
அக்கூடிதன சந்நிதியலதிலதெனையு நடந்திடவேண்டுவ திட
டப்பெருமே - பரப்பிரமமென்று சொல்லுகிறது கண்டிதமல
லாம லகண்டிதமாகையாலே யதனுடைய சந்நிதியல்லாத விட
மொன்றுமில்லையாகையாற் கடபடாதியாயுள்ளவை யெல்லாம
போக்குவரத்தைச் செய்யவேண்டும் அதன்றியும் உடலானது
சேட்டித்துங் கடபடாதிகள் சேட்டையின்றிக் கிடக்கிறதுஞ் சந
நிதியிலே யெல்லாங் காரியப்படுமென்கிறதுக்குப்பொருந்து. இத
னறியும,—காந்தத்திரும்பு காட்டுறப்பெறி லவனுசேர்ந்திடும்-காந
தமு மிரும்புங் கூடிக்கிடந்த தாமாயினு மதைத்தாமாக்க் காரியப
படமாட்டாது அவையிறறை முகமொக்கக் காட்டுவா ரில்லைய
பெற்றகாலத் திரும்பானது காந்தத்தைச்சென்று பொருந்தாநி
ற்கும், ஆகையாலுன்னுடைய பிரமத்தையு முடலையுங் கூட்டிக
காரியப்படுத்துகிறது வேறேயொரு முதலுண்டென்று கொள்ளு
வாயாக. இதனறியும,—நீக்குஞ்செய லதறிலதே - காந்தமிரும
பைக் கூட்டிக்கொள்ளும தொழிந்து நீக்கிக்கொள்ளுந் தனமை
யதற்குண்டாகாது. பிரமத்தின சந்நிதியிலே யுடல்கூடியும் பிரி
ந்தும வருகையானி காந்தமிரும்பென்றது திருஷ்டாந்த விரோத
மாகையா லதுவதத்தமன்று. இதனறியும,—கனுத்துய கயிறறா
வெருச் சிலதொடுந்தனை - சொப்பனத்திலே யதிபயங்களாயுள
ள காரியங்களைக் காண்கிறவன் விழித்தவிடத்துப்பொய்யான தன

மைபோலவும் இராக்காலம் புற்றின்வாசலிலே கயிறு கிடக்கிற
தைக்கண்டு பாம்பென்று புத்திபண்ணிப் பயப்பட்டவனுக்கு வி
டிந்தவநந்தரத்துப் பாம்புபொய்யான தன்மைபோலவுஞ் சுகது
க்கங்களாலுண்டாகிய வநுபோகங்களு மந்தப்பிரமத்துக் குண்
டாகாதென்று சொன்னாய,—கனவின்பயனு நனவின்பயனு மவி
ளையின்பய னைப்பொய்யென வேண்டா - சொப்பனத்திற் றுக்
கும்தேகத்தோடே கூடிச் சத்தாதிவிடயங்களை யிவன் புசித்ததுஞ்
சாக்கிரத்திலே தூலதேகத்தைப் பொருந்திச் சத்தாதி விடயங்க
ளைப்புசித்து மீண்டுமிவன் முன்னேசெய்த பிராரத்தப்புசித்ததொ
ழிந்து சாக்கிரத்திற்புசித்ததுமெய் சொப்பனத்திற்புசித்தது பொ
ய்யென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை,— உடன்மாறுபட்டக் கடன்
துக்கருத்த - சாக்கிரத்துக்குத் தூலதேகத்தோடே கூடி யநுபவி
க்கும் சொப்பனத்துக்குச் சூக்குமதேகத்தோடே கூடி யநுபவிக்
கும் ஆகையாலசரீரவேற்றுமை யுள்ளதென்றறிவாயாக,—உற்ற
புற்றுமற்றதிற்கயிறு முடலுங்கூடச் சடமெனவறிதி - இவன்செ
ன்றிராக்காலத்திலே பொருந்தப்பட்டபுற்றும் அதன் வாசலிலே
கிடக்கிறகயிறு மிவனுடையசரீரமுமாக மூன்றும் ஜடமென்கிற
து நீயுமறிவை,—அறிவுகயிறென் றறியாதன்றே - அறிவாயுள்ள
பிரமங்கயிற்றைக் கயிறென் றறியமாட்டாமற் பிரமிக்குமாகில
தையறிவென்று சொல்லப்படாது,— அச்சமடைதல் கொச்ச
மையுடைத்தே - பிரமங்கயிற்றைப் பாம்பென்று பயப்படுமாயி
ன் அதைக்கத்தாவென்று சொல்லப்படாது இதனறியாய்,— இ
ன்னு மக்கனவி லிருளுறுகயிற்றிற் பின்னுநின்பிரமம் பிரமித்திடு
மே-இன்னுமொரு குற்றமுண்டு கனவிற்றீங்கு பொய்யென்றறிக்
துங் கங்குலிற்கயிறுபொய்யென் றறிந்து மிருக்கையிலேயுமிள வு
ங்கனவைக் கண்டவிடத்துங் கங்குலிலே கயிற்றைக் கண்டவிட
த்து முன்னுடையபிரமமான தச்சப்படுகிறது தகுமே, ஆகையா
லிந்தவுடம்போடுகூடி யிப்படிமயங்குகிறது பிரமமன்று இதன்
றியும்,—துணியுமிவனையிற செம்மலாய்ப்பளிங்கெனத் தானுக்க

னைகமையபனுல் - சிவநத பூவோடுஙகூடியிருககிற படிகந்தன்னு
டைய தன்மையிழந் ததவனனமேயா யிருநத தாமாயினு மதி
லொரு சறறுநதோய்வற நின்றுற்போலப் பிரமமுமொருஙகியருவி
றகனமஙகளைப் புசிககுமிடத தநதவிடயஙகள தாமாயிருநசதாமா
யினுமதிலொரு சறறுநதோயவற நிற்குமாயின, —மலமொனவொ
ருபயனனறிப பலபயன்மரீஇய திருவினைதருபயனென னனிவே
ணடில - படிகமபூவோடு கூடியிருநதபொழுது சிவநத வனன
மொனறுமேயாயிருந்தாறபோல வினையோடுகூடினபிரமமுமே
கபிரகாரமாயிராமல நாறுவிதமாயக கொணடிருபபானே னெ
னன வதுபுணணிய பாவஙகள பலவாயிருககையினுலே யதனை
யனுபவிககவேண்டி யப்பிரமமும வெகுபிரகார மாயிருநததெ
னறுமிகவு முனககுபபககூமாயின,—ஆணவத்தையு மவித்தை
கொடாகனையு மீணடிருவினையு மியமபினை - இவவிடததிவினை
யடிமையாகவாண்டு மிரக்ஷித்துக்கொள்ளுகிற தொருவிவேகனா
னமும அறியாமையோடுங கூடியிருக்கிற வோரசரீரமும பலவி
தமாயிருககிற புண்ணிய பாவஙகளு முணடெனறு, ஆகையா
ல்,—பரதனைக களவரைபபிணிககுங காவலரெனமுய ஙருவி
னைத தொடககிறசேருஙருடா சிறையிடடிருவினையூட்டு மெமமா
னமமான - இவ்விடததுக் கனவுகொணட கள்வரைககொணடுவ
நது சிறைசெயததறருததககத தணடஙகளையுஞ செயகிற ராஜா
க்கினைபோல முனஜநமஙகளிலே செய்தபழையவினையினதுதொ
நதனையினுலே யுணடாகபபடட வுடலாகிய சிறைசசாலையிலேயு
னனுடைய பிரமததைவிட்டுப புணணியபாவஙகளெனகிறதண
டஙகளைப் புசிபபிககும சர்வானமர்க்களிடததுங கிருபை ஜநித்த
வெம்முடைய கததாவாயுள்ள சுவாமியென்கிற கததா. இதனைறி
யும,—அருவினையுடற்க ணவததைக ளுரைததனை - அரிதாயுள
ளவினைககீடாக வெடுக்கப்பட்டவுடலிலே மூனறவததைப படு
மென்று நீயுன்மதத்திலே சொன்னுய்—அருறபவா பரமகனடி
தமடஙகாது - இக்தச்சரீரத் தோடுணடாகிய மூன்றவத்தையும

நுபவிக்கிறதார்தான பரப்பிரமமோ வென்னில, அது பரிபூரண
மாயிருநதபடியாலே நனவு கனவு சுழுததிஎன்கிற வவ்தைகளி
லடஙகாது,—ஓாவில துடலசடமுரு நெறியாதெனின - உடல்ஜ
டமாயிருநதபடியாலே யவததைப்படுமெனகிற வாாததை யதுக்
குணடாகாது பினனையிநத வவததைபபடுகிற நெறியாதென்று
கேட்க,—மனணியகரண மாருடடததிற பனனிலமெனனினைநி
லைபெறறுவாராநிறகிற வநதககரணஙகள பிரிநதவிடத துணடா
கிப மயககததையுடைய தாயிருககும மியாமவததையென்று சொ
லலபபட்டதெனனில—இவையோ பரமோமுதலியது - அநத
ககரணஙகளோ பரபபிரமமோ விநதசசரீரததுககு முதனமை
யுடையது,—ஆயினிவைபிறழவெயதாது-பரபபிரம முதனமை
யுடையதாயி னநதப்பரபபிரமநிறக விநதவநதககரணஙக ணீங
கமாடடாது, அதனால,—இவையெனி லுனதுமொழி பழுதனறே - இநதவநதக் கரணஙகள் முதனமையு முடைய தெனனி
லெலலா முதனமையு முடையது பரபபிரமமே யெனறு வே
தஞ் சொலலு மெனறு நீசொனனது பழுதாகவேணடும, — உ
டற்படு பிரம முறுமெனில - அபபடியனறு காணும அவததை
யுறுகிறது டலுக குளளே யகபபடடு நிறகிற பிரமமேயாகில்,
— சாளரத திடததகு முறுவிரனுதி யளிகெறி துயாஙகுலிதா
னே யருர்ஙிடி லுடற்கட் டஙகியவறிவு தனிததுறுமனறே - பல்க
ணிவாசலிடததிலே புறமபேநினறுளளே யொருவிரலைநீடட வங்
குவிரலநுதியிலே யொருவனடானது கொடடவதனு லுடைாகி
யவிதன மநதவிரல்தானே யநுபவிததததமாயின இநத வுடலிலே
பொருந்திநிறகிற பிரமமவதஙதயைத தனியேயநுபவிததடுதென
றுசொலலலாம. அநதவிரனுதியிலே வணடுகொட்டின கடுபபுப்
பாதாதிகேச மளவுநினறு கடுக்கிறபடியினுலே யுடலிலேநிறகிறவ
றிவத்தையைத தனியேயறுமெனறு நீசொன்னது அததமாகா
து இதனறியும,—தாபபணநிழறகட குற்றியாயாநதற்று கற்கணிற்
றுயாஙனுகாத தகைத்தெனின — கணணுடியி னிடத்திலே தோ

ணறின நிழலினதுகணணிலே கூாசிகொணடு தடாவின விடத் திக ரணருடியுண்டாநதொழிநது கணணுககுலயமவாராத தன மைபோலச சுகதுககஙகளாலுணடாகிய வநுபோகஙகளுமுடலு க்கொழிகது பிரமததுககிலலையெனனில,— நினமொழி விரோத மும காடசிவிரோதத தனமையுமுறுமவை தவறிலவாகா - உன னுடையசாதகிரரு சுகதுககஙகளை யநுபவிககிறதறிவெனறுசொ ல்லும நீ-யிபபொழு துடலுககொழிகது வறிவுககநுபோகமிலலை யெனகையாற சாததிரவிரோதமும பிரததியக்ஷமாக வறிவு சுக துககஙகளை யநுபவிககையிலே யநுபோகமிலலை யெனகையாற பிரததியக்ஷ விரோதமு மிவையிரணடுந்தபபாம லுணடாகாநிற கும,—யாமுடைபபதிவகை யாவரும பலகலைசொலலுதலெளித ரிதத தொழிலபுரிவெனப புலவியபழமொழி புதுககினையனறே காமவஸது நிணணயமாககாடடபபடடது 'சொலலுதல யாாககு மெளியவரியவாருசொலலிய வணணஞசெயல எனறு சொலலப பட்ட திருவளளுவபபயனிற குறளை நீ யிபபொழுது புதுககினு யாகவேணடும. (யாமெனற தாசேஷபசசொல) இதனறியும,— அகணடிதமென நீ பகாநதமை தனககுபபநதமிதுவெனத தநத மை கருதில - பரபபிரமமொனறுலுங கணடிககபபடாத வக ணடிதமாயிருபபதெனறு நீ முனனே சொனனதறிபபொழுது மாயாவுபாதிகளாலே யிபபடிப பநதிககபபடடு நிறகுமெனறு சொனனதை விசாரிததுபபாாககில,—வாணிமடககுங காலினை ப்பிடிததுப பருவிலஙகிடட லொருவனீயனறே - ஆகாயததின கணணே வியாபரிததுநடககிற காறறினைப்பிடித தஙகிங கசை யாதவணணம பெரியவிலஙகை யிட்டுவைததவ னீயெனறு சொலலபபடுமே (இதுபிரமாதாவை மறுததது.) (இஃதவனுடை யபெததம.) (மேலவனுடைய முததியை மறுககினரா.) பாதமத கலவுநது விவேகம வானவளி யெனததனிறறனே தோனறின பிரமமாவாவுபாதிகளாலே பநதிக்கபபட்டிருக்குமென்று சொன னவநதபபநதம பிரமததுககிபபொழுது நீககததககதாக வந்து

தோன்றின விவேகஞான மாகாசததி னிடததிலே யெழுவாயு தோனறி யசதவாயுவாகாசததைமறைததுநினற மேகஙகளையொ ழுககியதனை நினமலமாககின தனமைபோல விநதவிவேகஞான மும பிரமததினிடததிலேநினறும தானேதோனறினதாயின,— முனபுளதாயின மயஙகாது-இநதவிவேகஞானம பிரமததுககுமு தலேயுளளதாயின அதாசிறகையிலே பிரமததுககு நடுவேமயக மவாராது,—இலலெனனில இநதவிவேகம பிரமததுககுமுதலேயு ளளதலல நடுவே யோரவ தாததிலே வநதுணடான தெனறு நீ சொலலில,—பினபுளதாகாது - முனபிலலாதது பினபோ ரவத ரததிலே யுணடாகாது,—இலதுளதெனின - முனபிலலாதது பி னபுணடாமெனனில,—வெளியலாதுதரும - இலலாததுணடா மெனகிற தாகாசததிலே யொருபூவுணடெனகிறதுக கொககும், —அபபடியனறுகாணும அனல மரககணினறுகித தருவதுத குமெனில - அககினியினுடையபிரகாச மாததினிடததிலே மு னபு காணபபடாதிருநது பினபொரு காலததிலே காணபபட் டாறபோல முனபிலலாத விவேகஞானம பினபுணடாக காணு மெனறு நீசொலலில,— தானேதோனறுவிறகினிடதது முனபி லலாதவககினி பினபுணடாயிடதது ஒரு அரணியைவைததுகக டைய வுணடானதொழிநது தானுகவுணடாகாது. ஆகையாலுன பிரமததுககும பினபுணடாகிய விவேகஞானமும வேறேயொ ருததனுணடாகக வுணடானதெனறுகொள இதனறியும,— விற கினுகிதத கனறுமாயி னவிததையினுதிததவிதலை. அதுவும. அவிததையினுதிதத விததைவிறகினுதிதத கனறுமாயின- அறி யாமையாகிய பெதததிலயிலே தோனறின விவேகம விறகினி டததிலே தோனறின வககினியை யொககுமாயின,— அமமாத துதிதத விவேகம விததையெனறுரைதத வெநதழலினைய. அது வயம விததையெனறுரைதத விவேகம அமமாததுதிதத வெநத ழலினைய - விததையெனறு சொலலபபட்ட விவேகஞானமுந்தவி றகிலேதோனறின வெவவியதழலையொககும,விவேகமுதிததநித

னமனையது-விவேகஞானந் தோன்றினதானந்த விறகினையொ
கருமட் ஆங்கையாலே, -இறையிலன்றறே- விவேகஞானந் தோ
ன்றினது பிரமத்திலேயென்று சொல்லப்படாது மாயாவவித்தை
யிலேயாகவேண்டு. இதுதிருஷ்டாந்த விரோதமாகையாலநீசொ
ன்னதத்தமாகாது இதுவன்றியும்,—இத்படப்பிரிப்பின மெய்ப்
படுமெவறறையு மிதுவன்றிதுவனறெனக கழிகாலையதுவேதா
னே யாயினதென்றனை - வீட்டானதை யோரோா வைககோலா
கவு யோரோாகழியாகவு நாளிலேபிடிங்கிப போட்டபினபு வீ
டெனகிற சொலவிலலையாயப போனதன்மைபோலவும சிலையை
யையோரோரிழையாக வாஙகிபபோட்டாற சிலையெனகிற தன
மைபோனதுபோலவும சகாரமாககூடிக கொண்டிருககிறவெல்
லாவுபாதிகளையு மிதுநாமலல விதுநாமலலவெனறு நியதிபணணி
நீங்கினவிட்ட தநதபபிரமநதானே யிநதஜீவனாயிருநததெனறு நீ
சொனனாய்,— வித்தைமுனன ரவித்தைய மவித்தைமுன வித
தையுமிலலா - அறிவாகிய பிரமத்தினமுனனே யறியாமை யாகி
யதேகாதிபிரபஞசந தோனறிலலாது அறியாமையாகிய தேகா
திபிரபஞசத்தின முனனே யறிவாகியபிரமந தோன்றி நில்லாது
அதெனபோலவெனனில,—வியனொளியிருளென - மிக்கபிரகா
சத்தினையுடைய வாதித்தனமுனனே யநதகாரமிலலாதாற் போ
லவு மநதகாரத்தினமுனனே யாதித்தனில்லாதாறபோல்வு மெ
னகொள,—இருளலவொளிககு மொளியலவிருட்கு மொருகா
லத்து மொருபயனிலது - இருளலலாத சுத்தவொளிககுமொளி
யலலாத சுத்தவிருட்கு மொருகாலத்திலு மிவையிரணடுக கொருப
யனுமுணடாகாது,—ஆல -அபபடியிருககையால.—பூரணமுடை
யநுகருமரணடருவிழியென - இருளோடுகூடி யிருளை யநுபவி
த்த மொளியோடுகூடி யொளியையநுபவித்து மவையிரணடுமு
தலுமாகாயற் றனியேயொருமுதலாய நினற பெரியகணணினது
தனமையைப்போலுமெனறு சொலலலாமாகில்,— வித்தையும
வித்தையு முய்த்ததொன்றனதே - அறிவாயுள்ள பதியோடுகூடி

யிதுபதியென்றறிந்து மறியாமையாயுள்ள பாசத்தோடுகூடி யிது பாசமென்றறிந்து மிரண்டுமெல்லாமற பசுவென்றொருமுதல் தனியேயுண்டென் றறிவாயாக,—தானேதானுமாமுறப்பனென்- இந நீபிரமந்தானே பிரமமானதாலே இந்தப பிரமத்துக குண்டாகிய பிரயோசனமென்னதான,—தன்னிறறனனைத்தானே காணில. இந்தப்பிரமந் தன்னிடத்திலே தன்னுடையவியல்பைத் தானே காணப்படுமாயின — கண்ணிறகண்ணைக் காணவும்படுமே கண்ணுந்து தன்னிடத்திலே தன்னுடைய சொரூபத்தைக் காணுமென்று சொல்லவும்படுமே அதுண்டாகாதாகையால நீபிரமந்தன்னிலே தன்னைக்காணுமென்றுசொன்ன தத்தமன்று. இதன்றியும்,—தன்னலமத்தை தானே நுகருமென்னின - பிரமந் தன்னிடத்திலே யுண்டாகியசுகத்தைத் தானேயநுபவியா நிறகுமென்று நீசொல்லில — முன்னல் மெய்தாதிருந்ததென கட்டி போலெனக கதறினே - பிரமமிந்தப்பேத முண்டாவதற்குமுன்னே தன்னிடத்திலுண்டாகிய சுகத்தைத் தானநுபவியாம லிருபபானேனென்று நானகேட்டதற்குக கருப்புககட்டியானது தன்னிடத்திலுண்டாகிய விரத்தத்தைத் தானநுபவியாம லிருந்தாறபோலென்று நீ-கதறினைய,—இனபமவந்தொட்டும விதலையுடையாயிடினே - அந்தப்பிரமத்தி லுண்டாகியசுக முனக்கிநதமுத்தியிலே யநுபோகமானது நீதனியே பசுவென்றொரு முதலாயநிலே பாசபந்தியாயிருந்தபொழு தப்பாசநீங்கிப்பதியோடுகூடுகையினாலே யெனககொள —தத்துவமசியென வைத்த முபபத்திறகு-தத - அது—தொம-நீ—அசி-ஆகி நின்றாயென்கிற மகாவாக்கியத்துக்கு உண்மை யத்தம விசாரிக்குமிடத்து,— ஒனறேபொருளென றனறேபகாவது - நீயொனறேயா யிருக்குமெனறது பொருளல்லவோ. இதற கத்தமொனறலலவெனறே யந்மகாவாக்கியஞ் சொல்லுவது பின்னையெங்ஙனேயெனனில,— நீ புலியாயினை யென்றுங்குணறில - ஒருவ னொருவனுடைய வீரத்தைககண்டபோது நீ புலியாயினையென றவனசொன்ன சொல்

லை விசாரித்துப் பார்க்கில — ஆபினை யென்றத் தூருவமைத்தா
ன் - ஆபிலையென்றதாருவமைத்தென நிலக்கணவிதியிற்குத்தி
ரங்கள சொல்லுகையிலைவன புவியாதினென்றானலன, இசனறி
யும்,—கோயாயினமேலாயாய ஒருவனொருவனை பபார்த்து நீயி
ப்படிபபொல்லா திருபபானேனென்ன நானேயாயக்கிடந்தே
னென் றவனசொனனசொலலுக கததமநீதானே யாராயந்து பா
ராய் அவனகொண்ட வெபபகருளி ரவனெகிறதிலலையே — என
றால் - அப்படியிருக்கையிலே — அகமேபிரம மாயினதென
றால் – அகநதானே பிரமமாகா நினறகெனறு மகா வாக்கியஞ
சொல்லுகையிலை,—சகமேய யெததானை வேறனறே - ஒருநதர
வரி இநதபபிரபஞச மித்தையெனயுமறிநத தககதாகவிளைநதபபிர
மததுககு வேறெனகிறது தபபாதெனறறிவாயாக. அனறியும்,
—உணமையிற சலமில உடறசநசலம - நமமுடைய உணமை
யைப் பாரககுமிடததிலே சமசகுசசலசமிலலை இநத வுடலைவிடத
துணடாகிய சலசமுடலுககாயிருககும. அதெனபோல வெனனி
ல், சலமுறும வெணமதிபோல - ஜலததோடே கூடியிருககிற
பிரதிபிமப மதியநதஜல மசைநதபொழுது தானு மசைநதாற
போலே யிருநததொழிந ததனனுடைய வுணமையைப பாரககுமி
டத் தநதமதிக கசைதலிலலை யானறபோல,—விளங்கிமெனற
னை - இவவணமநத முததிததிசையில விளஙகா நிலமெறுமெனறு
நீ சொனனாய — அசலநஙகிச சஞசலசலநதுச சலசமே விளமெ
னமகிஙாணவேணடும - நாம சலசமிலலாமலிருபபா னொருததன
ஆறறிலேயோடுகிற ஜலத்திலுடைய சஞசலததைக கணடு நாமுஞ
சஞசலிததாறபோலேயிருநதொழிநதா லகசஙதச சஞசலமில
லையெனறு கணடாறபோல வாகாசததிலிருககிற வநதமதியானது
காணவேணடும அப்பொழுது நீ சொனன திருஷடாநதமுமொ
க்கும்,—அதனறிக காணபவா பிறரைல - அதொழிநதஇநதபபிரதி
பிமபமதிக கசைவிலலை தானிருககே யசைதலெனறு மநதமதி
யையொழிநது வேறேயொருததனை கணடுசொலலுஞ்சொலலுண்

மைபோல வந்தப் பிரமத்துக்குச் சலனமில்லையுடலுக்கே சலனமெ ன்று அந்தப் பிரமத்தையொழிய வேறேயொருத்தனைக் கண்டு சொ ல்லுகையின்றாலே,— என்னினை தேகமெனச் செய்த தியம்புக - இவ விட்டதுப பிரமமொன்றுமே யுள்ளதென்று நீ சொன்னசொல் லே தாய முடிந்தது சொல்லாய். (இஃதவனுடைய ஜீவன்முத்தியை மறுத்தது) (மேற்பரமுத்தியை மறுக்கிறார்)—உடல்விட்ட கடத் துடப்படுவெளிபோலெனில் - பரமுத்தியான இந்தச் சரீரங்களை விட்ட இந்தச் சரீரத்திலே நின்றவறிவு தனியொன்றுபட்டு நி ன்றது கடத்துக்குள்ளே யகப்பட்டுநின்ற வாகாச மந்தக் கடமு டைந்த வவசரத் தந்தக் கடத்துக்குள்ளே நின்ற வாகாசமும் பு ராகாசமுந் தனி யொன்றுபட்டு நின்றாற் போலுமென்று நீ சொல்லின்,—விட்டென் பெறவுடற்பட்டென்பட - ஆகாசங் கு டாகாசமாய் நின்ற காலத்தொரு துக்கத்தை யநுபவித்தது மில் லை குடமுடைந்த காலத்தொரு சுகத்தையநுபவித்தது மில்லை ய துபோலப் பிரமமுடலுக்குள்ளே யகப்பட்டுநின்ற காலத்தொரு சுகத்தை யநுபவித்தது மில்லையாக வேண்டும் இந்தவுடலைவிட் ட காலத்து மொருசுகத்தை யநுபவித்தது மில்லையாகவேண்டும் இதனறியும் இந்தவுடலிலே நிற்கிறவறிவுபிரத்தியக்ஷமாக விப் பொழுது துக்கத்தை யநுபவித்துவிட்ட காலத்துச் சுகத்தை ய நுபவித்து நிற்கையால் நீ குடாகாச வாகாசம்போலுமென்ற தத் தமன்று. திருஷ்டாந்த விரோதம்,—மற் றிகலறவொருவனிவ்வ கைதெளியி லகிலமுமுத்தி யடைந்திடவேண்டும்-இஃதொழிந் து நீ சொன்ன சாத்திரப் பிரமாணத்திலே மாறுபாடறவொருத் த ஞானபிரமமென்று தெளிந்தகாலத் தெல்லாவறிவு மொன்றெ ன்று சொல்லுகையாற் சகலான்மாக்களுமுத்தியடையவேண்டும். —அறிந்தோர் முத்தி யடைந்தோராயின் - பிரமஞானமுண்டா னவர்கள் முத்தியடைவர்கள் இல்லாதவர்கள் முத்தியை யடை யார்களாயின்,—பிறிந்தோ ருயிர்பல பேதத்தனவே - இறந்தவர் களென்று மறியாதவர்களென்றுஞ் சொல்லுகையா லந்தப்பிரம

த்தையொழிந்து சொல்லப்பட்ட ஜீவாணமவர்க்கும் பலபேத மாயிருக்குமென்று கொள்வாயாக (இதுபாமுத்தியை மறுத்தது) (மேலிந்த விவேகத்தன்மை கூடாதவர்களுக்குச் சாதந சதுஷ்டயங்களிஞலே பிரமஞான முண்டாமெனபதனை மறுக்கிருர்.) —கனமகாணடங காரணமாகமனனும் விவேகமென்னில் - இத்தனமை கூடாதவாகள யாகாதிகளாயுள்ள கன்மகாண்டங்களையநுஷ்டிக்க வதுகாரணமாக வவாகளுககுப பின்பு விவேகஞான முணடாமெனறு சொலலில,—அவித்தைக் கேதுகாரண மோதினையிலலை - பிரமததை மாயாவித்தைகள வந்தோ ரவதாரத்திலேபொருந்தி யதனை மயக்கிககொணடு நிறகுமென்று நீசொனனதற்கு இனனதுகாரணமாகப பிரமததைவந்து பொருந்திற்றென றெனறைச சொனனுயிலலை,— இதற்குககாரணம் விதித்தல் வேணடினறே - கனமகாண்டங காரணமாக விவேகமுணடா மெனறதுபோலப பிரமத்துககு முனனேயிபபடி யிருபபதொரு குறறமுணடு அதுகாரணமாக விந்த வவித்தைகள் வந்திப்பொழுது பொருந்திறறெனறெனறைக காட்டவேண்டும் இப்போது,—ஆணியிலுறைத்த கனலவைககாவென விரநததிருந்த விவேகமழித்தல - நீககடைகதோலை மாத்திலவைத்துக் கடைநதநதத் தொழிலிஞலே யுணடாகிய வக்கினி யந்தவிரண்டுகோட்டததையுஞ்சுட்டுப போட்டதெனறு சொலலலாமாகக் கன்மங்களைச செய்வதனலே யுணடாகிய விவேகமந்தக் கன்மங்களை யில்லையாகப் போடுமெனகிறது,—ஒருத்தியாயினும் இருத்தியவேக நீதியெல்லா நீதது - சதாசாரங்களையு நன்ருகச சொல்லப்பட்டிருக்கிற வேதவொழுக்க மெல்லாததையும வருத்தியுங கைவிட்டு, —போதமொன் றறியோர்தாமு மவமுழிகடத்தல் - பிரமஞானமென்கிற தேகதோசமுங்கூடி யறியாதவாகளும் ஓர் பிரமஞான முண்டாயிற றெங்களுககு ஆசாரம் வேணடுவ தில்லையென் றனுசாரங்களைச் செய்துகொணடு திரிகிறது,—போறியோ போதமெறியோ - இவர்களுடைய தலையி லெழுத்தோ வல்ல தறிவினர்த்தா

ஞே,—இதுபவங்கெடு நெறிதருபாவங்களைப பழித்தல் - இவனை விட் டொருகாலத்திலு நீங்காமற் றொடர்ந்தித்துக்கொண்டு வருகிற பிறவித்துன்பங்க ளெல்லாவற்றுக்குங் கேதுவாயுள்ள விரத்த கனமத்தி ன் பகுதிகளையெனக் காகாதென்றிதனைக் கைவிட்டு விடுகிறது; —நன்றி கொன்றலன்றே - "எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண டா முயவில்லை, செய்ந்நன்றி கொன்றமகற்கு,, என்றுசொன்ன செய்நன்றி கொன்றதிதுவாயிருக்கும், விரத்ததுதித்த விவேகம ழித்தல் நன்றிகொன்றலன்றே என்று பொருள்கூட்டுக,— அன றியு ஞானநீதியு மானமறைநீதியும - இதன்றியு மூலோகாசாரங்க ளும வேதஞ்சொல்லப்பட்ட வாசாரங்களுமிலை.—பாலருனம த்தர் பசாசரிலெனவு முறங்கினோனைக் வெறுமபாகெனவுந் தானே தவிராது - யாதொன்றினையும் விகற்பியாமல நிருவிகற்ப மாய்க்கொண்டு காணுகிற பாலரைபபோலவும் வைதாரையும் வாழ்த்தினாரையுஞ் சுட்டியறியாத மதுபானஞ்செயத வாகளைப் போலவும ஆகாரமுதலில்லாத பசாசரைபபோலவும நித்திரை செய்கிறவன்கையிலே தனியேபிடித்திருந்த பாக்குப் போலவும் உனக்குப் பிரமஞான மில்லாதபடியாலே யநதவாசாரங்களுந்தா னுக்குப்போக வறியாது,—ஆனாற் புரியாதொழிந்திடி னிரயத்தழு ந்துதற்றிடமே - அவைதானே போகாதென்றால் அவனானே யெனிக்கிந்த வாசாரங்கள் தேவையில்லையென்று விட்டுவிடுற றே காந்தத்திலே மினாரகத்திலே போய்க்கிடந்து துக்கங்களையநுப விப்பானென்கிறது தப்பாது,—உயததோனான்றி முத்தி யுரைக தல் பித்தோ-தீடகதவாசாரத்தினாலே பிரமஞானமுண்டா மென் னுமல் [illegible] முத்தனென்று சொல்லுகிறவிது பித்து பேவிட்டுக் கொண்டோ,—பிரமஞ் செத்தோபெறுவது-இவனிருக்கையிலே பிரமஞானமுண்டாக வேணுவதொழிந்து இவன்செத்துப்போய் ப் பிரமஞானத்தைப் பெறப்போகிறதில்லை, அதேதென்னில், —உடலையு நீயே சட்மெனச்சாற்றினை - இந்தவுடலை நீதானென்று டமென்று சொல்லிவைத்தாய்,—கைவிளம [illegible]

யினுங் கொளுத்தினும் வணங்கினு முதைப்பினும் பிணங்குதல்
செய்யாப் பிரமத்தன்மை பெற்ற தேககாலம் - ஒருவனிவனை
வைதவிட்டது மொருவனிவனை வாழ்த்தினவிட்டது மொருவனி
வனுடைய கைகாலைத்தறித்த விட்டது மொருவ னிவன்மேலே
நெருப்பைக் கொளுத்தினவிட்டது மொருவன் தண்டம்பண்ணி
னவிட்டதுங் காலகொண்டு மிதித்தவிட்டது மிதமகிதப்படாமலி
ருக்கிற பிரமஞான மிவனிடத்தி லொருவையாகக் காணப்பட்
டில்லை யாதப்பிரமஞான மெந்தக்காலத்திலே யுண்டாகப்போ
குது,—இருக்குநாளசில - புருடாயிறநூறு, இதிலேபாதி நித்
திரையிலேபோம, நின்றவைம்பதிலே வாலிபமாய்ப் பதினைந்து
போம, விருத்தனாய்ப்போம பதினைந்து, நின்ற விருபதிலேநோ
யாய்ப்போகு சிலநாள், இதிலே யிடையிலே யிறந்துபோகிற கா
லமுமிருக்கு, இதற்குநடுவே,— எண்ணிறநல கற்றுத் தருக்கம் பே
சித் தலைபறியுறறு - எண்ணிறந்த சாத்திரங்களை யெல்லாங்கற்று
அதுகொண்டெல்லாரோடுந் தருக்கங்கள்பேசி யதனாலே த
லைபறியுண்டு, கண்டோரியந்த பிண்டமுண்டலறி - இவ்வாக லவ்வ
த்தியானமியென்று கண்டவாக ளிட்டப்பட்ட வசனங்களையும் புசி
த்தும் பிரமஞானஞ் சொல்லுகிறேனென்றவாக ளிடங்களிலே
சீவனையிறவைறக் கூப்பிட்டு,— பனரோயாக்கை தனரோயுற்று
டல விடவருமென்றுகட்டுநடுங்கி - பலநோய்களுங்கூடி யொன்
று யெடுக்கப்பட்ட சரீரத்துக்கடைந்த வியாதியினை வந்து
பொருந்தினபோதிலிதனாலே நமக்குச் சாக்காடுவருமென்று ப
தைபதைத்து,— விட்டோர் தெய்வத்தொட்டின் றனரியும்
- உடலவிடுகிற காலத்து நீ-பயப்படாதே நானுண்டென்று சொ
ல்லி யுன்னை யிரக்ஷித்துக்கொள்ளுகைக்கு ஒருதெய்வத்தொந்தனை
யு மில்லையாயிருக்கிறதனறியும,— யானே யெவருமானே னென
றலின் - நானொனே பிரமாவும் விஷ்ணுவும் உருத்திரனும் இந்
திரனும் இயமராஜா மற்றுமுள்ளவாக ளெல்லாருமா யிருக்கே
னென்று சொல்லுகையால்,— அவ்வசாத்திரிய வைவகா வாளுட்

செவியினிரயஞ் சோதனைவர் - அந்தத்தேவதைகள் உண்மையில வன்றென்று சொன்னதென்ன றுனனோடே கோபித்துக்கொண் டு தங்களுக்குச் செல்லாநின்றகிற காலங்களெல்லா நன்றாகக் கொண்டழுந்த நரகங்களிலே தள்ளிவிடாநின்றார்கள், - அதனால் மாயாவாதப்பேயா னுனக்குத் தேவரிலொருவருண்டாகமே வருநாக ம் விடுத்தல்லோ வரித்தே - அங்ஙனமிருக்கையால மாயாவாதமென னிற பேயச்சமயத்தை யுடையவனே யுனக்கெல்லாருஞ் செத்துப் போயத் தேவலோகத்திலே யொருத்த ரிருக்காராயினு மொருவ ராலுங் கிட்டுதற்கரிதா யிருக்கிற நரக முனக்கு நீங்குதலுண்டாகா தென்றறிவாயாக (உ)

மாயாவாதிசங்கற்ப நிராகரண-முற்றிற்று.

ஐக்கியவாதிசங்கறபம்

ஸ்ரீதோகத்துணரப பெரியோனுரைத்த
பதிபசுபாச விதிமுறைநிகழ்க்கி
லீசனேகனெண்ணிலிபசுக்கள
பாசமிருவகைப் பரிசினதுலகத்
தாயவனுயிர்க்குமாயையினருவா
லிருவினைத்தொகை யிலுருவினைதருமாற்
கருமுகிவடாவிரிதருகதிரபோன
றவிவாமுயிர்றபிறிய நேயு
மீட்டுமிருபயனூட்டிடுரியதிக
லொருபொழுதிருபய னுகாவுறமருவுத
லின்மையாதன முனனியகாலைச
சத்திநிபாத முற்றிறையருளா
லுருவுகொடலெகு தெரிவுறமருவி
மாசறுந்தூஉ தேசுறவினைக்குச்

தன்மையிலுணர்த்துப் புனமைகணீக்கி,
நீருநீரும் சேருதலைகலைமயி
னறிவினோடறிவு செறிவுறப்பொருந்தி
யொன்றுமென்பதையுங்கோா
கன்றுமுதகி யெனைகவினறனரே,

அரிதோர் துணராப் பெரியோனுரைத்த பதிபசுபாச விதி முறைகளகளில் - விஷ்ணுவானவன் பூமியைக் கிண்டா ராய்ந்து பாாதநவிடத் திபபடியிருக்கு மிவனுடைய சொரூப மெனறறிய ப்படாத பெரியவனென்று சொல்லப்பட்டிருககிற சிவனாலேயுரு ளிச செய்யபபட்ட பதியினுண்மையினையும பசுவினுண்மையி னையும பாசத்தினுண்மையினையு முள்ளபடி சொல்லுமிடத்து— சசனேகனெணணிலி பசுககள பாசமிருவகைப் பரிசினது - பதி யெனறு சொல்லப்பட்ட பரமேஸவரனொருமுதலா யிருப்பதொ ன்று, பசுவென்று சொல்லப்பட்ட வானமாககள பலமுதலாயி ருப்பதொனறு, பாசமெனறு சொலலபபட்டது மாயையென்று கனமமெனறு மிருவகைப்பட் டிருப்பதொன்று,—உலகத்தா யவனுயிாககு மாயையினருவா யிருவினைத தொகையி லுருவினை தருமால் - பிரபஞசத்திறகு மாதாபிதாவுமாயுள்ள சிவன்றனது காருணணியத்தினாலே யான்மாவுககுப் புணணிய பாவஙகளுக்கி டான சரீரங்களை மாயையிலே நின்றுங்கொடாநிற்பன், (ஆல்அ னை) கருமுகிலடர விரிதருகதிாபோன் றறிவாமுயிரிற பிறியா தேயும் - கறுததமேகமானது பிரகாசத்தினையுடைய வாதித்தனி டத்திலேசென்று பொருந்தினவிடத் ததத வாதித்தனுடைய கிர ணஙகளெல்லா நீங்கினதனமைபோல முதலே சுத்தமாயறிவாயி ருக்கிற வான்மாவினிடத்திலே யத்தமாயாதேக மொருகாலுநீ ங்காமற் பொருந்திவாாாநிற்கும்,—மீட்டுமிருபயனூட்டிடு நியதி - முனனேசெய்த புண்ணியபாவங்களை இநதச சரீரத்திலே கத் தாவானவ னியதியக்கொண்டும் புசிப்பியாநிற்பன்,—ஒருபொழு திருபய னுகர்வுறமருவத லின்மையாதன் முன்னியகாலே - புண்

ணியபாவங்களிரண்டுந் துலையொத் தொருஜநநத்திலே யெல்லா கன்மங்களும் புசித்துத் தொலைத்தக்கதாக வேறொன்றினு மொ ரு சிவபுண்ணியம்வந் தெதிர்ப்பட்ட வவதரத்து,—சத்திநிபாதமு றறு - இவனுக்குச் சத்திநிபாதமென்ப தொன்றுண்டா யவ்வவ தரத்திலே,—இறையருளா லுருவுகொடுலகுதெரிவுற மருவி - க த்தாவானவன் றனது காருணியமேதனக்குத் திருமேனியாகக் கொண்டருளி யுலகத்திலுண்டானவாக ளெல்லாருங் காணத்தக் கதாக வாசாரியனாக வெழுந்தருளி வந்து,—மாசறுஞ்ஞாசு தேசுற விளக்குந் தன்மையிலுணர்த்தும - அழுக்கினாலே மிகுத்திருக்கி றபுடைவையை நன்றாகவெள்ளாவிவைத்து அந்தவழுக்கைநீக்கித் தூ யதாக வெள்ளையாக்கின தன்மைபோல் இவனிடத்தி லுண்டாகி ய பாசங்களைத் தீக்ஷைகளைச்செய்து கிரமத்திலே போக்கத்தக்கதா கவுபதேசங்களை யருளவே,—புன்மைகணிங்கி நீருநீருஞ் சேருந் தகைமையி னறிவினோடறிவு செறிவுறப் பொருந்தி யொன்றும்; இவனிடத் துண்டாகிய குறைகளெல்லா நீங்கச்சுத்தனாகித் தண் ணீருந் தண்ணீருந் தனனிலேகூடி யைக்கியமா யொன்றுபட்டுநி ன்றதன்மைபோலச் சிவனுடைய வறிவோடே தன்னுடையவறி வுகூடி யைக்கியமபிறந் தொன்றுபட்டு நிற்கும்,—என்பதை யுல கோர் நன்றுமுத்தியென நவின்றனரே - என்றிவனைச்சொல்ல ப்பட்டதை யுயர்ந்தோரா யுள்ளவர்கள் முத்திக ளெல்லாத்திலும் வைத்துக் கொண்டிதுவே நல்ல முத்தியென்று சொல்லா நிற்ப ர்கள். (௩)

ஐக்கியவாதி சங்கற்ப முற்றிற்று,

——()——

ஐக்கியவாதி சங்கற்ப நிராகரணம்.

———

முத்தியென்பதெவனேசத்த
வறிவெனிற்பாசனு செறியாமாயை

யுருவிருவினையால் வருமிருவினையு
முருவாலன்றி மருவா திவற்றின
முந்தியதேதோ வந்தணைவதற்கா
ரேதுவேண்டும தானிபலபெனனின
வீடுமறவினுககூடடககூடு
மீஙஙிலைவிறகீஙகாககருவிகள
கொண்டறிவறியககணடதுமனறி
மருவியவுருவதுயிலபெறுஙகாலைச
சிறபொறிதசறகடகறையணறசுடிகைத
துதஙிககவுடடுளையெயிறறுரகக
கொததயலஙிடபயினுஙகுழைவதருஙவமணி
யொருபாறறுறைதயினும பொருகாவததினறே
டசரமமணுஙாகவொசசமையெனனே
கருவியாவும பிரிவுறுஙிலையேற
பொறிபுலனுஙி குறைவறவிறைநது
காட்சியதனிகரு மூடசியினமுனனாக
கொடுத்தோராழிவிடுததயானொடிக
கொன்வோராசகாணு துஙஙிமீணடுழிந
தநதவாககணடாங கநதமிலதனைந
தருகவெனனும பெருமதிபிறஙகுமத
றறிவிலாமையெனறனையதுமலமாக
குறிகொளாளரைறகுவரன்றே
யறிவிற்கறிவுசெறியவேண்டினறே
யுணமையிலிருமையுமொழியேயெனிலொரு
தனமையாகமுனசாறறினரிலரே
முனபுனைறுடனெனறியகாலை
யினபமெயததற்கிலதுயிராதலி
னியலபொருதமாயாவாதி
டாயினையமையுமருணிலேகணமதி.

இ-ள் முந்தியென்பதெவனே - இதை நீ முந்தியென்று சொன்னதெனனைகாண. அது பினசொலலுகிரும—சுததவறிவெனிற பாசஞசெறியா - ஆனமா வநாதியிலே சுததமாயஅறிவுமாயிருககுமெனறு சொலலின நடுவே யோரவதாரததிலேசுத்தமாயிருககிற வானமாவைப பாசமவநது பொருநதுகைககுவழுககிலலை—மாயையுருவிரு வினையாலவரும - இநதமாயாசரீரமானதிவனைவநது பொருநதுமிடடதிவன செயத புணணிய பாவங்களுககீடாகவநது பொருநதுவ தொழிநது தானகவநது கூடமாட்டாது - இருவினையு முருவாலனறி மருவாது - அநதப்புண்ணியபாவஙக டானுணடாமிடத தொருமாயா சரீரமுணடாயதிலுணடாகிய திரிவித கரணஙகளினுலே யிவனசெயய வுணடாவதொழிநது தானேயுணடாகா தாகையால, —இவறறின முநதியதேதோ - இநத மாயாமலஙகனமமல மிரணடினும வைததுககொண டிவனைமுநதி வநதுகூடின பாசமெதுதான. இதனறியும—வநதனைவசறகோ ரேதுவேணடும - இநதபபாசஙகள நடுவே யோரவதாரததிலே யிவனைவநது பொருநதுமெனகிறதற கநாதியிலேயிவனுககு மலமெனப தொனறுணடா யதுகாரணமாகவந்து கூடியதெனறு சொலலவேணடுமே—தானியலபெனனின- அப்படிமலமெனப தொனறிலலை இநதப பாசஙகடா னடுவேவநதிவனைப் பொருநதினது வெளளைபபுடவைக சழுககேறினறபோலே யியலபாகவநது பொருநதுமெனறு நீசொலலில வீடுறறவரினுங கூடககூடும - மாயாகனமஙகளீஙகி மோக்ஷததைப பெறறிருககிறவாகளிடததிலு மாயாகனமஙக ளியலபாகவநதுபொருககபபடு— ஙகிலைநிற - இவ்விடதது நான சொனனதறகோருததா முனககுசசொலலபபடட திலலையாகையா லிவைநிறக—நீஙகாக கருவிகள்கொண டறிவறியக கண்டதுமனறி- அநாதியிலே யுனனைவிட்டு நீஙகாமனிறகிற மலசமபநததததையிநத மாயாகருவிகளவநது நீஙகவநதுக கருவிகளைககொண் டினனுடையவறிவு சததாதிவிடயஙகளை யறிநதுவருகிறது பிரத்தியக்ஷ

மாககக்ண் டிருக்கையிலேயு மலமெனப தொனறில்லை யெ.ற்ரு
ய இதனறியும்—மருவிய வுருவு துயிலபெறுங்காலே- அநாதியே
யிவனுககு மலமெனபதொன றிலலை நடுவேயிலலபாகவநதுபொ
ருநதிறதெனறு நீசொனனவிதநதவுடமபில நிததிரைசெயகிறதவ
தரதது—சிறுபொறிததறுகட கறைய ளைறசூழ்நதுநதிக கடவு
டடுளெயிற றாககககொதத தயலகிடபபினும்- உடமபிலே சிறி
தாயிருககிற பொறிதனையுமுடையதாயத தறுகணணினையுமுடை
யதாயத தலையிலே துததியினையு முடையதாயுளளே துளையாயிரு
ககிறபலலுகளிலே நஞ்சினையுமுடையதாயிருககிற பாமபினது
கூடட மொருபககததிலேவநது கிடநததாமாயினும,— குவைதத
ருநவமணி யொருபாற றுதையினும - கூடடவ கூடடமாயிருக
கிற வைரததினையக வொருபககததிலே மிகவுங கிடநததாயினும
—பெருகாவததிரேடசசமுமனுகாத கொசசையெனனெறி
கத விரததினைக கிருககிறதைக கணடுமிகவுமபிரியம வாராமலு
ம இநதபாமபுகளகிடககிறதைக கணடுமிகவும பயமவாராமலு
மிருநத வறியாமையெனனதான—கருவியாவும பிரிவுற நிலையே
ல் - எலலாககருவிகளு நீஙகுகையிருலேயபவிடததுவிருபபுவெ
றுபபுக காணபபடடதிலலையலலோ—பொறிபுலனறி முறையறி
றைநதுகாடடியதனிககு மூடசியின - பொறியுமபுலனு மாகியா
யுளள கருவிகளெலலா மொனறிறகுறைவற நிறைநதுநின றிய
லுக கறிவைககொடுகக விவனுமுடையவறிவு சததாதிவிடயஙகளி
லேசெனறு ஜீவியாநிறகிற வவததையிலே,— முனனாக கொடுத
தோராழிவிடுததவா ஙாடீக்கொளளோனாக காறறுளளி மீணடுமி
ததநதவாய கணடாலககநதவிலநதெநத தருகவெனனும பெருமதி
பிறவருமு அனாஙமழிகைககு முனனுக கொருததன கையிலே
யொருமோதிரததைக கொடுதது இநதமோதிரததை விறறுக கொ
ணடுவாருமெனறு சொலலிப போகவிட அநத மோதிரததைக
கொள்வோ ரொருததரையுங காணுமலிநதமோதிரததைத தமமு
டையகையிலே வைததுக்கொண டிருககக்கடவோ மல்லவென

று விசாரித்துன்னிடத்திலே மீண்டவனறந்த மோதிரத்தை வாங்கிவைத்துக்கொண்டு பின்னையு மனைநாழிகைக்குள்ளே யந்த மோதிரத்தைத் தந்தவனைக்கண்டு நானுமுன்னே யுமுடைய கையிலே விறகத்தந்தவிலைமதிக்க வொண்ணாத் மோதிரத்தைத் தருவீராகவென்று சொன்ன யுத்திப்பெருமை மிகவுமுண்டானதென்னதான (பெருமதியென்ற தாக்ஷேபசொல.)—அதறிவிலாமையென்றனே - அப்படியானுக்கு மயக்கமவந்த தறியாமை கொண்டென்று சொல்லவில்ல—அதுமலமாக குறிகொள்ள ரறைகுவரன்றே - அப்படிய றியாமையென்று நீசொன்னது தன்னைக்காணும மலமாகக்கொண்டு திரிபதார்த்த நிண்ணயமவந்த பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள் (அன்றென்ற றதாமெனக்கொள்க) (ஏதைக்கியவாதியுடைய பெத்தநிலைமையை மறுத்தது) (மேல் முத்திநிலைமையை மறுக்கிறார்)—அறிவிற் கறிவுசெறிய வேண்டின்றே - ஆன்மா வறிவேயாயிருக்கில வேறேறறிவோடே சென்று கூடவேண்டுவதில்லை (தென்றியும — உண்மையி லிருமையுமொளியேயெனில - முத்தியில நீருநீருங் கூடினாற்போலப்பதியும்பசுவு மொண்டுங்கூடிப் பிரகாசமாயிருக்குமென்று நீசொல்லில—ஒருத்தன்மையாக முன்சொற்றிலரே - அவன்சாக்குருன இவனகிஞ்சிஞ்ஞன அவன்பரிபூரணன இவனேகதேசி அவனின்மலன் இவனமலசகிதன அவனபதி இவனபசு இப்படி யிருக்கையாற சிவனையுமான்மாவையு மொருதன்மையாகக் கொண்டுத்தற்குமுன பொருந்தச் சொல்லுவார்களில்லை—முன்புநன்றுடனொன்றியகாலே யிப்பமெய்த்துத்தாலே துயிராதலினை - அநாதிபிற சுத்தமாயிருக்கிற வான்மா வைப்பின்பு கூடின வசுத்தங்களீங்க முத்தியிற்சிவத்தோடேகூடி யின்பத்தை யநுபவிக்குமென்றாய இந்தமாயாக்கன்மங்கள் கூடுவதற்குமுன்னே யான்மா சிவனோடேகூடி நிறைகையிலே யின்பத்தையநுபவிக்கக் கண்டோமில்லையே ஆகையால,—நீ யிலைபொருந்த மாயாவாதியாயினை யமையுமருணிலைகேணமதி-நீயும பிரமத்தானே குடாகாய மாகாயம்

போல நிகழ்ந்தவுடனீங்கினவந்தாத திரண்டுபிரமமு மொன்
ருய்நிற்கு மென்றுனன்றேயடித்துக்கொள்ளப்பட்ட மாயாவா
திதானுய விட்டாயாகையால நீசொன்னதெல்லாமமையும மேற
றிருவருணிலைமையை நானசொல்லுகிறேன கேட்பாயாக - மதி
வயறனசதனைசசொல். (௪)

ஐக்கியவாதி சங்கறபநிராகரண-முற்றிற்று.

——()——

பாடாணவாதி சங்கற்பம்.

மூலமலத்தாற சாலுமாயை
கருமத்தளவிற றருமுருவிறைவன
செறிந்திருபயனு நுகாந்திடுமுயிாக
ளிருளுறுமலத்திற பருவாறபடுதலி
னிடையிருநோககுந தடைபடடோரிற
றயருறுமத்தற செயிருறுதுனபங
கொத்தைமாக்க ருயத்துறுந்துயிலபோற
காட்சியெனக் காணுந்துயா
மாட்சியைமுத்தி யெனவகுத்தனரே.

இ-ள், மூலமலத்தாற சாலுமாயை - அநாதியே யான்மாக்
களுக்க காணவமலமெனபதொன்றுணடு அநத மலத்தைபபோக்
குவது நிமித்தமாக மாயையிவனைவந்து பொருந்தும்,—கருமத்த
ளவிற் றரு முரு விறைவன - ஆனமாமுனனே செயத கனமங்க
ளுக்கிடான சரீரங்களைக் கத்தாவானவன கொடுபபன,— செறிந்
திருபயனு நுகாந்திடு முயிாகள - அநதச்சரீரஙகளைப பொருந்தி
த்தங்களுக்குண்டான புணணியபாவங்க ளிரணடையு முயிாகள
புசித்துவாராநிறகும —இருளுறுமலத்திற பருவாறபடுதலின-இ
ப்படியநுபவித்து வருமிடத்து நாணவமலத்தினுலே மலைறப புண
வையினுலே,—இடை யிருநோக்குந்தடை படடோரிறறு யருறு

ம் - முன்பு கண்டுவந்த கண்ணடுவே காசமேலிட்டதினாலே கா
ணாமலிருந்த கண்ணினையுடையவர்களைப்போல வந்ததையுமுடு
ம்,—அதனாற் செயிருறுந்துன்பம் - அப்படியவத்தைப்பட்டு வரு
கையினாற் குற்றத்தையுடைத்தாகிய பிறவித்துக்கம் மேன்மேலே
யுண்டாகாநிற்கும், (இதுபெத்தம்,) (மேன்முத்தி) கொத்தை
மாந்தருயத்துறுந் துயில்போல - அஞ்ஞானிகளாயிருக்கிறவான
மாக்கள் எல்லாவவத்தைகளுநீங்கி யதீதத்திலே யழுந்தி கிடக்கு
ந்தன்மைபோல,-காட்சியென்னக்காணுந் துயர மாட்சியை முத்
தியென வகுத்தனரே - அவ்விடத்துச் சுட்டிக்காணுகைக் கொரு
காட்சியுமில்லையாய்ச் சுகதுக்கங்களினுடைய வநுபோகங்களுமி
ல்லையாயிருக்கிற வவத்தைதன்னை முத்தியென்று சொல்லாநிற்பார்கள்,

பாடாணவாதிசங்கற்ப-முற்றிற்று.

—()—

பாடாணவாதிசங்கற்ப நிராகரணம்.

வகுத்துரைபெருக்கத் தொகுத்திடுமுத்தி
கன்றுகன்றிரு ளொன்றியமலத்தா
முளத்திறத்துறுபொறி செறிபுலனகாதல்,
விளக்கிறுதிக்கழு மென்மையதன்றே
கருவிகள்கலவுழி மருவியதுயரமு
மன்றெனலாகுந் தன்றியபடலத்
திடைத்தடைப்பட்ட கட்டாவிழிமாகத்
புலனீங்குதல் கட்டுறுதலினை
காட்சியென்னக் காணுந்துயர
மாட்சியைமுத்தி யென்வகுத்துரைக்கிற
கரணுபாவ மாணவகருமற
மெய்ந்தவாமுத்தி சோர்ந்தவாறன்றே
யினையகதிக்கோர் முனைவருமவேண்டா

தனித்தருதுயர மெனுமிதுதிடமே
, பாடாணத்திற் கூடாமுத்தி

இ-ள், வருத்துரைபெருக்க தொகுத்திடு முத்திநன்றாகன்றிருவொன்றியமலத்தாய - சொல்லிப் பலவாகவுருத்துச் சிலதிருஷ்டாந்தங்களையுஞ் சொல்லிமுமவில யானமலத்தோடுங் கூடிநிற்கிற கேவலக்கிடையை முத்தியென்று நீ சொன்னது நல்லது இப்படியொருத்தருஞ் சொல்வாரில்லை. (நன்றென்ற தாக்ஷேபச்சொல) உனதிறகுறுபொறி செறிபுலனுகாதல விளக்கிற றிகழு மேன்மையதன்றே - சகலத்தி லானமாவுசுருப பொருந்தபபட்ட விக்கிரியங்கள்காட்டாக வந்தவானமா செறிந்திருக்கிற சததாதிவிடயங்களைப் புசித்துக்கொண்டு வருகிறதுகண்ணுக்கு விளக்கினது காட்டாக்கண்டுவருகிற தன்மைபோலுமாகையாற்சகலங்குற்றமாகச் சொன்னாய்,—கருவிகளகலவழி மருவிய துயரமுளதென்லாகும் - விளக்குப்போல வி ஞுகருக காட்டாநிற்கிற கருவிகணீங்கினவிடத்து ஆணவமலத்திலே யழுந்திக்கிடக்கிற கேவலமு முன்னேசொன்ன சகலம்போல நன்றென்று சொல்லலாமாகும், அஃதெத்துக்கொண்டெனில,—துன்றியபடலத் திடைதடைபபட்ட சுடர்விழிமாந்தர் படலநீங்குதல கடனுதலினை-மிக்கபடலத்தினாலே கடுவேகாசஷி தடைப்பட்ட கண்ணினையுடைய வானமாக்களுக்குருபமின போரமுதாத்திலே யவுஷதப் பிரயோகங்களினாலே யநத்கண்ணிற படலநீங்குகிறது முறைமையாயிருக்கையினாலெனக்கொள்க, (இது பெத்தத்தைமறுத்தது) (மேன்முத்தியை மறுக்கிறார்)— காட்சியென்னக்காணுத துயரமாட்சியை முத்தியென வகுத்துரைக்கில - சுட்டிக காணக்கொருகாக்ஷியுமின்றிச் சுத்துக்கங்களினுடைய அநுபோகமுமின்றியிருக்கிற வித்தவத்தை முத்தியென்று நீ பலவாகவ் ருத்துச சொல்லில,—காணுபாவ மரணம கரு மர மேயாதவா முத்திசேர்ந்தவரன்றே - காணங்களினுடைய பிரிவினைப்பொருந்தினவான்மாக்களில் மரணத்தைப் பொருந்தினவர்களும் கருவைப்பொ

ருந்தினவர்களும் மரவர்க்கங்களைப் பொருந்தினவர்களு மிவர்களை த்தனைப்பேரு முத்தியைப் பொருந்தினவர்களாகவேண்டும்,— அனையக்திக்கோர் முனைவரும்வேண்டா - அப்படிக்கொத்தமுத் தியைப் பெறுகைக்கொராசிரியனும் வேண்டுவதில்லை,— ஞானித் துயரமெனுமிது திடமே. - இந்தமுத்தி யெல்லாக்கருவிகளுநீ ங்கி யாணவமலந் தோடுங்கூடி யொன்றுமறியாமற் கிடக்கிற கே வலத்துயரமென்பது தப்பாதாகையால்,—பாடாணத்திற் கூடா முத்தி - கல்லுப்போலே யொன்றுமறியாமற் கிடக்கிறது முத்தி யென்று சொல்லப்படாது.

பாடாணவாதிசங்கற்ப நிராகரண-முற்றிற்று.

பேதவாதிசங்கற்பம்.

——()——

ஈசன்தருளாற் பாசத்தொருத்தி
செறிவுறுசெம்பிற் களையறுகளிம்பு
குளிகைதாக்க வொளிபெற்றுங்கு
நித்தசுத்த முத்தராக
வைத்தனருகிலன் மறைவலோரே

இ-ள். ஈசன்தருளாய பாசத்தொருத்தி செறிவுறு செம்பிற்க ளையுறுகளிம்பு குளிகைதாக்க வொளிபெற்றுங்கு (அன்வயம்.) செறிவுறுசெம்பிற் களையுறுகளிம்பு குளிகைதாக்க வொளிபெற் றுங்கு ஈசன்தருளாற் பாசத்தொருத்தி - ருகைக்குள்ளே செறிந்து கொண்டிருக்கிற செம்பினிடத்துண்டாகிய கருமை பொருந்தியி ருக்கிற களிம்பான திராவகக்குளிகைசேர்ந்து கூடினவிடத்துக்க ளிம்பு கெட்டுப் பத்துமாற்றுப்பொன்றான தன்மைபோலப்ப க்குவப்பட்ட வான்மாக்களுக்குக் கர்த்தாவினுடைய காருண்ணி யத்தினலே ஆணவமாயை காமியமென்று சொல்லப்பட்ட மு மலங்களினது கூட்டங்கெட்டு,—நித்த சுத்த முத்தராக வைத்

தன் ருலகின் மறைவல்லோரே - அழியாததாய நின்மலமாயிருக்
கிற முத்தியினைப்பெற்றுப் பெறுவானும் பேறுமாயிருப்பார்களெ
ன்று சொல்லிவைத்தன் ருலகத்தினகண்ணே வேதத்தினுண்மை
யையகன்றுகப்பொருந்தின பெரியோர்கள், (எ)

பேதவாதிசங்கற்ப-முற்றிற்று.

பேதவாதிசங்கற்ப நிராகரணம்.

—()—

மறைகளாகமந் துறைகண் மற்றெவையு
நாசமில்பதிபசு பாசமென்றுரைத்த
லயாத்தோருளிகைச் சயந்தாதரும்பிரக
காளிதநாசம் பாசத்தேயத்தல
கூடாதன்றியங் குளிகைசேருண
நீடாதழிந்த நிலைநிலையாதலிற
பேதவாத மோதுதலபிழையே
யினனுமினனுயிரேமங்குளிகை
தன்னிலக்கியாந் தருமந்திடமே
வீடிதற்றிற கூட்டக்கூடா

இ-ள். மறைகளாகமந் துறைகண் மற்றெவையும் - நாலு வேதங்களு மாகமங்களு மதன்வழிநூலாகிய புராணங்களு மற்றுமுண்டான சாத்திரங்களும்,—நாசமில் பதிபசுபாச மென்றுரைத்தல - பதி பசு பாசங்களுக் கழிவில்லையென்று சொல்லுகிறதை — அயாத்தோருளிகைச் சயத்தாற்றும்பிரககாளிதநாசம் - மற்ற இப்பொழுதோ ரிரதகுளிகையின் சாமர்த்தியத்தினாலே செம்பிலுண்டான காளிதமானது கெட்டுப்போகிறதை,— பாசத்தேயத்தல் கூடாது - பாசத்திற்கு நீயுவமைசொன்னது சாத்திரவிரோதம் —அன்றியுங் குளிகை சேருண நீடாதழிந்த நிலை நிலையாதலில - அதுவல்லாமலு மிரதகுளிகையானது செம்மை நிலை நிற்க

வொட்டாம லதையழித்துப் பொன்னாக்கின திருஷ்டாந்த நிலையு னக்குத்தாஷ்டாந்த நிலையாகையால்,— பேதவாத தோஷத்தலவி னழியே - பசுமுதலகெடாது பெறுவானும பேருமாயிருக்குமென்று நீ முன்னேசொன்ன பேதவாதமும பழுதாம,—இன்னு மின்னுமி ரேமங் குளிகைதன்னி லந்நியந்தருவது இடமே - இதுவல்லாமல செம்பானது தன்னைசுத்தமாக்கின குளிகையுமாகாமற்றனனுடைய தன்மையுங்கெட்டு நடுவேபொன்னான தன்மைபோல இந்தவான்மாவுந் தன்னைசுத்தமாக்கின சிவனுடைய சொரூபமுமாகாமற றன்னுடைய தன்மையுங்கெட்டு வேறொருசொரூபமாகவேண்டுமாகையாற் குற்றமுண் டென்கிறது தப்பாது,— வீடுத்திறனிற்கூட்டக் கூடா - மோக்ஷஞ் செம்புமிரத குளிகையும்போலு மென்று சொன்ன வகையிற் கூடுமென்கிற துண்டாகாது. (அ)

பேதவாதி சங்கற்ப நிராகரண-முற்றிற்று

சிவசமவாதி சங்கற்பம்

பாசமும்பசுவு மீசனுமென்றிம்
மூவகையுணர்வு தானமுதன்மையவாய்ப்
பாசவைம்புலன் றேசுறவுணர்த்தப
பசுத்தனிஞானம் புசித்திடுமென்றே
யிளையஞான மபிரிவுறநெறியாச
செலுத்துறநுநெறி யந்தமிலுயிரு
மறிவாயொன்று மறியாதன்றே
யிவ்வாறெழுகு மேனையுயிர்க்கு
முன்னேனறனது முதிரொளிஞான
மறியாப்பசசைசச சிறுபுழுக்கொந்த
வண்டெனவுயிரைக் கொண்டிடுமெயிறது

தன்னைநோக்கித் தானதுவாகி
ஐவகைத்தொழிலு மெய்வகையுணர்வும்
பிரியாவாறு பெற்றுத்
திரியாப்பெரியோர் திட்சிசேர்க்கிடுமே

இ-ள், பாசமும் பசுவு மீசனுமென்றிம் மூவகையுணர்வு தான் முதன்மையவாய் - பதிபசுபாச மூன்றிற்கும் பதி ஞானமென்றும் பசுஞானமென்றும் பாசஞானமென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட ஞானங்களாகியே தனித்தனியே முதன்மையாயிருக்கையால்,—பாசவைம்புலன் றேசுறவுணர்த்த - பாசஞானமாகிய விந்திரியங்கள் விடயங்களை மயக்கமறவறிவிக்க,—பசுத்தனிஞானம் புசித்திடுமன்றே - பசுவின்றொப்பிலாத ஞானமான தத்தவிடயங்களைப் புசிக்கும்,—இனைய ஞானம் பிரிவுறவெரியாச் செந்தழற்கொரி இந்தவிரண்டு வகைஞானமு நீங்கினவிடத்துக் கொழுந்துவிட்டெரியாமற் கிடக்கிற சிவந்த தழலையொக்கு மென்றுசொல்லலாம் - அந்தத்திலுயிருமறிவா யொன்றுமறியாதன்றே - அவத்தையிலழிவில்லாமலிருக்கிற வான்மாவு மறிவாயிருக்கையிலே சுட்டியறிவதற்குண்டாகாது,—(இதுபேதத்தம,) (மேல்முத்தி)- இவ்வாறெழுகுமேனை யுயிர்க்குமேனை யுயிர்க்கு-இப்படி நாடோறுங் கேவலசகலப்பட்டு வருகிறவான்மாவுக்கு,—மூன்றெனநின்று முதிரொளிஞானம்-மூன்று முதலுக்குள்ளே மூலமினபதியினுடைய மிகுத்தவறிவாயிருக்கிற ஞானமானது,—அறியாப்பசசைச் சிறுபுழுக்கவாந்தவண்டென வுயிரைக்கொண்டிடும - ஒன்றுமறியாமற் கிடக்கிற பச்சைநிறத்தையுடைய சிறியபுழுவினை வந்தெடுத்துக் கொண்ட வேட்டுவாளியைப்போல வொன்றுமறியாத வான்மாவை வந்தெடுத்துக்கொள்ளும்,—உயிரது தன்னைநோக்கித் தானதுவாகி-புழுவான தந்தவேட்டுவாளியினை நினைந்திருந்த வேட்டுவாளியினுடைய சொரூபமானாற்போல வான்மாவுமந்தச் சிவனைத் தியானம்பண்ணி யந்தச்சிவனுடைய சொரூபமாகி,—ஐவகைத்தொழிலு மெய்வகையுணர்வும் பிரியாவாறுபெற்று - வேட்டு

ளியான புழுவைத்தவேட்டு வாளிசெய்யுந் தொழிலுஞ்செய் தத னுடைய சொரூபமுநீங்கா ததனுடைய கூட்டத்தோடுங் கூடியி ருந்த தன்மைபோல விந்தவான்மாவுஞ் சிவனுடைய பஞ்சகிருத் தியங்களுஞ் சர்வஞ்ஞத்தையுந் தன்னைவிட்டு நீங்காதவாறுபெ றறு,—கிரியாப் பெரியோர் திரட்சிசேர்ந்திடுமே – முன்னே யித் தவறிவுந் தொழிலும் பெற்று நீங்காமலிருக்கிற பெரியோர்கள்கூ ட்டத்தோடுங் கூடிநிற்கும், (௧)

சிவசமவாதிசங்கற்ப முற்றிற்று,

——()——

சிவசமவாதி சங்கற்ப நிராகரணம்

———

சோத்தும்மை வாய்ந்தஞானமு
மொருகாலன்றித் தெரிவுறநிற்கி
லொண்பொருள்காணும் பண்பினுக்கொருகாற்
பிரிதியுமிரி மெரிதருவினைக்கும்
வேண்டவின்றே காண்டுகாலை
யொன்றொன்றாக நின்றறிவுறமெனி
லக்கியமறியா மன்னுயிர்பொறிபுலன்
றன்னையறியா தலைவாக்குலகினை
யானறிவா லறியவேண்டின்றே
கொழுந்தழற்குமெனி லழுந்திடுமெவதனைதயிற
றிரியாததலைவா தெரியாததன்மைக
டெய்தலாகா மெய்யுறுபொருட்கு
முன்னாக்கிடந் தன்னையெடுத்த
வேட்டுவனியல்பு கூட்டல்பெறாதே
வண்டிறும்பெடாவுட் கொண்டதுதனக்கு
மந்திரவாதத் தந்திரமிலதே
யெடுத்திடுமதனை லடுத்ததென்றலையிற்

கரு்மயாகருட்டி யிருசிறைபபறவை
யாயினதெடுநத தாயாசாறறிலரே
பிறவிபபேதத துறையினைவகிடகக
வேயுமிநதிற ஞயுவகால
யோகததகுகி யாகததகுமே
ஞானமி மைமென ரொருவனெவனெனி
லுயிருமுணாவும பயிலுதலினறி
வேடவெனுருவ மெனபுழுவணாவு
கூடடி லொலுருக கூடுதலானு
முததியிலிறையிற பறறுதலினறித
தனனுருவணைநத பினனதனுணாவு
மாறாலானு மூறுடைததனறே
யீசனதியலபரு ளெயதுபிரியறறல
பேசுதறவொணா பெருமறையறைய
வைகதொழிலுயிருக கதிடறகமோர
யாவதெனமுனனு ஞுவலாபெருமான
பணவொருமுதலை புணடமைநதனை
வரயமைததனனென ருயபிழைபபிலததுக
தாகிடவேணடு மெனறனரனறே
யினனனைவகிடக முனனவனறனமை
யெயதினவெலலாச செயதியுஞசெயவா
ரிருமபெரியெயதிந தருஞசெயறகவெனிற
பொருணிலைகிடக வொருதிட்டாதப
பேறபாயிற் சிரூககதாவிய
புனவொருபுடைசோ கணறருமாயினும
மேவொருபொருளை நீரூககிலதே
வெருபபெனுமிதனி னுருநதனிகாடடுக
வககியுமொணறிற றககினறலது
தனவெழினடததா தென்றறியினி சீ

யிரு பணற்செயதி தருமபரிசுளதோ.
யதுவெனறோலகை பொதிதருவகாலை
யதனசெயலனைத்து மிவனசெயலாமா
லவனிவனறி லிவனவனசெயதிக
கெனனவையெனனிற பினனுறுசெயலு
மதனசெயலனறி யிவனசெயலாகி
லிவனசெயலபேயின றனசெடலாகி
யிருநதவாவெனத தெரிநதிடவேணடுந
தெரியாதாயத புரியிறகடுவகன
லெரிநதெதனனு மிதுதருமனறியு
மவனிவனறி லிவனவனசெயதி
யெனறுசெயவா ரெனறியமததா
யெலலாமறிதல செலலாதுயிாகள
சிறறறிவெனு பிச சொறறவருகு
மெனபதெனலகை தனபதமடைநதோா
கொணடவாறு கணடனமெனனின
மூவகையாநதரு றேவகியருளவகூறி
செயவதெனினனும பௌவமுறறுழநதினு
காழிகொளளா தாழியினலைபுன
லதனறகருதது முதலுளதாக
வேணடுமெனறே யீணடிணியமையு
மெலலாமினுமிச சொலலாறபமெபொரு
ளினைததுநதாககா தனிபபாததுறறவாக
செவவகையுணாவு செயவதெனசெபபுக
வொனறிறெனறு மொனறுதலகி
னினறபோதுயிா நேராமனறே
முதகியுறற நறறவாரவையிடை
சோவெனறனை சாதருமுதகி
சாலோகியமோ சாயுசசியமெனிற

பந்தமுற்று, கந்தலகழித்த
உறிவினோடறிவு பிரியாப்பெற்றி
வேண்டுமென்றதற் கீண்டிவரிவரா
திருப்புரெனபதற் குருததானவேண்டு
மண்ணலதருளி னணையிருப்பினுரு
சீவனமுததரென் றோதினாரகன்ற
நிலையுமுருவ நிலகாதாயி
ஞேயமுததி யாவதெனனுரைகக
செடியுடலனுகாக குடிலைகொடுககுமென்
றோதினைநீயே பேதாயபகட்டுர
லொளிாசினைமுசசித் தனிரொனுமிதநரு
மிசசாரூப நசினரெனனின
மும்மலந்தேதா மினமையதனறே
'பிதவளாமுததிப் பதமெனவியம்புவா. (சங்கிலைவிறந)

இ-ள்.— சோகத முமமை வாய்கதஞானமு மொரு காலனறித் தெரிவுறவிறமில் - இவைனகூடிவருகிற பதிபசுபா ் மூன்றினுககும் பொருநதப்பட்ட மூவகைஞானமு மொககக் கூடிவின்றேயொருமுதலக வறியப்பட வேணடுமாயின,— ஒணபொருள் கானுமபணபினுக் கொருகால் - கணஞான தழுவியபதாாத்தங்களிலே யொன்றைககாணவேண்டின வொழுவகினுககு விசாரிததுப்பாாககுமிடதது — பருதியுமதியு மெரிதருவிளககும - ஆதிததனுகுதல் சநதிரனுகுதல் எரிகிறவிளககாகுதல,— வேணடலினறே காணடகுகாலை - ஒனறகாட்டக காணுமதொழில இலைவமூனறகூடி நினறுகாட்டக கண்ணொனறைக் காணவேணடுவதில்லை, ஆகையால் மூனறுஞானமுங்கூடி யறியுமென்ற நததமனறு.—ஒனறொனறாக நினறறிவுறுமெனில் - அப்படியன்று காணுமஐவவொன்றாகத தனிததனியே நினறெவ்வொரு விடயங்களையறியுமென்ற நீ-சொல்லில்,—அகவிய மறியா மன்னுயிா - இலைபெற்றவான்மாவுக்குவிடயங்கள்வேறாயிருக்கையினுலேபகஞான

ந்தானுக வொருவிடயங்களை யறியமாட்டாது,— பொறிபுலன்று ணே வறியா - பாசஞானம ஜடமாகையினாலே யொரு விடயங்களையுமறியாது,— தலைவா தகுலசினை யானுவறிவா லறியவேண்டுவதே - பதிஞான மகாதியே யோறிவாயிருக்கையினாலே விடயங்களைப புதிதாகச சுட்டறியவேணடுவ திலலை,— கொழுந்தழற குமெனி லழுநதிடுமவததையில - கருவிகணீங்கி யாணவ மலத்தினாலே மறைக்கப்பட்டிருக்கிற வவததையி லானமாவெறியாமற கிடக்கிற கொழுவியதழலை யொததிருக்குமாயில,— திரியாத தலைவா தெரியாததனமைவந தெயதலாகா - ஒருகாலததிலு மிவனை விட்டு நீங்காததததாலை யிவனறியாமலிருக்கிற மூறைமை பொருந்தத விளைவுக குண்டாகாது. (இது பெததததைமறுததது,) (மேலானமா பஞசகிருததியஞ செயயுமெனபதை மறுக்கிறார்)— மெயயுறுபொருட்கு மூனனாககிடந தனனெனவெடுதத - சிவனேடொனறு படடிருக்கிற முததிததனமைக்கு முனனே யொன்று மறியாமறகிடநத பசசைப்புழுவைத தனனுடைய சொரூபமாக வேணடுமெனறெடுதத, - வேடடுவனியலபு கூடடலபெறுதே - வேட்டுவாளியி னியலபுவமையாகக கூடடிசசொலலுகிறதுபெறுது,— வணடிறமபெடா வுட்கொண்டதனைக்கு மநதிரவாதந தநததுமிலதே - இவனிநத வானமாககளுக்கு மநதிரவுபதேசங்களைசசெய்து தற்சொரூப மாக்கினாற்போல வேட்டு வாளியானது புழுவையெடுததற்கு மநதிரவுபதேசங்களைசசொலலித தறசொரூபமாககினதாகச சொலலப்படாதாகையால நீவேட்டுவாளியையும புழுவையு முததிக்குவமைசொனனது ததமாகாது,—எடுததிடுமதனு லடுதத்தெனறுறையில - அபபடியனறு காணும அந்தவேட்டுவாளி சென்றெடுததுதானே யுபதேசமாகவநதபபுழுதற சொரூபமானதெனறு நீ-சொலலவில,— கருமயிரககுட்டி யிருசிறைப்பறவை யாயினது - கருமைபொருந்திய மயிரககுட்டிப்புழுவானது பெரியசிறகினையுடைய வணடுப்பறவையாயப்போனது,—வெடுதத தாயாசாற்றிலரே - அதறகொருதாயாயவ

கெடுத்துபதேசமாய்ப் பறவையாய்ப்போனதென்றொருவரு
ஞ்சொல்லுவாரில்லை - பிறவிப்பேத்தத் துறையினை விடக்க- ஆகை
யாலப்பசைப்புழுவுமயிர் கருட்டியுங் கூண்மத்துக்கீடாக வச்சுமா,
றினது முத்திக்குவமை சொல்லப்படாது இவைகிடக்கட்டுமிந்து
னறியும்,—வயுமித்திற ஞயுங்காலே யோகத்தக்குறியாகத் தகுமே
- புழுவேட்டுவெளியாற்றைபோல வானமாவுஞ் சிவசொருபமான
தை விசாரிக்குமிடத்து யோகத்திற்குச் சொல்லலா மொழிந்து
ஞானத்திற்காகாது,—ஞானமின்மையென் றேதுவதெவனெனி
ல் - இது ஞானமாக்கமாகாதென்ற தெதினாலேயெனனில,—உ
யிருமுணாவும் பயிலுதலின்றி - ஆனமாவுஞ் சிவனுங்கூடியொன
றுபட்டிருக்கிறதே முத்தியென்றிருக்கையிலே வேறுபட்டிருக்கு
மென்று நீசொன்னதனறியும்,—வேட்டுவனுருவ மெனபுழுவுண
ர்வு கூட்டுதலா லுருக்கூட்டுதலானும் - வேட்டுவாளியி னுடைய
சொருபத்தை மெல்லியபுழுவினுடைய நினைவானது கூடுதலா
லே யுனக்குமுத்தியிலொரு சரீரங்கூடுகையாலும்,— முத்தியிலி
றைபிறப்பறுதலின்றி - மோக்ஷத்திற கத்தாவினிடத்துக் கூடியி
ருத்தலன்றி மேமுயிருக்குமென்ற சொன்னதோஷ மனறியும்—
தனனுருவினைத்த வின்னநீனுணாவு மாறுதலலும் - புழுவான
து வேட்டுவாளியினுடைய சொருபத்தைப் பெற்றபின்பு முன
னுணர்வறிவதற் கில்லாதபடியினாலும்,—ஊறுடைத் தனறே
இதனை ஞானத்தினாலுண்டாகிய முத்தியென்று சொல்லுகிறது
குற்றமுடைத்தாம்,—ஈசனியல்பரு ளெயதுயிரியற்றல் கத்தாவு
கருண்டாகிய பஞ்சகிருத்தியங்களைத் திருவருளைப்பெற்றவானமா
க்கள் செய்யுமென்று,—பேசுதற்வறெனப் பெருமறை யறைய -
சொல்லுகிறதுங் குற்றமென்றுபெரியவேதமானது சொல்லுமிட
த்து,—ஆசதொழி லுயிருக்கிடற்குமோ - கத்தாவினாலேசெய்கி
ற பஞ்சகிருத்தியங்களை யானமாவினாலே செய்யப்படுமென்றதத
காது — ஆவதென முன்னு ளுவலாபெருமான பலதொருமுத
லேபுண்டரைமாத்தனை யரவைழத்தனமொருய்-அப்படிச்சொல்லு

கிறதென்னதான் முற்காலத்திலே நம்பியாரூரர் முன்னேயொரு
முதலை விழுங்கின பிள்ளையை வரத்தக்கதாகவைத்தாரில்லை
போவென்றுசொன்னாய,—பிழைப்பிலத்துநீ தந்திடவேண்டுமெ
ன்றனரன்றே - அப்படிச்சொன்னது குற்றமில்லை அந்த முதலை
வாயிலேநின்று பிள்ளையினவரவழைத்ததும (திருப்பாட்டு) "உ
ரைப்பாருரையுகந் துள்கவல்லார்தங்களுச்சியா, யரைக்காடரவா
வாதியுமந்தமுமாயினாய, புரைக்காடுசோலைப் புக்கொளியூரவிநா
சியே, கரைக்கானமுதலையைப பிள்ளைதரச்சொல்லுகாலனையே.
இப்படித்தேவரீரந்தப்பிள்ளையைத்தந் திடவேண்டுமென்றுசொ
ன்னதொழிந்து தாமாகவரவழைத்த தில்லையாதலாற் றிருவருளை
ப்பெற்றவான்மா பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுமென்று நீசொன்னது
த்தமன்று,—இன்னவைகிடக்க முன்னவன்றனைமெய்யதினா -
இதுவல்லா நீசொன்னது கிடக்கட்டும் கத்தாவினுடையதிருவ
ருளைப்பெற்றவர்களே,—எல்லாச் செய்தியுஞ்செய்வா - கத்தாசெ
ய்கிற சிருஷ்டிமுதலான கிருத்தியங்களெல்லாஞ்செ[illegible] அ
தனைப்போலவென்னில,—இரும்பெரியயதித்தரு[illegible]செய்றகவெ
ன்னில-இரும்பான தக்கினியைப்பொருந்தி யதனுடைய சொரூபத்
தையும் பெற்றதனுடைய தொழிலையுஞ்செய்தாற்போல வென்று
நீசொல்லில, பொருணிலைகிடக்க வொருகிட்டாந்தப் பேறேயாயி
ன - திருவருளைப்பெற்ற நம்பியாரூரராலே பஞ்சகிருத்தியங்களை
ச்செய்யப்பட்டதில்லையென்று பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கை
யிலே யதைப்போட்டிரும் ; மக்கினியும்போலேயென்று திருஷ்
டாந்தத்தினாலே யுனக்குச் சாதிக்கலாமாகில,—சிறுக்கதுவியபுண
லொருபுடைச்சோக ன்றகுமாயினும - ஆசாரித்துச் சொல்லுகிற
தண்ணீரினை தக்கினியைப்பொருந்தி யைக்கியமாயிருந்தாயினு
ம,—வேறொருபொருளை நீறுக்கிலதே - அக்கினியைச்சேர்ந்த வி
ரும்புபோல விந்தவெந்நீர வைக்கோல் முதலானவற்றைச் சுட்டு
ப்பொடியாக்க மாட்டாது, அந்தத்தண்ணீரோடே நிறைகையாற்சுட்
டதில்லைகாணும தனித்துநின்றுற சுடுமென்று நீ-சொல்லில்,—

நெருப்பெனுமிதனி னுருததனிகாட்டுக - நெருப்பென்று சொல்லுகிற விநதப்பூதரூபாதனிததுநின்று தனனுடையதொழிலைசசெய்யமாட்டாது, எஙகேயாயினும தனிததுககாரியப்பட்ட துணடா காட்டுவாயாக,—அஙகியு மொனறிறறஙகி நினறலலது தனதொழிலைட்டதாதென றறியினீ - அககினியுமொனறைசசாாநது நினறலலது தனனுடையதொழிலைச செயயமாட்டாதெனறு றறிவாயாக, ஆகையால —இருமபனறசெயதி தருமபரிசுளதோ - அககினி யிருமபைசசாாநதுநினறு தனனுடைய தொழிலைச செயததொழிநது இருமபககினியுடைய தொழிலைச செயததனறோ? ஆகையாறறிருவருளைபபெறற வானமாககள பஞசகிருததியஞ செயவாாகளென று நீசொனனததமனறு,— அதுவெனறாலகை பொதிருஙகாலை - ஒருவனையொரு பசாசுபிடிததுவிடடது,—அதனசெயலைததுமிவனசெயலாமால - அநதபபசாசினுடைய செயலெல்லா மிவனுடையசெயலாக காணபபட்டதோ விலலையோ? ஆகையால் அருளைபபெறறவாகள பஞசகிருததியஞ்செயவாாகளெனறு நீசொலலில,—அவனிவனெனி லிவனவனசெயதிககென-அந்தசசிவனிநத வானமாவாயிருநது தனனுடையதொழிலகளைசசெய்தாலுமாகில இநதவானமா வநதசசிவனுடைய தொழிலைசசெய்வதெததனாலே செயயும,—அவையெனனில - அநதத தொழிலகளைச்செயதற் கிநதவானமாவுரிததென்று நீசொல்லில்,— பிறனுறசெயலு மதனசெயலனறி யிவனசெயலாகில-ஒருவனைபபேயபிடிததுவிட்டு நீஙகினபோ திவனசெயத செடலகளெலலா மிவனுடையசெயலாமோ அநதபபேயினுடைய செயலாமோ அதெல்லாம பேயசசெயலாகாதிவனுடைய செயலாமாகில,—இவன்செயலபேயினறனசெயலாகியிருநத வாறெனததெரிநதிடவேணடும அப்படியிவனுக்குப பேயபிடிததபோது செய்த தொழில்களையுமறியவேண்டும அறிடப்படாததென்றென்று நீ, சொல்லில தெரியாதாகில்-அப்படியிவனுக்குப் பேய்பிடிததபோது செய்ததொழில்களை யறியப்படாதாகில்,—புரியிற்கடுங்கண லெரிநததெனனுமி

துக்கும்-புரியின்கீட்டத்துக் கடித்தாயுள்ள வகைகிழ்கூடிநின்ற தன்னு டையதொழிலைச் செய்தாற்போலச் சிவனுமானமாவினிடத்திலே நின்றுதன்னுடைய தொழிலைச்செய்த தொழிற்றானமாசிவனுடை யதொழிலைச் செய்யமாட்டாது, .அன்றியுமவனிவனுக் கிவ்வினைவ னசெய்தி-இதன்றியுமந்தச் சிவனொருகாலத்திலும் ஜநந மரணமி ல்லாதவன் இந்தவான்மா வொருகணப்பொழுதிலே ஜநநமரண ப்படுகிறவன் இப்படிக்கொத்தவான்மா வப்படிக்கொத்த சிவனு டையதொழிலைச் செய்தானுமாயினும், .என்றுசெய்வானென்றி யமத்தத்தாய-எந்தக்காலத்திலேசெய்து நிறைவேற்றுவான் உன்ம த்தத்தோடே கூடியிருக்கிறவனே இதற்குத்தர முண்டாகிறசொல் (இஃதான்மாபஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுமென்பதைமறுத்தது.)(மே லான்மாவிறந்து சாவஞ்ஞத்துவ முண்டென்பதை மறுக்கிறார்,)— எல்லாமறிதல் செல்லாதுயிர்கள் இதுவன்றியும் சாவஞ்ஞத்துவமா ன்மாவுக்குண்டென்று சொன்னாய் எல்லாத்தையுமறியும்பகுதியா ன்மாக்களுக் குண்டாகாது எல்லாத்தையுமறிந்திருக்கிற திருவரு ளினிடத்திலே பதிகையினாலே யிவனுமெல்லாத்தையமறிவனெ ன்று நீசொல்லவில்ல, சிற்றறிவெனுமிச் சொற்றவராகும்- இந்தவா ன்மா கிஞ்சிஞ்ஞனென்று சொல்லுகிறசொற் பழுதாம், . என்ப தென்னவெக் தன்பதமடைந்தோர் கொண்டவாறு கண்டனமென் னில்-என்றுநீ சொல்லுகிறதென்ன பேயினுடைய பதவியைப் பெற்றவர்க ளந்தப்பேய்க்குண்டாகிய வருகாலத்தி னிகழ்ச்சிகளை யெல்லாஞ்சொன்னது கண்டோமேயென்னில், மூங்கை யந்த ருற்றோங்கிய குணங் குறி செய்வதென-ஊமையுமாய்க் குருடனு மாயிருக்கிறவ னொருவனேயிவையெல்லாங் குறைவற நிருக்கிற பேய்ப்பிடித்தவிடத் தவனுவழூங்கிச் சொன்னதுமில்லை கண்டெ ரிந்தொன்றைக் கண்டதுமில்லை. ஆகையால் பேயின்றன்மையெ ல்லாம் பிடியுண்டவனுக் குண்டாகாது இன்னும் பெளவமுற்றமு ந்திலுமாழி கொள்ளாதாழியினைப்புனல் - இதன்றியு மாழியானது சமுத்திரத்திலே பொருந்தியமிழ்த்திறனு மலையையுடையவத்தச

சமுததிரத்தரையெலலாங கொள்ளமாட்டாது, . அதனாற் கருதது முததுள்ளதாக,வேணடும - அபபடியிருககையினாலே பொறியோடு ங கூடியிருநதாலு மானமாவுககுளள வறிவுணடாமொழிநது கத் தாவுக்குளள வறிவெலலாமுணடாதாக வேணடும, அனறேயி ணடினியமையும அநாதியிலே யிபபடியிருககையினாலே நீயிய விடததருளோடெகூடின வானமா வெலலாததையுமறியு மெனற சொலலை யினிவிடுவாயாக அதேதெனனனில, . எலலாமெனறுமிச சொலலாறபடும பொருளனைததுந தாககா தனிபபாரததுறறவாக் கொவவகையுணாவு செயவதெனசெப ாக - சாவமுமெனறுசொல லபபடட சொலலினாலுணடாகிய பொருளனைததிலுந தோயவுற நிறகிற வொபபறறசிவனிடததிலே பொருநதினவாக கெநதமு றைமை சாவஞஞியமுணடான தடவிடநதுசசெயயப போகிற தொழிலேதுசொலலுக. ஆகையால சிவனைபபெறறவாகளுககுச சாவஞஞியததுவ மெனபதுகூடாது (ஙீஙதானமாவுககுச சாவ ஞஞியததுவ முணடெனறதை மறுததது.) (மேன முததியைய றுககிறா) இதனறியும ஒனறெனறு மொனறுதலகினின றபோதுயிா நேராமனறே - முததியிலானமாவுஞ சிவமுமொன றுமெனனிலொரு முதலிலலையாம அபபடிபபாமுததியடையாம றசரீரததைபபெறறு ஜீவனமுததரு யிருககுமெனனில அபபடி யிருநதவானமா சிவனுககுச சமயாகாதே. ஆகையாலிதுவுமனறு இதனறியும, முததியுறற நறறவரையிடை சோவெனறனை - முனனே திருவருளைபபெறறவாகள முததியைபபெறறிருககிற நலலதவத்தினையுடைய பெரியோாகளுடைய கூடடததினடுவே செனறிருபபாாகளெனறு சொனனாய், சாாதரு முததி சாலோக கியமோ - இபபடிப்பொருநதினாகளெனறு நீ சொனனமுததி சாலோககிய முததியைசசொனனாயோ, . சாயுசசியமெனனில அ ப்படியனறுகாணும நான்சாயுசசியமுத்தியைச சொனனே னென னில. பநதமுற்றகத்தலகழிநதவறிவிறேடறிவு - ஆனமாககளை ப்பொருநதின மலங்களைபபோக்கின சுததாவினுடனே யானமா

கூடினவிடத்து,.:.பிரியாப்பெற்றிவேண்டு மென்றதற்கு - பிரியா
மலொன்று பட்டிருக்கவேணுமென்ற வியல்பினுக்கு,. ஈண்டிவ
ரிவ்வாறிருப்ப ரென்பதற் குருத்தானவேண்டும் - இவ்விடத்திருந்த
ப் பரமுத்தியைப்பெற்றவர்கள் முன்னேமுத்தியைப்பெற்றிருக்
கிற பெரியோர்களோடுங் கூடியிருப்பார்களென்று நீசொல்லுகை
யா லவர்களுக்குமொருசரீர முண்டாகவேண்டும். இதனறியும்,
. .அண்ணலதருளி னண்ணியிருப்பினுஞ் சீவன்முத்த ரென்றே
தினா-கர்த்தாவினுடையதிருவருளைப்பெற்றுப் பரமுத்தியையடை
யாமலிருந்தசரீரத்தோடேயிருந்தார்களாயினு மவர்களைச்சீவன்மு
த்தரென்று நல்லோர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி நல்லோர்கள்
சொல்லப்பட்டிருக்கையிலே,. அகன்றுநீங்கியு முருவ நீங்காதா
யின - இந்தச்சரீரத்தொந்தனை விட்டுப்போய்ப்பரமுத்தியைப்பெ
ற்றவிடத்துஞ் சரீரத்தொந்தனை நீங்காமலிருக்குமாயின்,— நீங்கி
யமுத்தியாவ தென்னுரைக்க - அதுமேலானபரமுத்தியாய தெ
ப்படித்தானசொல்லுக, அப்படியன்றுகாணும்.—செடியுடலனு
காக குடிலைகொடுக்குமென ருேதினைநீயே - அந்தமுத்தியிந்தவ
சுத்தமாயி தேகம்பொருந்தாது சுத்தமாயா தேகத்தைக்கொடுக்க
வந்தச சரீரத்தோடுங் கூடியிருப்பார்களென்று நீ சொன்னமு
றைமை,—பேதாய பகட்டுர லொளிர்சிலை முசித்தளிரொனுமி
த்தரும்-வேம்பினதிக்கட்டைக் கைக்குமென்றறிந்து விட்டுவி
ளங்கழின்றகொம்பினுனியிற்றளிரைக்கச்சயாதென்றுகொண்டத
ற்கொக்கும், இதனறியும்,—இச்சாரூப நச்சினரென்னில -சுவே
ச்சையினாலேயெடுக்கிற சரீரத்தோடுங்கூடிப் பிரியப் பட்டிரு
ந்தார்களென்று நீசொல்லின்,—மும்மலத்தேது மின்மையாதலானே
- ஆகையாலேமுத்தியின் மலமாயாகன்மங்களி லொருமலமானு
லுநீங்கின்றிலையாம்,— இதுவன்றோமுத்தியெ பதமென விம்புவர்
—இப்படிச் சரீரத்தோடுங்கூடியிருக்கிற முத்தியைச் சாலோகா
தியாகிய பதமுத்தியென்று நல்லோர்கள் சொல்லுவார்கள்,—ஈங்
கிவைநிற்க - இவ்விடத்து நீபழுதாகச்சொல்லிவந்த பெத்தமுத்
திகளைவிட்டு நானசொல்லுகிறதைக் கேட்பாயாக. (௰)

சிவசமவாதிசங்கற்ப நிராகரணம்-முற்றிற்று.

சங்கிராந்தவாதிசங்கற்பம்

———()———

(நீங்காதொளிருயிர்)

விளக்கெனநிற்கு மளப்புறுமறிவின
றிறைவாக்கேது மறியவேண்டினறே
மனனுமானம சங்கிதியளவிற
காநதபசாசத தேயபபவாயநத
வுயிருடலியக்குஞ் செயலுறுபூட்டைப்
பலவகையுறுபபு மிலஙியதொழிலபோ
லைமபொறிபுலனக ளினபுறுமனறே
யினையவாயதலி னிகழதருபயனவை
யநதக்கரண முநதியுணாநதிடு
மிவையகலவுழீஇயைம பொறிபுலனிகழா
வுயிாநீஙகிடி லுடல செயலிலதனறே
யிவ்வகைவினையின செவவிதிநடததும்
பழமலநீஙக நிகழுஙகாலை
யேறறோமுகவொளி தோற்றுஙகலனெனத
தலைவனதருளுயிா நிலவிடநிலவக
காட்டததஙகி மாட்டததஙகிய
தனமையுமளததப புலவையினீப்பும்
போனறதுவாகித தோனறிடுமதனுற
பசுகரணஙகளசிவகரணஙக ளாகமாறியறிவு
மேகமாமுயி ரியானெனதினறே,

இ-ள். நீங்காதொளிருயிர் விளக்கெனநிற்கு மளப்புறுமறிவின்று - ஆன்மாவானது நீங்காத பிரகாசத்தையுடையவிளக்கைபபோலே சுட்டறிநிற்கும். அதுவிதுவென்று சுட்டியறிகிறவறிவிதற்கில்லை,—இறைவற்கேது மறியவேண்டின்றே - கத்தாவிகாரமில்லாதவ ராகையாலே யவருக்கொன்றையு மறியவேணவெறி

ல்லை,—மன்னுமான்ம சந்நிதியுளவிற் காந்தப்பாசத்தேப்பவாய் ந்தவுயிருடலியக்கும் - காந்தமானது விகாரமற்றிருக்க வதன்சந்நி தியிலே யிரும்புகாரியப் படுமாறுபோல நிலைபெற்ற வான்மாவி காரமற்றிருக்க வதன்சந்நிதியிலே பொருந்தப்பட்ட பிராண வாயு வான துடலைக்காரியப்படுத்தும்,—செயலுறு பூட்டைப் பலவகை யுறுப்பு மிலங்கியதொழில்போல-சமைக்கப்பட்ட நீரிறைக்கிற பூட் டையினது பலவகையாகிய வவயவங்களும் விளங்கப் பட்ட தொழில்களைச் செய்தாற்போல,—ஐம்பொறிபுலன்க ளின்புறும ன்றே - பஞ்சேந்திரியங்களுஞ் சத்தாதிவிடயங்களை யநுபவியாநி ற்கும்,—இனையவாயதலி னிகழ்தருபயனவை யந்தக்கரணமுந்தி யுணர்ந்திடும் - இந்தவிந்திரியங்கள் பொருந்தப்பட்ட விடயங்க ளையறிவதற்குமுன்னே யந்தக்கரணங்க ளறியாநிற்கும்,— இவை யகலவழிந்தி டைம்பொறிபுலனிகழா - இந்தவந்தக்கரணங்க ணீங் கினவிடத்துப் பஞ்சேந்திரியங்க ளோடுஞ் சத்தாதி விடயங்கள் பொருந்தாது, (இதுசகலம்,)—உயிர்நீங்கிடி லுடல்செயலிலதன் றே - பிராணவாயு நீங்கினவிடத்துடல சேட்டையின்றி கிடக்கு ம. (இதுகேவலம.)—இவ்வகைவினையின செவ்விநடத்தும் - இப்படியான்மாவின சந்நிதிமாத்திரத்திலே பிராணவாயு வான து பிராரத்துவத்தைப் புசிப்பித்துக்கொண்டு நிற்கும், (இஃதவ னபெத்தம்) (மேன்முத்தி)—பழமலநீங்கி நிகழுங்காலை - இப் படிப்பிராரத்துவ மநுபவித்துவருமிடத் திவனுக்காதியாகியவா ணவமலநீங்க விருவினையொப்புஞ் சத்திநிபாதமும்வந்தவிடத்து, —ஏற்றோர்முகவொளி தோற்றுங்கலனென - எடுத்துப்பார்த்தவ ர்கள் முகத்தினது பிரதிபிம்பம் தோன்றுகிறகண்ணாடியைப்போ ல,—தலைவனருளுயிர் நிலவிடும் - கர்த்தாவினுடைய திருவருளா ன்மாவிடத்திலேபொருந்தும் —நிலவுக் காட்டத்தங்கி மாட்டத்த ங்கியதன்மையும் - இப்படித்திருவருள்பொருந்தவே விறகினிட த்துநெருப்பைக் கொளுத்தினபோ தந்தவிறகுகெட்டக்கினியான துபோலவும்,— அளத்துப் புலையினீப்பும் போன்றது வாகித்

தோன்றிடும் - உப்பளத்திற்போட்ட புல்லுமலைக்கோலுங் கெட்டுப்போன்றன்மைபோலவு மிந்தவான்மாவுந் தன்னுண்மைகெட்டுபபோன தன்மைபோலவு மிந்தவான்மாவுந் தன்னுண்மை கெட்டு அருட்சொரூபமாயத் தோன்றுகிறதும் அதனாற் பசுகரணங்கள் சிவகரணங்களாகமாறி யறிவுமேகமா முயிரியானெனதின்றே - அறிவிரண்டாய நிலலாமல்ருளோடுங் கூடியொன்ருமை பின்னையிந்தவான்மா விறகியானென்ன தென்கிறதில்லை.

சங்கிராந்தவாதிசங்கற்ப-முற்றிற்று.

சங்கிராந்தவாதிசங்கற்ப நிராகரணம்.

——()——

இன்றுனதாயி னன்றியுயிரொளிர
திபமபோலத தாபநதரினிருள
செறியுநதன்மையெ னறிவிலதாகி
லொளியெனவுரைதத தெளிநதறகேதாரு
சத்தியெளவில மனனுருசெயலுடல
காநதமபோல வாயநததென்ற
தன்மையுமுணராப புனமையதன்றே
யுயிருடலியக்கிற றயிலபெறுங்காலைச
செயததெனமனறி யெய்துயிரபொறிபுல
னடத்தவாவியுஞ சடத்தனவாயிற
பூடடையிறபூணி கூடடலபெறுதே
புலனைமபொறியி னிலவிடுமெனறனை
டஞசமொருகாற றஞசாதரிதற
கழிவெனறருச செழுமலரிலைபலங
கனிதருவதுபோ லினையவையடது
மொவவொருனருக நினறறிவுறுமெனி
லொனறினபயனனி யொனறறியாதா

விதுவேயல்லது கதுமென்விருசெவி
யிருகூறறொருகாற் றெரியாததனைம்வக்
தெயதுமறுதியு மெயயுயிாசெயலுந
தனககிலதொருவாக கெனதெளிகிலையே
னோககுமுகவொளி நீககாதாவெனக
கவருநதனமை முகுரமபோல
கொடுததுகோடற கடுதது ணடனறே
காட்டததஙகி கூடடககூடு
மிநதனததியறகை வெநதழுஙகா
வுபபளததடுநத புறபலாலஙகள
சடததவேறுங கொடுததுகொள்ளுந
தனமையாயுணடெனக கினமையதனறே
யவமுறுகருவி சிவமயமாமெனக
கூறினையாகம வேறுருககவரா
தெனபதெனவைமுற றனபநதுடைக்குக
கிருவருணமருவ வுரியனவெனனி
லருளுறுமாயா விருளினதாஙகொல
சததபபரிச ரூபரசகநறை
யெததிறததினதரு ளியமபுகவென்றியு
நிறைந்துநீயாய் நினறனையேனு
மறைந்ததமபுலனுய் வாராயெனறுங
கரணமெலலாங் கடநதனையெனறு
மரணமையைததினபுறதெனறு
முனனருட்டலைவா பனனினரெனவு
மினியவையொழிய வறிகுவதெவவா
றெனறனிறகலிக கொனறியவினபங
கூறுதறகுமருட் பேறினையனறே
யேகமுயிரறி வாகமொழிநதனை
யிருபொருளொருமை மருவியதிலதே
யிவவனைததிடக கெய்வகைகேணமதி.

இ-ள், இன்றுணர்ந்தாயென்றி - இப்பொழுது நீ பலவாகச்சொல்லிவந்த பெத்தமுத்தித்தன்மையை விசாரிக்கு மிடத்து,— உயிரொளிர்தீபம்போலத் தாபந்தரின் - ஆன்மா பிரகாசத்தையுடைய விளக்கைப்போலத் தாவுதலைச்செய்யுமாயின், இருள்செறியுந்தன்மையென - அஞ்ஞானமாகிய விருள்பொருந்தினதன்மையென்னைதான்,— அறிவிலதாகில் - அறிவில்லாமையாகில்,— ஒளியென வுரைத்தெளி வதற்கேதாம் - பிரகாசத்தைப் போலவென்றுசொன்ன திட்டாந்த மதெப்படியாகும் விசாரித்துப்பார், —சந்நிதியுள்வில் மன்னுஞ்செயலுடல் - ஆன்மாவினுடைய சந்நிதியிலே பொருந்தப்பட்ட பிராணவாயுவானது காரியப்படுத்தவுடல்காரியப்படுவரும். அதென்னபோல வென்னில்,— காந்தம்போலவாயந்ததென்ற தன்மையுமுணராப் புன்மையதன்றே-காந்தத்தின்சந்நிதியிலே யிருப்புகாரியப்பட்டாற்போலவென்று நீ முன்னேசொன்ன தன்மையினையு மிப்போது விசாரியாத சிறுமையினையுமுடையது. அதன்றியும் — உயிருடலியக்கிற் றுயில்பெறுங்காலைச்செயவதென - பிராணவாயுவான துடலைக்காரியப்படுத்துமாயின் நித்திரைசெய்கிற வவசரத்துப் பிராணவாயுவுமொக்க நிற்குமிடத்துடல் காரியப்படக்கண்டோ மில்லையே ஆகையாலான்மாவுடலைக் காரியப்படுத்துந்தொழிந்து பிராணவாயுக்காரியப்படுத்தமாட்டாது. ஆன்மாவவிகாரியா யிருப்பதொழிந் திவையிறைக் காரியப்படுத்தமாட்டாதென்று நீசொல்லின்,— மனதியெய்துயிர் பொறிபுலனடத்த வாவியுஞ் சடத்தனவாயின - மனமுதலாகிய வந்தக்கரணங்கள் பொருந்தப்பட்ட பிராணவாயுவிந்திரியங்கள் விடயங்களிலவையெல்லாத்தையுங் காரியப்படுத்துதற்கான்மாவும் ஜடமாயிருக்குமாயின்,— பூட்டையிற்பூணி கூட்டல்பெருதே-நீரிறைக்கிறபூட்டைபோலெனில் பூணியாகியவெருதினாலே பூட்டையினிடத்துண்டாகிய வலையங்கள் காரியப்படுவருகையால் நீசெயற்படுத்துகிறபூணியை யான்மாவிற்குவமைசொன்னது திருஷ்டாந்தவிரோதம், ஆகையா லீதத்தமன்று இ

தன்றியும, .புலனைமபொறியி னிலவிடுமென்றனை -சத்தாதிவி டயஙகளைப பஞசேநதிரியஙகளானது பொருநதியநுபவிககு மெ ன்றசொனனுய,—அஞசுமொருகாறறுஞ சாதறிதற்கழிவெனச த்தாதிவிடயஙகளைப பஞ்சேந்திரியங்க ளநுபவிககுமாயின பஞ சேநதிரியஙகளு மெக்காலததிலேயறியாம லொன்றறிந்தது மற் றொனறு மறியாவிருபபதறகுக குறைவென, தருசசெழுமலரிலே பலவு கனிதருவதுபோல - நலலமரமான தொருகாலததிலேயிலே யையு மொருகாலததிலே பூவையு மொரு காலததிலே காயையு மொருகாலததிலே பழததையுநதோறறுவிதது நினறதன்மைபோ ல,—இனயவைவையநது மெனனெனனுக நினறறிவுறுமெனில்- இநதவிநதிரியஙகளையு மொவ்வொருவிடயஙகளாக வறியுமெனறு சொலலின ஒனறினபய னனியொன்றறியாதா லிதுவே யல்லது-ஒரிநதிரியததினவிடயததை மிகவுமோரிநதிரிய மறியாது. இ தலலாமலும,—கதுமெனவிருசெயி யிருகூறனுருகாற றெரியா ததனமைவநதெயதும - ஒரிநதிரியமாயிருககிற விரணடு செவியி லுஞசடக்கென விரணடுபோசதத மொருகாலததிலே சொல்ல வொருவன சொனனதையறிநது மொருவனசொனனதையறியா மலு மிருநததனமைவநது பொருநதுகையினலே யகதவிநதிரிய ததினனுழிலக ளதறகினறி யானமாவிறகாறுறபோல,— மனு தியுமெய்யுயிாசசெயலுந தகைகில தொருவாககெனத தெளிகிலே யே-அநதககரணஙகளுககுஞ சரீரததிறகும பிராணவாயுவுககுமு ணடானதொழிலகளு மவையிறறுக்கிலலெ யானமாவிறகே யென் றறிவாயாக. எனவே யானமாவவிகாரியலல விகாரியெனபதுகரு தது (இமேதவன பெததததைமறுததது) (மேனமுததியை மறு ககிறுா) இதனறியு நீமுததிததனமை சொலலுகிறவிடததிலே க ணணுடியிலே பாாததவாகளுடைய முகததினுளி யங்க கண ணுடியிலே தோனறினறபோலக் கததாவினுடைய திருவருளுயி நதவான்மாவிலே பிரகாசிககுமெனறு சொனனுய்,—கோககுமுக வொளிர்ககா தானெனககவருந தன்மைமுதாம்போல- கணணு

டியானது பார்த்தவர்களுடைய முகத்திலுண்டாகிய வொளியை தன்னிலிட்டாமற் றானேயென்னைத் தக்கதாகத் தன்னிடத்திலே கவளீகரித்துக்கொண்டு நின்றாற்போல,—கொடுத்ததுகோடற்கு த்துண்டன்றே - கொடுத்தது கொள்ளுந்தன்மை யுனக்குண்டு தொன்றன்று. இதனறியும்,—காட்டத்தவி கூட்டக்கூடுமிந்தன தியற்கை வெம்மழலுங்கா - விறகினிடத்துண்டாகியநெருப்பை யானமாவின்றேயெ கூடிநிற்கிறவருளிற குவமையாகச் சொல்லப் படுவது நெருப்புவிறகைச் சுட்டுப்போடாமற்கொண்டிருந்தால ம, அன்றி நெருப்புவிறகைச் சுட்டுப்போட்ட வினையினலத்தத மன்று. இதனறியும், உப்பளத்தடுத்த புறப்பலாலங்கள் சடத்தே னும் - அளத்திலேகூடின புல்லுமவைக்கோலும் ஜடமா யிருந்த தாயினும்,—கொடுத்தது கொள்ளுந்தன்மையுண்டு னக்கின்னையய தன்றே - அதுதற்சொரூபத்தைக் கொடுத்ததனுடைய சொரூப த்தை முன்னுருப்போலப் பெருந்தன்மையதற்குண்டு உனக்கத னுடைய முறைமைதானுமில்லை. இதனறியும்,— அம்முறைக்கருவி சிவமயமாமெனக்கூறினை - அருளோனங்களுந் கேதுவா யிருக்கி றகருவிகளைச் சிவரூபமென்றுன் மதத்திலேசொன்னாய், . யாகம வேறுருக்கவராது - அதினந்தச் சரீரத்தோடுண்டாகிய வாசை நீ சொன்னதொழிந் திந்தச்சிவசொரூபனு சுத்தனிமலமாயமிந்தமா யாசொரூப மசுந்தமலமாயுமிருக்கையா லிதுவதுவாகாது,—என பதனைவை முற்றுனபந்துடைக்குந் திருவருணமரும வுரியனவே னனில- என்றுநீசொன்னதென்னை அந்தமாயாகருவிகடோன்று தொட்டுவருகிற பிறவித்துன்பத்தைநீக்கித் திருவருளாப பொருந தியதனுடைய சொரூபமாகைக குரியதென்று நீசொல்லவில, ..அ ருளுரு மாயாவிருளினதாகக்கொல - அப்பொழுதுதிருவருளு மா யையாகிய வனுஞானமாகவேணடும, (கொல்அசை) சந்தபரிசரூ பரச நறையெதிற தினதருளியமபுக சத்தபரிசரூப ரசகந்த நகளோடேகூடி யறிந்துவருகிற மாயாகருவிகளுக்குத் திருவரு ளெத்தனைதூரம இதற்குத்தரமுண்டாகிற் சொல்வாயாக:...அன

றியுநிறைந்து நீயாய்நின்றனையேனு மறைந்தைம்புலனாய் வாரா
யென்றுங் கரணமெல்லாங் கடந்தனையென்று மரணமையத்தி
னப்புறத்தென்று முன்னருட்டலைவா பன்னினரெனவு மினைய
வையொழிய வறிவுருவத்தேவரென்று நிற்கவிக்கொன்றியவினைப
ங்கூறுதற்கும் - இதனறியும் காளத்தியந்தாதி. "நிறைந்தெங்கு
நீயேயாய் நின்றுலுமென்று, மறைந்தைம்புலன்காண வாராய்,—
சிறந்த, கணியாருத்தனசோலைக் காளத்தியாளாய், பணியாயே
லெனனுணபரிசு.,, என்றும். திருவாசகம் 'கரணங்களெல்லாங்
கடந்து நின்றகறைமிடற்றன. சரணங்களேசென்று சார்தலுமே
தானெனக்கு. மரணம்பிறப்பென் றிவையிரண்டின் மயக்கறுத்த
கருணைக்கடலுக்கே சென்றூதாய்கோத்தும்பி,, என்றும் தேவா
ரத்திருப்பாட்டு, "பையஞ்சுடர்விடுநாகப் பள்ளிகொள்வா னுள
த்தானும், கையஞ்சுநான்குடையானைக் காலவிரலாலடர்த்தானு
ம், பொய்யஞ்சிவாய்மைகள்பேசிப் புகழ்புரிந்தாக்கருள் செய்யு
மையஞ்சினப்புறத்தானு மாரூரமர்ந்தவம்மானே.,, என்று முற
காலத்திலே திருவருள்பெற்ற பெரியோர்களருளிச் செய்தார்க
ளென்று நானசொல்லவு மிந்திரியங்களைவிட்டா விவனுடைய வறி
வு ஜீவியாதாகையாலிந்த விந்திரியங்களன்றித் திருவருளாலறியும
பகுதியெப்படியென்றுகேட்கிற வுனக்குச்சொல்லுகிறது ஒருவ
னுமொருத்தியுங் கூடியநுபவித்த வின்பத்தைத் தானநுபவியாத
வலியாயுள்ளவனுக்குச் சொல்லுகிறதையொக்கும்,— அருட்பெரி
னையன்றே-மாயைக்குள்ளே மயக்கப்பட்டுவருகிற பொருள்களை
யறிகிறதுதானே பெருக்கக்கொண்டா யாகையாலிது வுந்தமன்று
இஃதன்றியும்,—ஏகமுயிராகிவாக மொழிந்தனை - அருளுமான்
மாவுங் கூடினவிடத் திரண்டுமொன்றாய் விடுமென்றுசொல்லுஞ்
—இருபொருளொருமை மருவியதிலதே - இரண்டுமுதல் கூடி
யொருமுதலாய் நிற்குமென்பதுண்டாகாது இவ்வகைகிடக்கமெ
ய்வகைகேண்மதி-இங்ஙனம் பலவாகச்சொன்ன மதங்களைப்
போட்டு நாமசொல்லப்போகிற சத்தியத்தைப் புத்திபண்ணிக்கே
ட்பாயாக (மதி-அசை) (கஉ)

சங்கிராந்தவாதி சங்கற்ப நிராகரணம்-முற்றிற்று.

ஈஶ்வரவவிகாரவாதிசங்கற்பம்

பஃறுளைக்குடத்தி னுள்விளக்கேய்ப்ப
வறிவுளதாகு முருவுறுமுயிர்கள்
கண்ணாலோசையுங் கந்தமுங் கருத
வொண்ணாதென்னு முணர்வுடைமையினா
லைம்புலன்கட் கைம்பொறிகள்
செயலினிறைவிச் சேர்ந்தமை நுகரு
மூலமலத்தின் பாகம்வந்துதவுழீஇ
யிருட்டுமிறப்புக் கொருபொருளகவாத்
தீபம்வேண்டு மானவாபோல
மோகமாமலம் போகஞான
விளக்காரருளாற் றுளக்கறப்பொருந்தி
நீங்கிழலனைய சீர்பெறுகடவுளைச்
சலமிலஞ்சிச் சார்ந்தவாகக்கென்று
மலமிகலறு நாதனையணைந்து
பூழிமெய்மை பொருந்தாதுயர்ந்த
நீழல்வாழு நினைவினர்போலத்
திருவடிநீழல் சேர்ந்து
கருவுறுதுயரங் களைந்திருந்திடுமே,

இ-ள். பஃறுளைக் குடத்திலுள்ள விளக்கேய்ப்ப வறிவுளதா குமுருவுமுயிர்கள் - பலதுவாரங்களையுடைய குடத்துக்குள்ளி ருக்கிற விளக்கைப்போன்ற நவத்துவாரங்களை யுடைய சரீரத்தி லே நிற்கிறவான்மாக்களு மறிவாயிருக்கும்,—கண்ணாலோசையு ங் கந்தமுங் கருதவொண்ணா தென்னுமுணர்வுடைமையினால்-கண் ணைக்கொண்டு ரூபத்தையறிவதொழிந்து சத்தபரிசங்களை யறியவொண்ணா தென்கிறவறிவுடைத்தவான்மாக்களுக்குள்ளதா யிரு

கையில்,—அவ்வப்புலன்கட் கவ்வப்பொறிகள் - இந்தவான்மா தனக்குக்கொள்ளவேண்டின விடயங்களுக்குற்ற வந்தவிந்திரியங்களை,—செவ்விதினிறுவிச் சோந்தவைந்துகரும மாறுபாடற நிருத்தி யவையவற்றிலே பொருந்தப்பட்டுவருகிற விடயங்களைப் புசியாநிற்கும், (இதுபெத்தம்) (மேன்முத்தி.) மூலமலத்தின பாகம் வந்ததவுழி - இப்படிக்கன்மமொத்தப் புசித்துவருமிடத்துவாணவமலநீங்கிப் பாகமவந்தவிடத்து,—இருட்டுமிறப்புக் கொரு பொள்கவர-இருட்டுவீட்டிலே விளக்கைமுன்னிட்டுக் கொண்டொருபதார்த்தத்தை யெடுக்கவேண்டினவிடத்து,—தீபமவேண்டுமொணவர்போல - ஒருவிளக்கை முன்னிட்டுக்கொண்டு சென்றந்தப் பதார்த்தத்தை யெடுத்தன்மைபோல மோகமாமலமபோக-அஞ்ஞானவிருளாகிய வாணவமலநீங்க —ஞானவிளக்க கரனருளாற்றுளக்கறப்பொருந்தி-ஞானமாகியதீபத்தைச் சிவனுடையாநுக்கிரகத்தாலே யசைவறப்பெற்று,—நீா நிழலனைய சீர்பெறுகடவுளை - தண்ணீரைப்போலவு நிழலைப்போலவு மொருவாளவிலும் பக்ஷப்பிரதிபக்ஷ மின்றியிருக்கிற சிறப்பினையுடைய கர்த்தாவை,—சலமிலனுகிச் சாநதவாக்கென்றும - அப்படிப்பக்ஷ மில்லாதவனுயிருக்கையிலேயுந் தன்னையடைந்தவர்களுக்கெப்பொழுதும —நல்மிக நலகு நாதனையணைந்து - நன்மைப்பகுதிகளை மிகவுங் கொடுக்குஞ் சுவாமியைக்கூடி,—பூழிவெம்மை பொருந்தா துயாநதநீழல வாழுநினைவினாபோல - மத்தியானத்திலே வழிநடந்தவாகளுக்கு கந்தவழியிலேயுண்டாகிய பொடிச்சூடு நீங்கத்தக்கதாகவுயாநத மரத்தினிழலிலேவந்து பிரியப்பட்டிருக்கிற நினைவையுடையவாகளைப்போல,—திருவடிநீழலசோந்து கருவுறுதுயாநீங்ளாநிருந்திடுமே-இந்தவானமாவுங் கர்த்தாவினுடைய திருவடிநிழலைப்பொருந்தித் தனக்குண்டாகிய ஜநநதுக்கங்களை யெல்லாநீங்கிக் கொண்டிருக்கு மென்றறிவாயாக, (கங)

ஈஸ்வரவிகாரவாதி சங்கற்ப முற்றிற்று,

—()—

ஈஸ்வர அவிகாரவாதி சங்கற்ப நிராகரணம்

இருந்தான் கேள்வி திருந்திடு முயிர்க
ளறிவெனி லவ்வாயிற் பொறிபுலனென்னை
மற்றவைப் பற்றி யுற்றறி கிற்றலி
னறிவென வழங்கு முயிரெனவுரைத்தல்
காணுங் கண்ணினைக் கைகொடு தடவிப்
பூணும் பொருளின் பெயர்பல புகற
லென்னுங் கிளவி தன்னொடு தருமே
யவ்வப் புலன்கட் கவ்வப் பொறிகளைச்
செவ்வி தினிற்றாவி னறிவினைச் செய்யினை
யறிவிலாமைக் கண்டனம் மனைப்புலற்குப்
பொறிகளேவலி னறிவொடு பொருந்தில
கண்டதோர் பொறியாற் கொண்டிட வேண்டு
முதலியதொன்றாக் கதுமென வியற்றின
ருண்டோ வென்னிற் கண்டன மேன்றட்
கடவுளிற் கடிமலர் முடிகிய மதன
னங்கமங்கத் தங்கிடக் கிடந்து
மையினற்றாளிற் செய்ய சிறுபொறி
மாட்டிமூட்டின் தன்றேமீட்டுந்
தேனமா தவிசி ஞானமுகனுச்சி
றந்ததுங் கருவி பொறந்ததோவன்றே
யீசன தியல்பு பேசுதற விர்க
காழிமாநகர்க் கவுணியர் கடவுள்
ஞானமாகிய நற்பதிகங்க
ளெழுதுறுமனைப்பாத மின்புறமொழியாற்
களிறெனவணைந்த கன்மனப்புத்தன்
முருட்டுச்சிரமொன் றுருட்டினரன்றி

வாய்ந்தவாளொன றேந்தினரிலரே
யென றதுமீரவாள் கொனறதெனபதுபோற்
றனிததுணையருளொற றுணிததனரெனப
வாதலினவாயி லளவினிலறிதலி
லேதமிலறிவுயிாக செயதுதவிலலதே
யிருடகுவிளககொன றேநதினாபோல
மருடகுஞான மனனுதவுளதே
யெனறனகருவிக ளியாவுமசேதனந
துனறியவுயிருந தரியததனமைய
ஞதலினாநத பணவருங கூடித
தெதறவருநெறி தெரியுமென றறறே
நீாநிழலனைப சீரபெறுகடவுளச
சோநதவாககினபட வாயநதிடுமெனறனை
பாதவமெனறுரு சேதனமினமையி
விளநதோாவமமி னெல பதுமதனபம
தினநதோாதமமில வெறுபபுமொனறிலதே
பெயடிநதிடுகொபபுள வெழுநதிடுபாதம
மெயயபூறிபி னுளளுறவமுஙகி
யாறறுதலினறி யாறியஙகி ...ன
றேறறியெனறு சொலல ..லதா
லி...கைக... வுட ...டபுதறவரே
பாசஞானப பழிமறியொழிக
வீசனதருளவழியியப பவனகணமதி,

இ-ள். இருநதனகேள்வி - இபபடியிருநதது நீகேட்டகே ளவி நானசொனனதறகுக குறறமெனன,—இருநதிடுமுயிாகளறி வெனில, வாயிறபொறிபுலனெனனனை - இருததமுணடாகிய வா னையாககள அறிவோடுங்கூடி யிருநததாமாயிற சததாதி விடயங் களை யறிதறகிநதிரியஙகள ...ணடுவதிலலை இநத விநதிரியங் ளைக கொணடறிகையிறுலே யானமாவுக கறிவிலலையெனப தவ

ணகருதது,—மற்றவைபற்றி யுற்றறிந்திடுதலின் - அவ்விந்திரிய ஙகளை யான்மாபொருந்தி யொருவிடயங்களை யுற்றறிகதலாலுகை யினாலே,—அறிவெனவழங்கு முயிரெனவுரைத்தல -ஆனமாவை யறிவென்று சொல்லப்படுமென்று நீசொல்லுகிறது,-கண்ணுங்கண் ணினனைக்கொடுத்திடவிபபூணும பொருளினபெயா பலபுகற லென்னுங் கிளவிதனைததருமே-கண்ணிரண்டுந தெறிகிறவ னகண்ணைக்கொண்டு பதாாததஙகளைககணடு சொலலாபற்றைக களைககொணடுதடவி னைகளினாலே தடடினைபணடஙகளுடைய பலபெயாகளைச சொனனுனனெனற சொலலோடொககும ஆன மாவறிவாயிருக்கையிலே தானறியாம லிந்திரியஙகளைக கொ ணடறிந்தெனறு சொலலுகிறது இதனறியும — அவவைமபுலனா கட கைமபொறிகளைச செவவிதினிறவலி னறிவெனச செபபி னை-ஆனமா அறிகிறிய வேண்டினவந்த விடயஙகளுக்கேறற வந்த விந்திரியஙகளைச செயகையிலே மாறுபாடறநிறுத்திக்கொண ட றிகையினாலே யானமாவை யறிவெனறு நீசொனனுய,— அறிவி லாமைக்கணடனம - இதுகொணடே யானமாவுக் கறிவிலலையெ னகிறதுகணடோம —அனைபுலறகுப பொறிகளேவலி னறிவொ டுபொருந்தில – தனனோடுபொருந்த வேண்டின விடயஙகளுக் கேறற விந்திரியஙகளையேவிக் கொளளுகையினாலே யானமாவறி வோடுங் கூடியிருக்குமெனறு நீசொல்லில,— கணடதோர்பொ றியாற் கொணடிடவேணடும - ஆனமாவறிவேயாகி லிகதவனத சததிறகுக கிட்டினதோர் இந்திரியத்தைக்கொணடுதனக்குவேண டினவிடயத்தைப் புசிக்கவேணடும, அதிலலாதபடியாலே யான மாவறிவனறு. பினனும,—உதவியதொனறுற நீதுமென வியற் றினருணடோவெனனில - சோததிரத்தைக் கொணடு சததத் தையறிந்தொழிந்து யாதொன்றுகிட்டின விந்திரியஙகளைக் கொ ணடு சடக்கெனவோர் தொழிலைசசெய்தவாகளு மிந்த பூமிக்குள ளே யுணடோவெனனில், கணடனம - அப்படிக்காணப்பட்டது ணடு, அம்பெதஙஙனேயெனனில்,— மேனுட்கடவுளிற் கடிமலா

முடுகிய மதனன் - முற்காலத்திலே கர்த்தாவினுடைய யோகத்தைத் தவிர்க்கவேண்டி மன்மதன் மணம்பொருந்தின புஷ்பபாணத்தைக்கொண்டு கிட்டினபோது,—அங்கமங்கந் தங்கிடக்கிடந்தது - அவனுடைய சரீரமானது அசரீரமாகிப் பொருந்தத்தக்கதாகச் சாம்பராய்ப்போய்விட்டது,—வையினிற்றிரளிற் செய்ய இறுபொறிமாட்டி மூட்டினதன்றே - கண்கொண்டு பார்த்த தொழிந்தவனமேலே வைக்கோற்றிரளைக் குவித்துச் சிந்தச் சிறிய நெருப்புப்பொறியைமாட்டி மூட்டியெரித்ததல்லவே,—மீட்டும் இதனறியும்,— தேன்மாதவிச் ஞைமுகனுச்சி யறுத்ததுங் கருவி பொருத்தோனன்றே - வண்டுகள்பொருந்திய தாமரைத்தவிசின் மேலேயிருக்கிற பிரமாவினுடைய நடுவிற்றலையை கைநகங்கொண்டு கிள்ளிப்போட்ட தொழிந்து ஒருவாட் கொண்டறுத்துப் போட்டதில்லை,—ஈசனியல்பு பேசுதறவிக - நான்முகனுக்குச் சொல்ல நீ கர்த்தாவைக்கொண்டுவந்து சொல்லுவாயேனென அதை விட்டாண்மாக்களிலே யுண்டாகிறசொல காழிமாநகர்க் கவுணியர்கடவுள் - சீகாழியாகியபெரிய நகரிடத்துண்டாகிய கவுணிய கோத்திரத்திற்கெல்லாந் தலைவராகியசம்பந்தராலே,— ஞானமாகிய நற்பதிகங்க ளெழுதுமன்பாத மின்புறுமொழியால் - அருளிச்செய்யப்பட்ட ஞானமாகிய நல்லதிருப்பதிகங்களை யெழுதப்பட்டவண்மையுடைய சம்பந்த சரணாலயருடைய வினிய வாக்கினால்,—களிறெனவணைந்த கன்மனப்புத்தன் முருட்டுச் சிரமொன்றுருட்டினாரன்றி - மதயானையைப்போல் வெதிர்ந்துவந்த புத்தனுடைய மொட்டந்தலையை யுருண்டுவிழத்தக்கதாகச் செய்ததல்லது,—வாய்ந்தவாளொன்றேந்தினரில்லை - கூர்மைபொருந்திய வாளை யெடுத்துக்கொண்டதல்லவே, ஆகையாலே யானைக்கக ண்டதோர்பொறியா கொண்டிட வல்லார்களென்று சொன்னது,—என்றது மீர்வாள்கொன்றதென்பதுபோற் றனித்துணைமுருளார் றுணித்தரென்ப-ஈர்வாள்கொன்றதென்றால் அவ்வாள்கொன்றதாகாமல் அதைவாங்கிக்கொண்ட வொருத்தன் கொன்றாற்போல

ஒப்பில்லாத கர்த்தாவினுடைய அனுக்கிரகத்தினாலே புத்தனு
டைய தலையைத்துணித்துப் போட்டார்களென்று பெரியோர்க
ள்சொல்லுவார்கள் - ஆதலினால் வாயிலனுவினில்,றிதலி லேதமில்லறி
வுயிர்க்குச்செய்ததல்லதே - ஆசைபாலித்த விந்திரியங்களுடையபொ
ல்லையிலே நின்றறிந்துவருகையினாலே குற்றமற்றிருக்கிறவறிவா
னமாவிற்குண்டாகாது, திருவருள்விளக்க வேண்டும். (இது
பேதத்தைமறுத்தது) (மேன்மொழிதனை மறுக்கிறார்)— இருட்
கு விளக்கொன்றேந்தினாற்போல - இருளினிடத்திலே யொருப
ண்டத்தை யெடுக்கவேண்டினவர்கள் கையிலே விளக்கைப்பிடி
த்துக்கொண்டந்தப் பண்டத்தை யெடுத்தாற்போல,— மருட்கு
ஞானமனுதலுள்ளதே யென்றனை - இவனுடைய அஞ்ஞானமா
கிய விருணீங்குகைக்கு ஞானவிளக்குநிலைபெற்று நிற்கத்தக்கதா
க' கர்த்தாவநுக்கிரகஞ் செய்யுமென்று நீசொன்னாய்,— கருவிக
ளியாவு மசேதனந்தானறியவுயிருந் துரியத்தனையனை - சத்துவ
ங்களுமப்படியே தானும் ஜடம் - ஆணவமலத்திலே செறியப்பட்டவா
னமாவுந் துரியத்திலே நிற்பானொருத்தன்,- ஆதலினைத்தனைவ
ருங்கூடித் தீதறவருநெறி தெரியுமன்றன்றே- ஆகையால் இதுத
ன்னிற்கூடிக் திருவருளைப்பெற்றது தமக்குக்கட்டாகச் சிவனை
ப்பெறுமென்றது அநேகங்குருடர் தம்மிற்கூடிக் குற்றமற்றிருக்
கிறதொருபெரிய வழியைக்காணாத வழியேபோயோர் குழியிலே
சென்றார்களென்று சொல்லுகிறகொக்கும், அதனறியுய,— நீர்நி
ழலினைய சீர்பெறுகடவுளைச் சோர்ந்தவாக் கிஞ்சிப்பயவாயந்திடு மென
றனை - நீரைப்போலவு நிழலைப்போலவும் பக்ஷபிரதிபக்ஷமில்லா
மலிருக்கிற சிறப்பினையுடைய கர்த்தா தன்னைவந்துகூடின பக்கு
வான்மாக்களுக்குப் பேரின்பமுண்டாக அநுக்கிரகஞ்செய்வனெ
ன்றுநீசொன்னாய்,...பாதகமென்றது சேதனமின்மையினை - மர
மானதெப்பொழுதும அறிவில்லாமல் ஜடமாயிருக்கையினாலே,
—இளைத்தோர் வெம்மையென்பதுந் துன்பமவிளைத்தோர் தம்மில
வெறுப்புமொன்றிலதே - வெயிலினாலே யிளைத்துப்போகிறவர்க

ளை வாருங்களென்று பிரியப்பட்டழைத்துத் தன்னை வெட்டிட போட்டவர்களைப் பேரிலேயுங் கிருபைபடுத்துவது மில்லை. இதன்றியும் —பொடித்திடு கொப்புள் வெடித்திடு பாதம் வெய்யபூமியினுன் ஞற வழுங்கி யாற்றுதலின்றி - பொடியினாலே யுள்ளங்காலிலே கொப்புளங்கொண்டு தடைந்து சுடுகிறபூழியுள்ளே பட்டழுங் கியதனாலே யாற்றமாட்டாமல்,— ஆறியங்கினாமென்றேற்றிடுமென்றுசொல்ல வுமில்லதால் - பிட்டந்துவருகிறவர்கள் முன்னேமரமானதுசென்று தோன்றி யவர்கள் வித்தனத்தைத் தீர்த்ததென்கிற சொல்லு மதற்கில்லாதபடியாலே,—இவ்வகை கட்டுடங்கியப்புதறவீறே - நீருநிழலும் போலுமெனகிற அவிகாரவாதங்கந்தாவிற குநீசொன்னது மிகவும்பழுதாம் ஆதலால்—பாசஞானப் பழிவழியொழிக வீசன்றருள்வழி யியம்புவன் கேண்மதி - இனி சரீசமபந்தமுண்டாகாமற் கர்த்தாவையும் அவிகாரவாதஞ்சொன்ன குற்றத்தையு முடைத்தாய மூர்த்திநெறியைவிட்டுக் கர்த்தாவினுடைய திருவருளின்வழி சொல்லுகிறேன் புத்திபண்ணிக் கேட்பாயாக (மதி - அசை.) (௧௪)

ஈஸ்வராவிகாரவாதிசமயநிராகரணம்-முற்றிற்று.

—()—

நிமித்தகாரண பரிணாமவாதி சங்கற்பம்.

புவனமியாவையும் புனிதனதுருவாகு
மெனமுனுச்சுதியு மெனத்தெளியவற்று
ளசேதனமொன்றென் றறைதற்கில்லது
சேதனனுக்கும் பொழுதிரண்டுமோர் திறத்தே
யித்துவெனுஞ் சொற்கொரு பதுவாயப்படுத்துப
பொதுமையினிற்கும் போதமென்றறிக
பொற்பணிப்பேதம் புரைவழியொருவழி
நற்பொனிற்றிகழுமென வயப்பத்தொன்றலை

லாவதுமாகா தொழிவதுமெனுமிப
பரவகமுண்மை பாராதோாக்கே
பாராதோரெனம பல்லுயிரபகாதலி
ஞாாயநதுலாகளி னலைபிறவல்ல
பலபலபேத மிலவென போருமில
கணணினதொளிலையக கணணினதெனிலது
திணணியவிருளிற செறிபொருடெரிததலு
மினமையினமினி யெனவிருகணமணித
தனமைதானுந தாவிலததறற
கணணினதுருவு மதிறகதிரொளியு
நனணுருஞசததி சததாகணடிபபே
யுலகேழெனததிசை பததெனவொருவண
பலவாயினற படியிதுவெனறு
மூறுயுயிரா யுணாவாயெனறு
மானககணணே மணியேயெனறுந
தாமேதாறும் செயதனரெனறு
காமேசிவமாய னணணினுமெனறுவ
காயாயபபழ மாயச சுவையாயநுகாவு
மோயாதுணபோன றுனேயெனறு
மறிவோனறுனு மறிவிப்போனு
மறிவாய்நிகின றேறுனுமறியுறு
மெயபபொருடானும வியநதிதுவெனபபடு
மப்பொருளியாவு மவனேயெனறுந
தாயதலைபபட்டவ கொன்றுயததெனறு
மேதமதறான் கெட்டேனெனறு
மீ ரனுமின்னு மிறையோனளித்தலை
பனனிலெண்ணரும் பான்மைத்தாதவிற்
றருபொருள்கொள்பொரு டருவோன் கொள்வோ
னெருபொருளிவவிய லுவப்பெனவுணர்க

துகாபொருள்சத்தி துகாவோன்சத்தனென
றிகலறவுணர்வுந் தெய்தலரிதே
காணவனெனுமிந் நவைவழிகலெழீ
தானவனுறைகை யிதுசாயுச்சியம
மித்திரணறெளிய வுயத்திடுமளவு
மிபாதொருவனைகயி னீதிபதாகதே
தானறிவழியே தலைநின்றென்று
மூனுயிர்சிவத்தி லொட்டுங்கிடத்தி
மூடுமும்மலம் வீடுங்காலைக
கருவிகளளவிற புரிசருமறிவு
சாககிரங்கனை நீககமிலசுழுனை
துரியமெனறவை பயிறருமறிவு
துரியத்திங்க திரியாத்தனமையி
லிறையருளுதவுங கறையறமாறி
யறிவேயாகும பிறியாககருவிக
ளிரைமுதலவத்தையி லறிவிலதாகத்
துரியாதீதத தோறறங
திரியாததாற் சிவகதித்திறனே.

(இ-ள்) புவனமியாவையும புனிதனதுருவாஞ் சிவமுஞ்சத்தியுமெனததெளி - இந்தபபிரபஞ்சமெல்லாஞ் சிவசொரூபமாயிருக்கும் இதிலருவமாயிருக்கிறது சிவமு முருவமாயிருக்கிறது சத்தியுமென்று தெளிவாயாக,—அவற்றுள சேதநமென வொன்றறைததறகிலது - அந்தவிரண்டுவகைக்குளளுஞ் சேதமாகச் சொலலப்பட்டதொரு பொருளுமிலலை,.. அதுசேதாலுங்கா பொழுதிரண்டுமொாஇறநதே - அருபமாயறிவாயிருக்கிற வனநுபவிக்குமிடததாந்த விரண்டுபகுதியு மொனறாயிருக்கும், இதுவெனுமொன்றை யதுவாயபபடுத்துப பொதுமையினிற்கும் போதமென்றறிக - இதுவெனறுசுட்டப்பட்ட தொருவிடயத்தையநுபவிக்குமிடத்த தந்தவிடயந்தானேயாய் அந்தவறிவென்றும விடமெனறு

மிரண்டாகிற பொதுமையிலே நிற்குமென்றறிவாயாக இதன்
றியும், ..பொற்பணிப்பேதம் புரைவழியொருவழி - பொன்னொ
ன்றுபிருக்கையிலே பொன்னுக்கும் பணிக்கும் பின்னுஞ்சொன்
னறபோலவறிவிக்கும் பிரபஞ்சத்திற்கு மொருபக்ஷ மிப்படியுஞ்
சொல்லலாம் —நற்பொனிற்றிகழ்வென்னப்பதொன்றென்றுல-
கல்லபொன்னினுண்டாகிய மாற்றப்பணியிடத்துங்காணகையா
ற் பொன்னும் பணியுமொரு தன்மையாகவிருக்கப் பொன்னையம்
பணியையுமறிவிக்கும் பிரபஞ்சத்திற்கு முவமையாகச் சொன்ன
தென்னதானென்று கேட்கில்,— ஆவது மாகாதொழிவது வெனு
மிப்பாவகமுண்மை பாராதோர்க்கே-இத்தவுவமையாம்பகுதி யி
த்தவுவமையாகாப் பகுதியென்று சொல்லுகிற விகற்பபாவக மு
ண்மையைத் தரிசியாதவர்களுக்காயிருக்கும், உண்மைபாராதவ
ர்களென்றும் பாராதவர்களென்றுஞ் சொன்னதுகொண்டே யறி
விலே பின்னமுண்டெனில் — பாராதோரென்ப பலவுயிர்க
ளதலின் - உண்மையைத் தரிசியாதவர்களென்று நான் சொன்ன
துகொண்டே நீயான்மாக்களைத் தனித்தனியே யொருமுதலென்
றுசொல்லில பலவாகச் சொல்லப்படமருக்கிற வான்மாக்கள்,—
ஆராய்ந்துரைக்கின்வை பிறவல அத்தன்மையை விசாரித்துச்
சொல்லுமிடத் தாத்தவான்மாக்கள் சிவனுக்கு வேறாயிருப்பதொ
ன்றன்று எல்லாஞ்சிவமுதலேயென்றறி, இதன்றி,—பலபல் பே
தமிலவென்போருமில - சிவமுமான்மாக்களும் பிரபஞ்சமுந்தனி
த்தனி யொவ்வொருமுதலென்று பலபேதங்களாகச் சொல்லுவா
ர்களுமுண்டு அதுநிச்சயமன்று, கண்ணொருமுதல் கண்டு
வருமாபோல வான்மாவென்றொருமுதல் தரித்தறிந்து ருமிட
த்தித்தனியிலையென்பானேன் னென்னில,— கண்ணினை வெளி
யைக் கண்ணினெதனில் அது-கண்ணொன்றைக்கண்டுவருகிறது போ
யத்தக்கண்ணுக்குண்டாயினபடிக் காண்கிறது,—இனியவிரு
வீற செறிபொருடெரித்தலுரிமை-சேருமவ்விருசுவின்றுரூக
ளை யொருகதியிருக்கிற பொருளினை பொருளென்றென

றைக்காணும்பகுதி யுண்டோவில்லையோ. இதன்றியும்,... மின்மினியென விருக்கண்மணித்தன்மை தானுந்தாவிலது -ஒருமின்மினி யிருளை நீக்கினமரியாதியிரண்டு கண்மணியுங்கூடி யிருளை நீக்கிக் காணடோயிலலை, . அதனறு கண்ணினதுருவு மதிறகதி ரொளி யு மொன்றாகு சத்திசத்தாகண்டிப்பே - கண்ணுடையவடிவு மதனிடத்தாதித்தப பிரகாசத்தாலுண்டாகிய காக்ஷியுமிவையெல்லா மனதினாலே யெடுத்தறகரிய சிவசத்திகளுடைய நாடகமென்றறிவாயாக. ஈதெங்கே காணப்பட்டதெனனில,—உலகேழெனத்திசைபத்தெனவொருவனபலவாயநின்றபடியிதுவென்றும - திருவாசகத்தில "நிலநீரொருபபுயிர நீளவிசுமபு நிலாப்பகலோன புலனாயமைந்தனோடெணவகையாயப புணர்ந்துநின்று, உலகேழெனத்திசைபத்தெனத்தானொருவனுமே, பலவாகிநின்ற வாதோணோக்கமாடாமோ, என்றும. ஊனாயுயிரா யுணாவாயென்றும் - தேவாரத்தில "ஊனாகி யுயிராகியதனுணின்ற வுணாவாகிப்பிறவனைத்து நீயேநின்றாய, நானேதுமறியாமே யெனனுளவந்து நாலலனவுந் தீயனவுங்காட்டாநின்றாய, தேனாருங்கொன்றையனே நின்றியூராய திருவானைக்காவி லுறைசிவனேஞான, மாறும் நின பொற்பாதமடையப் பெறறலலல கண்டகொண் டடியேனெனசெய்கேனே. என்றும,—மாணக்கண்மணியே யென்றும் திருவாவடுதுறை தேவாரத்தில. 'திருவேயென் செலவமேதேனே வானோர்செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடாநறசோதிமிக்க, வுருவேயெனனுறவேயெனனானே யூனினுள்ளமே யுள்ளத்தினுள்ளேநின்ற, கருவேயெனகற்பகமே கணணேகணணிற கருமணியே மணியாடு பாவாயகாவா, யருவாய்வலவினை நோயடையாவணணமாவடுதணடுறை யுறையுமமரேறே. , என்றும,. ,தாமேதானாய்செயதனரென்றும - திருக்சடைக்காப்பில. "பத்திபபோா விதிதிட்டுபாாந்த வைப்புலனகள் , எனனும் திருத்தாளசசதியில், "தாமேதானாக்கசெயுமவண , என்றும,— நாமேசிவமாய் நின்னைமென்றும-திருவாசகததில, "அவமாய தேவரவகதியி லழுந்தாமே,, என்கிறதிருப்பாட்டில் "நாமொழிந்து சிவமான , என்றும,

—காயாய்ப்பழமாய்ச் சுவையாய நுகாவுமோயாதவன் போனறு
னேயென்றும - தேவாரததில, "தீயாகி நீராகித் திண்மையாகி,,
திருப்பாட்டில் "காடாகிப்பழமாகிப் பழத்தினின்ற விரதங்களு
காணாறுந்தானேயாகி,, என்றும,—அறிவோனறுனறு மறிவிப்
பேனு மறிவாயறிவெ ரனறுனு மறிவுறுமெயபபொருடானும விய
நதிதுசெ பபடு மபபொருளியாவு மவனேயென்றும—அநதாதி
யில அமமைவாகரு "அறிவானுந்தானே யறிவிபபானறனேய
றி வாகிநின்றனனே - யறிகின்ற மெயபபொருளுந்தானே விரி
சுடாபபாராகாயம, அபபொருளுந்தானேயவனே,, என்றும,—தா
யத்லைபபட்டங கொனறுடனெனறும-திருவிசைபபாவில."மோ
தலைபபட்டகடல,, என்னும திருபபாடடில, 'தாயதலைப பட்ட
ஙகுருகியொனறாய,, என்றும,—ஏதமுற்றகான கெட்டேனென
றும - திருவாசகததில, "நானகெடடெயாருதம,, எனனும திருப்
பாட்டில, நானகெடடேன, என்றும,—இனனு மினனுமிறை
யோனளித்தலை பனனிலெண்ணரும பானமைத்து - முதலே
சொல்லிவநத திருவருளனறியினனறு மேலுமநுககிரகமபெ
ற்றதமபிரானக ளருளிசசெயத செயலகளைசசொலலுமிடததெண
ணிறந்த பகுதியினையுடையது,— ஆதலிற றருபொருள் கொள
பொருடருவோனகொளவோ னொருபொருளியவிய லுவபபெ
னவுணாக - ஆகையாலெயொருவனொருவனுககுக கொடுககிற
பொருளைத் தானகொளகிறவொருவனொருபொருளினைக கொடுககி
றவனநதபபொருளைக கொளகிறவனெலலாமொருபொருளாயி
ருககுமிநதமுறையுளளதாகிய வந்தவெனறறிந்து பிரியபபடுவா
யாக - ஆகையால,—நுகாபொருள சத்தி நுகாவோனசததனெ
னிகலறவுணாவு வநதெயதுத லரிதே - இநதவறைபுசிககப்பட் டிரு
ககிற சததாதிவிடயஙகளநத விடயங்களைப் புசிககிறவியலுஞச
த்திசிவமாகிய சைதனனியம இவையிரண்டும வேறலல வென்று
மாறுபாடறவறிகிற வறிவொருவனுக குணடாகிறது மிகவுமரிது.
(இதுபெத்தம.) (மேன்முதலி) நானவெனுமிது நலைவழி-ஆ

ன்மாவுந்தனியே யொருமுதல் சிவமுந்தனியே யொருமுதலாமெ ன்றிவ்வண்ண துவிதபாவனையாகச் சங்கற்பித்துக்கொண்டு நிற்கிற து குற்றத்தையுடைத்தாகிய வழியாயிருக்கும், நல்வழி தானவ னாகையிது சாயுச்சியம் - நல்வழியானது தானொருமுதலற்ச் சிவ முதலேயாய் நின்றுவருகைச் சாயுச்சியமென்று சொல்லப்படும்— இத்திறன் றெளியவுயாத்திடுமளவும்-இப்படியிவனுக் குண்டாகத் தக்கதாக வினைபோதஞ்செலுத்துமளவும் — யாதொருவகையி னீதியதாகத் தானெழியே தலைநின்று - சஞ்சாரத்தோடுங்கூடி யிருந்தவன அவ்வுறைவிட்டுத் தானின்றது நீதியாக விதுதமக்கு முத்திக்குவழியென்று தன்னுடைய போதத்துக்குத் தோன்றின வழியிலே தலைநின்று,—என்று ஆனுயிர் சிவத்தி லொடுங்கிட்ட தத்தி - கனவிலு நனவிலு மிரதவுடமையையுமுயிரையுஞ் சிவத்திற்கு ளே பொருந்தத்தக்கதாகச்செலுத்தி,—மூன்றுமுமலம் வீடுங்கா லை-ஒன்றையுமறிவொட்டாமற்பொருந்திக் கொண்டுநிற்கிறவா ணவமல நீங்குமவத்தத்து,—கருவிகளளவிற புரிசரும்,ரிவுசாக்கிர ங் கனவு நீக்கமில் சுழுனை துரியமென்றவையிற்றுமற்று - சாக் கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியமென்றுசொல்லப்பட்ட நாலவ த்தத்திலு மறிகிறவவத்தம் அறிகருவிகளிருந்தவவத்தைகடோறு மேற்றக்குறைச்சல்களாக நிற்கிறதாகவிருக்கும் ஆகையால் இக் கருவிகளெல்லாங்கழன் றொன்றுமறியாமற்கிடக்கிற வவத்தத் துரியாதீதம், (இதுகேவலம்)— துரியாதீத திரியாதத்தன்மையி விறையருளுதவும் - இந்தத் துரியாதீதத்தை [illegible]டுநீங்காமனிற்கி றவவத்தத்திலேசத்தநாவினுடைய திருவருள் னது கருவிகளைக்கூட் டியவனுடையபெத்தத்தைச்ஜீவிக்கப்பண்ணுமெப்பொழுது,—என யறமாறியறிவேயாகும் ஆணவமல நீங்கிக்கருவிகளோடுங்கூடியறி வாகிநிற்குந் (இதுசகலம்(மேற்சுத்தாவத்தை,)—பிரியாக்கருவிக ணிறை முதலவத்தையில் - இவனைவிட்டுநீங்காமனிற்கிற கருவி முப்பத்தாறும் நிறைந்துநிற்கிற சாக்கிராவத்தையிலே,—அறிவி லதாகத் துரியாதீதத்தோற்றத்துரியாத்துற்றசிவசத்திதிறனை-என

லாக்கருவிகளுங்கழன்றிருக்கிற துரியாதீதந்தோன்றினவிடத் துந் தவஷ்தா னிங்காமனிலே பெறுகிறதே யிவனுடையசிவகதி, எ-று ()

நிமித்தகாரண பரிணாமவாதி சங்கற்ப-முற்றிற்று.

நிமித்தகாரண பரிணாமவாதி நிராகரணம்.

—()—

திறம்பெறநீயிய கறைந்தமைகருதிற்
புவனம்யாவையும் புனிதன்தருவெனி
லவன்முதற்காரண மன்றுமென்னி
னிமித்தகாரண நிகழ்த்துகவென்னீ
யவனேகாரண மனைத்துமென்றறைந்தனை
மண்டனிகுலாலன் றண்டசக்கராதி
காரணமூன்று மோர்பேரணைந்த
தித்தாரணிதனிற் கண்டதுசாற்றுக
வத்தனியற்று மித்தொழில்பிறாககோ
தனககோவீன்றோ வெனக்கீதியம்புக
வீனெனிற்பித்தா மாணபறுந்தொழில்போற
ற...மையும்மிவு மிலதொவிகழவா
தனக்கெனிலஃதும் னிறபதொன்றன்றே
தனபோலறிஞருக தலைவருமிலரான
மிகபோனிலையை வேண்டலும்பழுதே
பிறாககெனிற்பிறரும் பிறாககாமபொருளும்
பொருட்கமைகருவியு மதற்குபாதானமுஞ்
செய்கையுமென்றோ ரைவகைதநதோன்றே
மாறுச்சைவா கூறுரென்று
னிசிதத்தாநத மவசிதத்தாந்த
மென்சிதத்தாந்த வசித்தைதமற்றீறு

தசிததிலதெனனி லசிததததென்னுலில
உலகாயிதனும பூதககூடடது
சலமேறகொப்புட டதுமெனசசாறறினன
றீயகருமச சினாசாவகாவிறா
ஞேயமில்லென நிகழ்தனிலரே
காணடல்விரோத நிறபிறாகணிததில
ரீணடுனைதுரைககுமற றியாாகரியுடனு
சிததோசிததின சோவாறசிததெனிற
கடபடாகியுமுடற கடசிதைதவென
தாபரவுயிறபோற றனுவொழிநதிவறறின
மேவியவுஞாவு விரவிடுமெனனிற
சடதத்யிர்போலெனச சாறறினையாகவி
னுடறகுயிரிறையை யொழிநதுணடனறே
தருதிடடாநதமுந தாடடாநதிகமு
மொருபொருளாகி லுவமைபெறுதே
யொனறேயாகி லுடனகிறைதாபரத்
தொனறியநிலையில விசேடமென்னுரைகக
பூதசசோவைப பேதமெனறறைறபிற
சோவைப்பேத மெனகொடுசெபபுக
கருமததளவில வருமெனிறபிதத
ருரையிறறிகழ முணாவொழிநதனையே
கருமறுசெயவோன கடவுளனறடனு
மருவிநின,றிருவினை வளராநுகரா
கடவுனுமுடலின கணபடறருச
லீடாநலமுறுத விறவருதலேறுத
லெவவனகயேனுரு செய்கையினறுதலும்
பலதலையுலகி னிலவுதலாலு
மெனனரு டபொருளு மிரவியுமொழியக்
கணனெனவொனறு காணகையிறுலும

பாசப்பகுதியு மீசனுமொழியப
பசுவுமுணடென றிசையவேண்டினரே
யிதுவெனுமொனறை யதுவாகபபடுததுப
பொதுமையினிற்கு மாலையினபொறபெனப
பொறபணியாவும பொனனாதனமையி
னிட்களசகளத திருவுருவிலையு
மீசனேயெனப பேசுவரனறி
யருவுருவாகி வருமுலகெனனி
லனைததுமாயை யெனததெளிவிலையே
யாவதுமாகா தொழிவதுமிலதெனு
பாவகமுலகா யிதனதுபானமை
கடகொலைவெகுளி காமமகளவுக
ளுடபடுமிவைவிட மொழியாதாரிலா
சோமபானஞ சுராபானங்க
ளாமெனமறைகளாசெவிபபறைந்தன
மறையோனபுலைசசியை மருவுமெனபது
முறையோவெனிலது புனைமொழியெனனிற
சாதிபேத நீதிநீதவறினு
மேதினியையேறு விழையாவிருமபுங
கண்ணிலதுருவு மதிறகதிரொளியு
கணணுருஞசததி நாடகமெனிலதற
கேதுவுமபயனு மோதவேணடு
கினமொழிவிரோதமு நீபலகியறைகபுக
தனமசாததிரமுஞ சகலருமெனசெயு
முலகேழனவிறை பலவாநதனமை
கடமொடுசாரவங கலசமாதிக
ளடலுறுகுயவ னயினனெனனுற
றுனேயாகா வலைவதாஞகா
னயினனெனப தாக்கினனெனவே

யாறெயனப தனைததுமவவகை
தாறுகாமைமயைச சாறறிடுமெனக
தாமேயெனுமதனியேகார
மழிநதிலாதவே யாயததிலாதவிட
டொழிநதிலாயிரிவில ரெனுமிவையுணாநதுங
காயுமபழமூனு சுவையுநுகாவ
தாயமனறுனு மமனமுதறமெனனு
மகிலமுகதெளிய வறிவோனறுனு
மகிலமுமறிஞரை யறிவிபபோனு
மறிஞாககறிவா யறிகினறேனு
மறிவிறககிபொரு ளாவோனறுனு
மகிலமுமேனி யானவனெனனுந
தருபொருளகொள்பொரு டருவோனகொள்வோ
னொருபொருளாயி னுவபபுணடெனக
நுகாவோனறனககு நுகாபொருளவேணடிற
றிகலறககிடையா திருநதெனிரையமும
வேணடாராயினு மெயயுறவியாகிக
னீணடாதொழியா திறைககிகையீடல
சததியுஞசிவமுந தாமேநுகருமென
றிததிறனுணாவுவந தெயதுவதெவாககோ
தமககேயெனஙிற றுமுணாாமையு
மமைபபறவுணாதலு மவாககளைடவனறே
ஙானுமவனு ஙவையுகலனுந
தனவனுனைகயு நின சாதனததில
சகயோகததைதச சாயுசசியமெனப
பேகாவதுபதிபசு பாசததவாககே
யாதொருவகைகயென வோதியதிறைநூல
சொனனவறறொனறன றெனனிலவீடெளிதே
தானறிவழியே தலைப்பொருள்பிடிதது

மேனிகழுபலமும வீடளிததிடுமே
நிலையாககருவிலை நிலையாககருதிப்
புலைபடுதலு மூலகாயிதனைபொருள
குடடியமினறிற கோலமெழுதந
விட்டம்தாயிற கருவியுமிடைகளுங
கருததுறவுரைகதத தெரிததிடுமததந
தறிவொனறிலலோாக னிறையருளுதவுதல
பிறிவிவரிடச செறியிருாிடததோ
ரகதகாகாண வாகதோமொமமை
நீவிருவகாண வேணுமென்றுங
கெடுததோாதிபங கொடுததனைதபொாகரு
மிசசெயறகைறவன் கொசசயனவேற
கருவிவசததிற றெரிவறககாண
வேணடுனரிலரா லீணடறிவியாவுந
சிவமேயெனறு செபபினையவமுறு
பொறிபுலனறியா வறிவதுபிரம
மெனறோகுனபோ லிடாபபடலிலதே
யோரறவகருவி யிருபதோடிரணடும
போற்றுமைமதவததையும புகறிரிமலமு
மீசனுமுயிருமபேசினையஃதொழிக
தொனறேயாகு மெனறினனியலபு
தாயாமனைவியா தாதியாதவையை
ராயவெரவரையு மோரமையிற்காணுங
கோகழிஆாததா கொடுகதொழிறகுமே
யாகமறறத னருணிலைதனனிலை
யேகநாயக னுசியவிறைநிலை
காசமில்பாசம் வீசியவிடனிலை
வினையவைவொன்று வினைவினுபினைறி
புண்டெனுமுணர்விற கணடதுகருதி

விழகசெறுமபுலனவழி யொழுககமுமதுவாக
கொணடபெணமையி லெணடருமடங்கு
வநதவாசெயத தூதையைஎனறே
புனமைகணீஙக வுணமைகேணமதி,

(இ-ள்,) திறமபெற நீ யிஙகறைநதமை கருதின்-நீ நன்றுக விவவிடததிற பெததமுததிகளைச சொனனதையிறறை விசாரிககுமளவி லெப்படியிருநதது. இதறகுககுறறமெனன,—புவனமியாவையும புனிதனதுருவெனில - பிரபஞசமாகக காணபபட்டிருககிறதெலலாஙகததாவினுடைய சொருபமெனறு நீசொலவில்,—அவனமுதறகாரணம - விசுவாதீதனுபுளள வநதசிவன இநதபபிரபஞசததிறகு முதறகாரணமாக வேணடும,— அனறுமெனனில-அவனமுதறகாரணமல்ல வெனறுநீசொலவில,— நிமித்தகாரண நிகழததுக வென — அவனை நிமிததகாரணமெனறுசொலலெனறு நானசொலல, நீயவனேகாரணமனைததுமெனறதை நநதனை - நீயினனையுமநதவிசுவாதீதனுபுளள சிவனறனே நிமிததகாரணமுநதுணைக காரணமும முதறகாரணமும மெல்லாமெனறுசொலலுகிறாய, மணடனிலலாலன றணடசககராதி காரணமூனறும • மணணுமுதறகாரணமும தொபபிலலாத குயவனாகிய நிமிததகாரணமும மவனுககுக கருவியெனறுசொலலபபடடதணடசககரமாகிய துணைககாரணமுமிலலையூனறும மூனறுகாரணமாயிருபபதொழிநது,—ஒருபேரனைநத திததாரணியதனிற கணடது சாறறுக-மூனறுமொருகாரணமாயிருககிற திநதப பூமியினிடததுக கணடதுணடாகிற சொலலுவாயாக. (நிமிதத காரணமெனறது சிவனை, துணைககாரணமெனறது சததிகளை, முதறகாரணமெனறது விநதுமோகினிமானெனகிற வுபாதாநததிரயஙகளை) இதனறியும,—அதனியறறு மிதொழில பிறககோதனககோ வீணே யெனககிறியமபுக - கததாசெயகிறபஞசகிருத்தியம பிறர் நிமிததமாகசசெய்து வருகிறாறோ வலலது தனனிமிததமாகச செயதுவருகிறாறோ யனைவியாணடுமெனறிசசுமமாயயன

றறதாகச்செய்து வருகிருரே இதனையெனக்குத் தெளியச்சொல்வாயாக. சொல்லமாட்டாயாயின நானசொல்லக்கேட்பாயாக—வீணெனிற பித்தாமாணபறுந தொழிலதபொறறலையையு மறிவுமிலதென விகழவா-சுமமா பயனறறதாகச செயதாளுமாகிரபிததராயுளளவாகளசெயகிற மாக்ஷிமையறற தொழிலபோல விருககைாயாறகததாவிறகுச சாவமுதலானமையுஞ சாவருஞதது முமிலலையெனறுசொல்லிப பெரியோாகளிகழவாாகள. ஆகையால்வீணுககசெயதாளெனறு சொலலவொணாது,—தனககெனி லஃது முனிறபதொனறனறே தனனிமிததமாகச செயதாளெனனிலது முனசொனனது போலபபொருநதவ தொனறனறு அதேனெனனில்,—தனபோல நிருநதலைருமிலரான மினபோனிலைமையைவேணடுமபழுதே - தனனைபபோலச சாவஞ ஞதுமுஞ சாவமுதனமையுட பிறரொருவருககு மிலலாதபடியிருலே மினபோலதநோனறி மறைநதுபோகிற பிரபஞச வியறகைகையுததனககுவேணடிச செயதாளெனனுமிது மிகவுமபழுதாம ஆகையாறறனனிமிததமாகச செயதாளெனறு சொலலவொணாது—பிறாகெனிற பிறரும பிறாககாப பொருளும-இநதத தொழில்கததா பிறாநிமிததமாகச செயதாளெனனில தமமை யொழிநதுபிறரொனறொருமுதலும அநதபபிறரெனறு சொலலபபடடவாகளுககு வேணடினவிடயமும —பொருடகளைகருவியு மதறகுபாதாகமும - அநதவிடயஙகளைப புசிககததககதாக வநதசேதத கருவியு மநதககருவிகடோனறு கைககோருபாதாகமும,—செயகையுமெனறேரை வகைததாரெளு மாறுசைவாகூறுர் இநதவுபாதாநததிலேயினறு பிரபஞசததைத தோறறுவிககிற சிவனேடுகூட விநதவைகதுவகைககு மாறுபாடாகச சைவராயுளளவாகள்சொல்லாாகள,—எனறு னினசிததாநத மவசிததாநதமெனனறிபபடியிருகையாலநீகொணடிருககிறசிததாநதமசிததாநதமலலவெனறு நீதானேசொல்-இதனறியும,—சித்தாணறவசித்தைமறநிறுசிததாயுள்ளசிவம்அசித்தாயுள்ளபிரபஞசத்தைததனனி

டத்திலேநின்றுந்தோற்றுவியாது அசித்திலதென்னில் அசித்தென
கிறவசநமபிரபஞசததிறமிலலை எலலாஞசிற்சொருபமேயெனனி
ல், அசிததமதனனுலகிவழிந்தவுலகததினைக கணணேபிரபஞசமஜட
மாயிருபபதெனறு சாததிரஙகளைசசொல்லுவானேனன. இதனறியும
—உலகாயிதனும பூதககூடடஞ சலமேறகொளபபட்டகு மெனச்
சாறறினை-உலகாயிதனமுதலாயப பூதககூடடமாயிருககிற பிர
பஞசததைத நீமமறுமிறிபோலு நிலைநிறபதலலவெனறு சொன
னன. அபபடியிருககையிலே நீயிநதபபிரபஞசததைச சிறசொ
ருபமெனறுசொனனது வுணமையனறு (மேலவருஞ்மாவிலலை
யெனனவுணடெனகிறா)—நீடகருமச சீனா சாவகா பிறாளேய
மிலலெனா நிகழ்ததினரிலரே-பொலலாத தொழிலுக கேதுவாயி
ருககிற புததாகள சமணாகள மறறுணடான சமயிகளனைவருமிந
தசசரீரததிலே யோரறிவுணடெனறு சொலலுவாாகள, அதனை
யொழிந துனனைபபோல வானமாவிலலையெனறு சொலலுவாா
களிலலை,—காணடலவிரோதநிறபிறாகணிததிலா - பிரததியக்ஷ
விரோதநீாடடிறறபோலப புறசமயததிலுளளவாகளும இபப
டிகசொனனவாகளிலலை —எனனேனதுனககு மறறியாாகரி-இவ
விடததில நீயானமாவிலலையெனறு சொல்லுகிறதற கியாாதானசா
க்ஷி. இனனுமொருவனைகாடடு இதனறியும, உடலுஞசித
தே - இநதசசரீரமு மறிவோவறியலலவோ,—சிததிலசோவாற்
சிததெனில - அறிவோடுஙகூடி வாதனைப்படடு வருகையினாலே
யிநதவுடலுமறிவெனறு நீசொலலவில, கடபடாதிய முடறகடசி
யைதயெனை-கடபடாதிகளு மிநதவுடலைபபோல வலையுமோரூட
லகளாயிருககையிலே யிநதவுடலைபபோலச சஞசாரமினறிக கிட
பபானேன்.—தாபரவுயிறபோற றனுவொழிநகிவறறின மேவிய
வுணாவுவிரவிடுமெனனில - அநதககடபடாதிகளிலே பொருநதி
நிறகிறபேரறிவு எல்லாருபஙகளிலுங கலநது நிறகுமிடததுயிா
கூடிநிறகிறவுடமபிலே தாககிறறபோல மறறக்கடபடாதி களி
லேதாககி நிலலாதெனறு நீசொலலவில,—சடததுயிா போலெனச்

சாறறினையாகலி னுடறகுயி ரிறைமையொழிந் தன்றே-உ
யிரிற்கிறயுடமபுபோல வுயிரிலலாத வுடமபுகளிலிருநதபோறிவு
பொருநதாதெனறு சொனனுயாகையா லிநதவுடறகுக கததாவை
யொழிநதோருயிருணடாகவேணடுமெ. நான திருஷடாநதஞ் சொ
னனதுகொணடே னபபடிசசொலலுகிறீரெனறு நீசொலலவில—
திருஷடாநதமுந தாடடாநதிகமு மொருபொருளாகி லுவமைபெ
ருதே - ஒனறிறகுவமையாகச சொலலபபடட திருஷடாநதமு
முவமைபபறறிநினற தாஷடாநதிகமு மொருபொருளா யிருககு
மாயின பொனபோலுங கொனறையெனகிற வுவமையிநத வுல
கினகணணுணடாகாது,—ஒனறேயாகிய வுடறகிறை தாபாதமொ
னறிய நிலையிலவிசேடமெனனுமைரகக பசுமுதலினறிப பதிமுத
லொனறுமேயாகி விநதபபதிமுதலெனகு நிறகுமிடததுத தாபரங
களைபபாரகக விநதவுடலிறகு விசேடமுணடானதெனன நீசொ
லலு,—பூரசசோதைப பேதமெனறறையில-பூசககூடடுறவினே
றறககுறைசசலெனறு நீசொலலவில—சோதைபபேதமெனகொ
டுசெபபுக - பூதஙகள கூடடுறவிடததிலேபேதசதானதநதேது
கொணடெனறு சொலலுவாயாக,-கருமததளவில வருமெனில -
கனமததுக்கீடாகப பேதமுணடாமெனறு நீசொலலவில,—பிரத
ருமையிறறிகழு முணமையுழிதனைப - நீகனமசததுககீடாய வ
ருமெனறுசொனனது பிதத சொலலுகிற சொலலைபபோல, விள
ஙகாநினறது நீயுமறிவுகெடடு விடடதாயிருநதது — கரும. செ
யவோன கடவுளனறு - யாதொருகருமததைச செயது வருகிறவ
னைக கததாவெனறு சொலலபபடாது ஆகையா லிநதககனமந
செயதது சிவமல்ல,-உடலுமருவி நினறிருவினைவளரா நுகராவட
லும் ஜடமாகையாலோ ரோதுவுமினறிக கனமததை யுணடாகக
கொளளவுமாட்டாது பிராரததகனமததைத தானுகப் புசிககவு
மாட்டாது, சிவனகூடிநினறு புசிததாரெனனில,—கடவுளுமுட
லின்கண்படறுஞசல் - நோக்குமனதிதனுயிருககிற சிவன கனமத
துக்கீடாக யோருடலினிடததுவநது பொருநதுதல் பிராரததம

தொலைந்தவாறேயந்தவுடலைவிட்டுவிடுதல்,— இடர் நலமுறுதலிற
ங்குத லேறுதல் இந்தவுடலோடுங்கூடிநின்று புண்ணிய பூாவங்க
ளைப்புசித்துக் கொண்டிருத்தல் சாக்கிராதியவ தைதகளிலே யிறங்
கிய தேபபட்டுக்கிடத்தலீணமுணாததுமுறைமையிலேயேதிச்
சாக்கிரத் தானத்திலே வருதல் — எவ்வகையேனுஞ் செய்
கையினருதலும - இவையெல்லா மெந்தப்பிரகாரத்தாலுங் கட
வுளுங்கிட்டத்தொழிலிலாதபடியாலும —பலகலையுலகினிலவுதா
லானும - கர்த்தா சாவஞ்ஞனாகையாலும் பாசஞ்சடமாகையாலும்
இவையிறைகற்க வேண்டுவதில்லை இந்தவிரண்டுவகைக்குமி
ன்றிப்பலசாத்திரங்க ளிந்தப்பிரபஞ்சத்திலேயுண்டாய்வருதலினு
லும,—எண்ணரும்பொருளு மிரவியுமொழியக் கண்ணென்மொ
ன்று காண்கையினுலும - எண்ணிறந்தபேதமாயிருக்கிற பிரபஞ்
சங்களு மிவையிறைவிளக்கஞ் செய்கின்றவாதிந்தனுமின்றிக்க
ண்ணென்மொருமுத னடுவே நின்றுகண்டுகருகையினுலும,—பா
சப்பகுதியு மீசனுமொழியப் பசுவுமுண்டென்றிசையவேண்டின
றே-பாசத்தினுடையவகையும பதியினுடையவகையுமின்றிப்பே
சுவினுடைய வகையுமுண்டென்று நீபொருந்தவேண்டும —இது
வெனுமென்றையதுவாயப்பட்டுப் பொதுமையுளிறகுமாயை
யிலேபொறபென - இதுவென்று சுட்டப்பட்டவொருவிடயத்தை
விடயந்தானறியுந்த வறிவானது பொதுவிலே நிற்குமென்றது மா
யாமயக்கத்தினுடைய பெருமையென்றறிவாயாக, பொற்பணி
யாவுமபொன்னுந்தன்மையின, பொன்னிலேயுண்டான பணிக
ளெல்லா மந்தப்பொனபோல் விருந்தன்மையைப்போல,— நிட்கள
சகளந்திருவுரு நிலையுமீசனையெனப் பேசுவா - நிஷ்களமாகியவு
ருவுஞ்சகளமாகியவுருவமு மிவையிரண்டுங் கர்த்தாவினுடைய
சொருபமாயிருக்குமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்,—அ
ன்றியுருவாயுள்ள சிவமுமுருவாயிருக்கிற பிரபஞ்சமா யிருக்குமெ
ன்று நீசொல்லில,—அனைத்துமாயையெனத்- தெளிகிலையே-பிர
பஞ்சமாயையாயிருக்கையா லிந்தப்பிரபஞ்சத்திற் குபாதாநமாயி

ருக்குமென்றசிகழு மாலையென்று தெளிகின்றாயில்லையே. (என
வேபிரபஞ்சத்திற் குபாதானஞ்சிவமலமாயையெனபதுகருத்து)
இதனறியும்,—ஆவதுமாகாதொழிவது மில்லெனுமபாவகமூலகா
யிதனதிபானமை - இதாமபகுதி இதாகாப்பகுதி இவையிரணடு
மிலலையெனகிற்பாவகமூலகாயிதனுடைய பக்ஷமாயிருக்கும். அ
ந்தமுறைமைகள ஞானவானகளுக கிலலையெனனில,—கட்கொ
லை வெகுளி காமங களவுக ளுடபடுமிவைவிட மொழியாதாரிலா
-மதுபானஞ்செயகிறது கொலைமுடிககிறது கோபித்துசசொலலு
கிறது பாதாரகமஞ்செயகிறது பிறது கோபித்துச் சொலலுகிற
து பாதாரகமஞ்செயகிறது பிறருடையபொருளைக களவுகொள
ளுகிறது இபபடிபபினனையுஞ் சொலலுகிற பொலலாஙகுக ளெ
ல்லாததையுமாகாது இவையிறைவிட்டு விடுங்கோளென்றுசொ
ல்லாதிருப்பாரொருவருமிலலை இபபடிச்சொததவையெலலாஞ்
செயதாலும ஞானவானகளுக்குத்தேவையிலலை தோஷமேன்றெ
ன்று சாததிரஞ்சொலலுமெனனில,— சோமபானஞ் சுராபானங்க
ளாமென மறைகளாச்செவிபபறைந்தன - சோமபானஞ்செயகிற
து சுராபானஞ்செயகிறது இவையிரணடுங கொளளலாமெனறு
ருததருமறியாமல வேதஙகளாருடைய செவியிலே சொலலிறறு
இதனறியும,— மறையோனபுலைச்சியை மருவுமெனபது முறை
யோ - பிராமணன பறைச்சிககாசைப்பட்டவளோடே கூடுகிற
து முறைமையோ முறைமையினமையோ,—எனி லதுபுனைமொழி
யெனனில-பிராமணன பறைச்சியைப் பரிசிககலாகா தெனறு
சொலலுகிறது ஒருவரமபு கூடிசசொனனதொழிநது அவளிடத்
திலேகூடினவிடததினபமவிளைக்க கில்லையோவெனறு நீசொல்
லில,—சாதிபேதநீதி நீதவறினுமேநிலைய யேறவிழைய விருமபு
ம்-பிராமணனென்றுஞ் சண்டாளனென்றும வழஙகிவந்தசாதித்த
ன்மையை நீயிபபோது தவிர்ந்துவிட்டாயினு மெருமையை விரு
ஷபமானதுவிரும்பாது பசுவைவிருமபும. ஆதலால் ஞானவான்
களுககெலலாமா மெனகிறததமாகாது,—கணணினருவு மதி

ற்கதிரொளியு நன்னெருஞ்சததி நாடகமெனில- கண்ணினுடைய பிரகாசமு மதிறகூடிநிறகிற வாதிததனுலுணடாகிய காசசியும் பொருநதுதறகரிய சிவசததியினுடைய நாடகமாயிருககுமென று நீசொலலில,—அதறகேதுவும பின்னு மோதவேணடும-அபபடிச் சிவனொரு வுருவததைககொணடானுகில அவனுககிபபடி யொரு குறறமுணடென று மதுீககிககொளளுகைககுப படிபபு சிததா னென றுஞ சொலலவேணடும நினமொழி விரோதமுநீடிலகி யறகையும - விசுவாதீதனுயிருககிற சிவனிபபடிப புசிததுவருவா னென று நீசொலலுகிறசொல விரோதமு நலலவனிலலாதுன பொ ல்லாதவனின்றுனென றுலகிலுளளவாகளெலலா மஙகீ கரிததுக் கொணடுவருகிற முறைமையும,—தனமசாததிரமு ஏசகலருமெ னசெயயும - புணணியபாவஙகளினைநதென றும பாவஞசெயதவ ாகளை ராஜாதணடஞசெயயககடவனென றுந தனம சாததிரஙகளி றசெ லலுகிற முறைமையுமிபபடிச் சொலலபபட்டவையெலலா மானமாவொனறிலலையாமாயி னவையெலலா மெனனபிரயோஜ னததைசசெயயும. இதனறியும,—உலகேழெனவிறை பல்வாநத னமை - 'உலகேழெனததிசை பததெனததா னொருவனுமே.,, என்ற திருவாசகததினறனமை,—கடமொடு சாரவஙகல்சமாதி களட்டுறு குயவனுயினனென றுல - குடஙகள சட்டிகளகலசஙக ளிலையாதியாகச சொலலபபடட பாததிரஙகளெல்லாம விரை விலேபொருநதிச செய்யப்பட்ட குயவனுயினனென று சொனனு ல,—தானேயாகா வனைவதானுகான - அநதக்குயவனநதபபாததி ரஙகளாகான அநதப்பாததிரஙக ளாதககுயவனுகான,—ஆயின னனாபதாககின னெனபதாககின னெனவே-ஆயினனென்னுதா ககினனென் றிலககணஙகளிற கூததிரஞசொலலுகையினுல ஆ னுயெனபதனைததுமவலலதானுகாமையைச சாறறிடுமெனக வானுயுமனனுனுயென்று சொலலபபட்டதெலலா மநதசிவ னநதவாறு மனனுமாகா னெனபதைச சொலலுமெனறறிக,— தாமேயெனு மிததனியேகாரம - தாமேதானுகசசெயயு மெனகிற

ஒப்பில்லாத வேகாரத்தோடே கூடியிருக்கிற, திருவாக்கு,— அழுந்தில் ரதவேயாயத்தில்லா-தார்களுமிந்தார்களுமில்லை யந்தச் சிவமுதலானோர்களுமில்லை,— அதைவிட்டொழிந்தில்லா பிரிவிலரே, னுமின்வயுணாதனும - அந்தச்சிவமுதலேயின்றிக் காரியப்பட்டார்களுமில்லை யந்த முதலிற்கு வேறாயிருந்தார்களு மில்லையென்றிப்படியிருக்குமென்று சொல்லும்,—காயும் பழமுஞ் சுவையுநுகர்வதாயவனுனு மவனமுதற்றென்னும - "காயாகிய பழமாகிய ழத்தினின்ற விரதங்களுக்காவானுந் தானேயாகி,, என்றதிருவாக்கு காயும பழமுமவற்றுணின்ற விரதமு மவையிறைப்புசிக்கிறவனு மந்தககததாவாலே யுண்டாகையா லிவையெல்லாஞ்சிவமுதலாகவுண்டான தென்றுசொல்லும அகிலமுந் தெளிய வறிவோன்றானும - பிரபஞ்சமெல்லாத்தையு மாக்கமற வறிகிறவனும், அகிலமுமறிஞரை யறிவிப்போனும - அறியுமபகுதியுள்ளவர்களுக்கெல்லாத்தையு மறிவிப்போனும,—அறிஞர்க்கறிவாயறிகின்றோனும - அறியும பகுதியுள்ளவர்களுக்கவர்களுடைய வறிவாயினின்றறியும பகுதியையுடையவனும,— அறிவிற்கறி பொருளாயோனானும-முந்தானமாக்கருக் கறிபொருளா யிருக்கிறவனும ,,அகிலமுமேனியானவனென்னும - பிரபஞ்சமெல்லாமவனுக்குத் திருமேனியாகையா லிந்தமுறைமைகளை யுடையவனென்று சொல்லாநின்றும,—தருபொருள் கொள்பொரு டருவோன கொள்வோன - ஒருவனகொடுக்கப்பட்ட பொருள்தான கொள்ளப்பட்டபொருள் ஒருவனபொருளைக் கொடுக்கிறவன அந்தப் பொருளை வாங்கப்பட்டவன இவையெல்லாம,, ஒருபொருளாயினுவப்புண்டெனக - ஒருபொருளாயிருக்குமாயின மிகவுமபிரியம வருமெனக்" இப்படியுஞ் சொல்லுவார்களோ,— றுகாவோனறனகரு துகாபொருளயேணடிற்று புசிப்பாரொருவனுக வொருபொருளைப் புசிக்கவேண்டினவிடத்து,,, இகலறக்கிடையா திருந்ததெனிலையமும் - அந்தப்பொருளிவனுக்கு மாறுபாடின்றி யந்தபொருந்தாதிருப்பானேன, எல்லாமொருபொருளா யிவனினை

தததபொழுது புசிக்கக்கண்டோமில்லையே ஆகையா லெல்லாமொ
னறாயிருக்குமாயின நரகமுணடாகாது. அதேதெனனனில,—வே
ணடாராயினு மெய்யுறுவியாதிக ளெணடாதொழியாது - குனமகு
லமுதலானவியாதிகளை யநுபவிக்கவேணடா மெனறவாகளிருந
தாலுஞ சரீரததிலேயுணடாயிருககிற வியாதிக ளிவாகளை வநது
பொருநதி யநுபவியாமலவிடாது, ஆகையா லெலலா மொனறெ
னறுசொனன தததமனறு. ஆனமாவிலலை யெலலாஞ சிவமநுப
விக்குமெனறாய,—இறைககிலைவ யிடல - வேணடின பொருள
கிட்டாமலும வேணடாதவியாதிகள கிட்டியும இவைபிறறிலுண
டாயவருததமானமாவுக்கேயலலது சிவனுககுணடாகாது இப்ப
டியிருக்கையிலே, சததியுஞ சிவமுந தாமேநுகருமெனறிததிற
னுனாவு வநதெய்துவதெவாகவோ ஆனமாவிலலை சததி சிவஙக
ளே யெலலாசசுக துககங்களையு மநுபவிககுமெனறு சொனனவி
நதபபகுதியி லுணடாகிய ஞானமிநதபபிரபஞசததிறகுளளே யா
ாககுததான வநதுணடாவது. (எனறுதாக்ஷேபம)— சமககே
யெனனிறறுமுனனாமையும - சததிசிவஙகளுககேயிநதவநுபோ
கமெனனில அநதசசததிசிவஙக ளிநதபபிரபஞசததை யறியா
தபடியாலும —அமைபபறவுணாதலு மவாககடைவனறே- அறி
யமிட்டதுச சுட்டியறியாமற றடையறவெலலாததையு மொககவ
றிநதபாலுஞ சுகதுககஙகளையா விறகொழிநதுசிவசததிகளுக்
குணடாவதலலவே. (இதுபெதததை மறுததது.) (மேன்முதநி
லைமறுக்கிறாா) நானெனுமுத லுனனுமுதலெனகிறது குறறு
நதையுடைய வழியொறுமினனைலவிடுகிறது நலலவழியாகிய
சாயுசசியமெனறுசொனனாய —நானுமவனு நவையு நலனும-
நானெனகிறவானமாவும அவனெனகிற சிவமு நானெயெனகிறது
ற்றமு நலனெனகிறநனமையும,— தானவனனைகயு நிசாதனத்
தில - இருதவானமா வநதசிவனுககவேணடு மெனனகையும நீயெ
லலாமொனறெனகிறவனனைகயாலுன னுடைய சாதனத்திற்குட்
படடதலல, இதனறியும, சகயோகததைச சாயுசசியமெனபப

ராலது பதிபசுபாசத்தவர்களே - சிவனோடொன்றாய்க்கூடிப்போ
கிறதைச் சாயுச்சியமென்று சொல்லுகிறவித் திரிபதார்த்த நிண
ணயம் வசதவர்கள் கொள்ளும் பகுதியாமே. இதன்றி, . பூர்வத்தார்,
ருவனையென்வோதிய இறைநூல் சொன்னவற்றென்றன்று -இ,
ந்தமுத்தித்தன்மை கூடுமளவும் சஞ்சாரத்தோடே கூடியிருக்கி
றவனையிறைவிட்டு நின்றதே நிலையாகக்கொண்டு பேசரித்து
வரக்கடவனென்று நீ சொன்னது சிவாகமம் மோக்ஷத்துக் கேது
வாயுள்ளவர்கள் சரிக்கவேண்டியமுறைமை பலவழியுஞ் சொல்லு
ம அவையிற்றிலே யொருவழியுங் கூடப்பட்டதல்ல, எனனில்
வீடெளிதே - அப்படிச் சரிக்கிறதுதானே முத்திசாதனமென்னி
ன மோக்ஷத்தையரிதென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை, எல்லாக்
குமெளிதாயப் பெற்றுவிடலாமென்றுசொல. இதன்றியும், தா
னறிவழியே தலைப்பொருள்பிடித்து - ஆசாரியர் கற்பித்தவழியே
யொழுகலொட்டாமல் தன்னுடைய போதத்திற்குத் தோன்றின
வழியே தலைபானவழியாகப்பிடித்து மேனிகப் பலமும் வீடளி
த்திடுமே - அந்தவழியே யொழுகியவர் வந்தனுண்டாகிப் பலமும
வீடடைவதைத் தருமேல் —நிலையாகக்கருதி நிலையில்லாமைக்கு
சசாக்ஷியான தேகாதிபிரபஞ்சத்தை நிலை நிற்குமென்றுக்கருதி—
புலைபாடுதலுமூலகாயிதனபொருள - செய்யாத காரியத்தைச் செ
யதுகொண்டுவருகிற தலகாயிதர்கொள்ளும் பொருளாமொழிந்
து சைவர்கொள்ளும் பொருளல்ல, குட்டியன்பிறி நற்கோலமெ
ழுதத விட்டமதாயில - சுவரில்லாமற் சித்திரமெழுதுகிற தொரு
வருக்குங்கூடாதது உனக்கிட்டமாயிருக்குமாயின்,— கருவியுமி
டங்களுங் கருத்துறவுரைக்க - தனுகரண புவனபோகங்களான
மாவிறகேயென்று சாதிரஞ்சொல்லுமிடத்து,—தெரிந்திடும் தீத
த்து. அறுவயம அதீதத்துதெரிந்திடும் சிவனவிசுவர் நீதனுயி
ருக்கையினாலே யவனுக்கிவை வேண்டுவதில்லை இவையெல்லா
மானமாவிற்கு வேண்டியிருக்கையிலே யானமாவிறநில்லைஇவை
யத்தாததே நிற்குமென் றனனுடையபோத மென்றுங் கூசாமணி

னைத்திச்சொல்லிடும, இதனறியும,—அறிவொன் றில்லோககி றையருளுதவுதல - சற்றுமறிவிலலாத வான்மாககளுக்குககத்தா விலுடைய வருளறிவைத் கொடுககுமெனறுய அங்ஙனமதுசெய் தல -பிறிவறியரியச செறியிருளின் றது - ஒருசறறு நீககங்காணும றசெறிந்த விருளிடததிலேயிருககிற —ஒாநதகாகாணவநதோ செ யமை நீயிருககாணவேணுமென றுஙகெடுததோாதீபஙகொடுத ததையொககுய - அநதகனைரககாணவந்த வொருவாவிளககைக கொணடுவநது கணடநதவிளககையநதகானகையிலே கொடுததெ னனை நீயிருஙகாணவேணடுமென று சொலலவவனை யநதகாக ணடாரெனகிறததகொககும அறிவிலலாத வானமாககளுககுக ததா வறிவைககொடுகக வாநதெனறும நீசொனனது.. இசசெய றகிறறவன கொசசயனனறே - அறிவிலலாத வானமாவிறகுததத னனுடைய வருளைககொணடறிவைககொடுததா னெனகிறதுக ததாவு மிநதவானமாவைபபோல வறிவிலலாதவனுககேவணடும. இதனறியும,—கருவியசததிற றெரிவுறக்காண வேணடு "மிலரா ல் - கருவிகளைககொணடு தேகாதிபிடபஞசததை யனறுககாண கிறகாசுசியை சிவஞானிகளொருவரு பகதைவேணடி யிருபபாரி ல்லை அபபடியிருககையிலே - ஈணடறிவுமாவுஞ சிவமேயெனறு செப்பினை - இவ்விடததுக கருவிகளைககொணடறியு மறிவெல் லாஞ் சிவமேயெனறு நீசொனனாய,—அவமுறுபொறிபுல் னறியா - இநதிரியஙகள ஜடமாகையினாலே விடயஙகளை யறிய மாட்டா து ..அறிவது பிரமமெனறோக குனபோ லிடாபபடவிலலதே - எலலாததையுமறிகிறது பரபபிரமமெனறுசொனன மாயாவாதிக குழனனைபபோலக குறறஞ்சொல்லத் தககதிலலை அதேனென னில அவன பிரமததையறிவெனறும பிரபஞசததை ஜடமெனறு ஞசொன்னான நீயெல்லாத்தையுஞ சிதெதெனறுசொலலுகையினு லே குற்றம். இதன்றியும, .ஏறறக கருவியிருபதோ டிரண்டும- அநதமாயாவாதி பதினாலுகருவியு மூனறைததையுஞ் சொன்னான் நீ வணிலும்பாகக வேறிருபததிரணடு கருவியும்,.,,போற்றுமை

கத்வத்தையும் புகன்றிமலமு மீசனுமுயிரும் பேசினை - சைவரூ
சரித்துக்கொண்டுவருகிற ஞேயத்தையு மவர்களாற்சொல்லப்ப
ட்ட மூன்றுமலமுங் கத்தாவு மான்மாவுமுண்டென்றுசொன்னாயு
. . அஃதொழிந் தொன்றேயாகுமென்றநின்னியல்பு - அவையிற்
றையெல்லாம் விட்டிப்பொழுதெல்லா மசத்சிவமொன்றுமேயெ
ன்று நீசொல்லுகிறவியல்பு எத்தோடொக்குமென்றால், தாயாம
னைவியர் தாதியர் தமையர் - தாயையுந் தன்னுடைய பெண்சா
தியையும் வெள்ளாட்டியையுந் தமக்கைகளையும், ஆயவிவரை
யுமோராமையிற்கூறும் - அப்படிச்சொல்லப்பட்ட வெல்லாரை
யும் விட்டப்பார்வையாய்ப் பார்க்கும், கோகழி நூர்த்தர் கொ
டுந்தொழிற்கு நேர் - கோவின்றகழியுண்டு போர்த்தொழிலைக்கொ
ண்டு அவர்களைக்கண்டு தன்னெல்லையிலே பல்லாமல்ப்பாறப்பட
டுக்கொண்டிருக்கிற நூர்த்தருடைய கொடுந்தொழிலையொக்கும் .
ஆக மற்றதன - நீ சொல்லிவந்த ஞானத்தினது தன்மை இப்படித்
தெருக்கிடக்க,—அருணிலைத்தன்னிலே யேகநாயகனாகிய விறைநி
லை - அருளானம் கலைகளையுங் கரித்து நிற்கிற முறைமையையுமாவி
றருந் தனக்கெனவோர் சுதந்தரமில்லாமலே நிற்குமுறைமைகத்
தா சாவதத்திலுநிறைந்து நிற்குமிடத் தொன்றிலுந்தாக்கற்று நிற்
றமுறைமையிலே, ஈசலிலபாசம் விசிடவியல்பிலே அறிவின்றியிரு
க்கிறபாசஞ் சாயாக்கமாகக்கியும் பாதித்துநிற்கிற முறைமையும்,—
இனையவையொன்று நினைவிலுமின்றி - இப்படிச்சொல்லப்பட்
டவையொன்று முன்னுடைய நினைவிலுங்கூடவில்லாமல், உ
ண்டெனுமுணர்விற் கண்டது கருதில் - ஆன்மாவிற் கலிவில்லே
அறிகிறது சிவனென்று நீ காட்டப்பட்டவழியிருலே நீ யதா
சாரமாகச்சொன்னதை விசாரிக்கில்,—இழுகதெனும் புவனவழி
யொழுக்கமு முவாயக்கொண்டு - இந்திரியவாதனைப் போல்லா
தென்றுசொல்லுமிடத் தத்தவிந்திரிய வாதனையை நீயதாசாரமாக
க்கொண்டு,—பண்டையி லெண்டருமடங்கு வாதவாசெய்தனை
யையன்றே - பெத்தத்தினையிற்செய்து வந்தாரசாரத்திலும் பார

கக முத்தத்திசையி லெட்டுமெட்டங் காசாரஞ்செய்யுமயக்கத்தைத் தந்த வஞ்ஞானத்தைத் தெறுக்கிறதல்லது உன்னைப்பெறுக்க வழக்கில்லை,—புன்மைக் கஞ்சுக வுண்மை கேண்மதி—இப்படிக் கொத்தவஞ்ஞான முன்கரு நீங்கத்தக்கதாக நானத்தகு ஞானத்தைச் சொல்லுகிறேன் அதைப்புத்தி பண்ணிக்கேட்பாயாக, எ-று. (மதி-அசை,) (கசு)

நிமித்தகாரணபரிணாமவாதிசங்கற்பநிராகரணமுற்றிற்று

சைவவாதி சங்கற்பம்.

——()——

அறிவாயறியு மறிவுயிர்கேவலத்
தருவிலனிருளொடும் பிரிவிலனணைவில்
கலைமுதலாக நிலவியகருவிகள்
விளக்கெனவந்தவுந் துளக்கறப்பொருந்தி
யிருவினைநுகர்வில வருவினைசெய்து
மாறிப்பிறந்து வருநெடுங்காலந்
திண்மலபாகமுஞ் சத்திநிபாதமு
மருவுழியருளுருமன்னவனணைந்து
செலக்கதியாயந்து பலபிணிப்படுத்திக்
கருவியுமலமும் பிரிவுறப்பிரியா
ஞானநலக்கலூர் தானதுநோக்கித்
தன்னையுமதனையுந் தன்முதற்பொருளையு
மின்னவென்றறியா விருவருமியங்கி
யொன்றாயுறுபயனுவப்பு
மின்றாயிறக்கு மிதுசிவகதியே.

(இ-ள்) அறிவாயறிவு மறிவுயிர் - அநாதியே சகலத்திலறிவாயறிந்து கொண்டுவருகிற வறிவாயிருக்குமான்மா,— கேவலத்

தறிவில னிருளொடும பிரிவில்லை - கேவலாவத்தையிலே யொன்றையுமறியான அறிவில்லாம லவிட்டு தாணவமலத்தையும விட்டுநீங்கான,—அணணல கலைமுதலாக நிலவிய கருவிகள விளக்,கெனவிதவும - இப்படிக்கேவலப படடுக்கிடக்கிறவவதரத்திலே,யானமாவிற்குக்கத்தாவானவா கலைமுதலான தத்துவங்களைக்கண்ணுக்குக காட்டான விளக்கினது தனமைபோலக காட்டாககூட்டுவான, தனககறபபொருக்கி யிருவினைநுகாவில வருவினைசெயது - அந்தககருவிகளோடு மசைவறககூடிய பிராரத்தகனமமான புணணியபாவஙகளைப புசித்துவருமிடத்து தாகாமியத்தையார்ஜித்துக கொளளும —மாறிப்பிறந்துமரு நெடுங்காலத்து-இந்தசகனமத்துசகீடாக நெடுஙகாலமசசுயாரிபபிறந்துவருமிடத்துச சிவபுணணிய முணடாய அதனாலே,— இருளமலபாகமுஞ சத்திநிபாதமுமருவுழி - மலபரிபாகமுஞ சத்திநிபாதமுமபொருந்தினவிடத்து,(இதுபெத்தம்)(மேன்முத்தி)—அருளுருமன்னவனனைந்து - அருளேதிருமேனியாகிய சத்தாவாசாரியமூர்த்தமாகவந்து,—செலகதியாயத பல்பணிபடுத்தி - இவனபொருந்தபபட்டமோக்ஷத்திற்கேதுவாயாராய்ந்து பலபணியாகியசரிதைக்கிரியாயோகங்களிலே நிறுத்தி — கருவியுமல்லுமபிரிவுரப் பிரியாஞானநல்கலும - அந்தச சரிதைகிரியாயோகங்களை முறறச்செய்கையினாலே கேவலசகல மிரணடையுநீக்கி யகாதியே யிவனையுப்பகரித்துக்கொணடு வருகிறவுணமை ஞானத்தைக்கொடுபபன அப்படிச்செய்த மாத்திரத்திலே,—தானதுநோக்கித தனனையுமத்னை தனமுதறபொருளையும - இந்தவானமா வுணமை ஞானத்தைததெரிசித்து ஞ துருவாகியதனனையும ஞானமாகிய வுண்மைஞானத்தையும பந்தஞானத்திற்கு முதலாயுளளநேயத்தையுமிகதமூனறுமுதலையும,—இன்னவென்றறியா விருவருமியைந்து - அவ்விடத்திற் கட்டியறியாமலித்தானமாவுஞ் சிவமுந்தம்மிலே கூடி,—ஒன்றாயுறபய னுவப்புமின்றாய் நிற்குமிதுவைகதியே - இரண்டுமொருமுதலாகி யவவிடத்துற்ற தொருபயனும் பிரியமு

யிரண்டு மில்லையாயிருக்கிற வவத்தாத்தைச் சிவசாயுச்சிய மென்று
சொல்லப்படுவது. எ-று. (௧௭)

சைவவாதி சங்கற்ப-முற்றிற்று.

சைவவாதி சங்கற்ப நிராகரணம்.

இந்த்தியாக முதலறிவுயிரேற்
பொறிபுலனீங்க வறிவுயிரன்றே
யடைக்காயநூறி னிடைசோசிவப்பென
விந்தியத்தொகையின வகத்திற்றொன்றின்
றின்றுமென்றலன்றேயொக்கை
யறிவிலனீத்தச செறிவிலெனறுரைத்த
னின்மொழிவிரோதமும மின்முன்மலைவு
மனவயினிகழா மலமிருணிறையொளி
யானமாவிளக்கிற றருமருட்கலாதிக
னீனமிலிவணிட்டத தெய்வாற்றிசைக்கண்
விசைந்ததாயினு மிசையாதாயினு
மசைந்திடுமுத்தி சாத்நமவமே
சத்திநிபாதமோ தருமலபாகமோ
வுயத்தகாரண காரியமோதுக
பாகங்காரணமாகினமற்றது
காலாவதியிறகாயாவதியின
மேலாமெனனுமவினையுறுமவதியிற்
றீயரெனவுயிர்க்கத தோன்றிடுமவதியி
னையமிருயிறைவ னலகிடுமவதியி
லேதிறகூடு மோதுகவிருவினை
யொத்தவெல்லையில் வைத்தனரென்னி
லருவினைதுக்க வருவினையில்லா

வொருவிணையுரிகா விருவினையாகா
வெப்ப முமிறு செபபுகதேசிக
வருளெநவென்ற பொருளிணையுயின
மாயாவுருவன மாயாவுருவினை
யேயாவெனயகதவ ரெமமனோர
பலபணிஞான காரணமெனனிற
ஒலபணிதொறுமபயன பெருமபபதனு
மொருபணி செயயாச சிரபுரசசிறவரு
மரசரய தருணா நதலவரு
முதிபா சமடததிதமுறுமரசரு
ஞானமபெற [illegible] மயினு
[illegible] பிலடணிமருட தேது [illegible]
[illegible] பதி திமிநதமிதெதாழிலெ [illegible]
[illegible] ஞானிறைநா வியடபிறவென ஞெவ
கருவிபுமலமும பிரிவுறவருடரு
மென்றனை கேவலத தேதுமறியில ன
றுன மியசகலத தருணிலைதோ [illegible]
[illegible] தனைதயி லிறைபருளை [illegible]
செயவிய ஞான சரிசமொத
நாலவகைமாயைய பால்வருஞானம
பணைடஞான மிதுவறிதா [illegible]
கணடஞான மிதுவறககாணி
லீ ஞானிக ளெ பேராயருமி
ஞானவே றறமை ராடனுயரிதே
தானு ஞான மு தலைவனுமெனறினை
யானபினி வு மினைது ஞானமும
பாசமுமபாச ஞானமுமெனறிவை
பேசுவரொனறுப் பெற்றியவாகவின்
மும்மைமபொருட்டு மும்மைததனமை

செமறைமதத்தெனனிற சேலவுகளெழுதக
விருவருக்கூடி யொருபயனுடைதததென
றருளினையிவவு றபேதிகணிலேயே
பதிபசுபாச முதிரறிவுளுட
ஒன்றுமுனனாக கூறுபபினன
ரிருபொருணீததுமற றொருநாலவகையு
மினமிலனறாதரு ஞானஞேயமென
றிசையமூனறுயய பசுபதியெனறவற
றிரணடாயிரணடு மொனறிறெனறுகத
திரணடாமபயனெனுந திருவருடெளியிற
சென்றுசென றணுவாயத தேயநதுதேயநதொனறு
மெனறிறைஞ்சியறைக ஞியமபுதறகுமே
யொன்றுமெனற லனறியுமுவபபு
மின்றுமென்ற வெனபயனியமபுக
வென்றனை விருப்புமிபாவுமவிளங்க
வென்றிகொளகருததின விருமபினையாயி
னதிக்கரையானெனக கொதிததலமாநது
வெணணெயமபதிதிகழ் மெயகணடவனரு
ளுணணிலையுடையோ னொருவனுரைதத
தவபபிரகாசத தனமையிலவிரிதத
சிவபபிரகாசச செழுந்தமிழுணமையை
யருளுடனுயநது கொளளத
திருவருளவினவ் றிருநதிடுமென்றே,

(இ-ள்) இதுகதியாக முதலறிவுயிரேல் - நீயிப்பொழுது சொல்லிமுடிக்கவிது முததியாகடடும அதுபினபு சொலலுகிறோம ஆனமாவுககுதியிலே யறிவாயிருககுமாயின், பொறிபுல னீஙக வறி வுயிரவறே - இநதிரியஙகளு மதனுலறியபபடட விடயஙக ளு நீஙகினவிடத் தானமாவிறகறியும பகுதியுண்டாமோ அால

ந்திரியங்கள் கூடினபொழுதறிந்து மவைநீங்கினபொழு தறியா
மையுமாயிருப்ப தான்மாவிறகுள்ள சுபாவமென்று நீ சொல்லி
ல்,—அடைகாய நூறினிடைசோ சிவப்பென பாக்கு வெற்றிலை,,
சுண்ணாம்பு கூடிமத்தித்தவிடத்திலே யவையற்றினது தன்மை,,
யின்றி நடுவேயொரு சிவப்பெழுந்தாற்போல,— இந்தியத் தொ
கையினவர் தறிவொன்று நின்றின்றுமென்ற லன்றேயொன்றை-
இந்திரியங்களினுடைய கூட்டத்தினடுவேயோரறிவுதோன்றியுட
னேயழியுமென்று கணபங்கஞ்சொல்லுகிற புத்தராமே பப்பா நீ
ரிதனறிபுர,—அறிவில னித்தசெறிவிலென்றுரைத்த - அறிவா
யறிந்துவருகிறவானமாவிற்கு மலத்திறைலே நெருங்கியிருக்கிற வ
ஸ்தைத்தானத்தில்லவில்லையென்று சொன்ன,—நின் மொழிவிரோத
மும் பின்முன்மலைவு மனவயி ணீர்ழா - உன்னுடைய சொல்வி
ரோதமுமொருக்காலறிவில்லையென்று மொருக்காலறிவென்று நீ
முன்னேபின்மலையச்சொன்ன வினவயு நிலைபெற்ற நல்லோர்க
ளுடைய கூட்டத்தினிடத்துச் செல்விகொள்ளப்படாது. இத
னறியும்,— மலமிருள் - ஆணவமலமோவென்றுறு சுத்தவிருளா
யிருப்பதொன்று இறையொளி - கர்த்தாதானோ வென்னின் ம
காபிரகாசமாயிருப்பானொருத்தன், ஞானமா விளக்கிறற்குமருட்
கலாதிகள் - ஆன்மாவிற்குச்சதான விளக்கைப்போலே காட்டாயுள
ள கலைமுதலானதத்துவங்களு மாயாகாரியமாயிருக்கையினாலேம
யக்கமாயிருப்பதொன்று ஆகையாலந்தக்கருவிகள் - ஈனமில்லவனி
டத்தெவ்வாறிசைந்தன - இருளாயிருக்கிறகேவலத்தானத்திலே யறி
வின்றியிருக்கிற வானமாவிற்கு மகாபிரகாசமாயிருக்கிற கருவிகள்
சென்றுபொருந்தினபடியெப்படி, இசைந்ததாயினு மிசையா
தாயினும் - அந்தக்கருவிகள் கூடியறிந்தாலும் அந்தக்கருவிகள் கூ
டாமற்கேவலத்திலே கிடந்தாலும்போகட்டும், . அசைந்திடு முத்
திசாதகமே நிகிலேமிற்கமாட்டாமல் முத்திசாதகஞ்சொன்னது மி
கவுநன்றாயிருந்ததில்லை. (இதுபெத்தத்தைமறுத்தது.) (மேன்மு
த்தியைமறுக்கிறார்,)... சத்திநிபாதமோ தருமலபாகமோவுயர்த்த

காரணகாரிய மோதுக-முன்னேயிருணமலபாகமுஞ் சததிநிபாத
முமருவழியெனறுய அதிறசததிநிபாதஙகாரணமாக மலபரிபாக
முணடாயினதோ மலபரிபாகஙகாரணமாகச சததிநிபாதமுண
டாயினதோ இவையிறறிறசெலுததபபட்டகாரணகாரியமியாதெ
னறுசொலலுவாயாக. பாகஙகாரணமாகின - மலபாகஙகார
ணமாகச சததிநிபாதமுணடாயிறறெனனின, மறறது காலாவ
தியிற காடாவதியின - அநதமலபாகமெனறுசொனனது எணணி
றநத சரீரமெடுததுபபோட்டு வருகிறதறகுளளே யினனசரீரத்தி
லே முததியெனறிருககுமோ எநதசசரீரததினுடைய வெலலையி
லேயெணணிறநத காலஞ்செலலுகையிலலயதிலே யிநனகால
ததிலே யிவனுககு முததியெனறிருககுமோ, மேலாமெனனும வி
னைபுறமவதிபில - அநதககாலததினெலலையிலே யொனறுகொண
டுமேலாகவருகிற புணணியபாவஙகளிரணடுநதுலையொபபுவநத
வெலலையிலேயோ துபபொனவுயிரககுத தோனறிடு மசதியில -
எணணிறநதகாலம பிறநதிறநதுவருகிற வானமாவிறகு ஞாநநது
ககமெனறு தோனறின வெலலையிலேயோ, நடமிடுமிறைவனல்
கிடமவதியிலேதிறகூடு மோதுக-ஆனமாககளபேரிலே மிகவும்
பிரியததையுடைய கததா அவனே யினனவவதரததிலே யிரககூ
பபெனறுணடே யநதவெலலையோ இவையிறறு லெநதவவதர
ததிலே கூடுமெனறு சொலலுவீராக. இருவினையொததவெல
லையிலலையாததனமெனனில - புணணியபாவமிரணடுநதுலையொ
ததவவதரததில மலபாகமுணடாமெனறு பெரியோாகள சொல
லுவாாகளெனறு நீசொலலில, அருவினை துகக வருவினை கில
லா - கனமமருவாயிருககையிலேலே புணணியமொரு தட்டிலும
பாவமொரு தட்டிலுமபோட்டிரணடுமொததுதோவெனறு தூ
ககிப்பாாககைககு உருவாககாணப்படாது, இதனறியும,... ஒரு
வினைபுரிகா லிருவினையாகா - ஒருபுணணியததைச செயயுமிடத்
துப பாவம்பாதியாகப் பகுத்துவிலலாது ஒருபாவத்தைசசெய்யுமி
டத்துப் புணணியம்பாதியாகப பகுதது விலலாது புண்ணியமபு

ணணியமாகவும் பாவம் பாவமாகவும்வரும்,—ஒப்புறுமாறுசெப்புக - புண்ணியம் பாவமிரண்டுந் துலையொக்கிறபடி யெப்படியென்று நீசொல்லவேண்டும். இதனறியும்,டு. தேசிகனருளுருவென்றபொருளினையறியின - ஆசாரியனுடைய வடிவு அருளவடிவாயிருக்குமென்று நீசொன்னதனுடைய வர்த்தத்தை விசாரிக்குமிடத்து

மாயாவுருவன் மாயாவுருவினையேயான - அழியாத திருமேனியினையுடைய கர்த்தா வழிந்துபோகிற மாயாசரீரத்தைப் பொருந்தான். அப்படியன்றுகாணும் ஆன்மாக்களை யிரக்ஷிக்கைப் பொருட்டாகப் பொருந்துவனென்று சொல்லில — எயந்தவ ரெமமனோரே-யாதொருத்தர் மாயாசரீரத்தைப் பொருந்தினவாக ளெம்மைப்போல வானமவாக்கத்திலே யொருத்தர், அதனையொழிந்து வேறொன்றுகச்சொல்லப்படாது இதனறியும்,—பலபணி ஞானகாரணமெனனில - பலபணியாகச்சொல்லப்பட்ட சரிதை கிரியாயோகங்களைச் செய்வதுகாரணமாக ஞானமுண்டாமென்னில்,—தொலபணிதொறும் பயனவேறுபடுபதனாலும் - பழையதாகச்சொல்லப்பட்டுவருகிற சரிதைகிரியா யோகங்களைச்செய்வதுகாரணமாகச் சாலோகசாமீப சாரூபங்களுண்டாயநுபவித்துப்போமெனபது திருவாக்குச்சொல்லி யிருக்கையினாலும்,— ஒருபணி செய்யாச் சிராச்சிறுவரும் - ஒருதொழிலுஞ் செய்யாத தொழிந்துலைவாரய திருஞானசம்பந்தரும்,—அரசாய தருணத்தலைவரும் - இராஜகுமாரராகிய வாலிபத்திறகெல்லாந் தலைவராகிய சுந்தாப்பெருமானும்பனரும்,—முநிபரசமயத் திதமுறுமரசரும் - மிகவமானசமயத்திலேநின்று றைவிறசைச் சமயமல்லவென்றசைவசமயமேசமயமென்றறுதி யிட்டுவைத்த திருநாவுக்கரையரும்,— ஞானமபெறற ரனமையினுலு மீனமிலபணியருட்கேதுவனறு - குற்றமற்றிருக்கிற சரிதை கிரியாயோகங்களென்றுந்தொழில்களைச்செய்யாமல ஞானத்திற்குக்காரணம பதியேயலல தவை காரணமென்றுசொல்லப்படாது,-என்றால் - அல்லவென்று சொல்லி யிருக்கையிலே நீவுள்ளதென்று சொல்வதென் ஞானேற்பாதி நிமித்த

மித்தோமெனின் ஞானவுற்பத்தி நிமித்தமித் தொழிலென்று,— ஏ
ன்றோக்கிறை நூலியம்பிற்றென்னும் - உன்னையொழிந் துள்ளோ
ரெல்லார்க்குங் கர்த்தா நூல்களிலே யருளிச்செய்துஞ் வைத்திருக்க
ஞானத்தைப்பெறுதற்கு நிமித்தமன்றி ஞானங் கொடுப்பதற்குச்
சரிதைமுதலாகியது நீகாரணமென்ற தென்னவாய்முடியும். (எ
ன்னவே ஞானம்பெற நிமித்தந் தவமாமென்பது கருத்து) இத
னறியும், கருவியுமலமும் பிரிவுற வருட்டருமென்றனை - ஞா வா
கிடகருவியு மறியாமையாகிய மலமுநீங்கத்தக்கதாக வருட்பிரகா
சமுண்டாமென்று நீசொன்னாய், கேவலத்தேதுமறியிலன்-கே
வலத்தையிலே யானுமொன்று மறியாமற்கிடக்கையினா லவ்வி
டத்தருட் பிரகாசமுண்டாகாது,—துன்றியசகலத் தருணிலேதோ
னறு - கருவிகணெருங்கியிருக்கிற சகலாவத்தையிலு மருட்பிரகா
சமுண்டாகாது,—வெவ்வத்தையி லிறையருள்பெறுதவம் - முன்
சொன்னவிரண்டவத்தையிலுமருட்பிரகாசமுண்டாக தெவ்வு
றுபினனெந்த வவத்தைதிலேதான் கர்த்தாவினுடைய திருவருளைப்
பெறுவோம்,—செவ்விய ஞானதரிசனமாவது - மயக்கமற நீத்தரி
சித்த ஞானமாவது,— நாலவகைமாயைப்பால வருஞானம் - தனு
கரணபுவன போகமென்கிற நால்வகையோடுங் கூடியிருக்கிறமா
யையிற் பற்றியிலே நின்றுதிருந்துவருகிற ஞானமெப்பொழுது மு
ள்ள ஞானமாகவேண்டும்,— பண்டைஞான மிதுவுற்றதாவாக்க
ண்டஞான மிதுவாக்காணில - இந்தமாயையினாலே பிறந்துவரு
கிறஞான மெப்பொழுதுமுள்ளஞானம் இதுநீங்கத்தக்க தாகவே
வருகிறஞானம் இந்தத்தனுகரணபுவன போகங்களாகக்காணப்ப
டின், ஈனஞானிக ளொருபோதா யாருமில - அஞ்ஞானிகளென்று
சொல்லத்தக்கதாக வொருத்தருமில்லை நீசொன்னவசனத்தினாலே
யெல்லாரு ஞானவான்களாகவேண்டும், ஞானவேற்றுமை காட்
டுமாறித்த - ஞானத்தினுடைய வேறுபாடறியும் பொழுதரிதாயிரு
க்கும். இதனறியும்,—தானுஞானமுந் தலைவனுமென்றனை - ஆன்
மாவுஞ் சிவஞானமுஞ் சிவமுமென்று மூன்றுஞ் சொன்னாய்—ஆ

பினிவனு பிவனதுஞானமும - சிவனுஞ் சிவனுடையஞானமு மென்கையினலே ஆன்மாவு மான்மாவினுடைய ஞானமும — பாசமும பாசஞானமுமென றிவைபேசுவா - பாசமும பாசத்தி னுடைய ஞானமுமென றிந்தமூன்று முதலிறகு மூனறுஞானமு முடென்று பெரியோாகள சொலலுவாாகள —ஒனறுபபெமறிய வாகலின - இதுஒனறுகாத முறைமையிருலே, - மும்மையொ ருடடுமும்மைததனமை செம்மைததெனனிற செலவுகளெழுதுக இந்தமூனறுமுதலிறகு மூனறுஞானமுளள தெனகையா லான மாவொனறுகிடத தநதபபசுஞானமும பாசஞானமுமபோனபடி யெபபடியென்று சொலலவேணடும, இதனாியும, ° இருவருங கூடி யொருபயனையத தெனமருளினை- ஆனமாவுஞ சிவனுங்கூடி யொருமுதலாயிற் றெனறுசொனனுய,— இவவாற பேதிகணிலே யே - இபபடிபபெததநதி விரணடாய முததியிறெனறுயிருககு மெனறுசொலலுகிறது மாயாவாதியுடைய மதமாயிருக்கும, பதி பசுபாச முதாறிவுகளுடனறு முனனாககூறு - பதிபசு பாசஙக ளுமவையிறறினுடைய ஞானஙகளு மாறுவகையாக முன் சொல லி,—பினனிருபொருளாகது மறறொருநாலவகையுட- அநதவா றினும் பாசமும பாசஞானமென்ற விரணடையுமவிடடுப பினபு நாலாகதி யநதநால்வகையும,—ஈனமில ஞாதருஞானஞேயமென றிசைமூனறாய் - இதிலேபசுஞானமெனறையமவிட்டுக குற மில்லாத ஞாதருஞானஞேயமென்று பொருககபபட்டமூனறாய் —பசுபதியென றசற்றிரணடாய் - அதிலே ஜீவஞானததை நீக் கியானமாவெனறுஞ் சிவமெனறு மிரணடாய் இரணடுபொன றினறுகத இரணடாம்பயனெனறுமிருவருடெனியில - இந்த விரண்டிலே யானமாவானதந்தச் சிவனிடத்திலேகூடி யிரணடு மொருபயனுய் நிற்குமென்று நீசொலலும சாலசாக்கிராதீதஇரு வருட்பகுதியைச் சொல்லுமிடத்து,— சென்று சென றணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்தொன்றுமென் றிறையியற்கையியம்புத றதும-தி ருவாசகத்தில் "இனறெனக்கருளி,, என்றதிருவிருத்ததில் திரு

வர்தலூர்நாயனார் பேரின்பம்வேண்டிக் கத்தாவினுடையதன்மை யையருளிச்செய்தது நீர்சொன்னவத்தத்திற்குத் தகும் (என்றது என்னத்தகாதென்பது கருத்து.) (ஒன்றுமல்லவிரண்டுமல்லவொ ன்றுமிரண்டு மின்றுமல் லென்பதுண்மை,) இதனறியும், ஒன் றுமென்றலன்றியு மூவப்பமின்றுமொன்று மென்பயன் - பதியு மபசுவுமொன்றுமென்று சொன்னதன்றியு மிவ்விடத்தோரின்ப முமதனு லுண்டாகிய பிரியமுமின்றாதலினு லுனக்குப் பிரயோச னமென்ன (என்னவே பெறுவானில்லையென்பது கருத்து)—இ யம்புக - நான்சொன்னதை யல்லவென்று சொல்லீரேயின னையிந்தச் சித்தாந்தவத்தமிப்படியிருப்பதென்று நீசொல்லுவீ ராக,—என்றனை விஞவுமியாவும்விளங்க வெளிகொள்ள கருத்தி னவிரும்பினையாயின் - பின்னையெப்படி யிருப்பதென்றென்னை நீகேழ்க்கிறதாக வுன்னுடைய திடமுறுகருத்திலே விருப்பமுண் டாயின்—நதிக்கரையானெனக் கொதித்தலமாந்து - ஆற்றங்க ரைப்பசுப்போல் அங்காமோ விங்காமோவென்று நீபதறிக்கொ ண்டுதிரிகிறதெல்லாந் தெரியத்தக்கதைவிட்டு வெண்ணெயம்பதி திகழுமெய் கண்டவனரு ளுணணிலையுடையோ னொருவனுரைத் த - திருவெண்ணெய் நல்லூரிலேவிளங்கப்பட்ட மெய்கண்டதே வனுடைய வநுக்கிரகத்தி லுண்மையைப் பெற்றமறைஞானசம் பந்தநாயனார் எனக்கருளிச்செய்த வத்தத்தைக்கொண்டு,— தவப் பிரகாசத்தன்மையில விரித்த சிவபிரகாசச் செழுந்தமிழுண் மைபு - முன்ஜந்நத்திலே செய்ததவங்களின்று மிகுதிகொண் டுநானசெய்யப்பட்ட சிவபிரகாசமாகிய செழுவியதமிழினுடை யவத்தத்தை,—அருளுடனாய்ந்து கொள்ள - ஆசாரியருடனேகூ டியாராய்ந்துகொள்ளவே,—திருவருள்விளவு திருந்திடுமென றே-

மூலமும்-உரையும்.

பின்னைபிறந்த திருவருளின்பகுதி யெப்படியிருப்பதென்றுகேட்ட சந்தேகங்களெல்லா நன்றாய்க்கு விளங்காநிற்கும் என்று.

சைவவாதி சங்கற்பநிராகரணம்-முற்றிற்று

சங்கற்பநிராகரணமூலமும் - உரையும் - முற்றிற்று.

பாயிரமுட்பட அகவல் - உ௰

திருச்சிற்றம்பலம்.

——()——

த னி ய ன்;

கற்றன்கருணைகூரக் கலந்துயிர்சிவமாய்வாழப்
பற்றவர்பாமேயாகப் பரிவிற்றசிவப்பிரகாசன்
சொற்றவன்பொருட்சுபாபந் துலக்கியநூலோன்றொல்லோன்
கொற்றவன்குடியானந்தன் குடிமுழுதாண்டகோவே.

இந்நூலுரையாசிரியர் பெயர் பிரதிகளிற்
காணப்படவில்லை.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொற்றவன்குடி

உமாபதிசிவாசாரியாரருளிய

நெஞ்சுவிடுதூதுமூலம்.

அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய பதவுரையும்,

இஃது,

காஞ்சிபுரம்

மகாவித்வான

கந்தசாமிமுதலியார்

மாணாக்கர்

ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வையிட்டு,

கன்னிகைப்பேர்

முருகேச முதலியாரால்

சென்னை

ஜீவகாருண்யவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898௵

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிறப்புப்பாயிரம்.

வெண்பா.

நெஞ்சுவிடு தூதினுக்கு நேரா முரையொன்று
விஞ்சையுறக் காட்டி விளக்கினன் — கஞ்சனிக
ரட்டாவ தானகவி யாணசுந்த ரக்கவிஞ
னெட்டாமெய்ஞ் ஞானத்தை யேய்ந்து.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெஞ்சுவிடுதூது.

மூலமுமுரையும்.

——()——

* காப்பு.

வேதாந்தஞ் சொற்ற வியனுருவமூன்றினையுஞ்
சாதாக்கியமைந்திற் சான்றுறக்கு-மேதாவா
மஞ்சுமுகத்தானருளு மானைமுகத்தானருளா
னெஞ்சுவிடு தூதுக்கினை.

(இதன்பொருள்) வேதாந்தம் - உபநிடதங்கள், சொற்ற - சொல்லிய, வியன் - பெருமைபொருந்திய, உருவமூன்றினையும் - (அருவமுருவமருவுருவமென்னும்) மூன்றுருவங்களையும், சாதாக்கியமைந்தில் - (சிவசாதாக்கியம் அமூர்த்திசாதாக்கியம் மூர்த்திசாதாக்கியம் கர்த்திருசாதாக்கியம் கன்மசாதாக்கியமென்னும்) ஐந்துசாதாக்கியங்களுள், சான்றுக்கும் - (அருவமானது சிவசாதாக்கியம் அமூர்த்திசாதாக்கியங்களிலும், உருவமானது கன்மசாதாக்கியம் கர்த்திருசாதாக்கியங்களிலும், அருவுருவமானது மூர்த்திசாதாக்கியத்திலும்) நிலைபெறக்காட்டும் மேதாவாம் - பேரறிஞனும் அஞ்சுமுகத்தான் - (ஈசானம் தற்புருடம் அகோரம் வாமதேவம் சத்தியோசாதமென்னும்) ஐந்துதிருமுகங்களையுடைய சதாசிவநாய

---

* இக்காப்புவெண்பா கொற்றவன்குடி முதலியார் கூறியதன்று இந்நூலுரையாசிரியர் பரிமேற்சொற்றது.

ரா, அருளூரா - தந்தருளிய, ஆனைமுகத்தான் - வேழமுகக்கடவுளது, அருளால் - திருவருளாலே, நெஞ்சுவிடுதூது - (கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவம் திருவாய்மலர்ந்தருளிய) நெஞ்சுவிடுதூது என்னும் ஞானசாத்திரத்தினை நினை - மனமே தியானம்பண்ணுவாயாக, எ-று.

நூல்.

கலிவெண்பா.

பூமேவு முந்திப் புயல்வண்ணன் பொற்பமைந்த
நாமேவு மாதுபுணர் நான்முகத்தோன் - றாமேவிப்
பன்றியு மன்னமுமாய்ப் பாரிடந்தும் வான்பறந்து
மென்று மறியா வியல்பினான் —

(இ - ள்.) பூமேவுமுந்தி - தாமரைப்பூவினையொத்த கொப்பூழினைவாய்ந்த, புயல்வண்ணன் - மேகநிறத்தினையுடைய நாராயணமூர்த்தியும், பொற்பமைந்த - அழகுபொருந்திய, நாமேவும நாவினிடத்தமரும், மாது - சரஸ்வதி, புணர் - சேரும், நான்முகத்தோன் - நான்குமுகங்களைவாய்ந்த பிரமாவும், பன்றியுமன்னமுமாக - முறையே பன்றியாகியும் அன்னமாகியும், தாமேவி - தாங்கள்வடிவெடுத்து, பாரிடந்தும - பூமியைக்கீண்டும், வான்பறந்தும - ஆகாயத்திற்பறந்தும், என்றும - எக்காலத்திலும், அறியா - அறியவொண்ணாத, இயல்பினான் - தன்மையினையுடையவன்,

அன்றியு

மிந்திரனும் வானோரு மேனோரு மெய்ப்புவியு
மந்தர வெற்பு மறிகடலு மந்திரமும்
வேதமும் வேத முடிவுமவை விந்துவுட
னாதமுங் காணா நலத்தினான் —

(இ - ள்.) அன்றியும் - அல்லாமலும், இந்திரனும் - தேவேந்திரனும், வானோரும - தேவர்களும், ஏனோரும் - மற்றையரும்,

எப்புவியும் - ஏழுவுலகத்தவரும், மந்தரவெற்பும் - மந்தரமலைவாசிகளும், மறி - அலைமட்டங்கும், கடலும் - சமுத்திரவாசிகளும், மந்திரமும் - சப்தகோடிமகாமந்திரங்களும், வேதமுடி - நான்கு வேதங்களும், வேதமுடிவும் - முப்பத்திரண்டு உபநிடதங்களும் விளைவிந்துவுடன் - சுத்தமாயையிலுண்டாகிய விந்துவுடன், நாதமும் - அம்மாயையின் காரியமாகிய நாதமும், காணு - இவைகளால் காணப்படாத, நலத்தினன் - நன்மையையுடையவன்,

ஓத

அரியா னெளியா னளவிறந்து நின்ற
பெரியான் சிறியான் பெண்பாகன் —

(இ-ள்,) ஓத - எடுத்துச்சொல்ல, அரியான் - (உழுவலன்பின்றலைப்படாத அயன்முதலியதேவர்கட்கு,) அருமையானவன், எளியான் - (அன்பின்றலைப்பட்ட அடியருக்கு) எளிமையானவன், அளவிறந்து - (வைகரியாதி நால்வித வாக்கின் பகுதியாகிய வேதமுதல் நாதமீறானவைகளுக்கு அதீதமாய்ச் சுட்டுணர்வுக்கெட்டாது யாங்கணும் பிரிவின்றி சமவேதமாய் நின்ற) வியாபகமாய், நின்ற - எழுந்தருளிய, பெரியான் - (அளவின்றிப்பரந்த அண்டங்களையாவும் தன்னுள்வியாப்பியமாகத் தான்வியாபகமாயெங்குநிறைந்துநின்ற) பெரியவன், சிறியான் - (மலபாகம்வருவித்தருளுதற்பொருட்டு அணுக்களாகிய உயிர்கட்குள்ளிருந்து அதிசூக்கும ஐந்தொழில்நடத்தும்) சிறியவன், பெண்பாகன் - (நிஷ்கள்சிவம் ஆன்மாக்களின் போர்த்தகாரமாகிய ஆணவத்தைத் தீர்க்கும்பொருட்டும் • ஆகமங்களைக் குருசந்தானத்தில் வைக்கும்பொருட்டும் அறுவகைச்சமயத்த வருமவரவா தியானவண்ணம் அருளுதற்பொருட்டும் அருள்வடிவாகிய சத்தியின்வழியேசங்கற்பித்துநின்ற) அம்மையாரை வாமபாகத்திலுடையவன்.

தெரியா

அருவா னுருவா னருவுருவு மில்லான
மரியான மரிபபாா மனத்தான —

(இ-ள்) தெரியா - ஒருவராலுமறியப்படாத, அருவான் - (சிவம் சத்தி நாதம் விந்து என) அருவமானவன், உருவான - (மகேசுரன உருத்திரன திருமாலஅயன என) உருவமானவன, அருவுருவம்-(சதாசிவமெனனும) அருவுருவமாகி, இலலான - (நவந்தருபேதமுநாடக மாத்திரையானடிக்கும) இவையாவுமிலலாதவன, மரியான - இறவாதவன, மரிபபாா - இறக்கும்பிரம விஷ்ணுக்களுடைய மனத்தான - மனத்திலிருப்பவன,

பரிவான

மெய்யாக்கு மெய்யன வினைக்குவினை யாயினன
பொய்யர்க்குப பொய்யாய பொய்யாயினன —

(இ-ள்) பரிவான - பக்குவப்பட்ட, மெய்யாக்கு - உணமையடியாாக்கு, மெய்யன-உண்மையாய விளங்குபவன, வினைக்கு-பிரபஞ்சகாரியங்கட்கு வினையாயினன - நிமித்தகாரணனாயினன, பொய்யாக்கு - உணமையிலலாாக்கு, பொய்யாய- இனமையாய், பொய்யாயினன - தோன்றுதவனாவான்.

ஐயன

பட்டாகம பூண்ட பரமன பசுவி
னிடமாய் நிறைந்த விறைவன —

(இ-ள்,) ஐயன-சர்வான்மாக்களுக்குந்தந்தையானவன், பட்டாகம் (தாருகாவனத்து விசாரவேமத்துணடாக்கியேவிய)படநாகங்களை வேகூடியபாம்புகளை பூண்ட - ஆபரணங்களாகத்தரித்த,பரமன மேலானவன, பசுவின - எண்ணிறந்தஆனமகோடிகளின், இடமாய்-இடமாகி, நிறைந்த - பூரணமாய்த்தங்கிய,இறைவன - கடவுள்,

சுடரொளியா
னென்றுமுள னன்றளவு மியானு முளனாகி
னின்றநிலை யிற்றரித்து நில்லாமற்—

(இ-ள்) சுடரொளியான் - சோமசூரியாக்கினி சொரூபமாயுள்ளவன், என்றுமுளன் - இத்தகைய முதல்வன் எக்காலத்துமுள்ளானே, அன்றளவும் - அக்காலமுதல், யானும் பசுவாகிய நானும், உளனாகி, இருப்பவனாகி, நின்றநிலையில் - ஆன்மாவினது உண்மைச்சொரூபமாயுள்ள தன்மையில், தரித்து - நிலைபெற்று, நில்லாமல் - வாழாமல்,

சென்றுசென்று
தோற்றியிடுமண்டஞ் சுவேதசங்கண் மண்ணின்மேற்
சாற்றுமுற் பீசஞ் சராயுசங்கட்—கேற்றபிறப்
பெல்லாம் பிறந்து பிறந்து மிருவினையின்
பொல்லாங்கு துய்க்கும் பொறியிலியேன்—

(இ-ள்) சென்றுசென்று - படைப்புக்டோறும் போய்ப்போய், தோற்றியிடும் - முதல்வனாலுண்டாக்கப்பட்டு, மண்ணின்மேல் - பூமியின்மீது, சாற்றும் - சொல்லும் - அண்டம் - முட்டையிற்றோன்றுவன, சுவேதசங்கள் - வியர்வையிற்றோன்றுவன, உற்பீசம் - விதையிற்றோன்றுவன, சராயசங்கட்கு - கருவிற்றோன்றுவனவாகிய இவைகட்கு ஏற்ற - சம்பந்தமாகிய, பிறப்பெல்லாம் - எழுவகைப்பட்ட எண்பத்துநான்கு நூறாயிரயோனிகடோறும், பிறந்தும் - சனித்தும், இறந்தும் மறுபடி மரித்தும், இருவினையின் - அந்தந்தச் சென்மங்கடோறுமுண்டான புண்ணியபாவங்களின் பொல்லாங்கு - தீமையை, துய்க்கும் - அனுபவிக்கும், பொறியிலியேன் - அறிவிலியேன்.

கல்லா
வுணர்வின் மிசையோ டலகாயிதனைப்
புணர்வதொரு புல்லறிவு பூண்டு—

(இ-ள்,) கல்லா-பதி நூல்களைக் கல்லாத, உணர்வின் - பாசவறிவினால், மிசையோடு - மிகுந்த திகரித்த, உலகாயிதனை - சாருவாகனை, புணர்வதோரு - கலந்ததொரு, புலவறிவு - சிற்றறிவு, பூண்டு - கொண்டு.

கண்ணிற

கொடிதெனவே சென்று குடிபழுதே செய்து
கடிய கொலைகளவு காமம்-படியின்மிசை
தேடி யுழன்று தெரிவைத் தெரியாமல்
வாடி யிடையு மனந்தனக்கு—

(இ-ள்.) கண்ணியின் - அம்பினைக் காட்டிலும், கொடிதெனவே - கொடுமையாகவே, சென்று - வேகமாகப்போய், குடிபழுதே செய்து - பிறனில்விழைந்து, கடிய - அச்சமான, கொலை - பிறவுயிரைக் கொல்லல், களவு - திருடல், காமம் - அன்னியமாதர் மேலிச்சை முதலியன, படியின்மிசை - இவ்வுலகில், தேடியுழன்று - முயன்று திரிந்து, தெரிவை - முதலவனருளை, தெரியாமல் - நாடாமல், வாடி - சோம்பி, இடையும் - சோர்தலையடையும், மனந்தனக்கு (கருவிகளிற்றலைமையாய) மனத்துக்கு.

நாடியது

போன வழியேயோடும் புந்திக்கும் புந்தியுட
னான திறலா ரகந்தைக்கும்—

(இ-ள்) நாடி - மனமானது விடயங்களைப்பற்றி, அது - அம்மனம், போனவழியோடும் - சென்றவிடத்திலே செல்லும், புந்திக்கும் - ஒன்றை நிச்சயம்பண்ணும் புத்திக்கும், புந்தியுடன் - அப்புத்தியுடன், ஆன - பொருந்திய, திறலார் - வல்லமை பொருந்திய, அகந்தைக்கும் - சித்தத்திற்கும்,

மேனி

யயர வயர வழிய வழியு
முயிரின அயர முனையேன்

(இ-ள்,) மேனி-தேகமானது, அயர அயர - நாளுக்கு நாள் தளர்தளர, அழிய அழியும் - அக்கருவிகளுடன் அம்மேனியழியும்போது. உயிரின் - ஜீவனாவின் துயரம் - அக்காலத்துண்டாகுந் துன்பத்தினை, உரைப்பேன் - இவ்வளவெனக் கூறேன்.

வயிரமே

கொண்டொரு காமனுக்குங் கோபனுக்கும் மோகனுக்கு
மண்டு மதமாச் சரியனுக்கும்—

(இ-ள்,) வயிரமே விரோதமே, கொண்டொரு, பெற்றொரு, காமனுக்கும் ஆசையென்பவனுக்கும், கோபனுக்கும் - சிறிதுஞ்சாந்தமில்லாத கோபமென்பவனுக்கும், மோகனுக்கும் நன்மைதீமை பகுத்தறியாது மயக்கஞ்செய்யும் மோகமென்பவனுக்கும், மண்டு - மிகுந்த, மதம் - செருக்கினையுடைய, மாச்சரியனுக்கும் - பொறாமையனுக்கும்,

திண்டிறல்சே

ரிந்திரியம் பத்துக்கு மீரைந்து மாத்திரைக்கு
மந்தமிலாப் பூதங்க ளைந்தினுக்கும்—

(இ-ள்,) திண்டிறல்சேர் - வல்லமையே வெற்றியாக வுடைய, இந்திரியம் பத்துக்கும் மெய் வாய் கண் மூக்கு செவியாகிய ஞானேந்திரியமைந்து வாக்கு பாதம் பாணி பாயுரு உபஸ்தமாகிய கன்மேந்திரியமைந்து ஆக பத்துக்கும், ஈரைந்து மாத்திரைக்கும் சத்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம் வசனம் கமனம் தானம் விசர்க்கம் ஆனந்தமாகிய பத்துக்கும், அந்தமிலா - முடிவில்லாத பூதங்கள் ஐந்தினுக்கும் பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயமாகியவைந்துக்கும்,

சிந்தைக்கவர்

மூன்றுகுற்ற மூன்றுகுண மூன்றுமல மூன்றலத்தை
யென்றுமினஞ் செய்யு மிருவினைக்கும்—

(இ-ள்,) சிந்தைகலா மனத்தைக்கலக்குகின்ற, மூன்றாகுற்றம் காமம் வெகுளி மயக்கமெனு மூன்றுகுறைகள், மூன்று குணம் சாத்துவிதம் இராசதம் தாமதம் ஆகியமூன்றுகுணங்கள், மூன்று மலம் ஆணவம் கன்மம் மாயை யென்று மும்மலங்கள், மூன்றவத்தை கேவலம் சகலம் சுத்தமெனு மூன்றவத்தைகள், என்று நின்று பொருந்தி முறை பிறழாது புசிப்பிக்கின்ற, இருவினைகளும் புண்ணிய பாவமிரண்டினுக்கும்,

தோணருத

வாயுவொரு பத்துக்கு மாறாத வல்வினையே
யாயகிளைக்கு மருந்திற்கும்—

(இ-ள்,) தோணருத பிரகிருதியடசமில்லாத, வாயுவொரு பத்துக்கும் பிராணன் அபானன் உதானன் வியானன் சமானன் நாகன் கூர்மன் கிரிகரன் தேவதத்தன் தனஞ்சயன் ஆக பத்துவாயுக்களுக்கும், மாறாத விடாத வல்வினையேயாய் வலிமைபொருந்திய வினைகளேயாகிய, கிளைக்கும் உறவினுக்கும், அருந்திக்குமாகவும் வருந்தித்தேடிய செல்வத்துக்கும்,

நேயமா

இச்சை கிரியை யிவைதரித்திங் கெண்ணிலா
வச்சங் கொடுமை யவைபூண்டு—

(இ-ள்.) நேயமாம் இவைகளின் வசமாம், இச்சை கிரியை யிவைதரித்து இச்சா ஞானக்கிரியா ரூபனாய், இங்கு இப்புவியில் எண்ணிலா அளவில்லாத, அச்சம் பயம், கொடுமை தீமை, அவைபூண்டு அவைபெற்று.

கச்சாலவா

சீரணிலை நில்லாமற் றிண்டாடோ பலகருவி
வாரி யகப்பட்டு மயங்கினேன்—

(இ-ள்,) கச்சாலவன் அரையில் பாம்பினைக்கச்சையாகக்கொண்டமுதல்வன் திருவாய்மலர்ந்தருளிய, சீரணிலை சிறப்புப்பொ

ருகிய ஆகமவழியில், நில்லாமல் நடவாது, இண்டாடும் அல்கக்குழியும், கருவிவாரி தத்துவங்களாகிய சமுத்திரத்தில் அகப்பட்டு மூழ்கி மயங்கினேன் கரைதெரியாது அலைந்தேன்.

தேருங்கால்

உன்னை யொழிய வுறவில்லை யென்னுமது
தன்னை யறிவைத் தனியறிவை—

(இ-ள்) தேருங்கால் ஆராயுங்கால், உன்னை முதல்வனாகிய தேவரீரை, ஒழிய அல்லாது உறவில்லை வேறுதுணையில்லை என்னுமது தன்னை என்று சொல்லப்பட்ட முறைமையினை, அறிவை சிவவறிவை, தனியறிவை சிவவறிவை.

முன்னம்

தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றையவ ரென்று—

(இ-ள்) முன்னம் பூர்வத்தில், தீரத் துறந்தார் விசாரித்து முழுதுந்துறந்தவர், தலைப்பட்டார் முத்தியையடைந்தவராவர், மற்றையவர் அப்படித் துறவாதவர், மயங்கி மருண்டு, வலைப்பட்டார் பிறப்பாகிய வலையில் அகப்பட்டவராவர் என்று என்று,

நிலைத்தமிழின்

தெய்வப் புலமைத்திருவள் ளுவருரைத்த
மெய்வைத்த சொல்லை விரும்பாமல்—

(இ-ள்) நிலைத்தமிழின் உலகத்தில் நிலைபெற்ற தமிழினுள், தெய்வப்புலமை, தெய்வத்தன்மைபொருந்திய புலமைவாய்ந்த, திருவள்ளுவர். திருவள்ளுவதேவநாயனார், மெய்வைத்தசொல்லை, உண்மையாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருக்குறளினை, விரும்பாமல், அன்புறாமல்,

ஐவர்க்கு
மாவதுவே செய்தங் கவாவழியைத் தப்பாமற்
பாவமெனும் பௌவப் பரப்பழுந்தி

(இ-ள்) ஐவர்க்கும், பஞ்சேந்திரியங்கட்கும் ஆவதுவே, ஆனகாரியங்களினையே, செய்து முடித்து, அங்கவாவழியைத் தப்பாமல் அவைகளின் வசமடவாமல், பாவமென்னும் நாகமென்னும் பௌவப்பரப்பு பிறப்பாகிய சாகரத்தில் அழுந்தி முழுகி,

பூவையாதங்
கண்வலையிற் பட்டுக் கலவிக்கடலிற் பயின்றங்
குண்மை யறிவுணர்ச்சி யோராமல்

(இ-ள்,) பூவையென்னும் மாதர்களின், கண்வலையில் கண்களாகிய வலைகளில், பட்டு சிக்கி கலவிக்கடலில் மதனநூல் முதலியவற்றுள், பயின்று தேர்ந்து, அங்கு அவ்விடத்து, உண்மை மெய்மையாகிய அறிவு அறிவினைவிளைவிக்கும் உணர்ச்சி கலவியை ஓராமல் ஆராயாமல்,

திண்மையினு
னாவிற் கொடுமை பலபிதற்றி நாடோறுஞ்
சாவிற் பிறப்பிற் றலைப்பட்டிங்கு

(இ-ள்) திண்மையினால் வலிமையினால் நாவில் நாவினைக்கொண்டு, கொடுமைபல அனேகமான தீங்குகளை பிதற்றி விடாது பேசி நாடோறும் எந்நாளும் சாவில் இறப்பிலும், பிறப்பில் ஜனிப்பிலும், தலைப்பட்டு எதிர்த்து இங்கு இப்புவியில்.

ஆவியிலே
நிற்கும் வகைபாராய் நிலையான நெஞ்சமே
பொறுபினுடன் யானே புகலக்கேள்—

(இ-ள்) நிலையான என்னுடன் எப்போதும் நிலையாயுள்ள, நெஞ்சமே மனமே ஆவி ஆன்மாவானது நிலைநிற்கும் வந்நாளுமே

ப்படித்தாயிருக்கும், வகைபாராய் வித்தையாலோசிக்கக்கடவு
ய், பொறபினுடன அதுடன, யானே நானே, புகல்கேன் அத்
தவித்தை உனக்குச் சொல்லுவேன கேட்பாயாக.

வெறபின்மிசை

வந்திருக்க வல்லான் மதியாதா வல்லரணம
செந்தழலின மூழ்கச் சிரித்த பிரான—

(இ ள) வெறபினமிசை-வெள்ளியங்கிரியின மீது, வந்திருக்க எழுந்தருளியிருக்க, வலலான வலலவன், மதியாதார ஒருவரை யும் வணங்காதவர்களாகிய வசுரர்களின, வலலரணம வலிமை பொருந்திய வெள்ளி பொன இரும்பு முதலியவற்றாலாகிய மதி லாற சூழப்பட்ட கோட்டைகளை, செந்தழலின அக்கினியில் மூழ்க அழிந்துபோம்படி, சிரித்த புன்னகைசெய்த, பிரான கட வுள்

அந்தமிலா

வேத முடிவில் விளைவில் விளைவிலொளி
யாதி யமல னிமலனருள—

(இ ள) அந்தமிலா முடிவிலாததனேகமான, வேதம் வேதங் களின, முடிவில அந்தத்தில், விளைவில சத்தத்தின, விளைவில் பொருளாயிருக்கின்ற, ஒளி சோதியா, ஆதி சகலத்திற்கும் தலை மையான, அமலன அறிவே மனமில்லாதவன, நிமலன் நின்ம லன, அருள அருள்மயமாகிய,

போத

வுறிவி லறிவை யறியு மவர்கள்
குறியுள புகுதுங் குணவன்—

(இ ள) போதவறிவில் ஞானமயமான வறிவின் கண்ணே, அறிவை சிவத்தை, அறியும தரிசிக்கும், அவர்கள் சென்முத்தர்

கள், குறியுள் இதயத்தில், புகுதும் எழுந்தருளும், குணவன் இயல்புடையவன்.

நெறிகொள்

வெளியில் வெளியில வெளியன வெளியி
லொளியி லொளியி லொளியன—

(இ-ள்) நெறிகொள் அடைவான வெளியில் ஆகாயத்தினது வெளியில அதற்குக்காரணமான பிரகிருதியில, வெளியன அதற்காதாரமான கலா ரூபமாயுள்ளன, வெளியில அக்கலையின் ஒளியில் அக்கலைக்குமேலாகிய அசுத்தமாயையில ஒளியில அதற்கப்பாற்பட்ட சுத்தவித்தையில, ஒளியன அதைக்கடந்த வித்துவிலிருப்பவன.

ஒளியி

லளியி லளியி லளிய னளியி
லளவி லளவி லளவன—

(இ-ள்) ஒளியில் அவ்வித்துவில, அளியில அவ்வித்துவைக் கடந்த சதாசிவத்தில அளியில அச்சதாசிவத்தின் மேலானபராசத்தியில, அளியன அப்பராசத்திக்காதாரமான பரசிவன், அளியின் அத்தகைய பரசிவனெயினும், அளவில் எண்ணல் எடுத்தல் நீட்டல் குறுக்கல் என்பனவற்றினுக்கும், அளவில அவற்றினுக்கு மேற்பட்ட காட்சி கருதலுரைமுதலிய வற்றினுக்கும், அளவன அதனினுமிக்க முதனடு வீறினமையான தனியளவினன்,

அளவிறந்து

நின்றா னனைத்து நிறைந்தா னினைப்பவர்பாற்
சென்றா னறியத் தெரியாதான்—

(இ-ள்.) அளவிறந்து இவ்வளவென எல்லைப்படுத்தற் கரியனாய், நின்றான் உள்ளவன், அனைத்தும் பிரபஞ்சமுழுதும், நிறைந்தான் வியாபகமானவன், நினைப்பவர்பால் தியானிப்பவரிடத்து

சென்றுன் எழுதருளுபவன், தெரிய ஆனயபோதத்தாலறிய தெரியாதான் அறியப்படாதவன்.

குறைறு

விளக்காய நிறைந்த விரிசுடரான் விண்மேற்
றுளக்காம னின்ற பெருஞ்சோதி—

(இ-ள்,) குறைறு குறைபடாத, விளக்காய தீபமாய், நிறைந்த எங்கும வியாபியான, விரிசுடரான பரவிய சோதியான, விண்மேல ஆகாயத்தில, துளக்காமல தானே பிரகாசியாது, நின்ற சோம சூரியாக்கினியாய நின்ற, பெருஞ்சோதி பெரிய வொளிரூபமாயுள்ளவன.

உளக்கண்ணுக்

கல்லாது தோன்று வமல னகிலமெலா
நில்லாம னின்ற நிலையினன.

(இ-ள்) உளக்கணணுக்கு அறிவினுக்கு, அல்லாது அல்லாமல், தோன்று புறக்கண்களுக்குக் காணுத, அமலன பரிசுத்தமானவன அகிலமெலாம சிதபிரபஞ்சமெல்லாம, நில்லாமல வேறு பிராமல, நின்ற (கண்ணொளியானம போதமபோல உடனுய நின்ற நிலையினன பூரணனுயநிறபவன.

சொல்லாரு

மீசன் பெருமை யிருவினை யேன்றனக்குப
பேசுந் தகைமையெலாம பேணிக்கேள்—

(இ-ள்) சொல்லாரும வேதாகமங்களில் பொருந்திய, ஈசன் முதல்வனது, பெருமை மகிமைகளை, இருவினையேன புண்ணிய பாவங்களிற கட்டுப்பட்ட பெத்தனுகிய நான, உனறனக்கு மண மாகிய வுனக்கு, பேசும எடுத்துச்சொல்லும தகைமை யெலாம பெருமையெல்லாம, பேணிக்கேள் விரும்பிக்கேட்பாயாக.

பாசம்

பலவுங் கடந்து பரிந்தருள்சேர் பண்பாற்
குலவி விளங்குங் குணக்குன்றே —

(இ-ள்) பாசமலமும் ஆணவம் கன்மம் மாயையாகிய மலங்களின் காரியகாரணங்களை, கடந்து அவற்றிற் றோயாது அப்பாற் சென்று, பரிந்து விரும்பி, அருள் கிருபையினை, சேர் பொருந்திய பண்பால் குணத்தினாலே, குலவி பாராட்டி விளங்கும் அடியார் இதயந்தோறும் பிரகாசிக்கும், குணக் குன்றே, நற்குணமே சொரூபமாகிய மலையானவனே,

இலகவே

செய்ய தருமச் செழுங்கிரியின் மீதிழிந்து
வையம் பரவமகிழ்ந் தெழுந் தங்கு —

(இ-ள்) இலகவே ஒளிவிடவே, செய்ய செவ்விய, தருமம் புண்ணியமான செழுங்கிரியின் மீது அழகிய மலையின் மேல் இழிந்து இறங்கி, வையம் உலகம் பரவ வணங்க, மகிழ்ந்து சந்தோஷித்து, எழுந்து எழுந்தருளி, அங்கு அவ்விடத்து,

ஐயம்

களவுபயங் காமங் கொலைகோபங் காதி
உளவில் வினையெல்லா மழிந்திங்கு —

(இ-ள்) ஐயம் சந்தேகம், களவு திருட்டு, பயம் அச்சம், காமம் ஆசை, கொலை கொல்லல், கோபம் சினம், காதி இவைகளைக் கெடுத்து, அளவில எண்ணிறந்த, வினையெல்லாம் துன்பங்களை யெல்லாம், அழிந்து ஒழிந்து, இங்கு இவ்விடத்தில,

உளமகிழ்ந்

தோம்மெனவே யெங்கு முழங்கிச் சுருதிபல
செம்மைதரு மாகமங்கள் சேர்ந்தோத —

(இ-ள்) உளமகிழ மனமபூரிகக, தொழுமெனவே தொம்மே
னு மகாவாககிய வொலியோடு, எஙகும எவவிடததும, முழஙகி
ஆரவாரிதது நிறகும, சுருதி நானகு வேதஙகளிடததும, பயிலத
ஙகிய செமமைதரும உணமையான ஞானததைதக கொடுககினற
ஆகமஙகளை இருபததெடடாக மஙகளில சோநதோடி தஙகவியா
பிதது.

மும்மலத்தின்

காடடங்க வோபறிநதுக கல்விக கரைகடநதங
கோடுபல பூதத துணாவழிநதது—

(இ-ள்) மும்மலத்தின் மூனறுமலங்களின, காடுகாடானது
அடஙக ஒஙகாதுகுளறிவிட, வோபறிநது அடியோடலைநது, க
லவி அபரஞானமாகிய சமுததிரததின, கரை கரையினை கடந
து தாணடி, அஙகு அவவாவ விடஙகடகு, ஓடி தாவிசசெலலுகின
ற பலபூதநது பிருதிவி அபபு தேயு வாயு ஆகாயமெனனுமைம
பூதஙகளுடைய ஐநதுநானகு மூனறு இரணடு ஒனறு ஆகியஅவ
றறின் குணஙகளின, உணாவு தெளிவை, அழிநது போககி.

நீடுபுகழ்

மெய்வாய்கண மூக்குச செவியெனனப் பேர்பெற்ற
வைவாய வேடகைகை யவாவழிநதது—

(இ-ள்) நீடுபுகழ அதிகப்புகழினை வாய்நத, மெய் வாய்கண்
மூககுச செவி யென்னப் பேர்பெற்ற, மெய வாய் கண மூக்கு
செவி யெனனும பெய்ரகளை வாய்நத ஞானேநதிரியஙகளாகிய-ஐ
வாய ஐநது வாயிலகளினுலாய, வேடகை இரசிககும சததபரி
ச ரூப ரசகந்தமென்றுய, அவா ஆசைகளை, அழிநது போக்கி

நைடிமியல்

வாக்குப்பா தம்பாணி பாயுருபத் தம்பலவு
நீக்கிச் செறிந்து நிறைந்தோடி —

(இ-ள்) நைடிமகீ படுத்தும், இயல தன்மையினையாயுள்ள, வாக்கு பாதம் பாணி பாயு உபத்தமபலவும் வாக்கு பாதம் பாணிபாயு உபத்தமெனப்படும் கன்மேந்திரியங்களின் நீக்கி அவற்றின் செயலாகிய வசனம் கமனம் தானம் விசாக்கம் ஆனந்தமென்பனவற்றை ஒழிந்து, செறிந்து நெருங்கி நிறைந்தோடி நிரம்பிச்சென்று.

போக்கரிய

பந்தமெனுஞ் சோலை பறித்துப் பாந்தலைக்கு
மந்தமனம் புந்தியுட னாங்காரஞ்—சிந்தைவிழ

(இ-ள்.) போக்கரிய நீக்குதற்கரிமையாகிய பந்தமெனும் சங்கற்பவிகற்பங்களாகிய கட்டெனும் சோலை செறிவினை பறித்து-களைந்து, பாந்து சூழ்ந்து அலைக்கும் வருத்தும் அந்த,தேகத்தினிடத்துள்ள மனம் புத்தியுடனாங்காரஞ்சிந்தை அந்தக்கரணங்களாகிய மனம்புத்தி சித்தமகங்காரங்கள் விழ ஒழிய.

மோதி யலைக்கு மருணீாமை முக்குணமுங்
காதி யுரோமமெலாங் கைகலந்து—

(இ-ள்.) மோதி தாக்கி அலைக்கும் வருத்தும் மருளீரமை மயக்கவொப்புரவாயுந்த முக்குணமும் சாத்விக இராசத தாமதமாகிய முக்குணங்களையும், காதி அழித்து உரோமமெல்லாம் உடல்முழுதும் கைகலந்து நிரம்பி.

சீதப்

புளக மரும்பிப் புலன்மயக்கம் போக்கி
விளைவில் புலனமுட்ட மேவி—

(இ-ள்.) சீதம் குளிர்ச்சிபொருந்திய புளகம் மயிர்ச்சிலிர்ப்பு, அரும்பி உண்டாகி புலன் ஐம்புலன்களாலுண்டாகும், மயக்கம் குளினை போக்கி செய்த்து விளைவில் அச்சமபத்திபயில, புலனறிவானது முட்ட கிட்ட, மேவி பொருந்தி.

களபத்தன

மாதர் மயக்க மழிந்துவளா மண்டலத்தின
சோதியொரு மூன்றினையுஞ் சோதித்து—

(இ-ள்,) களபம் கலவைச்சந்தனத்தால் பொலிந்த, தனம் கொங்கைகளையுடைய, மாதா ஸ்திரீகளாலுண்டாகும், மயக்கம், அறியாமையை அழிந்து நீக்கி வளா ஓங்கிய மண்டலத்தின அக்கினிமண்டலம் ஆதித்தமண்டலம் சோமமண்டலங்களிலுள்ள சோதி பிரகாசங்களாகிய ஒருமூன்றினையும் சோமசூரியாக்கினி மூன்றினையும், சோதித்து ஆராய்ந்து,

நீதியிற

லாதார மாறினுஞ்சென் றுறியடல் வாயுக்களை
மீதாள பத்துமிகப்பாரத்து—

(இ-ள்) நீதியிறல் கிரமத்தால், ஆதாரமாறினும் மூலாதாரம் சுவாதிட்டானம் மணிபூரகம் அநாகதம் விசுத்தி ஆஞ்ஞையெனும் ஆறு ஆதாரங்களிலும் சென்று போய் ஆறிநிறைந்து அடல் வல்லமைபொருந்திய மீதான மேலான வாயுக்கள் பிராணன் அபானன் உதானன் வியானன் சமானன் நாகன் கூர்மன் கிருகரன் தேவதத்தன் தனஞ்சயனெனனும், பத்தும் தசவாயுக்களும் மிகப்பார்த்து மேற்கொண்டோடி,

காதிப்

பிருதிவியப்புத்தேயு வாயுவா காய
முறுதிநில மைந்து மோடி—

(இ-ள்.) காதி கோபிதனு, பிருதிவி யப்புத் தேயுவாயுவாகா யம் மண் புனல் தீ காற்று வெளியென்னும் உற்ற நிலைபெற்ற நிலைமைந்து ஐந்துநிலங்களிலும், ஓடித் தாவி.

மறுவிலா
நான்முகன்மா லீசன் மகேச னலஞ்சிறந்த
தானமுக மைந்தாஞ் சதாசிவமும்—

(இ-ள்.) மறுவிலா குற்றமில்லாத நான்முகன் நிவர்த்திகலைக்கதிபரான பிரமாவும் மால் பிரதிட்டா கலைக்கதிபரான நாராயணனும், ஈசன் வித்தியாகலைக்கதிபரான ருத்திரனும் மகேசன் சாந்திகலைக்கதிபரான மகேசனும் நலம் நன்மை சிறந்த சிறப்புப் பெற்ற முகமைந்தாம் ஈசானம் தற்புருடம் அகோரம் வாமம் சத்தியோசாதமென்னும் ஐந்து திருமுகங்களையுடைய சதாசிவமும் - சாந்தியாதீதகலைக்கதிபரான சதாசிவமும்,

ஆனதொரு
விந்துநா தங்கடந்த சுத்த வெறுவெளியி
லந்தமிலாப் பாழுடங்கத் தேகியபின்—

(இ-ள்.) ஆனதொரு - இவ்வகையாகிய கலைகட்கும் மூர்த்திகட்கும் காரணமானவொரு, விந்து - சுத்தமாயையின் மூர்த்தமுகமான பராசத்தியையும், நாதம் - சுத்தமாயையின் ஊர்த்துவமுகமான ஓசைவடிவாகிய பரநாதத்தையும், கடந்து - மேற்சென்று, சுத்த - நின்மலமான. வெறுவெளியில் - வெட்டவெளியில். அந்தமிலா - முடிவில்லாத. பாழுடங்க - சுத்தசூனியமுழுதும், ஏகியபின் - நிறைந்தபின்,

முந்திவரு
மவ்வறிவுக் கப்பாலுஞ் சென்ற கண்டமுள்ளாகிச்
செவ்வறிவே யாகித் திகைப்பொழிந்தகரு—

(இ-ள்.) முந்திவரு-ஞானபாதங்களின் முற்றபேசப்பட்ட, அவ்வறிவுக்கு-அப்பாற்சத்திவடிவினுக்கு, அப்பாலும்-அப்பாலும், சென்றகண்டம்-போயவிசாரித்த பராந்தத்தை, உள்ளாக்கி உள்ளடக்கி செவ்வறிவேயாகி ஒரேநிலைமையான சுத்தவறிவாகி இலைப்பொழிந்து சந்தேகமில்லாது நீங்கி அவரே அவ்விடத்து.

எவ்வறிவுந்

தானாய வீட்டருளித் தன்னிற் பிரிவில்லா
ஊனாகி யெவ்வுயிர்க்கு முட்புகுந்து—

(இ-ள்.) எவ்வறிவும் பாதாளசத்திநடங்கிப் பராந்தவியாபகம் வரையிலுள்ள சத்துக்களின் ஞானங்களும், தானாய தானேயாகி வீட்டருளி முத்தியுங்கொடுத்து தன்னில் தன்னிடத்து, பிரிவில்லா அபின்னமானவைகட்கு, ஊனாகி திருமேனியாகி, எவ்வுயிர்க்கும் மூவகைப்பட்ட விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலராகிய உயிர்கட்கு உட்புகுந்து உயிருக்கு உயிராய்நிறைந்து.

மேனியிலா

வஞ்சவத்தை யுங்கடந்த தூயபெரும் பேரொளிக்கே
நெஞ்சமெனச் சென்று தலைப்பெய்தி—

(இ-ள்.) மேனியிலா தத்துவங்களாலாய தேகத்திற்பொருந்திய அஞ்சவத்தையும் சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதம் ஆகிய பஞ்சாவத்தைகளையும் கடந்து கடந்து, ஆய பொருந்திய, பெரும் பெரிய பேரொளிக்கே சோதிசொரூபத்தினுக்கே, நெஞ்சமென அடைக்கலமென சென்று அடைந்து தலைப்பட்டு உபாயந்தேடி.

வஞ்சமற்ற

தானந்த மில்லாத தண்ணளியா லோங்கிவரு
மானந்த மென்பதோ ராறுடையான்—

(இ-ள்.) தான் வஞ்சமற்ற வினையால் வேறுபாடு செய்வதல்லது தானயிதொருப்பக்கல சாதலின்றி அந்தமில்லாத முடிவுடைய வொருபொருளாயிராது தண்ணளியால் காருண்ணியத்தினால் ஓங்கி மேலுமேலும் வளர்ந்து வரும் வருகின்ற ஆனந்த மென்ப தோர் நித்தியானந்த சுகமென்பதொன்றுண்டு ஆறுடையான் ஆற்றினையுடையவன்,

ஆனந்தம்

பண்ணும் பயன்சுருதி யாகமங்கள் பார்த்துணர்ந்து
நண்ண வரியதொரு நாடுடையான்—

(இ-ள்.) ஆனந்த சுகரூபத்தினையே பண்ணும் செய்வதற்கு பயன் பிரயோசனமாயுள்ள சுருதி இருக்கு யசுர் சாமம் அதர்வணம் என்னும் பொதுவான நான்குவேதங்களையும் ஆகமங்கள் அவ்வேதங்களின் பாஷியமாக விளங்கும் சிறப்பான ஆகமங்களையும் பார்த்து விசாரித்து உணர்ந்து உண்மையறிந்து நண்ண அடைதற்கு அரியது அருமையானதாம், ஒரு ஒப்பற்ற நாடுடையான் நாட்டினையுடையவன்,

எண்ணெண்

கலையா லுணர்ந்து கருத்தழிந்து காம
நிலையா தெல்லாமுன் னீத்திருக்கு—

(இ-ள்.) எண்ணெண் கலையால் அறுபத்துநான்குவகைப் பட்ட அபரஞானங்களால், உணர்ந்து அறிந்து கருத்தழிந்து உண்மையினையறியாமல் நொந்து காமநிலையா தெல்லாம் ஆசைக் கேதுவான இழுற்ற போகத்தானங்களெல்லா வற்றையும் முன் னீத்து முன்பு நீக்கி இருக்கு இயவிடத்து.

அலைவறவே

தேட்டற்ற சிந்தை சிவஞான மோனத்தா
லோட்டற்று வீற்றிருக்கு மூருடையான்

(இ-ள்) அலைவற்றவே சலிப்பற்றவே தேட்டற்ற தேர்ந்தவினாறி ஒடுங்கிய சிந்தை மனம் ஆன்மாக்களிடத்துதித்த சிவஞானம் சிவஞானமாகிய மௌனத்தால் மவுனநிலையில் ஒட்டுற்று போக்கு வரவற்று, வீற்றிருக்கும் அனுபூதிமயமாய்ப் பூரணம் பெற்றிருக்கும் ஊருடையான் ஊரினையுடையவன்.

நாட்டத்தால்

தெண்ணீரருவி விழச் சிந்தை மயக்கந் தெளிக்
துண்ணீர்மை யெய்தியுரோம் மெலாம—

(இ-ள்) நாட்டத்தால் கண்களினின்றும் தெண்ணீரருவி வீழ்ந்து, கண்ணீர் சோர, சிந்தைமயக்கம் மனமயக்கம் தெளிந்து தெளியப்பெற்று உண்ணீர்மை மனக்களிப்பு எய்தி பெற்று உரோமமெல்லாம் மயிர்க்கால்கடோறும்,

நண்ணும்

புளகம் புனைமெய்யர் பொய்யிற் கூடாம
லுளகம்பங் கொண்டுளளுருகி—

(இ-ள்.) நண்ணும் பொருந்தும் புளகம் சிலிர்ப்பு, புனை கொண்ட மெய்யர் அடியார்கள் பொய்யிற் கூடாமல் பிரபஞ்சத்திற் சாராமல் உள்கம்பங்கொண்டு மனநடுக்கம்பெற்று உள்ளுருகி நெஞ்சுருகி.

அளவிலா

மூலாயிருக்கு ம்வாஞ்சையுடன் வீற்றிருக்கும் மனத்தை வாங்கவருண்
மேலாய விளங்கலங்கள மெய்யினின—

(இ-ள்,) அளவிலா எல்லையில்லாததா மாலாயிருக்கும் வாஞ்சையுடன் வீற்றிருக்கும் அவர் ஜீவன்முத்தர்களின் மனத்தை இருதயத்தை வாங்க தன்வயப்படுத்த, அருள் அருண்மயமான மேலாய்

விளங்கு எப்பொருட்கும் மேற்பட்டு விளங்கும் அலங்கல் மெய்யினுடைய திருமேனியில் மாலையாகவுடையவன்,

தோலாத

விண்ணம் புவன மலைகட லேழ் பாதாள
முன்னைந்து பூதந் துயிருணர்ச்சி—

(இ-ள்) தோலாத பொருளாய்க் காணப்படாத வானம் ஆகாயமும் புவனம் இருநூற்றறுபத்து நான்கு புவனங்களும் மலை அட்டகுல பர்வதங்களும் கடல் ஏழுசமுத்திரங்களும் பாதாளம் சத்த பாதாளங்களும் ஊன் உடம்புண்டாவதற்குக் காரணமாகிய ஐந்துபூதத்து பஞ்சபூதங்களும் உயிர் எண்ணிறந்த ஆன்மகோடிகளிடத்தும் உணர்ச்சி அவ்வவ் பதார்த்தங்களின் அறிவுகளுக்குத்தக்க,

ஞானமா

யெல்லாமா யல்லவா யென்றுவா ரெண்ணாத்து
ணிலலாம னிறந்தநீள் வாசியான—

(இ-ள்) ஞானமாய் ஞானமாகி எல்லாமாய் கலப்பினாலுடலுயிர்போல அவ்வுயிர்களேயாய் அல்லவாய் பொருட்டன்மையால் கண்ணொருக்கள்போல அவற்றின்வேறாய் எண்ணத்தன்னில் நில்லாமல் பேதமாயிராமல் நிறைந்து அபேதமாய்க் கலந்துநிற்கும், நீள்வாசியான வேகமாய்ச்செல்லுங் குதிரையினையுடையவன்,

சொல்லாரும்

பாதாள மூடுருவிப் பாரேழும் விண்ணேழு
மாதார மாயகண்ட நிறைந்து—

(இ-ள்) சொல்லாரும் நூல்களிற் சொல்லப்பட்ட பாதாளம் ஊடுருவி அதோமுக வுலகங்களையுஞ்சென்று, பாரேழும் மத்தி

யகதமானஎழுலகங்களுக்குமவிண்ணேழுமஊர்த்துவமுசமானமே லேழுலகங்களுக்கும, ஆதாரமாகி நிலையாகநிறைபதற்காதாரமாகி அகணடநிறைநது-சுததமாயாலோகமெஙகணுநிரமபி,

ஓத

வரிதா யெளிதா யருமறையா றங்கத்
துருவா யுயிரா யுணாவாய—

(இ-ள) ஓத-சுட்டிசசொலலுதற்கு, அறிதாய் காடசியிறபட, லல், எளிதாய-ஞானவானகளருளால நிதறகெளிதாய்,அருமறை-அருமையானவேதஙகளும,ஆறஙகதது-சிடசைகறபமவியாகரண மநிருததம சோதிடம சததமெனனும ஆறஙகஙகளின, உருவாய் ரூபமாய,உயிராய கலபபினுல ஆனமகோடிகளாய, உணாவாய அவவுயிாகளில விளஙகும அறிவுமாதநிரையாய,

பொரிதாய

வெயயதுயாப பாசமற வீசியே வெமபிறவித
துயய கடலைத துகளெழுபபி—

(இ-ள) பெரிதாய சாவவியாபியாகிய,வெயய கொடுமையானா துயா துனபிணைசெயயும,பாசம கடடை,அறவீசியே முறறுமெ றிநது வெமபிறவி கொடியபிரப்பெனனும துயய நீராறசுததமாகிய கடலை புறவிககடலை துகளெழுபபி நீாவறறிததுளெழுமபும படிசசெயது,

ஐமமூறும

காமக குரோதமதமாச்சரியங் காயநதடாததுக்
சாமத தொழிலின றலைமிதிதது—

(இ-ள')ஐயமுறும கிலேசநிலைசசெப்புகினற,காமமவிருப்பம், குரோதம சினம மதம செருககும மாசசரியம பொருமையாகிய

வற்றை,காய்ந்து கோபித்து, அடர்ந்து எதிர்த்து சாமத்தொழிலி ன் பிரபஞ்சுக்குக் காரணமான புவனத்தொழிலை, மிதித்து நசுக்கி,

நாமத்தாற

கத்துஞ் சமையக் கணங்களின் விறற் கட்டழித்துத்
தத்தம பயங்கொலைக ளாங்கழித்தே—

(இ-ள்.) நாமத்தால பலபெயர்களால், கத்துமபித்தறும்சமையக்கணங்களின் அகப்புறச்சமயம் புறச்சமயம் புறப்புறச்சமயம் ஆகிய மூக்கூறுச்சமயங்களின், விறல வலியவாதத்திறம கட்டழித்து பொய்க்கட்டுப்பாட்டை யொழித்து, தத்தம தங்கள் தங்கள் பயம அச்சம் கொலைகளாம கோறலாதியாம, கழித்தே நீக்கியே

தத்திவரும்

பாசக் குழாத்தைப படவழித்துப பாவையாத
மாசைக் கருத்தை யறவீசி—

(இ-ள்) தத்திவரும ஆன்மாக்களின்மீது சூழும, பாசக்குழாத்தை பிரபஞ்சவாசனைகளை படவடித்து தலையெடா தொதுக்கி பாவையாதம மாதர்களின ஆசைக்கருத்தை அவர்வாகியவெண்ணத்தை அறவீசி முற்றுநீக்கி,

நேசத்தா

லானவே கங்கொண் டருண்மும மதத்திற
லூனையார் தத்துவங்க ளுள்புகுந்து—

(இ-ள்.) நேசத்தாலான அன்பாலாகிய வேகங்கொண்டு விரைவினைவாய்ந்து அருள் கிருபையாம முப்மதத்திறல ஆணிசக்தி, ரோதயித்திரியென்னு மூன்றுசத்திகளாலாய மதங்களால ஊனையார் உடலைக்கலந்த தத்துவங்களுள் தத்துவக் கூட்டங்களுள் புகுந்து பிரவேசித்து

தேனைப்
பருகிக் களித்துயர்ந்த பனமறைநாற் கோட்டான்
மருவித் திகழ்ஞான வானையான—

(இ-ள்) தேனை ஆனந்தத்தேனை பருகி குடித்து களித்துச்சல்லாபமடைந்து உயர்ந்த வீறிட்ட பனமறை நாற்கோட்டாலபல வேதங்களை நான்குகொம்புகளாக மருவி பொருந்தி திகழ பிரகாசிக்கின்ற, ஞானவானையான பரஞான வானையினை யுடையவன.

இருமுச்
சமையங் கடந்து தனக்கொப்பிலாத
சுமைதனை நீக்குந் துவசன—

(இ-ள்) இருமுச்சமையம் அகச்சமையங்க ளாறினுக்கும் கடந்து அப்பாற்பட்டு தனக்கொப்பிலாத சமதியாகப் பொருந்துதலிலாத சுமை பிரபஞ்சபாரமாகிய துன்பம் துயரை நீக்குமழிக்கும், துவசன கொடியினையுடையவன

கமையொன்றித்
தன்மை மறந்து தழலொளியுள் ளேயிருத்தி
யிம்மை மறுமை யிரண்டகற்றி—

(இ-ள்.) கமையொன்றி பொருமைவாய்ந்து தம்மைமறந்து ஆனமாவிறுக கன்னியமானவற்றை மறந்து தழலொளி அக்குனியை உள்ளேயிருத்தி மூலாதாரத்திலெழுப்பி இம்மை மறுமை இகபரங்களின இரண்டகற்றி இருவகைப்பட்ட வாசனைகளை அகற்றி நீக்கு.

செம்மையே
வாயுவை யோடா வகையிறுத்தி வானத்து
வாயுவையு மங்கே யுறவமைத்து—

(இ-ள்.) செம்மையே கிரமமாகவே வாயுவை இடைபிங்கலைக் கோ டாவண்ணம் வெளியில் செல்லாதவிதம் நிறுத்தி தம்பிக்கச்செ ய்தது வானத்து இவ்வாயுக்களுக்கு காரணமாய ஆகாயத்திலவுமவா யுவையும் பூதவாயுவினையும், அடிகே உள்ளே வாங்காதபடி உற பொருந்த, அமைத்து நிறுத்தி,

தேயுவா

லென்று மொருதகைமை யாயிருக்கு மின்பருளே

நின்று முழங்கு நெடுமுரசோன—

(இ-ள்,) தேயுவால் சுழுமுனை நாடியினுண்டாய் வாயுவினால் என்றும் - (மூலாதாரத்தில் சொலிக்கின்ற அக்கினியை யெழுப் பிலலாடத்தானத்துள்ள சந்திரமண்டலத்திற்றாக்கி யதினின்று சொட்டுமமிர்தத்தை யுண்டு) எக்காலத்தும் ஒருதகைமையாய்ச் சரிரை மூப்பு மரணமுதலியவின்றி வச்சிரகாயமான) ஒரே தன்மையாகவிளங்கி, இருக்கும் எழுந்தருளியிருக்கும் இன்பரு ளே அன்பான திருவருளினையே நின்று நிலைபெற்று முழங்கும் சப்திக்கும் நெடுமுரசோன பேரொளியான வாத்தியமாக வுடை யவன்,

அனறியு

மாலு மயனும வகுத்தறிந்த வையமெல்லாஞ்

சாலுமிதற கப்பாலு மெப்பாலும—

(இ-ள்,) அனறியும அல்லாமலும் அயனும பிரமாவுமமாலும் விண்டுவும, வகுத்தறிந்த முறையே சிருட்டித்தும காத்துமவரு கின்ற வையமெல்லாம பிரகிருதிக்குக் கீழ்ப்பட்ட உலகமெல்லாம சாலும மிருக்கு இதற்கப்பாலும, இப்பிரகிருதிக்கு அப்பாறப ட்ட அசுத்தமாயா புவனங்களும எப்பாலும மேலுமுண்டாய வு லகங்களும,

மேலை

யுலகு முலகா லுணரவொண்ணா தூந்
திலங்கி நடக்குமெழி லாணையான—

(இ-ள்) மேலையுலகும் சுத்தமாயா புவனங்களும் உலகாலித் தலைய உலகங்களிலுள்ள எவ்வகைப்பட்ட வாத்துமாக்களாலும் உணர அறிதற்கு ஒண்ணு எட்டாத, ஊரும் ஒ. ஊரினையும் இலங்கி இவ்வுலகமெல்லா வற்றினும் விளங்கி நடக்கும் தன்னருள் நடக்கப்பெற்ற எழில் அழகுபொருந்திய ஆணையான செங்கோ லுடையவன்.

அலகிறந்த

காட்சியான் காட்சிக்குங் காணாக் கலைஞான
வாட்சியா னாட்சிக்கு மாயினான—

(இ-ள்,) அலகிறந்த எண்ணிறந்த வான்மகோடிகட்கு காட்சியான் அவரவர்கள்கொண்ட கோட்பாட்டிற்குத் தக்கபடி அருள்புரியும் பலதன்மைகளை யுடையவன் காட்சிக்கும் தற்போதமுனைந்திட்டறியுங் காட்சியினுக்கும் காணான் அறியப்படாதவன் கலைஞானம் வேதாகமமுதலிய அபரஞானங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்ட ஆட்சியான உரிமையினையுடையவன் ஆட்சிக்கும் அவ்வேதாகமங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்ட வுரிமையினுக்கும் ஆயினான் நுண்மையானவன்.

சூட்சியான

பாருந் திசையும் படரொளியா லேநிறைந்தான்
றாருந் தலையுமிலாத் தோன்றலான—

(இ-ள்) சூட்சியான் நுண்ணியன் பாரும் பூமியும் திசையும் எட்டுத்திக்குகளும் படர் சஞ்சரிக்கின்ற ஒளியாலே சோமசூரியாக்கினிகளாலே நிறைந்தான அவற்றினுக்குப் பிரகாசித்திலேக

கொடுத்து நிறைவினையுற்றானை, ஈறும் ஆதியும் - தலையும் அந்தமும் இலா - இல்லாத தேசனமலான அநாதி நித்தியனானவனை,

வேராகி

வித்தாகி வித்தின் முளையாகி மேவுதனுச்
சத்தாதி பூதங்க ளாகி—

(இ-ள்,) வித்தாகி - (தாவரங்கட்குப் பொருந்து முயிர்கட்கு முதற்காரணமான) விதையாகி' வேராகி - (அவ்விதைக்கு நிலையாய) மூலமாகி, அவ்வித்தின் - அவ்விதையின், முளையாகி - (சினையடை தளிர் முதலியனவாய்க் காரியப்படுவதற்கு) அங்குரமாய், மேவும் - சங்கமங்களாய்ப் பொருந்திய வுயிர்கட்கு, தனுச்சத்தாதி தேகமுதலிய வாதாரவாதி, பூதங்கடாமாகி - (அத்தனுக்களுக்குக் காரணமான) பிருதிவியாதி பூதங்களாகி,

சுத்த

வெறுவெளியாய்ப் பாழாய் வெறும்பாழுக் கப்பா
லுறுபொருளாய் நின்ற வொருவன்—

(இ-ள்,) சுத்த - (இத்தகைய பிரகிருதிகளை யதிட்டித்துக் காரியங்களை யாக்கினானாயினும்) அபரவிந்துவாய், வெறுவெளியாய் அபரநாதமாய பாழாய் பரவிந்துவாய, வெறும்பாழுக்கு - பரநாதத்திற்கு அப்பால் - மேற்பட்டு உறு - பொருந்திய, பொருளாய் - திரிபுடியற்ற முதல்வனாய நின்ற - தானே தானாய நின்ற, ஒருவன் - ஒப்பற்றவன்,

பொறியிலியென்

வெம்பும் பிறவியிலே வீழாமல் வீடளித்த
சம்பந்த மாமுனியென் றம்பிரான்—

(இ-ள்.) பொறியிலியென் - (மெய்யாதிபொறிகள் உடைத்தானவனாயினும் அவற்றைத் திருவருள் மாட்டே செலுத்தாமை

யால் அப்பொறிகள் இளைமையைப்போன்ற வெனது, வெய்பும் துயரவழியினால்வாட்டிய, பிறவியலை - பிறவிக்கடலில், வீழாமல்- அழுந்தாமல் வீடளித்த - மோட்சத்தையருளிய, சமபந்தமாமு னி சமபந்தமாமுனியென்னு மருமைத்திரு நாமத்தைப்புனைந்த னைத்தம்பிரான் - என்சுவாமி.

அம்புவியார்

போற்றுந்திருவடியென் புன்றலைமீதேபொறித்தோ
னேற்றின் புறத்தமைந்த வெங்கோமான் —

(இ-ள்,) அம்புவியோர் இவ்வுலகிலவாழும் பெரியோர்கள் போற்றும் - ஏத்தும், திரு - அழகிய, அடி, பாதத்தை, என் - எளியேனது, புன் - அற்பமாகிய, தலைமீதே - சிரசினமீதில் பொறித்தோன் - விளங்கத்திட்சித்தவன், ஏற்றின் - (புண்ணியரூபமாகிய) நந்தியம்பெருமானது, புறத்து - முதுகினமீது, அமைந்த - எழுந்தருளிய, எம்கோமான் - நம்கடவுள்,

சாற்றுவார்

சாற்றும்பொருளான றனிமுதல்வன் றானல்லான்
வேற்றினப மில்லா விளங்கொளியான—

(இ-ள்,) சாற்றுவார் - பலசமயத்தவர்கள், சாற்றும் - எடுத்துச்சொல்லும், பொருளான - (அவரவர்கொண்ட கருத்துக் கிசைந்த பொருளாயிருப்பவன், தனிமுதல்வன் - சாமனாகித்திருப்பவன், தானல்லான் - சுட்டிறந்தவனுயுள்ளவன், வேற்றினபம - பிளவுபட்டசுகத்தினை, இல்லா - வாய்க்கப்பெறாது, விளங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, ஒளியான - சுக சொரூபமாய்ப் பிரகாசிக்கப்பட்டவன்

போற்றும்

குருவேட மாகிக் குணங்குறியொன் றில்லாப்
பெருவேட மாய்நிறைந்த பெம்மான்

(இ-ள்.) போற்றும் எல்லாராலேயும் தோத்தரிக்கப்பட்ட குருவேடமாகி (இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமும் சத்திநிபாதமும் அமைந்த சகலான்மாக்களைப் பிரட்சிக்கும் பொருட்டு) ஆசாரியக்கோலம் புனைந்து குணம் (அத்தகைய திருமேனிகொண்டானாயினும்) தனக்கெனவொரு குணமும் குறி தனக்கெனவொரு அடையாளமும் ஒன்றில்லா ஏதேனுமில்லாத பெருவேடமாய பெரியகோலமாய நிறைந்த வியாபகமான பெம்மான் கடவுள்,

கருவேடங்

கட்டுமுருக் கட்டறுத்தான் கற்றவர்வாழ் தில்லையா
னெட்டுமவர்க் கெட்டா வியல்பினான்

(இ-ள்.) கருவேடம் (நாலாவகைத் தோற்றத்து எழுவகைப் பிறப்பினுக்காதாரமான) பிறவிக்கோலத்திற் கேதுவாய, கட்டு - ஆணவமுதலிய வற்றினையும், உருக்கட்டு - அவற்றால் விளைந்த தனுவாதிகளையும், அறுத்தான் - நீக்கினவன், கற்றவர் - வேதாகமங்களிற் றேர்ந்தவர்கள், வாழ் - தங்கப்பெற்ற, தில்லையான் - சிதம்பரத்தெழுந்தருளி யிருப்பவன், எட்டுமவர்க்கு - தற்போதத்தா லளவைகொண்டு விசாரிப்பவர்க்கு, எட்டா - அவரறியாவகைக் கெட்டாத, இயல்பினான் - தன்மையினன்,

மட்டவிழ்தார்

வானோனைப் பவனி வரக்கண்டு வல்வினையே
னேனோரு மேத்துதல்கண் டேத்தினேன்—

(இ-ள்.) மட்டு - தேனானது, அவிழ் - சிந்தப்பெற்ற, தார் - கொன்றைமாலையினையுடைய, வானோனை - (பெண்ணாடகத்தைத் திருப்படைவீடாகக்கொண்ட மறைஞானசம்பந்த முனியாகிய) தேவனை, பவனிவரக்கண்டு - உலாபோதலைத் தரிசித்து, ஏனோரும் - அனேகமான வுண்மையடியார்களும், ஏத்துதல்கண்

ட - தோத்திரித்தலைப்பாராது, வலவினையேன் - வலியமலசத்தி யாகிய நானும், ஏத்தினேன் - தொழுதேன்,

தானென்னைப்

பார்த்தான் பழையவினைப்பஞ்சமலக் கொத்தையெல்லாம்
நீத்தா னினைவுவே றாக்கினான்—

(இ-ள்.) தான் - அப்பெருமான், என்னை - ஏழையை, பார்த்தான் - திருநோக்கால திட்டித்தான், பழைய - அநாதிசம்பந்தமான, வினை - வினையாகிய, பஞ்சமலம் - ஆணவம் கன்மம் திரோதாயம் மாயை மாயேயம் ஆகிய ஐந்துமலங்களின், கொத்தை - கூட்டத்தினை எல்லாம் - யாவற்றினையும், நீத்தான் - சுட்டெரித்தான், நினைவு - என்னுடைய சீவவறிவை, வேறாக்கினான் - சிவவறிவிற் சேர்த்திட்டான்.

ஏத்தரிய

தொண்ணூற் றறுவாய்ப் பெருக்கிற் றுவக்கறுத்தான்
கண்ணூறு தேனமிர்தங் காட்டினான்—

(இ-ள்) ஏத்தரிய மதித்தற்கரிய, தொண்ணூற்றறுவாயில் தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களாலாய, தொக்கின் - உடலின் துவக்கு - துன்பமனைத்தும், அறுத்தான் - ஒழித்தான், கண்ணூறு தம்திருநேத்திரங்களிற் றதும்பிய, தேனமிர்தம் - தேனினையும் அமுதத்தினையுமொத்த திருவருளினை, காட்டினான் - தரிசிப்பித்தான்,

வெண்ணீறும்

வேடமும்பூசையுமே மெய்யென்றான் பொய்யென்றான்
மாடையும் வாழ்க்கை மனையுமே—

(இ-ள்.) வெண்ணீறும் - விபூதியும், வேடமும் - உருத்திராக்கமணி கல்லாடை முதலாயவேடமும், பூசையுமே - சிவபூசையுமே மெய்யென்றுன - மோட்சவேதுவினுக்குக் காரணமாய சத்தியபதார்த்தங்களென்றுன, மாடையும் செல்வமும் வாழ்க்கையும் - பிரபஞ்சவாழ்வும் மனையுமே, பெண்டிர்முதலியவுமே பொய்யென்றுன - நிலையில்லாத அசத்தியபதார்த்தங்களென்றுன,

நாடரிய

வஞ்செழுத்தி னுள்ளீ டறிவித்தா னஞ்செழுத்தை
னெஞ்சழுத்தி நேய மயலாக்கி—

(இ-ள்.) நாடரிய - அரிதறகரிய, அஞ்செழுத்தின் - பஞ்சாக்கரத்தின, உள்ளீடு - (பதிபசுபாசமமைந்திருக்கும்) உளரகசியத்தை, அறிவித்தான - தெரிவித்தான, அஞ்செழுத்தை - பஞ்சாக்கரத்தை, நெஞ்சழுத்தி - மனமிருத்தி, நேயமயலாக்கி - அன்பாலாசைபபெருக்கி,

அஞ்செழுத்தை

யுச்சரிக்குங் கேண்மை யுணர்த்தியதி லுச்சரிப்பு
வைச்சிருக்கு மந்த வழிகாட்டி

(இ-ள்) அஞ்செழுத்தை - பஞ்சாக்கரத்தை, உச்சரிக்கும் - (இடசிதா சிகாரமுதலாகவும் அதிட்சதா நகாரமுதலாகவும்) செபிக்கும், கேண்மை - சம்பந்தத்தினை, உணர்த்தி - அறிவித்து, அதில - அந்தமகாமந்திரத்தில, உச்சரிப்பு - (நகாரத்தில திரோதசத்தியும், மகாரத்திலமலமும், சிகாரத்தில சிவமும், வகாரத்தில் அருளும், யகாரத்தில் ஆன்மாவுமாகின்ற) உச்சரிப்பினை, வைச்சிருக்கும் - நிலைப்பித்திருக்கும், அந்தவழி - அந்தச் சோபானமார்க்கத்தை, காட்டி - வெளிப்படுத்தி,

அச்சமறச்
சென்று விளக்கையெழுத் தூண்டிச் செழுஞ்சுடரி
னொன்றி யொருவிளக்கி னுள்ளொளியாய—

(இ-ள்) அச்சமற - மனச்சஞ்சலநீங்க, சென்று - அதோமுகமாக நோக்கி, விளக்கை - அவ்விடத்து அவ்வமையத் துண்டான தீபத்தை, எழுத்தூண்டி - சிகாரவட்சரத்தைக்கொண்டு சொலிப்பித்து, செழுஞ்சுடரின் - மாட்சிமைதங்கிய சோதிரூபமாகிய அசிகாரத்தை, ஒன்றி - தாதான்மியமாகப் பொருந்தி, ஒரு விளக்கின் - ஒப்பற்ற தீபம்போன்ற வகாரமாகிய சத்தியினால், ஒளியாய - உள்ளே பிரகாசிப்பதாய,

நின்ற
பெருவிளக்கின் பேரொளியி லுள்ளே பிரச
மருவு மலர்போல மதித்தங்கு—

(இ-ள்) பெருவிளக்கின் - யகாரமான வான்மதீபத்தின்பேரொளியின் - பெரியசோதியின், உள்ளே - மத்தியிலே, பிரசம் - ஆனந்தத்தேன், மருவும் - பொருந்தும், மலர்போல் - தாமரைமலர்போல, மதித்து - ஒன்றைப்பாவித்து, அங்கு - அந்தக்கமலத்தில்.

உருவினுருக்
கொள்ளாவருளைக் கொளுத்திக் குணங்குறியொன்
றில்லா விடத்தே யிளைப்பாறி—

(இ-ள்) உருவில் - மாயையில், உருக்கொள்ளா - தோயாத அருளை - திருவருளினை, கொளுத்தி - அத்தாமரையிற் பிரவேசிப்பித்து, குணம் - பண்பும், குறி - அடையாளமும், ஒன்றில்

லா - ஒன்றுமில்லாத, இடத்தே - தானத்திலே, இளைப்பாற்றி (சென்மமரணதாபமார்கிய,) சோபத்தைநீக்கி,

விள்ளாத

வுள்ள முதலாக வுற்றதெல்லாம் வாங்கவருள்
வெள்ள மயலரித்த மேவினான—

(இ-ள்,) விள்ளாத இனிவாய்திறந்து பேசவழக்கில்லாத, உள்ளம் உயிர்முதலாக, உற்றதெல்லாம் - பொருந்திய உடல் பொருள் யாவினையும், வாங்க தனதாகக்கொண்டு வெள்ளமயல (அதற்குப்பதிலாக) கருணைப்பிரவாகத்திற் றிளைக்கும் களிப்பினை அளித்து தலைப்பிரேடாது மேவினான என்றேடிரண்டறக்கலந்தனன்.

கள்ள

மறப்பித்தான மெய்ஞ்ஞான மாக்கி மனமெல்லா
மிறப்பித்தா னென்பிறவி யீர்த்தான.

(இ-ள்,) கள்ளம் எனக்குண்டாய அஞ்ஞானத்தினை, மறப்பித்தான தலையெடாதபடி செய்தான மெய்ஞ்ஞானம் பேரறிவினா ஆக்கி எனக்குண்டாக்கி மனமெல்லாம் மனமாதிகரணங்கள் யாவும் இறப்பித்தானே கெடுத்தானே என்பிறவி (தோன்றியதும்தோன்றுவதுமான,) எனது சனமங்களை ஈர்த்தான (அவற்றிற்குக்காரணமாயிருந்த சஞ்சிதவித்தினை,) பிளந்திட்டான,

விறற்சொல்லுக்

கெட்டானை யார்க்கு மெழுதா வியற்குணக்
கொட்டானை யாற்று வெழுதறிந்ன—

(இ-ள்.) விறல் பெருமைபொருந்திய, சொல்லுக்கு வைகரியாதிவாக்கு விகற்பங்கள் பற்றிநிகழும் வேதாதிகட்கு எட்டா

னை எட்டாதவனும் யார்க்கும் எத்தன்மையினார்க்கும் எழுதாவிண ணத்தன்மை யென்றெழுதவொண்ணாமல் இயல்பான சுபாவமான குணங் களான குணங்கள் எட்டான (முடிவிலாற்றல் தன்வயத்தனாதல் இ யற்கையுணர்வு முற்றுமுணர்தல் பேரருளுடைமை வரம்பிலின்ப ம் தூயவுடம்பு பாசங்களினீக்கமென) எட்டுடையவனும் ஆறாறு (அபரஞான முழுவதினையும்) செய்யும் எழுத்தினுள்ள பிரணவ சொரூபியானவன்.

மட்டாரும்

பாடலா ராடலார் பண்பலார் நண்பலா
ராடலா ராட லகன்பதியாம்—

(இ-ள்) மட்டாரும் (பாத்தூலின்) அளவுபொருந்திய பா ட்லார் இசைப்பாவினுக்குத் தக்கபடி ஆடலார் தாண்டவத்தை ச்செய்பவர் பண்பலார் (இத்தன்மைய ராயினும்) தனக்கென வோ ரியல்பில்லாதவர் நண்பலார் தனக்கென வோர் விருப்பமில்லாத வர் ஆடலார் அவிநயர் ஆடல் நடனம் அகன்பதியாம் எங்கும்ப ரவிய விசாலமான நகரமாகும்.

கூடலார்

காணக் கிடையாதான் காண்பார்க்குக் காட்சியான்
பாணர்க் கிலகு பலகையிட்டான்—

(இ-ள்) கூடலார் - (துவாத சாந்தத்தலமாகிய) திருவால வாயுடையார் காண ஊனநேத்திரத்தாற் பார்க்கக் கிடையாதவன் கிட்டாதவன் காண்பார்க்கு அறிவால் விசாரிப்பார்க்கு காட்சி யான புலப்படுபவன் பாணர்க்கு (மேற்சொன்ன திருவாலவா யென்னும்பதியில்) பாணபத்திரர்க்கு, இலகு பிரகாசிக்கின்ற ப லகையிட்டான் பலகையொன்று கொடுத்தனுப்பினன்,

சேணிற்

சிறந்த வுருவான் றிருமாலுங் கெட்டா
னிறைந்த திருவுருவாய் நிற்போன் —

(இ-ள்.) சேணில் ஆகாயத்தில் மாலைக்காலத்திற் றோன்றும் செவ்வானத்தைக் காட்டிலும் சிறந்த மிக்க நிறத்தினைவாய்ந்த உருவான திருமேனியையுடையவன் திருமாலுக்கு (உலக முழுவதையுமளந்த நாராயணனுக்கும்) எட்டான கண்ணுக்குங் கூடாதவன் நிறைந்த சர்வ வண்டங்களிலும் வியாபகமான திருவுருவாய அழகிய சொரூபமாய் நிற்போன் எழுந்தருளியிருப்பவன்

கறங்குடனே

சூறை சுழல் வண்டு சுழல்கொள்ளி வட்டமெனு
மாறில் கருணையினான் மாற்றினான் —

(இ-ள்.) கறங்குடனே (எழுவகைப்பட்ட எண்பத்துநான்கு நூறாயிர பேதமான யோனிவகைகளிலும்) காற்றாடியுடன் சூறை சுழற்காற்று சுழல்வண்டு வட்டமிட்டுழலும்வண்டு சுழல்கொள்ளி காதத்திற் பிடித்துச் சுற்றும் கொள்ளிக்கட்டை யாகியவட்டமெனும் வகைபோல மாறிமாறிப் பிறக்கும் வேகச்சுற்றினை மாறில் யாதொரு கைம்மாறில்லாமலே கருணையினால் தனக்கு இயற்கையாயுள்ள கிருபையினால் மாற்றினான் நீக்கிச் சலிப்பற நிறுத்தினான்.

நிறைந்த

மெய்ய னமல விமலனருள் வீட்டிக்கு
மைய னறியுக்கறி வாயினான் —

(இ-ள்.) நிறைந்த விபூதிபூத்த மெய்யான் திருமேனிவாய்ந் தவன் அமலன் பரிசுத்தமானவன் விமலன் அழுக்கியே மனமில்லா

தவன் அருள் அருண்மயமாகிய சுத்தாத்துவித வீடு சிவசாயுச்சிய முத்தியினை அளிக்கும் பாலிக்கும் ஐயன் முனைஞன் அறிவுக்கு ஆன்மகோடிகளின் சிற்றறிவினுக்கு அறிவால அவற்றைப்பிரே ரேபிக்கும் பேரறிவுடையவனும் ஆயினன் விளங்கினன்.

பொய்யர்பாற்
பொய்மையாய் நின்றனபுரிந்தவாதநெஞ்சத்துள்
மெய்மையாய் நின்றுவிளங்கினன்—

(இ-ள்.) பொய்யர்பால அஞ்ஞானிகளிடத்து பொய்மையாய் சூனியமாய நின்றன மறைந்திருப்பவன, புரிந்தவாதம் வழிபட்டார்களது, நெஞ்சத்துள மனதினகணே மெய்மையாயசத்தியமாய நின்று எழுந்தருளி விளங்கினன தோன்றினன,

கைமழுவா
னத்தன்பா னீசென் றடையுமிடத் தையெல்லஞ்
சித்தஞ்சோ நெஞ்சமே செப்பக்கேள்—

(இ-ள்,) கைமழுவான (அந்தக்கையினுயிலும்) திருக்கரத்தில் மழுவாயுதத்தையுடையவன், அத்தனபால (இந்தகைய) சுவாமியினிடத்து நீசென்று நீபோய அடையும சேரும்போது இடத்தையெல்லாம (வழியில பலவிடையூறுகளை விளைவிக்கும்) இடங்களையெல்லாம சித்தஞ்சோ அந்தக்கரணங்களின பாற்பட்டநெஞ்சமே மனதே செப்பக்கேள் நான் சொல்லுவதைக் கேட்பாயாக,

நித்தலுமே
பூசிமுடித் துண்டுடுத்துப் பூங்குழலார்தங்கலவி
யாசைதனிற் படிவப வாகவிக்கு—

(இ-ள்,) நித்தலுமே நாடோறுமே பூசி சந்தனகஸ்தூரிகளைப்பம ணிந்து முடித்து பரிமள புட்பங்களைச்சூடி உடுத்து பட்டு பீதாம்

பரமதரித்து உண்டு அறுவகை சுவையுடன்கூடிய நால்வகைப் புசிப்பினைப் புசித்து பூங்குழலார்தம்-மலரணிந்த கூந்தலையுடை யமாதர்களது கலவி புணர்ச்சியாகிய ஆசைதனில் மோகத்தில் பட்டு கட்டுப்பட்டு இன்பவாரகலிக்கு இன்பசமுத்திரத்தில்

சேர்முற

நின்று திளைக்கு மிதுமுத்தி யல்லதுவே
றொன்று திளைக்கு மதுமுத்தி யன்றென்று

(இ-ள்) சேர்முற ஆசைபொருந்த நின்று நிலையாக விருந்து திளைக்கும (பிரத்தியட்சமாக) அனுபவிக்கும, இதுமுத்தி, இதுவே உண்மையான மோட்சமாம் அல்லது இதுவல்லாமல்வேறொன்று (ஆன்மா பரமான்மா வுண்டென்றும நரகமோட்ச முண்டென்றும் அனுமானவாகம வாதிகளாற்பேசும) வேறுவிதமாக வொன்றுகூறி திளைக்கும அனுபவிக்கும அதுமுத்தி அது உண்மையான மோட்சம அன்று அல்லவாம் என்று இவ்விதமாகக் கூறி,

இல்கா விருளலகை போல்கலே பேசு
முலகா யுதன்பா லுறாதே—

(இ-ள்,) இல்கா வாழ்ந்த இருள் அஞ்ஞானத்தை வாய்ந்த அலகைபோல பேயைப்போல இகலே குற்றமே பேசும பிதற்றுகின்ற உலகாயுதன் சாருவாகனிடத்தில உறாதே அவன வலையிற் படாதே,

பல்காலுங்

தாய்பிரமங் கண்டவர்போற் றம்மைக்கண் டாங்கதுவே
காண்பிரம மென்பவர்பா லண்ணுறதே—

(இ-ள்.) பலகாலும் எந்தவேளையும் தாம் ஆன்மாவாகிய தங்களையும் பிரமம பரமான்மாவாகிய பரத்தினையும், கண்டவர்போல் விசாரித்திரண்டற வனுபவிக்கும் சீவன் முத்தர்களைப்போல, தம்மைக்கண்டு - கருவிகளை நீக்கித்து ஆன்மாவாகிய தன்னைத்தரிசித்து, ஆஙஙதுவே, அஙஙனம தரிசித்தநிலையிலேயே திருத்தியடைந்து, நான்பிரமம - அகமபிரமம, எனபவர்பால் - என்றுசாதிக்குமயர் வாதியர்களிடத்தில், நண்ணாதே - அவர்மயக்கிலமயங்காதே

கொன்றிடுவதெல்லாங் கொலையல்லவென்று குறித்
தென்றுமற மேதெய்வ மென்றென்று - வென்றி

(இ-ள்.) ஊனறனக்கு - தேகத்தினை வளர்க்கும் பொருட்டாகக் கொன்றிடுவதெல்லாம் மிருகாதிகளைக்கொலை, செய்துண்ணுவதெல்லாம் கொலையல்லவென்று பாவமாகாதென குறித்திருமானித்து என்றும் எக்காலத்தும் அறமே புண்ணியமேதெய்வமென்று கடவுளெனக்கூறி என்றும் வென்றி இத்தகையபுண்ணியத்தினில் செயமடைந்து,

பொறையேயெனும்புத்தனபொல்லாத புன்சொல்
பிறையே விரும்பி விழாதே—

(இ-ள்.) பொறையே (நட்புபகையிரண்டிலும் விருப்புவெறுப்பின்றி) பொறுமையாகவிருத்தலே எனும் முத்தியெனச் சாதிக்கும், புத்தன் பௌத்தமதத்தினனது, பொல்லாத தீமையாகிய புன்சொல் அற்பசொல்லாம் பிறையே குழுத்தினையே விரும்பி நாடி விழாதே அத்தமோறறத்தி லுழையாதே,

நிறைமேவி
வாழ்பவர்போல்மன்னுடலின் மன்னுமுரோமம்பறித்துத்
தாழ்வுநினை யாதுதுகி லுணகற்றி—

(இ-ள்,) நிறைமேவி (ஒருயிர்க்குந் துன்பத்தைச்செய்யப்படாதெனும்) மாட்சிமையினையடைந்து, வாழ்பவர்போல வாழ்கின்றவர்களைப்போ னடித்து மன்னுடலில் தனக்குநிலையான தேகத்தில் மன்னும் தங்கும் உரோமம் உரோமங்களை பறித்து பிடுங்கி தாழ்வுநினையாது உயிர்களையிம்சியாது துகிலதானகற்றி ஆடையணியாது (மரவுரிதாங்கி)

ஆழிக்கு
மஞ்சு மகற்று மதுமுத்தி யென்றுரைக்கும்
வஞ்சமணன் பாழி மதியாதே—

(இ-ள்) ஆழிக்கும் பிறப்பினிலழுந்தும் அஞ்ச, (உருவம் வேதனை குறிப்புபாவனை விஞ்ஞானமெனனும்) பஞ்சகந்தங்களை அகற்றும் நீக்குவதே அதுமுத்தி அதுமோட்சமாகும் என்றுரைக்கும் என்றுகூறும் வஞ்சமணன் வஞ்சத்தினைவாய்ந்த சமணனது பாழி அவர்கோயிலை மதியாதே நினையாதே,

செஞ்சொற்புனை
யாதிமறை யோதி யதன்பயனொன் றுமறியா
வேதியர்சொல் மெய்யென்று மேவாதே—

(இ-ள்) செஞ்சொற்புனை மங்களகரமான பதங்களானிறையப்பெற்ற ஆதிமறை பழையவேதங்களை ஓதி நன்றாயாராய்ந்து அதன்பயன் அவ்வேதங்களின் உண்மையினில் ஒன்றும் சிறிதேனும் அறியா கீச்சியாத வேதியர் பாஞ்சராத்திராதியர் சொல் அவ

ர்கூறும் நூல்களை மெய்யெனறு சததியமெனறு மேவாதே அவற்றை வாசிக்கச்சாராதே.

ஆகியினமே

உற்ற திருநீறுஞ் சிவாலயமு முள்ளத்துச்
செறற புலையாபாற செலலாதே—

(இ-ள்.) ஆகியினமேல் பரமேஸவரன திருமேனியின்மீது உற்ற பொருநதிய திருநீறும விபூதியினையும சிவாலயமுமசிவபெருமானெழுநதருளியிருக்கு மாலயததினையும உளளதது மனதின் கணணே செ்றற தியானியாது விடடபுலையாபாலபஞசமாகளிடத்தில் செலலாதே சோாதே,

கறறவஞ்சேர்

வேடமுடன பூசையருண் மெயஞ்ஞான மிலலாத
மூடருடன கூடி முயஙகாதே—

(இ-ள்) கறறவருசோ அரிய தவததோடுஙகூடிய வேடமுடன விபூதிருததிராடச காஷாயமபூணட கோலததுடன பூசை சிவபூசையும அருள் திருவருளைபபொழிகினற மெயஞ்ஞானம சிவஞானமும இலலாத வாயக்சபபெறுத மூடருடன மடையாகளுடனகூடி சகதிதது முயஙகாதே தழுவாதே

வழிததுப பிறப்பு தறியா தாரைப்
பழிததுத் திரிபவரைப பாராதே—

(இ-ள்.) நீட எககாலததும அழிதது பிரமமுதல் பிபீலிகை பரியந்தமுள்ள ஆனமகோடிகளைச் சாவசங்காரகாலத்தில் ஒழித்து பிறப்பது மறுபடியும அசசங்கார காரணனுலேயே உதிப்பு

தும் அறியாது இவ்வுண்மையினை யறிந்துகொள்ளாது அரனை முதல்வனை பழித்து நிந்தித்து திரிபவரை சஞ்சரிக்கின்ற பாவிகளை பாராதே முகாவலோகனம் பண்ணாதே,

விழித்தருளைத்

தந்தெம்மை யாண்டருளுஞ் சம்பந்த மாமுனிவ
னந்தங் கடந்தபா லாயினனென—

(இ-ள்.) விழித்து கருணையமான நேத்திரங்களைத் திறந்து நிட்சித்து அருளை தனது அருட்சத்தியை தந்து என்பால் பதியவைத்து எம்மை அடியேமை ஆண்டருளும் திருவடியினிழ் இறண்டறக் கலக்கச்செய்யும் சம்பந்தமாமுனிவன் முனீந்திராய்விளங்கும் மறைஞான சம்பந்தமூர்த்தி அந்தம் வேதாந்தங்களின் முடிவினில் கடந்து அடங்காது அப்பாலாய் வேறாய் நின்றுன எழுந்தருளுபவன்,

எந்தைபிரான்

வீற்றிருக்கு மோலக்க மெய்தியடி வீழ்ந்திறைஞ்சிப்
போற்றி சயசய போற்றியென—

(இ-ள்.) எந்தை, எமது பரம பிதாவாகிய பிரான் தலைவன் வீற்றிருக்கும் எழுந்தருளியிருக்கும் ஓலக்கம் திருவோலக்கத்தினைத் தரிசித்து எய்தி (பையப்பைய) சென்று அடி அவரது திருவடியில் வீழ்ந்து (சாஷ்டாங்க அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க திரியாங்க ஏகாங்கமாக) வணங்கி இறைஞ்சி தோத்தரித்து போற்றிசயசய போற்றியென போற்றிபோற்றி சயசய போற்றியெனவழுத்தி

ஆர்த்தகரி

பன்றுரித்தாய் நின்பவனியாதரித்தாரெல்லோரும்
வெண்மத னம்புபட வீழ்வரே—

(இ-ள்.) ஆர்த்த (தாருகாவனத்தார் அபிசார வேள்வியினின் றும்வந்து) கூச்சலிட்டகரி யானையை அன்று (கஜகாளனோடு கொண்ட) அக்காலத்தில் உரித்ததாய அதனதோலைவாங்கிப்போர் வையாகக் கொண்டாய் நின தேவரீரது பவனி (இரண்டாயிரந் தந்தங்களையுடைய யானையின்மீது வரும்) திருவுலாவினை ஆதரித்தார் ஆசையுடன் தரிசித்தவர்கள் எல்லோரும் சிவனடியார்கள் யாவரும் வெளஜி (ஆண்மாக்களைமயக்குவதில் செய்ததினை வாய்ந்த மதன மன்மதனது அம்பு (புட்பங்களாலாய) பஞ்சபாணங்கள் பட தங்கள்மீதுபட வீழ்வரோ அம்மன்மதன் மாயையில் அகப்படுவரோ?

நின்றிடத்து

நில்லாது செல்வ நிலையென் றுனைநீங்கிப

பொல்லா நரகம புகுவரோ—

(இ-ள்) நின்றிடத்து ஒரேதானத்தில் நில்லாது என்றும் நிலை பெறறிராத செல்வம பிரபஞ்சவாழ்வினை நிலையென்று சத்திய மென்வெண்ணி உனை தேவரீரை நீங்கி (திருவருட்கண்ணியமாக) பிரிந்து பொல்லா தீமையாகிய நரகம நரகத்தினில் புகுவரோ முழுகுவரோ

பல்லோருங்

கத்துஞ் சமையக கணககிற படுவரோ

சித்தம பலகாற றிகைபபரோ—

(இ-ள்) பல்லோரும முக்கூற்றுப் புறச்சமயத்தவர்கள் யாவரும் கத்தும் பிதற்றும சமையக்கணக்கில சமயக் கூட்டத்தின் படுவரோ அகப்படுவரோ சித்தம் மனதில் பலகால் பலதடவைதிகைப்பரோ சந்தேகிப்பரோ,

முத்தம்

பொருத நகைமடவார் புன்கலவி யின்பம்
மருவி மயங்கி வருவரோ—

(இ-ள்.) முத்தம் முத்துக்களை, பொருத ஒத்த, நகை பற்களையுடைய மடவார் மாதர்களது புன் அற்பமாகிய கலவியின்பம் சையோக வின்பத்தினை, மருவி பொருந்தி மயங்கி மோகத்திலமுழ்ந்தி வருவரோ வாழ்ந்துவருவரோ.

இருபொழுது

நாளிருபத் தேழு நவக்கிரக முங்கலியுங்
கோளிதுவென் றெண்ணிக் குறிப்பரோ—

(இ-ள்.) இருபொழுதும் இரவும்பகலும், நாளிருபத்தேழும் இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களும் நவக்கிரகமும் நவக்கிரகங்களும் கலியும் இடையூறினைச் செய்யும் கோளிதுவென்று கோள்களென்று எண்ணி நினைத்து குறிப்பரோ மனதில் மதிப்பரோ.

வேளை

யெரித்தவிழி யாய்நின் னின்பக் கடற்கே
தரித்து மதிமறந்த தையல—

(இ-ள்.) வேளை மன்மதனை எரித்த சாம்பராக்கிய விழியாய் நேத்திரத்தை யுடையவனே நின் தேவரீரது இன்பக்கடற்கே சிவானந்தக் கடலினிடத்திலேயே தரித்து தங்கி மதி அறிவானது மறந்த திருவருளிலிணைந்த தையல நாயகியின்.

வருத்தமெலாந்

தீர வெனவுரைத்துச் செங்கமலப் பூந்திருத்தா
டாரா வெனப்பலகாற் றாழ்ந்திறைஞ்சி—

(இ-ள்,) நிருத்தமெல்லாம் சோகமனைத்தும் தீரவுந் தீர்த்தருளுவாய் எனவுரைத்து என் திருச்செவியிலோதி செங்கமலம் சிவந்த தாமரை யினையொத்த பூந்திருத்தாள் அழகிய திருவடிகளை தாராயெனத் தந்தருளுவாயென பலகால் அடிக்கடி தாழ்ந்து வணங்கி இறைஞ்சி தோத்தரித்து (திருவுளமிசையாரோல,)

ஏராரும்
பூங்கொன்றை வாங்கிப் புகழ்ந்துபுரி நெஞ்சமே
யீங்கொன்ற வாரா யினி—

(இ-ள்,) ஏராரும் அழகு பொருந்திய பூங்கொன்றை (சிவ ணைக்கமழும் பிரணவாகாரமான கொன்றைப் பூமாலையினை வாங்கி பெற்றுக்கொள்ள புகழ்ந்துபுரி வாழ்த்துதலைச்செய்யு நெஞ்சமே மனமே ஈங்கு இவ்விடத்து ஒன்ற வென்னிடத்துப் பொருந்த இனி இனிமேல், வாராய் வரக்கடவாய்.

வெண்பா.

வெம்பும் பிறவியலை வீழாமல் வீடளித்த
சம்பந்த மாமுனிவன் றாவாங்கி—யம்புந்தும்
வஞ்சமே வுமவிழியா வல்வினையெல் லாமகல
நெஞ்சமே வாராய் வினைந்து.

நெஞ்சுவிடு தூது
மூலமும்-உரையும்
முற்றுப்பெற்றது.
——()——

